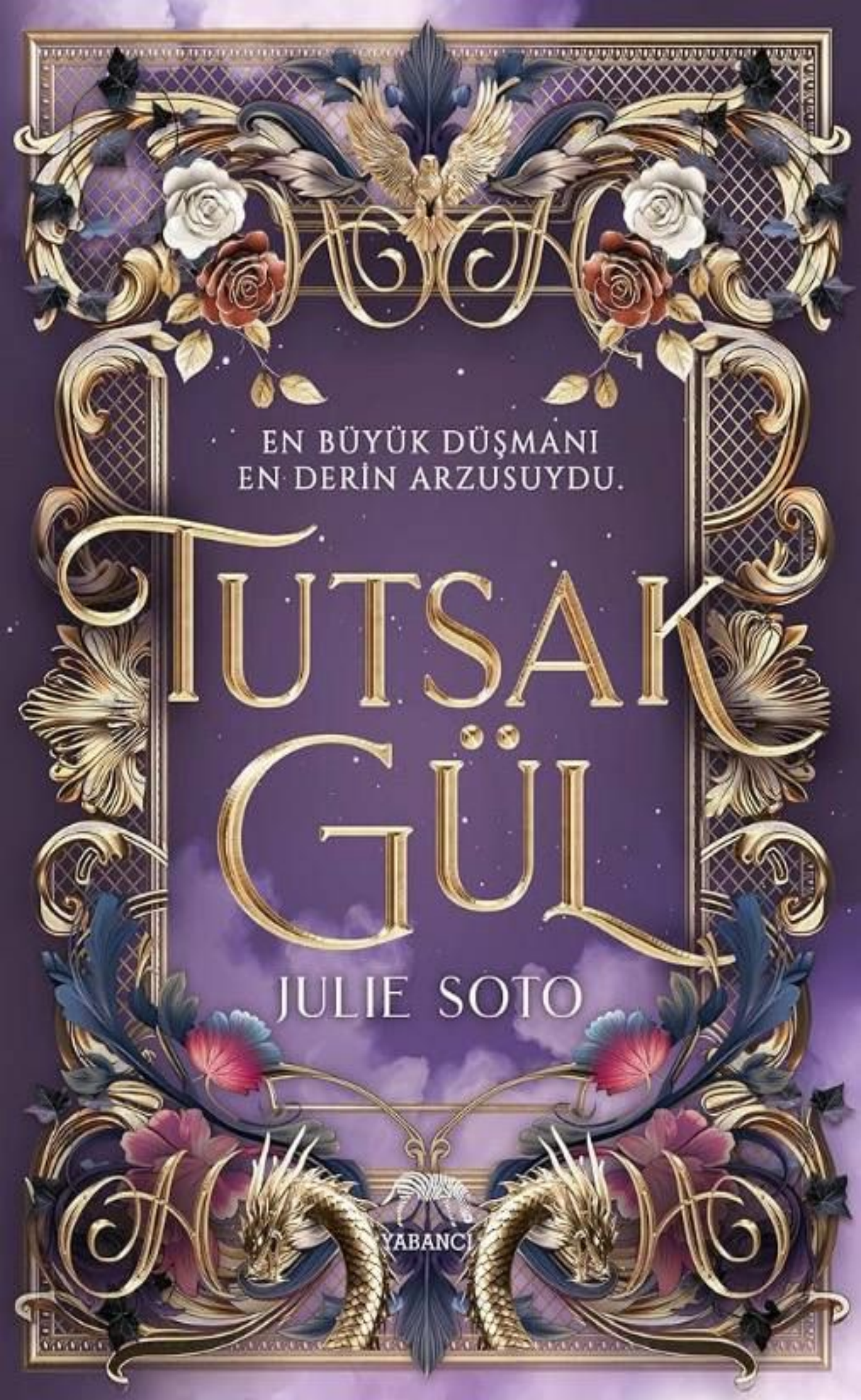

EN BÜYÜK DÜŞMANI
EN DERİN ARZUSUYDU.
TUTSAK GÜL
JULIE SOTO
YABANCI

Savaş sona ermişti ve karanlık güçler kazanmıştı.
Ve onları kurtarması beklenen kahramansa artık… Ölüydü.

Kalesi düşman tarafından ele geçirilirken tutsak alınan Briony Rosewood, içinde bulunduğu dünyanın sonsuza dek değiştiğini anlamıştı. Bomard'ın karanlık güçleri savaşı kazanmıştı; Briony'nin halkı Eversunlar için ufukta artık yalnızca kölelik, zindanlar ve ölüm vardı.

Zihin Büyüsü'nden ve özgürlüğünden mahrum bırakılan Briony, diğer sağ kalanlarla birlikte en yüksek teklifi veren Bomardlı'ya satılmak üzere açık artırmaya çıkarılmıştı.

Kıyasıya bir açık artırmanın ardından Briony, Bomard'ın en köklü ailelerinden birinin vârisi Toven'a –ona olan hislerini yıllardır kalbinde sakladığı ve talihsizce, imkânsızca tutkulu olduğu adama– satılmıştı. Toven, güç uğruna sınır tanımayan bir hırsa sahipti. Briony, çıkarları için onu tereddütsüz kullanacağını biliyordu.

Fakat içine sürüklendiği bu yeni düzenin karanlığına ve üstlenmek zorunda bırakıldığı tehlikeli role rağmen, Briony için henüz her şey bitmemişti. Yardım ve beslemeye korktuğu umut kırıntısı, en beklemediği yerden gelecekti.

JULIE SOTO

TUTSAK GÜL

YABANCI

Tutsak Gül
Özgün Adı | *Rose in Chains*
Julie Soto

Yabancı Yayınları | 559

Yayın Yönetmeni | Görkem Kankavi
Redaksiyon | Zeynep Işıklar
Düzelti | Pelin Ökmen, Görkem Kankavi
Kapak Tasarımı | Defne Özay
Sayfa Düzeni | Hüseyin Aktürk

1. Baskı, Mart 2026, İstanbul
ISBN: 978-625-6826-76-2

© Julie Soto, 2025
© Yabancı Yayınları, 2026
Türkçe Çeviri © Gülce Arman, 2026

Sertifika No: 63989

Bu kitabın yayın hakları Akçalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla satın alınmıştır.
Tüm hakları saklıdır. Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.

Yabancı™ İthaki Yayıncılık Basın Sanayi ve Ticaret A. Ş.'nin tescilli markasıdır.
Osmanağa Mah. General Asım Gündüz Cad. Ün Er Tan İş Merkezi
35/1 38 Kadıköy/İstanbul – Tel: (0216) 541 03 26
www.ithakiyayingrubu.com – info@yabanciyayinlari.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık
Maltepe Mah. Hastane Yolu Sok. No: 1/6 Zeytinburnu - İstanbul
Tel: (0212) 613 30 06 – denizmatbaamucellit@gmail.com
Sertifika No: 77699

JULIE SOTO

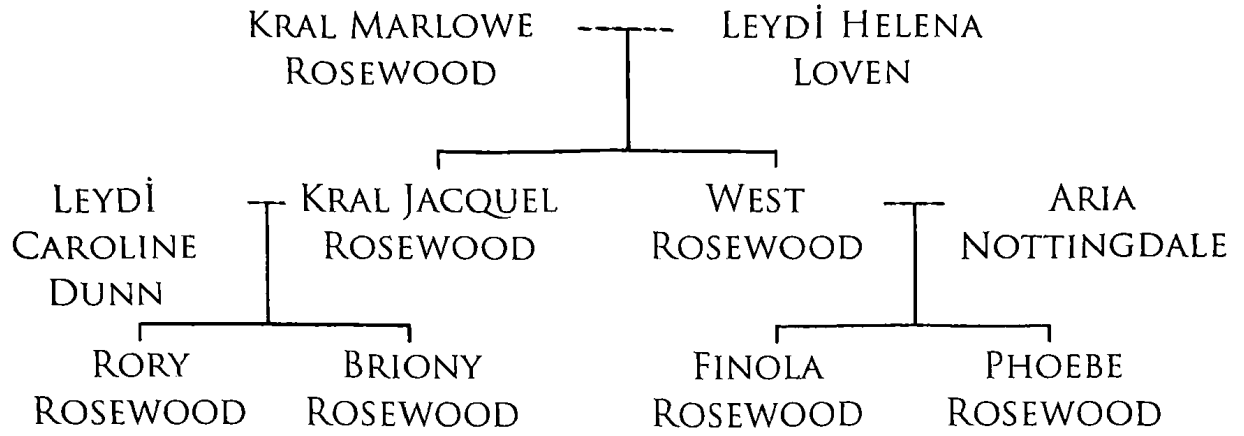
TUTSAK GÜL

Çeviren
Gülce Arman

YABANCI

EVERMORE
ROSEWOOD SOYAĞACI

BOMARD

BOMARD MAKAMI - VERONIKA MALLOW

MAKAM SIRASI

1.	Riann Cohle	Del Burkin tarafından devralınacak.
2.	Aron Carvin	Lucille Piken tarafından devralınacak.
3.	Genevieve Trow	Canning Trow tarafından devralınacak.
4.	Hap Gains	Stance Green tarafından devralınacak.
5.	Moira Locklin	Rowan Locklin tarafından devralınacak.
6.	Caspar Quill	Liam Quill tarafından devralınacak.
7.	Alba Twindle	Collin Twindle tarafından devralınacak.
8.	Orion Hearst	Toven Hearst tarafından devralınacak.
9.	Florence Kleve	Ryden Kleve tarafından devralınacak.
10.	Cal Gidrey	Evelyn Gidrey tarafından devralınacak.

BİRİNCİ KISIM

Bazılarımız, büyümüzün kaynağının kandan, yani kalpten geldiğini iddia eder ama bence bu çok basit bir açıklama. Onu zihnimizle, niyetimizle çağırmıyor muyuz?

Bunu söylediğim için asılabileceğimi biliyorum ama bence zihnimizden güç almamız, büyümüzü atalarımızın ötesine taşımanın bir yolu. Kalplerimizden güç aldığımızı söylemek çok basit kaçıyor.

Aranızda sevmiş olanlar bunu kalpleriyle yaptılar, evet ama bu aynı zamanda, zihinlerinin gönüllü olarak yaptığı bir hataydı.

—VINDECCI'NİN İLK YAZILARI,
YIL YAKLAŞIK KAYIT SONRASI 1507,
VÖ (VINDECCI ÖNCESİ) 8 YILI OLARAK DA
BİLİNİR

1. Bölüm

Briony, erkek kardeşi öldüğünde hiçbir şey hissetmemiş olmasını garip buluyordu. Sınırın yok olmasıyla oluşan çatlak, kemiklerini titretmişti ve Evermore ülkesinden geriye ne kaldığını görmek için kenardaki çıkıntıya sımsıkı tutunduğunda, kaya parmak uçlarını sıyırmıştı. Ama Rory öldüğünde ruhunda hiçbir şey hissetmemişti.

İkizi Rory yaralandığında, yardıma ihtiyacı olduğunda, aralarındaki bağı birçok kez hissetmişti.

Briony şimdi o bağı bulmaya çalışıyor, göğsünde sadece Rory'ye ait olan büyü damarını arıyordu. Aldığı tek yanıt, karanlık bir sessizlikti. Dört yıl önce babası öldüğünde de bir önsezisi olmamıştı ve annesi de Briony'yi karnından çıkardıklarında çoktan ölmüştü.

Ama tozlar, bir yaz günü öğleden sonra toplanan bir bulut gibi yaklaşık bir kilometre ötede yükseldiğinde ve kendisiyle Cordelia'yı saran huzur gürültülü bir kaosa dönüştüğünde Briony, Rory'nin öldüğünü anlamıştı.

Rory'nin, kalenin etrafını çevreleyen koruma sınırları yıkılmıştı. O ölmüştü.

Ve Briony yine de ruhunun parçalandığını hissetmemişti.

Ayın güneşten uzaklaşmasını, tutulmanın başladığı kadar hızla sona ermesini izledi.

Ne garip, diye düşündü ruhsuz bir şekilde.

"Hayır..." diye fısıldadı Cordelia.

Briony sağ tarafına baktı ve arkadaşının soluk, neredeyse saydam olan parmak uçlarını dudaklarına götürmüş olduğunu gördü. Rüzgâr, sanki onu bu manzaradan korumak istercesine Cordelia'nın kızıl saçlarını gözlerinin önüne doğru savurdu. Cordelia'nın diğer tarafındaki Anna, trans hâlindeymiş gibi ağzı açık bir şekilde balkonun kenarına doğru bir adım attı. Güneş ışığı, zırhındaki mor gül armasının üzerinden yansıyordu.

Briony, gittikçe yükselerek ay ve güneşin dansını gölgeleyen toz ve kül bulutuna tekrar baktı. Solundaki gölün suyunda manzaranın yansımasını gördü.

Son ejderha cılız kanatlarını çırptı ve savaş alanındaki insan karmaşasından uzaklaşarak kuzeye doğru uçtu.

"Burada kalın," dedi Anna, balkon merdivenlerine doğru hızla koşarken. Sonra fikrini değiştirerek döndü. "Hayır... İçeri girmelisiniz. Güvenli bir yere gidip bekleyin."

Briony ona baktı. Cordelia hıçkırığını güçlükle bastırıyordu.

Anna dönüp arkasına baktı ve Briony, kendisini korumakla görevli olan kadının zihninde dönüp duran planları ve stratejileri izledi. Anna onun yanında kalmalıydı; onu daha bebekken kucağına almış ve babasına Briony'nin hayatı için kendi hayatını feda edeceğine söz vermişti.

Anna fazla düşünmeden merdivenlerden aşağı koştu.

Briony tekrar toz bulutuna dönerek kardeşinin parçalarının orada olup olmadığını merak etti. Bu savaşı sona erdirecek olan, kehanetlerde bahsedilen kardeşi...

O anda, başarısız olan kehanetin, tam da ihtiyaç duyduğu o tokat gibi yüzüne çarptığını hissederek nefesini tuttu.

Rory gitmişti. Titreyerek nefes alırken gözleri yaşlarla doldu ve cephenin nasıl bir yer olabileceğini hayal etti. Binlerce asker, uzun süredir besledikleri umutlarının, Çifte Vâris'in, sonuçta sadece bir insan olduğunu fark edecekti.

Briony, pelerinini omuzlarından attı. Koşarken ona ayak bağı

olacaktı. Terlikleri ve ipek elbisesi de öyleydi ama üzerini değiştirecek vakti yoktu.

Bir ayağını merdivene atmıştı ki Cordelia bileğini tutup onu geri çekti. "Nereye gidiyorsun?" Sesi panikten boğuk çıkıyordu. "Saklanmalıyız!"

Briony elini arkadaşının bileğine koydu. "Saklanırsak, geriye sadece biz kalacağız," dedi duygusuz bir sesle.

Cordelia'nın mavi gözleri kocaman oldu. Bileğindeki tutuşu gevşediği anda, Briony dönüp merdivenlerden aşağı koşmaya başladı; arkadaşının yumuşak ayak sesleri de onu takip ediyordu.

2. Bölüm

Altı saat önce...

Briony yatak odasındaki masada oturmuş, çay fincanından dans eden alevler gibi yükselen buhara bakıyordu. Parmaklarını dalgın bir şekilde oynatarak, gölün kıyısındaki en sevdiği söğüt ağacını hayal etti ve buharın tam istediği gibi yükselerek bir gövde oluşturmasını, ardından suyu öpen yüzlerce dala dönüşmesini izledi. Bazen dünyayı düzeltmek için ihtiyaç duyduğu büyüyü bulamadığında, önemsiz bir şeyi manipüle etmek daha kolay geliyordu. Kale surlarının dışındaki manzara o kadar güzel olmasa da fincanından çıkan buhar güzel bir tablo oluşturabilirdi.

Gözlerinin arasında vızıldayan büyü ipliğini kavradı. Sıcak çayın yarı saydam buharı, yanındaki gölü ortaya çıkarmak için yükseldi ve Briony'nin zihni, ağacın dibinde oturan narin vücutlu bir çocuğun siluetini ortaya çıkardı. Tam çocuğun elindeki kitabı yaratmışken yatak odasının kapısı açıldı. Briony irkilince söğüt kayboldu ve buhar yine sıradan bir şekilde kıvrılmaya başladı.

Bir şey yaparken yakalandığını hissederek arkasını döndü ve Rory'nin kapıda durduğunu fark etti.

"Vakit geldi mi?" diye sordu Briony, saati kontrol ederek.

"Hayır, ben sadece... ziyarete geldim."

Briony yüzünü buruşturdu. "Bunu yapma."

"Neyi?"

"Veda etme."

"Tamam, etmem."

"Güzel."

Rory'nin dudakları seğirdi. İkiz oldukları için aynı kavisli dudaklara, aynı kahverengi gözlere ve aynı kestane rengi saçlara sahiplerdi. Rory'nin burnu babaları gibi daha genişti ve Briony'nin saçları anneleri gibi dalgalıydı ancak görünüşlerindeki farklılıklar çok ufaktı.

Rory başparmaklarını savaş için yaptırdığı özel dikim pantolonun beline taktı. "Ama Didion'un veda etmek istediğini söylemeliyim. Muhtemelen vedadan daha fazlasını söylemek istiyor..."

Briony inledi ve yüzünü yüksek tavana doğru kaldırdı. "Bu senin hatan," dedi. "Cordelia'ya evlenme teklif etmeseydin, Didion'un aklına bu fikirler gelmezdi."

Rory kardeşinin yatağına oturdu. "Aslında bence bu fikre, sen onunla gece yarısından sonra yürüyüşlere çıkmaya başladığında kapıldı..."

Briony nefesini tuttu. "Bunu sana kim söyledi? O bir yıl önceydi ve sadece yürüyüş yapıyorduk!"

Rory ona bakarak, "Yürümek için daha uygun bir zaman bulamadınız mı?" dedi.

Briony dudağını ısırdı. "Tamam, belki biraz daha fazlasını yapmış olabiliriz–"

Rory kulaklarını kapattı. "Kes şunu."

"Ama yemin ederim, namusuma bir zarar gelmedi."

Rory sırtüstü yattı ve gözlerini kapattı. "Konuşmayı kes, yalvarıyorum."

Briony gülerek yatağın diğer tarafına oturdu. "Veda etmek isteyen başka biri var mı? Bilmem gereken başka talipler falan?" Bacaklarını saran kabarık, yazlık eteğini düzeltti.

Rory gülümsedi ama sonra kıvrılan dudakları bir mum gibi aşağıya sarktı. "Bilmiyorum. Var mı?" diye sordu alçak sesle.

Briony'nin nefesi göğsünde sıkıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Rory'nin gözleri sorgular gibi Briony'nin gözlerinde gezindi. "Didion değilse, o zaman ilgini kim çekiyor?"

"Kimse." Briony'nin sesi tiz ve telaşlıydı. "Bu... Savaştayız Rory, fark etmediysen. Kimin böyle bir şeye zaman ayıracak vakti var?"

"Bazılarımız vakit bulmakta zorlanmıyor. Her neyse, bugünden sonra işler değişebilir." Rory doğruldu ve Briony, onun genellikle gömleğinin altında sakladığı uzun deri kordonla oynayan parmaklarını izledi; kordonun ucundaki gümüş kolye ucu annelerine aitti.

Rory, zafer ihtimali gündeme geldiğinde her zaman çok alçak gönüllü davranırdı. Sanki zaferin kahramanı olarak kehanet edilen kişi o değildi. Sanki kendisi de buna pek inanmıyormuş gibiydi.

"Evet. Bugün her şeyi değiştirebilir." Briony yatağın üzerinden uzanıp onun elini tuttu. "Tekrar gözden geçirmek ister misin?"

Rory ona bakıp başını onaylar gibi salladı. Briony, onlar için işlerin her zaman böyle yürüyeceğini fark etti.

Okulun ilk gününde, babası ona Rory'ye göz kulak olmasını söylediğinde, neden on altı yaşındaki ikiz kardeşine göz kulak olması gerektiğini anlamamıştı. Rory'nin ona göz kulak olması gerekmez miydi? "Senin başarılı olduğun derslerde o zorlanabilir," demişti babası. "Bomardili çocuklar, Evermore'un gelecekteki kralının, kız kardeşinden kötü performans sergilediğini görmeseler iyi olur."

Briony, ilk sınav sonuçları açıklanıncaya ve babası ondan tüm ödevlerini Rory ile değiştirmesini isteyinceye kadar bunu hâlâ anlamamıştı. Sonraki beş yıl boyunca, saatlerini alan çalışmaları genellikle kardeşine verildi ve o da Rory'nin artıklarıyla idare etmek zorunda kaldı.

Bunun için babasını asla affetmedi, ölümünden sonra bile.

Briony derin bir nefes aldı ve parmaklarını avucuna doğru

kıvırarak suyla dolu küçük bir şişeyi eline doğru çekti. Suyu Rory'ye uzattı. "Bu, gölden alınan su. Kale kuyusundaki ve Eversun okulunun kuyusundaki suyla aynı." Briony, bu savaşın bitmesini beklemek için gölün karşısındaki okula sığınan binlerce Eversun ailesini düşünerek yutkundu. "Koruma büyüsünü yaptığında bunu ellerine dök ve son damlayı dilinin üzerine koy. Göl, Claremore Kalesi ve okul, sana bağlı tek bir kalkan altında birleşecek."

Rory başını onaylar gibi sallayarak şişeyi ondan aldı. "Bu arada, General Meers bu planı beğenmiyor."

"Çünkü anlamıyor. O bir Rosewood değil," dedi Briony.

Rosewood soyundakilerin kanı koruma büyüleriyle yoğrulmuştu; kalkanlarla, sınırlarla ve güçlü mühürlerle. Briony ve Rory'nin babasına göre bu, hüküm sürmelerinin kaderlerinde olmasının ana nedenlerinden biriydi. Onun, dedelerinin ve onlardan da önce yaşamış olan tüm erkeklerin barış zamanında ünlü hükümdarlar olduğu biliniyordu. Rory, beş yüz yıldan fazla bir süredir savaşa tanıklık eden ilk Rosewood üyesiydi.

"General, saldırı büyüsüne değer veriyor. Bu onun işi," diye devam etti Briony. "Ama bir kral ve bir Rosewood olarak halkımızı korumak senin işin."

"Halkımızdan geriye kalanları demek istedin," dedi Rory, sesinde belirgin bir yorgunlukla.

Son dört yıldır süregelen savaş boyunca, gittikçe güneye doğru çekilmişler, topraklarını ve insanlarını kaybetmişlerdi. Bomard'ın asıl istediği toprak değildi. Her ne kadar bu, güce aç Bomardiler için her zaman bir artı olsa da istedikleri şey, yol boyunca ele geçirdikleri esirler de değildi. İstedikleri Rory'ydi. Çifte Vâris olan hükümdarın sonunu görmek istiyorlardı.

Briony elini onunkinin üzerine koydu. "Yakında bitecek. Bugün o gün."

"Ya değilse?" diye sordu Rory, sözcükler ağzından hızla dökülüyordu. Gözleri ise yalvarır gibiydi.

"Öyle." Briony'nin sesi, hissettiğinden daha güçlü çıktı. Gü-

ven verici bir şekilde gülümsedi. "Güneş tutulması. Herkes bugün olacağını biliyor. *Güneş gece vakti parladığında, savaşa son verecek olan kişi...*"

Rory elini hızla çekerek, "Bana kehanetten alıntı yapma. Bu altı yüz yıllık bir saçmalık," dedi.

Ayağa kalkıp yazı masasına bakan pencereye doğru yürüdü. Briony, onun dışarıda oynamak isteyen bir çocuk gibi pencere pervazına yaslanışını izledi. Dört yıldır Rory'yi rahatsız eden eski kehaneti düşünerek parmaklarını yorganın üzerinde gezdirdi.

Güneş gece vakti parladığında, bu topraklardaki savaşa son verecek olan kişi zafer kazanacak. O, Çifte Vâris ve kıtanın hakiki hükümdarı olacak.

Kehanet, yarım milenyumdan daha eskiydi. Kıtayı, Evermore ve Bomard olarak bölen Moreland iç savaşının sonunda kehanet gerçekleşmeyince çoğu kişi varlığını unutmuştu. Ancak dört yıl önce yeni çatışmanın patlak vermesiyle herkes, Rory'nin kehanetteki kişi olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

Briony'nin gözleri masasındaki kâğıtlara ve mektuplara kaydı: denizaşırı ülkelerden gelen, yardım gönderemeyeceklerini ancak Rosewoodları ve saraylarını bir sığınakta sıcak bir şekilde kabul edeceklerini belirten mektuplar; krallıktan gelen haberlerle her gün güncellenen *Gazete* sayfaları, Rory için yazdığı zafer konuşması; Eversun'ın tüm sığınaklarının yerlerini gösteren haritalar...

Boğazını temizledi. "Onu öldürmelisin," dedi Briony yumuşak bir sesle. "Bu işin sonu gelmeli. Tamamen."

Briony, Mallow'un adını bile söylememişti ama yine de göğsünde soğuk bir rüzgâr esti.

Rory dudaklarını birbirine bastırdı. "Biliyorum."

"Başka hiçbir şey işe yaramazsa Kalp Durdurma büyüsünü kullanmak zorunda kalacaksın..."

"Biliyorum, Briony," dedi sertçe. Burnunu çekti. "Üzgünüm... ya-yapacağım. General Meers ve ben bir süredir üzerinde çalışıyoruz..."

Sesi kesildi. Briony, Claremore çevresinde hangi küçük hayvanların veya kuşların kaybolduğunu bilmek istemiyordu.

Kalp Durdurma büyüsü, Evermore'da yasaklanmıştı. Tüm kalp büyüleri arasında, bir kalbi sahibinin göğsünde ezip parçalayan Kalp Durdurma, yapan kişiye en ağır bedeli ödetiyordu. İlk defa bir insanın canını almak, kişinin kendi kalbini parçalıyordu ve sonraki her cinayet, kalbi daha da fazla paramparça ediyordu. Rory bu karmaşık büyüyü sıfırdan öğrenmek zorunda kalmıştı çünkü sadece Bomardiler kalp büyüsü kullanıyordu. Tıpkı sadece Eversun halkının zihin büyüsü kullandığı gibi.

Veronika Mallow, iki ülke arasındaki bu ayrılığı fırsat bilmişti. Bomard, onun etkisiyle radikalleşmiş ve Eversun halkı, zihin büyüsünün, basit bir büyü kaynağı olmak yerine, zihin *kontrolü* olduğuna inanmaya başlamıştı. Disiplinler arasında da farklılıklar vardı: Bazı zihin büyüleri, bir kalp büyücüsü tarafından asla öğrenilemezdi ve bunun tersi de geçerliydi ancak asıl fark, gücün kaynağıydı. Zihinden çekilen büyü bedeni yormazken, kalpten çekilen büyü fiziksel olarak daha büyük bir yük getiriyordu. Kalp büyücüleri, büyülerini uzun süre sürdürebilmek için her zaman hayvanlardan seçtikleri bir *kalp eşine* ihtiyaç duymuşlardı.

Ya da daha kötüsü.

Bazı Bomardiler, Mallow'un etkisi altında, bunu bir adım daha ileri götürmüşlerdi. Bir insanı kullanabilecekken neden bir hayvanı kullansınlardı ki? Başka bir büyücünün kalbi, bir hayvandan çok daha fazla güç verebilirdi ve kalpten kalbe bir bağ kurmak, kendi kalbinizin yorulmamasını sağlardı.

Pencerenin dışında bir çığlık duyuldu ve iki kardeş gergin bir sessizlik içinde, Mallow'un *kalp eşinin* siyah kanatlarını çırparak göğe yükselişine kilitlendi. İsmi zamanla kaybolmuş olan bu yaratık, bilinen dünyadaki son ejderhaydı ve şafak vakti gökyüzünde daireler çizmeye başlamıştı.

Briony'nin, Bomardileri Mallow'un izinden gittiği için suçlamadığı zamanlar da olmuştu. O da son ejderhayla bağ kurabilen bir büyücüye güvenebilirdi. Mallow'un bu bağdan aldığı tarifsiz

güçten bahsetmeye gerek bile yoktu. Bu bağ ona, büyü gücü ve bir kalp büyücüsünün daha sıradan bir hayvandan, hatta bir kalp bağından bile asla elde edemeyeceği becerilere erişim imkânı veriyordu. Ejderhayla bağ kuran Mallow, onunla bağ kuran son büyücü gibi iki ömür yaşayabilirdi. Tarih kitaplarında adı geçen Ejderha Lordu, yüz elli yıldan fazla yaşamıştı. Mallow'un ejderhayla kurduğu bağ sadece uzun bir ömür anlamına gelmiyordu. Ejderhanın büyüsüyle Mallow'un düşünceleri okuyabildiği herkesçe biliniyordu ve bu özellik şimdiye kadar sadece en deneyimli *zihin* büyücülerinde görülmüştü.

Ejderhanın tekrar okyanusun üzerinde kaybolana kadar süzülüşünü izlediler.

Rory pencereden döndüğünde Briony dikkatini yeniden ona verdi. Rory ona, tıpkı çocukluklarında olduğu zamanki aynı ifadeyle, bir öğretmenin sorusunun cevabına ihtiyacı varmış gibi bakıyordu.

"Kehanetin benimle ilgili olduğuna inanıyor musun? Gerçekten? Bunu kalbinde hissediyor musun, Briony?"

Briony hiç duraksamadan, "Evet," diye cevap verdi.

Rory tereddüt edip etmediğini görmek için ona baktı ama Briony bunu göstermedi.

Kapı çalınınca Briony irkildi. Rory iç geçirdi. "Didion gelmiş olmalı."

Briony dudaklarını büktü.

Rory gülerek, "Ona kötü davranma!" dedi. "Bugün ölebilir, biliyorsun."

"Öyle şeyler söyleme."

"Ama doğru!" Rory koşup kapıyı açtı. "Doğru değil mi, Did?"

Didion sırık gibi vücuduyla kapıda utangaç bir şekilde duruyordu.

"Doğru olan nedir?" diye sordu, dağınık siyah saçlarının altından Briony ve Rory'ye bakarak.

"Bugün ölebilirsin," dedi Rory kısa keserek.

"Ah. Evet. Çok üzücü."

Briony gözlerini devirdi ve kuştüyü yatağında doğruldu. "İkinizin de olaylara karşı sağlam bir bakış açınız olmasına sevindim."

Didion gülümsedi ve boğazını temizledi.

Rory ellerini çırptı. "Cordelia'yı bulmam lazım. Sizi baş başa bırakmamın bir sakıncası var mı?"

Briony itiraz etmek için dudaklarını araladı ama Rory çoktan kapıdan çıkmak üzereydi.

"Biz birçok kez baş başa kaldık," dedi Didion gülerek.

Rory kapı çerçevesini tutup içeriye geri döndü. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen *kesinlikle* bugün ölebilirsin."

Briony ciyakladı ve Didion'un esmer teni kızardı.

"Sanki *sen* de Cordelia'yla başınızda refakatçiyle *buluşacakmışsın gibi konuşma*!" diye bağırdı Briony. Sonra da yastıklarından birini kapıp kardeşinin kafasına fırlattı. Rory bileğini hafifçe sallayarak yastığı havada ikiye ayırınca her yere tüyler dağıldı. Rory koşarak dışarı çıktı ve tüy bulutunun içinde kayboldu.

Briony homurdanarak avuçlarını göğsüne doğru çevirdi, tüyleri toplayıp çöp kutusuna gönderdi.

Oda tekrar temizlendiğinde, bir yıldır ilk kez Didion'la baş başa kalmışlardı. Didion, yatak odasına bakarak Briony'nin masasını ve duvarlarda asılı olan resimleri inceledi.

"Burada rahat ediyor musun?" diye sordu, kalın kaşlarını ona doğru kaldırarak.

"Burayı seviyorum. Biltmore Sarayı'nı özlüyorum ama ne yapabilirim ki?" Omuz silkti. Ve hemen ardından kendini çok garip hissetti. *"Ne yapabilirim ki"* derken sanki kıyıdaki o saray kuşatılmamış da yazı tura atarak kaybedilmiş gibi tepki vermişti.

Didion'un bakışları, kitaplarının yanındaki çay fincanına odaklandı. On dakika önce, Briony'nin buharını başka bir çocuğun anısına dönüştürmeye çalıştığı çay fincanına. Didion işaretparmağını sıvının üzerinde gezdirerek sıcaklığını tekrar yükseltti. Çay fincanını Briony'ye uzatırken buhar yukarı doğru yükseliyordu.

"Al," dedi utangaç bir gülümsemeyle.

Briony fincanı alırken yüzünü buruşturmamaya çalıştı ve Didion yatağa, onun yanına oturdu.

"Birlikte doğru dürüst baş başa kalmayalı uzun zaman oldu," dedi Didion.

Briony onaylar gibi başını salladı. Bu onun fikriydi. Taktik toplantılarının stresi ve kale duvarları içindeki gerginlik çok fazla geldiğinde, o ve Didion geceleri meraklı gözlerden ve kulaklardan kaçıp Biltmore Sarayı yakınlarındaki rıhtımda yürüyüşe çıkarlardı. Didion, Briony'nin General Meers'ın stratejileri hakkındaki hayal kırıklıklarını dinlerdi ve kısa sürede yürüyüşler, okulda olduğu gibi küçük öpücüklerle sona ermeye başladı. Sonra öpücüklere, kıyafetlerin altına kayan eller eşlik etti.

Didion nazik ve sabırlıydı. Elleri, Briony'nin bacaklarının arasındaki doğru yeri bulmak için saatlerce uğraşıyor gibiydi ve bir kez bulduğunda da hemen kaybediyordu ama Briony'ye zevk alıp almadığını sorduğunda Briony sadece gülümsüyordu. Belki de daha fazla... zevk alması gerekiyordu. Briony en azından öyle umuyordu. Belki işin içine bir yatak girdiğinde işler daha kolay hâle gelirdi ancak Didion'u yatağına almayı reddediyordu. Kralın kız kardeşi olarak, Didion'a sadece bir kocanın sahip olması gereken birçok özgürlüğü zaten vermişti.

Didion her ne kadar konforlu bir seçim gibi görünse de Biltmore Sarayı'ndan ayrıldıktan sonra aralarındaki ilişkiyi askıya almak Briony'nin fikriydi. Aslına bakılırsa Didion güven veren, nazik biriydi. Babası, Didion Winchester ile evlendiğini görmekten mutlu olurdu. Kardeşi de. Briony sık sık neden rahat, güvenli ve nazik birini *istemediğini* merak ederdi.

"Bugün senden bir ricada bulunmak istiyordum," dedi Didion, ellerine bakarak.

Zaman kazanmak için çayından bir yudum alan Briony onun başparmaklarını birbiri etrafında çevirmesini izledi. "Öyle mi?"

"Bugün savaş alanında senin broşunu takabilir miyim?"

Briony'nin parmakları aniden gümüş broşa uzandı. "O an-

nemin," dedi hızlıca, şimdiki zaman kipini kullanmış olmasını önemsemeyerek. "Onu hiç çıkarmadım. Ondan ayrılamam, üzgünüm."

"Hayır, tabii ki, haklısın," diye kekeledi Didion. "O zaman tam olarak senin broşun değilmiş zaten. Peki ya saçından bir tutam verir miydin?"

"O da... annemindi," diye garip bir espri yaptı. Yirmi beş yaşına gelmişti ve şimdi annesinin tüm portreleri Briony'ye inanılmaz derecede benzer olmuştu. Ne tesadüftü ki, annesinin onları doğururken öldüğü yaştı bu. "Ben..." Briony boğazını temizledi. "Bu gerekli mi? Sadece sana iyi dileklerimi sunsam olmaz mı? Sana ve kardeşime?"

Didion hafifçe kızararak başını onaylar gibi salladı. "Olur. Ben sadece umuyordum ki... Yani, eve, yanına döneceğim biri olduğunu bilseydim..."

"Eve dönmek mi?" Briony gülümsedi. "İki kilometre bile uzaklaşmayacaksın..."

"Resmi bir şekilde sormaya çalışıyorum ama sen bunu çok zorlaştırıyorsun." Didion parmaklarını koyu renk saçlarının arasından geçirdi.

"Soracak bir şey yok," dedi Briony kararlı bir şekilde. "Bu iş bitene kadar, başka bir açıdan yardımcı olmam gerekip gerekmeyeceğini bilmiyoruz."

Didion, Briony'ye sert bir bakış attı. "Barış antlaşması için evlenmekten mi bahsediyorsun? Rory sana bunu yapmaz."

"Başka seçeneği olmayacak! Dört yıldır savaş taktikleri dışında hiçbir şey düşünmedi ama bugünden sonra Evermore Kralı gibi düşünmeye başlaması gerekecek." Çay fincanını masaya koydu ve buharın içindeki çocuğu hatırladı. "Bomard ve Evermore arasında antlaşmayı sürdürmek için pek çok evlilik yapıldı."

"Bu kadar heyecanlanma," diye mırıldandı Didion.

Briony birden başını ona çevirdi. "Ne?"

Didion içini çekerek yataktan kalktı. "Briony, lütfen bana bugün hayatta kalırsam mutlu olacağını söyle. Tek istediğim bu."

"Tabii ki bugün hayatta kalırsan mutlu olacağım..."

"Harika. Teşekkürler," dedi. Ve Briony başka bir cümle kuramadan kapıdan çıkıp kapıyı hafif bir tıkırtıyla arkasından kapattı.

Briony inleyerek yatağa geri uzandı. Kasıtlı olarak kaçamak cevaplar vermiyordu. İki kuzeni dışında, Rosewood soyunda politik bir evlilik için kurban olarak sunulabilecek tek kadın oydu. Rory muhtemelen bu ihtimali düşünmüyordu ancak bugünün sonunda politik bir evlilik, güveni yeniden inşa etmeye çok yardımcı olurdu. Bomardi soyunda kan dökmeye meraklı olmayan ve intikam peşinde koşmayan pek çok aile vardı. Bomardi soyundan gelen genç bir erkekle yapacağı bir evlilik, illaki işkence dolu bir hayat olmak zorunda değildi.

Okula birlikte gittiği, Eversunları hor gören ama açıkça aşağılamayan bazı Bomardiler tanımıştı. Koyu tenli ve teninden de koyu renk gözlü Finn Raquin yarı Eversunlıydı; ebeveynleri de böyle uygun bir evlilik yapmıştı. Raquin ailesinin başı, Bomard'daki en yüksek mevki olan Makam'a en yakın on dördüncü kişiydi. Finn bir serseriydi ama kötü biri değildi.

Öte yandan, Canning Trow kötülüğün vücut bulmuş hâliydi. İri gözleri ve solgun teniyle Canning korkunç biriydi ve ruhu da en az görünüşü kadar kasvetliydi. Okulun karanlık koridorlarında ondan uzak durulması gerektiğini herkes bilirdi. Orada kendi malıymış gibi dolaşmasının tek nedeni, oranın gerçekten onun malı olmasıydı. Annesi, Makam'ın üçüncü sıradaki vârisiydi ve babasının ailesi, Bomardi okulunun bulunduğu dağın tamamına sahipti.

Lorne Vult ve Liam Quill gibi, sadece işlerine geldiğinde acımasız davranan birkaç genç adam vardı ancak Liam Quill'in, babası altıncı sırada olmasına rağmen, soyunu devam ettirmekten çok Lorne ve Finn ile ilgilenmekle meşgul olduğu söyleniyordu.

Bir de anlaması çok daha zor olan biri vardı. Çoğu zaman buz gibi soğuk, yalnızca en tuhaf anlarda yumuşayan biriydi. Güçlü ellere ve donuk gözlere, alaycı dudaklara ve tatlı bir dile sahip biri. Bu kişi, Briony'nin göğsünde hem arzu hem de korku ve belirsizlik uyandırıyordu.

Briony kafasındaki düşünceleri bir kenara attı. Bu tür şeyleri düşünmenin bir yararı yoktu. Çay fincanına baktı. Yine soğumuştu. Buhar bir nefesle uçup gitmişti.

* * *

Birkaç saat sonra, Briony kale avlusunda durmuş, kardeşinin en yakın arkadaşına veda öpücüğü vermesini izliyordu. Cordelia kollarını, Rory'nin omuzlarına uygun kabul edilenden çok daha samimi bir şekilde sardı ama bu karanlık günlerde uygunluğu önemseyen pek kimse yoktu.

"İğrenç," dedi solundan bir ses.

Briony, kuzeni Finola'ya sırıttı. Finola eldivenlerini giyerken bir yandan da Rory ile Cordelia'nın sevgi gösterisine şakacı bir şekilde kaşlarını çatmıştı.

Briony güldü. "Bir gün sen de öyle olacaksın, biliyorsun."

"Elimde olsa olmam," dedi Finola, ona göz kırparak. Bal rengi örgüsünü omzunun üzerinden attı. "Bu iş bittiğinde görüşürüz, tamam mı?"

Briony başıyla onayladı. Finola kalenin dışına çıkılabilen tek yer olan avlunun köşesine doğru koştu. Finola'nın nereye gittiğini sormayı çok istese de ne yazık ki bu tür bilgilere erişimi yoktu.

Sağında, General Billium Meers, Briony'nin kişisel koruması olan Anna Wevin'le yumuşak bir ses tonuyla konuşuyordu. Anna, Finola dışında General Meers'ın saygı gösterdiği tek kadındı. Briony strateji toplantılarına katıldığında, bu toplantılar her zaman tartışmalara dönüşürdü. General, saldırılarda agresifliğe öncelik verirdi, hatta işi duyarsızca risk almaya kadar götürürdü. Briony ise hemen Rory'ye savunmayı, kalkanları ve halkını korumayı hatırlatırdı. Geçtiğimiz iki yıl içinde, General Meers, ihtiyat ve verimlilik nedeniyle askeri strateji toplantılarına sadece gerekli danışmanların katılması gerektiğine Rory'yi ikna etmiş ve Briony toplantılardan menedilmişti. Rory artık ona özel olarak brifing veriyordu. Briony'yi danışmanı olarak atayabilirdi ama yapmamıştı ve Briony de böyle bir şey teklif etmezdi.

Anna generale selam verdi ve her zaman yaptığı gibi Briony'nin üç adım arkasına geçti. General Meers, Briony'ye başıyla selam verince, Briony de ona sert bir bakışla karşılık verdi.

Öte yandan, generalin oğlu babasının tam tersiydi.

Kızıl kahverengi saçları, pembe teni ve neşeli mavi gözleri olan Sammy Meers, Briony'nin önünde durdu. Derin bir reveransla yere eğildi ve Briony'nin çekmesine fırsat kalmadan elini tuttu.

"Bayan Briony Rosewood," dedi yüksek sesle, "bugün bana lütufta bulunsanız bile bunu kabul edemem."

Briony elini geri çekti. "*Kes şunu!*" diye tısladı ve Didion, Sammy'nin teatral tavırlarına gözlerini devirince Briony'nin yanakları kızardı.

"Döndüğümde sana evlenme teklif etmemi istediğini biliyorum," diye devam etti Sammy, tüm avlunun duyacağı şekilde bağırarak, "ama kalbim başka birine ait."

Sammy, Briony'nin omzunun üzerinden, kendisinden yirmi yaş büyük olan Anna'ya aşk dolu gözlerle baktı. Derin bir reverans yaptı.

"Lütfen prensesin yanından uzaklaş," dedi Anna duygusuz bir sesle.

"Bu küçük flörtleri çok seviyorum," dedi Sammy, gözlerini kırpıştırarak. Briony'ye göz kırptı ve kapının dışındaki askerlerin oluşturduğu sıraya katılmaya gitti. Beyaz arka plan üzerinde mor bir gül ve ailesinin arması olan Eversun bayrağını aldı.

Briony avludaki rahat yüzleri ve keyifli sohbetleri izledi. Havada bir heyecan vardı; bugünün kehanetteki gün olduğu ve babaları Kral Jacquel'in ölümünden sonra geçen dört yıllık uzun savaşın yakında sona ereceği hissi vardı. Rory, kehanette bahsedilen vâris olduğunu kanıtlayarak her iki krallığın da hükümdarı olacaktı.

Briony de aynı rahatlığı hissetmeye, aynı şekilde gevşemeye çalıştı. Ay, kehanette söylendiği gibi güneşe yaklaşıyordu. Bir ejderhanın çığlığı gökyüzünü deldi. Ve herkes sohbet etmeye, sarılmaya ve son kez kadeh kaldırmaya devam etti.

Askerlerin ayrılma zamanı geldiğinde, Rory ona sarılmak için yaklaştı. "Hayır," dedi Briony. "Gerek yok."

Rory kollarını indirdi ve kaşlarını çatıp ona baktı. "Briony."

"Birkaç saat sonra görüşürüz," dedi Briony kararlı bir şekilde. "Birbirimize söyleyeceğimiz başka bir şey yok."

Rory alnını onun alnına dokundurdu. "Görüşürüz, Biney."

"Bizim için bir ziyafet hazırlayacağım, Worry."

Rory çocukluk lakabını duyunca göz kırptı ve adamlarını avludan çıkarmaya hazırlanarak atına doğru yöneldi.

Didion da onu takip etmeden önce dönüp Briony'ye bir kez daha baktı.

Anna da Briony'nin yanına geldi. "Didion'a sana ait ufak bir şey veremedin, değil mi?"

Cordelia burnundan alaycı bir ses çıkardı.

Briony homurdandı. "Dediğim gibi, buna gerek yok," dedi ve kollarını kavuşturdu. "Hava karardığında eve dönecekler."

Kale kapıları askerlerin arkasından kapandı ve Briony yanındaki kadınları, giden askerleri izlemek ve beklemek üzere balkona çıkarmak için döndü.

Bir anda bir şey güneş ışınlarını engelledi ve her yer karanlığa gömüldü. Briony, güneş tutulmasının başlayıp başlamadığını görmek için döndü.

Kara bir ejderha, Rory'nin sınır koruma büyüsü nedeniyle onlara dokunamadan kalenin üzerinde kanatlarını çırpıyordu.

Yaratık tiz bir çığlık atınca Briony sesi iliklerinde hissetti.

3. Bölüm

Briony'nin kalbi göğsünden fırlayacak gibiydi. Dış balkondan aşağıya doğru merdivenleri koşarak indi, sessiz olması gerekip gerekmediğini düşünecek zamanı yoktu. Dördüncü kattaki açık kemere geldiklerinde Cordelia'nın boğuk nefesi sadece üç adım gerisindeydi.

Bir kemerin altından geçip bir sonrakinde durdu ve göle baktı. Toz ve kemik bulutu uzaklaşmaya başlamıştı ve ay, güneşi bir öpücükle geride bırakmıştı. Ejderha ufukta görünmüyordu. Avluya baktığında damarlarındaki kanın donduğunu hissetti.

Koyu mavi ceketlilerden oluşan bir insan topluluğu hızla kapılardan geçerek sağa sola yayıldı.

Mallow'un adamları içeri girmişti.

Cordelia bu manzarayı görünce nefesini tuttu. Bomardilerden bazıları geride kalan az sayıdaki muhafız ve hizmetkârlarla çatışıyordu ama bazıları da sanki tek görevleri bayrağı ele geçirmekmiş gibi doğrudan içeri koşuyordu.

Briony otuz metre yüksekten, mavi ceketli bir adamın parmaklarıyla havayı keser gibi bir hareket yaptığını gördü ve bir hizmetçi kadın boğazını tuttu, düşerken etraf kan gölüne döndü.

Briony, onun kendi hizmetçisi Sofia olup olmadığını merak etti.

Zihninde bir duvar vardı. Cordelia yanında panik içinde hıçkırarak ağlarken, Briony beyninin ve gözlerinin arasında bir

bariyer hissetti, bu bariyer henüz ağlamasına izin vermiyordu. Belki de boğazında bir düğüm vardı ve vücuduyla beyninin etkileşime girmesine izin vermiyordu.

Aynı adamın uşaklardan birine saldırdığını gördü ve pencere pervazına doğru eğilerek kolunu en yüksek kulede bulunan, zihin büyüsünün babası Vindecci'nin heykeline uzattı. Kolunu hızla sallayarak büyüyü yönlendirdi ve aziz filozofun heykelinin eğik bir şekilde yerinden kayışını izledi. Heykel düşerken Briony avuçlarını birbirine vurdu. Mermer heykel patladı. Adam uşağın boynunu kesmek üzere elini uzattığı anda Briony büyük bir taş parçasını adama doğru yönlendirdi. Taş, adamın omzuna çarpınca adam acı içinde bağırarak başını geriye doğru attı.

Briony onu tanıdı. Bu Reighven'di. Bomardi okulunda savaş başladığı günden beri Briony'ye kişisel olarak ilgi duyan, Mallow'un en acımasız askerlerinden biriydi. Briony'nin huzursuzca geçirdiği birçok gecede onun yüzü vardı.

Diğer taş parçaları adamın etrafına düşerken, bazıları diğer mavi ceketli askerlere çarptı. Askerler, personele saldırmayı ya da içeri girmeye çalışmayı bıraktılar. Ve sonra elli çift göz yukarıya çevrildi.

Briony, Cordelia'yı geri çekti fakat biraz geç kalmıştı. Adamlar artık onları nerede bulacaklarını biliyorlardı.

Cordelia'nın elini tuttu ve koşmaya başladı. Bu katı ve sarayın bu kanadını arkalarında bırakmak zorundaydılar.

Pek de hatırlayamadığı hizmetçi odaları ve geçitlerden oluşan bir labirente girdiler. Bir merdiven çıktılar, aşağıda mutfak olduğunu bildiği yerin üzerinden geçtiler ve sonra göl kenarı tarafındaki koridora geri koştular. Burada bir yerde, hizmetçilerin katlar arasında hızlıca gidip gelmeleri için tasarlanmış dar bir merdiven gizliydi. Briony'nin tek yapması gereken merdivenin hangi duvarın arkasında olduğunu hatırlamaktı. O ve Rory'nin atlar gibi dörtnala koştukları ve birbirlerine daha büyük çocuklar için olan büyüleri öğrettikleri pek çok yeri geçtiler. Kardeşini düşündüğünde boğazına oturan o düğüm daha da kuvvetlendi.

Cesedi neredeydi?

Kehanet neden yanlış çıkmıştı?

Neden Rory'nin kendisinin yenilmez olduğunu düşünmesine izin vermişti?

Önlerinde, girmek için koştukları kapının arkasından bir gürültü duyuldu. Taşların patlaması ve ahşabın parçalanma sesi. Briony ve Cordelia aniden durdular. Briony'nin beyninde bir şey yerinden oynadı. O yöne gidiyorlardı. Gitmesi gereken *tek* yön orasıydı.

Ve sonra Cordelia, Briony'yi sürüklemeye başladı. Arkadaşının adımlarını takip ederek geriledi, bir oyuğa saklandı ve bir çamaşır dolabına girdi.

Gürültülü bir şekilde nefes alıyorlardı. Merdiven kapıları açıldığında ve kaleye ilk giren adamlar koridordan koşarak geldiklerinde Briony'nin aklına gelen tek şey buydu.

Zihnindeki büyü ipliğini kavradı ve çekerek kalbinin yavaşlamasını sağladı. Cordelia'nın bileğini tuttu, başparmağıyla damarını ovuşturarak onun da kalbini yavaşlattı.

Nefes sesleri kayboldu ve şimdi tek duyabildiği şey, taşların üzerine vuran botların sesiydi.

"Gains'i al ve her odayı kontrol et. Kalanları topla."

Briony bu sesi duyunca yutkundu. Bu sert ses Caspar Quill'e aitti. Ve o anda korkunç bir şeyin farkına vardı.

Bomardlı adamlar babasının kalesindeydi...

Kardeşinin ölümünü izleyen adamlar...

Eversun'ı yok etmekte olan o adamlar...

Onlar, Briony'nin saygı göstererek büyüdüğü, devlet işleri sırasında selamladığı, Mallow Makam'ı ele geçirip babasını öldürmeden birkaç hafta önce babasının elini sıkan adamlardı.

Briony muhtemelen hepsini tanıyordu.

Liam Quill ve Larissa Gains; beş yıl boyunca aynı okulda okuduğu iki Bomardiydi. Dolap kapağının diğer tarafında babaları vardı.

Acaba kendi çocuklarının bir gün onun babasından bu şekilde saklanacaklarını hayal edip etmeyeceklerini merak etti.

Koridorda uzaklaşan iki çift ayak sesini dinledi. Sağ tarafta, bir odanın darmadağın edildiğini kanıtlayan sesler duydu. Bunun hizmetkârların oturma odası olabileceğini tahmin ediyordu.

Kulakları tırmalayan bir çığlık duyuldu. "Hayır! Lütfen! Lütfen, ben sadece bir hizmetçiyim!"

Cordelia nefesini tuttu ve Briony, kalp atışlarını yavaşlatmak ve nefeslerini sabit tutmak için parmaklarını onun bileğine bastırdı.

Kız çığlık attı ve bir çarpma sesi duyuldu.

"Onlar ü-üst katta kalıyorlar! Beşinci katta!" diye bağırdı.

Briony dudağını ısırdı. Bu yalandı. Tüm ana odalar üçüncü kattaydı. "Belki de aradığımız onların yatak odaları değildir," dedi kötü niyetli, boğuk bir ses. Bu Gains'ti. "Birkaç dakika oyalanmak için vaktimiz var mı?"

Ortağı, "*Yağmalayamayacaksak* burayı basmanın ne anlamı var?" dedi.

Hizmetçi çığlık attı. Bir vücudun duvara çarpma sesi duyuldu. Kumaş yırtıldı.

Ve Cordelia yalvaran gözleriyle henüz ona bakamadan Briony dolaptan dışarı fırladı.

O ileri doğru atılırken dolap kapağı taş duvara çarptı. Koridora doğru savruldu ve odaya bakmak için döndü.

Briony'nin vücudu adrenalinden titriyordu. Genç bir kadının küçük bir kanepeye yatırıldığını ve iki adamın onun tepesinde durduğunu görünce nefesi kesildi. Briony, büyüsünü kullanarak Cordelia'nın çıkmak üzere olduğu dolap kapağına uzandı. Tüm vücuduyla kapıya yüklenerek çekti. Kapı menteşelerinden çatırdayarak çıktı ve ona doğru uçtu. Ahşap parçalandı ve Briony ellerini kaldırarak iki parçayı havaya kaldırdı. Büyüsünü kullanarak parçaları itti ve keskin tahta parçaları oturma odasına fırladı.

Tahta kazıklar iki adamın uyluklarını deldiğinde, ikisi de aynı anda acı içinde bağırdı.

Cordelia bileklerini bükerek iki keskin parçayı daha havaya kaldırdı ve bu kez tahtaları göğüslerine doğru fırlattı. Adamlar, onların kim olduğunu anladıklarında gözleri fal taşı gibi açıldı.

Gains ellerini havaya savurdu ve tahta parçası yön değiştirdi ancak ortağının omzuna bir kazık saplandı. Gains misilleme yapamadan, hizmetçi kanepeden kalkıp yan masadan aldığı kalın bir şamdanla Gains'in kafasına vurdu. Gains sendeledi ve Cordelia kırık kapının son parçasını havaya kaldırıp bu sefer Gains'in midesine doğru fırlattı.

Delinen organların çıkardığı ses, Briony'nin rüyalarına musallat olacaktı.

Hizmetçi, Briony ve Cordelia'nın ellerini tutup çekiştirerek odadan dışarı fırladı.

"Bir geçit var! Gitmelisiniz!" Ağır aksanı, başka bir ülkenin sesli harflerini çağrıştırıyordu.

"Ben de onu arıyordum," dedi Briony, adamların yere düştüğünden emin olmak için arkasına bakarak. Gains hayattaydı, acı içinde kıvranıyordu ama en azından bu onu yavaşlatacaktı. Diğerinden... emin değildi.

Kızı takip ederek, üzerine bastırıldığında ortadan kaybolan bir taş duvardan geçtiler ve Briony birden ıslak merdivenlerden aşağı yuvarlanmaya başladı. Cordelia parmaklarını hareket ettirerek yolu aydınlattı. Gönderdiği ışık topu, hizmetçinin kızılsarı saçlarının arkasına gölgeler düşürüyordu.

Briony kızı şimdi hatırlamıştı, her taş basamakta bir düşünce yumağı beliriyordu. Kız buraya sadece birkaç ay önce, kardeşiyle birlikte Shurtarth'tan gelmişti. Kardeşi dün Rory'nin ordusuna katılmak için gönüllü olmuştu, büyücü olmadan bunu yapmak isteyen tek Shurtarthlıydı.

Merdiven dönmeye başladığında Briony'nin zihni yeniden odaklandı. Hizmetçi alt kattaki kapıda durdu.

"Burası üçüncü kat. İkinci kata inen başka bir geçit var..."

"Annemin portresinin arkasında. Şimdi hatırladım," dedi Briony. "Acele etmeliyiz."

Hizmetçi başıyla onayladı ve Briony elini sallayarak taş kapıyı yok etti. İki tarafa da baktı ve dışarı çıktı.

Büyük salonda kimseyi bulamadılar ancak biri Evermore

bayrağını ateşe vermişti. Kumaş çıtırdayarak parçalara ayrılmış, ailesinin gülü küle dönmüştü. Hizmetçi onları hızlı adımlarla portrelerin olduğu yere götürdü ve Briony hemen annesinin portresini kaldırdı. Annesinin, Briony'ye hiç benzemeyen koyu renk gözleri ve keskin hatlı bir çenesi vardı. Briony portre çerçevesini bir kapı gibi açtı ve önce hizmetçi, ardından Cordelia içeri girdiler.

Briony diğer kadınların merdivenlerden inen ayak seslerini dinlerken arkalarından çerçeveyi kapatmak için döndü ve...

GÜÜM!

Patlama, ayaklarının altındaki her bir taşı sarsmıştı. Briony, geçidin iki duvarı arasına girerek kendini korumaya çalışırken on adım aşağıdaki Cordelia dönüp karanlıkta bembeyaz görünen gözleriyle ona baktı.

Sonra tavan çöktü ve Cordelia, Briony'nin görüş alanından kayboldu.

4. Bölüm

Briony ezilmeden önce geçitten dışarı çıktı.

Yere düştüğünde kalbi deli gibi çarpıyordu. Arkasından bir toz ve moloz bulutu yükseldiğinde Rory'yi, onun da buna benzeyen gri bir bulutun içinde olduğunu düşündü.

Cordelia da bu bulutun içinde miydi?

İleri doğru sürünerek, büyüyle taşları kaldırıp uzaklaştırmaya çalıştı.

"Cordelia!" diye bağırdı, tozu ciğerlerine çekerek.

Arkasında, duvarların üzerinden düşen tabloların sesini duyabiliyordu; patlama hâlâ her şeyi sarsıyordu. Rory'nin büyülü koruma döngüsü yokken kale artık dayanamıyordu. Taşlardaki büyü kayboldukça kale üzerlerine yıkılıyordu.

Enkazdan bir cevap gelmeyince işitme duyusunu belirli bir alana daraltmak için büyü yapmaya hazırlanırken, ağır botların çıkardığı koşuşturma seslerini duydu.

Portre galerisinin zemininde, uluorta bir yerdeydi ve önünde herhangi bir çıkış yoktu.

Briony ayağa fırlayıp koşmaya başladı. Yemek odasını geçerken koridorun sonunda bir kadının çığlık attığını duydu. Başka nereye gideceğini bilmediği için büyük merdivene doğru yöneldi.

Köşeyi döndü ve tökezleyerek durdu. Anna'nın cesedi merdivenlerin üstünde yan yatmıştı, gözleri açıktı ama boş bakıyordu.

Briony hissettiği acıyı içine gömerek ilerlemeye devam etmek için cesedin etrafından dolanmaya çalıştı.

Duvarlar başka bir patlamayla sallandı ve yer sarsılırken Briony sendeledi, zar zor dengesini koruyabildi. Ayakta durabildiğinden emin olduktan sonra tekrar Anna'nın cesedine baktı.

Anna neden bu merdivenlerden geliyordu? Kalenin diğer tarafından aşağı inmesi gerekirdi.

Bu tarafta yatak odalarından başka bir şey yoktu.

Ve Briony, zihninde bir şimşek çakmış gibi masasındaki belgeleri hatırladı. Sığınma imkânı sağlayacak ülkelerden gelen gizli yazışmaları... Generalin casuslarının toplanacağı kıta genelindeki güvenli evlerin listesini...

Merdivenlerin altında, yukarı doğru kıvrılarak tırmanan dört mavi ceketli vardı. Adamlar henüz onu görmemişti. Briony sağdaki koridordan koşarak ilerlemeye devam etti.

Tek planı kâğıtlara ulaşmak olan Briony, uçarcasına koştu. Bu yönde başka çıkış yoktu. Aşağı inmenin mümkün olup olmadığını anlamak için dış duvarı kontrol etmesi gerekecekti.

Tökezleyerek bekleme odasından geçti, yatak odasına girdi ve büyüsüyle iki kapıyı da arkasından kapattı. Ellerini birbirine çarpmasıyla masasındaki kâğıtlar alev aldı.

Yan odada bir kapı gürültüyle açıldı. Kireçtaşı duvarlardan sesini duyabiliyordu.

Briony kararını vermesine yetecek kadar bir süre olduğu yerde donakaldı: Geldiği yoldan çıkamazdı.

Pencereye koştu ve aşağıya baktı. Aşağıda Mallow'un beş adamı devriye geziyordu. Aşağı inmeden önce onları ortadan kaldırmak mümkün olabilirdi. Sadece akıllıca davranması gerekiyordu.

O anda saklanacak bir yer bulmak için odasına göz gezdirdi. Banyo sinir bozucu derecede boştu. Yatağının ayakucundaki sandık en bariz yerdi. Aptalca olduğunu bilmesine rağmen dolaba koştu, en azından büyü yapmak için zaman kazanabilirdi.

Çevreye uyum sağlamak için yapılan büyü çok zordu ama kar-

deşi savaşa giderken son dört yılda bu büyüde ustalaşmıştı. Başkasının gözünü yanıltmak için odaklı zihin büyüsüne ihtiyaç vardı.

Dolabın içine adım attı ve giysilerini kenara itti. Kapıları kapattı ve gözlerini yumarak, alnının gerisindeki büyü dizisini hayal etti. Parmaklarını uzattı, büyüyü yaptı ve kendini dolabın renklerine uyum sağlamış, dışarıdan görünmez olarak hayal etti. Odaklanmayı sürdürdüğü sürece, dolaba şöyle bir bakıldığında hiçbir şey görünmeyecekti.

Yatak odasının kapısı açıldı, taş duvara çarptı ve Briony, dolap kapaklarının aralığından bir adamın içeri koşup sonra aniden durduğunu gördü.

Kalbi sıkıştı ve dudaklarından minik bir çığlık koptu. Ve uyumlanma büyüsü bozuldu.

Adam şimdi daha uzun görünüyordu. Uzun, solgun uzuvları, siyah gömleği ve özel dikilmiş yeleğinin altından belli olan kasları vardı ama beli, yıllardır Briony'nin dikkatini çeken o sinir bozucu tarzdaki siyah pantolonuna doğru daralıyordu.

Adamın yatak odasının her yerini, onun hiç görmeyeceğini düşündüğü yerlerini gözleriyle taramasını izledi.

Adam nereye yöneleceğine karar verirken Briony de yeniden uyum büyüsüne odaklandı, fiziksel formu kaybolana kadar gözlerinin arasındaki o büyü ipliğine sıkıca tutundu.

Dolap kapılarının aralığından, adamın kâğıtların küle dönüştüğü masaya yaklaşmasını izledi. Dönüp kâğıtlara ikinci bir kez bile bakmadan banyoya koştu. Hızla geri döndü, sonra yatağının ayakucundaki sandığı açtı.

Briony, içinin memnuniyetle hafifçe titrediğini hissetti. Kesinlikle doğru düşünmüştü; en kolay iki yer oralardı.

Ama sonra adam dolaba koştu ve Briony nefesini tutarak büyüsüne odaklandı.

Adam kapıları açtığında Briony, Toven Hearst ile yüz yüze geldi.

Yıllar önce bütünüyle gri olmadığını, içinde mavi benekler de taşıdığını fark ettiği gözler doğrudan ona bakıyordu.

Kalp atışlarını yumuşatmak için başka bir büyü yapmalıydı. Adam onu duyuyor olmalıydı.

Alnına düşen saçları o kadar açıktı ki grisi neredeyse gümüş rengi gibiydi.

Bu adamı son gördüğünde, onu ormanda avlamaya çalışıyor ve bu sırada da yoluna çıkan insanları öldürüyordu.

Adamın yakınlığı Briony'nin içini ürpertti. Kendine bunun korku olduğunu söyledi. Adam bir adım öne çıkıp sağa sola bakındı.

Dolabın tabanının yüksekliği Briony'nin boyunu yükselttiği için neredeyse adamın boyuna ulaşmıştı ve adam başını biraz daha içeri sokarsa dudakları onun dudaklarına değecekti.

Adam geri çekilirken gözlerinde bir ifade belirdi, sanki bir şeyi hatırlamaya çalışıyormuş gibiydi. Yine dolaba bakarak elini içeri uzattı.

Briony titredi. Her şeyin sonu gelmişti.

Sonra adamın parmakları, solundaki yeşil elbisenin kenarından aşağıya doğru kaydı. Bu, yıllardır giymediği bir elbiseydi.

"Toven."

İkisi de aniden irkildi.

Toven birden arkasına dönerken eli neredeyse Briony'nin vücuduna değecekti. Kapıda en iyi arkadaşı Finn Raquin duruyordu.

"Gitmeliyiz," dedi Finn. Göğsü hızla inip kalkıyordu. "Mallow senin burada olduğunu biliyor."

Toven dolaptan uzaklaştı ve Briony'nin masasına gidip pencereden dışarı baktı.

"Toven," diye tekrarladı Finn. Eliyle yüzünü sıvazladı. "Bunu yapma."

Briony, Toven'ın solgun parmaklarını uzatıp masasındaki bir şeye dokunduğunu gördü. O sabahki çay fincanı...

"Henüz iptal etmediler," dedi Toven. Sesi, her konuştuğunda karnında derin bir gürültü yaratan boğuk bir baritondu. "Hâlâ zaman var."

Odadan dışarı fırladı ve Finn iç çekerek onun arkasından gitti.

Briony düşünemiyordu. Adamların uzaklaşan ayak seslerini dinledi. Uyumlanma büyüsünü kaldırarak derin bir nefes aldı.

Burnuna nane ve baharat kokusu çarptı.

Dolaptan çıktı ve odasının kapısına koşarak dışarı baktı. Finn, Toven'ın peşinden koridorun diğer ucunda gözden kayboldu.

Hâlâ zaman var. Ne için? Bir şey aradığı çok belliydi. Yatağının ayakucundaki sandığı ve dolabı düşündü. Birini arıyordu.

Bir anda bir ürperti dalgası tüm vücudunu ele geçirdi. Onu arıyordu.

Toven Hearst yine onu avlıyordu. Tıpkı diğerleri gibi.

Ona göre kendisinin, hatta Evermore'un tamamının hiçbir anlam ifade etmediğini çok iyi biliyordu ama bugün Toven'ın cephede olmayacağını ummuştu.

Kardeşinin ölümünü izlemiş miydi? Onu yakalasa sevinir miydi?

Briony derin bir nefes aldı ve sarayın diğer ucuna doğru yöneldi.

Ve birinin göğsüne çarptı.

Nefesini tuttu ve bir el boğazına dolandı. Gains'in yüzündeki zafer dolu gülümsemeyi fark etmek için bir saniye kadar bir vakti oldu ve sonra Gains bir büyü yaptı. Briony'nin gözleri kapandı ve her şey karanlığa gömüldü.

5. Bölüm

Sekiz yıl önce...

Görünüşe göre Briony, Bomard'ın soğuğuna diğerleri kadar çabuk alışamıyordu. Evermore'un gençleri ilk ortak eğitim yılları için baharda Bomard'a geldiklerinde, Briony baharın sıcaklık, esinti ve mis kokulu ağaçlar anlamına geldiğini düşünmüştü. Evermore'da bahar böyleydi.

Bomard'da ise bahar, kışın sonu anlamına geliyordu. Karlar hâlâ tam olarak erimemişti ve insanlar hâlâ kalın kürkler giyiyordu. Açık hava etkinlikleri sınırlıydı. Briony ve Rory, babalarıyla birlikte resmi devlet işleri için Bomard'ı birçok kez ziyaret etmişlerdi ancak hiç bu kadar kuzeye gelmemişlerdi. Bomard'ı deniz ötesindeki diyarlardan koruyan sıradağların yamacına oyulmuş Bomardi okulu karlarla kaplıydı.

Briony, Evermore'daki ılık esintileri özlüyordu. Pelerinine daha da sıkı sarıldı ve parmaklarını yüzüne hafifçe vurarak, teninin altındaki kanın büyülü bir şekilde ısınmasını sağladı.

"Dikkatli ol," dedi Rory, ortak kahvaltı masasında onun arkasına geçerek. "Geçen hafta Simon Leatherby'ın bunu denediğini gördüm ve sonunda ateşi çıktı."

"Dikkat ediyorum," dedi Briony, dişleri takırdayarak. Sönmekte olan ateşe özlem dolu bir bakış attı. "Sence Eversun vârisine günde sadece üç odun vererek bizimle dalga mı geçiyorlar?"

Rory onun karşısına oturup parmaklarını sıcak çay fincanına doladı. "Evet. Bence zayıflığımızla alay etmek istiyorlar. Belki de yalvarmamızı istiyorlar."

Briony gözlerini devirdi. "Peki, gelecek yıl eve döndüğümüzde bunu hatırlamamız gerekecek. Belki de tüm pencerelerini kapatırız, böylece terleyip boğulurlar."

Evermore ve Bomard'ı beş yüz yıldır barış içinde tutan antlaşmanın bir parçası da her iki ülkenin gençlerinin, büyü eğitimlerinin son beş yılında, dönüşümlü olarak birlikte eğitim görmeleriydi. Gelecek yıl, Bomard gençleri Evermore'un ılıman göllerinin yakınında eğitim göreceklerdi ama bu yıl evsahipliği sırası Bomard'ındı.

Zihin büyüsü uygulayanlarla kalp büyüsü uygulayanlar arasında kesinlikle bir ayrım vardı ancak temel ilkeler büyük ölçüde aynıydı. Farklı olan, gücün kaynağı ve ona olan bağlantıydı. Kalp büyüsü yapanlar için, bir kayayı havaya kaldırmak kaslardan başlıyordu. Zihin büyüsü için ise hareketin kaynağı olan beyinden başlıyordu. Kalp büyüsü yapanlar, göğüslerinde nabız gibi atan bir büyü damarı hissederken, zihin büyücüleri gözlerinin arasında, zihinlerini dış dünyaya bağlayan bir bağ hissediyorlardı.

Briony'ye her zaman Eversun zihin büyüsünün gelişmiş bir teknik olduğu öğretilmişti: Zihin büyücüleri, kalp büyücüleri kadar çabuk yorulmazdı ve Bomardilerin zihin büyüsüne karşı sabrı yoktu. Kalp büyücüleri kazara büyülerini tüketebilirdi, evet ama ilk seferinde güçlü sonuçlar elde etmek için zihin büyücülerinin aldıklarından daha az eğitim gerekiyordu. Zihin büyücülerinin dostu, tutarlılıktı.

"Rosewood ailesine özel odalar tahsis edildiğine şükredelim," dedi Rory.

"Bunun bize ne faydası var, bilmiyorum. En azından yatakhanelerde vücut ısısı daha fazla." Briony çay fincanına uzandı ve sıvıyı kaynatacak kadar ısıttı. Bir aydır Bomard'dalardı ve o, sınıfta hâlâ titreyerek oturan son Eversundı.

Meyve ve ekmekle donatılmış küçük masanın karşısından, ağzına yemek tıkıştıran Rory'ye baktı. Artık Briony'den bir kafa daha uzundu ve iki kat fazla yiyordu. Şimdi, on yedi yaşına birkaç ay kala, nihayet birbirlerine daha az benzemeye başlamışlardı. Rory, piyadelerle birlikte geçirdiği kış antrenmanlarında kas yapmıştı, Briony'nin ise sezon boyunca istemediği bölgeleri genişlemişti. Briony, Bomard'a vardığında Larissa Gains'in ince beline ve narin bileklerine bir bakış atmış ve belki de kış boyunca kitap okuyup ballı hamurişleri yemekle geçirdiği zamanın kendisine pek de bir yararı olmadığını anlamıştı.

"Gidelim mi?" diye sordu Rory, ağzına bir bisküvi daha atarak. Briony çayının kalan kısmını bir dikişte içerken dilinin yandığını hissetti.

Gardırobundan yün bir atkı aldı. Vücut sıcaklığına uyum sağlayana kadar atkının boynunda yaptığı o soğuk ağırlığı hissetmekten hiç hoşlanmıyordu.

Rory'yi takip ederek birinci kattaki büyük salona indi. Birinci sınıf öğrencileri her sabah dokuzdan öğlene kadar burada ders alıyordu. İkinci sınıflar bir üst katta, üçüncü sınıflar da onun bir üst katındalardı ve böyle devam ediyordu. Sınıfların üzerinde yurtlar vardı. Eversun vârisinin özel süiti en üst katta bir kuledeydi. Rory ve Briony derslerin ilk gününe on dakika geç kalmışlar ve Bomardi öğretmenleri bu konuda inanılmaz derecede hoşnutsuz davranmışlardı. Babaları ertesi gün, Briony'ye kardeşinin zamanlamasına dikkat etmesi gerektiğini belirten bir mektup göndermişti.

Yedinci kattaki erkekler yatakhanesinden Didion'u aldılar ve altıncı katta Cordelia da onlara katıldı.

"Yatakhanenize kaç tane odun veriyorlar?" diye sordu Briony, Cordelia'nın koluna girerken.

Arkalarından, "Bekleyin! Ben de geliyorum!" diye bir ses duyuldu.

Briony ve Cordelia hoşnutsuzluklarını gizleyerek yüzlerine birer gülümseme takındılar ve arkalarına baktılar.

Parlak yeşil gözleri ve saman sarısı saçları ile bir kız, onlara yetişmek için koşarak yaklaşıyordu.

"Günaydın, Katrina," dedi Briony.

"Hava ısınmaya başladı, değil mi?" dedi Katrina, her zamanki gibi biraz fazla yüksek sesle. Briony içindeki ürpertiyi bastırarak kaşlarını çattı. Birden Katrina'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Notlarımı unuttum!" Dönüp yatakhane kapısına doğru koştu.

Briony, yollarına devam ederek bir sonraki merdivenleri inmeye başlayan Rory ve Didion'a baktı.

"Sanırım onu şimdi bırakamayız," dedi Cordelia kuru bir sesle.

Briony iç çekerek onayladı. Babası, bir yıl önce Briony'yi ikisinin hiçbir ortak yanı olmamasına rağmen Katrina Cove ile arkadaşlık yapmaya zorlamıştı. Katrina, barış antlaşması evliliğinden doğan bir kızdı. İlk on beş yılını Bomard'da geçirmişti ancak annesinin ölümünden sonra babası onu da alıp Evermore'a dönmüştü. Katrina'da tam anlamıyla *bir sorun* yoktu ama gürültücü ve sakardı ve Briony öfkeyle titrerken, o her gün Bomard'a döndüğü için ne kadar mutlu olduğunu anlatıp dururdu.

Cordelia ile Briony onu beklediler ve erken kalkan diğerlerinin odalarından çıkıp merdiven boşluğuna toplanmaya başlamalarını izlediler.

Briony'nin kemikleri, bir esintiyle ürpermiş gibi titredi. "Hâlâ üşüyor musunuz, Majesteleri?"

Göğsündeki hava âdeta dondu. Kimin konuştuğunu görmek için dönmesine gerek yoktu. Rosewood kraliyet ailesiyle dalga geçme ihtiyacı duyan sadece bir avuç insan vardı.

Toven Hearst ve Bomardi çetesi yedinci kattaki yatakhanelerden iniyorlardı.

Briony geçen ay, Toven ve arkadaşları tarafından hayatı boyunca maruz kaldığından daha fazla aşağılanmış ve küçük düşürülmüştü. Ona "prenses" veya "majesteleri" diyorlardı. Koridorlarda ona Rosewood armasının sembolü olan mor güller

atıyorlardı. O bir odaya girdiğinde yerlere kadar eğilerek reverans yapıyorlardı. Hayatının ilk on altı yılında ona hep kardeşinden daha fazla göze çarpmaması, sıradan ve fark edilmez olması gerektiği öğretilmişti ve böyle biri için bu hareketler çok aşağılayıcıydı. Briony ilk hafta yastığa kapanıp ağlamış, kendi halkının da onu Bomardilerin iddia ettiği gibi züppe ve tepeden bakan biri olarak görüp görmediğini merak etmişti.

Briony çenesini kaldırdı ve onlara bakmadan geçip gitmelerini bekledi.

"Hay aksi, soğuk hava onun işitme duyusunu da etkilemiş," dedi bakır tenli, yakışıklı, siyah saçlı bir çocuk olan Liam Quill. Bu kibirli tavırları yakışıklılığını bozuyordu.

"Hey, Prenses!" diye kalın bir ses duyuldu. "Seni ısıtacak bir şey biliyorum."

Briony burnunu kıvırdı ve kahkahalarla gülen çocuklara doğru döndü. Aralarında en ahlaksızca konuşan çocuk Canning Trow'du. O, on dokuz yaşındaydı ve onlardan iki üst sınıftaydı, Briony'ye göre on altı yaşındaki bir kızla bu şekilde konuşmaya hakkı yoktu.

Onlar geçerken, çocuğun geniş ve sinsi yüzüne sert bir ifadeyle baktı.

Kızların yatakhanesinden, "Hayır, duymadın mı?" diyen tiz bir ses geldi. "Kardeşi onu yeterince sıcak tutuyor. Bu yüzden aynı odayı paylaşıyorlar."

Larissa Gains, erkeklerin yanına doğru süzüldü. Etrafa yaydığı çiçek kokusu, kızın gelişinin habercisi gibiydi ve gür sarı saçları, kalçalarının hareketine uyumlu olarak hipnotize edici bir şekilde sallanıyordu.

Aşağıya inen erkeklerin kahkahaları merdiven boşluğunda yankılandı. Biraz geriden giden Toven Hearst, yüzünde belirgin bir sırıtışla ona baktı ve Larissa'nın koluna girmesini bekledi, sonra onu merdivenlerden aşağı doğru takip etti.

Briony, Rosewood ailesinin bir üyesi olarak, çok küçük yaşlardan itibaren öğrenebileceği en değerli şeyin, çığlık atmak istediğinde gülümsemek olduğunu öğrenmişti.

Cordelia ise...

"Ne ahlaksızca bir söz!" diye Larissa'nın arkasından bağırdı. Briony, onu susturmak için bileğini tuttu ama Cordelia devam etti. "Ve bunu onun yüzüne bile söyleyemiyorsun!"

Larissa en üst basamakta durdu ve geriye dönerek, "Onun yüzüne söyledim, sadece doğrudan yüzüne bakmak çok iğrenç geliyor," dedi. Dramatik bir şekilde yüzünü buruşturarak merdivenlerden indi.

Toven başını geriye attı ve boğazının derinliklerinden bir kahkaha attı. "Çok *kötüsün*," dedi ve yürüyüp gözden kaybolurken sesi de yavaş yavaş duyulmaz hâle geldi.

Briony gözlerini kapatıp derin nefesler alırken Cordelia yanında homurdandı.

"Katrina nerede?" diye tısladı Briony.

"Buradayım! Üzgünüm!" Katrina ikisinin koluna girdi ve onları merdivenlere doğru sürükledi. "Başka kimse ödevde sorun yaşamadı mı?"

Briony kızın onu sürüklemesine izin verdi. Dönen merdivenlerde, her zaman olduğu gibi bir tıkanıklık vardı. Genç öğrenciler çok uzun süre beklediklerinde hep böyle olurdu. Bir anda kendilerini Toven ve Larissa'nın arkasında buldular ve durumu fark eden Briony, bilinçli olarak Katrina'yı yavaşlattı. Merdivenler kıvrılırken, Toven yukarı bakıp onlara kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. Briony kaşlarını çatarak başını eğdi. Merdivenlerde yine cereyan vardı ve tüm vücudunun titremesini engellemek için bütün dikkatini toplaması gerekiyordu.

"Bomard'da kraliyet ailesi olmaması ne yazık," dedi Larissa, Liam Quill'e, onların duyabileceği kadar yüksek sesle. "Prenses olmak isterdim."

"Bizim hükümdarlarımız soydan gelir," dedi Cordelia sertçe. "Sizinkiler ise servet ve güçten. Tamamen şansa bağlı yani."

Toven'ın, "Ah, bilmiyorum," diyen sesi kulaklarına kadar ulaştı. "Babam Bomard'ın, hatta tüm Moreland kıtasının en zengin adamı ama Makam'ın vârisi olarak sadece sekizinci sırada."

Liam alaycı bir şekilde, "Denizaşırı mülkleri ve varlıkları da sayarsan en zengini," dedi.

"Sayıyoruz," dedi Toven küçümseyerek. "Hepimiz sayıyoruz."

Sadece bir merdiven daha vardı, sonra onlardan kurtulacaklardı. Briony, Cordelia'nın dirseğini sıkarak, dilini biraz daha tutmasını rica etti.

"Katrina, canım, bizi terk ettikten sonra nasıl hayatta kaldığını bilmiyorum," dedi Larissa. "Bomard'ı Evermore'a tercih *etmelisin.*"

Katrina, kimseyi kırmadan en iyi cevabı nasıl vereceğini bilemediği için her birine tek tek baktı. "Şey, özlüyorum..."

"Elbette özlersin. Ben her zaman Bomard'ı Evermore'a tercih ederim," dedi Larissa. "En azından Bomard'da veraset sistemi kaldırıldı. Oysa bir kadın asla Evermore'un hükümdarı olamaz. Ne kadar soylu ve güçlü olursa olsun..." Gözleri Briony'nin işlemeli yün elbisesinden yüzüne kaydı.

"Benim de kanımda altın akıyor olsaydı, ben de kendini beğenmiş olurdum," dedi Toven.

Briony, etraflarındaki havanın gerginleşmesine rağmen ifadesini değiştirmedi.

Sonunda bir tarafında duvar halıları, diğer tarafında büyük pencereler bulunan uzun bir salon şeklindeki sınıfa girdiklerinde, burayı tanıyamadılar. Odanın ortasında, bir gecede filizlenmiş gibi görünen üç düzine kadar uzun çam ağacı sıralanmıştı. İnsan göğsü kadar geniş olan gövdelerinin dipleri çam iğneleriyle doluydu.

Briony, Rory ve Didion'un bir ağaca bakarak durduklarını gördü ve onlara katılmak için yanlarına gitti.

"Biz... ağaçlara mı tırmanacağız?" diye sordu Didion.

Arkalarından sınıfın ön tarafına doğru yürüyen Eğitmen Amelia'nın, "Hayır, Bay Winchester," diyen tatsız sesi geldi. Kırklı yaşlarında, öğretmeyi pek sevmeyen, sert bir kadındı.

Didion kızararak notlarını çıkardı.

Briony, Didion'un yaşadığı utanç karşısında gülümserken omuzlarından bir ürperti geçti ve nefesi göğsünde titredi. Pelerinine ve atkısına daha da sıkı sarıldı.

Toven Hearst, onların yanındaki ağacın dibine geldi ve Finn ile Liam da ona katıldı.

"Burası gerçekten çok sıcak, değil mi, Finn?" dedi Toven sohbet eder gibi.

Briony kaşlarını çattı. Demek titrediğini görmüştü. "İçimden soyunmak geliyor," dedi Finn.

"Keşke şu anda o Eversun kumaşlarından biraz olsaydı," dedi Toven, pelerinini dramatik bir şekilde çıkarıp odanın bir köşesine atarak. "*İpekler.*"

Briony ona sert bir bakış attı ve onun sanki sıcak bir yaz günüymüş gibi gömleğinin kollarını sıvadığını gördü. Soluk teninin altındaki damarlar geriliyor gibi görünüyordu.

"Kesinlikle," diye onayladı Finn. "Ve buzlu bir bardak peri şarabı için her şeyi yapabilirdim. O kadar soğuk olacak ki bardağı bile çatlatabilecek."

Briony önüne döndü ve Eğitmen Amelia'nın başlamasını bekledi. Çenesini atkısına gömdü ve kumaşa sıcak hava üfleyerek yüzünün alt kısmını ısıttı.

Rory kaşlarını çattı. "Üşüdün mü?"

"Sen üşümedin mi?"

Yine o esintiyi hissetti. Ve aniden her şey yerine oturdu.

Briony başını çevirip Toven'a baktı. Toven diğer kolunu da sıvamış, keyifli gözlerle ona bakıyordu. Elinin parmak uçlarıyla çok küçük daireler çiziyordu.

Ona esinti gönderen oydu. Toven Hearst yüzünden üşüyordu.

Briony'nin gözlerinden âdeta ateş çıktı. Toven'ın dudaklarının alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldığını gördü.

"Rahat mısınız, Majesteleri?"

Öfkeyle kızarmasına rağmen vücudu istemsizce ürperdi.

Finn'in öksürerek kahkahasını bastırdığını duydu.

Briony atkısını çekti ve Toven'ın yaptığını taklit ederek, meydan okurcasına pelerinini çıkardı ve odanın bir köşesine attı. Hava, açıkta kalan kollarına ve omuzlarına çarptı ancak o, gözle-

rinin arasındaki büyü ipliğini kavrayıp parmak uçlarını döndürerek kanındaki ısıyı çekmeye ve ısınmaya başladı.

Artık onu etkileyen şeyin ne olduğunu bildiği için buna karşı etkili bir şekilde önlem alabilirdi.

Eğitmen Amelia dikkatlerini çekince Briony önüne döndü ama Toven'ın gözlerinin hâlâ üzerinde olduğunu hissedebiliyordu.

"Bugün geçen haftaki dersi pratik olarak uygulayacağız," dedi Eğitmen Amelia. "Bildiğimiz gibi, tüm büyü hareketlerle yapılır. Okul hayatınızın başlarında, nesneleri kendinize çekmek veya uzaklaştırmak için basit büyüler öğrenmiş olabilirsiniz ancak bunlar en temel bilgilerdir. Geçen hafta, başlıca sekiz büyülü hareketi tanımlamıştık, bunlar...?"

Bir düzine el havaya kalktı. Rory utangaç bir şekilde elini kaldırırken Briony'nin eli yerinde kaldı.

Cevabı biliyordu ama bu babasıyla yaptığı anlaşmanın bir parçasıydı. İyi notlar almasına izin veriliyordu ama notları asla Rory'den daha iyi olamazdı. Sınıfta ondan daha parlak biri olamazdı. Rory zorlanıyorsa, onun başarılı olmasını sağlamak Briony'nin göreviydi. Ne pahasına olursa olsun bunu yapması gerekiyordu.

"Bay Rosewood." Eğitmen Amelia tahtaya doğru döndü.

"İt, çek, fırlat, parçala, yırt, kaldır, sürükle..." Rory boğazını temizleyerek notlarına göz attı.

Briony'nin –ve aslında Toven'ın– şu anda kullandığı hareketi unutmuştu. Briony, kanındaki sıcaklığı toplayan parmaklarını döndürmeyi bıraktı ve tekrar gözlerinin arkasındaki ipliğe dokundu. Parmağını kıvırarak, Rory'nin sayfasındaki kelimeleri yeni şekillere, yeni harflere dönüştürdü.

Rory'nin, değiştirdiği yazıya odaklanmasını izledi. "Topla," dedi Rory, sonuncu hareketi de söyleyip listeyi tamamlayarak. Briony yazıyla oynamayı bıraktı ve önceki hâline dönmesine izin verdi. Rory minnettarlığını ifade etmek için ona tebessüm etti.

"Çok iyi." Eğitmen Amelia ilk sekiz hareketi tahtaya yazdı.

"Ve zihin büyüsünün ortaya çıkmasıyla Vindecci iki tane daha belirledi. Bunlar nedir, Bayan Rosewood?"

"Bilmiyorum, Eğitmen Amelia."

Yaşlı kadın, tahtadaki listenin altına *toplamak* kelimesini eklerken durup birden kolunu indirdi. Döndü ve bütün sınıf nefesini tuttu.

"İki hareket. Bu listede olmayan," dedi tahtayı işaret ederek.

Briony cildinin ısındığını hissetti ve bunun kullandığı ısınma büyüsüyle hiçbir ilgisi yoktu. Başını iki yana salladı ve Rory'nin notlarına tekrar baktı, bundan sonra ne olacağını çok iyi biliyordu. Parmağını hareket ettirip yazıları sayfada tekrar sürükledi.

"Bunlardan biri, Bayan Rosewood?" Harfler yeniden düzenlendi. *U . . . Z . . .*

"Bay Rosewood, kız kardeşinize yardım edebilir misiniz? Geçen haftaki dersleri uyuyarak geçirmiş gibi görünüyor," dedi Eğitmen Amelia küçümseyerek.

Rory notlarına baktı ve Briony'nin değiştirdiği harfleri takip etti. Evde aldıkları eğitimin ilk yıllarında bile, Briony ona matematik ve tarih derslerinde bu şekilde yardım etmişti. Çok küçükken, Rory soruların cevaplarını *birlikte*, bir takım olarak verdiklerini söylerdi. Bu takım ruhu şimdi okulda da devam ediyordu.

"Uzan," dedi Rory, sayfasında hareket eden harflerden başını kaldırarak.

"Bay Hearst? Eklenen son hareket?" Eğitmen tahtaya geri döndü.

Briony bakışlarını kaldırdı ve son söylenen hareket olan *uzan* sözcüğünün listeye eklenmesini izledi. Toven'ın konuşmadan önce duraklaması, Briony'nin ona bakmasına neden oldu.

Toven en yakın ağaç gövdesine yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve gözlerini ona dikmişti.

Hayır. Ona değil. Rory'nin notlarına bakıyordu.

Gri gözlerini şüphe dolu bir ifadeyle Briony'ye dikti ve yumuşak bir sesle, "Nüfuz etmek," diye cevap verdi.

Briony gözlerini kaçırırken yanakları yanıyordu.

"Mükemmel. Lütfen not alın, Bayan Rosewood." Eğitmen Amelia ellerini çırptı. "Bugün bu hareketlerin pratik uygulamasını yapacağız. İlk adım, artan mesafelerden ağaca kelimeler veya desenler oymak olacak. Daha ileri düzeydeki adım ise balta ile gövdeyi kesmek olacak."

Cordelia homurdandı. "İsraf. Zavallı ağaçlar."

"Onlar sizin yakacak odununuz olmak için yaratılmışlardı, Bayan Hardstark," dedi Eğitmen. "Biz Bomard'da ısı kaynaklarımızı 'israf' olarak görmüyoruz."

Cordelia, Bomardlı sınıf arkadaşlarının gülerek fısıldaşmalarına dudaklarını sarkıtarak karşılık verdi.

"Şimdi, her ağaca dört kişi," diye talimat verdi Eğitmen.

Briony sağındaki ağaca biraz daha yaklaştı ama ne yazık ki Rory, Didion, Katrina, Cordelia ve kendisiyle beş kişi oluyorlardı. Boş bir yer bulabilmek için etraflarına bakarak dolaştılar. Briony arkasını döndüğünde Toven Hearst, Liam Quill ve Finn Raquin'in buldukları ağacın altından ona sırıttıklarını gördü.

"Ah, Briony, tatlım," dedi Finn şeker gibi tatlı bir sesle. "Burada bir kişiye yer var."

Briony iç geçirdi ve arkadaşlarından ayrılmaya razı oldu. "Görevinize en uygun hareketi seçerek başlayın," dedi Eğitmen. "Ağaç gövdesine baş harflerinizi yazacaksınız. Önce yakın mesafeden. Sonra daha uzak mesafeden."

Briony ağacından iki adım uzaklıkta durdu ve kabuğa bakarak kaşlarını çattı. Gövdenin hemen ötesinde, Toven Hearst'ün de aynı şeyi yaptığını görebiliyordu. Finn solunda, Liam sağındaydı.

İt, çek, fırlat, parçala, yırt, kaldır, sürükle, topla, uzan, nüfuz et. Hangisini yapacaktı? "Bir hareket seçtikten sonra, büyünüzü çağırın. Kalp büyücüleri için göğüsteki damar. Zihin büyücüleri için zihindeki bağ."

Zihninde bir bıçak hayal etti. Onu kabuğa dayadı ve sürükledi. *B*'nin ilk çizgisi kabuğa yavaşça işlendi. Belli belirsizdi ama oradaydı.

Briony ilk denemede başarılı olduğu için gülümsedi. Ancak bu sevinç kısa sürdü çünkü gövdenin ötesine baktığında Toven'ın ona gözlerini kısarak baktığını gördü. Çenesini kaldırdı ve yeniden *B*'nin kıvrımlarını oymaya odaklandı.

Temel hatlarını çizmiş ve harfleri tekrar gözden geçirmeye başlamıştı ki sağından Liam'ın sinirli bir şekilde homurdandığını duydu. Onun tarafına baktığında, *L* harfinin ilk çizgisini bile göremedi.

Briony hızla arkasına baktı. Rory, Didion, Cordelia ve Katrina'nın üzerinde çalıştıkları ağaca henüz hiçbir harf kazınmamıştı.

Etrafındaki sınıf arkadaşları ağaç gövdelerine dik dik bakıyorlardı. Hatta yoğun bir şekilde odaklandıklarından, bazılarının şakaklarındaki damarlar şişmişti.

Eğitmen Amelia etraflarında dolaştı ve Briony'nin ağacına doğru yaklaştı.

Briony döndü ve hızla kabuğu birleştirerek baş harfini sildi ve ağacı eski hâline getirdi. Amelia Öğretmen, Toven'ın omzunun üzerinden onlara yaklaştı.

"Pek belli olmuyor, Bay Hearst ama *yine de* orada. Çok iyi," dedi. "Şimdi *H* harfi üzerinde çalışın."

Briony kaşlarını kaldırdı. O kadar kişi arasında Toven mı ilerleme kaydediyordu? Aslında bu pek de şaşırtıcı olmamalıydı. Hearst ailesi inanılmaz derecede güçlü bir soya sahipti. Her birkaç nesilde, bir Hearst güçlü bir yetenek gösterirdi; bu, başkalarının yıllarca geliştirmek için uğraştığı bir güç veya beceri olurdu. Toven'ın babası Orion, büyüsünü bölebiliyordu. Normalde bir büyücü her eliyle sadece bir büyü yapabilirdi ama Orion Hearst bir büyülü hareketi iki büyüye bölebiliyordu.

Eğitmen, ağacın etrafından dolaşarak Liam'ın ilerleme kaydetmemiş olması karşısında hayrete düşerken Toven, Briony'ye gururla sırıttı.

Belki de Toven Hearst'ün yeteneği ağaç kesmektir, diye düşündü Briony öfkeyle. İyi bir oduncu olurdu. Toven'ın böyle basit bir işi yapması düşüncesi onu neredeyse güldürmüştü.

Bakışları tekrar Toven'ın açıkta kalan ön kollarına kaydı, sonra Eğitmen Amelia yanına gelince tekrar ağacın çıplak kabuğuna odaklandı.

Öğretmenleri derin bir nefes aldı. "Teori derslerini daha dikkatli dinleyin Bayan Rosewood, belki o zaman ilerleme kaydedersiniz."

"Peki, Eğitmenim."

Briony, *B* harfini sakladığı kabuğun üzerindeki noktaya bakakaldı. Orta yaşlı kadın uzaklaşırken, Briony'nin gözleri gövdenin diğer tarafındaki gri gözlere takıldı. Toven kaşlarını çatmış, sanki botuna sıkışmış bir taşmış gibi ona bakıyordu.

"Ağacına iki eşit boyutta baş harfini ilk kazıyan kişi, bugünkü dersin *ve* ayın en yüksek notunu alacak," diye duyurdu Eğitmen. "Bay Hearst şu ana kadar diğerlerinden çok önde."

Sınıf homurdandı ancak Toven hâlâ ona bakıyordu.

Briony ondan gözlerini ayırdı ve Rory'nin nasıl gittiğine bakmak için döndü. Hiç ilerleme yoktu. İçini çekti. Babaları, ayın ilk değerlendirmesinde Rory'nin bir Bomardiden düşük aldığını duyunca hiç mutlu olmayacaktı.

Briony önüne dönerek kendi ağaç gövdesine odaklanırken bakışlarını yumuşattı. Göğsünde kullanılmayan büyüsüyle atan bir damar vardı. Kendisiyle Rory arasında, kalplerini ve büyülerini birbirine bağlayan bir ip olduğunu hayal etti.

Bu Rory'ye ilk güç gönderişi değildi. Rory, yıllardır farkında olmadan onun büyülü dokunuşlarını kabul ediyordu: derslerde, yaralarını iyileştirirken, nadiren yaşadığı çocukluk kavgalarında... Bunu ilk kez nasıl yaptığını hatırlamıyordu ve Evermore'da bu tür büyü hakkında bilgi alabileceği pek fazla kişi yoktu. Bunun, ikiziyle olan bağı sayesinde elde ettiği bir tür *kalp* büyüsü olduğunu düşünüyordu.

Büyüsünü bir ip aracılığıyla Rory'nin kalbine pompaladı. Ve bekledi. Arkasında birinin nefesini tuttuğunu duydu.

"Vay canına," diye fısıldadı Rory. "Başardım."

Briony onun ağacına baktı. Onun hangi hareketi kullandığını

tam olarak anlayamadı ama ağacın kabuğunda kusursuz bir *R* harfi vardı.

Didion başını uzatarak harfi gördü. "Hadi, bir daha yap!" diye heyecanla fısıldadı.

Briony, Rory'nin odaklanmasını izledi ve aralarındaki bağı açtığı için Rory'nin onu çektiğini hissetti. Kabuk ikiye ayrıldı ve ilk harfin yanında aynısından bir *R* harfi daha belirdi.

Rory'nin dudaklarının şaşkın bir gülümsemeyle kıvrıldığını gördü. Bu sefer ona sessizce teşekkür etmedi. Rory, sadece kitap çalışmaları ve ödevlerde ekstra yardıma ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Briony başını önüne eğdi.

Didion elini kaldırdı. "Bayan Amelia! Rory başardı!"

Bütün sınıf Rory ve Didion'un ağacına bakmak için döndü. Bir kişi hariç.

Toven Hearst'ün bakışları Briony'ye odaklanmıştı.

Eğitmen, Rory'yi tebrik etti ve ona üç metre uzaktan denemesini söyledi. Briony, Rory'nin geri çekilip yeniden odaklanmasını izledi. Amelia Öğretmen onun yanında durdu.

Rory, nereden geldiğini bilmese de gücün patladığını hissettiği için onu nasıl hızlıca çekeceğini biliyordu.

R R harfleri, bir kırbaç şaklaması gibi ortaya çıktı. Sınıf nefesini tuttuğunda Rory öylesine büyük bir neşeyle gülümsedi ki Briony de ona gülümsemekten kendini alamadı.

O sabah, diğer öğrenciler baş harflerini kazımaya çalışırken, Rory kendi tarafına koca bir şiir kazıdı. Genel olarak, Bomardiler oyma işini daha hızlı yapıyordu ama Eversunlar daha fazla hassasiyete sahipti. Pratik ve sabırla zihin büyüsü çok daha etkiliydi ama kalp büyüsü her zaman önce gücünü gösterirdi.

Yine de en son başaran Liam Quill oldu. *Q* harfini çizdiğinde alnından ter damlıyor ve kesik kesik soluyordu. Briony bir kez daha, kalp değil zihin büyüsü kullandığı için mutluydu. Yorgunluktan bitkin düşen tek kalp büyücüsü Liam değildi.

"Bay Quill," dedi Eğitmen, elini nazikçe onun omzuna koyarak. "Harika bir iş çıkardınız ama şimdi dinlenmeniz gerekiyor. Büyü gücünüz yakında tükenecek."

Liam, öğretmenin tesellisini omuz silkerek savuştururken, yüzünde hırslı bir ifade vardı. "Öyle bir şey yapmayacağım. Bu ağaçların hepsini kesmeyi planlıyorum!"

Briony, ondan dalgalar hâlinde yayılan utanç ve öfkeyi hissetti. Arkadaşlarına baktı ve Finn'in endişeyle yanağını çiğnediğini, Toven'ın ise gözlerini devirdiğini gördü.

"Kabuklanmak üzere gibisin, Liam," dedi Toven.

Kabuklanma, kendilerini tüketen kalp büyücülerinin başına gelen bir şeydi. Hayatta kalırlar ama kendilerinin bir kabuğu hâline gelirlerdi; büyülerini tüketmiş olurlardı. Zihin büyüsü için böyle bir risk yoktu.

"Okulda *kalp eşlerine* izin verilseydi, böyle bir sorun olmazdı," diye homurdandı Liam.

"O zaman ayılar ve kurtlar kalede mi dolaşacaktı? Hayır, teşekkürler," dedi Finn.

Eğitmen, onlara ağacı kesme görevine dönmelerini ve gövdesini kesmelerini söyledi.

"Burada ağaçlar mı devrilecek yani?" dedi Larissa, büyüsünün tükenmesinden dolayı benzi solmuş bir şekilde.

"Bugün bir ağacı kesebilen olursa çok şaşırırım, Bayan Gains," dedi Eğitmen patronluk taslayarak. "Bu ders hem becerinizi hem de nişan alma yeteneğinizi test edecek, bu yüzden lütfen sınıf arkadaşlarınıza büyü yapmamaya dikkat edin."

Briony, Toven Hearst'ün elini kaldırıp sanki elinde balta varmış gibi havayı kesmesini izledi. Ortalarındaki ağaç titredi.

"Mükemmel, Bay Hearst."

Liam da aynı hareketi yaptı ama pek beceremedi.

"Dikkat et," dedi Finn. "Odaklan, yoksa *beni* ikiye bölecek-sin."

Briony, elleriyle yırtma hareketi yaparak gövdeyi ikiye ayırmaya çalışan Rory'ye baktı.

Rory tekrar denemek için ellerini kaldırdığında, Briony kendi gücünü damarlarından ona aktardı.

Müthiş bir çatırtı duyuldu ve oda sessizliğe büründü. Her-

kes Rory'nin ağacına bakmak için döndü. Ağaç ortadan ikiye bölünmüş, iki yarısı da gövdenin ortasından dışarıya doğru ayrılmıştı. Parçalar yana doğru düşerken sınıftan bir çığlık koptu ancak Eğitmen parçaların düşüşünü yavaşlatarak yumuşak bir iniş sağladı.

"Çok iyi iş çıkardınız, Bay Rosewood. Geri kalanlarınız başka bir ağaca dağılın."

Katrina hızla onların ağacına katıldı ve Briony, Liam ile kendi arasında ona yer açtı.

"Vay canına, zihin büyüsünü kullanmak kalp büyüsünden çok daha zor," dedi Katrina, saçlarını yüzünden geriye atarak. "Ama Rory'nin ne kadar güçlü olduğunu görmek inanılmaz!"

Briony, sabırsız bir homurtu duydu ve dönüp baktığında Toven'ın öfkeyle onlara baktığını gördü. Kolunu havada savurdu ve ağaç bir kez daha titredi.

Liam, Toven'a dönüp, "Güçlendirme mi yapıyorsun?" diye fısıldadı.

"Biliyorsun, okulda buna izin yok," diye karşılık verdi Toven. Sonra gözlerini Briony'ye çevirdi. "Öyle değil mi, Rosewood?"

Briony gözlerini kısarak baktı. "Güçlendirme" neydi? Bir kalp büyüsü tekniği miydi?

"Tüm Eversunların beni alt etmesine izin vermeyeceğim," diye mırıldandı Liam. Eğitmen Amelia'nın bakışlarının başka yöne çevrildiğinden emin olduktan sonra, sol elini Katrina'ya doğru uzattı.

"Liam," dedi Finn sert bir sesle.

Briony, Katrina'nın nefesinin kesilip elini göğsüne götürmesini şaşkınlıkla izledi. Briony ne olduğunu anlayamadan, Liam sağ kolunu ağaca doğru salladı ve ağaç kabuğunda balta izi gibi bir iz belirdi.

Katrina sendeledi ve Briony onun ayakta kalmasına yardım etti. "Ne oldu?" diye sordu Briony.

Katrina gözlerinde bir korku ifadesiyle Liam'a baktı, Liam ise ona sırıtarak karşılık verdi. "Hiçbir şey," dedi Katrina. "Sadece... karnıma bir ağrı girdi."

Briony, elini neden karnına değil de göğsüne koyduğunu sormak üzereydi ki Eğitmen yanlarına geldi.

"Bayan Cove? Eğitiminizi zihin büyüsüne odakladığınızı sanıyordum, kalp büyüsüne değil. Vücudunuzun yorgun düşmesi için hiçbir neden yok."

"Ben... evet, Bayan Amelia. Zihin büyüsünü kullanmam gerekiyordu, özür dilerim."

"Kabuklanma şakaya gelmez," dedi Eğitmen Amelia. "Git dinlen."

Katrina odanın kenarına çekildi ve Briony, Liam'ın Katrina'ya ne yaptığını anlamaya çalışarak bir Liam'a, bir Toven'a, bir Finn'e baktı. Larissa'nın ortada duran ağaca kendini beğenmiş gözlerle baktığını fark etti, sonra sol elini yanındaki Eversun bir kıza doğru uzattığını gördü.

Kız nefesini tuttu ve Larissa tek bir hareketle ağacı kestiğinde kırılan kabuğun sesi herkesin dikkatini çekti. Larissa kaydettiği ilerlemeden dolayı gülümsedi ve Eversun kız kendini toplayarak öksürdü. "Hadi Toven," dedi Liam. "Sadece yakalanırsan kurallara karşı gelmiş olursun."

Liam, Briony'ye baktı ve Briony, onun elinin kendisine doğru uzandığını gördü. Şoku, acıyı ya da herhangi bir şeyi bekledi.

Liam kaşlarını çattı. Briony, hiçbir sonuç alamamasına rağmen pek de şaşırmayan Toven'a baktı. Toven onu hâlâ onaylamaz bir şekilde izliyordu.

Liam tekrar denedi.

"Hey!" Dönüp baktıklarında Rory'nin Liam'a öfkeyle baktığını gördüler. "Güç mü topluyorsun?" diye tısladı Rory. "Kralın kızından!"

"Bunu sen mi söylüyorsun?" dedi Toven.

Rory ona öfkeyle baktı. "Neden bahsediyorsun?" Toven, sanki Briony'nin açıklamasını bekliyormuş gibi tekrar ona baktı.

Briony, Rory için "güçlendirme" mi yapıyordu? Ona büyüsünü gönderdiğinde yaptığı şey bu muydu? Ama Rory'ye büyüsünü göndermek, Katrina'dan aldıklarındaki gibi Briony'yi yormuyor ya da ona acı vermiyordu.

"Burada güçlendirme hakkında konuşmalar duyuyorum," dedi Eğitmen Amelia yanlarına gelerek. "Umarım hepimiz biliyoruzdur ki bir insandan güçlendirme almak Bomard için okuldan atılma sebebi, Evermore içinse *yasadışıdır*."

Briony şok içinde ona baktı. Botlarına bakarak dudaklarını ısırdı.

Bomard erkekleri mazeretlerini sıraladılar ama grup olarak yaptıkları her neyse şimdi bırakmış gibi görünüyorlardı. Ders bittiğinde, Rory dışında kimse bir ağacı tamamen kesememişti. Briony, neredeyse tamamen gücüne kavuşan Katrina'yla geride kaldı.

"Katrina, güçlendirme nedir? Hiç duymadım."

Katrina iç geçirdi. "İzin almadan kalp büyüsünü hızlı bir şekilde güçlendirmektir."

Briony daha fazlasını bekler gibi ona kaşlarını çatarak baktı.

Katrina devam etti. "Kalp büyüsü paylaşılabilir, tıpkı bir çiftin evlenip büyülerini paylaşmaya karar vermesi gibi. Genellikle evlilik yeminine dâhil edilen bir törenle birbirlerinin kalp kaynağı olurlar." Katrina sözlerine devam etti. "Ailelerinizi birleştirirken altınlarınızı birleştirmeniz gibi, kalp büyüsü de birleşir ve her bir kişiyi daha iyi, daha güçlü hâle getirir. Kalp büyücüleri daha hızlı zayıfladıkları için bu, bir hayvan *kalp eşiyle* bağ kurmanın alternatifi gibidir. Ya da aslında bir ektir çünkü ikisini de yapabilirsin."

"Eşlerin kalp büyülerini paylaştığını duymuştum ama bunun karşılıklı bir güç döngüsü olduğunu sanıyordum," dedi Briony merdivenlere ulaştıklarında. "Liam senden bir şey *aldı*, değil mi?"

Katrina yüzünü buruşturdu. Eliyle, bilinçsiz denebilecek bir hareketle göğsünü ovuşturdu. "Evet. Sanki bir şok gibi, yıldırımın çakması gibiydi. Büyünün güçlendirmeyle senden alınması böyle bir his yaratıyor. Eğer izin isteseydi ya da ben büyümü kendi isteğimle verseydim, bu kadar acı verici olmazdı."

Briony'nin tüyleri diken diken oldu. O, büyüsünü Rory'ye her zaman verirdi. Büyüyü, hiçbir zaman kendisinden alınabilecek

bir şey olarak görmemiş, sadece paylaşılabilecek bir şey olarak düşünmüştü. "Yani, kalp büyünü, kalp bağıyla bağlı olmadan da verebilir veya alabilirsin..."

"Kalp bağı olmadan, evet. Resmi bağ, büyünün her zaman akmasını sağlar. Genellikle mücevherlere bağlanır. Benim ailem..." Katrina yutkundu. "Babam bir Eversun olarak kalp büyüsünü kullanmasa da yine de evlilik yüzükleri aracılığıyla anneme büyüsünü özgürce verirdi."

Briony ona baktı. Katrina, merdivenleri çıkarken yorulduğu için solgun görünüyordu ve ailesinden bahsederken gözleri yaşarmıştı. Briony, hiç tanımadığı annesini kaybetmek yerine, on beş yıldır tanıdığı bir anneyi kaybetmenin nasıl bir şey olacağını düşününce içini bir sızı kapladı. Sonuçta Katrina ile bazı ortak noktaları olabileceğini düşündü.

"Kalp bağı bir bakıma aşkın eş anlamlısı gibi görünüyor," dedi Briony gülümseyerek. "Evermore'da böyle bir şey yok. Bu çok güzel."

"Her zaman aşk ile ilişkili değildir." Katrina, dinleyen kimse olup olmadığını kontrol etmek için koridora baktıktan sonra sesini alçaltarak konuşmaya devam etti. "Bomard'da, ormanda veya şehirlerden uzakta, Liam gibi izin istemeyen bazı insanlar var. Ülkenin iç kesimlerinde, sadece kişinin büyü gücü için yapılan nişanlar var. Eşler arasında büyülü döngü yoktur, sadece birinin daha fazla büyüsü vardır. Bu da giderek daha yaygın hâle geliyor. Hatta bu sebeple hizmetkâr olarak tutulan insanlar var ve büyüleri günlük olarak çekildiği için zayıf düşüyorlar."

Katrina dinlenebilsin diye merdivenlerin arasında durdular.

Briony'nin zihni karmakarışıktı. "Bomard'da buna nasıl izin veriliyor? Neden her yerde yasadışı değil?" diye sordu.

Katrina kaşlarını kaldırdı. "Yani, altı yüz yıl önce ülkelerimizin ayrılmasına neyin sebep olduğunu düşünüyorsun? Uzun süre bu kıtada mutlu mesut yaşayan tek bir ülkeydik–"

"Vindecci zihin büyüsünü keşfedene ve Bomardlılar onu öğrenmeyi reddedene kadar," dedi Briony, tarihten alıntı yaparak.

Katrina burun kıvırdı. "Sana öğrettikleri tarih bu mu? Gerçekten mi? Kralın kızına?"

Briony'nin göğsünde bir öfke kabardı. Bilgisiz hissettirilmekten nefret ediyordu. Öfkesini bastırarak şu âna odaklandı.

"Anlamıyorum. Babam Bomard'da neler olduğunu biliyor mu?" diye sordu Briony.

"Eminim biliyordur. Ama neden bunun için yeni bir savaş başlatasın ki?" Katrina omuz silkti ve tekrar merdivenlerden çıkmaya başladı. "Bu arada, beni beklediğin için çok teşekkür ederim."

Briony yüzüne cılız bir gülümseme yerleştirerek başını onaylar gibi salladı.

Şu anda aklında pek çok soru vardı ama onu en çok endişelendiren şey, artık hayatları boyunca Rory'yi "güçlendirdiğini" biliyor olmasıydı. Bu, ülkesinde yasadışı ve okulda yasak olan bir şeydi... Üstelik artık Toven Hearst de bunu biliyordu.

6. Bölüm

Briony nefes nefese kendine geldi. Aniden doğruldu ve gözlerini kırpıştırarak karanlık odaya bakındı. Oda hareket ediyor, dalgalanıyor, kıvrılıyordu.

Sonra karşısında Cordelia belirdi ve soğuk elleriyle Briony'nin yüzünü kavradı.

"Briony, benim!"

Ses birdenbire kulaklarına çarptı. Oda ona doğru kayıyor ve hareket ediyordu.

Hayır. Bunlar insan bedenleriydi. Oda bedenlerle doluydu. İnsanlar. Yalnız değildi.

"İyi misin?"

"Ne hatırlıyor?"

"Yaralı mı?"

Briony, Cordelia'yı itti ve karanlıkta boğuluyormuş gibi hissederek nefes almaya çalıştı.

"Su!" diye bağırdı Cordelia.

Briony'nin gözleri karanlığa alışınca cılız ışıkta bir siluetin hareket ettiğini gördü. Su dökülme sesi duyuldu.

Briony elini göğsüne koyarak kalp atışlarını yavaşlatmaya çalıştı. Artık Claremore Kalesi'nde değildi.

"Neredeyim?"

"Bilmiyoruz."

Briony sağındaki koyu renk saçlı kadına döndü. Bu, Rosewood ailesinin kuzenlerinden biri olan Phoebe'ydi. Finola'nın küçük kız kardeşi.

Cordelia birinden su bardağını aldı ve Briony'nin dudaklarına götürdü. Briony bardağı almak için uzandı ve ellerinin zincirlenmiş olduğunu fark etti. Öksürerek suyu sıçrattı.

"Bu ne?" Ellerini çekmeye çalıştı. Zincirler, avuç içleri arasında sadece birkaç santimlik bir mesafe bırakıyordu.

Bu, yapabileceği büyüler açısından onu kısıtlayabilirdi...

"Tasmada özel bir şey var," dedi Cordelia.

Briony, Cordelia'nın boynundaki tasmayı fark etti. Elini kendi boynuna götürdü, kilidi olmayan soğuk bir metaldi. Her kadın aynı tasma ve zincirleri takıyordu.

"Shurtarth'tan gelen Gowarnus otu ile yapılmış olabilir ya da tamamen yeni bir şey olabilir ama her ne ise, büyü gücümüzü engelliyor." Briony tasmaya bakarak gözlerini kırptı, zihni çalışıyordu. Gowarnus otu, büyücü ile büyü arasındaki bağlantıyı zayıflatıp ortadan kaldırıyordu. Briony bunu hiç bizzat deneyimlememişti ancak babası Shurtarth bölgesinde yaşadığı deneyimi rahatsız edici olarak tanımlamıştı. *O lanet ot büyü gücümü kestiğinde, kendimi hayatımda hiç bu kadar savunmasız hissetmemiştim.*

Derin bir nefes aldı, gözlerinin arkasındaki büyü gücünün uğultusunu bulmaya çalıştı. Ama ona ulaşmak, uyanırken bir rüyayı geri çekmeye çalışmak gibiydi. Gitmişti.

Briony, Cordelia'ya baktı ve onun mavi gözlerinde kendi yıkımının yansımasını gördü. Onlara ne yapacaklardı?

Odayı gözden geçirdi. İçeride elli kişi olmalıydı. Hepsi kadındı ve çoğunu kendi sarayından tanıyordu. Katrina, on altı yaşlarında bir kıza sarılmış, odanın diğer ucunda oturuyordu.

"Diğerleri nerede? Erkekler?"

Phoebe koluna uzanıp nazikçe, "Rory..." dedi.

"Rory'nin öldüğünü biliyorum," dedi Briony sert bir sesle. Ardından gelen sessizliği dinledi. Boğazını temizledi. "Didion ve Sammy? Generaller?"

"Onları ayrı tutuyorlar. Birkaç gün önce onları gördük."

"Birkaç gün mü?" Briony'nin gözleri büyüdü. "Ne kadar süre baygın kaldım?"

Cordelia ve Phoebe birbirlerine baktılar. "Seni bugün getirdiler," dedi Cordelia.

Briony'nin ağzı açık kaldı. Kendine bir göz attı. Yaralanmamıştı. Ama kolunda bir şey vardı. Ay ışığında kolunu kıpırdattığında altın rengi parıldayan siyah bir mürekkepti bu.

Hap Gains. Bir tür dövme. Bu, onun imzasıydı. Briony kanının donduğunu hissetti.

"Seni kaçıran oydu," dedi Phoebe dövmeyi işaret ederek. Briony'nin gözleri Phoebe'nin koluna kaydı ve orada *Lag Reighven* yazısını gördü.

Cordelia boğazını temizledi. "En son hatırladığın şey ne?"

Briony'nin zihninde görüntüler belirdi—Rory'nin savunduğu sınırların ele geçirilmesi, Anna'nın merdivenlerdeki cesedi, onlara yardım eden hizmetçi, Toven Hearst'ün kendisininkinden birkaç santim uzaklıktaki gözleri ve gözlerinin içindeki o mavi benekler...

"Savaş günü. Kalemizin ele geçirilmesi."

Odadaki birçok kişi şaşkınlıkla nefeslerini tuttu.

"Briony, bu *günler* önceydi–"

"Üç gün mü? Belki de dört?"

"Bir şey yedin mi?"

Phoebe ayağa fırlayarak odadaki herkesi susturdu. "Ona biraz yiyecek bulalım." Sesi otoriterdi ve Briony bir an, Kral Jacquel'in suikastının ardından ona savunma büyüleri öğreten büyük kuzenini hatırladı.

Zihni açılmıştı. "Yiyecek mi?"

Ve aniden üzüm, elma, armutla dolu bir tepsi meyvenin önüne itildiğini gördü.

"Bize yemek mi veriyorlar?" diye sordu Briony. "Bize ne yapmayı planlıyorlar?"

"Ah, biri ona söylesin. Çıldıracağım." Briony bu sesi hemen tanıdı ve ânında irkildi.

Cordelia ve Phoebe'nin yan tarafına doğru eğildi ve orada, odanın diğer ucunda, ilk kez etrafında arkadaşları olmadan tek başına bir köşede duran Larissa Gains'i gördü. Larissa'ya da diğerleri gibi tasma ve kelepçe takılmıştı.

Briony, savaş başladığından beri dört yıldır onu görmemişti ama ne kadar kirli ve kanlı olursa olsun, o kusursuz simetrik yüzü tanıyabilirdi. Saçları, az ışıkta bile hâlâ göz alıcıydı ancak cansızdı. Larissa'nın soğuk gözleri ona doğru çevrildi.

Briony'nin aklında, Larissa'nın onlarla bu zindanda olmasının olası nedenleri dolaşıyordu ama önce konuşmaya odaklandı.

"Söylesene, neden burada tutuluyoruz?"

Larissa acımasızca gülümsedi. "Açık artırma için."

Briony'nin tüyleri diken diken oldu. *Ne açık artırması?* demek istedi. Ama anıları zihninin yüzeyine çıktı ve kendini bir kez daha Bomardi okulunun tanıdık koridorlarında buldu.

Altı yıldan biraz fazla zaman geçmişti; Bomard Makamı'ndaki adamın suikasta kurban gitmesinden yalnızca birkaç hafta öncesiydi. Veronika Mallow'un adı o günlerde Bomard'da herkesin dilindeydi. Bu bile değişimin yaklaştığının ilk işareti sayılabilirdi, tabii eğer bu düşünce başlı başına böylesine akılalmaz görünmeseydi. Bir Bomard Makamı'na on kuşaktır suikast düzenlenmemişti.

Ama Veronika Mallow, Makam'ın vârislerinin kalbine hitap etmenin bir yolunu bulmuştu. *Gerçek büyü biziz,* demişti. *Zihin büyüsü gelişmiş bir büyü değildir. Kurnaz ve ikiyüzlüdür. Eversunlar sizi zayıf tutmak, yakınlarınızı elinizden almak ve kalp bağlarınızı koparmak istiyorlar. Ama biz onlardan daha güçlüyüz ve onlar da bunu biliyorlar. Onları zaptetmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.*

Birlikte aldıkları eğitimin üçüncü yılında, tüm Bomard öğrencileri onun sözlerini tekrarlıyor, her fırsatta Eversun öğrencilere tehditler savuruyorlardı.

Açık artırma fikrini ilk ortaya atan Liam Quill'di.

"Babam, Kral Jacquel'in kafasını kesmemizin sadece an meselesi olduğunu söylüyor," demişti ilkbaharın sonlarında, ha-

vanın herkesin dışarıda öğle yemeği yiyebileceği kadar ısındığı bir günde. Bomardi okulunun avlusunun en uzak köşesinde, güneşin en güçlü olduğu ve rüzgârın hiç esmediği yerde toplanmışlardı. Liam bronzlaşmış dirseklerine yaslanmış, düşünceli bir şekilde elmasını kemiriyor, birkaç saniye arayla gözlerine düşen siyah saçlarını savuruyordu. "Peki, sence size ne olacak, Prenses?"

Briony gölge bir köşede kitap okuyordu. Oraya ilk gelen oydu ve Liam, Finn, Toven ve Collin Twindle adında etine dolgun, kalın kafalı, soluk tenli bir Bomardi, ondan üç metre kadar ileride bir yere oturmuşlardı. Briony cevap vermek yerine sayfayı çevirdi.

"Onun da kafasını keseceğiz," dedi biri.

"Onun kafasıyla ne yapacağımız konusunda daha iyi birkaç fikrim var..."

"O fikirler için epey altın bulman gerekecek, Collin," dedi Toven, kedi gibi gerinerek.

"Duymadın mı?" dedi Liam, Collin Twindle'dan ziyade Briony'ye dönerek. "Onları en yüksek teklifi verene satacağız. Tıpkı eski zamanlarda Dawards'da yaptıkları gibi."

Briony gözlerini kaldırınca hepsinin kendisine sırıttığını gördü. Toven'ın gömleği pantolonundan kurtulmuş, kollarını başının üzerine kaldırdığında soluk teni açığa çıkmıştı. Artık on sekiz yaşında olan Toven, uzun boyu ve gümüş gibi parıldayan beyaz-gri saçlarıyla koridorlarda görmezden gelinmesi imkânsız biri olmuştu. Briony'nin bakışları onun karnına takıldı, sonra tekrar başka tarafa baktı. Eğer giderse, onlar kazanacaktı.

"Kendime ait bir Eversun'ım olsa fena olmaz," diye devam etti Liam. "Onlara evimi *ve* aletimi temizletirdim."

Briony kahkahaları duyunca dudaklarını birbirine bastırdı.

"Önemli noktayı kaçırıyorsun, Liam," dedi Toven onaylamayan bir ifadeyle. "Sen bir *fahişe* satın almıyorsun. Güç satın alıyorsun. Kendine ait, yararlanabileceğin ikincil bir büyü kaynağı."

"Bence *sen* asıl meseleyi kaçırıyorsun, Tove," dedi Collin gülerek. "Sakral Büyü'yü unutuyorsun."

"Evet, *Tove*," dedi Liam. "O kalp kaynağı büyüsü iyi olabilir ama Sakral Büyü sadece–"

"–özgür iradeyle verildiğinde güçlendirir," diye tamamladı Toven, onları düzelterek. "Eversun'ının sana yalvarmasını sağlamak konusunda sana iyi şanslar."

Briony kitabını kapattı. "İnsanlardan bahsediyorsunuz. İnsanlardan."

"Eversunlar insan değil, canım," dedi Liam.

Onunla birlikte gülmeyen tek kişi, elmasını bıçakla soymakta olan Finn'di. Onun annesi Eversundı.

Briony, anılarını kafasından atıp odaklanarak, hücrenin karanlığına yeniden alışmaya çalıştı.

Cordelia, Larissa'ya dönmedi bile. "Onu dinleme. Neler olduğunu bilseydi burada olmazdı."

"O burada ne *arıyor*?" diye sordu Briony kısık sesle.

"Seninle aynı zamanda bırakıldı," dedi Phoebe.

Briony, Larissa'nın altlarında kir yokmuş gibi tırnaklarını incelemesini izledi.

Sonra Cordelia'ya döndü. "Sana ne oldu?"

Cordelia derin bir nefes aldı. "Geçit çöktü ve o hizmetçi ile ben bir süre kayaları temizlemeye çalıştık. Ben sensiz gitmeyeceğimi söyleyince sonunda kaçtı."

Briony gözlerinde yaşlar birikince gözlerini kapattı. "Gitmeliydin."

"Artık yardım almak için çok geç," dedi Cordelia, Briony'nin saçlarını yüzünden çekerek.

Briony'nin parmakları, elbisesinin kıvrımları arasında saklı olan annesinin broşuna uzandı. Onu kaybetmediği için sessizce şükretti.

Briony, odadaki tek kapıya bakarak, "Ne biliyoruz? İnsanları ne sıklıkla buraya bırakıyorlar?" dedi.

"Başlangıçta her saat başıydı ama şimdi günde bir kez." Pho-

ebe burnunu çekti ve soluk bileklerinin tersiyle burnunu sildi. "Her sabah bir tepsi yemek getiriyorlar. İdareli kullanıyoruz."

Briony anladığını gösterir gibi başını salladı. Bacaklarını uzattı ve ayağa kalktı. Savaş gününden beri hâlâ aynı uzun elbiseyi giyiyordu ama elbise çok kirlenmişti. Odadaki herkesin gözleri onun hareketlerine kilitlenmişti.

"Herkes büyüsünü denedi mi?"

Odadaki kadınlar etraflarına bakındılar ve evet der gibi başlarını salladılar.

Briony olasılıkları gözden geçirdi. Bomardiler onlara yemek veriyorsa, onları öldürmeyeceklerdi. Bir açık artırma yapılacaksa, ayrılmalarına ve çok sayıda olmanın üstünlüğünü yitirmelerine çok az kalmıştı.

"Aranızda savaş eğitimi almış olan var mı? Yakın dövüş?" diye sordu Briony odadakilere. Larissa boğazının derinliklerinden bir kahkaha atınca Briony ona sert bir ifadeyle baktı.

"Buradan tekme tokatla mı çıkmak istiyorsun?" dedi Larissa. "Bu zincirlerle mi yapacaksın? Kesinlikle delisin."

"Neden buradasın?" diye tersledi Briony. "Bizi gözetlemek için mi?"

Larissa gözlerini devirdi. "Gözetleyecek kadar önemli değilsiniz. Artık değil."

"Yani sen bir hainsin?" dedi Cordelia, Briony'nin yanına dikilip. "Buna inanmıyorum."

Larissa, "İstediğinize inanın," diyerek onları başından savdı ve tekrar tırnaklarına bakmaya başladı.

Odanın uzak köşesinde bir kadın ayağa kalktı. Uzun boylu, geniş omuzlu ve koyu bronz tenliydi. Dik duruşuyla Briony'ye Anna'yı hatırlattı. "Bayan Rosewood, ben Velicity Punt. Son yedi yıldır Eversun ordusunda görev yapıyorum," dedi. "Eğitimimin çoğu savunma ve saldırı büyüleri üzerineydi ama daha önce kardeşinize ve babanıza hizmet ettiğim gibi size de memnuniyetle hizmet ederim."

Briony yutkundu. Anna dışında hiç kimseden yeminli bağ-

lılık teklifi almamıştı. Evermore'da tüm bağlılık krala ve onun erkek vârisine sunulurdu. Velicity'ye bunun gerekli olmadığını söylemeden önce, başka bir kadın daha ayağa kalktı.

"Orduda sadece bir yıl çalıştım ama eğer yakın dövüş yapacaksak, ben de katılmak istiyorum." Gözü zaten morarmıştı ve uzun siyah saçlarını örgü yapmıştı.

Briony, hücre dışında kaç tane gardiyan olduğunu merak ederek seçenekleri değerlendirmeye başladı.

"Ben çok hızlıyım," dedi genç bir ses. Katrina'nın teselli ettiği on altı yaşındaki kızdı bu. Kıvırcık saçlıydı ve dişlerinin arasında boşluk vardı. "*Gerçekten* hızlıyım. Abilerim beni asla yakalayamaz."

Briony, endişelenmesine gerek olmadığını, onu dövüşmeye zorlamayacaklarını söylemek için ağzını açtı.

Bam!

Oda sarsıldı ve kadınlar birbirlerine sarıldılar. Gıcırdayarak kilitleri açılan kapıya baktılar. Kapı açıldığında, içeriye mavi ceketli iki adam girdi.

Lag Reighven uzun ve zayıftı, kalın siyah kaşları ve yamuk bir burnu vardı. Briony'den en az on beş yaş büyüktü ve onunla yaşadığı her tartışma kıza tam anlamıyla kâbuslar yaşatmıştı. Büyülü karaborsa ile bağlantıları vardı ve insanlarınkine benzeyen kalp bağları alıp sattığı biliniyordu. Onu eski Bomard Başkanı denetlerdi ama Veronika Mallow, kendisine hizmet ettiği sürece istediği gibi davranmasına izin vermişti. Bomard'da insanları kalp kaynağı olarak kullanma uygulaması son dört yılda çığ gibi artmıştı ve Reighven'ın bu uygulamayı başlatan ve bundan büyük kazanç sağlayan kişi olduğu biliniyordu.

Diğer adam ise, Makam'ın dördüncü vârisi olan ve Rory'nin öldüğü gün onu esir alan Hap Gains'ti. Tabii ki o aynı zamanda Larissa'nın babasıydı. Briony, Larissa'ya baktı ve onun gözlerini yere indirdiğini gördü.

"Bugün sağlık muayenesi var." Gains'in sesi kalın ve alçaktı. Sarı kaşının üzerinde, daha önce olmayan pembe bir yara izi vardı.

Reighven, Briony'ye sinsi bir gülümsemeyle bakıyordu. "Bakın kimler uyanmış."

Briony yanıt olarak çenesini kaldırdı.

"Siz beşiniz," dedi Gains, hantal bir tavırla Phoebe ve Cordelia'nın da dahil olduğu grubu işaret ederek, "Gelin," dedi.

Kimse kıpırdamadı.

"Gerekirse sizi sürüklerim."

Phoebe ilk olmaya gönüllü olarak yavaşça öne çıktı. Cordelia ve diğer üçü sıraya girerken ellerindeki zincirler şıngırdadı. Kapı kapanmadan hemen önce Cordelia omzunun üzerinden Briony'ye baktığında Briony'nin kalbi güm güm atmaya başladı.

Ardından odaya bir sessizlik çöktü.

"Bu iyi," dedi Velicity. "Dışarıda bizi nelerin beklediğini bize anlatabilirler. Ve ikiye iki kişi olacağız." Siyah saçlı kadına doğru başını sallayarak.

"Üç," dedi kıvırcık saçlı genç kız, savaşmaya hazır olduğunu hatırlatmak için. "Ben Eden." Velicity'nin kendisini tanıtırken durduğu hazır ol pozisyonunu taklit ederek kendini tanıttı.

Briony, bugün kimlerin hayatlarını tehlikeye atacağını nasıl seçeceğini bilmiyordu. Larissa'ya döndü.

"Larissa, bize yardımcı olabilir misin? Nerede olduğumuzu biliyor musun?"

Sessizdi, gözleri odaksızdı. Sonunda Briony'ye baktı. "Sanırım burası Trow Malikânesi. Bir zindanları var."

Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı. "Bu yer hakkında bize bir şey söyleyebilir misin? Bildiğin bir çıkış yolu var mı?"

Larissa alaycı bir şekilde gülümsedi. "Ah, beni geride bırakarak kapıdan çıkıp gidebilin diye mi? Hayır, teşekkürler."

"Seni geride bırakacağımı kim söyledi?" Briony, Larissa başka yere bakana kadar sert bakışlarını ondan ayırmadı.

"Sanırım..." Larissa boğazını temizledi. "Sanırım beş kat aşağıdayız. Ana çıkış dört merdiven yukarıda olmalı."

Briony'nin umudu biraz azalmıştı. Çok fazla kat vardı. "Teşekkürler," dedi. Diğer kadınlara baktı, hepsi nefeslerini tutmuş, Briony'nin ne yapmaları gerektiğini söylemesini bekliyorlardı.

"Rory gerçekten öldü mü?"

Başını sola çevirdi. Ses, kalabalığın içinden gelmişti. Kim olduğunu anlayamadı ama biri onun kalbindeki soruyu sormuştu.

Yutkundu. "Bilmi–"

"Öldü." Velicity ona baktı, sonra gözlerini kaçırdı. "Öldü."

"Ama nasıl?" diye sordu bir kadın. "Kehanet ne olacak?"

Briony de aynı şeyi merak ediyordu. Altı yüz yıl önce, iç savaşın patlak vermesiyle birlikte, kâhinlerden biri bir kehanette bulunmuştu: *Güneş gece vakti parladığında, bu topraklardaki savaşa son verecek olan kişi zafer kazanacak. O, çifte vâris ve kıtanın hakiki hükümdarı olacak.*

Ancak yüz yıl sonra, Briony'nin atası, Bomard'ın ilk başkanı ile bir araya gelerek Bomard'ın Evermore'dan ayrılmasını kabul edip Bahar Anlaşması'nı imzaladığında, "çifte vâris" olan kimse anlaşmanın şartlarını müzakere etmemiş ya da anlaşmanın yapılmasında herhangi bir rol oynamamıştı. Bu kehanet de çoğu gerçekleşmemiş diğer kehanet gibi unutulmuştu.

Ta ki Mallow ile olan bu karışıklık patlak verene kadar. Rory'ye kadar.

Babasının tek erkek çocuğu olan Rory, Evermore'un vârisiydi. On yıl önce, babaları güneydeki üç adadan en büyüğünde bir anlaşmazlığı bastırmış ve özerk adanın ittifakını kazanmıştı. Rory de adanın vârisi olmuştu.

Bu, kehanette belirtildiği gibi onu çifte vâris yapmıştı.

"Bu eski bir kehanetti," dedi Briony kadınlara yumuşak bir sesle. "Moreland kıtası ilk kez savaşa girdiğinde de doğru çıkmamıştı."

Ağzında kül gibi, ihanet gibi bir tat bırakmıştı. Rory'ye kaç kez onun seçilmiş kişi olduğunu söylemişti. Halkına kaç kez, güneşin tutulduğu gün savaşın sona ereceğini ve Rory'nin onları barış içinde bir araya getireceğini vaat etmişti?

Göğsündeki damardan Rory'ye uzandı; onun büyüsünün karşılık vermesini hissetmek için can atıyordu. Ama hiçbir şey olmadı. Briony derin bir nefes alarak Rory'yi kalbine hapsetti.

İlk grubun geri dönmesini beklerken ortam çok gergindi. Sessizliği sadece bir kadının hıçkırıkları bozuyordu.

Kapı kilidinin gürültüsü tekrar duyulduğunda herkes irkilerek gözlerini girişe çevirdi. Cordelia, Phoebe ve diğerleri yıkanmış hâlde geri dönmüşlerdi ve hiç de kötü görünmüyorlardı. Gains ve Reighven beş kadın daha alıp onları yalnız bıraktı. Kapı tekrar kilitlendiğinde ve ayak sesleri uzaklaştığında, Phoebe dikkatini tozlu zemine çevirdi ve ayakkabısıyla hafızasından bir harita çizmeye başladı.

"Önce duşlar," dedi Cordelia, şekillenen haritayı işaret ederek. "Sonra sağlık görevlileri. Duşlar iki kat yukarıda. Onlar izlerken soyunmak zorundasınız." Sesi kısıldı ama devam etti. "Zincirleri sürekli üzerinizde tutuyorlar. Sağlık görevlileri aynı katta. Önce hamilelik testi yaptılar, bu... şaşırtıcı oldu."

Briony boğazını temizledi. Phoebe dizlerinin üzerine çöktü ve muhafızların yerini işaretlemek için üzüm ve çileklere uzandı.

"Ve Reighven doğruladı," dedi Cordelia. "Kalp bağları için bir açık artırma yapılacak. Bizi kullanacaklar." Sesi ilk kez titredi. "Büyü gücümüzü alıp kendileri için kullanacaklar."

Cordelia burnunu çekerek Briony'ye bir bakış attı, sonra Larissa'ya baktı. O haritanın çizilmesini izlemek için yerinden kalkmayan tek kişiydi.

"Babana söyleyecek hiçbir şeyin yok mu?" diye sordu Cordelia. Sabrının tükenmekte olduğu belliydi.

Larissa ona sert bir bakış attı. "Senin babana söyleyecek bir şeyin var mı?"

Odadakiler hep birlikte nefeslerini tuttular. Cordelia'nın babası bir yıl önce öldürülmüştü. Baş şüpheliyse Hap Gains'ti.

Cordelia yüzünde hırçın bir ifadeyle öne çıktı ama Phoebe ayağa fırlayıp elini onun omzuna koydu ve odadakilere, "Bildiklerimiz şunlar," dedi.

Briony yaklaşıp Phoebe'nin yanında durdu. Velicity ve gözü morarmış kadın da ona katıldı.

"Bu katta ve duşların bulunduğu katta bir pencere var. Aradaki kat hakkında hiçbir fikrim yok, merdivenden göremedik."

"Pencere mi?" Briony, Larissa'ya döndü. "Beş kat altta zindanlarda olduğumuzu sanıyordum?"

"Trow mülkü, Bomardi okulu gibi, Tampet Dağları'nın diğer tarafına inşa edildi. *Gerçekten* zindandayız ancak her katın hâlâ bir manzarası var."

"Mülk ne kadar yüksek? Dağın tabanından ne kadar yukarıdayız?" diye sordu Briony.

Larissa dudaklarını birbirine bastırdı. "Yüzlerce metre."

Kadınlar arasında mırıldanmalar duyuldu. Umutlar boşa çıkıyordu. Elleri zincirlenmiş hâlde dağdan nasıl inilebilirlerdi ki?

"Elinizdeki tek koz onları gafil avlamak," dedi Phoebe Briony'ye sessizce. "Bunu boşa harcamayın." Velicity'ye döndü. "Briony'yi çıkarın. Bizim için geri dönmeyin."

Briony ona döndü. "Ne? Hayır. Adamları bulacağız ve–"

Cordelia, Briony'nin elini tuttu. "Gitmelisin, Briony. Rory'nin ordusundan geriye kalanları bulmalısın. Onların, arkasında toplanabilecekleri bir Rosewood'a ihtiyaçları var."

"Benim soyum artık önemli değil," diye fısıldadı Briony. "Evermore'un hükümdarı bir kadın olamaz."

Cordelia itiraz edecekti ki kapı kilidinin gürültüsü duyuldu.

Phoebe ve birkaç kişi daha meyveleri yerden topladılar. Velicity, Briony'nin dirseğini tuttu ve onu odanın diğer tarafına, Gains'in bir sonraki sağlık muayene turu için kadınları seçtiği yere sürükledi. Örgülü saçlı ve morarmış gözlü kadın da onlara katıldı. İkinci kapı açılmadan hemen önce, bir kişi odanın diğer tarafına koştu ve bir sonraki gruba katılmak için neredeyse Briony'ye çarpıyordu. Bu Eden'dı. Katrina da hemen arkasındaydı.

Kapı açıldı ve beş kadın hücreye geri bırakıldı. İçlerinden biri o kadar şiddetli titriyordu ki dizlerinin üzerine kapaklandı.

Gains sonraki beş kişiyi işaret etti: Briony, Velicity, siyah saçlı kadın, Katrina ve Eden.

Velicity öne çıktı ve ilk sırada olmayı teklif etti. Briony aniden bir planları olmadığını fark etti. Sadece... dövüşecekler miydi? Bu yeterli değildi. Bir işaretleri yoktu. Ve *büyü* olmadan savaşmak hakkında ne bilebilirdi ki?

Katrina sıraya geçti, ardından Briony. Eden ve onun arkasından siyah saçlı kadın da sıraya girdi.

Reighven, Briony yanından geçerken onaylamaz bir ifadeyle ona baktı.

Karanlık duvarlarla çevrili küçük bir antreye girerlerken, Briony zindanın dışındaki her ayrıntıyı dikkatle inceliyordu. O karanlıktan sonra ışık fazla parlak gelmişti ve Briony meşalelerin ışığında gözlerini kısmak zorunda kaldı. Reighven tek hareketle hücre kapısını kilitlerken, Gains bir sonraki kapıyı açtı. Briony kirli taşların üzerindeki meyveleri düşünerek kat planını hatırlamaya çalıştı.

Gains'i takip ederek ikinci kapıdan çıktılar ve labirent gibi koridorlara girdiler. Phoebe'nin tüm bunları nasıl hatırladığını anlamıyordu. Ve birdenbire, içinde hatırlayamamış olabileceği korkusu belirdi. Ya hatalar yapmışsa? İki sola dönüş onları o pencereye yeterince yaklaştırmalıydı ama ya öyle değilse?

Reighven ikinci kapıyı şiddetli bir sesle kilitledi ve Briony, boynundaki tasmadan kurtulduğunda aynısını yapabilmek için onun kapıyı nasıl kilitlediğine baktı. O sırada Reighven, Briony'nin bakışlarını yakalayarak sarı dişleriyle gülümsedi.

"Şimdi aklını kullanacağın mı tuttu?"

Briony aceleyle antreden çıkan Katrina'nın sarı saçlarını takip etti.

Gains onları iki defa sola döndürdü ve sonra Briony pencereyi görebildi. Şafak söküyordu.

Pencereden on adım kadar uzaktaydılar ki Velicity geriye doğru hamle yaptı ve zincirlenmiş ellerini Gains'in kafasına savurdu. Gains bu darbenin şiddetiyle yana doğru düşerek duvara çarptı.

Siyah saçlı kadın, Reighven'ın midesine sert bir yumruk indirip onu ne olduğunu anlayamamış bir hâlde iki büklüm yere serdiğinde Briony hızla döndü. Eden on adımda pencereye koştu ve camı açmaya koyuldu.

Gains kendine gelince Velicity'yi büyüyle geriye doğru iterek

taş duvara yapıştırdı. Briony, Velicity'nin yaptığı gibi zincirlerini Gains'in kafasına savurmaya hazırlanmıştı ki belinde bir kanca hissetti, bir ip ile geri çekiliyordu. Birinin sert göğsüne çarptı ve Reighven'ın soluk eli göğsünü kavrayarak onu boğazından tutup kendine doğru çekti.

Briony serbest kalmak için onu tekmeledi. Reighven homurdandı ve onu daha sıkı tutarken büyüyle siyah saçlı kadını duvara sıkıştırdı. Katrina, Gains'in karnına bir tekme attı ve Briony, Gains'in Velicity'yi bıraktığını gördü.

Eden o sırada pencereyi açmayı başarmıştı.

Reighven uzandı ve Eden'ı saçlarından tutup pencereden uzaklaştırdı. Eden havalanıp sert bir şekilde yere düşerken bir çığlık attı.

Briony olabildiğince öne eğildi ve zincirlenmiş ellerini başının üzerinden savurdu. Metal, bir çatırtıyla Reighven'ın yüzüne çarptı ve Reighven acı içinde bağırarak Eden'ı bıraktı.

Eden koridordaki herkesi ve her büyüyü çevik bir şekilde atlatarak pencereye geri koştu. *Çok* hızlıydı.

Kuzguni saçlı kadın zincirlerini Reighven'ın boynuna dolayarak onu boğmaya başladı. Zincirlerin kafasına çarptığı yerden kan akıyordu. Eden, Briony'ye pencereye koşması için işaret etti ama Katrina ve Velicity hâlâ Gains'le boğuşuyorlardı.

"Yeter!" diye bağırdı Gains. Elini uzattı ve kolunu bükerek eğdi. Velicity çığlık atarak yere düştü. Dizi yanlış açıyla bükülmüştü. Gains dizini yerinden çıkarmıştı.

Gains, Katrina'yı boynundan yakaladı ve kafasını taş duvara çarptı. Katrina yere yığılırken Briony nefesini tuttu.

Briony'nin kalbi öfke ve korkuyla çarpıyordu. Mantık yürütmeden, büyülü bir içgüdüyle kolunu havada salladı.

Göğsünde bir şey titredi.

Gains nefes nefese göğüskemiğini tuttu. Mavi ceketinin üzerinde parlak kırmızı kan lekeleri belirdi.

Briony,şaşkınlık içinde hem Gains'e hem de az önce büyüyle Gains'in göğsünü kesen kendi eline bakarken zaman âdeta dur-

muştu. Velicity'nin acı dolu yüz ifadesi şaşkınlıkla donup kalmıştı.

Briony hemen döndü ve Reighven'ın siyah saçlı kadının üzerinde durduğunu gördü. Reighven büyüden vazgeçmiş, kadının kaburgalarına tekme atıyordu. Briony parmaklarını şıklattı ve kalbi damarlarına büyü pompaladı. Reighven'ın vücudu yerden havalanarak tavana çarptı ve Briony onu orada sabitledi.

Gains kendini iyileştirmeye başlayarak yırtılan derisini bir araya getirirken şok içinde Briony'ye bakıyordu.

Velicity onun üzerine atlayarak parmaklarını kesiğe batırdı ve onu tekrar parçaladı. Gains acı içinde bağırırken Velicity, "Briony, git!" diye haykırdı.

Briony büyüsünü –*kalp* büyüsünü– kullanarak, Rosewood soyunun gücüyle etrafına bir kalkan oluşturdu. Kendisine yönlendirilen büyülerin kalkanından sekip geri döndüğünü hissederek pencereye koştu.

Briony, Eden'ın yanına gelerek aşağıya baktı. Aşağısı, sarp kayalıklarla kaplı dik bir uçurumdu.

Biri Eden'ı pencerenin önünden tekrar çekince, Briony onun çığlığını duydu. Hızla döndüğünde Velicity'yi yerde kendinden geçmek üzere, Katrina'yı baygın, siyah saçlı kadını acı içinde kıvranırken ve Reighven'ı ortada, Eden'ı bir kalkan gibi göğsüne bastırmış hâlde buldu.

Bir eliyle Eden'ın boğazını tutarken, diğer elini karşıya doğru uzatmıştı.

Briony, Reighven'ın kalbi parçalayan Kalp Durdurma büyüsünü yapmaya başladığını fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı.

Gains solgun görünüyordu ama Briony, Reighven'a bakarken o da yerde yarasını iyileştiriyordu.

"Oyun bitti, Prenses," diye homurdandı Reighven. "Tasmaya nasıl karşı koyduğunu bilmiyorum ama ikimize karşılık sen tek başınasın. Eğer bu kadının yaşamasını istiyorsan pencereden uzaklaş."

Siyah saçlı kadın dengesiz hareketlerle ayağa kalktı ve Reighven'a saldırmaya çalıştı. Reighven bacağını uzatıp ağır botuyla kadının kalçasını tekmeleyince, kadın duvara doğru uçtu.

Briony, Reighven'ın parmaklarının avucuna doğru kıvrılmaya başladığını gördü. Eden, kalbi göğsünde sıkışınca nefesini tuttu ve kıvranmaya başladı.

Eden'ın gözleri Briony'ye yalvarır gibi bakıyordu. Briony pencerenin kenarından uzaklaşmaya başlamıştı ama Velicity'nin sesi onu durdurdu. "Yapma–"

Reighven parmaklarını yumruk hâline getirdi ve Eden son nefesini verirken Briony bir çığlık attı. Eden'ın kalbi durdu ama gözleri Briony'den hiç ayrılmadı. Reighven cesedi yere bırakarak pencereye doğru ilerlemeye başladı. Gains ise yeniden ayağa kalkıyordu.

Koridorun karşı ucunda muhafızlar belirdi ve Briony soluna doğru, merdivenlerden yukarı koştu. Daha yüksek bir katta pencere bulacaktı ve belki de adamlar farklı yönlere gitmek için ayrılırsa, bu, Briony ve yanındakilere bir şans verebilirdi.

Reighven'ın gürültülü ayak sesleri hemen arkasındaydı. Yaptığı birkaç büyünün kalkanına çarptığını hissetti.

Briony, az öncekiyle neredeyse aynı görünen başka bir kata çıktı. Tam o anda duvardan kopan bir parça taş durduğu yerin çok yakınına çarpınca Briony yere yuvarlandı. Kalkanı onu fiziksel güçlere karşı değil, büyüye karşı koruyordu.

Kaburgaları acıdan yanıyordu ama yine de ayağa kalktı. Koridorda koşarken ayak parmakları taşlara çarpıyordu, bir sonraki merdiveni veya pencereyi arıyordu. Zihin büyüsünü bulmaya çalıştı ama kafasının içi hâlâ sessizdi. Büyü yaptığı yer kalbiydi.

Briony kendini koridora attı ve kayarak durdu. Burası hiçbir yere çıkmıyordu. İki kapıyı da açmaya çalıştı ancak nafile... Gidecek yer kalmamıştı.

Arkasını döndüğünde, nefes nefese kalmış olan Reighven koridorun girişinde ona gülümseyerek bakıyordu.

"Seni alt etmek eğlenceli olacak," dedi, koridorda ilerlemeye tenezzül etmeden. Onu köşeye sıkıştırmıştı.

Briony elini uzattı, avucunu yukarı doğru çevirdi. Göğsündeki büyü damarına asıldı, Reighven'ı bu dünyadan silmek için kalbini parçalamaya hazırdı.

Reighven'ın gözleri fal taşı gibi açıldı.

Briony daha önce hiç Kalp Durdurma büyüsü yapmamıştı ama nasıl yapacağını bildiğini düşünüyordu.

Briony parmaklarını yumruk hâline getirdi ve birini öldürmenin ne anlama geldiğini anlamaya çalıştı; yapmaya çalıştığı eyleme tam anlamıyla odaklandı.

Reighven'ın vücudu hareketsizdi ve Briony bekledi. Göğsündeki büyü uyanıktı fakat yine de hiçbir şey olmadı.

Adam, sarı dişleriyle, çarpık burnunun altından ona gülümsedi. "Gerçekten isteyerek yapmalısın, Prenses. Bir dahaki sefere başaracaksın," diye alay etti.

Reighven elini uzattı ve Briony, bıçak kadar keskin bir büyünün, cildinin her santimetresine saplandığını hissetti. Acısının içinden kendi çığlığını duydu. Dizlerinin üzerine çöktü ve bunu durdurmak için içindeki tüm büyü gücünü toplamaya çalıştı.

Tam o anda saman rengi saçlarıyla narin bir vücut Reighven'a çarptı ve ikisi de gözden kayboldu. Bu Katrina'ydı.

Briony'nin zihni acıyı dindirdi.

Ayağa kalktı ve Katrina çığlık atarken onlara doğru koştu. Reighven, Katrina'yı saçından tutup elini, Eden'ın kalbini tuttuğu pozisyona getirdi.

"Hayır–"

"Tekrar deneyelim, Bayan Rosewood."

Gains merdivenleri koşarak çıkmıştı, nefes nefese Reighven'ın arkasında duruyordu. "Ellerini kalbinin üzerine, dizlerini yere koy," diye emretti Gains. Katrina'nın kaburgaları aldığı nefesle yükselirken Briony'nin zihni hızla çalışmaya başladı.

"Bu küçük numara için Caspar Quill ve Riann Cohle'a zaten birkaç bin altın borçluyum," dedi Reighven. Sırıttı. "Trow bunun da boşa gitmesini umursamayacaktır, eminim."

Eden ölmüştü. Bir başkası daha mı ölecekti? Velicity mi, yok-

sa siyah saçlı kadın mı? Katrina burada, ölmek üzereydi. İki kat aşağıda, bir odaya kilitlenmiş, büyü yapamayan elli kadın vardı.

Erkekler bir yerlerde hayattaydı ama Rory ölmüştü. "Yere yat, Rosewood," diye bağırdı Gains.

Briony'nin gözleri Gains ile Reighven arasında gidip gelirken, Gains ona yaklaştı. Briony ellerini zincirlerin elverdiği kadar uzattı. İkisinden biriyle savaşmaya hazırdı.

İkisini de öldürebilirdi. Biraz mücadele gerektirebilirdi ama yapabilirdi.

Peki, sonra ne olacaktı? Geriye kim kalacaktı? "Bunu da öldüreceğim, Prenses."

Kalp Durdurma büyüsünü tekrar deneyebilirdi. Gains'i ortadan kaldırabilirdi. Ama Reighven o sırada Katrina'yı öldürmüş olacaktı.

Gains'i öldürebilirdi, sonra Katrina'nın cesedi yere düştüğünde Reighven'ı öldürebilirdi. Ve sonra yalnız kalacaktı.

"Sorun yok, Briony." Katrina ona gülümsedi. Dişlerinde kan vardı. Briony, hiçbir zaman yeterince nazik davranmadığı arkadaşına bakarken gözlerini kırpıştırdı.

Katrina başını salladı. "Beni düşünme. Git."

Reighven hırladı ve parmaklarını yumruk hâline getirmeye başladı. Katrina nefes nefese kaldı ama gülümsemeye çalıştı.

"Git, Briony," diye hırıltıyla konuştu Katrina. Yapmak zorundaydı... Yapabilirdi... O...

Briony dizlerinin üzerine çöktü ve zincirlenmiş ellerini başının üzerine kaldırdı.

Katrina, Reighven'ın elinden düşerek yere yığıldı. Hayattaydı.

Gains, Briony'nin zincirini yakaladı ve onu sırtüstü yere yatırdı. Botunu göğsüne koyarak onu yere sabitledi.

"Git Orion'a, Gowarnus iksirine ihtiyacımız olduğunu söyle," diye emretti Gains, Reighven'a. "Ve burayı temizle."

Katrina göğsünü tutarak öksürdüğünde Briony yüzünü buruşturdu. Doğru şeyi mi yapmıştı?

Neden büyü kullanabildiğini anlayamamıştı. Bu onun tek şansı mıydı?

Onu boşa mı harcamıştı?

Gains, Briony'nin zincirinden yakaladı ve onu sırtüstü koridorda sürükledi. Briony, arkadaşının kendisi için on kat fazlasını yapacağını bilerek Katrina'nın nefes alışını izledi.

Katrina gözden kaybolana kadar bu düşünceye tutunmaya çalıştı.

7. Bölüm

Briony, soğuk hücrede tek başınaydı. Gains onu, ayakta duracak ve elleri başının üzerinde olacak şekilde soğuk taş duvara bağladı. Artık ayak bilekleri de kelepçelenmişti. Kapının üzerindeki bir çıkıntıya tünemiş, kendisini dikkatle izleyen siyah bir kuş dışında tek başına kalmıştı. Kuşun, Reighven'ın *kalp eşi* olduğunu fark etti.

Bu pozisyondan yapabileceği yarım düzine kalp büyüsü vardı ama aklına gelen tek şey Eden'ın gözlerinden hayatın nasıl çekip gittiğiydi. Peki ya diğer ikisi? Velicity ve siyah saçlı kadın? Onlara ne olmuştu?

Tamamlayamadığı Kalp Durdurma büyüsünü düşündü. *Gerçekten isteyerek yapmalısın, Prenses,* demişti Reighven. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Karanlık büyüleri kullanmak için kişinin içindeki karanlığa odaklanması gerekiyordu.

Reighven, Eden'ı öldürmüştü çünkü onun için hiçbir anlamı yoktu. Briony'nin şu anda kalbinde yanan nefret, onun canını alması için yeterliydi. Eğer tekrar fırsatı olursa, bu sefer başarısız olmayacaktı.

Havada duran elleri hissizleşmeye başlayan Briony, sonunda düşünecek bir an bulmuştu.

Neden hâlâ büyüsü vardı? Hayır, *onun* büyüsü değildi bu. Onunki zihin büyüsüydü. Bu büyü, nadiren kullandığı ve sadece Rory'ye yardım etmesi gerektiğinde başvurduğu bir şeydi.

Bu tasma sadece zihin büyüsü üzerinde mi işe yarıyordu? Hayır. Larissa'nın da boynunda bir tasma vardı ve o bir kalp büyücüsüydü. Tabii Larissa onları aldatmak için orada değilse...

Briony göğsündeki büyü gücünü çekti. Parmak uçlarını döndürdü ve karanlık, boş odada bir esintinin dolaştığını hissetti. Göğsünde bal gibi yoğun bir titreşim hissetti.

Bu ona Rory'yi hatırlattı.

Rory ölmüştü. Babası ölmüştü. Bildiği başka bir Rosewood erkeği yoktu. Soyu tükenmişti. Tüm krallığı sona ermişti. Diğer birçok ülke ataerkil veraset sistemini yavaş da olsa terk ediyordu fakat Evermore hiç değişmemişti. Sadece kral ve onun erkek vârisi vardı. Asla bir kraliçe olmayacaktı. Evermore geçmişte erkek vârisi olmadığında yine böyle bir durumda kalmış, ailenin kadınları bir erkek vâris doğurmak için çabalarken, ülkeyi vekil olarak kabine yönetmişti. Briony kaç kabine danışmanının hayatta kaldığını bile bilmiyordu. Hayatta kalan var mıydı? Öyle olsa bile Briony, Phoebe veya Phoebe'nin kız kardeşi Finola'nın bir erkek vâris doğurması gerekiyordu.

Finola neredeydi? Diğer kadınlarla birlikte zindanda değildi. Briony onu en son gördüğünde, bir görevi yerine getirmek için Claremore avlusundan çıkıyordu. Finola'nın hiç yakalanmamış olabileceğini umabilir miydi?

Briony cevabı olmayan soruların listesini oluşturdu. Hayatta kalmış olabileceklerin listesini yaptı. Sammy, Didion... Sammy'nin babası hâlâ hayatta mıydı? General Billium Meers gibi birinin hayatta kalmasına izin verilebileceğini hayal edemiyordu. Belki de tüm krallığın ordusuyla ilgili bilgileri vermesi için işkence görüyordu.

Briony, açık artırma gibi acil sorunlara odaklanmaya çalıştı.

Bomardiler onları gerçekten bir hayvan gibi satacak mıydı?

Ama bunun üzerinde uzun süre düşünmesine gerek yoktu. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Saldırıdan önce, Bomardi okulundaki son yılında, Bomardlı erkekler bunun hakkında fısıldaşmışlardı. Sınıfın güzel kızlarından biri yanlarından geçer-

ken, onun sahibi olmak için ödeyecekleri rakamlara dair birkaç şey duymuştu.

Briony ürperdi.

Belki de Toven Hearst'ün diğerlerinden daha az para lafı ettiğini görmüştü. Belki de sadece hayal etmişti; arkadaşlarına susmalarını söyleyişini, Collin Twindle'a sürekli harcayacak ne kadar parası olduğunu anlatmayı bırakmasını söylemek zorunda kalışını.

Belki de sadece öyle olmasını istemişti.

Liam Quill, Bomard'daki son yılında Didion ile yumruk yumruğa kavga etmiş ve ayrıldıklarında –ki Liam daha kötü durumdaydı– Liam veda ederken bir söz vermişti: "Evermore'da duvarlar yıkıldığında, gözüme görünme," diye tıslamıştı. "Seni satmayacağım bile. Seni saklayacağım, zincirleyeceğim, büyünü kurutacağım," başını kalabalığın içindeki Briony'ye doğru sallamıştı, "ve ben her gece kızını becerirken sen de izleyeceksin."

Briony, Liam'ın ne demek istediğini pek anlamamış, sadece birdenbire konuya dahil olduğunu düşünmüştü.

Didion, onu tutan öğretmenleri iterek Liam'a bağırmıştı. Toven araya girmiş, Didion'u büyüsüyle geri itmiş ve yıldırım hızıyla Liam'ın boğazını kavramıştı. Liam'ın yüzüne bir şey fısıldamış, çocuk hırlamış ve Briony, daha fazla öğretmen geldiğinde geri çekilen kalabalığın içine karışmıştı. Üç çocuk da ceza almıştı. Briony hem o zaman hem de şimdi Toven'ın tepkisini çok düşünmüştü. O, kabalığı hiç sevmezdi, her zaman öyle olmuştu. Toven'ın annesi denizaşırı bir sosyete kadını, bir devlet adamının kızıydı. Briony, Serena'nın Toven'ı diğer Bomardi erkeklerden oldukça farklı yetiştirdiğini düşünüyordu.

Ama elbette Toven'ın, Briony'nin yanıldığını kanıtladığı zamanlar da olmuştu...

Siyah kuş ciyaklayınca Briony irkildi. Kapı gıcırdayarak açılırken Briony'nin yorgun vücudu adrenalinle doldu. Kendini bırakmaya başladığı için aşağı doğru sarkan bedenini dikleştirdi.

Reighven kurnaz bir gülümsemeyle hücreye girdi ve kapat-

mak için kapıya yaslandı. Kollarını kavuşturdu ve Briony, tehlikeli, şehvet düşkünü bir adamla yalnız kaldığını fark etti.

"Mücadeleni takdir ediyorum, Prenses." Briony hiçbir şey söylemeden sadece onu izledi.

Reighven yavaşça yaklaştı ve Briony birinin içeri girmesini dileyerek kapı aralığına kaçamak bir bakış attı.

"Her zaman takdir ettim," dedi, başını hafifçe yana eğerek. "Yani, seni takdir ettim. Orada beni öldürememen çok yazık. Sana yazık oldu."

Onun önünde durdu ve Briony, nefes alırken ona dokunmamak için sırtını taşa bastırmak zorunda kaldı. Adam elini kaldırdı ve Briony kanının donduğunu hissetti. Parmağını Briony'nin omzundaki ince kumaşın üzerinde gezdirdi.

"Gains seni bana özel olarak ayırmayacak. Evermore Prensesi'nin açık artırmada yüksek fiyata satılacağını düşünüyor." Parmak ucu elbisesinin kumaşını takip ederek aşağı kaydı. "Ama merak etme, küçüğüm. Bunun için uzun zamandır para biriktiriyorum. Sen benim olacaksın."

Elini kaburgalarının üzerinden kalçasına götürdü.

"O yüzden önceden tadına bakmamın bir sakıncası olduğunu sanmıyorum."

Briony titrediğinde zincirler şıngırdadı. "Çek ellerini üzerimden," diye hırladı, hissettiğinden çok daha cesur bir sesle.

Adam ona sırıttı, kokuşmuş nefesi yüzüne çarpıyordu. "Birlikte çok eğleneceğiz." Eli, elbisesinin üzerinden bacaklarının arasına girdi.

Vücudundaki her bir kas buz keserken nefesini tuttu.

"Gains'in pazarlığa açık olduğunu bilmiyordum," dedi kapıdan gelen bir ses. Reighven elini çekerek geriledi. Briony rahatlamış bir şekilde bacaklarını serbest bıraktı. Ta ki gelenin kim olduğunu fark edene kadar.

Hücrenin girişinde Orion Hearst duruyordu. Orion, Toven'ın babasıydı ve bu, dışarıdan çok kolay anlaşılabilirdi. Oğluna, doğuştan gelen gümüş grisi saçlarını ve uzun boyunu miras bırak-

mıştı. Orion, Bomard'ın en zengini olmakla kalmayıp aynı zamanda en acımasız adamıydı. Evermore'un Bomard ile savaştığı dört yıl boyunca, Orion Hearst tüm önemli cephelerde yer almıştı. Birden fazla rakibe karşı büyü gücünü bölme konusunda eşi benzeri görülmemiş bir yeteneğe sahip olan Orion, Bomard'da en korkulan savaşçıydı. Mallow iktidara geldiğinden beri gücünü artırmaya başlamıştı ve artık birini öldürdüğünde kalbinde büyünün neden olduğu acıyı hissetmiyordu. Orion Hearst artık Kalp Durdurma büyüsünün bedelini ödemek zorunda değildi.

Bir keresinde Rory, Briony'ye, Orion Hearst'ün Makam'ın vârisleri arasında neden sekizinci sırada olduğunu sormuştu. "Bu kadar çok güce ve paraya sahipken, neden Makam'ın vârisleri sıralamasında bu kadar geride?"

"Kendini korumak için," diye tahmin yürütmüştü Briony. "Daha üst sıralarda olsaydı, hedef hâline gelirdi."

Rory bunu anlamamıştı ancak yıllardır sıradan biri gibi davranarak kendini gizleyen Briony, daha fazlasını hak ettiğini bilen ama herhangi bir nedenle kendini geride tutan kişilere belli bir saygı duyuyordu. Briony'nin nedeni Rory'ydi. Orion'un nedeninin ne olduğunu ise merak ediyordu.

Reighven kaşlarını çatarak Orion'a baktı. "Mesajımı aldın mı?"

Orion cebinden bir şişe çıkararak hafifçe salladı. "Gowarnus bitki karışımı." Orion odaya girdi, koridordaki meşalelerden gelen ışık siluetini arkadan aydınlatılıyordu. "Ona eşlik etmen ne hoş, Reighven," dedi ipeksi bir sesle. "Gains'e, malının seninle yakınlaştığını mutlaka söyleyeceğim."

Mal. Tıpkı açık artırmaya çıkarılan bir eşya gibi.

Reighven alaycı bir şekilde gülümseyerek Briony'den uzaklaştı. "Yakında benim olacak. Gains'e beş bin altın öderim."

Briony miktarı duyunca kaşlarını kaldırdı.

"Eminim öyledir," diye mırıldandı Orion. Briony'nin karşısına geçerek gözlerini ona çevirdi. "Bayan Rosewood. Sizi tekrar görmek çok güzel," dedi alaycı bir tonla. "Sanırım son görüşme-

miz Bomardi okulunun yıkıldığı gündü." Sahte bir farkındalıkla kaşlarını kaldırdı. "Ah, hayır. Ben tamamen başka birini hatırlıyorum. Değil mi?"

Briony dudaklarını birbirine bastırdı. İnsanların Orion Hearst hakkında söyledikleri bir diğer şey de avlarıyla oynamayı sevdiğiydi.

Briony, hissettiğinden daha cesur bir tavırla onun bakışlarına karşılık verdi. "Bay Hearst. Gelip selam vermeniz ince bir davranış," derken midesi buz kesmiş olsa da sesi kararlıydı.

Orion gözlerini kısarak ona baktığında, Briony bir anlığına, sanki tüm benliğiyle okunuyormuş, içi açılıyormuş gibi hissetti. Oğluna benziyordu ama Toven'da sabır eksikliği varken, Orion Hearst fazlasıyla sabırlı biriydi.

Şişenin kapağını açtı ve Briony'nin dudaklarına doğru eğdi. Briony başını iki yana sallayarak dudaklarını sıkıca kapattı ama Orion parmaklarını hafifçe hareket ettirince, Briony'nin ağzı büyülü bir şekilde açıldı. Boğazını kapatmaya çalıştı ama ekşi iksir boğazından aşağıya akarken hepsini öksürerek yuttu. Gözlerini sıkıca kapatarak, kalp büyüsünü ileten damara tutunmaya çalıştı, göğsündeki nabzı aradı. Ancak son bir titreşimle birlikte kayboldu. Orada hiçbir şey yoktu, artık uyku hâlindeydi.

"Tasma onda neden işe yaramadı?" diye sordu Reighven.

Orion solgun parmağını kaldırdı ve Briony'nin boynundaki metalin üzerinde gezdirdi. Siyah taşlı bir yüzük parladı. "Birçok nedeni olabilir. Rosewoodlar, koruyucu büyüleriyle bilinirler. Tasmayı bir şekilde engellemiş olabilir." Orion, Reighven'a baktı. "Bu, onun gelecekteki sahibi için bir talihsizlik. Şimdilik, Gowarnus iksiri onu zararsız hâle getirecek."

"Ne kadar süreliğine?" diye sordu Reighven.

Orion gözlerini Briony'ye çevirdi. "Hepsi üç günde bir doz almalı. Garantiye almak için." Şişenin kapağını kapattı ve başını eğerek Briony'ye döndü. "Bayan Eden Wincet öldü. Bayan Velicity Punt yaralandı. Bayan Katrina Cove da ağır yaralı. Neden kendi halkınıza zarar vermekte ısrar ediyorsunuz, Bayan Rose-

wood? Eversun kanını boşa harcıyorsunuz, diyebiliriz; tabii sizin iddia ettiğiniz gibi Eversunlara değer veriyorsanız."

Briony, onun ne tür bir zihin oyunu oynadığını bildiği için yutkundu. "Eden Wincet daha çocuk sayılırdı," diye tısladı. "Ve siz –gururlu ve sadık Bomardiler– onu bir hayvan gibi satacaktınız."

Orion, kaşlarını alaycı bir dikkatle çatarak, "Hayır, hayır. Ben ineklerime bile bir Eversun'a davrandığımdan çok daha iyi davranırım. Bunu unutma," dedi.

Briony onun yüzüne tükürdü. Orion Hearst gözünü bile kırpmadı.

Cebinden bir mendil çıkardı ve ondan gözlerini ayırmadan tükürüğü sildi.

Briony bir keresinde onun oğluna da tükürmüştü.

Ancak oğlunun tepkisi tamamen farklı olmuştu.

Orion başını eğdi, mendilini katlayıp cebine geri koydu. "Bunun için seni öldürtmeliydim." Briony'nin yüzüne baktı. "Ama ben paramı kölelere harcamam ve sadece boğazını kesmesi için Gains'e otuz bin ödemek istemem." Briony titreyerek nefes aldı ve Orion sesini yükselterek Reighven'a, "Benim gibi adamlar böyle zengin kalır, anlarsın ya. Büyülü kalp bağlarına para harcamamıza gerek yok," dedi.

"Onu istememin tek nedeni bu değil ama tüyo için teşekkürler," dedi Reighven kindar bir sesle.

"Ah." Orion diğer adama baktı. "Benim gibi adamlar *bunun* için de para ödemezler." Reighven'a alaycı bir gülümsemeyle baktı. "Şimdi, Bayan Rosewood. Sizi görmek isteyen biri var. Umarım ona biraz daha saygı gösterirsiniz." Briony'nin kalbi sıkıştı. Orion'un gözlerine baktı ve sadece Toven'ı gördü, onun burada olup olmadığını, onu görmeye gelip gelmediğini merak etti... Kapı açıldı ve içeri Veronika Mallow girdi.

Briony'nin kasları korkudan kaskatı kesildi.

"Briony. Seni tekrar görmek ne güzel." Mallow'un sesi yumuşak ve sanki bir insanı sarıp sıkıştırabilecekmiş gibi kıvrımlıydı. Bir su perisi gibi hücreye girerken, uzun siyah pelerini ar-

kasında dalgalanıyordu. Ardından Gains de içeri girdi ve şimdi Bomard'ın en tehlikeli dört adamı Briony'ye bakıyordu.

Briony'nin adrenalin seviyesi yükseldi ve boğazında düğümlenen korkuyu bastırmak için yutkundu.

Mallow âdeta bir kedi gibi başını hafifçe yana eğdi. Briony'nin hatırladığından daha zayıftı. Uzun siyah saçları düzdü ve bir örtü gibi omuzlarına dökülüyordu. Oniks taşlarından yapılmış bir kolye ve onunla uyumlu küpeler takmıştı. Gözleri Briony'nin vücudunu taradı, kir ve kan lekeli elbisesini inceledi.

"Kaçma girişimi banyo yapmadan önce oldu, sanırım."

Bu kadın, babasını ve kardeşini öldürmüştü ama yine de Briony'nin tenindeki ve giysilerindeki kire takacak küstahlığı gösterebiliyordu.

"Banyoya ve sağlık kontrolüne gidiyorduk ki o küçük oyununu oynamaya karar verdi," dedi Gains.

"Çok hırçın," dedi Reighven. "Birini daha öldürttü–"

"Sessiz olun," dedi Mallow, neredeyse fısıldayarak.

Adamların ânında sessizleşmeleri, nefeslerini tutup emir beklemeleri Briony'nin dikkatini çekti.

Mallow'un dudakları seğirdi. Bir adım öne çıktığında, Briony onun gözlerindeki uçsuz bucaksız tünelleri görebildi.

"Onun kanının da bizimki gibi aktığını görmek ilginç, değil mi?" diye sordu diğerlerine. Briony'nin çenesini tuttu ve yüzünü çevirerek üzerindeki kan lekelerini inceledi. "Hiçbir yerinde altın lekesi yok. Rosewood soyuna neden bu kadar önem verildiğini merak etmemek elde değil."

Briony, Mallow'un elinden yüzünü çekip kurtardı. Kral ve ailesinin kanının altın renginde olduğu yaygın bir efsaneydi. Bu efsanenin tek dayanağı, kralın soyunun asaletinden ötürü, hükümdarlık yapmanın kaderinde yazılmış olduğu varsayımıydı.

Mallow başını eğdi. "Bayan Rosewood, sizi sadece müritlerim istediği için öldürmüyorum. Görünüşe göre, sizi son gördüğümden beri tüm Bomardi erkeklerinin dikkatini çekmekten geri durmamışsınız."

Briony titredi.

Mallow kemikli elini uzattı ve Briony'nin buklelerinden birini okşadı. "Hâlâ onu açık artırmaya çıkarmayı düşünüyor musun, Gains?" diye sordu.

"Evet, Hanımefendi."

Briony, Gains'in ona nasıl hitap ettiğini duyunca gözlerini ona çevirdi. Bomard'daki unvanlar genellikle "Yüce", "Bay" ya da "Bayan" şeklinde kullanılırdı.

"Pekâlâ," dedi Mallow. "Onu kısırlaştırmamız gerekecek."

Briony'nin midesi düğümlendi. Ağzı açıldı. O, bunu kastetmiş olamazdı... "Durun." Sözcükler ağzından fırladı. "Lütfen–"

"Reighven'ın çocuklarını mı istiyorsun, Briony?" diye sordu Mallow, dudaklarını bükerek. "Seni kazanma ihtimali en yüksek olan kişinin o olduğunu duydum. Ve bence senin gibi bir ödülden ellerini uzak tutması zor olacaktır. "

Briony yutkundu ve muhtemelen şu anda ona gülümsemekte olan söz konusu adama bakmayı reddetti.

"O yapamaz... Korunmak için önlem alabilir," diye mırıldandı.

Her zaman çocuk istemişti, her zaman sahip olamadığı bir aile kurmayı arzulamıştı. Ama bu şekilde değil.

Dahası, Evermore'un sonunun bu olmadığına inanmak istiyordu. Bir gün organize olup küllerinden yeniden doğacaklarını, ailesinin geleceğini kurtarmanın bir yolunu bulacağını hep hayal etmişti.

Mallow ona bakarken Briony'nin en derin arzularını ruhunda hissetti.

"Ah... Hayır, Briony," dedi yumuşak bir sesle, soğuk parmaklarını onun yanağından aşağı kaydırarak. "Hayır, bitti, tatlım. Onu öldürdüm. Ve cesedini yaktım." Briony'nin kulağına eğilip, "Geri dönecek bir evin yok," diye fısıldadı.

Briony öfkeyle kızardı. Öne doğru atıldı ve dişleriyle Mallow'un tenine uzandı. Tuttuğu yer kemikli olduğundan ısırdığı anda Mallow bir çığlık attı.

Her taraftan büyüler yağmaya başladı. Briony taş duvara doğru itilince başını çarptı. Çenesi neredeyse kırılacak kadar geniş bir şekilde açıldı.

Orion, Mallow'un yanındaydı ama Mallow onun korumacı bir şekilde üzerine attığı kolundan kurtuldu. Narin çenesinin köşesinde Briony'nin dişlerinin izi kalmıştı.

Briony ağzı açıkken gülümseyebilseydi, gülümserdi.

Tehditler savuran adamların sesleri birbirine karışıyordu ama Briony'nin gözü sadece Mallow'daydı. *Bir gün seni kendi ellerimle öldüreceğim,* diye düşündü, niyetinin açık olduğunu umarak.

Mallow ona hayranlıkla baktı ve ellerini kaldırarak adamları durdurdu. Büyülerin etkisi aniden kayboldu. Mallow gözlerini kısarak gülümsedi. "Seni çok uğraştıracak, Reighven. Onu sevdim."

Mallow elini çevirdiğinde, Briony'nin dişleri birbirine yüksek sesle çarparak ağzı kapandı ve bir daha açılmadı. Ağzı bağlanmıştı.

Mallow tekrar ona doğru bir adım attı, sadece birkaç santim uzaklıktaydı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Yaşamana izin veriyorum çünkü ilginçsin ve adamlarım da bunu istiyor." Omuz silkti. "Ayrıca ölümden daha kötü bir kadere doğru gittiğine inanıyorum. Ama diğer kadınlar için hiçbir söz verilmediğini unutma. Tekrar kaçmaya çalışırsan, o hücredeki tüm Eversunları öldürürüm. Ve Cordelia Hardstark'tan başlarım."

Briony'nin göğsü titriyordu ama ağlamayı reddetti.

"Anladın mı?"

Briony başıyla onayladı. "Evet," dedi kapalı dişlerinin arasından.

"İyi." Mallow parmaklarını havada salladı ve Briony boğazında bir sıcaklık hissetti. "Senden duymak istediğim son söz bu."

Mallow onun sesini almıştı.

8. Bölüm

Briony duvardan indirilerek Reighven ile Gains'e teslim edildi. Sonunda kelepçelerden kurtulmuş olmanın rahatlığıyla ağrıyan bileklerini ovuşturdu.

Tasma hâlâ takılıydı. Her iki dirseğinden tutarak onu merdivenlerden yukarı, üzerlerine kan sıçramış pencerelerin önünden geçerek banyoların bulunduğu kata çıkardılar.

Onu içeri itekliediler ve Reighven, "İki dakikan var," dedi. Musluklar açıldı ve kaynar su küvete dolmaya başladı. Briony önce iki adama sonra da kapıya şöyle bir baktı.

"Hadi," dedi Reighven alaycı bir bakışla.

Briony yutkundu, çenesi ağızlık büyüsüyle sıkı sıkıya kapanmıştı. Soyunması için ona mahremiyet tanımayacaklardı.

Briony dolan küvete bakakaldı. Küvet yıllardır temizlenmemiş gibiydi. Kenarları kirle kaplıydı ve su çizgisinden kalma çok sayıda leke vardı.

Elbisesini yukarı çekti ve sıcak suya girdi. Su tenini yakarak parlak kırmızı bir renge dönüştürdü. Suya girerken elbisesinin üzerini örtmesini sağladı. İki adama baktı ve Gains'in neredeyse sıkılmış gibi başka yere baktığını gördü ama Reighven'ın gözleri, suyun elbiseyi ıslattığı göğüslerine takılmıştı.

Yavaşça ona yaklaşınca Briony küvetin kenarlarını kavradı. Reighven bir kalıp sabun çıkarıp suya attı.

"*Her yerini* iyice ov," dedi göz kırparak. "Yoksa senin yerine ben yaparım."

Briony gözlerini küvete indirdi. Cildi yanıyordu ve su çoktan kir ve kana bulanmıştı. Saçlarını geriye attı ve saç derisiyle vücudunu sabunla elinden geldiğince ovaladı. Reighven küvetin kenarında durdu ve gür, siyah kaşlarını kaldırdı. Briony onun onaylamayan bir şekilde cıklamasını umursamadan sabunu kapıp bacaklarının arasına itti.

Reighven kolunu uzattı ve Briony, ona dokunacağından korkarak dehşet içinde donakaldı. Reighven, elbisenin ıslak omzuna uzandı ve sonra parmakları arasında parıldayan gümüş bir şeyi çekerek aldı.

Bu annesinin broşuydu. Ondan geriye kalan son şeydi.

Reighven onu cebine koyarken gülümsedi ve o anda Briony'nin kalbi iki parçaya bölündü.

Gains, çıkma zamanı geldiğinde ona bir havlu attı ama elbisesini kurutmadılar. Onu koridordan başka bir odaya götürürlerken, elbisesinin eteklerinden su damlıyordu.

Gains kapıyı çaldığında, koyu kahverengi tenli, iri yapılı yaşlı bir kadın kapıyı açtı. Bomardi sağlık üniforması giymişti. Gözleri Briony'ye gereğinden uzun bir süre takıldı.

"Muayene edilecek son bir tane daha," dedi Gains.

Briony ıslak elbisesinin ve ıslak saçlarının altında titriyordu. Onu ileri ittiğinde, köşede başka bir genç kadın sağlık görevlisi olduğunu gördü. Soluk tenli, parlak kırmızı saçlıydı ve Briony'den biraz daha büyük görünüyordu. Briony'yi görünce yüzü bembeyaz oldu. Yaşlı kadın Briony'ye masaya oturmasını işaret etti.

Gains, Reighven'a döndü. "Git Meers'ı kontrol et." Briony birden başını onlara doğru çevirdi. Sammy yakınlardaydı.

Reighven sinirlenmiş görünüyordu ama itaat ederek kapıyı arkasından kapattı.

Onu sırtüstü yatırıp vücuduna büyüler yaptılar, ellerini havada gezdirip ışık ve ısı kıvılcımlarının çıkmasını beklediler. İç-

lerinden biri saçını ve elbisesini kurutup hipotermi hakkında bir şeyler mırıldandı.

Genç sağlık görevlisi, soluk parmaklarını genişçe açarak iki elini Briony'nin karnına koydu ve Gains'e baktı. "Hamile değil."

Briony asla hamile kalamayacağını fark ederek yutkundu.

İri yapılı sağlık görevlisi, dallı beyaz çiçekleri olan bir bitki demetini karnının üzerine koydu ve eski bir melodi mırıldandı.

Briony bunu biliyordu. Bir düğünden önce bir gün bunun yapılacağını hep biliyordu.

Kadının elleri daireler çizdi ve demet, elbisesinin üzerinde alev aldı ancak hemen söndü. Sıcaklık ve ışık orada kalmıştı ama cildinin derinliklerinde parlıyordu.

Briony çenesi kilitlenmiş, sesi kesilmiş hâlde tavana bakarken, sağlık görevlisi Gains'e dönüp, "Bakire," dedi.

Gains güldü. "Üzerine beş bin daha koy."

Briony gözlerini sımsıkı kapattı. Bir gece gerçekten beş bin altın değerinde miydi? Bir an? Bakire kanıyla yapılabilecek eski ritüeller olduğunu tahmin ediyordu. Reighven'ın karaborsa ticaretini kesinlikle bildiği belliydi ama onunla konuşma şekli, ona bakışları... Onu sadece kanı için istediğini düşünmüyordu.

Sağlık görevlileri işlerini bitirirken Gains, "Onu kısırlaştırmalıyız," dedi. Briony'nin sol gözünden bir damla yaş süzüldü.

Odada gereğinden fazla bir sessizlik oldu. Briony gözlerini açtı ve bakışlarını yaşlı doktora bakmakta olan genç doktora çevirdi.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Gains.

"O..." Kızıl saçlı doktor yere baktı. "O, o soyunun son üyesi değil mi?"

"Evermore artık yok," dedi Gains soğuk bir sesle, yaslandığı duvardan kalkarak. "Hanımefendi Mallow, Rosewood soyundan tüm kadın ve erkeklerin kısırlaştırılmasını istedi. Hanımefendi Mallow'un kararına karşı çıkmazsınız, değil mi?"

Kızıl saçlı kadın, hiçbir duygu göstermeyen yaşlı sağlık görevlisine çaresizce baktı. Sonra boğazını temizleyip çenesini kaldırdı. "Bunu yapmayacağım."

Briony, Mallow'a karşı çıkan Bomardi mavisi tıbbi cüppeli bu kadını izleyerek rahatlamış gibi bir nefes verdi. Belki de umut vardı.

Ama Gains'in eli hızla uzandı, kadının gözleri fal taşı gibi açılırken parmakları yumruk hâline geldi. Kadın geveleyerek dizlerinin üzerine çöktü.

"Ben yaparım," dedi yaşlı sağlık görevlisi, neredeyse uyuşuk bir sesle. "Onu öldürme. Ona ihtiyacım var."

Gains parmaklarını gevşeterek genç kadının kalbini ezen büyüsünü yarım bıraktı. Kadın nefes nefese, yerde bir top gibi kıvrıldı.

Yaşlı sağlık görevlisi Briony'nin yanına gitti ve başparmaklarını ve işaretparmaklarını pelvisinin üzerine üçgen şeklinde getirerek gözlerini kapattı. Briony, kızıl saçlı kadının nefes seslerini dinleyerek kendini hazırladı. Karnının sol tarafında bir çimdik ve yanma hissi oldu ve Briony sıçradı. Sol fallop tüpü dağlanmıştı.

Doktor masanın diğer tarafına geçerken, Briony, Gains'in sırtan yüzünü görmediği için mutluydu. "Kaç kişiyi daha kısırlaştırıyorsunuz?" diye sordu Doktor, Gains'e, sohbet eder gibi.

Kadın ellerini tekrar karnının üzerine, sağ tarafına koyduğunda Briony'nin gözlerinden yaşlar süzüldü. Tekrar o hissi yaşamaya hazırlandı.

"Burada sadece bir tane daha var," dedi Gains.

"Bütün gün bekleyemeyiz," dedi yaşlı sağlık görevlisi.

Kadın, Gains'e sırtını dönerek Briony'nin karnını tırnaklarıyla olabildiğince sert bir şekilde çimdikledi.

Briony sıçradı, bacaklarını savurdu. Sorumlu sağlık görevlisine baktı ama kadın çoktan Gains'e dönmüştü.

"Bitti. Her iki fallop tüpü de yakılarak kapatıldı. Artık hamile kalmayacak."

Briony yüzünü gevşetmeye çalıştı. Kadın sağ tarafını yakmamıştı.

Ve ikisi de bunu biliyordu.

Gains öne çıktı. "Gidelim," dedi Briony'ye. "Ve sen." Hâlâ nefesini toparlamaya çalışan kızıl saçlı kadına döndü. "Burada iyi bir iş çıkar, ben de artık sana ihtiyaç kalmadığında kafanı uçurmayayım."

Kızıl saçlı kadın ağlayarak başını salladı.

Briony masadan kalktı. Yaşlı sağlık görevlisi hiçbir şey olmamış gibi evrak işlerine dönmüştü.

Briony, kalbi çarparak Gains'in peşinden kapıdan çıktı. Gains, zinciri Briony'nin bileklerine geri taktı ama Briony'nin düşünceleri başka yerdeydi.

Evermore'a yardım edecek Bomardiler vardı. Onları bulması gerekiyordu.

Gains onu iki kat aşağı, kadınların bulunduğu hücreye geri götürürken Briony'nin düşünceleri karmakarışıktı.

Gains kapıları açarken ona tek kelime etmedi ve bu sorun değildi. Briony umudunu, göğsünde bir tapınak gibi inşa etmekle meşguldü.

Hücreye adım attığında, kadınlar ayağa fırlayarak ona doğru koştular. Gains onları tekrar içeri kilitlerken kadınlar Briony'yi soru yağmuruna tutmaya başladılar. Briony hiçbirine odaklanamıyordu.

Cordelia onun karşısına geçti. "Briony?"

Briony parmaklarını boğazına dokundurup başını iki yana salladı. Sonra çenesine dokundurup eliyle ağzını kapatır gibi yaptı.

Ama içinde bir ateş yanıyordu. Odanın diğer ucundaki Velicity'nin gözlerine baktı. Velicity'nin kolları Briony gibi başının üstünden duvara zincirlenmişti ancak ondan farklı olarak yüzü kurumuş kanla kaplıydı. Katrina da onun yanında duvara zincirlenmişti. Kadınlardan biri ona su içirmeye çalışıyordu.

Briony gözlerini odanın içinde dolaştırdı.

Kadınlar ona bakıyordu ama birilerinin onlara destek olduklarını söyleyecek sesi yoktu. Dışarıda kızıl saçlı kadın gibi yüksek sesle ya da yaşlı sağlık görevlisi gibi sessizce onlar için hâlâ mücadele edecek insanlar vardı.

Gözü yiyecek sepetine takıldı ve Phoebe'nin kirli zemine dizdiği meyveleri hatırladı.

Briony dizlerinin üzerine çöktü, bir salkım üzüme uzandı ve çabucak kopardı.

"Briony?" diye sordu biri ancak o dikkatini vermiyordu. Onlara söylemek zorundaydı.

Söyleyemediği şeyi yazmaya başladı, üzümlerle çabucak harfleri oluşturdu. Kadınlar durumu anlayıp Briony'nin arkasında toplanırken, o başka bir salkım üzüme uzandı.

Üzümlerin dallarıyla ilk kelime oluşurken, o kızıl saçlı kadının onun için neredeyse ölmek üzere olduğunu düşündü. Onun için. Bir Eversun için.

Biri onun için üzümleri koparmaya ve dallardan bir yığın oluşturmaya başladı. Briony çok az şey söyleyebilecek olsa da hızlıca çabalayarak ikinci kelimeyi oluşturdu.

Bu yaptığının, Gains'in burnunun dibinde Mallow'a karşı gelen yaşlı sağlık görevlisi hakkında bilmeleri gerekenleri onlara anlatabileceğini umuyordu.

Sonunda, bir üzüm kalmıştı ve onu da sonuna ekledi. Bir nokta.

Bir cümle.

Kadınlar ayağa kalkıp geri çekilerek onun eserine baktılar.

Yalnız değiliz.

9. Bölüm

Yedi Buçuk Yıl Önce

Briony ülkelerin verdiği yemekleri, özellikle de kış gündönümünde düzenlenenleri hiç sevmezdi. Birinci ve ikinci sınıf arasındaki kış tatilinde, okulda Bomardi öğrencilerle vakit geçirmenin ona yettiğini öğrenmişti. Okul dışında da onlarla görüşmeye gerek duymuyordu.

Rory ve babasıyla birlikte Bomard ve Evermore'dan gelen devlet yetkililerini ve ailelerini karşılamak için büyük balo salonunun girişinde duruyordu. Balo salonu, Bomard dağlarına özgü köknar ağaçlarıyla süslenmişti ve Bomardi ormanındaki karlı bir sabahı tasvir eden yeni bir duvar halısı asılmıştı. Bunların hepsi, Biltmore Sarayı'nın açık kemerli avlularına, süslü girişlerine ve ışıklı havuzlarına hiç uymuyordu. Gece yarısına kadar dans edip sohbet edeceklerdi, ardından şölen başlayacak ve sabaha kadar sürecekti.

Sadece yirmi dakika geçmişti ve şimdiden ilgisini çekmeyen on kişiyi görmüştü.

Üstelik elbisesi de kaşındırıyordu.

"Briony, kes şunu," dedi babası, Briony üçüncü kez elbisesinin kollarını düzeltirken. "Artık on yedi yaşındasın. Buna uygun giyinmeye başlamalısın."

"On yedi yaşındaki kızlar kaşınır mı?" diye mırıldandı. Elbi-

se yeşil dantelden yapılmıştı, korsesi belinden omuzlarına kadar sıkıyor ve bileklerine kadar bağcıklarla bağlanıyordu. Eversunların sevdiği rahat ve bol giysilerden çok farklıydı, babasının o soğuktan donmuş ahmakları ağırlamak için çok uğraştığını düşünüyordu. Omuzlarının arasında Rory'den kaşımasını isteyeceği bir yer vardı ama kendini tuttu.

Briony, çoktan içeri girmiş olan Bomardilere baktı. Bu, soğuk hava akımı gibi bir büyünün eseri miydi? Onlardan biri mi onu kaşındırıyordu? Hayır. Toven henüz gelmemişti.

Finola ve Phoebe içeri girdiklerinde Briony onlara sıkıca sarıldı.

Finola, Rory ve Briony'ye doğru eğilerek, "Vult ailesinin kalp eşlerini getirdiklerini duydunuz mu?" diye sordu.

Briony, Vult ailesinin tam o anda karşılama sırasına girdiğini gördü.

"Neden?" diye sordu Rory. "Kavga çıkacağını mı düşünüyorlar?"

"Ben de aynısını sordum," dedi Finola gülerek.

Briony sıradaki kişinin kim olduğuna baktı: Hap Gains ve kızı Larissa. İç geçirdi.

Evermore Kralı ve ailesinin, saygı ve hoş geldin göstergesi olarak önce eğilmesi bir gelenekti. Larissa'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, ülkenin resmi akşam yemeklerinin en sevdiği kısmıydı.

Larissa, sinsi bir gülümsemeyle Briony'nin tam önünde durdu ve onun eğilerek reverans yapmasını izledi.

"Hoş geldin, Larissa," dedi Briony dişlerini sıkarak. "Okul yılı bittiğinden beri nasılsın?"

"İyiyim, teşekkürler, Briony. İkinci yılımda Evermore'da olacağım için gerçekten *korkuyorum.*" Dekorasyona ve Evermore'un gösterdiği tüm çabaya bakarak, "Evermore hiç de rahat değil. Çok sıcak ve yapacak yeterince şey yok," diye ekledi.

Briony bir yorum yapmaktan vazgeçti ve Larissa, Rory'ye dönerek reverans sırasının ona geldiğini işaret etti. Rory iç geçirerek

reverans yaptı. Larissa, karşılık olarak ikisine de en küçüğünden, saygısız bir reveransı yaptı ve Gainsler ilerlerken umursamaz bir şekilde el salladı.

Sırada Bomard'da makam sahibi olan Gin Pulvey vardı. Pembe yüzünün büyük bir kısmını kaplayan kocaman bıyığıyla samimi bir adamdı. Makam Pulvey, birçok Bomardinin hoşnutsuzluğuna rağmen Kral Jacquel ile iyi ilişkiler içindeydi. Arkasında Sammy ve babası, Eversun ordularının başgenerali Billium Meers vardı. Briony'nin babası reverans yaptıktan sonra doğruldu ve nadir görülen bu dostluk ânında General Meers'a sinirli bir ifadeyle baktı.

"Bence bu gece ilk dansı bana ayırmalısın, Briony," dedi Sammy, reveransını tamamladıktan sonra. Sesinde muzip bir ifade vardı.

"Ne?" Briony dudaklarını kıvırdı. "Neden?"

"Çünkü bunun Didion'u rahatsız edeceğini düşünüyorum."

Rory burnundan alaycı bir ses çıkarıp gülümsemesini saklamak için elini ağzına götürdü. Briony, Sammy ve Rory'ye bakarak kızardı. Sonra Didion'un Katrina ve Cordelia ile balo salonunda durup kendisini izlediği yere bakınca Didion gözlerini kaçırdı.

"Tabii ki seninle dans ederim," dedi Briony, "ama neden ilk dans?" İlk dans genellikle kral ve karısı (bu durumda Jacquel yeniden evlenmek niyetinde olmadığı için dans etmiyordu), makam sahipleriyle eşleri ve bahar sezonunda flört etmek isteyen genç çiftler için ayrılmıştı.

Sammy dramatik bir şekilde elini göğsüne koydu. "İkinci, üçüncü ve dördüncü dansları da seve seve kabul ederim ama sanırım onlar çok çabuk kapılacak."

Briony gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Anlamıyorum."

Sammy güldü ve onun elini tutarak parmaklarını dudaklarına götürdü. "Ne kadar muhteşem göründüğünü bilmiyor olmanı seviyorum. Altı yaş daha büyük olsaydın, çoktan nişanlanmış olurduk, canım."

Briony elini onunkinden çekip yüzünü buruşturdu. Sammy kahkahayı bastı, Rory ise öğürüyormuş gibi yaptı.

"Buna alışman gerekecek, Worry," dedi Sammy, Briony'nin çocukken kardeşine seslenmek için yanlış telaffuz ettiği ismi kullanarak. "Barış ve birlik adına onu Bomardi bir çocuğa satmaları sadece birkaç yıl alacak," diye ekledi.

"Sammy, yeter," dedi General Meers nazikçe. Jacquel'e özür diler gibi gülümsedi. "Bir sonraki grubu içeri alalım."

Sammy, Briony'nin babasına selam verdi, Briony'ye göz kırptı ve "İlk dans," dedikten sonra yürümeye devam ettiler.

Briony omuzlarını geriye attı, elbise hâlâ kaşındırıyordu. Sammy onun için *muhteşem* demişti. Bu nazik bir davranış olsa da bundan öte bir şey değildi. Sammy'yi kardeşi gibi seviyordu ve onun da aynı şekilde hissettiğinden emindi. Ama kralın kızı olarak aşk evliliği yapamayabileceğinin hatırlatılmasından hoşlanmıyordu. Bomardileri biraz kıskanıyordu. Onlar kadınlarına, bir oyundaki piyonlar gibi davranmıyorlardı. Bir kadın, bir erkek kadar kolay bir şekilde Bomard Makam'ına oturabilirdi.

Briony karşılama sırasına geri döndüğünde, Toven Hearst'ün sırıtan yüzüyle karşı karşıya geldi. Daha çok göğsüyle karşı karşıya geldi. Bir ay önceki okul yılının sonunda olduğundan daha da uzamıştı.

"İlk dansın şimdiden kapıldı mı?" diye sordu cilveli bir şekilde. "Vay vay, hiç vakit kaybetmiyorsun, değil mi?"

Briony kendini topladı ve sola doğru baktı. Orion Hearst babasının önünde, Serena Hearst ise Rory'nin önünde duruyordu. Rosewood ailesi aynı anda eğilerek reverans yaptı.

Briony doğrulduğunda, Toven'ın gözlerinin kendisine dikildiğini ve altdudağını keyifle ısırdığını fark etti. "Hoş geldiniz," diye mırıldandı.

Toven, saçlarının rengi kadar soluk gri bir takım elbise giymişti. Babası, Orion ile karşılıklı, yapmacık bir nezaket gösterisinde bulunurken ve Serena da muhtemelen hoşnutsuzlukla balo salonunu incelerken, Briony inceden bir nefretle Toven'ın

yüzüne baktı. Toven kibirli bir tavır takınmıştı ve Briony, kendi evinde ona tepeden bakma cüretini gösterdiğine inanamıyordu.

"Meers haklı, biliyor musun?" dedi Toven, sıkılmış görünüşüne tezat oluşturan neşeli bir ses tonuyla. "Reşit olduğunda Bomard'ın hangi oğluna sülük gibi yapışacağına karar verdin mi?"

Briony gözlerini kırpıştırdı. "Tabii ki seni hedefliyorum."

Toven neşeli bir ifadeyle gülümsedi. "Ah. Harika. Ödüllerime mükemmel bir ekleme olacaksın. Seni duvara asacağım."

"Ödüllerin mi? Ne ödülü?" diye sordu Briony masumca. "İksir dersinden olamaz. Geçen yıl iksir dersinde en yüksek notu Rory almamış mıydı?" Ona yapmacık bir gülümsemeyle baktı.

Toven ona sert bir bakış attı. "Öyle mi?" Ses tonu, Rory'nin nasıl en yüksek notları aldığını çok iyi bildiğini açıkça ortaya koyuyordu.

Briony'nin gülümsemesi kayboldu ve arkadaşlarının toplandığı balo salonuna doğru baktı. Toven, Rory'ye okul ödevlerinde yardım ettiği ve onu desteklemeye devam ettiği gerçeğini kimseye söylememişti ama bu tür fırsatları, Briony'yi bu konuda kızdırmak için kullanıyordu. Sadece birkaç konuk daha gelecekti, sonra gece yarısındaki akşam yemeğine kadar Bomardilerden saklanabilecekti.

"Peki, prensesle ikinci dansı kim yapacak?" diye alçak sesle sordu Toven; ailesi, Rory ve babasıyla sohbet etmeye devam ediyordu. Gözleri kalabalığın üzerinde dolaştı. "Didion Winchester, sanırım?"

"Ne ilk ne de ikinci dansı yapmak gibi bir niyetim yok–"

"Ama tabii ki, tüm bunlar tartışmaya açık," dedi Toven, Briony'yi görmezden gelerek. Soluk gri gözlerini ona çevirdi. "Bu tür durumlarda, sırada olan kişi önceliklidir."

Briony gözlerini ona dikti. Neden Bomard'dan biri, Sammy'den ilk dans için kenara çekilmesini isteyecekti ki?

"Ne demek istiyorsun?"

"Elbette, sadece geleneği söylüyorum," dedi Toven melodik

bir sesle. "Makam Sırası'nda ilk onda olan biri, ilk ya da ikinci dans için rica ederse, Meers ve Winchester kenara çekilmek zorunda kalır, değil mi?"

Onlar, sıraya göre ilk onda yer alan Bomardilerdi. Bu onlara belirli bir üstünlük hissi veriyordu. Aralarında Orion Hearst, Canning Trow'un annesi, Hap Gains ve Liam Quill'in babası da vardı.

Briony, çok büyük bir yapbozun bir parçasını kaçırmış gibi hissetti ama sormasına fırsat kalmadan Orion Hearst yüksek sesle, "Ah, işte burada. Jacquel, misafirimizi tanıtmama izin ver. Veronika Mallow," dedi.

Soluk beyaz tenli, düz siyah saçlı uzun boylu bir kadın öne çıktı. Gözleri de dipsiz kuyular gibi siyah ama birbirine yakındı, bu da ona tilki gibi bir hava veriyordu. Elli yaşlarında görünüyordu ama ışık farklı bir açıdan vurduğunda bundan yirmi yaş daha genç olabileceğini düşündü.

"Bayan* Mallow. Hoş geldi–"

"*Hanımefendi* Mallow," diye düzeltti Mallow, Briony'nin babasını ve onu, garip yarım yamalak bir reveransla durdurdu. "Eversunların aksine, Bomardi kadınlarının tanıtılmak için evli olmaları gerekmez." Siyah gözleri Briony'ye doğru kaydığında Briony, omuzlarında bir ürperti hissetti.

"Elbette," dedi Kral Jacquel. "Önyargılı davrandığım için özür dilerim." Jacquel reveransına devam ederken Rory ve Briony de aynısını yaptı.

"Ne tuhaf bir gelenek," dedi Mallow. "Kendi sarayında bir yabancı için eğilmek. Çok eski moda bir gelenek gibi görünüyor." Karşılık olarak yaptığı reverans Larissa'nınki gibiydi. Zarif başını belli belirsiz bir hareketle eğmiş ve krala karşı hayret verici bir kabalık göstermişti.

Briony gözlerini kırpıştırdı. Orion'un dudaklarının seğirdiğini, gülümsemesini bastırdığını gördü. "Sanırım bu yüzden buna

* Burada, Kral Jacques, İngilizcede evli kadınlar için kullanılan hitap biçimini kullanıp, Veronika Mallow'a "Mrs. Mallow" diyerek hitap etmiştir. *–yhn*

gelenek diyorlar," dedi Rory nazikçe. Serena ona gülümsedi. Ama başka kimse gülümsemedi.

Briony, Toven'a baktığında onun gözlerinin başka yöne, balo salonuna doğru kaydığını gördü.

Hearst ailesi ve Veronika Mallow uzaklaşınca Briony, Mallow'u balo salonunu incelerken izlemeye devam etti. Mallow çok hoşnutsuz görünüyordu.

"O kim?" diye sordu Briony babasına.

"Mallow bir askerin kızı. Tek bildiğim bu. Sanırım sıradaki kırkıncı vâris."

Rory burun kıvırdı. "Kesinlikle ilk ondaymış gibi davranıyor."

"Kırkıncı vâris ve ülke yemeğine mi davet edildi?" diye fısıldadı Briony.

"Briony, elitist olma."

Gözlerini babasının gözlerine dikti. "Değilim. Ben... Öyle davranmak istemedim."

Yüzü kızardı ve başını eğdi. Raquinler öne çıkarken, Briony utanç gözyaşlarını bastırdı.

Finn ona göz kırptı ve o da ona sert bir bakış attı. "Umarım bu gece bana bir dans bahşedersiniz Bayan Rosewood."

Briony küçümseyici bir gülümsemeyle, "En yüksek kuleden kendimi atmayı tercih ederim," dedi.

"Briony." Babasının keskin sesi onu şaşırttı; Raquinler ve ailesi konuşmalarını duymuştu. "Kendini kaybediyorsun," dedi sert bir sesle.

Toven onu telaşlandırmıştı. Yanakları utançtan kızardı. Bu gece babasının gözünde iki kez sıfır almıştı.

Finn ise oldukça neşeli görünüyordu. "Majesteleri, önemli değil. Okulda hep böyle şakalaşırız biz. Değil mi, Briony?"

Briony sesi titrediği için konuşmadan başını salladı.

Briony ve Rory, Finn'in annesi Ember'a merhaba dediler. Ember, koyu kahverengi tenli ve yeşil gözlü bir Eversun kadınıydı. O ve Rory doğmadan önce annelerinin arkadaşıydı ve bir barış antlaşması evliliği ile Finn'in babasıyla, bir Bomard erkeğiyle ev-

lenmişti. Söylendiğine göre, Rory doğduğunda onu ilk kucağına alan kişi Ember'dı çünkü anneleri, Briony hâlâ karnındayken yavaş yavaş kan kaybederek ölmüştü. Onu sadece yılda birkaç kez, bu resmi yemeklerde görürlerdi. Briony, kendisini de sadece resmi yemekler için Evermore'a döneceği benzer bir geleceğin beklediğini fark edince kalbi sıkıştı.

Ember, nazik bir gülümsemeyle Rory ve Briony'nin yanaklarına dokunmak için elini uzattı.

"Oğlum okulda uslu duruyor mu?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," dediler Rory ve Briony bir ağızdan.

Ember sinirlenerek homurdandı ve oğluna azarlayıcı bir bakış attı. Oğlu, masum bir şekilde annesine bakarak gözlerini kırpıştırdı. "Ne diyebilirim ki? Ben iflah olmaz biriyim." Ember'a kolunu uzattı, Ember da onun koluna girerken gözlerini devirdi.

Karşılama töreni bittiğinde, Briony ve Rory sonunda Didion, Cordelia ve Katrina'nın yanına katılabildiler. Cordelia ona gizlice bir kadeh şarap uzattı ve Briony duvara dönerek şarabı neredeyse tek yudumda içti. Sunucu dansın beş dakika sonra başlayacağını duyurduğunda Briony, Sammy'nin ilk dansı şaka olarak teklif ettiğini umarak Cordelia'nın arkasına geçti.

Yanında duran Didion boğazını temizledi ve Briony bardağından son bir yudum alırken ona baktı. "Briony, ilk dansı seninle yapabilir miyim acaba?"

Briony, yanakları ağzında tuttuğu şarapla şişmiş bir hâlde gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve şarabını yutmaya çalıştı. Rory öksürerek gülümsemesini gizlemeye çalışırken başka biriyle konuşmak için arkasını döndü.

"Ben... önce Sammy sordu," diye ağzından kaçırdı. "Pardon, demek istediğim, ikinci dansı seninle yapmak isterim, Didion."

Didion kaşlarını çattı. "Sammy mi? O senden altı yaş büyük."

"Arkadaş olarak, elbette," diye atladı Briony.

"Arkadaş olarak değil," dedi Sammy neşeli sesiyle arkadan. Briony somurtarak ona döndü. "Büyük bir hayran olarak." Sammy derin bir reverans yaptı ve Didion'a göz kırptı.

Briony dudaklarını kıvırdı. "Benimle flört ederek zamanını boşa harcama, Sammy."

Sammy sırıttı ama Briony ile atışmaya başlamadan önce, arkasında derin, bariton bir ses duyuldu.

"Majesteleri."

Briony döndüğünde, Toven'ın önünde durduğunu gördü. Ellerini tuhaf bir nezaket gösterisiyle arkasında tutuyordu ve Briony ona bakarken, buraya düşündüğü şeyi yapmak için gelmemiş olmasını diledi.

"Ne?" dedi sadece.

"İlk dansın," dedi. "Konuştuğumuz gibi." Briony'ye neşeli bir ifadeyle gülümsedi.

Arkasında duran tüm arkadaşları sessizdi.

Briony kaşlarını kaldırdı. "Hiçbir şey konuşmadık. İlk dansımı Sammy ile yapacağım."

Sammy'den yardım bekleyerek, elini ona uzattı ve onun elini tutmasını bekledi. Ama Sammy sadece Toven'a bakıyordu.

"Ciddi misin, Hearst?" dedi Sammy.

"Kesinlikle," dedi Toven. "Sonuçta, odadaki en güzel şeyi almaya alışkınım."

Briony gözlerini ona çevirdi. Toven, elbisesinin göğüs kısmına, dantelin göğüslerini sıkıca saran ve beline oturan kısmına bakıyordu.

Didion öne çıktı. "Tamam. Yeter artık..."

"İlk ve ikinci dans," dedi Toven, Didion'a bakarak, sonra gözlerini tekrar Briony'ye çevirdi, "Majesteleri."

Arkasında, çiftler dans pistine giriyorlardı. Dans başlamadan önce çok az bir zamanları vardı.

"İlk dansı Sammy, ikinci dansı Didion ile yapacağım," dedi Briony, düz ve soğuk bir sesle. "Teklifini kabul etmiyorum."

Onun yanından geçip gitmeye yeltendi ama Toven aniden kolunu uzatıp onu dirseğinden yakalayarak yanına çekti.

"Ve *ben*," dedi yumuşak bir sesle, "listenin sekizinci sırasında yer alan kişi olma hakkımı kullanıyorum."

"Listenin sekizinci sırasında baban var," diye tısladı Briony. "Bana sorsa, bu şartları memnuniyetle kabul ederdim."

Sammy'ye bakarak onu dans pistine gelmesi için cesaretlendirmeye çalıştı. Ama Sammy ellerini ceplerine sokmuş, teslim olmuş bir şekilde duruyordu. "O, Liste'nin bir üyesi, Briony," dedi Sammy.

"Değil! *Vâris olarak* sekinci sırada. Aslında en iyi ihtimalle on altıncı sırada!"

Toven onu nazikçe kendine doğru çevirdi ve elini yanağına koyduğunda Briony'nin içi dehşetle doldu. Parmakları sıcaktı ve onu gerçekten tanımayanlar için gözleri nazik görünebilirdi. Briony, Katrina'nın nefesini tuttuğunu duydu.

Hareket etmeye cesaret edemeden hızla gözlerini kırpıştırdı. Ülke yemeğinde onu öperse, bu resmen flört ettiğini ilan etmekle aynı şey olurdu. Ama ilk dansı onunla yaparsa, bu da aynı şey olmaz mıydı?

"Buradaki herkesin önünde beni aptal durumuna düşürmeye çalışma," dedi.

"Bunu kendin gayet iyi yapıyorsun. Elini üzerimden çek."

"Yoksa ne olur?" diye sordu hafifçe. "Olay mı çıkaracaksın? Şu anda bakma ama herkes bizi izliyor."

Briony'nin nefesi göğsünde düğümlendi. Odanın havası giderek ağırlaştı ve etrafına bakmasa da onun haklı olduğunu biliyordu. Gözler üzerlerindeydi.

Toven o anda gülümseyerek ona doğru eğildi. Briony nefesini tuttu ama Toven son anda yön değiştirip dudaklarını onun kulağına yaklaştırdı. "Şimdi benimle dans pistine geleceksin, yoksa babana resmi bir flört talebinde bulunacağım. Karar senin."

Briony'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Toven'ın omzunun üzerinden Katrina'nın gözlerine baktı. O da donakalmıştı. Didion çenesini sıkmıştı. Balo salonunun diğer ucunda, Canning Trow'un onları sinsice izlediğini gördü.

Bunun bir önemi olmadığını fark etti. Toven ona herkesin önünde kur yapmıştı. Eğer bu gösteriden sonra onunla ilk dans eden kişi olursa, ikisinin flört ettiği düşünülürdü.

Vals müziği başladı. Briony yutkundu. İki dansla bahara kadar ondan kurtulabilirdi.

"Tabii ki," dedi geri çekilerek. "Benim için bir onur, Toven."

Gülümsemesi neredeyse samimi görünüyordu ve bir an için onun ne kadar şaşırtıcı derecede yakışıklı olduğunu hatırladı. Elini ona doğru uzattı ve salona doğru dönerek izleyenlerin, Briony'nin onu kendi isteğiyle kabul ettiğini açıkça görmelerini sağladı.

Dans pisti çiftlerle doluyordu ve Briony, Toven'ın karşısına geçerek yerini alırken babasının gözüne baktı. Babası soran gözlerle başını eğdi ve Briony, bunu ciddiye almamasını umarak başını hızla iki yana salladı.

Briony, dans pistinde Toven'ın karşısına geçti ve müzisyenler ritmi sayarken Toven'ın yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış belirdi.

Omuzlarının arasındaki ve vücudunun çoğu yerindeki kaşıntı geri gelmişti. Toven ona doğru uzanarak bir elini beline doladı, diğer eliyle de aşağı sarkıttığı elini tuttu.

Ancak diğer elini Toven Hearst'ün omzuna koyduğu anda, onunla dans etmenin ne anlama geldiğini anladı. Ona dokunmak anlamına geliyordu. Onu içine çekmek. Bir kol mesafesinden yüzüne bakmak ya da *bakmamak*, ki o da öyle yapmaya karar verdi. Bunun yerine kulağının arkasına doğru baktı.

"İkinci yılımızda Evermore'da eğitim görecek olmaktan heyecan duyuyor olmalısın," dedi.

"Konuşmak zorunda değiliz," diye tersledi Briony.

Alnında bir nefes hissedince Toven'ı güldürmüş olup olmadığını merak etti.

Toven, onu döndürürken ve dans pistinde yönlendirmek için göğüskafesine uyguladığı basıncı ustaca değiştirirken, Briony gözlerini onları görebilen tüm insanların üzerinde hızla gezdirdi.

Sammy, Katrina ve Didion köşeden onları izliyorlardı ama Cordelia yoktu. Briony dans pistinde dalgalanan kızıl saçları gördüğünde gözlerine inanamadı.

Vals, Cordelia ve partnerini onlara doğru getirdi. Kardeşinin kollarındaki en iyi arkadaşına şaşkınlıkla baktı.

"Bu ne demek oluyor?" diye sordu Rory'ye inanamayan bir şekilde.

"Peki, *bu* ne demek oluyor?" diye karşılık verdi Rory, Toven'a bakarak. Cordelia'nın dudakları açılıp kapandı.

Toven güldü. "Bilmiyor muydun?"

Onlar dönüp uzaklaşırken Briony başını kaldırıp Toven'a baktı. Toven son derece neşeliydi.

Briony tekrar kardeşine baktı. Kralın vârisinin ilk dans için bir eş seçmesi, Briony'nin içinde bulunduğu karmaşık durum kadar etkileyici bir olaydı. "Ah, bu çok komik," dedi Toven. "Bir yıldır birbirlerine aşk dolu bakışlar atıyorlar ve sen bunu bilmiyor muydun?"

Briony ağzını kapattı. Toven kolunu kaldırdı ve onu kolunun altında döndürdü, sonra tekrar kendine çekti.

"Eminim bu yıl okulda gizlice dolaşıp tüm gizli köşeleri bulacaklardır..."

"İğrençsin."

"İkinci sınıfta insanların ellerini kendilerine sakladıklarını mı sanıyorsun?" Toven güldü. "Artık merdivenlerde korunmaya ihtiyacın olacak, Prenses."

"Ve sen gönüllü mü oluyorsun?" dedi kuru bir sesle. "Mesele bu mu?"

Toven dudakları seğirerek onun arkasına doğru baktı. "Belki de kardeşin Bayan Hardstark ile meşgulken o özel süitine gelip kapıyı çalarım."

"Denersen muhtemelen seni ateşe veririm."

"Sanırım yaz gündönümü tatili sırasında Hearst Salonu'nda bulunman için babandan izin istemem gerekecek," dedi, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi. "Kaçınılmaz olanı ertelemek anlamsız."

"Annenin yüzüğünü de yeniden ölçtürsek mi?" diye çıkıştı Briony, kendi akıl sağlığı için oyuna uyum sağlayarak.

"Harika bir fikir, canım," dedi Toven, onu döndürerek. "Ellerin o kadar da narin değil, değil mi?"

Briony ona bakmamaya çalışırken bakışları dans pistinin kenarında duran Finn ve Larissa'ya takıldı. İkisini yakından izliyorlardı. Ve fark etti ki...

"Larissa'yla kavga ettin, değil mi?" diye sordu neredeyse rahat bir nefes alarak. "Tanrı aşkına!" dedi. "Ve beni kullanıyorsun! Ne aptalca bir plan!"

Toven ona bakarken, onun keskin çene hattını ve alnına düşen gri saç tellerini görmezden gelemedi. "Ne planı?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi. "Ama Larissa'yı kızdırmaya çalışıyorsun ve bu işe yarıyor."

Briony, Toven'ın gözlerinin sanki o âna kadar böyle bir şey hiç aklına gelmemiş gibi, dans pistinin kenarında duran kızın olduğu yere kayışını izledi.

"Sizi temin ederim, Majesteleri," dedi Toven, "sadece giydiğiniz bu muhteşem elbiseye saygı göstermeye çalışıyorum."

"Bana öyle hitap etmene gerek yok," diye patladı Briony, bu oyundan sıkılmış bir tavırla. "Kralın kızı olabilirim ama bana resmi bir şekilde hitap etmen gereksiz."

"Ah, ama öylesin," dedi, çabucak. Dans yavaşladı ve Toven onu bir kez daha döndürdü. "Sen *Eversun*sın ve bu yeterince resmi, öyle değil mi?"

Müzisyenler çalmayı bitirip kalabalık alkışladığında, Briony kaşlarını çattı. Ellerini indirerek bir adım geriledi. "Ne demek istiyorsun?"

"Zihinden büyü çekmek," dedi alaycı bir şekilde. "Bizden çok daha iyi ve gelişmiş olduğunu düşünüyorsun. Öyle demiyor muydun?"

"Bu gelişmişliktir," diye tersledi Briony. "Kendi zihninden büyü çekmek, kendini tüketmeden, seni güçlendirecek bir kalp eşine ihtiyaç duymadan, yasalara aykırı davranıp bir kalp kaynağını tüketmeden..."

İkinci dans başladı ve Toven onu tekrar kollarına çekti. *Daha yakına,* diye düşündü Briony.

"Yine de kan hepiniz için hâlâ önemli, değil mi? Tek bir kan bağı. Tek bir kral."

Briony ona baktı, şimdi birbirlerine hiç olmadığı kadar yakındılar.. Bunun, çoğu Eversun ve Bomardi konukları arasında belirgin bir yanlış anlaşılmaya neden olduğunu biliyordu ancak bu, Toven için kişisel bir mesele gibi görünüyordu.

"Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki o kan bağından pek bir çıkarım yok. Kardeşim kral olurken ben sadece sizlerden birine devredileceğim."

"Bu yüzden Eversun kadınların bu konuda öfkelenmesi bana çok ilginç geliyor." Toven bir adım öne çıktı, Briony de bir adım geriledi. "Tüm Bomardiler güçlenmek için diğer büyücülerin gücünü emmez."

Toven'ın gözlerinin yüzünde dolaştığını izledi. "Tüm Eversunlar da senin düşüncelerini okuyamaz."

Dudakları seğirdi. "Öyle mi?" Başını eğdi ve göz göze geldiler. "Şu anda ne düşündüğümü bilmiyorsun, öyle mi?"

Ayakları zeminde kayarken gözleri onun gözlerine takılmıştı. Gri gözlerinde mavi benekler vardı. Yüzünde onun nefesini hissedebiliyordu.

"Ne düşündüğünü kesinlikle bilmiyorum," diye fısıldadı Briony.

Ona bakarken gözleri yanıyordu.

Omzunda bir dokunuş hissedince irkildi.

Liam Quill, çocuksu yüzünde yapmacık bir gülümsemeyle arkasında duruyordu. "Toven," dedi. "Belki de ikinci dans için Bayan Rosewood'u alabilirim diye düşündüm." Sonra gözleri parladı. "Listenin altıncı sırasında olduğum için."

Briony, Toven kollarını ondan çekip Liam'a öfke dolu bir bakış atarak kenara çekilene kadar, Liam'a şaşkınlıkla baktı.

Toven ona boyun eğmek zorundaydı.

Briony, onun kollarını ve emin adımlarını özlediğini fark ettiğinde bu histen hiç hoşlanmadı.

Liam, Briony'ye küçümseyici bir gülümsemeyle baktı. "Ne kadar da sükse yapıyorsun, Briony."

"Evet, Bomard erkekleri bu gece beni gerçekten onurlandırıyorlar," dedi Briony, sesinde alaycı bir tonla.

Bu fırsatı değerlendirerek dans pistine bir göz attı. Rory hâlâ Cordelia ile dans ediyordu ve Briony midesinde bir ağrı hissetti.

"Toven seninle ne hakkında konuştu?" diye sordu Liam.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Briony. "Her konuda konuştu."

Liam gözlerini kısarak ona baktı. Briony, Liam'dan gözlerini kaçırdı ve bakışları, Toven ile sert bir ifadeyle konuşan Larissa'ya takıldı. Toven sıkılmış görünüyordu.

Briony haklı olmalıydı. Âşıkların kavgası.

Liam, Briony ile neredeyse hiç konuşmadan üçüncü dansı da onunla yapmak istediğinde, Briony bir bahane uydurmak üzereydi ki iri bir el Liam'ın omzuna kondu.

İkisi de başlarını kaldırıp Canning Trow'un ona sırıtarak baktığını gördüler. "Bayan Rosewood."

Canning'in annesi listenin üçüncü sırasındaydı. Bu nedenle Briony, Sammy veya Didion ile dans etmesi gerektiğini bahane bile edemedi.

Liam kenara çekildi ve Briony, Canning'in teklifini kabul etti. Canning onu olması gerekenden çok daha yakınına çekti ve elini Briony'nin sırtında uygun kabul edilenden yaklaşık on santim kadar aşağıya yerleştirdi.

Canning okulda dördüncü yılına giriyordu ve Bomardi erkeklerin lideri gibi davranıyordu. Kocaman bir çenesi, geniş gözleri ve büyük bir burnu vardı ama sanki kadınlar için bir lütufmuş gibi dolaşıyordu.

"Bu gece çok güzelsin," dedi adımlar başladığında. Briony tüm olanlardan çoktan bunaldığı için hiçbir şey söylemedi.

"Bu vücudu nerede saklıyordun?"

Briony'nin gözleri ânında onunkilere dikildi ve Canning onu döndürürken ona sert bir bakış attı. "Bu kadar kaba olmak zorunda mısın? Sadece benimle dans et."

Adımları takip ederek birbirlerinden uzaklaşıp daireler çizdiler. "Bu bahar dördüncü sınıfa geçeceğim ve iksir uzmanlığı eğitimime başlayacağım."

Briony'nin içinden esnemek geldi ama kendini tuttu. "Öyle mi?"

"Ama sana sınıfa kadar eşlik etmekten memnuniyet duyarım."

"Merdivenlerden inmeyi biliyorum, teşekkürler."

Canning gülerek onu kendine doğru çekti. Artık salonda daha fazla çift vardı ve onlar salonun ortasında gizlenmişlerdi. Canning'in ellerinin daha cesur davranmaya başladığını hissedebiliyordu.

"Annem üçüncü sırada, biliyorsun."

"Bunu bize hiç unutturmuyorsun," dedi Briony.

"Ve ikimizin eşleşmesi harika olurdu."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Briony dudaklarını aralamadan gülümsedi. "Çok naziksin."

Dans pistinin kenarında, hâlâ onunla dans etmek için bekleyen Didion'u gördü. Bütün bunlardan sonra enerjisi kalmış mıydı, bilmiyordu.

"Gerçekten çok güzelsin." Briony'nin göğüslerine doğru baktı.

"Söylemiştin."

"Hepimiz bunu konuşuyorduk. Ne kadar güzel olduğunu." Canning, belindeki elini daha da aşağıya kaydırdı.

"Yapmasan olur mu?" diye tısladı Briony.

Canning onu biraz daha kendine çekti. "Üçüncü sıradaki kişi tarafından istenmek bir onurdur."

"Üçüncü sıradaki kişinin oğlu." Müzik biterken Canning'in ellerini kendinden uzaklaştırdı. "Dans için teşekkürler."

Döndü ve kimse ona yaklaşamadan önce dans edenlerin arasından hızla uzaklaştı.

Dans pistinin kenarına, çıkışa yakın bir yere geçti. Muhafızlardan birine başını salladı, muhafız onu yukarıya çıkarması için Anna'yı bulmaya gitti.

"Bu bana çok garip geliyor," dedi solundan gelen bir ses. Veronika Mallow köşede, karanlığın içine konumlanmıştı.

Briony elbisesini düzeltti ve hafifçe gülümsedi. "Ne garip geliyor, Bayan Mallow?"

"Evermore'daki erkekler arasından istediğini seçebilirsin ama sen ısrarla seçkin Bomardi erkeklerin dikkatini çekmeye devam ediyorsun." Mallow gözlerini kırpmadan ona bakıyordu.

Briony yorgundu. Bunun için çok yorgundu. "Ne diyebilirim ki? Ben çekici biriyim."

Mallow çenesini kaldırarak onu süzdü. "Krallıklar arasındaki görücü usulü evlilikleri çok eski moda buluyorum."

Briony aynı fikirdeydi ancak ikisinin farklı şeylerden bahsettiğini hissediyordu.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Mallow şarabından bir yudum aldı, gözleri dans pistine kaydı. "Eğer gerçekten barış içinde iki krallık olarak yaşıyorsak, neden kadınları teminat olarak gösteriyoruz? Ya da gençlerimizi?"

Briony gözlerini kısarak ona baktı. "Teminat mı? Okul yıllarının dönüşümlü olarak devam etmesini mi kastediyorsun?"

Karanlık bakışlarını Briony'ye çeviren Mallow, "Evet, tabii ki. Onlara sonsuza kadar zarar vermeyeceğimize dair bir söz vermişsek, gençlerimizi neden birlikte okula gönderiyoruz ki?" diye cevap verdi. Başını Briony'ye doğru eğdi. "Sonuçta sözler sadece laftan ibarettir. Bozulabilirler."

Briony ona bakmaya devam etti, ta ki Anna arkasında hafifçe öksürerek onu odasına götürmeye hazır olduğunu belli edene kadar. Omzunun üzerinden Mallow'a son bir kez baktı. Üç buçuk yıl sonra, Bomardlılar okula saldırıp Eversun halkını esir almak için geldiğinde bu konuşmayı hatırlayacaktı. Ve bunun kimin fikri olduğunu tam olarak bilecekti.

10. Bölüm

Briony ertesi günü kapalı ağzıyla su içerek ve dişlerinin arasına daha yumuşak meyveler sokmanın yaratıcı yollarını bulmaya çalışarak geçirdi. Hâlâ sesi çıkmıyordu ama iki gündür yemek yememiş olmasının yanında bu önemsiz görünüyordu.

Briony döndükten sonra, kısırlaştırmak için Phoebe'yi götürmüşlerdi. Phoebe geri döndüğünde bir köşeye kıvrılıp bütün gece ağlamıştı. Briony'nin tasmaya direnç göstermesinin yaygın bir durum olabilme ihtimaline karşı önlem olarak herkese Orion'un iksiri verilmişti.

O gün kimse onları kontrol etmeyince bazı kadınlar, onları orada çürümeye ve ölüme terk edeceklerini düşünmeye başladılar. Briony, öldürülen Eden'ı aklından çıkaramıyordu. Ama odanın içine bakınmaya başladı ve meraklandı...

Herkes yatmaya hazırlanırken Briony, Velicity'ye yaklaştı. Elinin parmaklarıyla beşe kadar sayarak ona bir soru sormaya çalıştı: Beşinci kadın nerede?

Velicity başını salladı. "Bize öldüğünü söylediler. Onu öldürürlerken görmedin mi?"

Briony başını iki yana salladı. Orion Hearst, onun aptalca kararlarının yol açtığı kayıpları sıralarken siyah gözlü, siyah saçlı kadın hakkında hiçbir şey söylememişti. Velicity, odayı gözden geçirirken kaşlarını çattı.

"Onu son gördüğümde pencereden dışarı tırmanıyordu." Duraksadı. "Belki düşmüştür."

Velicity ve Briony birbirlerine baktılar. Belki de düşmemişti.

Velicity uzun parmaklarıyla uzanıp kâseden bir üzüm kopardı ve Briony'nin o üzümlerle onlara yazdığı kelimeleri anımsayıp gülümseyerek ağzına attı.

Briony sessizce onayladı. Yalnız olmadıklarına inanmak için daha fazla neden vardı.

Ertesi sabah, kadınları tekrar yıkadılar. Sıra Briony'ye geldiğinde, onu tek başına aldılar ve zincirlerini çıkardılar. Sonra Gains onu Reighven ile banyoda yalnız bıraktı.

Bu sefer elbisesiyle yıkanmasına izin vermedi.

"Çıkar yoksa ben çıkarırım. Ve inan bana Rosewood, bundan zevk duyarım."

Briony küvete doğru döndü. Gözlerini kapatıp rahatlarsa, Biltmore Sarayı'nda olduğunu hayal edebilirdi. Belki bu taş duvarlar kumtaşıydı, belki akan su sarayın her yerinde akan derelerdi, belki de özel süitindeydi.

Omuzlarındaki askıları tutup kollarından aşağı kaydırdı.

Belki Sofia yakında gelip akşam yemeğine ne kadar zaman kaldığını söylerdi.

Briony küvete girerken süslü muslukları hayal etti ve su izini görmedi. Suyun cildini nasıl yaktığına odaklandı.

Belki de suya dalıp çocukken yaptığı gibi bir siren olduğunu hayal edebilirdi–

"Bütün gün sürmesin."

Ve zihninde çakan bir şimşekle, çıplak vücudunu gören ilk erkekle birlikte yeniden Trow zindanındaydı.

Briony suya daldı ve Reighven küvete yaklaşıp ona bakarken, bunun gerçekten kendi cildi olup olmadığını merak etti. Bu gerçekten kendi vücudu değildi. Belki de gerçekten Biltmore'daki küvetindeydi.

"Seni sabunlamamı ister misin, güzelim?"

Briony onu görmezden geldi, sabuna uzandı ve olabildiğince acele ederek kendini temizledi.

Çıkma zamanı geldiğinde, Reighven kapının yanına bıraktığı havluyu işaret etti. Briony sudan çıktı ve bacaklarını hareket etmeye zorlayarak odanın diğer tarafına geçti.

Briony kurulanmayı bitirdiğinde, adamın pantolonunda bir çadır oluşmuştu. Giyinirken gözlerini yere dikti.

Zincirleri tekrar takılıp hücreye geri döndüğünde Briony yalnız kalmak istedi ama kalamadı. Bu elli kadından uzaklaşmak istese de onlar için metanetli kalması gerekiyordu.

Zincirlenmiş ve ağzı mühürlenmiş hâlde otururken, sonunun ne olacağını tam olarak bildiği için umut bulmak daha da zorlaşıyordu.

Bir süre sonra, beş kişilik bir grup banyodan cıvıl cıvıl bir enerjiyle geri döndü. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz içlerinden biri, "Sammy ve Didion'u gördük. Hâlâ hayattalar," dedi.

Briony, göğsünde bir şeyin çırpındığını ama sonra yeniden kaybolduğunu hissetti. Onu saran duygu yorgunluktu. Tanıdık bir yüzü gördüğüne sevinmek zordu; özellikle de onları bekleyen hayatın kölelik ve büyülü güçlerinin tüketilmesinden ibaret olduğu ve kimsenin bir çıkış yolu göremediği bir hayatken.

Açık artırmanın ertesi akşam yapılacağını öğrenmişlerdi ama Cordelia da dahil olmak üzere kadınların yaklaşık yarısı hâlâ umut için enerji bulabiliyordu.

"Tamam, bir şeyler yapmalıyız," dedi Cordelia. "Yine sayıca üstünlüğümüzü kullanabiliriz. Genelde buraya sadece iki kişi geliyorlar, yani belki elliye karşı iki olarak düşünebiliriz. Sonra erkekleri bulursak, belki iki katı oluruz." Cordelia ona baktı. "Briony?"

Briony, elli çift gözün kendisine çevrildiğini hissetti. Nedense, Larissa Gains'in bakışları onun bakışlarıyla buluştu.

Sarı saçları cansız ve yağlıydı, sanki yeni yaptırdığı manikürü kontrol ediyormuş gibi sürekli tırnaklarını kurcalıyordu. Briony'ye bakarak kaşlarını kaldırdı.

Briony başını eğerek omuz silkti. Cordelia'nın planının akıllıca olup olmadığını ya da denemeye değer olup olmadığını bilmiyordu. Çok yorgundu.

Cordelia ona şaşkın şaşkın baktı. "Hiçbir şey söylemeyecek misin? Sadece..." İnanamayan gözlerle Briony'nin omuz silkmesini taklit etti. "Pes mi ediyorsun?"

Briony dudaklarını bastırdı; sesi çıkmayacak da olsa hâlâ söyleyeceklerini bastırıyordu. Cordelia, Eden'ın ölümünü izlememişti. Cordelia, Reighven'ın çıplak vücuduna nasıl baktığını görmemiş, elinin bacaklarının arasına uzandığını hissetmemişti. Cordelia, Mallow her şeyin bittiğini söylerken onun gözlerine bakmamıştı.

Bu yeni dünyada sahip olabilecekleri tek amaç, bir Bomardi'nin büyü gücünü güçlendirmek olabilirdi. Briony, Eversun olmaktan, Rosewood olmaktan ve insan olmaktan vazgeçecekti. Cordelia henüz hazır olmasa da Briony bunu anlamaya başlamıştı.

"Bizden vazgeçemezsin," diye tısladı Cordelia. "Evermore'u güvende tutmak için dört yıl çalıştın, savaşlar kaybedildiğinde inancını korudun... ve şimdi pes mi ediyorsun? Evet, kehanet doğru çıkmadı, ne olmuş yani?" Zorlanarak yutkundu ve acımasız bir ifadeyle baktı. "Rory öldü," dedi sesi çatallanarak. "Ne olmuş yani? Sen ölmedin."

Phoebe ayağa kalktı. "Tamam, Cordelia. Bırak biraz dinlensin."

"Hayır!" Cordelia, Phoebe'nin kolunu iterken ikisinin zincirleri birbirine çarptı. "Neden artık savaşmak istemediğini bilmek istiyorum. Çünkü *hepimiz* sevdiklerimizi kaybettik ve onu da kaybetmeyi göze alamam–" Cordelia boğuk bir nefesle cümlesini yarıda bıraktı. Gözleri yaşlarla doldu.

Briony ayağa kalktı ve Cordelia'yı göğsüne çekti, zincirler yüzünden onu düzgünce tutamıyordu. Briony savaşacağına, onu bulacağına, her şeyi yeniden kuracağına dair sessizce söz verdi. Cordelia onun omzuna yaslanarak hıçkırıklara boğuldu.

İlk kapı gürültüyle açılınca birbirlerinden ayrıldılar. İkinci kapı açıldığında kadınlar, ışığa yakalanan fareler gibi köşelere kaçtılar.

İçeri geniş yüzünde kocaman bir gülümsemeyle Canning Trow girdi ve odayı şöyle bir süzdü.

Briony şaşkınlıkla geri adım attı. Okula birlikte gittikleri birinin, onlara *küstahça* gülümseyerek bakması... Bu, birçok anıyı canlandırmıştı. Sadece birkaç gün önce, Toven Hearst ve Finn Raquin'in onu aramak için yatak odasını altüst ettiklerini hatırladı.

"Bayanlar," dedi Canning neşeyle. "Ne kadar tanıdık yüzler." Gözleri odayı taradı ve sonunda Briony'de durdu. "Bayan Rosewood, sizi görmek her zaman bir zevk." Elinde bir kâğıt tutuyordu ve başını eğip kâğıda baktı. "Ah. Tabii ki değil." Gözleri tekrar Briony'ye kaydı ve dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Bu gerçek olamayacak kadar güzel olurdu."

Canning derin bir nefes alırken Briony kâğıda dikkatle baktı.

"Velicity öne çıksın, Coral öne çıksın ve... Kaşları yukarı kalktı ve gözleriyle odayı taradı. "Larissa Gains," dedi neşeyle. "Öne çık."

"Ne için?" dedi Larissa ve Canning'in gözleri sonunda onun bulunduğu köşeye takıldı.

"Deneyecek yeni bir iksirim var," dedi Canning, kış gündönümündeki bir çocuk gibi parmak uçlarında sallanarak. "Şu an için biraz gizli tutuluyor ama bu iklimde, Sakral Büyü'yü başlatmaya yardımcı olmak için inanılmaz derecede verimli olacağını düşünüyorum. Bu listedeki herhangi birini seçebileceğimi söylediler, yoksa birine beş bin altın borçlu kalacağım."

Briony'nin kalbi hızla attı. Demek cinsel bir şeydi. Elinde bakire olmayanların listesi vardı.

"E hadi, öne çıkın," dedi karanlık bir sesle.

Velicity ve kısa, kızıl saçlı bir kadın itaat etti. Larissa yerinde kaldı. Canning onları süzdü ve listesine bakarak dilini şaklattı. Briony arkasındaki açık kapıya baktı; kapının aralığından Reighven'ın profilini zar zor seçebiliyordu.

"Mmm, Velicity, geri çekil. Bir bakalım... Ah, Jellica Reeve!" Odayı şöyle bir taradı ve gözleri, Briony'nin okuldan tanıdığı uzun boylu sarışın bir kadına takıldı. Briony'den birkaç yaş bü-

yüktü. "Jellica, canım, uzun zaman oldu." Ona sırıtarak dişle gösterdi. "Öne çık, öne çık."

Jellica titrek bacaklarla ilerledi. Okulda da güzeldi, bir mavi gözleri ve dolgun dudakları vardı. Çenesini yukarı kal rarak Canning'in önüne durdu.

Canning eğilip fısıldadı: "Beşinci sınıfta seni öptüğüm bana attığın tokadı hatırlıyor musun?" Geniş yüzünü ona çe rerek güldü.

Jellica cevap vermedi ve sadece başını dik tuttu.

Canning, yıldırım hızıyla elini kaldırıp Jellica'nın yüzüne bi tokat attı ve Jellica'nın başı yana doğru savruldu.

Briony sıçradı, diğerleri ise nefeslerini tuttular. Velicity ön çıktı ama sonra aniden durdu.

Jellica yüzünü yavaşça Canning'e çevirerek ona dik dik bakt

"Bu ikisini alacağım," dedi, Coral ve Jellica'yı işaret ederek "Ve Bomardi kızları tercih edenler için Larissa'yı da yanımız da götüreceğiz." Larissa'ya göz kırptı. "Hatırladığım kadarıyla epey bir numara biliyorsun."

Larissa ona öfkeyle baktı ve Reighven onu büyüyle ileri çeke ne kadar diğerlerinin arkasında sıraya girmedi.

Kapılar arkalarından kilitlendi.

Cordelia, Katrina'ya dönüp sessizce, "Ne demek istedi? Sakral Büyü nedir?" diye sordu.

Katrina'nın sesi titriyordu. "Bu... aşk evlilikleri için kullanılır. Bir tür... kalp bağının güçlendirilmesidir. Bir bakıma, güçlendirme büyüsüne benzer," dedi Briony'ye bakarak. "Ama fiziksel bir birleşmenin evliliğinizi güçlendirdiği gibi, kalp bağı büyüsü de siz..." Sesi titredi ve panik duygusu yerleştikçe gözlerini kırpıştırdı. "Aşk birliktelikleri için kullanılır," diye tekrarladı.

"Peki ya aşk evliliği değilse?" diye sordu Cordelia gergin bir sesle. "Büyümüzü kendilerine bağlayıp gücümüzü emdiklerinde? O zaman Sakral Büyü ne anlama gelir?"

Katrina boğazını temizledi. "Fiziksel bir birleşmeden elde edilen güç... sadece özgürce verildiğinde işe yarar. Birini Sakral Büyü'yü seninle paylaşmaya *zorlayamazsın*."

yüktü. "Jellica, canım, uzun zaman oldu." Ona sırıtarak dişlerini gösterdi. "Öne çık, öne çık."

Jellica titrek bacaklarla ilerledi. Okulda da güzeldi, büyük mavi gözleri ve dolgun dudakları vardı. Çenesini yukarı kaldırarak Canning'in önüne durdu.

Canning eğilip fısıldadı: "Beşinci sınıfta seni öptüğümde bana attığın tokadı hatırlıyor musun?" Geniş yüzünü ona çevirerek güldü.

Jellica cevap vermedi ve sadece başını dik tuttu.

Canning, yıldırım hızıyla elini kaldırıp Jellica'nın yüzüne bir tokat attı ve Jellica'nın başı yana doğru savruldu.

Briony sıçradı, diğerleri ise nefeslerini tuttular. Velicity öne çıktı ama sonra aniden durdu.

Jellica yüzünü yavaşça Canning'e çevirerek ona dik dik baktı.

"Bu ikisini alacağım," dedi, Coral ve Jellica'yı işaret ederek. "Ve Bomardi kızları tercih edenler için Larissa'yı da yanımızda götüreceğiz." Larissa'ya göz kırptı. "Hatırladığım kadarıyla epey bir numara biliyorsun."

Larissa ona öfkeyle baktı ve Reighven onu büyüyle ileri çekene kadar diğerlerinin arkasında sıraya girmedi.

Kapılar arkalarından kilitlendi.

Cordelia, Katrina'ya dönüp sessizce, "Ne demek istedi? Sakral Büyü nedir?" diye sordu.

Katrina'nın sesi titriyordu. "Bu... aşk evlilikleri için kullanılır. Bir tür... kalp bağının güçlendirilmesidir. Bir bakıma, güçlendirme büyüsüne benzer," dedi Briony'ye bakarak. "Ama fiziksel bir birleşmenin evliliğinizi güçlendirdiği gibi, kalp bağı büyüsü de siz..." Sesi titredi ve panik duygusu yerleştikçe gözlerini kırpıştırdı. "Aşk birliktelikleri için kullanılır," diye tekrarladı.

"Peki ya aşk evliliği değilse?" diye sordu Cordelia gergin bir sesle. "Büyümüzü kendilerine bağlayıp gücümüzü emdiklerinde? O zaman Sakral Büyü ne anlama gelir?"

Katrina boğazını temizledi. "Fiziksel bir birleşmeden elde edilen güç... sadece özgürce verildiğinde işe yarar. Birini Sakral Büyü'yü seninle paylaşmaya *zorlayamazsın*."

"Ama Canning bir yol bulduğunu mu düşünüyor?" diye sordu Cordelia. "Özgürce verilmese de Sakral Büyü'den faydalanmanın bir yolunu mu bulmuş?"

O âna kadar sessizce duran Phoebe onlara dönerek düz bir sesle, "Canning Trow'la okulda beş yıl geçirdim. O iksirin o kadınlara bir şey yapacağına bahse girerim... Onlara, istedikleri şeyi 'özgürce verme'ye zorlayacak bir şey," dedi.

Briony dudağını ısırdı. Cordelia, Reighven'ın Briony'ye el sürdüğü andan beri bildiği şeyi nihayet anlamıştı: Eversunları kalp kaynağı olarak esir tutmanın büyü gücüyle alakalı faydaları ne olursa olsun, bazıları yine de bir erkeğin evinde kilitli bir kadın olacaktı. Ve Canning Trow bu durumdan en iyi şekilde yararlanmanın yolunu bulmuştu.

Canning'in "gizli" yorumunun, iksirinin Bomard'da yaygınlaşmayacağı anlamına geldiğini ummaktan başka bir şey yapamıyordu. Briony kendi geleceğini biliyordu –Reighven bunu açıkça belirtmişti– ama arkadaşları aynı şekilde acı çekmek zorunda kalmayabilirdi. Birçok Bomardlı, özellikle de kadınlar, bunu kötü bir şey olarak görecekti. Canning'in, bir kadın makam sahibi olduğunda, böyle bir iksiri dağıtma cüretini gösterip gösteremeyeceğini merak ediyordu.

"O zaman bazılarımızın bakire olması neden bu kadar önemli?" dedi Cordelia, gözleri yaşlı ve sesi titreyerek. "Bakire kanı ve bakire gözyaşları gizemli ve karanlık iksirler için önemlidir ama bakireye neden ekstra altın ödesin ki, eğer sadece–"

Cordelia'nın sesi kesilince Briony onun elini tuttu.

Katrina konuştuğunda sesi duygusuzdu. "Küçük bir kızken bize, gelecekteki kocalarımızla olan kalp bağı büyümüzün bakire olarak daha güçlü olacağını söylerlerdi ama ben her zaman bunun..."

Phoebe, "Tamamen saçmalık," diyerek cümleyi onun yerine tamamladı. "Bir kadın Bomard'da makam sahibi ya da listede olabilir ancak hepsi Evermore'daki saçmalıklarla aynı."

Briony, Cordelia sakinleşirken Phoebe'nin ateşinin alev alev yanışını izledi.

Coral ve Jellica dört saat sonra geri döndüler. Kimseyle konuşmadılar, sadece bir köşede yattılar ve kimsenin onlara dokunmasını istemediler.

Larissa ise geri dönmedi.

* * *

Briony, açık artırmanın yapılacağı gün sessiz bir odada uyandı, sadece boğuk ağlama sesleri duyuluyordu. Kendisini zorlayarak gözlerini açtı.

Larissa Gains yanına oturmuş, sanki gözleri açık uykuya dalmış gibi ifadesiz bir yüzle ona bakıyordu. Briony'nin uyandığını görünce kendini kapattı ve dudaklarını her zamanki gibi büzüp kaşlarını çatarak o tanıdık ifadesini takındı.

Briony onu baştan aşağı süzdü. Hâlâ zincirleri vardı. Larissa ne kadar süredir yoktu bilmiyordu ve Larissa söylemeyecek bile olsa, iksirin ne olduğunu ona sormak istiyordu.

Larissa ona baktı.

"Eskiden seni kıskanırdım," dedi alçak sesle.

Briony anlayamadığı için gözlerini kırpıştırdı. Larissa'nın ona gülmesini veya saçıyla ya da kıyafetleriyle alay etmesini, tanıdık bir şeyler yapmasını bekledi.

"Dokuz yaşındayken babam sıradaki yerini bir kadına bırakmayacağını, bu yüzden bir an önce bir koca bulmam gerektiğini söylemişti." Saçlarını omzundan geriye attı ve odanın içini süzdü. Boynunda ısırık izleri vardı. "Henüz âdet görmeye başlamamış birine böyle bir şey söylemek tuhaftı ama ben ne bilirdim ki. Birinci ve ikinci sınıf arasındaki ülke yemeğinde tüm Bomardi erkeklerin seninle dans etmek için birbirlerini ezdiğini görünce çok sinirlendi. O sen olmalıydın, dedi. Erkekleri baştan çıkarmayı öğrenmem için beni bir hayat kadınına gönderdi. On yedi yaşındaydım."

Briony şaşkınlıkla ona baktı.

Larissa iç geçirdi. "Ama o iyi bir kadındı." Gizlice gülümsedi. "*Gerçekten* iyiydi. Onunla geçirdiğim iki hafta..." Larissa gülerek

başını salladı. "Geri döndüğümde, ikinci yıl başlamak üzereydi. Babam bana veda etti ve yaz sonuna kadar nişanlanmamı istediğini söyledi. Eğer nişanlanmazsam, en azından hamile kalmam gerektiğini söyledi."

Briony damarlarında dolaşan endişeyle dişlerini sıktı.

"Ama ben, 'Merak etme baba. Hearst'ün oğlunu parmağımda oynatıyorum. Yıl sonuna kadar onu elde edeceğim' dedim."

Sanki şakasının altında birçok anlam yatıyormuş gibi karanlık bir kahkaha attı.

Briony, bu rüyayı –Larissa'nın onunla bir şeyler paylaştığı ya da ona açıldığı rüyayı– bozmak istemediği için uyku pozisyonunu değiştirmeden, yerde kıvrılmış hâlde kaldı. Neyin bu kadar komik olabileceğini düşünmeye çalıştı. Larissa ve Toven o yılı nasıl bitirmişlerdi? Hatırlamaya çalıştı.

Larissa dudağını ısırdı, hâlâ kendi kendine gülüyordu.

"Ve şimdi buradayız. Dünyanın sonuna geldik. Satılmak ve büyümüzün sömürülmesi için sırada bekliyoruz, bazılarımız da tecavüze uğruyor. Ve ben yine seni kıskandığım için uyuyamıyorum. Senin yaşayacağın hayatı kıskanıyorum."

Larissa başını duvara yaslayıp tavana baktı. Briony konuşabilmeyi, ona ne demek istediğini sorabilmeyi diledi.

Larissa'nın miskin bir şekilde ona dönüp bakmasını izledi. Larissa, Briony'nin yüzünün her santimini inceliyor gibiydi. Tekrar konuşmak için nefes alırken dudaklarını araladı.

"Ondan uzak dur! Ne yapıyorsun?" Cordelia birden uyanarak Briony'yi Larissa'dan uzaklaştırdı.

Bu gürültü birkaç kadını daha uyandırdı.

Larissa gözlerini devirerek ayağa kalktı. "Hiçbir şey. Sadece kızlar arasında bir sohbet. Sakin olun." Odanın kendi tarafına geri döndü.

Cordelia, Briony'ye iyi olup olmadığını sordu. Briony, Larissa'nın tırnaklarına bakıp kırık uçlarıyla oynayışını izledi, ta ki birkaç saat sonra kapı açılana kadar.

Larissa'nın babası, beyaz saçlı ve gözlüklü, yaşlı bir beye-

fendi ile birlikte içeri girdi. Nazik bir yüzü vardı ve Briony'ye on beş yıl önce ölen büyükbabasını hatırlattı. Kadınlarla dolu odayı süzerken gür, beyaz kaşları seğirdi. Boğazını temizlerken mahkûmlarla göz teması kurmaktan özenle kaçınıyordu.

"Hepsi bu kadar mı?" diye Gains'e sordu.

"Koridorun sonunda yaklaşık yirmi adam var."

Yaşlı adam başını salladı ve gözlüklerini çıkarıp temizlemeye başladı. "Bu gece saat sekizde başlamak istiyorsanız, kadınlar hazırlanırken erkeklerin değerlendirilmesine başlayabiliriz."

Gains başını salladı. "Trow beş dakika sonra ilk adamla birlikte yukarıda sizinle buluşacak. Prenses," diye seslendi, Briony'yi işaret ederek. "Benimle gel."

Yaşlı adam hızla odadan çıktı, Gains ise Briony'nin yanına gelmesini bekledi.

Onu dışarıya çıkardı ve merdivenlere doğru yönlendirdi. Koridorda nöbet tutan Reighven'ın yanından geçerken, Briony'ye sırıttı.

"Trow'a Meers'ı değerlendirme için toplamasını söyle, sonra geri kalanları beşer beşer halletsin." Briony'nin kalbi hızla çarptı. Sammy bu kapılardan birinin hemen arkasındaydı.

Reighven başını salladı ve köşeyi dönmeden önce Gains'e ıslık çaldı.

Gains arkasına baktı.

"Hepsini almalarını söyle," dedi Reighven şehvetle. "Çıplak olmalarını istiyorum."

"Hepimiz istemiyor muyuz?" dedi Gains düz bir sesle.

Briony banyo yapıp denizaşırı aksanlı iki güzel kadının yardımıyla bornozunu giyene kadar, vücudundaki tüylerin alınmakta, cildinin parlatılmakta ve saçlarının şekillendirilmekte olduğunu fark etmemişti. Ona pek çok şey yapılıyordu ve Briony'nin cildinin parlak görünmesi için geçen sürede diğer tutuklu kadınların biri geliyor biri gidiyordu. İçinden bir ses, bu talebin sorumlusunun Gains olduğunu söylüyordu.

Sert yüzlü ve küçümseyen gülümsemeli kadınlar onunla iş-

lerini bitirdiklerinde, Gains ona giymesi için temiz iç çamaşırları ve bir gecelik verdi, sonra onu bir sonraki merdivenlere götürdü. Briony merakla onu takip etti. Kimse bu merdivenleri çıkmamıştı. Gains onu, hizmetçilerin koşturduğu mutfaklardan geçirerek yukarı çıkardı. Bomard ve Evermore'da, bunlar genellikle denizaşırı ülkelerden gelen ve iş arayan, büyücü olmayan kişilerdi.

Büyük bir odaya geldiklerinde, Briony hemen Trow Kalesi'nin salonunda iç çamaşırlarıyla durduğunu fark etti. Ama daha da önemlisi, Bomardi elitler odanın diğer ucunda, şöminenin yanında pipo ve kehribar rengi bir tür içki içiyorlardı.

Odanın ortasındaki yaklaşık yarım metre yüksekliğindeki kürsüye doğru götürülürken onları saydı.

Mallow yoktu ama Makam listesinin ilk sırasındaki adam oradaydı: Cohle. O, liderlikten çok gücü seven kaba saba bir adamdı, bu yüzden Evermore'dakiler, Pulvey suikasta kurban gittiğinde, onun Makam listesindeki yerini korumasına izin verildiğini düşünmüşlerdi. Canning'in annesi Genevieve Trow (veraset listesinde üçüncü sıradaydı), Briony'nin sırasıyla beşinci ve yedinci sırada olduğunu bildiği iki kadınla sohbet ediyordu. Altıncı sırada olan Liam'ın babası Caspar Quill, onuncu sırada olan Gidrey'nin söylediği bir şeye gürültülü bir şekilde güldü. Yetmişli yaşlarında, koyu bronz tenli bir kadın olan Florence Kleve, ikinci sırada olan Carvin'e bir şeyler fısıldadı. Ve sekizinci sırada olan Orion Hearst, gözlerini ona sabitlemiş bir şekilde, kehribar rengi sıvıdan içti. Dördüncü sırada yer alan Gains'in onu platforma götürmesiyle ilk on sırada olanların tamamlandığını anladı. Buradaki erkekler ve kadınlar, açık artırmaya çıkarılacak kişileri önceden görme fırsatı bulmuş gibi görünüyordu.

Daha önce gördüğü gözlüklü yaşlı adam öne çıktı. Onunla göz teması kurmak istemiyor gibi görünüyordu.

Briony, listedekilerden yaklaşık on metre uzaklıktaki platforma ulaştığında sabah havasında içinin titrediğini hissetti.

Gains onun bileklerini çözdü ve tasmasını çıkararak onu şaşırttı. Tasması çıkarılana kadar, Gains'in kilitleri açmak için

kullandığı büyüyü ezberlemeye zar zor vakit bulabilmişti. Gains çenesini tuttu ve parmaklarını yanaklarına bastırarak onu dudaklarını ayırmaya zorladı. Dişleri hâlâ birbirine kenetlenmiş hâldeydi ama Gains ağzına bir iksir döktü ve sıvının boğazına akmasını sağladı. Briony bunun, Orion'un ona getirdiği büyü engelleyici iksir olduğunu fark edince boğulacak gibi oldu.

Sonra Briony platformun üzerine doğru zorla itildi, ayağı takılıp dirseklerinin üzerine düştü. Kadınlardan biri, Briony ayağa kalkarken güldü. Rahat koltuklarda oturmuş, aralarında konuşuyorlar ve Briony'ye neredeyse hiç bakmıyorlardı.

Yaşlı adam gözlüklerini burnuna doğru itti ve "Adın?" dedi.

Briony'nin sesi çıkmıyordu ama Gains onun yerine konuştu. Yaşlı adam bunu bir kâğıt parçasına yazdı. Sol dirseğinin iç kısmındaki dövmeye bir göz attı ve Briony, kendisini Gains'in malı olarak not almasını izledi.

"Yaşın?"

"Yirmi beş," dedi Gains.

"Burada tıbbi raporunda herhangi bir sorun olmadığı yazıyor." Yaşlı adam, yani değer biçen kişi, sanki onun yüzünü, ruhunu görmek istemiyormuş gibi Briony'ye hızlıca baktı. Parmaklarını hareket ettirdi ve çantasından bir mezura çıktı. Hızla Briony'nin boyunu ölçtü, ardından çok kısa bir duraklamadan ve Gains'in sert bakışından sonra, Briony'nin kalçalarını, belini, göğsünü ölçtü ve mezurayı çantasına geri koydu.

Değerlendirme uzmanı, Briony'nin önünde kollarını açtı ve onun bilmediği bir büyü yaptı. Avuçlarının arasında bir ışık parladı ve giderek daha da parlayarak yanıp söndü.

Deri koltuklarda oturan Bomardilerden bir uğultu geldi. Parıldayan ışık onların dikkatini çekmişti.

"Bu Rosewood kanı olmalı," dedi Genevieve Trow, bardağından bir yudum alarak. "Ne kadar güçlü olduğunu bu şekilde görmek çok ilginç."

"O zaman beş mi?" diye sordu Gains açgözlülükle.

"Bana verdiğin *temel* ölçekten yola çıkarak," dedi değerlen-

dirme uzmanı, "evet. Bugün gördüklerimiz arasında beşe en yakın olanı bu."

Bu, onun büyüsünü ölçmek için yapılan bir tılsım mıydı? Briony'nin gözleri, koltuklarda uzanıp puro içen erkek ve kadınlara kaydı. Orion Hearst'ün bakışları üzerindeydi, plan yapıyordu.

Değerlendirme uzmanı boğazını temizledi.

"Bayan Rosewood için başlangıç teklifi, sizin derecelendirme sisteminize göre yedi bin beş yüz altından az olmamalı." Gözlüğünü çıkardı. "Ama Bayan Hardstark ve Bayan Rosewood'un on binden başlayacağını duydum."

Briony ona baktı. On bin altın. Bu, bir büyücünün Evermore'da kralın ordusunda bir yıl görev yaptıktan sonra kazanacağı miktarla aynıydı.

"Özür dilerim," diye devam etti, rakamlara tekrar gözlerini kısarak bakarken. "Bekâretleri de hesaba katıldığında, on beş bin ile başlayacaklar."

Briony dişlerini sıkarak sessizce nefes aldı. "Peki, sizin tahmininiz nedir?" diye sordu Gains hevesle.

Değerlendirme uzmanı, Bomardilerle dolu odaya dönmeden önce, başparmağı ve işaretparmağıyla burnunun üstünü ovaladı. Muhtemelen büyüyle güçlendirilmiş gür sesiyle, "Briony Rosewood. Tahmini otuz bin altın," dedi.

Briony kum yutuyormuş gibi hissetti. Bu, dört kişilik bir aileyi besleyecek büyüklükte bir çiftlik satın almaya yeterdi. Bu miktar, denizaşırı en yüksek seviyedeki büyülü şifa eğitimi veren Heatherly okulunun ücretini karşılamaya da yeterdi.

Öldürülmeyecekti. Kimse onu satın alıp sonra öldürecek kadar aptal olamazdı. Hayır, onun için yavaş bir ölüm olacaktı. Belki yıllar sürecekti.

Reighven bu miktarı nasıl karşılamayı düşünüyordu acaba?

Bomardiler bu tahmine şaşırmadan gülüştüler ve Genevieve Trow'un, "Reighven'ın o kadar altını var mı ki?" dediğini duydu.

"O kesinlikle olduğunu düşünüyor," dedi Quill. Sesini yükselterek Gains'e, "Zengin bir adam olmak üzeresin, Hap!" dedi.

Gains, Briony'yi geldikleri yoldan geri götürürken sanki sıçrayarak yürüyordu. Merdivenlerden kalenin derinliklerine inerlerken, bir muhafız da koyu renk saçlı bir adamı merdivenlerden yukarı çıkarıyordu.

"Briony! Briony!"

Bu Didion'du. Onun, Didion gibi mücadele edecek gücü yoktu ve Didion'un muhafızların kollarında debelenip merdivenlerden yukarı sürüklenirken, onun adını haykırmasını sadece donuk bir bakışla izleyebildi.

"Her şey yoluna girecek! Söz veriyorum!"

Briony merdivenlerden aşağı inerken onun sesini dinledi. Kadınlarla birlikte hücreye geri sürüklendiğinde, zindanda bu sesin yankısını hâlâ duyabiliyordu.

Birkaç saat içinde tüm kadınlar temizlenip akşam için giydirildi. Yeni tasmalar takıldı ancak ellerindeki zincir çıkarılmıştı. Briony, hücrenin karanlığında emin olamasa da yeni tasmaların parlak metalik renkte olduğunu düşündü. Bazılarına Bomardi tarzında, gövdesi dar ve yere kadar uzanan beyaz elbiseler verildi. Diğerlerine ise siyah elbiseler verildi. Beyazın ne anlama geldiğini tahmin edebiliyordu. Sonra Bomardi savaşçılar ödüllerini almaya geldiler.

İlk adam hücreye girdiğinde, iki kadını aldı, avuç içini kadınların kollarındaki mürekkebin üzerine yerleştirdi ve sonra da geçmek için bir portal çizerek kadınları da beraberinde sürükledi.

Briony gördüğü o tensel teması bir kenara not etti.

Yanında birkaç adamla geldiğini iddia eden birkaç sıradan vatandaş, üç dört tane kadın almaya geldi. Belli ki bu adamlar avcıydılar ve mümkün olduğunca çok Eversun yakalayıp satarak kâr elde etmeye çalışıyorlardı.

Reighven içeri girince Cordelia ve çoğunluğu beyazlara bürünmüş üç kadını daha yanına aldı. Briony, onun kendisini almaya gücünün nasıl yeteceğini düşünmeye başladı.

Sayılar azaldıkça, kısa sürede sadece Briony, Larissa ve Larissa'nın babası kaldı.

Briony nefesini tutarak, Hap Gains'in Larissa'ya odanın ortasına gelip onlara katılmasını söyleyişini izledi.

Larissa, siyah elbisesiyle dururken bacakları ve tüm vücudu titriyordu.

"Buraya gel," diye tekrarladı Gains.

"Baba..."

Briony, Larissa'nın ağlamaya başlamasını, vücudunun hıçkırıklarla sarsılmasını dehşetle izledi.

"Babacığım, bunu yapma."

Gains, onu görmezden gelerek bileklerindeki manşet düğmelerini düzeltti.

"Ben senin tek kızınım..."

Gains başını çevirip doğrudan ona baktı. Briony geçen hafta boyunca onun bunu yaptığını ilk kez görüyordu.

"Benim kızım yok," diye homurdandı. "Artık yok."

Briony'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Larissa âdeta son bir nefesle hıçkırıklarını yatıştırarak onlara katılmak için portala doğru yürüdü.

Gains, Briony'ye döndü. Parmaklarıyla bir hareket yaparak elbisesinin vücuduna daha sıkı oturmasını sağladı. Üzerindeki kumaş titreşerek altın rengine dönüşürken Briony sessizce nefesini tuttu.

Gains gülümsedi. "Altın kanlı soylumuz."

Briony ona öfkeyle baktı. Gains, Larissa'nın kolunu, sonra da Briony'nin kolunu tuttu ve onları karanlığın içinde sürükledi.

11. Bölüm

Portallar her zaman sizi düzleştirip aynı anda parçalıyor gibi hissettirirdi. Gains, teni onun dövmesine değecek şekilde onu arkasından çekerek ilerlerken, portalın ortasında onu bıraksa ne olacağını merak etti. Vücudu nereye giderdi?

Gidecekleri yere vardıklarında, Briony'nin gözlerinin karanlığa alışması için iki saniyesi olmuştu, sonra kolları arkasına doğru çekilerek bir sandalyeye oturtuldu. Bomardi mavisi giysili iki muhafız, yapıştırıcı gibi etki eden basit bir büyüyle ellerini sandalyenin arkasına sabitlendi.

Gains, Larissa'yı Briony'nin solundaki sandalyeye oturttu ve muhafızlara alçak sesle talimatlar verdi. Briony, odanın her yerine dizilmiş sandalyelerde bağlı insanlar olduğunu gördü.

Burası bir oda mıydı? Belki üç kat yüksekliğinde, baş döndürücü bir şekilde uzanan tavana baktı. İskeleler ve halatlar vardı ama aynı zamanda makaralardan sarkan garip şeyler de vardı. Odanın tamamı daire şeklindeydi.

Tavanın üstünden gelen yüzlerce sesin uğultusu onlara doğru süzülüyordu.

Nerede olduklarını biliyordu. Burası Bomardi Sirki'ydi. Babası onları küçükken buraya getirmişti ve şovmenlerin saçlarında mor güller vardı.

Ve şimdi o, izleyicilerin beğenisini kazanmak için dans eden hayvanlar gibi sahnedeydi.

Sağına baktı ve birkaç sandalye ötede, gözleri ıslak ve başı eğik oturan Cordelia'yı gördü.

Etrafına bakındı. Mahkûmların oturduğu sandalyeler geniş bir daire oluşturuyordu ve Didion'un ona baktığını fark edince irkildi.

Gözleri morarmış, dudağı kesilmişti. Solunda da aynı durumda olan ve çoğu da Rory'nin ordusuna mensup başka adamlar vardı. Bakışları Sammy'yi buldu ve dairenin diğer ucundan ona başını salladığında gözleri yaşardı.

Briony başını çevirerek, olabildiğince çok şeyi gözlemlemeye çalıştı. Çıkışlar, saklanma yerleri, silahlar.

Gains'in dünkü sayımına göre yaklaşık yetmiş mahkûm vardı. Onlarla birlikte aşağıda on dört Bomardlı saydı ve bunların yarısı gürültülü konuşmalarla teklif verme planları yapıyordu. Buradan bunu yapamazlardı. Bir muhafız, Briony'nin tam önünde, sırtı ona dönük olarak duruyordu. Odayı tarayarak herhangi bir tehdit var mı diye bakıyordu.

Ama çok gençti. Yirmi yaşından büyük olamazdı. Soluk tenliydi, cılız yapısından daha tehditkâr görünmesini sağlayan koyu kaşları vardı.

"Parsons, değil mi?" dedi Larissa soluna dönerek. Bakışları muhafızın ensesindeydi. Muhafız karşılık olarak ona profilini gösterdi. "Stones, büyümüşsün. Baban nasıl?" dedi Larissa sohbet eder gibi.

Briony gözlerini kısarak ona baktı. *Şimdi* gerçekten sohbet etmenin sırası mıydı?

"İyi," dedi Parsons kısaca.

"Trowların onun kumar borçlarını silmeyeceklerini duyduğuma üzüldüm. Yazık."

Larissa sempatik görünüyordu ama Briony, onun sandalyeye bağlıyken bu kadar hassas bir konuyu gündeme getirdiğine inanamıyordu.

Parsons cevap veremeden, sahne kapısından içeri bir adam peşinden de Cohle girdi. Briony onu hemen tanıdı ama adını bil-

miyordu. O, Bomard'ın en tanınmış şovmenlerinden biriydi. Şehirlerde, binaların yanlarına onun yüzünü çizerek gösterilerini tanıtırlardı. Muhtemelen o gün Rory ve babasıyla birlikte gittiği sirkte de vardı ancak o zamanlar gençti ve kariyerine yeni başlamıştı.

Adamın delici mavi gözleri sandalyelerin üzerinde dolaştı ve kısa bir süre onun yüzünde durdu. Onu tanıyordu. Başını indirdi ve elindeki kâğıtlarla oynadı.

"Bomard hizmetleriniz için size teşekkür ediyor, Bay Vein," dedi Cohle, adamın omzuna hafifçe vurarak.

"Evet, Cohle. Ben... yardımcı olabildiğim için mutluyum." Kâğıtları karıştırdı ve Briony bunların değerlendirme uzmanının aldığı notlar olduğunu fark etti.

Çığlık atmak istiyordu. Vein bunu durdurabilirdi. Deneyebilirdi. O diğerleri gibi değildi.

Vein sayfalardan birine baktı ve Cohle'a döndü. "Bu sayıda bir hata mı var?"

Cohle gülümsedi ve başıyla Cordelia'yı işaret etti. "Hata yok. Evermore'un gelecekteki kraliçesi. Eğer buna şaşırdıysan bir de Evermore Prensesi'ne bir bak."

Vein bir sonraki sayfayı çevirince yüzünün rengi soldu.

Briony kaşlarını çattı. Hearst ailesi hücreden Eversunları almaya gelmemişti. Orion, kalp bağları satın almayacağını söylemişti ama bu, satacak kimsesi olmadığı anlamına mı geliyordu? Bu gece kalabalığın arasında Hearst ailesinden biri olacak mıydı?

Larissa'ya baktı. Toven olacaktı. Briony, Toven Hearst'ün Larissa Gains'i almaya gelmeyeceği bir dünya hayal edemiyordu. Okulda çok yakınlardı ve bir ara neredeyse nişanlanacaklardı. O zamandan beri neden evlenmediklerine gelince, Briony ancak savaşın belirsizliğinin genç Bomardileri birleşmekten alıkoyduğunu varsayabilirdi, tıpkı Rory ve Cordelia'nın evliliği ertelemesi gibi.

"Yerlerimize geçmeliyiz, Bay Vein," dedi Cohle, diğer Bomardilerin dikkatini çekerek. Elini uzattı ve Vein onun elini tuttu. "Sirk sizindir."

Briony, Gains ve diğerlerinin Cohle'u takip ederek dışarı çıkmasını izledi. Reighven, Briony'nin yanından geçerken parmak uçlarını onun omzuna değdirdi ve sonra köprücükkemiğinin altından aşağıya doğru kaydırdı. Briony gözlerini yerden kaldırdığında, Parsons'ın başka bir yere baktığını gördü.

"Evet, tüm hafta boyunca ilgi odağı *oydu*," dedi Larissa, Parsons'a. "Herkesin gözü onun üzerinde." Aniden Larissa, bağlı kolları izin verdiği ölçüde öne eğildi. "Ve onun tahmini fiyatını duydun mu?" dedi yüksek sesle fısıldayarak, sanki Parsons'la bir sırrı paylaşıyormuş gibi. "Otuz bin altın."

Bu, Parsons'ın dikkatini çekti. Briony, Larissa'nın onun tahmini fiyatını nasıl öğrendiğini bilmiyordu ama bunun önemi yoktu. Parsons omzunun üzerinden bakmak için döndüğünde, duyduğu fiyat karşısında dudakları aralanmıştı.

Bir zil çaldı. Vein boğazını temizledi ve ortaya doğru ilerledi. Satışını gerçekleştireceği insanların varlığını görmezden gelmeye odaklanmış gibiydi. Tavanda bir daire açıldı ve Vein'in üzerinde bulunduğu platform yükselerek onu seyircilerin önüne çıkardı.

Sahne ışığı ona vurdu, gülümsemesini ve neşeli adımlarını canlandırdı. Salondan bir uğultu yükseldi ve Briony bu uğultunun baskısıyla yerinden sıçradı. Binlerce insan vardı.

Platformun yükselişi tamamlandı ve tavan tekrar kapandı. "Hoş geldiniz!" Vein'in mikrofonla daha yüksek çıkan sesi kalabalığın üzerinde yankılandı ve çabucak sahnenin altına kadar ulaştı. "Hoş geldiniz. Yerlerinize geçin, bayanlar ve baylar!" Briony'nin kalbi alkışlarla birlikte gümbür gümbür atıyordu.

Birkaç sandalye ötedeki kadınlardan biri aşırı hızlı nefes almaya başladı. Başını dizlerinin arasına gömerken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu ve ağzı açık kalmıştı. Muhafızlardan biri kadına bakmak için yanına giderek onu kaldırdı.

Vein açılış konuşmasına başladı. "Bu gece Hanımefendi Mallow'un huzurunda bulunmaktan onur duyuyoruz. Sonsuza kadar hüküm sürsün."

Briony titredi. Mallow oradaydı. Briony, bağırışları ve alkışları dinlerken, Bomard onu en yüksek teklifi verene sattığı sırada Mallow'un siyah gözlerindeki tünelleri hayal etti.

Vein, Mallow'un gücünü ve Bomard'ın tüm Moreland kıtasını yönetme hakkını vurgulayarak, gelecek günler hakkında propaganda yapmaya başladı.

Muhafızlardan ikisi başlarını kaldırmış, Vein'i dinliyordu. Diğerleri ise sanki bir sorun çıkmasını bekliyormuş gibi odanın diğer tarafındaki adamların etrafında dolaşıyordu.

"Ve o bir bakire," dedi Larissa. Briony ona sert bir bakış attı, neden hâlâ ısrarla bu konuyu açtığını merak ediyordu. Larissa sandalyesinde rahatça oturup ona baktı. "Kimsenin yatak odasında *bunu* kan hariç ne için isteyebileceğini anlayamıyorum ama." Larissa bir ıslık çaldı.

Parsons dinlemek için başını çevirdi.

"Bakireler için sadece beş bin daha istediler ama ben daha fazlasını verirdim. Haftada bir kez onun kanını akıttığını düşün; tabii ki onu öldürecek kadar değil ama sağlıklı bir miktar. Bu, buradaki karaborsada ne kadar eder? Beş yüz altın mı?" Larissa gülümsedi. "Matematikte hiç iyi olmadım ama bunu bir yıl boyunca haftada bir kez yapsan? İki yıl boyunca?

Briony ona baktı. Nereye varmak istiyordu?

Vein tepedeki yerinden konuşmaya devam etti. "Bu gece açık artırmada yetmiş dört parçamız var," diye cömertçe duyurdu. Kalabalık coştu. Odanın diğer ucunda Didion, ellerini sandalyeye yapıştıran büyünün etkisinden kurtulmak için sandalyesini çekmeye çalışıyordu.

"Bayanlar ve baylar, her parçayı tek tek sahneye getireceğiz. Burada, beş üzerinden parçaların büyülü güçlerinin ölçüsünü bulabilirsiniz. Tüm parçalar olduğu gibi satılacaktır. Kazanan teklif sahipleri, ödemeyi yapmak üzere sonunda Gains ile irtibata geçeceklerdir. Akşama güzel bir şekilde başlayalım," diye bağırdı Vein. "Bir Meers ile."

İki gardiyan Sammy'yi platformun onu yukarı kaldıracağı

merkeze doğru çekmek için harekete geçti. Tavanda bir kapak açıldı.

Briony'nin kalbi hızla çarptı. Açık artırma başlıyordu.

Larissa hiç etkilenmemişti. "Ee, Parsons," dedi. "Teklif vermeyecek misin? Bizimle burada mı kalacaksın?" diye mırıldandı. "Bu pek mantıklı gelmiyor."

Sammy'nin elleri arkasında birbirine bağlanmıştı, gözü morarmış ve topallıyordu. Ortadaki daireye itildi ve platform onunla birlikte yükseldi.

"En azından Bayan Mallow'a hizmet ettiğin için sana ödeme yaptılar mı bari?" diye sordu Larissa.

"Konuşmayı kes," diye tersledi Parsons. Onlara dönerek, "Yoksa seni susturmak zorunda kalacağım," dedi.

Larissa sırıtırken Briony bir ona bir de Parsons'a baktı. "Sadece yazık olduğunu düşünüyorum. Hepsi bu," dedi Larissa.

Yukarıda Vein, Sammy'nin kartını okudu. "Otuz bir yaşında. Evermorelu General Meers'ın oğlu."

Kalabalık tısladı.

Parsons'ın gözleri Briony'ye kaydı, dudaklarını birbirine bastırdığında bir karar vermeye çalışıyor gibiydi. Briony'nin kalbi, onun kendisine bakışından dolayı hızla çarpmaya başladı. Sanki cam bir kutudaki elmas gibi hissediyordu.

"Okulda savaş ve strateji konusunda uzmanlaşmış, bu yüzden bu kalp kaynağı Bomard ordusundaki biri için mükemmel olacaktır. Büyüsünün gücü beş üzerinden dört olarak ölçülmüştür. Çok etkileyici."

Parsons diğer muhafızların pozisyonlarına bir göz attı. Neredeyse hepsi yukarıya bakıyor, açık artırmayı dinliyordu. Hızla harekete geçti.

"Açık artırmayı iki bin altınla açalım."

Parsons parmaklarını hafifçe hareket ettirince, Briony'nin elleri tahta sandalyenin arkasında serbest kaldı. Ona karşı koymasına fırsat kalmadan, Parsons elini onun koluna koyup onu kaldırdı.

Larissa öne doğru eğildi ve tahta sandalye arkasında havaya kalktı ve hırlayarak Parsons'ın üzerine atıldı. Üçü birden yere düştü ve sandalye parçalanarak etrafa saçıldı. Briony'nin başı yere çarptı.

Parsons bağırdı.

Briony gözlerini açtığında kafatası ağrıyordu. Larissa ellerini yukarı kaldırmıştı ve kırılan ahşap sandalyenin parçası hâlâ ellerine yapışıktı. Bir çığlık attı ve ellerini Parsons'ın boynuna ve göğsüne kazık gibi sapladı.

Briony, Parsons'ın boğulmasını ve kanın fışkırmasını dehşetle izledi. Larissa ona dişlerini göstererek, "Git, aptal!" dedi.

Briony ayağa kalkarak koşmaya başladı.

Odanın her yerinde parçalanmış tahtalar vardı. Homurtular ve çığlıklar yükseliyordu. Muhafızlar olanları fark edince küfürler savurarak dağıldılar.

Briony, yere çarptığı için başı dönüyordu, dairenin dış kenarından koştu. Yanından geçtiği her sandalye çatlayıp parçalanırken, bir çıkış yolu aradı.

Larissa Gains'in önderliğinde yetmiş dört mahkûm ve onları durduracak sadece bir avuç muhafız vardı.

Cordelia'nın yanından koşarak geçerken, onun yumruklarında sıkıca tuttuğu tahta parçalarıyla muhafızlardan birine vurduğunu gördü. Jellica Reeve'in sandalyesi hâlâ büyük ölçüde sağlamdı ve onu koşan bir muhafızın kafasına doğru savurarak muhafızı geriye düşürdü, üstüne çıkarak tahtayla ona vurdu. Diğer muhafızlar önce erkekleri zapt etmek için hızla harekete geçti.

Vein'in sesi yukarıdan aşağıya doğru süzüldü. "Bir tür... kargaşa. Endişelenecek bir şey yok–"

Büyüler havada uçuşmaya başladı. Biri Briony'ye çarparak onu dış duvara doğru savurdu ve omzu iğrenç bir şekilde yerinden çıktı. Briony, ses çıkarmadan inledi.

Bu sırada biri onu çıkık kolundan yukarı çekerken, o da onu çekiştirenlerden kurtulmaya çalıştı. Kafasındaki kesikten gözle-

rine doğru kan akıyor, omzundaki acı onu tam anlamıyla mahvediyordu.

"Briony!" Bu Didion'du. Onu, çıkış olduğunu umduğu bir yöne doğru çekti.

Yukarıdaki sahnede birilerinin koşuşturduğunu duydu ve ardından Bomardiler yanlarında belirerek büyü yapmaya ve kalabalığın içinden geçmek için tutukluları tekmelemeye başladılar. Reighven'ın öfkeli homurtusunu tanımıştı.

Havada yoğun bir büyü kokusu vardı. Bu koku burnunu yakıyordu. Birkaç adım attıktan sonra Didion çığlık atarak yanına diz çöktü. Biri Briony'ye çarpınca ikisi birbirinden ayrıldı.

Cohle emirler yağdırırken Gains, bağlanmış insanları organize ederek Briony'yi yakalamalarını emretti.

Bir çift kol arkadan beline dolanarak onu geri çekti. Briony bir tekme savurunca adam onu bıraktı ama Briony'nin dirseği yere çarptı. Yine bir çift kol onu sardı ama Briony bunların aynı kollar olup olmadığından emin değildi.

Briony yukarı doğru çekildi ve bir kolu omuzlarına, diğer kolu kalçalarına dolanmış bir adamın onu göğsüne yasladığını hissetti. Sessizce çığlık atarak havaya tekmeler savurdu. Adam onunla birlikte hareket ederek onu uzaklaştırıyordu.

Onu kaçırıyor muydu yoksa geri mi götürüyordu?

Hava kan ve çam kokuyordu ve başı zonkluyordu. Kapıya doğru götürülüyordu.

Yakında bir yerden Gains'in sesini duydu ve onu taşıyan adam döndü. "Aferin, Hearst."

Gains onu bayıltmadan önce, onu saran kolların Toven'a mı yoksa Orion'a mı ait olduğunu merak edecek kadar zamanı olmuştu.

* * *

Başı âdeta parçalanıyordu ve ses çıkaramadan acı içinde inledi.

Bir gök gürültüsü kafatasını sarstı. Gözlerini açtığında kendini karanlık, çember şeklinde bir odada buldu. Bir tokmağın sesiyle nerede olduğunu anladı.

Briony'nin iki yanında muhafızlar duruyordu ve onu çekip kendisi ayakta durana kadar tuttular. Muhafızlardan biri onu kendine getirmişti. Dönüp diğer tutsakların olduğu yere baktıysa da tek görebildiği kırık sandalye ayakları ve kuruyan kan izleriydi.

Etrafına bakmak için döndüğünde, az önce yerine oturtulan omzunun ağrıdığını hissetti. Ortası çatlamış bir kulis aynası buldu ve yüzündeki kanın temizlendiğini gördü. Beyin sarsıntısının geçip geçmediğini anlayamıyordu. Midesi bulanıyor ve başı dönüyordu ama bunlar başka şeylerin belirtileri de olabilirdi.

Başını geriye eğdi ve tavanın diğer tarafındaki sahnenin bulunduğu yere baktı. Yukarıdan bağırışlar geliyordu.

"Locklin, o kadar altının olmadığını hepimiz biliyoruz!" Kulaklarındaki zonklama, Vein'in sesiyle kesildi. Seyirciler güldü. "Bayanlar ve baylar, Bayan Hardstark için sadece ciddi teklifler kabul edilecektir!"

Briony'nin dizleri titredi ama muhafızlar onu ayakta tuttular. Kusmak üzereydi.

Cordelia satılıyordu. Sonra sıra ona gelecekti.

Kaçırmıştı. Tüm açık artırmayı kaçırmıştı. Phoebe, Katrina, Didion, Sammy... Nereye gönderilmişlerdi? Briony, bunu asla öğrenemeyecekti. Elinden geldiğince bilgi toplamak ve bu hayatta onları tekrar görebilmeyi ummak zorundaydı.

Tokmak vurulduğunda tavana baktı.

"Satıldı!" Seyirciler coştu. "Cordelia Hardstark, merhum Rory Rosewood'un sevgilisi, Riann Cohle'a yirmi sekiz bin beş yüz altın karşılığında satıldı!"

Midesinde bir ağrı hissetti.

Bu çok fazla paraydı. Çılgın bir miktardı. Kendisi de gerçekten ona biçilen fiyata, yani otuz bin altından fazlasına mı satılacaktı?

Kalabalığın gürültüsü bir anlığına kulaklarını sağır etti ve o anda beyin sarsıntısının henüz iyileşmediğini anladı.

Tavanda bir daire açıldı ve Cordelia aşağı inmeye başladı. Be-

yaz elbisesi kırmızı lekelerle kaplıydı ve spot ışığı altındaki yüzü ifadesizdi.

Briony, tavandaki delikten Cohle'un öne çıktığını gördü, ince dudaklarıyla kalabalığa sırıtıyordu. Vein bir parşömen çıkardı ve Cohle kendisine uzatılan kalemi alırken bağırışlar daha da şiddetlendi.

Cordelia, platform onu aşağı indirirken kolunu hızla çekti ve Cohle parşömene adını yazarken yüzünü buruşturdu. Tutsakların önkollarına vurulan damgalar, yeni sahiplerini yansıtacak şekilde değişmeliydi. Cordelia'nın kolunda bir zamanlar Reighven'ın imzası varken, şimdi Cohle'un adı yazmalıydı.

Cordelia ona gittikçe yaklaşırken Briony'nin başı zonkluyordu. Gözden kaçırdığı bir şey olup olmadığını merak etti. İşler farklı gidebilir miydi?

Belki Anna onlara saklanmalarını söylediğinde saklanmalıydılar. Belki Katrina'nın zindanda ölmesine izin vermeliydiler.

Belki de Rory konusunda insanları seferber etmemeliydi. Belki de onun savaşa gitmesine izin vermemeliydi.

Belki de onun yanında olmalıydı.

Cordelia, Briony'nin orada beklediğini görünce, bir başkasının kanının sıçradığı altdudağı titredi ve Briony, tek gerçek hatasının zindan koridorlarında Reighven'ı öldürmemek olduğuna karar verdi.

Reighven'ı öldürmeli, sonra Gains'i öldürmeli ve ardından hayatta kalanları alıp kaçmalıydı. Katrina'nın ölmesine izin vermeliydi. Muhtemelen en iyisi bu olurdu.

Cordelia, muhafızları atlatarak Briony'nin kollarına koştu. "Seni bulacağım, Briony. Henüz bitmedi."

Muhafızlar Cordelia'yı geri çektiklerinde Briony, Cordelia'nın yüzüne son bir kez baktı.

Briony ona sessizce karşılık verdi: *Yalnız değiliz.*

Muhafızlar Cordelia'nın kollarını tuttu ve sahne arkasındaki kapıdan çıkarak ortadan kayboldular.

"Ve şimdi... büyük finalimiz."

Briony gözlerini kırpıştırarak odaklanmaya çalıştı. Kendinde olması gerekiyordu. Belki bugün sona erdiğinde, beyin sarsıntısından dolayı uykuya dalar ve bir daha hiç uyanmazdı.

Muhafızlar onu platforma doğru itti. Sahne yükselmeye başladığında kalabalığın uğultusu canlı bir varlık gibi hissediliyordu. Vein bağırarak onları kışkırtıyordu ama Briony ışıkların parlamasıyla gözlerini kısmaktan başka bir şey yapamadı.

Sahne yükselmeyi tamamlarken ayaklarına doğru baktı. Altın rengi elbisesi parıldıyordu.

Sirk tıklım tıklımdı. Balkon üstüne balkon. Dönüp seyircilerin tamamını görmeye çalıştı. On binin üzerinde insan olmalıydı ve Briony, Mallow'un şimdiden bu kadar çok istekli yandaşı olduğu düşüncesiyle umutsuzluğa kapıldı. Bu insanların kaçı pusuya yatıp savaşın bitmesini beklemişti? Ve işte şimdi buradalardı.

Gürültü uzun süre devam etti. Gözleri, ön sıraların çoğunu dolduran zemin kattaki Bomardilere takıldı. Bazıları ayakta, bağırıyorlardı. Bazıları oturmuş, birbirlerine fısıldayarak sahneyi işaret ediyorlardı.

Kalabalığı taradı. Mallow, Bomard'ın Makam koltukları için ayrılmış locasında oturuyor ve Briony'ye, sanki bir topun üzerinde dengede durmaya çalışan bir filmiş gibi bakıyordu. Gains ön tarafta, Reighven onun yanındaydı. Cohle ve Quill. Orion Hearst'ün gri bukleli saçlarını göremedi.

"Tamam! Tamam!" Vein güldü, yine gösteri yapan eski hâline dönmüş gibi rol yapıyordu. "Heyecanlı olduğunuzu biliyorum. Bazılarımızın deneyecek yeni bir güç kaynağı var."

Briony, Bomardiler kahkahalar atarken gözlerini Vein'e çevirdi. O da tüm bunlardan etkilenmişti. Enfekte olmuş gibiydi. Vein onun gözlerine bakınca, Briony bakışlarını hemen başka yere çevirdi.

"Akşamın son parçası," diye teatral bir şekilde duyurdu. Değerlendirme notlarını okudu. "Briony Rosewood." Seyirciler tısladı. "Evermore doğumlu." Yuhaladılar. "Evermore'un Altın Kanlı Prensesi." Alay ettiler. "Öldürülen Rory'nin kardeşi ve Hanımefendi Mallow'un düşmanı."

Yine ayağa kalktılar ve Bomard Makamı adına bağırmaya başladılar.

Briony, serin bir banyo gibi, tüm bunların üstünden akıp gitmesine izin verdi.

Sadece bir kişi başından beri hiç kıpırdamadan oturuyordu. Sol koridorda, dört sıra gerideydi. Sahne ışıkları yüzünü görmesini engelliyordu.

"Bayanlar, baylar," dedi Vein. Ellerini kaldırarak sükunet istedi. "Henüz açık artırmaya başlamadım."

Işıklar çok parlaktı.

Hâlâ kimseyle konuşmayan tek kişiye odaklandı. Belki de çoktan teklifini vermiş ve şimdi sirkte gecenin tadını çıkarıyordu.

Vein, Briony'nin derecelendirmesini okudu. "Bildiğiniz üzere, Bayan Phoebe Rosewood gibi, bu kalp kaynağı da altın kanla akıyor. Rosewood soyu, kalkan ve koruma büyülerine yatkındır. Bu altın kalp kaynağına bağlanan kişinin, Bomard'daki hiç kimsenin kullanmayı bilmediği kadar çok kalkan büyüsüyle dolup taşacağını söyleyebilirim."

Briony ona şöyle bir baktı. Bunun doğru mu yoksa onun gösterisinin bir parçası mı olduğunu bilmiyordu. Onu satın alan Bomardi de onun büyü güçlerini mi alacaktı?

Vein alçak sesle devam etti. "Bayan Rosewood, büyü gücü ölçeğimizde beşe kimsenin olmadığı kadar yakın bir puan aldı."

Odadaki insanlar merakla mırıldandılar. Mallow başını eğdi.

"Ve merak ediyorsanız..." Sesi alçaldı. "Bunun için ekstra beş bin daha olacak."

Salonun akustiği fısıltılarla titreşti. Yalnız Bomardi, bir bacağını diğerinin üzerine atmaktan başka bir şey yapmadı.

"Hanımefendi Mallow," dedi Vein kalabalığın sesleri arasında. "On beş bin altınla açık artırmaya başlamamıza izin verir misiniz?"

Mallow, elini cömertçe sallarken gözlerini Briony'den ayırmadı. Elli el, Vein'in dikkatini çekmek için parmak uçlarından turuncu alevler çıkararak havaya kalktı.

Briony yutkundu ve aşağı baktığında Reighven'ın elini miskin bir tavırla kaldırdığını gördü.

Ellerin sadece zemin katta kaldırıldığını fark etti. Belki de balkonlar için seyirci biletleri satmışlardı.

"Biraz eleme yapalım mı?" diye espri yaptı Vein. "On altı bin." Sadece beş el indi.

"On altı bin beş yüz. On altı bin beş yüze çıkıyoruz, bayanlar ve baylar," diye başladı Vein.

Ellerin yavaşça inişini izledi, Reighven ve Cohle birbirlerine ayak uydurarak küçük oyunlarına gülüyorlardı.

Briony'nin dizleri titriyordu ve yakın zamanda tekrar yemek görebilecek mi diye merak etti.

"On sekiz bin altın. Doğru mu duyuyorum? Evet, efendim, on sekiz bin. Peki ya on sekiz bin beş?" Reighven'ı işaret etti. "On sekiz bin beş, Reighven'a. Birkaç kişi daha var. On dokuz bin?"

Briony gözlerini sabitleyerek, hareketsiz duran Bomardlıyı izledi. Bomardlı, bir elini uyluğuna koymuş, diğer eliyle başını destekleyerek hareketsiz oturuyordu. Genç görünüyordu. Geniş omuzlu ve uzundu. Briony, onu tanıdığını fark edince ürperdi. Onun tembel duruşunu ve uzun parmaklarını çok iyi tanıyordu.

"On dokuz bin beş yüz? Evet, on dokuz bin beş yüz Quill'e. Başka...?"

"Yirmi beş bin," dedi gergin bir ses. Briony, ilk üç sıradaki herkesin o tek başına duran adama dönüp bakmasıyla gözlerini kırpıştırdı. Adam elini kaldırmış ve parmak uçlarından bir işaret fişeği çıkarmıştı. Briony ona bakarak adamın konuşmasını mı sağlamıştı?

Fısıltılar ve kıpırtılar oldu. Cordelia'nın biraz daha yüksek bir fiyata satıldığını biliyordu.

"Evet. Yirmi beş bin..."

"Yirmi altı," diye homurdandı Reighven, genç adama sert bir bakış atarak.

"Yirmi altı bin beş yüz," dedi dördüncü sıradaki adam.

"Yirmi yedi."

"Yirmi yedi bin beş yüz."

"Yirmi sekiz!" diye bağırdı Reighven, dördüncü sıradaki adama sinirlenerek. Sanki para onun için önemsizmiş gibi, "Yirmi sekiz bin beş yüz," dedi adam. Gözlerinin belirli bir ışıkta mavi beneklerle dolu olduğunu bildiği adam. Uzun parmakları sınıfta kalemini nasıl çeviriyorsa şimdi de öyle havayı toplayıp kıvılcım ve alevler çıkarıyordu.

Reighven tereddüt etti ve Vein'e baktı. "Yirmi dokuz."

"Yirmi dokuz bin beş yüz."

Briony'nin uyuşmuş zihninde, bir açık artırma olduğu ve birkaç dakika içinde birine ait olacağı düşüncesi belirdi.

Ve Toven Hearst teklif veriyordu.

Salonda bir uğultu vardı. Kalabalığın çoğu, Hearst çocuğunun Lag Reighven'a karşı tüm parasını ortaya koyduğunu anlamıştı.

"Otuz," dedi Reighven, bir kart oyununu bitirmiş gibi kararlı bir sesle.

"Otuz bin beş yüz," diye mırıldandı Toven.

Fısıltılar dalga dalga yayıldı. Briony ayaklarına baktı ve temizlemeyi unuttukları ayakkabılarındaki kan lekelerini gördü.

"Otuz bir bin var mı?" diye sordu Vein, tekrar sesini yükselterek. Reighven'ın eli havaya kalktı. Toven'ınki de onu takip etti.

Reighven çok kibirliydi, onu alabileceğine çok inanıyordu. Ama bunu sağlayacak kadar altını yoktu. Yoktu, değil mi?

Briony'nin kanı dondu.

Cordelia. Cordelia'dan gelen yirmi sekiz bin altın artık Reighven'a aitti.

Ve Katrina. Ve yakaladığı diğer kadınlar.

Birkaç bakireye sahip olduğu için artık harcayacak çok parası vardı.

"Otuz iki bin," diye bağırdı içlerinden biri ama Briony zonklayan başına ve ağrıyan omzuna odaklanmıştı.

Teklifler yükselirken, Toven Hearst'ü düşündü. Onu son gördüğünde, ne kadar tehlikeli bir adam olduğunu kanıtlamıştı.

"Otuz üç bin," dedi Toven.

Onu ormanda kovalamış, onunla oynamış, onu bir hayvan gibi gütmüştü.

"Otuz üç bin beş yüz," diye tısladı Reighven.

"Otuz dört."

"Otuz dört bin beş yüz."

Evermore'da bir söz vardı: *Elini sıkan iblis, elini sıkmayan iblisten daha iyidir.* Hangi iblisin daha iyi olacağını bilmiyordu. Reighven, onun bedenini ve büyüsünü ele geçirmekle ilgileniyordu ancak Toven... Yıllar önce ona dans etmeyi teklif ettiğinde ne demişti?

Sonuçta odadaki en güzel şeyi almaya alışkınım.

Tüm yaşananların bundan ibaret olduğunu umabilir miydi?

"Otuz beş bin," dedi Toven, tekrar bacak bacak üstüne atarak.

"Senin için biraz pahalı olmadı mı, velet?" dedi Reighven ayağa kalkıp dördüncü sıraya dönerek. "Tereddüt mü ediyorsun?"

"Pahalı mı?" dedi Toven gülerek. "Bu kadar sayı sayabildiğine bile şaşırdım."

Reighven tekrar sahneye döndü. "Kırk beş bin altın."

Briony, tıslama seslerini dinlerken yutkundu. Hareketsiz ve sessiz duran Toven'a baktı.

"Babacığın sana mirasından ne kadarını oyun oynamak için verdi, evlat?" diye cevap verdi Reighven.

Briony de aynı şeyi merak ediyordu. Orion Hearst, Bomard'ın en zengin adamıydı ve miras yasaları gereği Toven'ın mirasın bir kısmında hakkı vardı... ama bu miktara ulaşabilecek kadar mıydı?

Mallow kıpırdanınca Briony'nin dikkatini çekti. Koyu renkli gözlerini Toven'a dikmiş, onu süzüyordu.

Vein boğazını temizledi ve, "Kırk beş bine satıyorum. Kırk altı var mı?" dedi.

Toven'ın eli kalktı. Turuncu kıvılcımlar.

"Bütün gece devam edebilirim, Hearst," dedi Reighven, kollarını genişçe açarak. "Bir süredir servetime servet katıyorum ve bu akşamki payımdan elli iki bin kazandım."

"Elli üç bin," dedi Toven.

Reighven güldü ve Vein'e döndü. "Elli beş."

"Altmış." Toven'ın sesi çatladı.

"Altmış bir." Reighven sarı, çarpık dişlerini göstererek Briony'ye sırıttı.

Beyin sarsıntısı mı, sahne ışıkları mı, yoksa üzerine çöken gelecek miydi, emin değildi ama ciğerlerindeki havanın tükenmek üzere olduğunu hissediyordu.

Bunun olacağını biliyordu. Oradan Reighven ile birlikte ayrılacağını biliyordu. Bir haftadır zihinsel olarak buna hazırlanıyordu.

Toven Hearst ile birlikte gitmesinin gerçekten daha iyi olup olmayacağını bilmiyordu ama şimdi o, "Altmış iki," demeden önce tereddüt ederken, keşke hiç bu işe karışmasaydı diye düşündü. Çünkü şimdi artık hep merak edecekti.

"Altmış beş bin," dedi Reighven gülerek.

Briony'nin yanında bekleyen Vein'in yüzü bembeyazdı. "Altmış beş bine satıyorum," dedi sonunda. Kalabalık kıpırdanmaya başladı ve etraf fısıltılarla uğuldadı. "Altmış altı var mı?"

Briony ona bakmaya cesaret edemedi. Bakarsa, omuzlarının duruşunda bir kararsızlık görebileceği düşüncesine katlanamıyordu. Belki de okuldayken yaptığı gibi, önündeki soruna yeniden odaklanmadan önce omuzlarını geriye çekip duruşunu düzelttiğinde, onun düşüncelerini tahmin edebilirdi.

"Altmış beş bin, satıyorum."

Ya da iksir dersinde tahtaya bakarken, başını yana eğip aniden kalemini kaparak, hızlı davranmazsa kaybolacakmış gibi düşüncelerini not alırkenki hâli gibi.

"Altmış beş bin, satıyorum."

Ya da üçüncü sınıfta, birdenbire ona ilgi göstermeyi bıraktığı zamanki gibi, onu kızdırmak için bile. Kendini tamamen kapattığı ve sadece en garip durumlarda onunla kavga ettiği ya da onunla göz teması kurduğu zamanlardaki gibi.

Tokmak gümbürdedi.

Sanki yer yarıldı ve şiddetli bir ses lav gibi kulaklarına hücum etti.

Reighven sahneye koşarak Vein'le ortada buluştuğunda Briony gözlerini yere indirdi. Parşömen. Sol kolunda bir yanma hissi. Sonra saçlarının arasında bir el yumruk oldu ve başını geriye doğru çekti. Reighven oradaydı ve ona sırıtarak bakıyordu.

Briony onu itince bu, kalabalığın çok hoşuna gitti.

Mallow ayağa kalktı ve sanki bir kez daha yapmasını istermişçesine diğerleriyle birlikte alkışladı.

Gains ön sırada, açgözlü bir ifadeyle gülümsüyordu. Briony ise artık sesleri ayırt edemiyordu. Kulakları uğulduyordu.

Platform alçalarak onu sahne arkasına indirirken, ayağa kalkan kalabalığa son bir kez baktı, dördüncü sıradaki koltuk boştu.

İKİNCİ KISIM

Moreland'in En Yüce Kralı'na,

Büyücülerin bağ kurabileceği en güçlü kalp eşini bulma talebiniz karşısında büyük bir onur duydum. Ejderhalar elbette çok arzu edilen varlıklardır ancak huysuzdurlar. Kendi büyülerine sahiptirler ve insanlardan doğdukları için onlardan birini kalp eşi olarak görmek istememiz doğaldır.

Yeni bir teorim var ki bunu sizin ve sarayınızın huzurunda sunmak arzusundayım. Size, tükenmeyen bir büyü kaynağı vadederek ilginizi çekmeyi umuyorum. İki hafta sonra saraya gelerek bu büyüyü sunacağım ve umarım bu konuda açık fikirli bir yaklaşım sergilersiniz.

Saygılarımla,

Gio Vindecci

—MORELAND KRALI TOMAS'A YAZILAN MEKTUPLARDAN, KAYITLARDAN SONRA 1514 YILI CİVARI, DİĞER ADIYLA VÖ (VINDECCI ÖNCESİ) 1. YIL.

12. Bölüm

Yedi Yıl Önce...

Okuldaki ikinci yıl çok farklıydı, artık Rory ve Cordelia birbirlerine utangaç bakışlar atıyorlardı. Ve daha fazlasını.

Briony nereye baksa onları el ele tutuşurken, güneşin altında otururken, hatta Briony'nin kardeşi ile paylaştığı süitte çılgınca öpüşürken görüyordu. Bu noktada Briony, yüksek sesle oturma odasının *ortak* bir alan olduğunu hatırlatıyordu.

Didion'un ona üst kattaki odasına kadar eşlik etmek istediği zamanlar dışında, Briony giderek daha fazla yalnız kalıyordu. Bir gün derslerden sonra kendisini öpmesine izin vermişti ve güzel geçmişti. Ertesi gün Didion onu tekrar öptüğünde ve elleri belinden usulca yukarıya doğru kaymaya başladığında, Toven'ın sözleri aklına geldi: *İkinci sınıfta insanların ellerini kendilerine sakladıklarını mı sanıyorsun?*

Briony geri çekildiğinde Didion'un yüzünde utangaç bir gülümseme vardı ve Briony bunun hoşuna gittiğini düşündü. Ama ertesi gün odasına çabucak dönmesi gerektiği bahanesiyle oradan ayrıldı ve odasında oldukça fazla zaman geçirdi.

Eversun okulunda, Bomardi dağlarının soğuğu uzak bir anı gibiydi. Okul, bir göl kenarındaydı ve tıpkı komşu Claremore Kalesi gibi kireçtaşından yapılmıştı. Bomardi okulunun aksine, bu okul yukarı doğru değil, geniş bir alana yayılıyordu. Briony'nin

odası gölün muhteşem manzarasını görüyordu ve pencereden dışarı bakıp suyu görmek ona büyük bir huzur veriyordu.

Ta ki yaz dayanılmaz sıcağıyla gelene kadar. Bomardi erkekler, iç çamaşırlarına kadar soyunup suya atlamak için penceresinin altındaki iskeleyi kullanmaya başladılar.

Briony bir öğleden sonra matematik dersine konsantre olmuşken penceresinden tanıdık, derin bir bariton ses ve birkaç başka erkeğin sesini duydu. Derin bir nefes aldı ve haftanın başından beri her öğleden sonra yaptığı gibi onları görmezden gelmeye çalıştı.

Ama sonra Toven Hearst'ün içten kahkahasını duyunca kitabını kapattı, penceresine gitti ve görünmemek için dikkatlice kenarda durdu.

Finn Raquin ve Collin Twindle çoktan suya girmiş, sular sıçratarak yüzüyorlardı. Liam Quill botlarıyla uğraşıyordu. Toven ise tişörtünü omuzlarından sıyırıyor, hareket ederken sırtındaki kaslar iyice belirginleşiyordu.

Briony sinirlenerek iç geçirdi. Bu konuda bir şey söyleyemezdi çünkü bunun *onun* penceresi olduğunu bilselerdi, muhtemelen onu rahatsız etmek ve dikkatini dağıtmak için daha da yaratıcı yollar bulurlardı.

Liam pantolonunu çıkarıp hantal bir şekilde suya atlarken, Toven'ın elleri yavaş yavaş kemerine gitti. Pantolonunu çıkardığında, düzgünce katlayıp iskeleye bıraktı ve sonra deneyimli bir yüzücü gibi suya daldı.

Saçları ıslandığında daha koyu bir renk almıştı.

Briony, Toven'ın omuzlarındaki su damlalarının güneş ışığında parıldamasını itiraf etmek istemediği kadar uzun bir süre izledi.

Sonunda pencereden uzaklaştığında, odasına dışarıdan gelen sesleri engellemek için sağırlaştırma büyüsü yaptı.

Ertesi hafta, derslerden sonra okul ödevlerini dışarıya çıkardı ve gölün etrafındaki sık ağaç sırasını takip ederek en sevdiği ağaca doğru ilerledi. Gölün batı tarafında, dalları etrafından sarmaşıklar gibi sarkıp gövdesinin neredeyse tamamını çevreleyen

tek bir söğüt ağacı vardı. Dışarısı ılık olduğunda orada kitap okumayı çok severdi.

Ancak şimdi, ağaca yaklaşırken, ağacın dibinde kitap okuyan birini gördü.

Briony kalın bir meşe ağacının arkasına saklandı ve sarkan dalların arasından bakmaya başladı.

Toven Hearst. Tabii ya.

Söğüt ağacının gövdesine yaslanmış, kucağında bir kitapla ve yakası açık bir şekilde oturuyordu. Ayakkabılarını çıkarmıştı, çorapları farklı renkteydi.

Briony, odasında kitap okumaya karar verip kaleye kadar tüm yolu geri yürüdükten sonra, nedense o gece onu uyutmayan şey o çoraplar olmuştu. Renkleri ve desenleri ayırt edemiyor muydu? Yoksa iç çamaşırları konusunda sadece tembel miydi? Briony bunu çözemedi ve bütün gece dönüp durdu.

Bir hafta sonra yazın en sıcak günü geldi. Briony sıcağı severdi ama bu aşırıydı. Ağacına vardığında terden sırılsıklam ve nefes nefeseydi ancak bu sefer sadece çıplak ayakları gördü.

Briony homurdanarak dalların arasından ilerledi.

Toven Hearst sırtüstü yatmış, yüzünü kitabıyla örtmüş uyukluyordu. Çıplak olan sadece ayakları değildi.

Gömleği, ağaç gövdesindeki bir budaktan sarkıyordu ve Briony onun karnını ve göğsünü görebiliyordu.

"Hayır," dedi Briony. "Git buradan."

Toven elini kaldırıp yüzündeki kitabı çekti. "Anlamadım."

"Bu benim ağacım," dedi Briony, hâlâ nefes nefese bir hâlde. "Git buradan."

Toven açık renk kaşlarından birini kaldırdı. "Senin ağacın mı? Adını ağaca mı kazıdın, Rosewood?" Gözleri alaycı bir şekilde büyüdü. "Ah, doğru ya. Ağaçlara adını kazımak konusunda yetenekli olan *kardeşindi,* değil mi?"

Toven'ın, sırrını bildiğini hatırlayınca Briony'nin yüzü kızardı.

"Kardeşime yardım ettiğimi birilerine söylemeyi mi, yoksa okulun geri kalanında bu konuda benimle uğraşmayı mı planlıyorsun?"

"Belki de sana şantaj yapmak için mükemmel bir fırsat bekliyorumdur." Kitabı tekrar gözlerinin üzerine koydu ve başını kollarına yasladı.

Briony öfkeyle nefes verdi. "Ağacı ilk hafta buldum. O benim. Gitmelisin." Sesinin son derece huysuz çıktığını biliyordu, yine de elinde değildi.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Önce ben geldim," derken, sesi kitabın arkasından boğuk geliyordu.

Toven çıplak göğüsüyle rahat bir şekilde uzanırken, Briony onun kendisini hiçbir zaman tehdit olarak görmediğini fark etti. Bu konuda onun fikrini değiştirmek için can atıyordu ama babasının ne diyeceğini biliyordu.

Ayağını nemli zemine vurarak onu göndermenin bir yolunu bulmak için etrafına bakındı ama hiçbir şey bulamadı. Sonra bakışları ağacın dibinde duran iki farklı çoraba takıldı. Gözlerini kısarak onlara baktı ve okulda gösteriş yapan, her aynada kendi yansımasını gören ve göle atlamadan önce pantolonunu katlayan birinin çoraplarını eşleştirememesinin nedenini merak etti.

"Hâlâ burada mısın, Rosewood?" diye sordu Toven miskin bir tavırla.

Briony ayaklarını vurarak uzaklaşırken, ertesi gün ağaca ondan önce ulaşmaya kararlıydı.

Ve başardı. Toven'ı söğüt ağacına doğru yürürken gördüğünde, yaprakların oluşturduğu perdeye bir bariyer kurdu.

"Önce ben geldim. Bu sefer gitmen gerekecek, Hearst."

Toven ona sert bir bakış attı ve yaprakların arasından geçmeye çalıştı. Briony'nin onu engellediğini fark ettiği zaman yüzünde beliren ifadeye *bayılmıştı.*

Ertesi gün, ilk gelen Toven oldu.

Bunun üzerine Briony, sonraki gün öğle yemeğinden koşarak çıktı, bir elmadan başka bir şey almadı. Didion onu durdurmaya çalıştı ama o özür dileyerek onu itti.

Ağaca ilk ulaşmak için kıyı boyunca kestirme bir yol izleyerek hızla göle doğru ilerledi.

Yanındaki ağaçların arasında ayak sesleri duydu.

Briony hızını iki katına çıkardı, gölün etrafındaki çalılıklardan geçerken elbisesi ağaç köklerine takılıp yırtıldı.

Toven ona yetişmek için koştu. "Bu ağaç senin için gerçekten bu kadar değerli mi?"

"Seni yenmek benim için bu kadar değerli," dedi Briony. Toven gayet normal nefes alırken kendisinin nefes nefese kalmasından rahatsız olmuştu.

Toven kahkaha atar gibi bir ses çıkardı, sonra uzun bacaklarıyla Briony'nin önüne geçti ve aniden dönerek geri geri koşmaya başladı ve bu şekilde bile Briony'nin koşabileceğinden daha hızlıydı.

"Sana bir şey söyleyeceğim, Rosewood," dedi. "Eğer iksirlerde birinci sırada olmamı sağlarsan, ağacı rahat bırakacağım."

Briony tökezledi. "Ben birinci değilim–"

Toven ona bilmiş bir şekilde sırıtarak baktığında sustu. İksir dersinde birinci sırada olan *Rory* idi.

"Ama tabii ki, her gün benimle yarışmayı tercih edersen," dedi alaycı bir gülümsemeyle vücuduna bakarak. "Manzarayı sorun etmem–"

Toven, bir kökün üzerine takılıp aniden sırtüstü düştü.

Briony kahkahayı patlatarak dizlerinin üzerine eğildi. Nefes nefese kalan Toven'ın buruşuk yüzüne bakarak kahkahalara boğulurken, yarış unutulmuştu.

Toven derin nefesler alarak doğruldu ve onu yere düşüren köke öfkeyle baktı.

"Ah, bu muhteşemdi," dedi Briony gözlerini silerek. "Teşekkürler."

"Tanrım, bu..." Toven başının arkasına uzanıp hafifçe dokundu. Parmak uçları kırmızıydı.

Briony'nin yüzü sarardı. "Ah! İyi misin?" Dizlerinin üzerine çökerek onun yanına oturdu.

"Sorun yok." Elindeki kanı silmeye uğraşırken Briony'yi itmeye çalıştı.

"Bir bakayım–"

"Gerek yok."

"Gerçekten Toven, çabucak iyileştirebilirim." Toven'ın omzuna uzandı.

"Rosewood, çekil üstümden," dedi Toven kırıcı olmamaya çalışarak. "Sanki bir Eversunın beni iyileştireceğine güveneceğim."

Briony ona sert bir bakış attı. "İyileştirme konusunda zihin büyüsü de aynı derecede etkilidir. Bir sıyrıkla başa çıkabilirim." Gözlerini masumca açarak rol yaptı. "Tabii, bir sağlık ekibi çağırmam gerektiğini düşünmüyorsan? Tüm öğretmenleri göle çağırmamızı gerektirecek kadar mı kötü yaralandın?"

Toven iç geçirdi. "Sadece... acele et. Ve iz bırakma."

Briony burun kıvırdı ve dizlerinin üzerinde ilerleyerek Toven'ın arkasına geçerken elbisesinin dizleri çamur oldu.

Toven'ın gümüş grisi saçları kırmızıya bulanmıştı. Briony yüzünü buruşturdu ve eliyle bir itme hareketi yaparak kanı hızla temizledi. Toven'ın kafatasında, saç çizgisinin hemen yanında bir kesik vardı. Briony başparmağı ve işaretparmağını kesiğin çevresine yerleştirdi ve kan akışını yavaşlatarak pıhtılaşmasını sağlamaya odaklandı.

Hafif bir esinti vardı ve Toven'ın kokusu burnuna çarptı. Nane olabilirdi. Parmaklarını yaraya götürüp deriyi bir araya getirdi.

Toven'ın boynundaki tüyler diken diken oldu. "Yara izi bırakma," diye tekrarladı.

"Bebek gibi davranma."

Parmaklarıyla havada ufak itme ve çekme hareketleri yaparak yaranın kenarlarını kapatmaya çalıştı. Yüzü onun boynuna yakındı ve nefesinin Toven'ın yakasının üstündeki ince tüyleri hareket ettirdiğini görebiliyordu.

Ve aniden, sık ağaçların arasında yalnız olduklarını, kimsenin onlara eşlik etmediğini fark etti.

Birbirlerine fazla yakın oldukları için Briony'nin kalbi hızla atıyordu; Toven'ın arkasında diz çökmüştü, kasıkları ve karnı neredeyse Toven'ın sırtına değiyordu.

Kış gündönümündeki sesi kulaklarında yankılandı. *İkinci sınıfta insanların ellerini kendilerine sakladıklarını mı sanıyorsun?*

Yutkundu ve parmaklarını çekti.

"Bunu bitirmek için sağlık görevlilerini çağırmalısın," dedi, dikişi iz bırakmadan yapabileceğini çok iyi bilmesine rağmen. Ayağa kalkarak kitabını ve elmasını aldı. "Bugün ağacı ben alıyorum. Sen de gidip o yaraya baktırmalısın."

Toven tam omzunun üzerinden ona bakıyordu ki Briony uzaklaşmaya başladı, yüzü kızarmıştı ve göğüskafesini sıkıştıran bir şey vardı.

Ertesi gün, Didion onu söğüt ağacının altında otururken buldu ve Briony, onun başka biri olmadığını görünce hissettiği hayal kırıklığını bastırdı. Didion yumuşak bir öpücükle onun dikkatini kitaptan uzaklaştırdığında, Briony ona izin verdi. Gövdenin altında uzanırken onun üzerine kıvrılmasına sesini çıkarmadı ve gözlerini o kadar sıkı kapattı ki onun koyu saçlarının daha açık bir renk olduğunu hayal edebildi ve Didion'un ellerini göğüslerine getirdi. Didion oradaki bağcıkları çözemedi ve sürekli kramp girdiğini bahane ederek şikâyet edip durdu ama Briony çaresizce içindeki yangını söndürmek istiyordu ve Didion'u devam etmesi, daha sert bastırması ve üzerinde hareket etmesi için teşvik etti.

Zaten ikinci sınıfta kimse ellerini kendisine saklayamazdı.

13. Bölüm

Briony, sirkteki karanlık bir dolaba tıkılıp kilitlendi.

Gözlerinin karanlığa alışması biraz zaman aldı ama bir süpürge bulup ikiye kırarak silah yapmayı başardı. Beklerken saatler geçmiş gibi geldi. Briony hemen Reighven'a verileceğini düşünmüştü ama belki de ödeme süreci sandığından daha karmaşıktı.

Kapı sonunda açılıp ışık gözlerine çarptığında, tüm adrenalinini kaybetmişti. Kalbi yeniden hızla atmaya başladı.

Ama gelen Reighven değildi. Gains, sanki onu zengin etmemiş gibi ona öfkeyle baktı.

"Kalk."

Briony, süpürgenin sapından kopardığı keskin sopayı saklamaya bile tenezzül etmeden ayağa kalktı. Gains parmaklarını şıklattarak sopayı bir kenara attı.

"Benimle gel."

Yavaşça dolaptan çıkıp onu takip etti. Gains, onu merdivenlerden indirdi ve sirk sahnesinin arkasına doğru yönlendirdi. Kapalı kapıların arkasından hiçbir ses gelmiyordu, arkadaşlarının hepsinin çoktan gitmiş olabileceğini düşündü.

Gains, üzerinde *Akrobatlar* yazan kapalı bir kapının önünde durup kapı kolunu itti ve onun girmesi için kenara çekildi. İçeride Reighven'ı bulmayı bekliyordu. Belki de onu zorla yatırıp elbisesini yukarı çekeceği bir karyola ya da sandalye...

Larissa Gains'i bulmayı beklemiyordu. Onu bir daha asla bulamayacağını düşünmüştü.

Larissa da aynı şeyi hissediyor gibiydi, yaslandığı tezgâhtan doğrulup gözlerini kocaman ve hırsla açarak ona baktı. Duvarlarında aynalar ve büyük mumların titreştiği bir giyinme odasındaydılar.

Gains, kızına bir kez bile bakmadan kapıyı kapatarak onları içeri kilitledi.

Larissa ona bir şey söylemeden önce, Briony sol kolunda keskin bir yanma hissetti. Ağzı, sessiz bir acı çığlığıyla açıldı. Lag Reighven'ın isminin derisine kazınmış olduğu yere baktı. Harfler cızırdadı. Yumruğunu sıktı ve teninde farklı bir imza oluşana kadar mürekkebin yükselip yeniden dizilişini izledi.

Toven Hearst.

Gözlerini kırpıştırarak harflere bakarken görüşü bulanıklaştı. Bu olamazdı...

Larissa yanına gelip kolundan tuttu.

"Hah!"

Bu sesle irkildi.

Larissa arkasını dönüp saçlarını tırnaklarıyla taradı. Briony aynadan Larissa'nın gözlerini kapatıp dudaklarını birbirine bastırdığını görebiliyordu.

"İnanılmaz." Birden Briony'ye dönerek, "Ne kadar?" diye sordu.

Briony, Larissa'nın bilmesine gerek olmadığına karar vererek başını iki yana salladı.

"Otuz bin?" Larissa, onu süzerek tahminde bulundu. "Otuz beş bin?" Briony cevap vermediğinde, "Hadi ama. Merak ettim. Kırk mı?" dedi.

Briony arkasını döndü ama Larissa'nın yüzünün kendisine yansımadığı bir duvar bulamadı. Kendi yüzü, gözlerinin altındaki derin halkalar ve kuru cildi nedeniyle neredeyse tanınmaz hâle gelmişti. Çene hattı hoş olmayan bir şekilde belirginleşmişti.

"Söyle bana," diye tısladı Larissa omzunun üzerinden. Briony onun gözlerine baktı. Larissa'nın yüzünde, fırtına patlamadan hemen önceki saniyelerde olduğu gibi şimşekler çakıyordu sanki. Briony izlerken, Larissa'nın mavi gözleri doldu ve yavaşça nefes aldıktan sonra, "Kırk binden fazla mı?" diye sordu.

Briony titreyerek başka yere baktı. Larissa'nın kolundaki dövmeyi gördü: *Toven Hearst.*

Briony her şeyi tam olarak anlayamadan, giyinme odasında şiddetli bir rüzgâr esti. Yüzünü korumak için ellerini kaldırdı ve Larissa da aynısını yaptı. Göz ucuyla baktığında, odada kocaman bir delik olduğunu gördü. Bir portala açılan siyah bir giriş.

Larissa ve Briony birbirlerine baktılar. Briony ne tür bir seçenekleri olduğunu bilmiyordu. Fakat birinin gelip onları zorla geçireceğinden emindi.

Larissa kapıyı son bir kez denedi ama başaramadı, ardından Briony'nin elini tutup onu delikten içeri çekti.

Briony basıncı göğsünde hissetti ve diğer tarafa çıktıklarında, yüzüne iri yağmur damlaları çarptı. Şimşek gökyüzünü yarıp geçtiğinde, önlerinde uzanan karanlık bir malikâneyi aydınlatırken Briony sessizce nefesini tuttu. Ferforje kapılar kapalıydı.

Briony, Hearst Malikânesi hakkında bir şeyler okumuştu ama burayı hiç görmemişti. Malikâne, Armitage Dağları'nın eteklerinde, Bomard'daki birkaç düz araziden birine inşa edilmişti. Hearst Malikânesi, Hearst ailesinin sahip olduğu mülklerden sadece biriydi ama en değerlisi ve bu nedenle en sık kullanılanıydı.

Larissa, yağmurun altında endişeyle malikâneye baktı, sanki orada kendisinin bile güvende olup olmayacağını bilmiyormuş gibiydi.

Briony bir daire çizerek döndü ve şimşeklerin ışığında arkasında karanlık ve geçilmez bir orman olduğunu gördü. Şimdi kaçabilirlerdi. Larissa'nın elini tutup ormana kaçabilir, Gowarnus iksirinin etkisinin geçmesini bekleyip sonra da uygun bir şekilde portal açarak uzaklaşabilirlerdi.

Bunu yapmaya karar vermişti ki aniden ağaçlarda bir hareket

oldu. Briony geri adım attı ve Larissa da onun dikkatini çeken şeyi görmek için döndü.

Büyük bir tilki, bir ağacın gövdesinin etrafında gizlice dolaşarak onları izliyordu. Belki de küçük bir kurttu.

Arkalarından gelen bir çınlamayla geri döndüler ve siyah metal kapının açıldığını gördüler. Uzun bir parkın sonundaki Hearst Malikânesi'nin kapısı açıktı.

Briony her yöne döndü. Ormandaki yaratığa ya da karanlık malikâneye doğru gitmeyen bir çıkış yolu var mıydı?

Larissa'nın kolunu tuttu ve sol tarafta, dış duvarın köşesindeki yol ayrımını işaret etti. Larissa sessizce başını iki yana salladı, gözleri ormandaki yaratık ile evin açık kapısı arasında gidip geliyordu. Uzun yol boyunca onlara doğru yavaşça hareket eden bir ışık topu vardı.

Briony, Larissa'nın kolunu bıraktı ve yola doğru koştu. Bunu tek başına yapabilirdi.

Hırıltıyla kapanan bir çenenin sesi duyuldu ve Briony yolunun üzerindeki hayvanı görünce geriye sıçradı. Bunun bir tilki olduğunu görebiliyordu ama daha derin bir hırıltısı vardı.

Islak çimlerde tökezleyip kaydı ve sırtüstü düştü. Larissa ona yardım ederken, ışık topu hızla ilerleyip kapıda durdu ve havada asılı kalınca Briony bunun, denizcilerin karanlık okyanusta yol bulmak için kullandıkları yol gösterici ışığa benzediğini fark etti.

Briony, yalanan tilkiye baktı ve Larissa'yı da yanına alarak ışığı takip etmek için ilerlemeye başladı.

Tilki birden hamle yapınca Briony ve Larissa panik içinde ayrıldılar. Briony kapılardan içeriye doğru düştü, Larissa ise dışarıya kaçtı. Briony sol kolunda keskin bir acı hissetti ve ayağa kalkmasına fırsat kalmadan siyah kapılar kapanarak onu içeriye kilitledi.

Briony kapılara doğru koştu, metali tutup çekmeye çalışırken Larissa da dışarıdan aynı şeyi yapıyordu. Şimşek gökyüzünü yırttı ve bir saniye sonra gök gürültüsü patladı. Larissa'nın

gözleri tilkinin üzerindeydi, Briony ise tüm gücüyle çekiyordu, parmakları yağmur suyunda kayıyor ve yerinden çıkan omzu yanıyordu.

Tilki son bir bakışla dönüp ağaçlara doğru geri gitti. Bir saniye sonra, ormanın kenarında koyu siyah bir geçit açıldı. Kapüşonlu bir adam dışarı çıkınca Larissa bir çığlık atarak kapılara atıldı ve içeridekilere kapıları açmaları için yalvardı.

Adam elini uzatarak, "Yapma!" diye bağırdı. Kapüşonunu çıkardı ve Finn Raquin'in endişeli gözleriyle karşılaştılar. "Bariyeri geçme, Larissa."

Larissa hıçkırarak onun kollarına atıldı.

Briony, Larissa'nın yüzünü arkadaşının göğsüne gömüşünü sessizce izledi. Ve o anda Cordelia ile Didion'a ne olduğunu merak etti.

Finn, kapıda duran Briony'ye bakmadan Larissa'nın kolunu tuttu ve cebinden bir tüp çıkardı. Dişleriyle mantarı çekip, "Bu biraz acıtacak," dedi.

Finn iksiri onun koluna, Toven'ın adının yazılı olduğu dövmenin üzerine döktüğünde Larissa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Briony, Larissa'nın derisinin yanıp kül oluşunu dehşetle izledi. Larissa acı içinde çığlık attı ve geri çekilmeye çalıştı ama Finn onu sıkıca tutuyordu. Boşalan tüpü yere attı ve hızla Larissa'nın koluna büyü yapmaya başladı.

Gökyüzü bir şimşekle aydınlandı ancak gök gürültüsünün sesi bile Larissa'nın çığlıklarını bastıramadı. Finn, Larissa'nın derisinden siyah, mürekkep gibi ıslak bir duman çıkardı. Larissa kendinden geçerek bayıldığında Finn onu sıkıca göğsüne bastırdı ve duman kana dönüşene kadar çekip durdu.

Yanmış derisinin üzerine koymak için bir yaprak parçası çağırdı, sonra Larissa'yı göğsüne sıkıca bastırarak Briony'ye bakmadan onu portala geri taşıdı.

Briony'nin kalbi deli gibi atıyordu. Onun kendisini duyması için çaresizce parmaklıklara vurdu. Finn döndüğünde, Briony kolunu olabildiğince uzatıp gözleriyle âdeta yalvarırcasına ona baktı.

Sıradaki benim.

Finn ona bakarak derin bir nefes aldı. "Burası senin için en güvenli yer, Briony."

Hearst Malikânesi'ne bakmasını ve Larissa'yı kollarında tutarak portala girmesini izlerken, Briony'nin gözleri dehşetle açıldı.

Portal *bir fermuarla* kapandı ve Briony, Hearst Malikânesi'nin kapılarının yanlış tarafında, yağmurda yapayalnız kalakaldı.

@ayisigikitap

14. Bölüm

Briony sırtını ferforje kapıya dayadı ve malikâneye baktı. Ortasında büyük bir kubbe bulunan taş yapı üç katlı gibi görünüyordu.

Burası onun hapishanesi mi olacaktı? Koluna tekrar baktı. *Toven Hearst.* Onu elde etmek için nelerden vazgeçmişti? Reighven'ın astronomik bir meblağdan daha azına kendisinden vazgeçmiş olabileceğini hayal edemiyordu.

Hearst ailesi zengindi; bu, şu an karşısında duran kanıtlar olmasa bile gayet açıktı. Ama neden ona bu kadar para harcamışlardı?

Toven bir zamanlar ona ulaşmak için dört kişiyi öldürmüştü, bu yüzden şimdi onu elde etmek için on binlerce altın harcaması o kadar da şaşırtıcı değildi. Onu kovaladığı, onu ne kadar kolay yakalayabileceğini gösterircesine yanında koşarak alay ettiği ânı hatırlayınca içini bir ürperti kapladı. Bir yıl önce o gece onu yakalayamamış olmasının tek nedeni, büyüsünü kullanırken açgözlü davranmasıydı. Dört kişiyi aynı anda öldürmenin kalbine ne yapacağını hesaplayamamıştı. Tek bir Kalp Durdurma ile birden fazla kişinin hayatını alan birini ilk kez görüyordu; bu, duyulmamış bir yetenekti. Eversunlar, *Orion*'un bunu yapabileceğini biliyorlardı. Tek bir Kalp Durdurma ile iki kişiyi öldürebileceğine dair raporlar gelmişti. En yetenekli kalp büyücüleri bile

Kalp Durdurma'yı bir seferde sadece bir kez kullanabilirdi. Orion Hearst tehlikeli bir istisnaydı ve Toven Hearst, kendisinden önceki tüm kuralları çiğneme potansiyeline sahipti.

O gece, Briony karanlık bir ormanda ilerlerken, birbiri ardına cesetlerle karşılaşmıştı, toplamda dört tane, ta ki sonunda Toven Hearst'ü bulana kadar. Toven, tek bir seferde kalbinin dört kez parçalanmış olmasının yarattığı acıyla hareket edemez hâle gelmişti.

O zaman, normalde tek bir büyücünün yapması imkânsız olan bu katliama bakarken, onu olduğu yerde öldürüp Evermore'u Toven Hearst sorunundan kurtarmalı mı diye düşünmüştü.

Ama yapamadı. O zaman yapamadı.

Yine gökyüzünü yırtan bir şimşek, onu anılarından kopardı. Yol gösterici ışık sanki *Hadi gel,* der gibi sallanıyordu.

Işık, yeniden eve doğru süzülmeye başladı ve onu içeriye yönlendirdi.

Kesinlikle hayır, diye düşündü Briony. Kapılara baktı, gözleriyle karanlık gecenin içine uzanan uzun demir parmaklıkları takip etti. Briony sağa doğru yöneldi, parmaklıkları takip ederek bir açıklık bulmayı umuyordu.

Kapıdan ya da üst kattaki pencereden birinin onu izlediğini tahmin ederek malikâneye tekrar baktı. Karanlıktı.

Yağmur yüzüne çarptı ve elbisesini daha da ıslattı. Terlikleri yağmurlu havalarda ya da dışarıda giymek için uygun değildi, çitin kenarındaki çamurlu çimlere ise hiç uygun değildi. Çit bir taş duvara dönüştüğünde, terliklerinden birini çamurda kaybetmişti.

Briony, gökyüzünü yaran şimşeklerin ışığıyla duvarın üstüne baktı. Duvar en az üç metre yüksekliğindeydi ve tırmanmak için basamak yoktu. Briony ilerlemeye devam etti, yol gösterici ışığın kendisini takip etmesini beklediği kapıya gözünü dikerek olduğu yerde volta attı.

Güneydoğu tarafına döndüğünde omzu yanıyor, başı zonkluyordu. Her nefes alışında kaburgalarına bıçak saplanıyormuş

gibi hissediyordu. Zihin büyüsü ya da kalp büyüsü yapmayı denedi ama hiçbir şeyin ona tepki vermemesine şaşırmadı.

Briony, Larissa'yı düşündü. Toven, Finn'in onu kaçırdığını biliyor muydu? Elbette biliyordu. İnce elbisesiyle rüzgârda titrerken, neredeyse Larissa'nın kaybının yasını tutuyordu. İkisi birlikteyken, Briony bir şekilde daha güvende hissediyordu. Toven Hearst'ün çatısı altında, birçok yönden güçsüz bir şekilde yalnız kalma düşüncesi...

Hiçbir zaman yakın dövüş savunmasını öğrenmesine gerek olmamıştı. Anna her zaman yanında olmuştu. Briony, her türlü saldırganı savuşturacak birçok büyü öğrenmişti ama büyü olmadan bir erkeği nasıl savuşturacağını öğrenmeye hiç gerek duymamıştı.

Hearst Malikânesi'nin arka tarafını dolaşırken, arazideki büyük bir göletin manzarası karşısında durdu. Belki de küçük bir göldü. Yüzeyinde ayın yansıması vardı ve yağmur, suyu dalgalandırıyordu. Bomard'da dağlardan akan nehirler dışında su birikintileri yoktu. Eversunlar, kıyılarda ve büyük iç göllerinde bolca bulunan sulara dua ederken, Bomardlılar taşlara dua ederdi.

Briony, dikkatini yeniden topladı ve hemen önündeki taş duvarın sonunu buldu. Duvarın etrafından dolaştı ve bir tarlaya açılan küçük bir tepenin üzerinde olduğunu fark etti. Uzakta dağların eteklerini görebiliyordu. Aklında orada saklanma olasılığı dolaşıyordu. Dağlarda ne bulacağını bilmiyordu ama tek yapması gereken, vücudundaki Gowarnus bitki iksirinin etkisinden kurtulmaktı.

Sadece bu tepeden aşağı koşup dağlara doğru gitmesi gerekiyordu. Denemeye değerdi.

"Orada dur, Rosewood."

Döndü. Toven Hearst on adım arkasında durmuş, temkinli gözlerle ona bakıyordu.

Gök gürültüsü gökyüzünü sarsarken, o da bu gücün etkisiyle titredi. Kalbi, neredeyse kaçabilecek olmanın heyecanı ve Toven Hearst bilinmezinden duyduğu korkuyla çarpıyordu.

Üzerinde açık artırmada giydiği kıyafetlerin aynısı vardı ama şimdi, yakından bakınca yeleğinin gümüş işlemeli olduğunu görebiliyordu. Yağmur saçlarını daha koyu hâle getirmişti ve ona bakarken Briony, Eversun okulunda rıhtımdan atlayan çocukları düşündü.

Yağmurdan gözlerini kırpıştırdı. Toven bir adım öne çıktı ve Briony ondan uzaklaşmamak için tüm gücüyle direndi.

"Bu gezintiye yağmur yağmadığında devam etmek ister misin?" dedi Toven, her zamanki keskin zekâsıyla.

Briony, Toven'ın omzunun üzerinden fırtınada korkunç görünen Hearst Malikânesi'ne, sonra da arkasında uzanan dağlara baktı. Özgürlüğe.

Ondan kaçabilir miydi?

"Soğuktan ya da yaratıklardan ölmek üzere dağlara koşmadan önce, kolundaki dövmenin etkili olduğu bu arazinin burada bittiğini bil. Çizgiyi aşarsan, zarar görürsün."

Briony kolundaki dövmeye baktı, siyah ve altın rengiyle parıldayan ismine... Bu doğru muydu? Yoksa onu korkutmak için mi söylenmişti?

Toven gözlerini ona dikmişti. Cevap vermemesi onu sinirlendirmiş olabilir miydi? Sesi olsa bile, eskisi gibi ona haddini bildirecek cesareti olup olmadığından emin değildi. Onun bir katil olduğunu öğrenmemiş olsa karşılık verirdi.

"Hadi ama," dedi Toven, ona bir adım daha yaklaşarak. "İnatçılık ediyorsun, beni seni sürüklemek zorunda bırakma."

Briony, atıldığı ilk hücrede uykudan uyanmıştı; ikincisine sırtüstü sürüklenmişti ve üçüncü hücresi olan karanlık dolaba zorla sokulmuştu. Ve şimdi son hücresine yürümesi isteniyordu.

Yağmur yavaşlıyordu.

Bir esinti, üstlerindeki ağaç dallarını hışırdatıyor ve ay, Toven'ın gözlerinden yansıyordu.

Denemeye değerdi.

Eğer yanılıyorsa, sonunda yine Toven'ın planladığı gibi hücreye dönecekti.

Briony, hâlâ sahip olduğunu bilmediği bir çeviklikle hızla döndü ve görünmez bariyerin üzerinden atlayarak tarlaya girdi.

Kolunda bir ateş kıvılcımı patladı, yanıyor, çıtırdıyor, sinir uçlarını yakarak cızırdıyordu. Altında ıslak çimlerin çiğnenme sesi vardı ve momentumun onu defalarca yuvarlamasıyla hızlı hareket ediyordu. Ateş tüm vücuduna yayıldı, onu içten içe kavuruyordu. Acı zihnini sardı ve onu girdap gibi bir karanlığa gömerken arkasında bir haykırış yankılandı.

* * *

Sallanıyor, süzülüyordu.

Briony okulun gölünde yüzüyordu. Su, üşümüş vücudunu ısıtıyor ve bedeni hafif dalgalarla sallanıyordu.

Zihni süzülerek yükseldi, düşünceleri anılara bağlandı.

Dışarıda, yağmurun altındaydı. Tepeden aşağı yuvarlanmak istemişti ama Toven Hearst onu durdurmuştu.

Gözkapakları titredi ve acıyı hatırladı. Vücudu titredi ve birinin kollarının onu kendine çektiğini hissetti.

Biri onu göğsüne bastırdı; sıcak, sağlam, düzenli bir kalp atışıyla yürüyerek, sallanarak, tekrar uykuya dalmasına neden oldu.

Cildi acıyordu. Yağmuru duyabiliyordu ama hissedemiyordu.

Sıcak parmaklar ıslak saçlarını alnından itti ve kolların onu daha sıkıca kavradığını hissetti.

Göz açıp kapayıncaya kadar yeniden karanlığın içine düştü.

* * *

"Ne oldu?" Bir ses zihninde yankılanarak onu uyandırdı. Bir kadın sesi.

Gözkapakları, onları birbirine yapıştıran yapıştırıcıya karşı mücadele etti.

"Mülkiyet sınırını aştı," dedi kulağının yanından gelen bir ses. "Bu lanet dövme onu elektroşoka soktu."

"Yaşıyor mu?" dedi kadın. Bir annenin endişesiydi bu. Ama annesi ölmüştü. "Toven, yaşıyor mu?"

Birisi kulağının dibinde nefesini tuttu. "Ben... bilmiyorum. Çığlık atmadı." Toven'ın sesinin düşük titreşimi onu sakinleştirdi ve yine denize doğru sürüklendi.

* * *

Briony'nin ilk farkına vardığı şey yataktı. Gözlerini birden açtı ve tepesindeki alçak tavana baktı. Her uzvu canlanmıştı ama hareket ettirmeye çalıştığında sadece seğiriyorlardı.

Gözleri yaşlarla doldu. Babasına seslendi ama sesi çıkmadı.

Başını hareket ettiremiyordu. Kasları ağırlaşmıştı; gözkapaklarını bile zorlukla açabiliyordu.

Sonra acı geldi. Boş odanın sessizliğinde çığlıklar attı, ta ki zihni vücudunu kapatıp tekrar uykuya dalana kadar.

* * *

Alnına soğuk bir havlu değdi ve odadaki hareketle gözlerini kırpıştırdı. Sesler duyuyordu ama kelimeleri anlayamıyordu.

Rory'yi çağırdı. Onu iyileştirebilecek tek kişi Rory idi. Bunu defalarca başarmıştı zaten; tek yapması gereken, göğsündeki damardan onun damarına büyüsünü aktarmaktı. Rory bu durumu düzeltebilirdi.

O zaman hatırladı. Rory, ona veda etmeye çalışmıştı ama o izin vermemişti. Ona, *"Kehanetin benimle ilgili olduğuna inanıyor musun? Gerçekten? Bunu kalbinde hissediyor musun, Briony?"* diye sormuştu. Ve onun ölüme gitmesine izin verdiğini hatırladı.

Ağlarken gözyaşları yüzünden aşağıya akıyordu. Elini kaldırıp gözyaşlarını silmeye çalıştı ama kasları artık çalışmıyordu.

"Ağlıyor," dedi derinden bir ses. "Acısını dindirmek için bir şeye ihtiyacı var."

"Ona zaten verdim–"

"O zaman daha fazlasına ihtiyacı var!"

Briony, gözlerini açamadan ağladı. Rory'nin öldüğü bir dün-

yayla yüzleşemiyordu. Daha önce bir kez o dünyada uyanmıştı ve onu, hasat edilecek bir toprak parçası gibi satmışlardı. Cordelia ve Didion'u da öyle.

Aklına gelen bir düşünceyle omurgasından aşağı korkunç bir ürperti indi. *Onun öldüğünü gerçekten o an anladım,* diye karanlıkta düşündü. *Açık artırmayı durdurmaya çalışmadı.*

Bir planı ve ordusu olmasa bile, Rory orada olurdu. Bu acı, içinde keskin bir ıstıraba yol açtı.

* * *

Bir sonraki uyanışında, gündüz vakti olduğunu anlayabildi. Başını güneşe doğru çevirdi, kalın perdelerin altından ve kapalı tüllerin kenarından sızan ışığı gördü.

Briony'nin vücudu hâlâ ağrıyordu ama yavaş yavaş hareket edebiliyordu. Boynunu çevirerek bulunduğu odaya şöyle bir baktı ve yalnız olmadığını görünce irkildi.

Serena Hearst, komodinin üzerinde duran bir çay fincanını karıştırıyordu. Briony, karanlıkta zarif uzuvlarıyla başucunda duran uzun boylu kadını izledi.

"Merhaba, Bayan Rosewood," dedi kadın, anlaşılmaz bir sesle. Briony onun gözlerine baktı. Gözleri soğuk mavi bir parıltıyla ışıldıyordu.

"Ağrınız nasıl?" diye sordu Bayan Hearst. Briony cevap vermediğinde devam etti. "Ne olduğunu hatırlıyor musunuz?"

Briony yağmuru ve Toven'ın içeri girmesini söylediği anki bakışını hatırladı. Tarlaya atladığında hissettiği keskin elektrik akımını. *Bu lanet olası dövme onu elektroşoka soktu.*

Başını evet der gibi salladı.

Briony odanın geri kalanına göz gezdirdi. Oda boştu. Şömine yoktu, herhangi bir sanat eseri yoktu. Sadece yatak, perdeler ve komodin vardı.

Toven'ın annesi onu dikkatle izliyordu. Briony, bu kadının evinde olduğunu fısıldayan kalbini sakinleştirmeye çalıştı. Oğlu onu değerli bir at gibi satın almış olan bu kadın. Bomard'daki en tehlikeli adamla evlenmiş olan bu kadın.

"Beyin sarsıntısı geçirdin ve yerine iyi oturtulmamış çıkık bir omzun vardı. Yağmurdan kaynaklanan hipotermiyi önledik ama bildiğin gibi, oldukça şiddetli bir elektrik çarpması geçirdin. Kasların iyileşmesi birkaç gün daha sürebilir."

Birkaç gün daha. Bu, kulağa zaten birkaç gün geçmiş gibi geliyordu. Sormak istedi ancak sesinin çıkmadığını hatırlayınca ağzını kapattı.

Bayan Hearst başını ona doğru eğdi. "Fiziksel olarak başka bir sorununuz var mı, Bayan Rosewood? Başka bir ağrınız var mı?"

Briony başını iki yana salladı. Toven'ın annesi onu incelemeye devam ederken, Briony elini yavaşça boğazına götürdü, her hareket kaslarında titremeye neden oluyordu. Briony boğazına dokundu, parmakları hâlâ boynunda olan metal tasmayı okşadı ve dikkatlice başını iki yana salladı.

Bayan Hearst anlayarak ona göz kırptı. Elini kaldırdı ve parmaklarını oynattı. Briony boğazında bir sıcaklık hissetti ve sesi çıkıyor mu diye denedi.

"Teşekkür ederim," dedi Briony. Ses telleri uzun süredir kullanılmadığı için sesi boğuktu.

Serena Hearst bir an daha ona baktı ve Briony, sanki kendisinin yüz hatlarını hafızasına kazıyormuş gibi hissetti. Sonra aniden, komodinden çay fincanını alıp kapıya doğru döndü.

"Dinlen." Bu bir öneri değil, emirdi.

Bayan Hearst odadan çıktı. Briony, Hearst Malikânesi'nin hangi bölümünde olduğunu merak ederek kapı aralığından bakmaya çalıştı fakat boynunu uzatmak için çok fazla çaba sarf etmesi gerekiyordu.

Kapının dışında hafif sesler duydu ve kelimeleri anlamaya çalışırken yorgun vücudu tekrar dinlenmeye çekildi.

* * *

Rory çığlık atıyordu.

Briony, yüksek çitlerden oluşan labirentte koşarak çaresizce onu arıyordu. Rory, Briony'nin adını sesleniyor, onu bulma-

sı için yalvarıyordu. Her dönüş, Briony'yi labirentin derinliklerine doğru sürüklüyordu. Gökyüzü giderek kararıyordu ve Briony, bir şeyin onu kovaladığını... onu avlamaya çalıştığını duyabiliyordu.

Gökyüzüne baktığında ay, güneşi örtmeye başlamıştı. "Briony!" diye bağırdı Rory.

Ayağı takıldı ve yere düştü. Düştü, düştü.

* * *

Briony uyandığında yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Kardeşinin çığlıkları kafasında bir çan gibi çınlıyordu. Göğsü inip kalkıyordu. Elini kaldırıp yüzünü silmek istedi, kasları direndi ama en azından bu sefer hareket edebiliyordu.

Yatakta dönüp dururken, yalnız olmadığını fark etti.

Toven Hearst, ona sırtını dönmüş, perdeli pencereden dışarı bakıyordu. Alacakaranlık gökyüzü onu arkadan aydınlatıyor, soluk saçlarını mor ve turuncuya boyuyordu.

Kapalı kapıya, boş odaya baktı. Sadece ikisi vardı ve onun kendisinden ne istediğini hiç bilmiyordu.

15. Bölüm

Briony, onun uyanık olduğunu bilip bilmediğinden emin olamıyordu ama bunun önemi olmadığını düşündü. Kaçmak için kaslarını yeterince hızlı hareket ettiremiyordu. Kalbi bilinmezlikle çarpıyordu.

"Annem sesinin çalındığını söyledi," dedi sessizliği bozarak. "Bu, sınır çizgisini geçersen zarar göreceğini söylediğimde *işitme* duyunun neden seni yüzüstü bıraktığını açıklamıyor."

Briony gözlerini arkası dönük olan Toven'a dikti. "Evet," diye fısıldadı sertçe, boğuk sesiyle. "Sana güvenmek için çok fazla sebebim vardı sanki."

Baktığı açıdan, Toven'ın çenesini sıktığını zar zor görebiliyordu.

Briony, açık artırmada giydiği elbisenin çıkarıldığını ve yerine yumuşak, beyaz bir gecelik giydirildiğini fark ettiğinde bunu yapanın bir hizmetçi olmasını umdu.

Doğrulmak için hareket ettiğinde acıyla tısladı. Onun önünde bir bez bebek gibi sırtüstü yatmaktan nefret ediyordu. "Neden bu kadar zor iyileşiyorum?"

Toven'ın gözleri hâlâ pencerenin ötesindeki manzaradaydı.

"Bariyeri geçmek, dövmesi olan kişiyi şoka sokar ve ona geri çekilme fırsatı verir. *Sen* bariyerin *üzerinden* atladın, tüm vücudun bariyerin ötesine geçti. Sonra bir tepeden yuvarlanmayı başardın. Neredeyse bir dakika boyunca sınırın dışındaydın."

Briony, tutsaklığı süresince Toven'ın ona yüzünü dönüp dönmeyeceğini merak etti.

"Evet, bayağı geç kaldın," dedi Briony.

Bu yetmişti. Toven yavaşça gözlerini kırptı ve öfkeli gözlerle ona döndü.

Neden bu adam söz konusu olduğunda tüm kendini koruma içgüdüsü kayboluyordu? Üzerinde sadece bir gecelik vardı, yatakta ve onun evindeydi. Bağırsa bile koşarak gelecek kimse yoktu. Neden Toven'a sataşmak ona bu kadar doğal geliyordu?

Briony yutkunarak başka yere baktı. Tam bir dakika boyunca elektrik akımına maruz kalmıştı.

Bu anı hatırlayınca kasları seğirdi.

"Ayrıca beni nereye getirdin?" Dekore edilmemiş küçük odayı işaret etti. "Burası benim hücrem mi?"

"İyileşmen için en yakın yer bahçıvanın kulübesiydi," dedi. "Geçici bir yer."

Köşelerdeki örümcek ağlarına baktı. "Peki, bahçıvan nerede?"

"Bahçıvanımız yok. Hearst Malikânesi'nde hizmetçiye ihtiyaç yoktur."

Briony ona şaşkın şaşkın baktı. Böylesine görkemli bir evde hizmetçi yok muydu? Briony, dedikodular duvarların ardına sızmaya başladığında hizmetçileri işten çıkaran evler olduğunu duymuştu. Öyleyse bu tedbir amaçlı mıydı? Hearst ailesinin gizemli olduğu biliniyordu, yine de bu aşırıydı.

Daha fazla soru sormak istedi ama Toven ona dönerek ellerini arkasında birleştirdi ve yüzünü ekşitti.

"Bayan Mallow seni görmek istiyor."

Briony'nin nefesi kesildi. Gözleri kapıya kaydı, kasları gerildi ve kapının açılmasını bekledi.

"Onu mümkün olan en kısa sürede ziyaret etmeliyiz," diye açıkladı.

Briony şaşkınlık içinde ona baktı. "Şimdi mi? Zar zor hareket edebiliyorum."

"Bir yolunu bulmalısın," dedi. "Üç gündür seni bekliyor."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Üç gündür yatakta mıydım?"

"Aslında altı gündür."

Briony ağzını açtı ama nasıl cevap vereceğini bilemeyerek kapattı. Toven ona bakarak bekledi. Onu yataktan sürükleyerek mi çıkaracaktı?

Briony bacaklarını hareket ettirerek gerdi ve üzerindeki örtüyü açtı. Bacakları çıplaktı, geceliği uyluklarının altına kıvrılmıştı.

Toven tekrar pencereye döndüğünde, Briony kendisine tanınan tüm mahremiyetin bu kadarla sınırlı olduğunu anladı. Titreyerek yataktan kalktı ve ayağa kalkmak için duvara tutundu. Yerde sert tabanlı bir çift terlik vardı, onları ayağına geçirdi. Aralarındaki yatağın diğer tarafında kıvrılan geceliğini ayak bileklerine kadar çekiştirerek düzelttiği sırada Toven ona doğru döndü. Üzerindeki tek şey geceliğiydi. İç çamaşırları yoktu.

Toven'ın ifadesiz gözleri bir kez Briony'nin üzerinde dolaştıktan sonra, sol işaretparmağını sağ eline götürdü ve büyü yaparak başparmağının iç kısmını kesti. Briony bunun bir geçit oluşturmak için olduğunu anladı. Özel mülklerde, içeri ve dışarıya açılan portallar oluşturmak için o mülkte yaşayan birinin kanı gerekliydi. Kan olmadan, ziyaretçiler portalı ön kapıların dışında kullanmak zorundaydı.

Portalın açtığı geçit boş odada genişledi ve Toven ona gelmesini işaret etti.

Briony üzerinde sadece geceliğiyle, nereye varacağını bilmeden titrek bacaklarla ilerledi.

"Sol kolunu ver," dedi Toven.

Briony koluna baktı. Dirseğinin iç kısmındaki dövme parıldıyordu.

Toven Hearst.

Toven elini dövmenin üzerine koydu. Sıcak tenine dokunan elinin serinliği, Briony'nin ateşi olup olmadığını merak etmesine neden oldu. Bu hissi her yerinde yaşamak istediğini düşünmeye başlamasına fırsat kalmadan, Toven onu portala çekti ve kolun-

daki dövmenin üzerine bir ısı dalgası yayıldı. Boşluğun üzerinde yarattığı basınç sona erdiğinde, Briony nefesini tuttu.

Büyük bir dağın kenarında duruyor, uçsuz bucaksız zirvelere ve vadilere bakıyordu. Briony kenardan geri çekilirken vertigo nedeniyle başı dönüyordu. Döndüğünde, dağın yamacına oyulmuş gotik bir kale gördü.

"Gel." Toven alacakaranlıkta dik merdivenlerden çıkmaya başladı.

Briony onun tırmanışını izledi, vücudu çoktan isyan etmeye başlamıştı. Solundaki kayaya tutundu ve basamakları tek tek çıkarak yavaşça onu takip etti.

Toven yaklaşık elli basamak yukarıda, bir sonraki katta onu bekledi. Briony yarı yola geldiğinde, nefes nefese kalarak durmak zorunda kaldı. Toven ise ona yardım etmek için hiçbir çaba göstermiyordu ama Briony bir şekilde merdivenin sonuna ulaşmayı başardı.

Devam etmeden önce ona döndü. "Bayan Mallow artık tüm Moreland'ın yüce hükümdarıdır. Ona hak ettiği saygıyı göstereceksin."

Briony nefesini toparlamaya çalıştı. "Yoksa ne olacak? Beni elektrikle mi öldüreceksin?"

Toven soluk kaşlarını kaldırdı. "Altı gündür *uykuda* olduğunu biliyorum Rosewood, bu yüzden bunu anlamamış olabilirsin," dedi yumuşak bir sesle, "ama kalp bağları dile ihtiyaç duymaz. Parmaklara ihtiyaç duymazlar. Hatta bacaklara bile ihtiyaç duymazlar. Kalbin attığı sürece Mallow, itaatsizliğini uygun gördüğü şekilde cezalandırabilir."

Briony titredi ama bunun dağdaki rüzgârla hiçbir ilgisi yoktu. Toven önündeki basamaklara doğru dönüp ilerlerken, Briony olayları bir araya getirmeye çalıştı.

Açık artırmadan bu yana altı gün geçmişti ve Briony artık Toven Hearst'ün kalp bağı olmuştu. Bu dünyadaki tek amacı, Toven Hearst'ün büyüsünü güçlendirmekti.

Yavaşça Toven'ı takip ederek dağ yamacına tırmandı.

Bir sonraki sahanlıkta yanan meşaleler arasında, ilk iç savaştan kalma eski bir Bomardi mührüyle süslenmiş iki büyük taş kapı vardı ve Briony nerede olduğunu anladı. Mallow, ilk Bomard Makamı olan Ejderha Lordu'nun asıl evine taşınmıştı. O, Moreland'de, bir ejderhayı kalp eşi olarak edinen ilk büyücüydü ve o ejderha, Mallow'la eşleşen ejderhaydı.

Taş kapılar açıldığında, meşalelerin ışığı girişin her iki yanında nöbet tutan mavi pelerinli adamları aydınlattı. Toven yaklaşırken içlerinden biri başını sallayarak kenara çekildi ama diğerinin gözleri Briony'nin vücuduna takıldı. Briony bakışlarını yere indirdi.

Mağarayı andıran kalenin derinliklerinde ikinci bir kapı daha açıldı ve Toven onu içeri yönlendirdi.

Burası, bir ejderhanın girebileceği kadar büyük, taş zeminli ve açık tavanlı, görkemli bir salondu. Uzun bir duvarda, doğrudan dağlara bakan ve aşağıdaki büyük uçuruma doğru inen pencereler vardı.

Veronika Mallow salonun en ucunda durmuş, zirvelere doğru bakıyordu. Bomard'da hükümdarın huzuruna çıkmak için gelenlerin bulunduğu odada, hükümdarın bir tahtı ya da koltuğu bulunmazdı. Mallow, üzerinde dar bir pantolon, baldırlarına kadar bağlanmış çizmeler ve transparan bir bluzla boş odada öylece duruyordu.

Kemerli geçitlerden esen rüzgârın uğultusu, ayak seslerini bastırdı. Briony başının döndüğünü hissetti.

Toven onu, kurumuş kandan rengi koyulaşmış taş zemindeki bir noktaya götürdü, diz çöktü ve Briony'yi de kendisiyle birlikte yere çekti. Toven başını eğdi ama Briony gözlerini Mallow'un sırtına dikerek onun yavaşça kendilerine doğru dönmesini izledi.

Mallow'un soluk teni yükselen ay ışığında parlıyordu ve Briony onun kaç yaşında olduğunu merak etmekten kendini alamadı. Gözleri saçları kadar siyahtı ve Briony'ye diktiği bakışıyla onu âdeta delip geçiyordu.

Bir sonraki sahanlıkta yanan meşaleler arasında, ilk iç savaş tan kalma eski bir Bomardi mührüyle süslenmiş iki büyük taş kapı vardı ve Briony nerede olduğunu anladı. Mallow, ilk Bomard Makamı olan Ejderha Lordu'nun asıl evine taşınmıştı. O, Moreland'de, bir ejderhayı kalp eşi olarak edinen ilk büyücüydü ve o ejderha, Mallow'la eşleşen ejderhaydı.

Taş kapılar açıldığında, meşalelerin ışığı girişin her iki yanında nöbet tutan mavi pelerinli adamları aydınlattı. Toven yaklaşırken içlerinden biri başını sallayarak kenara çekildi ama diğerinin gözleri Briony'nin vücuduna takıldı. Briony bakışlarını yere indirdi.

Mağarayı andıran kalenin derinliklerinde ikinci bir kapı daha açıldı ve Toven onu içeri yönlendirdi.

Burası, bir ejderhanın girebileceği kadar büyük, taş zeminli ve açık tavanlı, görkemli bir salondu. Uzun bir duvarda, doğrudan dağlara bakan ve aşağıdaki büyük uçuruma doğru inen pencereler vardı.

Veronika Mallow salonun en ucunda durmuş, zirvelere doğru bakıyordu. Bomard'da hükümdarın huzuruna çıkmak için gelenlerin bulunduğu odada, hükümdarın bir tahtı ya da koltuğu bulunmazdı. Mallow, üzerinde dar bir pantolon, baldırlarına kadar bağlanmış çizmeler ve transparan bir bluzla boş odada öylece duruyordu.

Kemerli geçitlerden esen rüzgârın uğultusu, ayak seslerini bastırdı. Briony başının döndüğünü hissetti.

Toven onu, kurumuş kandan rengi koyulaşmış taş zemindeki bir noktaya götürdü, diz çöktü ve Briony'yi de kendisiyle birlikte yere çekti. Toven başını eğdi ama Briony gözlerini Mallow'un sırtına dikerek onun yavaşça kendilerine doğru dönmesini izledi.

Mallow'un soluk teni yükselen ay ışığında parlıyordu ve Briony onun kaç yaşında olduğunu merak etmekten kendini alamadı. Gözleri saçları kadar siyahtı ve Briony'ye diktiği bakışıyla onu âdeta delip geçiyordu.

"Briony Rosewood." İsminin Mallow'un ağzından çıkması, Briony'nin tüylerini diken diken etti. "Sarayıma hoş geldin."

Boğazı düğümlenen Briony derin bir nefes aldı. Briony karşılık vermeyince Mallow devam etti.

"Açık artırmada oldukça yüksek bir fiyata satıldın." Mallow'un gözleri parladı ve sanki Briony'yle aralarında küçük bir sır varmış gibi kaşlarını kaldırdı. "Bütün Bomardi erkekler senin için rekabet ediyordu. Eminim çok memnun olmuşsundur."

Briony dudaklarını birbirine bastırdı ama sonra odada derin bir kahkahanın gürültüsü yankılandı. Kemerli geçitlere bakınca yalnız olmadıklarını fark etti. Odada, gölgelerde gizlenmiş Bomardi muhafızlar vardı.

"Ayağa kalk," diye emretti Mallow ve Toven onu ayağa kaldırdı.

"Toven."

"Hanımefendi."

"Açık artırmayı kaybetmiştin ama sonra Reighven ile hesaplaşmışsın," dedi Mallow.

"Evet, hanımefendi."

"Neden?"

Briony de nedenini merak ederek bekledi.

"Ben her zaman en değerli şeylere yönelirim," dedi Toven. Mallow sırıttı ve odada dolaşmaya başlayarak konuşmaya devam etti.

"Peki ya o, ödediğin paranın karşılığını fazlasıyla veriyor mu? Kalp bağı kurdun mu?"

"Henüz değil, hanımefendi."

Bomardi muhafızlar kıpırdanarak fısıldaştılar. Briony bağ kurma sürecinin ne anlama geldiğini merak ederken, bir düzine gözün kendisine çevrildiğini hissetti.

Mallow kaşlarını kaldırdı.

Toven, onun sormadığı soruyu cevapladı. "Bildiğiniz gibi, kaçma girişiminde kendine zarar verdi. Artık dersini aldı ancak zayıf düştü."

"Elini çabuk tut," dedi Mallow hızlıca. "O altını çıkaramayacaksan, altın kalp bağına sahip olmanın ne anlamı var?" Gülümsedi. "Baban onun tasmasıyla ilgili sorunu çözdü, değil mi?"

"Evet, hanımefendi," dedi Toven. "Geriye sadece bağ kurma işi kaldı."

Briony'nin zihni hızla çalışıyordu. Altın kalp kaynağı. Vein, müzayedede onun için böyle söylemişti. Bunun, Rosewoodların altın kanı olduğu efsanesine bir gönderme olduğunu düşünmüştü. Yoksa bundan daha fazlası mı vardı?

Orion, o uyurken tasma sorununu çözmüş müydü? Artık zihin büyüsünün yanı sıra kalp büyüsünü de düzgün bir şekilde engelleyebiliyor muydu? Briony'nin vücudu daha önce bunu deneyemeyecek kadar zayıftı ama göğsünde atan damara uzanarak kalp büyüsünü aradı. Sonra gözlerinin arasında titreşen zihin büyüsünü aradı. Hiçbir karşılık gelmedi.

Aklına korkunç bir düşünce geldi: Bu tasma kalıcı mıydı? Onu asla çıkaramayacak mıydı?

"Briony." Mallow'un melodik sesi düşüncelerini böldü. Mallow ona döndü ve ellerini arkasında birleştirdi. "Kuzenin Finola nerede?"

Briony gözlerini kırpıştırdı. Mallow fark etmeden önce şaşkınlığını gizleyemedi. "Ne?"

Toven başını ona çevirdi. "Ona hanımefendi diye hitap edeceksin," diye tısladı, gözleri onu yakıcı bir şekilde delip geçiyordu.

Briony neredeyse ona öfkeyle bakacaktı. Toven, onu itaatkâr olması konusunda uyarmıştı.

"Finola Rosewood," diye devam etti Mallow, bir adım öne çıkarak. "Onun sığınakları. Anne tarafındaki uzak akrabaları... Yanılmıyorsam Nottingdalelar, değil mi?"

Mallow yaklaşırken, Briony ciğerlerindeki havanın azaldığını hissetti. Onu süzerek parıldayan o gözlere bakarken kalbi hızla atıyordu.

Mallow bir kaplan gibi başını yana eğdiğinde Briony soruyu hatırlamaya çalıştı.

Finola. Finola, Phoebe'nin ablasıydı. Finola, savaş başladıktan sonra Briony'ye ileri seviye zihin büyüsünü öğreten kişiydi: gizlenme, uyum sağlama, ileri seviye taktikler. Görevden eve her dönüşünde, tüm dikkatini Briony'nin derslerine verirdi. Eversun ordusunun baş danışmanı olarak çalışıyordu ve Briony'nin babasının ölümünden bu yana geçen dört yıl içinde Bomard'a yapılan birçok stratejik saldırıyı koordine etmişti.

Finola, Briony'ye siyasi bir evlilik için sadece güzel olmak zorunda olmadığını gösteren ilk kişiydi. Eğer savaş çıkmasaydı ordu, kralın kabinesi ve hatta *Bomardi* kabinesi için bile faydalı olabilirdi.

Briony'nin boğazı Mallow'un sorularıyla tıkanmış gibiydi ama bir şey netleşmeye başlamıştı.

Trow zindanında Finola'yı görmemiş olmasının nedeni buydu.

O hiç yakalanmamıştı.

Ve nedense Mallow onu bir tehdit olarak görüyordu.

İçinde bir ateş yanıyordu, Rory'nin bariyerinin düştüğünü hissettiği anda söndüğünü sandığı bir ateşti bu.

"Finola, Eversun ordusunun baş stratejisti ve gizlenme konusunda baş eğitmeniydi," dedi Briony. "Nereye gidebileceğine dair bir fikrim olsa bile, muhtemelen yanılırdım." Yavaşça gülümsedi. "Finola dışarıda bir yerlerdeyse, onu ancak kendisi istediği zaman bulabileceğinizi söylemekten memnuniyet duyarım."

Mallow, ona diktiği siyah gözlerini kıstı ve Briony, biraz geç de olsa, Mallow'un bu yorum için dilini alabileceğini hatırladı. Mallow parmaklarıyla bir hareket yaptı ve Briony, acı verici bir bir cezaya kendini hazırladı...

Yüzüne bir şey çarptı, yanağını acıttı ve boynunu yana doğru çevirmesine neden oldu. Briony sendeledi, dengesini toparladı ve elini yüzüne bastırdı. Gözleri yuvalarında sarsıldı.

Başka bir darbeye hazırlanarak kendisine vuran silahı aradı. Toven elini indirdiğinde bakışları yeniden odaklandı, Toven'ın ortaparmağındaki keskin taş yüzük parıldıyordu. Dudakları kan olmuştu.

Toven ona tokat atmıştı. Ona vurmuştu ve Briony'nin dudağı kanıyordu.

"Sözlerine dikkat et. Sen, Krallığın Hanımefendisi'ne hitap ediyorsun." Toven'ın sesi onu ürpertti ve Briony onun buz gibi bakışlarından kaçmak için başını çevirdi.

Kafası uğulduyor olsa da bu gece başına gelebilecek en hafif şey buydu.

Mallow, Toven'ın tepkisinden memnun görünüyordu. "Onun içinde hâlâ epey bir ateş var, Toven. Onun söndürülmesini izlemeyi sabırsızlıkla bekliyorum." Bakışlarını tekrar Briony'ye çevirerek sorgulamaya devam etti. "Finola Rosewood'un Kilwoven'ın dışındaki sahil kesiminde zaman geçirdiğini biliyoruz. Başka nerede olabilir?"

Briony ona bakarak dudağındaki kanı yaladı. Finola'yı en iyi koruyacak cevabın ne olacağını bilmiyordu.

Mallow başını yana eğdi. "Ben kendim bakayım."

Briony onun ne yapmak istediğini anladığında, Mallow öne doğru kaydı. Briony geri adım atmaya çalıştı ama kasları kilitlenmişti. Mallow etrafında dolaşarak tekrar önüne geldi ve yüzüne doğru eğilirken, Briony'nin boğazı korkudan düğümlendi. Briony, Mallow'un gözlerindeki karanlık tünellere baktı ve kaçınılmaz bir şekilde oraya doğru çekildi.

Sonra birden beyninde hançerler belirdi, gözlerine saplanıp derine doğru büküldüler. Anıları kafasında dolaşıp ileri geri savrulurken nefes alamıyordu.

Keskin bir acıyla Finola'yı gördü, geniş dişleri ve bal rengi örgülü saçları olan bir genç kız... Altı yaşındaki Briony'yle çimlere oturmuş, Claremore Kalesi'nin arkasındaki tarlada karahindiba tüyleri üflüyordu. Yanakları havayla dolup şişmişti ve Briony kıkırdıyordu.

Mallow, sadece ileri seviye zihin büyücülerinin bildiği büyüyle Briony'nin düşüncelerini ve anılarını didik didik ederken, Briony'nin zihni alev alev yanıyordu. Briony, Mallow'un zihin okuma gücünü duymuştu –ejderha bağının faydası– ama bu,

kötü yapılmış zihin büyüsüne çok benziyordu. Briony, zihin büyücülerinin yaptığı gibi, Mallow'un bu tekniği daha az rahatsız edici ve acısız bir hâle getirmesi için bir neden olmadığını düşündü. Mallow'un büyüsü kafatasını parçalayan, katmanları aralayan pençeler gibi hissettiriyordu.

Sanki içinde bir lastik kopmuş gibi, Finola şimdi genç bir kadındı ve Kral Jacquel'in cenazesinde Phoebe'nin yanında duruyordu.

Briony kendi zihninde bir yolcu gibiydi, her an kendisinin ve Mallow'un varlığının bilincindeydi.

Bir anda Biltmore Sarayı'na geldiler ve Finola, Briony not alırken Rory'ye babalarının ordusunu –artık Rory'nin ordusu– nasıl çağıracağını öğretiyordu.

"Vindecci bunu kendisi geliştirdi," diyordu Finola melodik sesiyle. Yemek odasındaki masanın üzerine büyük bir harita serdi. "Çağırmak istediğiniz kalenin üzerine avucunuzu tutmanız yeterlidir."

Sonra da elini *Biltmore* yazan resmin üzerinde açarak nasıl yaptığını gösterdi. Yirmi bir yaşındaki Briony, mumların alev alev parlayıp alevlerin tavana sıçradığını, ardından Finola elini çektiğinde nasıl söndüklerini görünce nefesini tutmuştu.

Finola, Rory'ye dönmüştü. "Stratejik danışmanlar Kilwoven'da ikamet ediyor." Haritayı işaret etti. "Yarın sizi oraya götüreceğim–"

Ve zihnindeki görüntü bir kırbaç şaklaması misali değişince Briony irkilmekten kendini alamadı. Şimdi Finola, Biltmore Sarayı'nda Briony'nin yatağına oturmuş, kolunu on sekiz yaşındaki Briony'nin omuzlarına dolamıştı.

"Hayır, karşılıklı değil."

Genç Briony gözyaşları arasında gülüyordu. "Ben aptalın tekiyim."

Briony, Mallow'un düşüncelerine müdahale edip sinir uçlarını yakarken hissettiği acıya rağmen kalbinin göğsünde hızla attığını hissetti. Nabzı hızlandı ve vücudu daha da gerildi.

Hayır, hayır, hayır. Mallow bunu görmemeliydi...

Mallow, Briony'nin bu anıyı göstermek konusundaki isteksizliğini fark ederek, bir an durdu. Mallow'un bilinci sahneyi süzerek, yataktaki iki kadının etrafında dolaştı ve onları inceledi.

"Sen aptal değilsin," diyordu Finola, Briony'nin kulağının üstündeki saçları geriye iterek. "Ben de senin yaşındayken Bomardlı bir çocuğa âşık olmuştum."

Briony ona şaşkın gözlerle bakıyordu. "Ne oldu peki?"

"Okul bittikten bir gün sonra evlendi ve ben de babana beni politik nedenlerle evlendirmemesi ve bunun yerine başka bir alanda görev almak için yalvardım. O da benim stratejistler konseyine katılmama izin verdi."

Briony burnundan alaycı bir ses çıkarıyordu. "*Benim* babam mı? Bu benim için asla bir seçenek olmaz."

"Göreceksin. Bu gündönümünde benimle Güney Camly'ye gel. Orada sana... gizlenmeyi öğretebilecek arkadaşlarım var–"

Finola yavaşladı ama yedi yıl önce böyle olmamıştı. Mallow konuşmaları geri sardırıyor, sahneyi tekrar oynatıyordu.

"... Güney... Camly..."

Zihnindeki acının yanı sıra, Briony başka nedenlerden dolayı da çığlık atmak istiyordu. Mallow'a Finola'yı aramaya başlayabileceği bir yer göstermişti. Denizlerin ötesindeki Güney Camly ülkesi.

Mallow'un zihnini serbest bırakmasını, tekrar kendi zihninde yalnız kalmayı ve bu acıyla baş başa kalmayı bekledi.

Ama Mallow hâlâ yataktaki iki kadına merakla bakıyordu. Mallow anıyı tekrar geriye aldı.

"Senin yaşındayken Bomardlı bir çocuğa âşık olmuştum," diye tekrarlıyordu Finola. Briony, Mallow'un kalesinin kabul odasında asılı kalan gerçek bedeninin dehşetle titrediğini hissetti. Zihni, fırtınaya karşı kilitlenmesi gereken kapılar ve kapatılması gereken pencereler gibi bu işkenceden kurtulmak için çaresizce haykırıyordu.

Aniden, anılar ve görüntülerden oluşan dalgaların içinden kaymaya başladılar. Briony'nin zihni geriye doğru kaymaya zorlandı.

Direnmeye, başka bir anı öne çıkarmaya çalıştı ama Mallow'un merakını bastırmak mümkün değildi.

Briony bir meşe ağacının arkasında durmuş, uyumsuz çorapları olan bir çocuğun gölün kenarındaki söğüt ağacının altında, en sevdiği yerde oturduğu anı izliyordu.

Sonra ikisi iksir dersindelerdi, aynı çocuk ona talimatları okurken, o malzemeleri karıştırıyordu. "Yusufçuklar daha ince doğranmalı..."

"Bunun için geçerli değil," diyordu Briony. "Ne kadar şekilsiz olursa o kadar iyi."

"Neden bahsediyorsun?" diyordu Toven, Briony'nin bıçağı tutan eline uzanarak. "Vücutları, evet ama kanatları değil."

Briony, Toven ona yusufçuk kanatlarını nasıl keseceğini gösterirken gözlerini ona dikmişti. Gözleri Toven'ın çenesinde, dudaklarında, nefesini kesen elmacıkkemiklerinde geziniyordu.

Briony, genç hâlinin Toven'a bakışını izledi, her şey yüzünden okunuyordu.

Mallow'un bilinci onun bilincinin yanında dolaşıyordu. Briony, Mallow'un, kafasının içinde olduğunu hissedebiliyordu, gençliğini değil, kendi anılarını izleyen hâlini izliyordu. Briony zihninde döndü ve Mallow'un kurnaz, sırıtan yüzüyle karşılaştı.

Zihninde, Toven ona bakmak için döndüğünde, Briony irkilerek geri çekiliyor ve bıçak yere düşüyordu.

Briony, beline bir kanca takılmış gibi zamanda geriye doğru çekildi. Yedi yaşında, Bomardi Sirki'ndeydi, Bomard'a ilk kez gelmişti. O ve Rory, birbiriyle uyumlu Eversun yeşili tunikler giymişlerdi. Babası, Orion ile el sıkışıyordu ve Serena Hearst, gri saçlı, soğuk bakışlı yedi yaşındaki bir çocuğun arkasında duruyordu.

"Birlikte okula başlayacaklar, sanırım," diyordu babası sohbet eder gibi.

Gri saçlı çocuk gözlerini deviriyordu.

Briony'nin anısı hızla ileri sararken gözlerinin arkasında ışıklar parladı. Toven Hearst parmaklarını çevirerek ona serin bir esinti gönderince, Briony ürperdi ve ona öfkeyle baktı.

Mallow anıları ileri doğru itti. Briony'nin üzerinde kaşındıran bir elbise vardı ve Toven, Biltmore dans pistinde onları döndürürken elini Briony'nin sırtına bastırıyordu.

"Hayır mı?" Toven, gözlerini Briony'nin gözlerine indirerek, yüzünü onunkine yaklaştırmıştı. "Şu anda ne düşündüğümü bilmiyor musun?"

Briony, arkasında duran Mallow'un onu izlediğini hissediyordu. O da onlarla dans ediyordu.

Toven'ın gözleri parlamış ve Briony'nin nefesi kesilmişti. "Senin ne düşündüğünü hiçbir zaman bilmiyorum."

Mallow, Briony'nin kalp atışlarını duyabiliyor, cildindeki ürpertiyi hissedebiliyordu.

Briony ileriye doğru sıçradı. Sırtı karanlık, terk edilmiş bir koridordaki taş duvara çarptı ve Toven'ın eli çenesindeydi, ona dik dik bakıyordu.

"Anlamadığın şeyler hakkında konuşmayı kes," diye tıslıyordu Toven.

"Ne hakkında konuştuğumu gayet iyi biliyorum."

"Bir gün Mallow istediğini elde ettiğinde, kardeşinin kafası kazığa geçirilecek ve senin bedenin sokaklarda sürüklenecek." Toven'ın gözleri Briony'nin vücuduna kaymıştı. "Böyle güzel bir vücuda yazık olacak."

Briony onun yüzüne tükürünce Toven şok içinde ona bakmıştı. Sonra dudakları kıvrılmış, yüzünde bir gülümseme belirmişti. Briony'nin nefesi Toven'ın yüzüne sıcak bir şekilde çarpmıştı ama Toven'ın yanağındaki eli soğuktu.

Toven ise vücudunu Briony'ye bastırarak onu olduğu yere sabitlemişti. Briony, Toven'ı hissedince gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Eğer sen görgü kurallarını unutmakta ısrar edersen Rosewood, o zaman ben de benimkileri unutabilirim," diye fısıldıyordu dudaklarına.

Tam boğulmak üzereyken yeniden nefes almak gibi ani bir hareketle, Briony zihninde tek başına kaldı. Mallow da büyük salonda onunla birlikteydi, havada asılı duran bedeninin önün-

de duruyordu. Sanki beklenmedik bir sorun ortaya çıkmış gibi, gözlerini kısarak Briony'yi inceledi.

Briony, Mallow'un zihnindeki eksikliğini keskin bir baş ağrısı gibi hissetti, âdeta kafatasının içini soğuk bir şey dolduruyordu.

Mallow, Briony'nin bedenini etkisi altına alan büyüsünü durdurdu ve Briony yere yığıldığında bacakları garip yönlere doğru büküldü. Gözlerini açık tutmak acı veriyordu ama Briony, Mallow'a bakmaya devam etti ve onun gözlerinde yavaşça oluşan bir fikri, bir farkındalığı gördü.

Briony'nin bir zamanlar Toven Hearst'e karşı bir şeyler hissettiğini biliyordu.

"Ah, canım," diye küçümsercesine cıkladı. Briony'ye sanki ona büyük bir şey vermiş gibi gülümsedi. Ama birdenbire yüzü düştü ve Toven'a döndü. Aniden elini uzattı.

Briony, Toven'ın nefesini tuttuğunu duydu ve vücudu ipin ucundaki bir kukla gibi öne doğru sallandı. Çenesi Mallow'un bekleyen eline doğru uzandı. Bacaklarıyla dengede durmaya çalışıyordu.

Mallow siyah gözlerini Toven'ın gözlerine çevirerek Toven'ın anılarını ve düşüncelerini benzer bir şekilde araştırırken, aniden ortalık sessizleşti.

Onun düşüncelerinde Briony'yi arıyordu. Briony bundan emindi.

Mallow kapsamlı bir inceleme yaparken, Toven'ın şakağından bir damla ter süzüldü.

Briony kendi zihninin ne kadar süredir tarandığını bilmiyordu ama bu seferki daha uzun sürmüş gibi gelmişti.

Toven sığ nefesler alırken homurdanıyordu.

Ve on dakika kadar sürmüş olabilecek bir süreden sonra, Mallow onu da Briony'nin yanına, yere bıraktı. Toven dizlerinin üzerine çökerek Mallow'a baktı.

Mallow gülümsedi. Memnundu.

Gözlerini tekrar Briony'nin zayıf vücuduna çevirdi. Ve kıkırdadı.

Briony, salonda yankılanan bu sesle irkildi.

Bir zamanlar, onu esir alacak ve hayatının geri kalanında her gün büyüsünü tüketecek bir adamı özlemişti. Midesi tanıdık bir şekilde kaynamaya başladı ve onu boğdu; okulda, ne zaman gözlerini ondan ayırmak zorunda kalsa hissettiği aynı duyguydu bu. Gerçekten iğrençti. Onu bu kadar az önemseyen birini böylesine arzulamak.

Briony'nin zihninde, belli belirsiz bir düşünce dolaştı: Toven'ın ona karşı ne hissettiği konusunda herhangi bir şüphesi varsa, en azından Mallow ona bu şüpheleri ortadan kaldırması için bir neden vermişti. Toven ona karşı hiçbir şey hissetmiyordu. Eğer hissetseydi, Mallow bunu kesinlikle fark ederdi.

Briony gözlerini sıkıca kapattı.

"Onunla iyi eğlenceler, Toven," dedi Mallow. Briony, sesindeki o tebessümü duyabiliyordu. "Onunla bağ kurduğunda ne kadar güçlü olacağını görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum."

Titrek bir ses sol tarafından fısıldadı: "Ben de öyle, Hanımefendi."

"Güney Camly," dedi Mallow zafer edasıyla, Briony'ye o gece sadece kendi sırlarını değil, daha fazlasını da feda ettiğini hatırlatarak. "Teşekkürler, Briony. Hepsi bu kadar."

Toven, Mallow'a reverans yaptı ve Briony'yi dirseğinden tutup arkasında sürüklemeye başladı.

Kapıdaki muhafızları geçtikten sonra, dağın yamacına oyulmuş merdivenleri çıktılar. Bir geçidin onları aniden içine çekmesiyle Hearst Malikânesi'nin kapılarının ardındaki çimlere geri döndüler.

Briony, muhtemelen yeniden içeri hapsolduğu için Toven'ın eli dövmenin üzerindeyken, o sıcaklığın titreşimini hissetti. Mallow hâlâ oradaymış, ona baskı uyguluyormuş gibi gözlerini yere indirdi. Belki de öyleydi, zihninin içindeydi. Orada geziniyor, ondan besleniyordu. Belki de asla ayrılmayacaktı.

Toven'ın eli kolunu bırakmadı. Gri gözleri onun gözlerini aradı, yüzünde telaşlı bir ifadeyle gezindi. "Ne buldu?"

Briony başını iki yana salladı. "Önemli bir şey değil."

"Her ne bulduysa, benim de suç ortağı olduğumu düşünüyor," dedi Toven.

Rüzgâr aralarından geçerek Toven'ın pelerinini dalgalandırıp Briony'nin çıplak omuzlarında dans etmesine neden oldu.

Belki ona söyleyebilirdi. Aslında önemli bir şey değildi. *Sana karşı bir şeyler hissediyordum.* Bunu söylemek basitti ve sonra üzerindeki yük kalkardı. Omuz silkip gülebilirdi.

Ama üzerinde kontrolsüz bir güce sahip olan bir adamın önünde, sadece geceliğiyle duruyordu.

Briony rüzgârdan titredi. Kolunu ondan çekip uzaklaştırdı. "Kafanın içine baktı ve senin masum olduğunu gördü, Toven. Yani söyleyecek bir şey yok." Uzun yolun sonundaki Hearst Malikânesi'nin siluetine doğru sert bir bakış attı. "Üşüyorum ve yorgunum. Vücudum ağrıyor ve şimdi de başım yanıyor. Ve yanağım *anlamadığım* bir nedenden dolayı acıyor–"

"Onunla konuşmamanı söylemiştim–"

"Ve açlıktan ölüyorum–"

"İnsan şımarık bir çocuk olunca her yerde öyle davranır–"

"Bırak da yatayım," diye yalvardı Briony.

Bahçıvanın kulübesinin nerede olduğunu bilmiyordu ama çimlerin üzerinden sağa doğru yürüdü. Toven, kulübenin onun yaralandığı yere yakın olduğunu söylemişti.

"Rosewood. Bu taraftan."

Arkasını döndü ve Toven'ın büyük malikâneye giden yolda durduğunu gördü.

"Kalacağın yeri göstermenin zamanı geldi."

Ona, Hearst Malikânesi'ne giden yolu takip etmesini işaret etti.

16. Bölüm

Briony, patikada Toven'ın peşinden giderken ön kapılar giderek büyüyordu. Toven, Briony'nin onu takip edip etmediğini kontrol etmek için arkasına bakmıyordu.

Briony'nin önünden taş merdivenleri çıktı ve alışkanlıktan dolayı neredeyse kapıyı Briony için tutacaktı ama sonra kendini toparlayarak önce kendisi girdi.

Giriş holü, en az otuz metre yüksekliğinde, lüks mermerler ve altın duvarlarla kaplıydı. Mumlar loş bir şekilde yanıyordu ve merdivenler tüm holü çevreleyerek ikinci, oradan da üçüncü kata çıkıyordu. Üstlerinde ise en dikkat çekici mimari unsur olan kubbeli bir tavan vardı. Vindecci dönemine ait büyük tablolar, yaldızlı çerçeveler içinde yüksek duvarları süslüyordu.

Briony, karanlık kanatlara açılan üç oyma mermer kemeri görünce soluna, sağına ve orta kısmına bakakaldı. Hayatında hiç bu kadar çok mermer görmemişti. Moreland kıtasında bulunmayan bir malzeme olduğu için onu elde eden herkese pahalıya mal olurdu.

Ve Toven bir de *ona* şımarık demişti. Briony, bu *servet* karşısında şaşkına dönmüş bir şekilde Hearst Malikânesi'ni inceledi. Mermer zemin sıcaktı. Terliklerinin içinden bunu hissedebiliyordu. Avizelerden örümcek ağları sarkmıyordu, pencerelerde toz yoktu. Buraya muhteşem bir şekilde bakılıyordu ama bunu kim yapıyordu?

Toven parmaklarını şıklatarak ön kapıları kapattı ve Briony böylesine basit bir büyüyü bile tekrar kullanabilmek için can attığını hissetti. Toven onun yanından geçip merdivenlerden çıkmaya başladığında Briony'nin midesi düğümlendi.

Briony, bodrumda bir hücre ya da mutfağın yakınında bir köşe hayal etmişti. Toven'ın merdivenleri çıkışını izlerken, üçüncü katta hizmetçi odalarının olup olmadığını merak etti. Belki de bahçıvanın kulübesi gibi mobilyasız bir odası olacaktı.

Ama onu merdivenlerden yukarı kadar takip ederken, Toven ikinci kata geldiğinde döndü. Bu katta geleneksel olarak aile üyelerinin odaları bulunurdu.

Briony mermer korkuluğu tuttu ve merdiven sahanlığında durdu. Kafasında eskiden hatırladığı konuşmalar uçuşurken kendini hazırladı.

Bomardi çocuklar, kendi kalp bağları olduğunda onlarla ne yapacaklarını konuşmuşlardı.

El değmemiş olduğu için beş bin altın değerinde olduğunu hatırladı.

Sakral Büyü'ye yabancıydı ama kalp kaynağı bağının seks yaparak güçlendiğini öğrenmişti.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye sordu, hissettiğinden daha güçlü bir sesle.

Toven, karanlık koridorda birkaç adım ilerledikten sonra döndü. "Kalacağın yere."

"Yani?"

"Bir yatak odasına," dedi basitçe, ondan bıkmış gibiydi.

Briony yutkundu. "Kimin yatak odasına?"

Toven Hearst gözlerini ona diktiğinde, Briony onun nazik olduğu zamanları hatırlamaya çalıştı. Diğer erkeklerin kaba davranışlarından nefret ettiği zamanları. Toven'ın onu korkutmak yerine onunla flört ettiği zamanları.

Toven bir kez gözlerini kırptı. Dudaklarını birbirine bastırdı ve yumuşak bir sesle, "Senin," dedi.

Toven dönüp koridorda yürümeye devam ettiğinde, Briony

hâlâ zor nefes alıyordu ama yavaş yavaş rahatlamaya başlamıştı. Onu takip ederek gözlerini duvar halıları ve duvar apliklerine çevirdi.

Toven koridorun sonuna yakın sağdaki bir kapıda durdu, kapı kolunu çevirdi ve Briony'ye yol vermek için kenara çekildi. Briony yaklaştığında, ona rahatça geçmesi için geniş bir alan bıraktı.

Rahat bir odaydı, bahçıvan odasının iki katı büyüklüğündeydi. Karşı duvarda ince perdelerle örtülü pencereler ve sade bir koltuk vardı. Sağda cibinlikli bir yatak ve bir gardırop duruyordu. Sağdaki komodinde bir şamdan ve mücevherler için tasarlanmış dekoratif bir kutu vardı. Yatağın solunda, Briony'nin özel bir banyoya açıldığını görebildiği bir kapı vardı.

İçeriye doğru ilerledi ve kapının sağındaki duvarda bir kitaplık gördü ancak rafta sadece üç kitap vardı.

Sade ama hoş bir odaydı. Aslında, umabileceğinin en iyisiydi.

Kapının diğer tarafında onu dikkatle izleyen Toven'a döndü. Söyleyecek daha iyi bir şey bulamadığı için, "Güzelmiş," dedi.

Toven gözlerini kısarak alaycı bir ses çıkardı. "Yatağının bir dolabın içinde olmasını mı tercih ederdin?"

Briony omuz silkti. "Bunun neden önemli olduğunu anlamıyorum. Kalp bağlarının yatacak rahat bir yer şöyle dursun, dillerine bile ihtiyaçları olmadığını sanıyordum."

Toven'ın bunu sindirmesini bekledi. "Kalp bağı ne kadar sağlıklıysa, büyü de o kadar sağlıklı olur."

"Ah, ne güzel. Senin için yani." Ona sert bir bakış attı, o da ona aynı şekilde karşılık verdi. "Kalp kaynağı bağının gereklilikleri nelerdir?"

"Buna kafa yormana gerek yok," dedi Toven kapıya dönerek.

Briony kaşlarını çattı. Tabii ki kafa yormasına gerek yoktu. Sonuçta konu sadece onun büyüsüydü.

"Makul sınırlar dâhilinde bir şeye ihtiyacın olursa, evden isteyebilirsin," dedi. "Yemek, battaniye, ağrı kesici iksir. Ev sana yardımcı olacaktır."

Toven kapının koluna uzandığında Briony, hayatının geri ka-

lanında hiçbir şeye ve hiç kimseye erişimi olmadan içeride kilitli kalacağına dair bir korku hissetti.

"Herkesin nereye gittiğini bilmek istiyorum," diye atıldı. "Eversunların."

Toven duraksadı, sonra dönüp kapı pervazına yaslandı. "Yorgun, üşümüş, aç olduğunu, başının ve vücudunun ağrıdığını sanıyordum..."

Briony gözlerini devirdi ve onun huysuzluğu karşısında iç geçirdi. "Tanrım..."

"Ama daha fazla sohbet etmek istersen, belki Mallow'un kafanda ne bulduğunu anlatabilirsin."

"Ben insanlar *hayatta* mı diye endişeleniyorum, Toven. Güvendeler mi diye..."

"Ben de öyle," dedi. "Ailemin güvenliği konusunda endişeleniyorum."

Bu konuda çok ciddiydi ve Briony bunun nedenini bilmiyordu. Gözlerini ona dikip kollarını kavuşturdu.

"Kafamda ne bulmasından *korkuyorsun*?" diye sordu.

Toven kapıdan uzaklaştı. "Seninle tahmin oyunu oynamayacağım. İyi uykular, Majesteleri."

Kapıyı kapattı. Briony kilidin klik sesini duydu ve bu ses zihninde kesin bir son gibi yankılandı. Duvarlar birdenbire çok dar gelmeye başlamıştı. Kimbilir ne kadar süre kilitli kalacaktı. Nefesi kesildi ve dört duvardan başka bir şey görmek için pencereye doğru yürüdü.

Perde ışığı pek engelleyemiyordu ama güzellik uykusu konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Perdeyi kenara itti ve gözlerini kısarak karanlığa baktı. Oda, evin ön tarafına bakıyordu ancak Briony kapıları göremiyordu.

Etrafını incelemek için bir tur döndü. Kitaplığa ilerleyip kenara atılmış üç kitaba baktı. Bunlar kurgu değildi, biri tıp kitabıydı. Komodinin üzerinde duran mücevher kutusu boştu. Kilitlendiğini doğru duyup duymadığından emin olmak için kapı kolunu denedi. Doğru duymuştu.

Briony banyoya bir göz attı. Banyo mermer ve pirinçle sade

bir şekilde dekore edilmişti; odanın ortasında pençeli ayakları olan bir küvet vardı. Kendi yansımasını görünce irkildi. Soluk ve zayıftı, saçları cılız ve yıkanmamıştı. Gecelik kemikli omuzlarından aşağı sarkıyordu.

Altı gün önce geldiğinden beri bir şey yemiş miydi?

Aynada altın tasmayı inceledi, gözden kaçırdığı bir şey var mı diye baktı ama onu açmanın bir yolu yoktu.

Sonra akşam yemeği istemek için yatak odasına yöneldi. Duvarlardan yemek isteyerek kendini utandıracakken, pencere tarafındaki koltuğun yanında daha önce orada olmayan bir sehpa gördü. Üzerinde buharı tüten bir tabak et ve sebze vardı. Midesi guruldadı.

Patatesler, Eversun halkının yediği gibi dilimlenmişti ve tabaktaki etten Briony'nin burnuna evinden tanıdığı bir baharat kokusu geldi.

Briony, Toven'ın kalp kaynaklarını sağlıklı tutmakla ilgili söylediklerini düşündü. Bu yemeğin içinde zehir olamazdı, yine de onu yemek yanlış geliyordu.

Cordelia ne yiyordu? Didion yatak ve küvet bulabilmiş miydi? Zihninde Rory'nin yüzü canlanınca gözleri yaşlarla doldu.

Briony koltuğa çöktü, sadece ekmeği aldı ve yavaşça yemeye başladı.

Rory olmadan şimdi ne yapacaklardı? Umut edecek bir şey var mıydı? Sıcak ekmeği çiğnerken Finola'yı düşündü. Eğer yakalanmadıysa ve diğerleriyle iletişim kurabilirse, bu yeterli olur muydu? Güney Camly veya denizaşırı diğer ülkeler Mallow'un buradaki eylemleri hakkında bir şey söyleyecek miydi? Rosewood soyunu sona erdirmişti.

Briony'nin kalbi acıdı. Rory'ye bağlı olan damara ulaşmaya çalıştı ancak orada hiçbir şey yoktu.

Neden ona sarılıp veda etmemişti?

Gözyaşları yanaklarından süzüldü ve ekmeği tabağa geri attı. Babasının ölümünden beri içinde giderek büyüyen bir boşluk vardı. Son dört yıldır tek amacı Rory'ye yardım etmek ve onu başarıya ulaştırmak olmuştu ama şimdi o gitmişti.

Cesedi neredeydi? Mallow onu gerçekten yakmış mıydı?

Briony acı içinde gözlerini kıstı: Onun yasını tutacak bir yer bile yoktu. Rosewood mozolesinde babaları ve anneleriyle birlikte yatmayacaktı.

Titrek bir nefes göğsünü parçaladı ve yanındaki yemek soğuyana kadar ağladı.

Sonunda gözlerini sildi ve burnunu çekerek sustu. Akşam yemeğine dönmek için başını çevirdi ama yemek yok olmuştu.

Onun yerine bir kâğıt parçası vardı, mürekkep aşağıdan çekiliyormuş gibi kelimeler yavaşça ortaya çıkıyordu. Yazılan ilk birkaç satırı gözden geçirdi.

Riann Cohle—Cordelia Hardstark

Del Burkin—Didion Winchester, Velicity Punt

Aron Carvin—Phoebe Rosewood

Briony nefesini tuttu ve kâğıdın geldiği kadar çabuk kaybolmasını engellemek için hemen eline aldı. Duygularını gerçeklerden soyutlayarak bilgileri hızla okudu.

Toven, *"Makul sınırlar dâhilinde bir şeye ihtiyacın olursa, evden isteyebilirsin,"* derken bunu mu kastetmişti? Ev, onun isteğini dinlemiş miydi? Kelimelerin kâğıdı dolduruşunu, tüm sorularının cevaplanmasını izledi.

Liam Quill ve babası, Katrina'yı ve hep birlikte okula gittikleri genç bir Eversun olan Simon'ı satın almışlardı. Canning Trow'un, iksirini denemek için hücreden çıkardığı kadın Jellica Reeve'i satın aldığını okurken midesi bulandı.

Listede Larissa'nın adı geçmiyordu ama elbette Larissa artık Finn Raquin'in yanındaydı.

Gözleriyle sayfayı taradı; bir şey eksikti. Ne Sammy Meers ne de general olan babası bu listede yoktu. Ama Sammy açık artırmada satılmıştı. Sahneye çağrılan ilk Eversun oydu. Briony'nin kalbi sıkıştı. Meers ailesi bu listede yoksa, ölmüş olabilirler miydi?

Briony, isimleri gözlerini daha fazla açık tutamayana kadar ezberledi. Bu bilgiyle ne yapabileceğini bilmiyordu ama arkadaşlarının nereye dağıldığını bilmek iyi geliyordu.

Kâğıdı parmaklarının arasına sıkıştırarak yatağa girdi ve derin, rüyasız bir uykuya daldı.

* * *

Sabah, yan masasından gelen kahvaltı kokusuyla uyandı. Sıcak ballı hamurişleri, baharatlı sosis ve bir haftada yiyebileceğinden daha fazla meyve vardı. Briony tepsiden bir şeyler seçip yedi ve banyo yaptı.

Gardıropta dolu olanlardan çok boş askılar vardı. Soğuk havalar için tasarlanmış Bomardi tarzı iki sade yün elbise ve dünden beri giydiğine benzeyen iki temiz gecelik buldu. Bir sabahlık, birkaç çift çorap, açık renkli sade iç çamaşırları ve her hava koşuluna uygun ayakkabılar vardı.

Sanki elini ısıracaklarmış gibi iç çamaşırlarını hızla aldı ve askıdan soluk renkli elbiseyi çekti. Giysileri giyerken, giyen kişinin vücuduna birebir uymaları için büyü yapılıp yapılmadığını merak etti. Büyülü kumaşlar çok pahalı bir lükstü ama belki de Hearst ailesinin serveti, büyülü olmayan alternatifleri hiç düşünmemelerine neden oluyordu.

Uyandığından beri güneş ince perdelerin arasından parlayarak içeri süzülüyordu ama Briony sonunda perdeleri açtı. Işık tenine değdiğinde, Rory'nin öldüğü günden beri güneşi görmediğini fark etti.

Hearst Malikânesi olağanüstü güzellikteydi. Geceleri gri gölgelerin olduğu yerde, bu sabah parlak yeşiller vardı. Ön kapıları görebiliyordu; tilkinin kaçtığı orman sol tarafındaydı. Odası kanadın neredeyse en ucundaydı. Yüzünü soğuk cama dayadı ve binanın sol ucunu görebildi, köşede belki bir oda daha vardı. Briony dönüp odasına bakarken, güneşin ensesini ısıtmasına izin verdi.

Artık hayatı böyle mi olacaktı? Aynı odada yemek yiyecek, banyo yapacak ve uyuyacaktı, Toven Hearst uzaktan onu sömürecek ve ara sıra Mallow zihnini didik didik ederek bilgi toplayacaktı.

Bir an için Finola gibi düşünmeye çalıştı. Finola bir çıkış yolu arayacaktı fakat Briony sınır çizgisinin nerede olduğunu çoktan biliyordu.

Briony dövmesine baktı. Toven onu mülkten uzaklaştırmak için elini dövmesinin üzerine koymuştu. Sadece Toven Hearst ile birlikte buradan ayrılabilirdi. Çekiciliğini kullanarak mülkten tekrar ayrılma fikri onu güldürdü. Briony başını ellerinin arasına alarak yüzünü ovuşturdu. Belki de Larissa Gains'ten bir iki şey öğrenmek için daha fazla zaman harcamalıydı.

Parmakları yanaklarından boynuna doğru kaydı ve oradaki metale ulaştı. Tasma büyüsünü almıştı ve dövme onu malikânede tutuyordu. Bu büyüler hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Kalp kaynağı büyüsü hakkındaki sınırlı bilgisi sadece okulda dolaşan söylentilerden geliyordu. Kalp kaynakları Evermore'da yaygın bir uygulama değildi çünkü zihin büyücüleri güçlerini beslemek için onlara ihtiyaç duymazlardı ve Mallow iktidara gelene kadar Bomard'da bile kullanıldıklarından pek söz edilmezdi. Katrina'nın yıllar önce ona anlattığı gibi, kalp kaynakları aslında evlilik için tasarlanmış, sevgiye dayalı bir büyüydü. Büyünün iki yönlü paylaşımı, her iki tarafı da daha güçlü hâle getiriyordu. Bomard'ın yaptığı şey, bu amacı kirletmek ve tek yönlü bir büyü *alımı* yaratmaktı. Tasmanın büyü gücünü aldığını ve Toven bağı tamamladığında bu gücü Toven'a aktaracağını, böylece kendi gücüne erişemeyeceğini tahmin etmişti. Sakral Büyü ise tamamen başka bir şeydi: bağlanmış ve bedenlerini cinsel olarak paylaşmak isteyen iki kalp kaynağına ek bir büyü gücü sağlıyordu. *Canning*, iksiri ile bunu da kirletmenin bir yolunu bulmuştu.

Dövmelere gelince, Briony nereden başlayacağını bilmiyordu. Eversun kütüphaneleri emrinde olsaydı, dövmeler için kullandıkları büyüyü bulmak için gece gündüz çalışırdı.

Aniden dövmenin gücünü atlatmış birini hatırladı. Larissa.

Finn Raquin kapıda onun dövmesini silmişti ama Toven, Finn'in planını biliyor olmalıydı.

Briony, Toven'dan bu cevabı alıp alamayacağını merak etti.

İç çekerek odanın karşısındaki kitaplığa gitti, şifalı otlar ve merhemler hakkında bir kitap aldı, elindeki yetersiz seçenekler arasında en az sıkıcı olanı buydu ve günün geri kalanını koltuğunda geçirdi.

O gece Rory'yi rüyasında gördü. Rory, resmi siyah beyaz kıyafetler giymişti ve yakasında bir gül vardı. Pusun içinden, Cordelia'nın rüzgârda dalgalanan Eversun elbisesiyle sahilde Rory ile buluştuğunu ve günbatımında birbirlerini kalplerinde ve zihinlerinde hissederek evlenmelerini izledi.

Briony ağlayarak uyandığında nefes alamıyordu. Yastığına kapanıp çığlık attı.

Ertesi gün aynı şeyi tekrar yaptı, raftaki ikinci kitabı okudu. Bu, Bomard'daki Ash Wood'un tarihini anlatan, çocuklar için yazılmış bir kitaptı.

Ve ertesi gün üçüncü kitabı, Vindecci'nin en büyük rakibinin biyografisini okudu. Evermore tarih kitaplarında bu kişiden neredeyse hiç bahsedilmemişti.

Dördüncü gün, şifalı bitkiler kitabını tekrar okumaya başladı.

Her sabah kapı kolunu deniyordu. Her akşam evin ona verdiği isim listesine bakıyordu. Her gece Rory'yi, Didion'u, Cordelia'yı rüyasında görüyor, ağlayarak uyanıyordu. Ve sonra kapı kolunu tekrar deniyordu.

Banyo yapma ya da pijamalarını değiştirme isteğini kaybettiğinden bunları yapmayı bıraktı. Yemek geldiğinde bir göz atıyor ve tekrar kitabına ya da pencereden dışarıya bakmaya devam ediyordu.

Bazen kapıyı yumruklayıp dışarı çıkmak için bağırıyor ancak kimse ona cevap vermiyordu. Mumluk ve uyumsuz mücevher kutusunu duvara fırlattı; ya kendisi inanılmaz derecede zayıflamıştı ya da pirinç kaplı kutu kırılmıyordu. Kimse ona ilgi göstermiyordu. Koltuğunu pencereye vurmaya çalıştı ancak cam kırılmadı.

Toven onu bir daha rahatsız etmedi.

Artık böyle mi yaşayacaktı?

Kalp kaynağı bağının ne anlama geldiğini bilmiyordu, bu yüzden Mallow'un emriyle Toven'ın bunu çoktan yapmış olması muhtemeldi. Tasma çoktan takılmıştı. Kalp kaynağı büyüsünün güçlendirme büyüsünden farklı olduğunu biliyordu. Güçlendirme, hızlı bir güç patlamasıydı fakat kalp kaynağı büyüsü zaman ve mesafeye bağlı olarak sürdürülebilirdi; kişi aşırıya kaçmadığı

sürece, uzun vadeli bir enerji kaynağıydı. Her iki durumda da Briony büyüsünün eksikliğinde hiçbir değişiklik hissetmiyordu. Hâlâ zihninde veya kalbinde hiçbir şeye erişemiyordu.

Altıncı gün, Briony yatakta kaldı. Başını yastığa dayayarak pencereden dışarı baktı, gözyaşları burnundan akarak çarşaflara damladı. Kaybolup gitmek istiyordu. Belki o zaman Rory'yi tekrar görebilirdi.

Güneş ışığına karşı gözleri kapanmak üzereyken, kapısı sertçe çalındı.

Briony irkilerek doğruldu. Yüzünü sildi ve yataktan aceleyle kalktı.

Ziyaretçiyi içeri davet edemeden kapı açıldı.

Serena Hearst, yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle içeri girdi. Bomardi tarzında uzun kollu ve dar korseli, vücuda oturan mavi bir elbise giymişti ve her anlamda malikânenin hanımı gibi görünüyordu.

Briony birdenbire yıkanmamış vücudunun farkına vardı.

"Yemek yemiyorsun," dedi Bayan Hearst doğrudan. "Ve görünüşe göre banyo da yapmıyorsun."

Briony utançla yutkundu.

"Yemelisin," dedi Bayan Hearst. "Eriyip gitmene izin yok. Büyün Toven'ınkini güçlendirmeli. Kalp kaynağı ne kadar sağlıklı olursa, büyü de o kadar sağlıklı olur."

Briony kaşlarını çattı ancak itiraz etmeden önce Bayan Hearst parmaklarını şıklattı ve gardırop açıldı. Yatağın üzerine bir sabahlık ve bir çift ayakkabı kondu.

"Gel," dedi.

Briony sabahlığı giyip belini bağladı. "Nereye?"

"Yemek yiyecek ve egzersiz yapacaksın. Gerekirse seni bir köpek gibi gezdiririm." Serena Hearst kapıyı açık bırakarak odadan çıktı.

Briony ayakkabıları giyerken kalbi hızla çarpmaya başladı. Dışarı çıkmasına izin verilmişti.

17. Bölüm

Briony, Serena Hearst ile vakit geçirmek zorunda kalacak da olsa, o dört duvardan uzaklaşmak için sabırsızlanarak hızla ilerledi.

Briony koridorda ona katıldığında sarışın kadın hiçbir şey söylemedi. Sadece döndü ve merdivenlere doğru yavaşça yürüdü. Briony onu takip ederek karanlıkta buraya geldiğinde gördüğü tablolara ve duvar halılarına göz attı. Bayan Hearst yavaş bir tempoda yürüyordu ve Briony bunun için minnettardı. Trow zindanında bir hafta kaldıktan sonra, elektroşok etkisini atlatmak için altı gün geçirmiş ve Hearst Malikânesi'nde altı gün kilitli kalmıştı... Fiziksel anlamda tam olarak kendinde değildi.

Briony korkuluğa yaslanırken Bayan Hearst merdivenlerden aşağı indi.

Nefesi zayıftı ve sonunda ne kadar acıktığının farkına vardı.

Malikânenin arka tarafına bakan büyük bir pencerenin önünden geçtiler ve Briony'nin bakışları ilk gece gördüğü büyük göle takıldı. Bayan Hearst'e bunun büyüyle mi yapıldığını, yoksa doğal mı olduğunu sormak istedi ancak kadın sinirli bir şekilde Briony'ye bakınca vazgeçti.

"Gel," dedi Bayan Hearst.

Briony'nin odasının bulunduğu kanadın karşısındaki kanada döndüler ve Briony'nin karşısına incelemesi gereken bir sürü yeni kapı çıktı. Bazıları aralık bırakılmıştı, bazıları sıkıca kilitlenmişti.

Resmi bir yemek odası, gayriresmi bir yemek odası, bir çalışma odası ve bir oturma odası gördü. Ve bunlar sadece *açık* kapılardı.

Sonunda mutfağa vardılar ve Briony, böylesine büyük bir odanın boş olmasına neredeyse gülecekti. Çok fazla yiyecek vardı ancak hizmetçi yoktu ve evde beslenecek sadece üç kişi vardı. *Artık dört*, diye düşündü. Bayan Hearst elini tezgâhların üzerinde gezdirerek meyve ve peyniri, ballı hamurişlerini, baharatlı etleri ve haşlanmış sebzeleri işaret etti.

"Ye," diye emretti. Sanki günün uzun iş listesine başlamış gibi yüzünde bıkkın bir ifade vardı.

Tezgâhta, üzerinden buharı tüten bir çay fincanı vardı ve Briony çayı yavaşça içmeye başladı. Meyve ve peynirlere yaklaşırken midesi guruldadı. Bayan Hearst odanın köşesinde, ellerini önünde kavuşturmuş, Briony'nin itaat etmesini bekliyordu. Peynir ve elma yedi ancak meyve sepeti, Briony'nin aklına Trow zindanını ve şu anda ondan çok uzak olan kadınları getirdi. Sonra sebzelere ve ete geçti.

"Toven, Hearst Malikânesi'nde hizmetçi olmadığını söylüyor," dedi Briony yumuşak bir sesle, durumu yoklamak için.

"Hayır, onlara ihtiyaç yok," dedi Bayan Hearst kısaca. Briony, söyleyeceklerinin bu kadar olduğunu düşündü ama Bayan Hearst devam etti. "Malikâne, Starksen taşlarından inşa edildi, o zamanlar bu taşların büyüyle korunduğu ilan edilmemişti."

Briony, servis kaşığına uzanmak üzereyken, gözlerini kocaman açarak ona döndü. Starksen ülkesinden gelen taşlar, büyücülerin okulda öğrendikleri büyülü hareketler sisteminden bile daha eski, erken dönem büyüsünden kalma taşlardı. Taşların varlığı bilim adamlarını şaşırtmış ve *taşlar aşkına* veya *taşlar kutsasın* gibi deyimlerin kökenini oluşturmuşlardı. Starksen taşları Moreland'de çok nadir bulunurdu ve insanlar bu taşları genellikle saygın mermer heykeller veya güçlü bir şekilde korunan şehir ve kale kapılarında görürlerdi.

"Bütün malikâne Starksen taşlarından mı yapıldı?" diye tekrarladı Briony.

Bayan Hearst soğuk bakışlarını ona çevirdi. "Yemeğinizi yiyin, Bayan Rosewood."

Briony bu konuyu daha sonra düşünmek üzere yemeğe geri döndü. Doğranmış etten almak için uzanırken gözleri karşısındaki mutfak duvarına kaydı.

Duvarda, kıtanın haber kaynağı olan *Gazete*'den bir sayfa asılıydı. Evermore ve Bomard'daki çoğu evde, her gün güncellenen en az bir *Gazete* sayfası olurdu. Kendi evinde çalışanlar da mutfağa bir tane asmıştı ancak Briony bugünkü sayfada gördüğü şey karşısında şok oldu.

Sammy Meers'ın yüzü ona bakıyordu ve Briony'nin kalbi bir anda hızla çarptı.

Çökmüş şeytani gözleri ve çukurlu yanaklarıyla kaba bir çizim olsa da oydu. O bukleleri ve çene şeklini her yerde tanırdı. Başlık şöyleydi: *Meers: Aranıyor, Çok Tehlikeli*

Aklı karışmıştı. Sammy ölmemişti. Kaçaktı ve görünüşe göre ortalığı kasıp kavuruyordu.

Finola'nın hâlâ hayatta olduğunu duyduğunda göğsünde hissettiği aynı kıvılcım yine parladı. *Gazete*'den daha kaç sır öğrenebilirdi?

Bayan Hearst'e baktı ve kadının ilgisizce pencereden dışarıyı izlediğini gördü. Briony baharatlı sosislerin başında durdu, burada durup haberleri okuyabilirse yirmi tane bile yemeye razıydı.

Sammy'nin çiziminin üstünde bugünün tarihi, başlığın altında ise Briony'nin aceleyle okumaya başladığı bir kelime yığını vardı.

Son cinayet serisinde, Armitage sıradağlarının kuzeybatısındaki bir köy, dün gece Sammy Meers ve isyancı çetesi tarafından acımasızca saldırıya uğradı.

"Bitirdin mi?"

Briony sıçradı. Bayan Hearst başını ona doğru eğdi. Briony, gazeteyi okumak için yemek yer gibi yaparak yeterince oyalanmıştı. Daha fazla uzatamazdı.

"Evet," dedi Briony bir ısırık daha alıp, tanıdık isimler veya yerler var mı diye kelimeleri tekrar gözden geçirirken. İnsanların tasvirlerini gördü ancak hiçbir şey aklında kalmadı.

Bayan Hearst, Briony'ye mutfaktan çıkması için işaret etti. Briony'nin, dikkatini *Gazete* sayfasına verdiğini fark etmemişti. Briony, mutfağa ve bilgi kaynağına geri dönmenin bir yolunu bulmaya kararlı bir şekilde, son bir kez Sammy'nin yüzüne baktı.

Açlık grevi yaparsa Bayan Hearst'ün onu tekrar mutfağa götürme olasılığının ne kadar yüksek olduğunu düşünürken, daha önce yürüdüklerinden farklı bir yöne doğru ilerlediklerini fark etti.

Hearst Malikânesi'ni biraz daha inceledi ve şu anda kalenin hangi tarafında olduklarını anlamaya çalıştı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu sonunda, Bayan Hearst onu oturma odasından geçirdikten sonra geldikleri yöne dönünce.

"Seni gezdiriyorum," diye cevapladı Bayan Hearst sert bir şekilde. "Kendin gezmeye zahmet edemediğine göre."

Briony, kendi başına gezmeye *gidebileceğini* düşünen bu varsayım karşısında dudaklarını birbirine bastırdı, sonra kadını takip ederek aralık bir kapıdan geçti. Bayan Hearst bileğini hafifçe salladı ve kapı bir tıklama sesiyle kapandı. Briony bir an duraksadıktan sonra yürümeye devam etti. Başka hiçbir kapı Bayan Hearst'ün dikkatini bu kadar çekmemişti. Briony, bakışlarını koridorda olabildiğince gezdirerek bulundukları yeri ezberledi: kuzeybatı kanadındaki mutfakların yakınında, evin arka tarafına bakan, Ash Wood Ormanı'nı gözler önüne seren bir duvar halısının yanındalardı.

Briony, Bayan Hearst'ün üç adım gerisinde yürümeye devam etti ve sonunda yine merdivenlerin bulunduğu giriş salonuna çıktılar. Kubbeli tavandan parlak bir şekilde içeri süzülen güneşe baktı, güneşin sıcaklığını cildinde ve ayaklarının altındaki mermerde hissetti.

Ancak Bayan Hearst onu tekrar merdivenlerden çıkarmak yerine, diğer kanada doğru yürütmeye başladı. Zihni, ezberleme-

si gereken yeni tablolar, duvar halıları ve kapılarla doluydu. Briony'nin yatak odasıyla aynı kanatta ancak bir kat alttalardı. Soldaki büyük ikili kapı açık ve davetkârdı ve Bayan Hearst onu kapının önünden geçirirken Briony nefesini tuttu.

Bir kütüphane.

Küçük bir kitapçı kadar büyüktü. Belki de büyük bir kitapçı kadar vardı çünkü Briony karşı duvarı göremiyordu. Büyük bir balo salonu kadar yüksek, tavana kadar uzanan raflarla dolu odada, daha da fazla rafın bulunduğu bir sahanlığa çıkan küçük bir merdiven vardı.

"Gel."

Briony bakışlarını Bayan Hearst'e çevirdi ve kadının durmuş, kendisini izlediğini fark etti. Bayan Hearst'ün ifadesi nötr fakat sabırsızdı. Briony, büyük odaya son bir kez baktıktan sonra Bayan Hearst'ü takip ederek koridordan geçip basit bir merdivenden ikinci kata çıktı. Briony'nin yatak odasının kapısına döndüler ve Bayan Hearst onu içeriye yönlendirdiğinde Briony'nin nefesi kesilmişti.

"Lütfen bugün yıkanın, Bayan Rosewood," dedi tartışmaya yer bırakmayan bir sesle.

Briony başıyla onaylarken Bayan Hearst'ün saçlarına ve yağlı cildine bakışları karşısında utançla doldu. Bayan Hearst kapıda duruyordu ve Briony, suyu açmasını bekleyip beklemeyeceğini merak etti.

"Bu yere alışmalısın," dedi Bayan Hearst aniden. "Burası bir hapishane gibi gelebilir ancak aslında o kadar da kötü değildir. Burası şık bir hücre, değil mi?" Briony içinde, kaburgalarının etrafına yerleşen boş bir rüzgâr hissetti. Başka söyleyecek bir şeyi olmadığı için başıyla onayladı. Aklı çok uzaklardaydı, mutfaktaki *Gazete* sayfasındaydı ve nasıl bir kez daha oraya götürülebileceğini düşünüyordu.

Bayan Hearst ayakta dikilirken içini çekti. "Kaybettiğin her şey için üzgünüm ancak Hearst Malikânesi'nin senin için en güvenli yer olduğunu garanti etmekten başka bir şey yapamam."

Briony bu sözleri ikinci kez duyuyordu ve yine anlamamıştı. Bayan Hearst'ün bakışları sabitti ve sözlerinde bir miktar teselli olsa da ses tonundan hissedilmiyordu.

Briony bir şekilde bu kadının güvenini kazanmalıydı. Belki de "minnettar mahkûm" rolünü oynamak en iyisiydi.

"Öğle yemeği için teşekkürler, Bayan Hearst," dedi Briony yumuşak bir sesle. "Yürüyüş ve sohbet bana iyi geldi, sanırım."

Gülümsemek ve banyo yapacağına söz vermek üzereyken Bayan Hearst, "Bana Serena diyebilirsin," dedi.

Briony'nin kaşları ani bir şaşkınlıkla kalktı. Kadının yüzünde ilk kez hafif bir gülümseme belirmişti.

Bayan Hearst –Serena– odadan çıktı ve kapıyı hafif bir tıkırtıyla kapattı. Briony, kadının durduğu yere bakarak, olanların ne anlama geldiğini anlamaya çalıştı. Koltuğa oturdu ve Serena'nın onu tekrar "gezdirmesi" için en iyi yolun ne olabileceğini düşünürken, birden bir şey fark etti...

Kilidin döndüğünü duymamıştı.

Ayağa fırlayarak kapıya doğru gitti ve titreyen eliyle kapı kolunu çevirdi.

Kulp döndü. Açıldı.

Briony'nin kalbi deli gibi atıyordu, kapıyı aralayıp dışarıya baktı. Koridorun ilerisinde, mermer zemindeki ayak seslerini duydu ve hemen kapıyı geri kapattı. Beş dakikalık gergin bir sessizliğin ardından, emin olmak için kolu tekrar çevirdi. Kulp döndü.

Serena, o teselli edici sözleri söylerken dikkati mi dağılmıştı da kapıyı kilitlemeyi unutmuştu? Sonradan mı aklına gelecekti?

Briony banyoya gitti ve sersemlemiş bir hâlde küveti doldurdu. Akşam, evdeki herkes uyuduktan sonra deneyecekti.

Bütün geceyi *Gazete* sayfasıyla geçirecek, içindeki bilgileri sonuna kadar tüketecekti. Göğsü olasılıklarla yanıp tutuşuyordu.

* * *

Gece yarısı olduğunda Briony, üzerinde temiz bir elbise ve çıplak ayakla bekliyor, parmaklarıyla oynuyor, saatin ağır ağır ilerleyişini izliyordu.

Birkaç dakika bekledikten sonra kapıyı açıp dışarı çıktı. Serena'nın onunla birlikte yürüdüğü yolu takip ederek giriş holündeki büyük merdiven yerine küçük merdiveni kullandı. Kütüphaneyi geçtikten sonra bir an durdu ve önceliğinin bu duvarların dışında neler olup bittiğini öğrenmek olduğuna karar verdi.

Hearst Malikânesi'nin gölgeleri her adımında onunla âdeta alay ediyor ve loş aplikler, onlara her yaklaştığında titriyor gibi görünüyordu. Diğer kanada ulaşmak için geçmesi gereken giriş salonunda durdu. Tavandaki cam kubbe, ayışığını duvarlar ve heykellerin üzerine tuhaf açılarla yansıtıyordu.

Hızlı adımlarla ve sessizce, mermerin üzerinde kayarcasına ilerledi. Mutfağı tekrar bulmak kolaydı. Yalnız olduğundan emin olduktan sonra, rafta unutulmuş bir şamdan aldı ve mumun fitilini, zar zor yanan apliklerden birine doğru eğdi.

Sonra aceleyle duvardaki sayfaya yöneldi ve o günün haberlerinin hâlâ Sammy'nin fotoğraflarıyla birlikte asılı durduğunu gördü. Vindecci, yaklaşık altı yüz yıl önce, haberleri ve bilgileri doğrudan her evin sayfasına göndererek kıtadaki tüm insanları birbirine bağlamak için *Gazete*'yi yaratmıştı.

Parmağını sayfaya dokundurarak kalın parşömene fısıldadı ve ona Rory'nin öldüğü, tutulma tarihindeki haberleri göstermesini istedi. Mürekkep akıp yeniden şekillendi.

Bomardilerin sayfalarca süren propagandalarını okudu, kutlamalar ve başarılar arasında çatlaklar bulmaya çalıştı. Rory'nin cesedinin yakılmasıyla ilgili bölümleri, detaylarını okuyamadan üstünkörü gözden geçirdi ve bunun yerine üç ismi aramaya odaklandı: Sammy Meers, General Billium Meers ve Finola Rosewood. Açık artırma günü, evin ona verdiği listeyle örtüşen bilgilerle aktarılmıştı. Açık artırmada ilk sırada olmasına rağmen, Sammy Meers'ın akıbetinden *Gazete*'de de bahsedilmediğini fark etti.

Briony bir şeyin farkına varınca tüyleri diken diken oldu. Larissa o gardiyana saldırıp sahne arkasında kavga çıkardığında

Sammy sahnedeydi. Kaosun içinde kaçmış olmalıydı. Derin bir nefes aldı ve o başarısız girişimden iyi bir sonuç çıktığı için şükretti.

Sammy Meers'tan, ilk kez açık artırmadan sekiz gün sonra bahsediliyordu. Briony, iki gece önce Toven ile birlikte Mallow'u ziyaret ettiğini hatırlayarak kafasında günleri hesapladı.

BURKIN MALİKÂNESİ'NE SALDIRI

Del Burkin, dün gece malikânesinde yaşanan korkunç bir trajedinin ardından bu sabah hayatını kaybetti. Bu planlı ve acımasız katliam gece yarısı gerçekleşti ve Burkin'in kalp bağlarının kaçırılmasıyla sonuçlandı.

Eversun kaçak mahkûm ve tanınmış bir isyancı olan Sammy Meers, "gizlenme" veya zihin kontrolü büyüsü konusunda yetenekli ve kimliği bilinmeyen bir saldırganla birlikte Del Burkin'i yatağında öldürerek iki kalp bağıyla birlikte kaçtı.

Briony çaresizlik içinde parmaklarıyla tezgâhın kenarını kavradı. Gözleri kelimelerin üzerinde tekrar tekrar dolaştı. Del Burkin de Makam listesinde bir yerdeydi, değil mi? *Birinin vârisiydi,* diye düşündü Briony. Bilinmeyen saldırgan Finola olmalıydı. Briony, gizlenme konusunda kayda değer derecede yetenekli başka bir kaçak tanımıyordu. Ancak aklında başka bir düşünce daha vardı: Burkin, açık artırmada Didion ve Velicity Punt'ı satın almıştı.

Sammy, Finola, Didion ve Velicity... Boğazına düğümlenen umudu yutkunarak bastırdı. Sammy'nin kurnaz planları, Finola'nın bağlantıları ve becerileri, Didion'un vefalı cesareti ve Velicity'nin azimli mücadelesi ile Briony bu takım için hiç tereddüt etmeden bahse girerdi.

Göğsünde olasılıklar yeşerirken parmakları titriyordu. Bir isyan büyüyordu.

Tarihleri atlayarak ilerledi ve Sammy'den bahseden başka bir yazı ile Velicity'nin eşkalini buldu: *koyu kahverengi tenli, sol kolu yok.*

Gözlerini kapattı ve kısa bir nefes aldı. Dövme. Briony kolunu keserse, dövmeden kurtulabilirdi.

Briony bunu hayal etmeye çalıştı. Velicity'yi gotik bir binanın girişinde, Sammy'ye bakarken ve ona kolunu kesmesi için izin verirken hayal etti. Sammy ve Finola, efendiyi öldürmenin kalp kaynaklarının serbest kalması için yeterli olacağını düşünerek önce Burkin'i öldürmüş olmalılardı. Bu, aklında tutması gereken başka bir bilgiydi: Efendinin ölümü, tutsağı serbest bırakmamıştı.

Didion da kendi kolunu kesmiş miydi? Gözleri yaşlarla doldu.

Burkin öldükten sonra büyü yapma becerileri yerine gelmiş miydi? Briony, Sammy veya Velicity'nin eşkallerinde tasmadan söz edilip edilmediğini kontrol etti ancak hiçbir şey bulamadı.

Briony kendi seçeneklerini değerlendirdi. Hemen bir mutfak bıçağı çalabilir ve kendi etini ve kemiğini kesebilirdi.

Büyü yeteneği olmadan, kolsuz ve kanlar içinde nereye gidebilirdi ki? Sammy ve Finola'yı nasıl bulabilirdi? Kendini bu kadar savunmasız bir duruma sokmadan dövmeyi ortadan kaldırmanın kesinlikle başka bir yolu olmalıydı.

Briony derin bir nefes aldı ve *Gazete*'ye "Bir sonraki sayfa, lütfen," diye fısıldadı.

Mutfaktaki aplikler birden parladı.

Briony hızla döndü ve Orion Hearst'ün kapıya yaslanmış, keskin gözleriyle onu izlediğini gördü.

"Ah," dedi. "Mutfakta haşere bulmak her zaman büyük hayal kırıklığı olmuştur."

18. Bölüm

Briony'nin kalbi hızla atıyor, kasları koşmasını söylüyordu.

Orion mutfağa girdi, kollarını kavuşturmuş hâlde ona doğru yaklaştı. Briony geri adım atarak köşeye büzüldü. Orion onu baştan aşağı süzdü, sonra eğilip *Gazete*'nin sayfasını inceledi. Her hareketi sanki onunla oynuyormuş gibi abartılı görünüyordu.

"Ah, evet. Sammy Meers," dedi sayfaya hafifçe vurarak. "Ben de onu arıyordum. Nerede olabileceği hakkında bir fikriniz var mı, Bayan Rosewood?"

Orion başını yana doğru eğdi ve Briony, olabildiğince küçülmek istercesine geri çekildi.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle, sonunda Orion'un bir cevap beklediğini fark ettiğinde.

Orion döndü ve tezgâhın etrafında dolaşarak parmaklarını bıçak bloğunun üzerinde gezdirdi. Koyu renk taşlı yüzüğü ışığı yansıttı.

"Bu saatte odanın dışında ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Uyuyamadım," diye yalan söyledi Briony.

"Ve okuyacak bir şeyler buldun," dedi gözlerini ona doğru kaldırarak. Şimdi Briony'nin yüzüne bakıyordu. "Birkaç gündür görevdeydim, Bayan Rosewood, o süre içinde durumunuzun nasıl değiştiğini görünce ne kadar şaşırdığımı tahmin edebilirsiniz."

Briony bunun ne tür bir görev olduğunu merak etti ancak uzun uzun düşünmesine fırsat kalmadan, Orion devam etti.

"Evimde kontrolsüz bir şekilde dolaşmanıza izin veren oğlum mu, yoksa karım mı?" Briony, Orion'un bakışları altında dizlerinin titrediğini hissetti.

"İkisi de değil. Kapı kilitli değildi."

Orion'un dudakları küçümseyen bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ne şanslısınız." Omuzlarını silkti. "Odanıza dönün, Bayan Rosewood. Toven sizi *kurtarmak* üzere burada değilken malikânenin sınırları dışına çıkmanızı istemeyiz."

Kenara çekildi ve ona önden gitmesini işaret etti.

Briony onun yanından geçip hızla koridora, giriş salonuna ve merdivenlere koştu. Merdiven sahanlığından aşağıya baktığında Orion Hearst'ün onu ağır adımlarla takip ettiğini gördü, sanki sonunda hızlanmaya hazır bir avcı gibiydi. Nefes nefese, kendini odasına kapattı ve koltuğu kapının önüne çekti.

Kilit klik sesiyle kapandı.

Briony gözlerini kapatıp sakinleşmeye çalıştı. Kalbi deli gibi atarken, zihni az önce öğrendiği onca şeyle uğulduyordu. Bakışları pencerelere kaydı.

Dışarıda Eversun isyancılar vardı. Şu anda bile onu almaya geliyor olabilirlerdi. Bugün okuduğu *Gazete* sayfasında, Sammy'nin Armitage Dağları'nın kuzeybatısındaki bir köye "saldırdığı" yazıyordu. O dağlar, Hearst Malikânesi'ni çevreleyen sıradağlardı.

Briony penceresine gidip dışarıya baktı. Kalbinde bir kıvılcım çaktı ve alev aldı. İçinde büyüsünü aradı ama karşılık gelmediğinde de şaşırmadı. Boynundaki tasmaya dokunan Briony, bir an önce Hearst kütüphanesine gitmesi gerektiğini biliyordu. Dövme ya da tasma sorunu... Ya da her ikisi de doğru kitapla çözülebilirdi, bunu biliyordu.

Sadece Hearst ailesinden birinin onu tekrar dışarı çıkarması gerekiyordu.

* * *

Briony yine yemek yemeyi bıraktı. Ancak bu sefer açtı.

Her sabah kahvaltı tepsisine bakıp yalanıyordu, her öğleden sonra öğle yemeği tepsisinden kaçmak için banyoya saklanıyordu ve her akşam bayılacak gibi olana kadar akşam yemeği tepsisine bakıyordu.

Bu sefer kapısının çalınması sadece üç gün sürdü ancak bu kez gelen Toven'dı.

Yataktan zorlukla kalkarken Toven kapıyı açtı, en azından bu sefer banyo yapmış ve geceliğini değiştirmiş olduğu için mutluydu. Toven onu süzdü ve sonra gözlerini bir saattir onu çağıran öğle yemeği tepsisine çevirdi. Lacivert bir gömlek ve açık mavi bir yelek giymişti ve bu kombinasyon Briony'nin midesini altüst ederek aslında ne tür bir açlık hissettiğini sorgulamasına neden oldu.

Ellerini pantolonunun ceplerine sokarak ona sert bir ifadeyle baktığında, Briony de yatağın başucuna yaslanarak onun ifadesine karşılık verdi.

"Burada eriyip gitmeyi mi planlıyorsun?" diye sordu.

"Eh, yapacak başka bir şey yok."

Toven'ın gözlerinde belli belirsiz bir pırıltı oldu. Ondan gözlerini ayırarak yatak odasının içine doğru yürüdü ve pencerenin yanındaki öğle yemeği tepsisine yöneldi.

"Yemen gerekiyor. Benim kalp kaynağım olarak sağlıklı kalman gerekiyor."

Briony gözlerini kısarak ona baktı. "Bunun benim için pek ikna edici bir argüman olmadığını söylemeliyim. Zayıf olduğumda büyümün farklı bir *aroması mı oluyor,* Toven? *Tadı* aynı değil mi? O altın kalp kaynağı büyüsü o kadar da lezzetli olmuyor mu?"

"Birisi acıkmış galiba," diye mırıldandı Toven, bir tart alıp ağzına atarak.

Briony, onun ağzının hareketini, çiğnemesini, diliyle dudaklarındaki şekeri yalamasını izledi. Sonra gözlerini kaçırdı.

"Ee, planın ne, Rosewood?" diye sordu, bir sonraki hamurişini alırken; bu seferki, Briony'nin en sevdiği, üstünde şeker

kristalleri olan yapışkan çöreklerdendi. Çöreği ısırdı ve ona baktı. "*Gazete* sayfasını okuyabilmek için yine birinin seni mutfağa götürmesini mi bekliyorsun?"

Briony gözlerini çörekten ayırdı. Masum görünmek için uğraşmadı.

Toven, okulda soğuk ve anlaşılmaz biri hâline gelmeden önce Briony'nin hatırladığı tüm havasıyla ona doğru yavaşça ilerledi. Briony'nin bakışları onun hareket eden çenesiyle elindeki çöreğin ikinci yarısı arasında gidip geldi.

"Yine birinin kapıyı kilitlemeyi unutmasını mı bekliyorsun?" diye sordu yavaşça, onun karşısında durarak. Briony onun gözlerine bakmak için başını geriye doğru yatırmak zorunda kaldı.

"Eğer teklif ediyorsan," dedi.

Toven'ın dudakları seğirdi. Çöreği ikisinin arasına doğru kaldırdı ve Briony, onun çöreği bitirmesini izlerken ne kadar aç olduğunu gösteren acı dolu bir iniltiyi bastırmaya hazırlandı. Ancak tatlı çörek dudaklarına doğru yaklaştı.

Ve kendini durduramadan ağzını açtı.

Toven çöreği nazikçe onun ağzına sokup başparmağıyla altdudağına dokunurken Briony gözlerini kapattı. Şekerli tat dilinin üzerinde âdeta patladı ve midesi aynı anda hem kasıldı hem de gevşedi. Gözlerini açtığında, Toven Hearst'ün kendisine yemek yedirmesine izin verdiğini fark etti. Hem de açlık grevi yaparken.

Toven zaferle ona baktı, başparmağındaki yapışkan balı emdi ve geri çekildi. Briony boğazını temizledi.

"Her öğünde sana ellerimle yedirmemi mi istiyorsun? Yoksa artık kendin idare edebilir misin?"

Briony'nin yanakları kızardı ve doğruldu.

"Kalp bağın sağlıklı ve mutlu olsun istiyorsan, daha fazla şey yapmam lazım, Toven. Daha fazla okumam lazım." Derin bir nefes aldı ve cesurca, "Kütüphaneye gitmek istiyorum," dedi.

Toven güldü. Ve o kadar yakışıklıydı ki Briony acı çektiğini hissetti. "Kütüphane," diye tekrarladı.

Ona bakıp teklifini kabul etmesini bekledi ama etmeyeceğini biliyordu. "Ne okumak istediğini söyle, ben sana getiririm," dedi.

"Hayır."

Toven burnundan alaycı bir ses çıkardı. "Hayır mı? Okuduğun kitapları bilmemi istemiyor musun, Rosewood?"

"Hayır. Önce 'Toven Hearst'ü nasıl sakatlayıp işkence edeceğimi' araştırmayı planlıyorum ve sana yöntemlerimi ifşa etmek istemem."

Toven yavaşça ilerledi. "Sen, bir mahkûm olarak, dünyanın en geniş kütüphanelerinden birine sınırsız erişim hakkı istiyorsun," dedi. Briony yutkunarak onun bakışlarına karşılık verdi. "Peki, bu anlaşmadan benim çıkarım ne olacak, Rosewood? Karşılığında bir şeyler vermeyi planlıyorsun, değil mi?"

Briony'nin tüyleri diken diken oldu ve kalbi daha hızlı atmaya başladı. Toven'ın ifadesinde, onu tehdit ettiğine inanmasına neden olacak hiçbir şey yoktu. Ancak duraklaması, Toven'ın sözlerini yeniden değerlendirmesine neden olmuş gibiydi. Yüzündeki şakacı ifade kayboldu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Briony alçak sesle.

Toven gözlerini kırpıştırdı. Sonra alaycı bir şekilde gülerek ona baktı, geri adım atarak pencerelere döndü.

"Vay vay. Kraliyet ailesi duysa ne derdi acaba? Anlaşmamızın bu kadar erken bir aşamasında bedeninle pazarlık yapmak. Ve bunun için tek gereken ballı bir çörek..."

"Bedenimi teklif etmiyordum," dedi Briony çabucak. Çenesini kaldırdı. "Sadece ne istediğini sormak istedim. Mallow'un kafamda ne bulduğunu mu öğrenmek istiyorsun? Sammy Meers'ın nerede olabileceğini mi?"

Toven'ın gözleri üzerinde dolaştı. Dudaklarını büzerek başını eğdi. "Bilgi karşılığında pazarlık yaparken elini açık etme, Rosewood," dedi alaycı bir şekilde. "Zihnindekiler senden zorla da alınabilir."

Briony kaşlarını çattı. Mallow tarafından mı alınabilirdi? To-

ven bunu mu demek istiyordu? Sormaya fırsat bulamadan, Toven içini çekip başıyla tepsiyi işaret etti.

"Bir şeyler ye, sonra sana kütüphanede beş dakika veririm," dedi.

Briony nefesini tuttu. "On beş dakika."

"On dakika."

"Anlaştık."

Titreyen bacaklarıyla öğle yemeği tepsisine doğru yürüdü, yan masaya kadar attığı birkaç adımda bayılmamayı umuyordu. Briony yarım sandviç ve birkaç parça sebzeyi yedikten sonra bir ballı çöreği daha aldı ve ağzını bez peçeteyle sildi. Yutmak için bir yudum çay içti.

"Hazırım," dedi çöreği ısırırken.

Toven bakışlarını onun ağzından güçlükle ayırarak kapıdan çıktı.

Koridordan geçip merdivenlerden aşağı doğru Toven'ı takip ederken düşünceli bir şekilde ağzındakini çiğniyordu. Ne tür kitaplar arayacağını hiç bilmiyordu. Belki de büyülü olanlara bakması gerekiyordu? Çapraz referanslı dövmeler ve sınır çizgilerine mi bakacaktı?

Toven ikili kapıyı iterek açtı ve Briony yine manzarayı görünce şaşkına döndü. Daha önce kütüphanenin ne kadar büyük olduğunu hayal ettiğini sanmıştı ancak yanılmamıştı.

İçeri adım attığında eski kitapların kokusu tüm duyularını sardı. Kitap raflarını hızla tarayarak Hearst kütüphanesinin tüm bilgilerini yalayıp yutmak istedi. Sağda araştırmaları yayabileceği uzun bir masa, ortada ise rahat koltuklar ve sandalyeler vardı.

Toven sol köşedeki büyük boy bir kitaba doğru ilerledi. "Bu katalog. Bir konu veya belirli bir başlık isteyebilirsin, kitaplar kendiliğinden düzenlenir, ya bir gösterge ışığıyla sana yol gösterir ya da kitapları doğrudan sana getirir."

Briony başını salladı ancak araştırdığı şeyin izini bırakmak istemediği için katalogtan uzak durdu. Altı basamaklı merdiveni tırmanarak üst kata çıktı ve rafların arkasına döndüğünde sıra-

lar hâlinde dizilmiş kitapları gördü. Sessizliğin içinde gürültüyle nefesini tuttu.

"On dakika," diye hatırlattı Toven kapının yanından.

Briony, büyüsel koruma bölümüne geçti ve sınır çizgileri ve mülk büyüsü ile ilgili kitapların kapaklarını açtı. Beşinci içindekiler tablosunu incelerken, aklına korkunç bir düşünce geldi.

Zihni.

Gördüğü görüntüler... okuduğu şeyler...

Mallow, Briony'nin zihnine tekrar bakarsa hepsini görebilirdi.

Ve Toven az önce, "Zihnindekiler senden alınabilir," dememiş miydi?

Mallow'un erişebileceği sadece önemli anıları değildi. Briony'nin yaptığı her şeyi görebilirdi, ne kadar sıradan olursa olsun. Sayfaları, kelimeleri ve bilgileri. En sevdiği şeyleri...

Briony, dövmeleri araştırmanın onu suçlu göstereceğini bilerek, titrek parmaklarla kitabı yerine koydu. Daha önce kendi zihninden hiç korkmamıştı.

Sadece doğru kişinin kullandığı kitap sayfalarıyla Mallow'u ve tüm Bomard'ı yenilgiye uğratabilecek kadar karanlık ve etkili kütüphanenin raflarına bakarken, bunların hiçbirini kullanamayacağını fark etti.

Zorlukla nefes alarak bir adım geriledi. Araştırması gereken hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey güvenli değildi. Raflara hızlıca gözlerini kırpıştırarak bakarken nefesine odaklandı ve kaburgalarında keskin bir ağrı hissetti.

Zihni kendisine ait değildi. Mallow'un varlığını hâlâ yağ gibi kaygan bir şekilde içinde hissediyordu. Briony'nin bilincini bir daha kurcalamayacaktı belki ancak buna güvenebilir miydi?

Raflara yaslanarak gözlerini kapattı. "Onun zihnimi okumasını nasıl engelleyebilirim?" diye fısıldadı, neredeyse duyulmayan bir sesle.

Solunda bir hışırtı sesi duyunca gözlerini açtı. Bir kitap raftan kayarak koridora düştü ve sanki çağrılmış gibi havada süzüldü.

Gözlerini kırpıştırarak, kitapları Toven'ın ön taraftaki katalog-dan çağırıp çağırmadığını görmek için rafların arasından baktı.

Toven bir bacağını diğerinin üzerine atmış koltukta oturu-yordu. O yapmamıştı.

Ancak kitap hâlâ havada süzülüyordu. Briony koridorda iler-leyerek kitaba doğru dikkatlice yürüdü. Kitabı tutabilecek kadar yaklaştığında, sırtını okudu.

Yeni Başlayanlar İçin Zihin Bariyerleri

Kalbi göğsünde çarparken ince kitaba uzandı. Kitap, ağaçtan düşen bir elma gibi ellerine düştü. Bir dakika boyunca kapağa boş boş baktı, ardından parmakları titrerken içindekiler sayfasını açtı.

Kitap, kişinin düşüncelerini korumasıyla ilgiliydi. Briony kaşlarını çattı. Kütüphane onu duymuş muydu? Katalog, o iste-meden yardım mı etmişti? Belki de bu, Hearst Malikânesi'ndeki taşların büyüsünden kaynaklanıyordu.

Zihin bariyerleri, Mallow'un zihnine girmesinden korunmak için en iyi yoldu ancak bu büyü gerektiren bir yetenekti. Ve onun büyü gücü yoktu.

Bölüm başlıklarını okudu:

- *Meditasyon*
- Zihninizi Temizlemek
- *Zihin Duvarları ve Geçitler*

Kendi okumalarından zihin bariyerleri hakkında az da olsa bildiği kadarıyla, bunlar zihnin odaklanmasını gerektiriyordu. Bu son derece ileri düzey bir konuydu. Beşinci sınıf öğrencileri okuldan ayrılmadan önce bu konuya çok az değinilirdi ancak bu ilk bölümler yeterince basit, muhtemelen büyü gerektirmeyen şeyler gibi görünüyordu.

Briony ince kitabı tarımla ilgili büyük bir kitabın şömizine koydu ve hızla kurgu raflarına göz attı, en sevdiği iki kitabı da göstermelik olarak aldı.

Merdivenlerden indiğinde, Toven şaşkınlıkla saatine baktı. "Son on iki saniyeyi de ister misin, yoksa bitti mi?"

Briony boğazını temizledi ve gülümsedi. "Bitti."

Briony, pazardan bir şey çalmış ve satıcı tarafından yakalanıp yakalanmayacağını bekleyen bir çocuk gibi hissediyordu. Toven, kollarındaki kitapların sırtlarına baktı ve sadece tarımla ilgili kitabın kutusunu ve iki romanı gördü.

Toven onu kütüphaneden dışarı çıkarırken Briony omzunun üzerinden son bir kez sevgiyle baktı. Sessizce merdivenleri çıktılar ve Toven ona kapıyı açtı. Briony kitapları kalkan gibi göğsüne sıkıca bastırdı.

"Artık yemek yiyecek misin?" dedi Toven, bir eliyle kapı kolunda.

"Okuyacak kitabım kalmayıncaya kadar," dedi keyifli bir sesle.

Toven kaşlarını çatarak baktı ve kapıyı kapattı. Kilidin döndüğünü duydu.

Briony yatağına koştu, kitapları bırakıp *Yeni Başlayanlar İçin Zihin Bariyerleri* kitabını açtı.

Hâlâ büyü gücü olmadan ne kadar ileri gidebileceğini bilmiyordu. Finola ona gizlenmeyi öğretirken, *haftalarca* sadece meditasyon yapmıştı. Finola'nın meditasyon için ayrılmış kocaman bir odası vardı. Briony bir kez içeri girmişti ancak oda o kadar boştu ki başı dönmüştü. Pencere yoktu, duvarlar beyazdı ve kapı kapandığında ortadan kaybolmuştu. Klostrofobiye kapılmış ve odadan çıkmak zorunda kalmıştı.

Briony yatak odasına bakındı ve ilk kez dikkatini dağıtan dekorasyon veya büyük mobilyalar olmadığı için şükretti. Belki kendi meditasyon alanını yaratabilirdi.

Bütün gece kitapta anlatılan teknikleri okuyup öğrendi. Ertesi gün bunları uygulamaya koydu ve gizlenme çalışmalarında öğrendiği meditasyonlarla aralarında benzerlikler buldu. Bunların çoğu ona Finola'yı hatırlattı ve bir saatlik yoğun konsantrasyondan sonra tamamen bitkin düşerek gözyaşlarına boğuldu.

Briony erkenden yatağa girdi ve uyumadan önce zihnini boşaltmaya odaklanmaya çalıştı ancak rüyalar örümcek ağları gibi kafasında dönüp durdu.

* * *

Bilinci yavaş dalgalar hâlinde rüyalarından yükseldi, suyun üzerinde süzülüyormuş gibi hafifledi. Her rüyaya daldığında, Rory yine orada oluyordu. İkizinin hâlâ hayatta olduğu o yerde kalmak istiyor ama bir şey onu acımasızca yüzeye çekiyordu.

İsteklerini ve anılarını birbirinden ayırırken, cildinde bir karıncalanma hissetti, vücudu onu Rory'nin aslında ölü olduğu gerçeklikteki Hearst Malikânesi'ndeki yatağına geri çekiyordu. Kolları tüyler ürpertici bir şekilde karıncalandı ve o tanıdık, kendisini gözetleyen gözleri hissetti.

Saçları hafifçe çekildi, boynu gıdıklandı.

Kirpikleri titreşti ve karanlık yatak odasında gözlerini açtı. Bir an için yalnız olmadığından emin olarak başını kapıya doğru eğdi. Bir el saçlarını okşamıştı, bir bakış sürekli onu izliyordu.

Belki de biri onu kontrol etmeye gelmişti.

Gözlerini kırpıştırarak aptalca düşünceleri uzaklaştırdı, çarşafların içinde bacaklarını büktü ve diğer tarafına dönerek yatakta kıvrıldı.

Karanlıkta bir gölge hareket etti.

Ve hafif bir hırıltı, yüzüne sıcak hava üfledi.

Briony, ormandan gelen gri tilki pençesini göğsüne bastırıp onu yattığı yere bastırdığında çığlık attı. Tilki bir anlığına onun üzerinde durdu, dişlerini gösterdi, sıcak nefesini donmuş tenine üfledi. Sonra çenesini kapattı ve dişleri onun boynuna geçti.

19. Bölüm

Sıcaklık, acı ve korkunç bir ıstırap hissetti ve çığlığı hıçkırıklara dönüştü. Briony ayaklarını savurarak tilkiyi itmeye çalıştı ancak uzun süre aç kaldığı için kasları hâlâ çok zayıftı.

Tilki dişlerini çıkarttı ve ona tekrar hırladı, çenesi ay ışığında kırmızı parlıyordu. Tekrar saldırmak için geri çekildi ve Briony kollarını kaldırarak yüzünü korudu.

Dişler önkoluna saldırdı.

"Vesper."

Oda, emir gibi gelen bu kelimeyle sarsıldı ve Briony kollarının arasından odanın ortasında sadece pijama altıyla duran Toven'ı gördü. Gözlerinde öfkeli bir bakış vardı ancak başını çevirmiş ona hırlamakta olan tilkiye odaklanmıştı.

"Vesper," diye tekrarladı. "Hayır."

Briony bir an için boynundaki yaraları ve hayatın içinden akıp gittiğini hissettiren sıcaklığı unuttu ve sadece Toven'ın hareket etmeden durup, hayvanın efendisiymiş gibi ona emir vermesini izleyebildi.

Acaba onun efendisi miydi?

Gri tilki hırladı ve Briony, kanının tilkinin çenesinden çarşaflarına damladığını gördü. Tilki başını ona doğru çevirip dişlerini gösterdi. Sonra pençesini göğsünden kaldırdı ve Briony olabildiğince çabuk bir şekilde yana doğru yuvarlandı. Yataktan düşüp

kendini duvara yasladığında oda dönmeye başladı ve merakla gri tilkinin tekrar Toven'a doğru dönmesini izledi.

Toven'ın elleri yanındaydı, kendi güvenliğinden hiç korkmuyormuş gibiydi.

Toven ayışığında yarı çıplak dururken kana bulanan tilki yataktaydı ve birbirlerine bakıyorlardı.

Briony aralarında ne geçtiğini anlamadan tilkinin yataktan atlayıp koşarak kapıdan dışarı çıktığını gördü.

Adrenalin vücudundan çekilirken gözleri karardı. Isırılan yere baskı uygulamaya çalıştı ancak tasması engel oluyordu. Arkasındaki duvarın yana doğru kaydığını hissetti. Yere çarpacakmış gibi kendini hazırladı ama çarpmadı.

"Rosewood."

Gözlerini açtığında kendini yatar pozisyonda buldu ve Toven Hearst'le göz göze geldi.

Bilinci bir açılıp bir kapanıyordu. Boynunda bir yanma hissi vardı. Ya da yanma değil de bir uğultu gibiydi.

Yine karanlığa daldı ve karanlıktan çıktığında, Toven dudaklarını gergin bir şekilde bastırmıştı. Onun dudaklarına bakarak, oradan damlayabilecek zehri düşündü. Toven'ın parmakları karmaşık desenler çizerek, cildini nazikçe okşayarak yarasının kenarlarını birbirine yaklaştırırken, boynundaki kesiğin dikildiğini hissetti.

Zorla ya da hapsedilmek dışında kendisine dokunulmayalı çok uzun zaman olmuştu ve tüm vücudunun zevkten titremesini durdurmaya çalıştı. Dudaklarını okşayan şeker kaplı başparmak anılarına hücum etti ama bu anıya anlam veremeyecek kadar zayıf düşmüştü.

Vücudu onun kucağındaydı ve uzuvları garip açılarda kıvrılmış, başı onun uyluğuna yaslanmıştı. Toven'ın göğsü ayışığında parlıyordu. Parmaklarını onun göğsünde gezdirmek, sert kaslarını saran cildinin yumuşaklığını hissetmek için can atıyordu. Elinin yukarı doğru süzüldüğünü, parmak uçlarının yavaşça onun kalbinin üzerine yerleştiğini ve bu hareketinin ardından

gelecek ürpertileri, onun tüylerini diken diken edebileceğini hayal etti. Söğüt ağacına doğru koştukları zamanki gibi. Toven bir elini onun başının arkasına koydu ve parmaklarının uyguladığı baskı Briony'nin hafifçe iç geçirmesine neden oldu. Diğer eliyle Briony'nin göğsünde gezdirdiği elini tuttu ve dirseğinden damlayan kanların sebebi olan ısırık izlerini tedavi etmek için Briony'nin önkolunu çevirdi.

Boynu kurumuş kandan yapış yapıştı ancak güçlendiğini hissedebiliyordu.

Toven'ın yüzünü, şekilli çenesini, üzerine kan bulaşmış soluk tenli köprücükkemiklerini ezberlemeye çalıştı. Gözlerini kaldırdığında onun kendisine baktığını gördü.

Üzerinde yalnızca geceliği olan Briony savunmasızdı. Toven onu hareket ettirmek için herhangi bir hamle yapmadı, bu yüzden Briony hâlâ Toven'ın bacaklarının üzerinde yatıyordu. Toven bir koluyla onu tutarken diğer kolunu ise nazikçe Briony'nin kalbinin üzerine koymuştu.

Toven'ın bakışları Briony'nin boynuna ve göğsüne kaydı. Briony, pamuğa ne kadar kanın bulaştığını merak etti.

Gördün mü? Kanım altın değil, demek istedi.

Teninde gezen serin hava ve Toven'ın ilgisi meme uçlarını sertleştirdi ancak kendini örtecek enerjisi yoktu. Ve Toven'ın, geceliğinin altından dikkat çeken göğüs uçlarını gördüğü anı fark etti.

"Kanama durdu," dedi Toven, bakışlarını tekrar onun yüzüne çevirerek. "Çok fazla kan kaybettiğin için sana bazı iksirler getireceğiz. Yıkanıp dinlenmelisin." Hareket etmedi. Briony onun parmak uçlarının sıcaklığını köprücükkemiklerinde, avucunun ağırlığını göğüskemiğinin üzerinde hissetti, sanki kalp atışlarını sayıyordu. "Burada mı uyuyacağım?" diye sordu boğuk bir sesle. "Bunca şeyden sonra?"

"O geri gelmeyecek," dedi.

Briony bir açıklama bekleyerek onun yüzüne baktı ve sonunda karışık zihniyle bir açıklama bulabildi.

"O senin kalp eşin," diye fısıldadı Briony.

Toven kapıya doğru sert bir bakış attı. "Hâlâ... üzerinde çalışıyoruz."

Briony'nin göğsünden boş bir kahkaha yükseldi. Bu çok sıradan bir cümleydi. Çiftlerin söyleyeceği türden bir cümle. Toven sert bakışlarını Briony'ye çevirdi. "Kalp eşleri büyücünün emirlerini yerine getirmek zorunda değiller mi?"

Toven dudaklarını büzdü. "Sanırım hiçbir zaman kolayca itaat eden birini aramadım." Sanki söylediklerinin farkına varmış gibi gözleri Briony'ye döndü.

Briony, teninde bir ürperti daha hissetti. Toven'ın gözleri yine göğüslerine indi. "Neden beni öldürmek istedi?" diye sordu Briony. "Senin isteğinle burada olduğumu bilmiyor mu?"

"O... kıskanç bir yaratık. İkimiz de öyle sayılırız."

Briony, onun yutkunurken hareket eden âdemelmasına baktı. Hareket etmek, onun dikkatini vücudundan başka yere çekmek istemiyordu. Daha önce de vücudunda gezinen bakışlarını hissetmişti ama hiç bu kadar açıkta, bu kadar çıplakken değildi.

Toven'ın kollarının onu sarması, avucunun göğsünden birkaç santim uzakta olması, gözlerinin onu öpmesini hayal ettiği tüm yerlerde gezinmesi...

Ona dokunmak istemiş miydi? Ona dokunacak mıydı? Tek yapması gereken elini hafifçe hareket ettirmek ve göğsünü kavramaktı. Briony'nin bunun için can attığını biliyor muydu? Gözleri o kadar yumuşak ve kolları o kadar sıcaktı ki peşine düşen o adamla, şimdi onu bu kadar şefkatle tutan adamı nasıl bağdaştıracağını bilemiyordu.

"Neyi kıskanıyor?" diye fısıldadı.

Toven'ın gözleri yine onunkilere kaydı. "Senin yeni büyü kaynağı olduğunu anlıyor."

Kan kaybı ve onun dokunuşunun yarattığı işkenceyle zihni bulanıklaşmıştı ancak Toven'ın sözlerini anlamaya çalıştı. "Ama kalp büyücüleri hem bir kalp eşine hem de bir kalp kaynağına sahip olabilirler, değil mi? Yani birden fazla kaynağa?"

Toven başını sallayarak onayladı. "Olabilirler ama senin gü-

cün ve Rosewood kanın yüzünden, daha fazlasına ihtiyacım kalmaz." Yutkundu, gözleri Briony'nin köprücükkemiklerine ve daha aşağısına kaydı. "Seni kalp kaynağı olarak kullanırsam, o artık işime yaramaz."

Kullanırsam...

Briony'nin gözleri onun yüzünde dolaşırken ne itiraf ettiğinin farkında olup olmadığını merak etti.

Henüz Briony'yle bağ kurmamıştı. Briony, haberi olmadan bir şeyler yapıldığını düşünmüştü fakat Katrina bunun bir tür tören olduğunu *söylemişti.* Bu bağ kurma töreninin ne anlama geldiği bilinmese de henüz tamamlanmamıştı ve Mallow bir haftadan fazla bir süre önce bunun gerçekleşmesini talep etmişti.

"O zaman çok kıskanç," dedi Briony, Toven'ın hareket etmesini engellemek için başka bir şey düşünmeye çalışarak ama bir türlü odaklanamıyordu.

Kaslarının altında hareket ettiğini, elinin göğüskafesinden kalktığını hissetti ve ona yardımcı olmak için doğrulamadan Toven onu kollarında tutarak ayağa kalktı.

Briony içgüdüsel olarak kolunu onun boynuna doladı ve Toven onu banyoya götürdü. Parmaklarını şıklatarak küvetteki sıcak suyu açtı.

Onu ayakları üzerine indirdiğinde, Briony onun dudaklarına, gözlerine baktı ancak Toven'ın yüzündeki ifade yine sert ve soğuktu. Vücudunda açıkça gezinen bakışları kaybolmuştu. Briony kollarını çekti ve Toven doğrulurken parmaklarını son bir kez onun karnında gezdirdi.

"Temizlen. Biraz dinlen," dedi. Ve ona bir kez daha bakmadan çıktı.

Briony, çığlık attığında onun nasıl bu kadar çabuk geldiğini merak ederek küvetin dolmasını izledi.

Ve kana bulanan ince, pamuklu giysiler içinde kucağında yatarken, onun bakışlarının ardında hissettiği sıcaklığın ne anlama geldiğini merak etti.

* * *

Briony ertesi sabah tamamen bitkin bir hâlde uyandı. Saatlerce boşluğa baktı, yüzünde hissettiği tilkinin nefesini, teninin yırtılma ânında çıkan sesi yeniden yaşadı. Sonra Toven hakkında hatırladıklarını bir araya getirdi. Aniden ortaya çıkmış, kalp eşi odadan çıkarken taş gibi hareketsiz kalmış, sonra aniden onu kucaklayıp iyileştirmişti.

Ve en kafa karıştırıcı şey ise Toven Hearst'ün onu kalp kaynağı olarak kullanmıyor olmasıydı. Bunun olası nedenlerini düşündüyse de net bir sonuca varamadı.

Kahvaltısıyla birlikte iksirler geldi ve Briony tereddüt etmeden hepsini içti. Boynundaki ve kolundaki ağrı dayanılmazdı.

Gün boyunca aralıklı olarak uyudu, rüyalarında ısırılma, kanlı çeneler, çıplak ten ve aç gözler görüp durdu.

* * *

Toven onu kontrol etmek için geri gelmedi. Briony yaraları nedeniyle yeniden açlık grevi yapamayacak kadar bitkindi ancak kapı yeniden kilitlenmiş olsa da *Yeni Başlayanlar İçin Zihin Bariyerleri* kitabı vardı.

Saldırıdan üç gün sonra, Briony altıncı kez kitabı tekrar okuyordu ve pratik uygulama olmadan teorileri ve teknikleri ezberlemenin çok zor olduğunu fark etti. Fakat büyü kullanmadan uygulanabilen ve yeterince ilginç olan bazı meditasyon teknikleri vardı.

Ufukta uzanan, sakin suları olan serin, mavi bir göl üzerinde meditasyon yapın.

Derin ancak yüzeyi sakin ve huzurlu.

Briony, Eversun okulundaki gölü ve suları okşayan en sevdiği söğüt ağacını hayal etti.

Bazen de görev, hareketli bir hedefe odaklanmak ve diğer her şeyi belirsizleştirmek oluyordu. Bunun için, Hearst Malikânesi'nin etrafında tembel daireler çizerek uçan büyük bir deniz kuşu bulmuştu ancak albatrosa odaklanıp geri kalan her şeyi bulanıklaştırmaya çalışırken bile, zihni dağlarda neden bir deniz kuşu ol-

duğunu merak ederek düşüncelere dalıyordu. Bir gün, büyük bir şahin beyaz kuşa eşlik ederek dans edip dalışlar yaptı. Büyük şahini tanıdığını fark etmeden önce, ikisiyle saatlerce meditasyon yapmıştı. Bu, Orion Hearst'ün kalp eşiydi. O adamın o anda evde olduğunu bilmek, endişeyle göğsünün sıkışmasına neden oldu. Ondan sonra, durgun suları olan göl imgesine geri döndü.

Başlangıç teorileri, gizlenme ve uyum sağlama, şekil değiştirme veya görünmez olma yetenekleri üzerine yaptığı çalışmalar sayesinde tanıdıktı ancak gözlerinin arkasında çekebileceği büyü ipliği olmadan, bu meditasyonlarla ne yapacağını bilmiyordu. Elini boynuna götürdü, parmaklarıyla iyileşen tilki ısırığını okşarken soğuk metale dokundu. Kütüphaneye geri dönüp bu tasmaların üstesinden gelmenin bir yolunu araştırması gerekiyordu ama ya Mallow yine zihnini okuyacak olursa? Briony zihnini koruyamazsa Mallow araştırmalarını görecekti.

Koltuğunda oturmuş, pencereden bahçeyi seyrediyor ve ön kapının yerinde Eversun gölünü hayal ediyordu ki kapı çalındı. Gözlerini kırpıştırdı ve zihni tekrar şimdiki âna döndü.

Kimse içeri girmeyince ayağa kalkarak, "Girin," dedi.

Toven kapıyı açınca Briony'nin nefesi kesildi. Onu en son gördüğünde üzerinde neredeyse hiçbir şey olmadığını hatırlayınca yüzü kızardı.

Toven, sanki onu dışarıda tutan bir büyü varmış gibi kapının eşiğinde duruyordu. Briony, Toven'ın gözlerinin boynuna kaydığını gördü. "İyileşiyorsun, değil mi?"

Briony başını salladı. "Evet, teşekkürler."

Başka bir şey söylemedi, sadece odaya girdi ve mobilyaları inceledi. Briony, ziyaret amacının netleşmesini bekleyerek onu izledi.

Briony'nin kitap raflarına bakarken, parmaklarıyla sağ elindeki yüzükle oynuyordu. Oniks taşına benziyordu ama belli ışıklarda yeşil bir tonu da vardı.

Orion'da da benzer bir yüzük vardı.

"Bu Hearst ailesinin yüzüğü mü?" diye sordu Briony, sohbetin telaşsız havasından yararlanarak.

Toven başını eğip elini açtı. "Hayır. Bu, listedeki sıranın bir sembolü."

Briony aklına bir şey gelince mırıldandı. "Del Burkin öldü. Bu, listeyi nasıl etkileyecek?"

Toven kaşlarını kaldırdı. "Gazete sayfası bilgilendirici olmuş galiba," dedi. "Burkin, Cohle'un vârisiydi. Cohle şimdi yeni birini seçmek zorunda kalacak."

Mallow'a bir şey olursa, makamın ilk vârisi Riann Cohle'du. Briony kollarını kavuşturdu.

"Benim hiç anlamadığım şey de bu. Burkin'in, Cohle'la kan bağı yok, o zaman nasıl onun vârisi olarak seçildi?"

"Evet. Sıradaki herkes ilk doğan çocuğunu vârisi olarak seçmez. Bazıları, diğer nüfuzlu ailelere yer vererek onlarla ittifak kurar." Briony'ye dikkatle baktı. "Bomard'da *kan bağı* bizim için önemli değildir."

Briony alaycı bir şekilde güldü. "Bunları babasının *vârisi* olan adam söylüyor–"

"Babam ve ondan önceki tüm Hearstler bu pozisyonu ilk doğan çocuklarına devretmeyi seçtiler," diye onun sözünü kesti. "Evet, bu önceden belirlenmiş bir şey ancak bu bir seçim. Malikâne ve Hearst ailesi de benzer veraset kurallarına uyuyor."

"O zaman bu tuhaf değil mi?" diye sordu. "Cohle tamamen rasgele bir şekilde vârisini belirliyor ve Cohle'a bir şey olursa bu kişi babanın önüne geçiyor öyle mi?"

Dudaklarını kıvırdı. "Evet. Ama listedeki sıranın politikası şu anda sadece listeyi etkiliyor. Bayan Mallow, ejderhasıyla olan bağı sayesinde çok, çok uzun bir süre yaşayacak ve başa kimin geçeceğiyle ilgili plan yapmaya gerek kalmayacak. Liste artık sadece bir sembolden ibaret."

Briony, konuşmayı işe yarar bir yöne çevirmeye çalışırken kaşlarını çattı. Toven neden geldiğine dair başka bir ipucu vermediğinde, doğrudan konuşmaya karar verdi.

"Kütüphaneye ne zaman tekrar gidebileceğimi merak ediyordum," dedi.

Dudaklarını birbirine bastıran Toven'ın rahatsızlığı yüz ifadesinden belli oluyordu. "Öyle mi?"

Masumca yere bakarak, "Yatak odamda acımasızca saldırıya uğradıktan sonra zihnimi meşgul etmem gerektiğini fark ettim," dedi.

Toven iç geçirdi ve yüzünü eliyle ovuştururken Briony başını kaldırıp ona baktı. "Peki ya diğer kitapların?" diye sordu.

"Onları bitirdim."

Gözlerini Briony'ye dikip, "Ve öğrenebileceğin her şeyi öğrendiğini düşünüyorsun... tarım hakkında?" diye mırıldandı.

Briony'nin cildi gerildi ve karnına bir ağrı saplandı.

Toven, Briony'nin kalçasının yanındaki sehpada duran zihin bariyerleri kitabına göz attı. Tarımla ilgili bir kitabın kılıfına gizlediği o kitaba...

Briony yakalanmıştı. Kitabı sakladığı için onu cezalandıracak mıydı? Toven bakışlarını ona çevirdiğinde kalbi ağzından çıkacaktı ama gözlerinde Briony'yi durduran bir ifade vardı. Sanki ona tamamen farklı bir soru soruyormuş gibiydi.

Ancak zihin büyüsüne erişimi olmadan çok az şey başarabileceğini kesinlikle biliyor olmalıydı.

"Tarım hakkında epey şey öğrendim," dedi Briony yumuşak bir sesle, onu denemek için. "Ama pratik uygulamalar için gerekli araçlarımın olmadığını fark ettim."

Birbirlerine gözlerini kırpmadan baktılar. Sonunda Toven ellerini ceplerine soktu.

"Pratik uygulama için hazır olduğunu mu düşünüyorsun?"

Oda daha da ısındı ve sanki duvarlar daha da yakınlaştı. Bıçak sırtında dans ediyorlardı.

"Evet. Temel bilgileri yıllar önce öğrendim," dedi ve sonra, "tarımla ilgili olan," diye ekledi. Dudakları seğirdi.

Toven yavaşça başını salladı. Sonra döndü ve, "Benimle gel," dedi.

Briony donup kaldı, sonra birden ileri atılarak onu takip etti. Kalbi, düşünceleri kadar hızlı atıyordu. Neredeyse büyü gücünü ondan geri istemişti ve bu da onun cevabı mıydı?

Onu merdivenlerden aşağı indirdi ve kütüphaneye dönmek yerine, giriş salonunu geçip diğer kanada doğru ilerlediler. Onu mutfağa mı götürüyordu? *Gazete*'yi okuması için mi? Neredeyse soracaktı ama Toven, Ash Wood Ormanı'nın duvar halısının yanındaki tanıdık bir kapının önünde durdu.

Toven, kapı koluna uzanırken yüzünde ihtiyatlı bir ifade vardı ve Briony, bu kapının Serena'nın yürüyüşleri sırasında dikkatlice kapattığı kapı olduğunu fark etti. Onu içeri aldı ve Briony'nin nefesini tutarken çıkardığı ses, içerideki çıplak duvarlarda yankılandı.

Oda küçüktü ve sade, beyaz bir sandalye dışında tamamen boştu. Pencereler ve başka kapılar yoktu. Duvarlar inci beyazıydı ve odanın içinden ürkütücü bir parıltı yayılıyor gibiydi. Lamba ya da mum yoktu.

Burası bir meditasyon odasıydı. Öyle olmalıydı.

Briony korkuyla geri adım attı ve sırtı kapı eşiğinde Toven'ın göğsüne çarptı.

"Hayır..."

"Uygun araçların olmadığını söylemiştin," dedi. Elleriyle omuzlarından tutup onu ileriye doğru iterek.

Gözlerini fal taşı gibi açarak döndü. "Kullanmak istemiyorum."

Toven'ın yüzünde sanki bir maske vardı ancak alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Bunun ne olduğunu *biliyorsun*, değil mi?"

"Evet ama... ben..."

Toven alaycı bir şekilde güldü. "Ne bekliyordun, Rosewood? Bana göz kırparsan, sana büyü gücünü geri vereceğimi mi?"

Eşikte durarak çıkışını engelliyordu. Briony beyaz odaya geri döndü, zihin engellerini aşmasına gerçekten yardımcı olup olmayacağını düşünerek odayı inceledi.

İçeri doğru yavaşça bir adım attı. Kapı arkasından kapandı ve kaybolarak duvara dönüştü. Kapı kolu yoktu, sadece boş bir duvar vardı. Odada yalnız kalmıştı. Duyabildiği tek ses, kulaklarında çınlayan kalp atışlarıydı.

Sandalyeye oturdu, boş duvarların uçsuz bucaksız boşluğuna bakarak Finola'nın talimatlarını hatırlamaya çalıştı.

Beyaz duvarlar zihnini boşaltmana yardımcı olur. Dışarıdaki dünya kaybolur. Vücudun kaybolur. Sadece zihnin kalır.

Briony, yıllar önce göğsünde hissettiği sıkışmayı hissederek yutkundu. Oda hem çok küçüktü hem de çok genişti. Sandalyeden kalktı, bacakları titriyordu ve kapıyı bulmak için daire çizerek döndü.

Ne yöne baksa bembeyazdı.

Çıkış yolunu bulmak için çaresizce ellerini duvara dayarken kalbi hızla atıyordu. Nefesi ciğerlerinde titrerken gözleri yaşlarla doldu.

"Lütfen," diye inledi, tırnaklarıyla bulabildiği her yeri yoklayarak. "Lütfen!"

Onu burada bırakmıştı. Asla çıkamayacaktı. Zihin bariyerleri kitabını aldığı için onu cezalandırıyordu.

"Toven! Lütfen!"

Kapı kolu isteği üzerine ortaya çıktı. Briony sıcak kolların arasına düştü. Derin nefesler alarak alnını Toven'ın göğsüne dayadı ve hıçkırıklarını bastırdı.

"Lütfen beni içeri kilitleme," diye yalvardı ona tutunarak.

Yalnızca bir anlığına, Toven'ın kollarının onu sardığını hissedebildi, sonra Toven onu geri itti. Titreyerek nefes aldı ve zihin bariyerlerini öğrenmek istediği için, onun büyü gücünü geri vereceğini düşündüğü için özür dilemeye hazırlandı.

Ama önce Toven'ın sesi gürledi. "Başka teknikler de var. Meditasyon odaları herkese uygun değildir."

Toven, Briony'nin kollarını saran ellerini indirdi. O kadar yakınlardı ki alnında onun nefesini hissedebiliyordu.

Aralarındaki hava gergin bir tel gibi titreşiyordu.

Toven dönüp onu geldikleri yoldan geri götürdü ve odasına eşlik etti. Briony odadan uzaklaştıkça rahatladı. Panik nedeniyle daha önce aklına gelmeyen fikirler zihninde dönüp durmaya başladı.

Hearst Malikânesi'nde birisi meditasyon odasını kullanıyordu. Hearst Malikânesi'nde birisi zihin büyüsü yapıyordu ancak bu Bomard'da beş yıl önce yasaklanmıştı.

Gelişmiş zihin büyüsü becerileri –gizlenme, uyum sağlama ve zihin okuma– hepsinin başlangıç noktası meditasyon ve berrak bir zihindi. Toven'ın okuldayken zihin büyüsüne ilgisi vardı. Onu birkaç kez bu büyüyü kullanırken yakalamıştı. Fakat Orion da Mallow'un gözde askeri olarak zihin okumanın faydasını görebilirdi. Ve Toven ne demişti?

Bilgi karşılığında pazarlık yaparken elini açık etme, Rosewood. Zihnindekiler senden zorla da alınabilir.

Yatak odasına vardıklarında, Briony'nin aklında odadan çıktığı zamankinden daha fazla soru vardı.

Kapıdan geçip bazılarını hemen sormak için Toven'a döndü.

Tam o anda, odadaki tüm mumların alevleri iki katına çıktı. Toven'ın arkasındaki koridor alev almış gibi görününce Briony irkildi. Ve her şey başladığı gibi bir anda bitti.

Briony bu sistemi biliyordu, babası da benzer bir sistem kullanırdı. Bölgenin lideri, Hearst Malikânesi sakinlerini derhal huzurunda istiyordu.

Toven bir an hareketsiz kalarak mumlara baktı. "Gitmeliyim."

Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı çünkü aniden Toven'ın Mallow'un yetenekli askerlerinden biri olduğunu hatırladı. Sıcak elleri ve hayat dolu bakışlarının ardında, savaşta babası kadar acımasız olabilecek biri vardı. O bir katildi. Bunu kendi gözleriyle görmüştü.

"Tamam," dedi Briony.

Toven sanki bir şey söylemek istermiş gibi ona son bir kez baktı fakat sonra dönüp gitti ve kapı arkasından kilitlendi.

Briony sandalyesine çöktü, kalbi hızla çarparken zihin bariyerleri kitabına bakarak son on dakikayı düşündü.

* * *

Ertesi sabah geç uyandı. Kahvaltı tepsisinin her zamanki gibi zamanında gelmemesi nedeniyle, saat dokuzu geçtiğinde midesi guruldamaya başladı.

Görünüşe göre evdeki işler aksamıştı.

Briony banyo yapıp giyindi ancak sehpanın üzerinde hâlâ kahvaltı tepsisi yoktu. Onun yerine bir not vardı.

Bayan Rosewood,

Acil bir durum nedeniyle dışarı çıktım. Toven yaralandı. Ne zaman döneceğimizi bilmiyorum.

Evde bir sorun çıkarsa, ihtiyacınız olan şeyi isteyin yeter.

Serena

Briony'nin kâğıdı tutan parmakları titriyordu.

Toven yaralanmıştı. Ve Serena'nın onunla olmak için evden ayrılmasını gerektirecek kadar ciddi bir durumdu.

Onun için not bırakılmış olmasının küçük nezaketine şaşırdı. Serena onu tamamen karanlıkta bırakabilirdi ama bunu yapmamıştı.

Briony yatak odasının kapısına bakarak, Toven ölürse kendisine ne olacağını merak etti. Dövme onu bir şekilde uyaracak mıydı?

Aniden içini açıklanamayan bir korku sardı, baskı o kadar yoğundu ki nefes almakta zorlandı. Gözlerini kapattı ve bu his geçene kadar üzerinde çalıştığı meditasyon tekniğini uyguladı.

Toven ölürse, Reighven'a geri mi dönecekti? Kendini nefes almaya zorladı.

Briony, tüm olasılıklara rağmen umutla kapıya koştu.

Kapı kolu parmaklarının altında döndü. Rahat bir nefes alarak üzerine gelmeye başlayan odadan hızla çıktı.

Koridorun ortasında durdu, parmakları dudaklarındaydı ve elinde Serena'nın notu vardı.

"Merhaba?" diye çocuk gibi seslendi. Yalnız olduğundan emin olmalıydı. Cevap gelmedi.

Briony, bildiklerini bir araya getirerek yavaşça merdivenlere doğru ilerledi. Mallow dün Toven'ı çağırmıştı ve şimdi Toven

yaralanmıştı. Bu, bir çatışma olduğu anlamına mı geliyordu? Sammy, Finola, Velicity veya Didion, Toven'a bir şey mi yapmıştı?

Mallow'a karşı bir zafer kazanılmış olabileceği için biraz olsun sevinmeye çalıştı ancak başaramadı.

Nefes nefese, mutfaktaki *Gazete* sayfasını hatırladı. Merdivenlerden aşağı koştu ve koridorda uçarcasına ilerledi. Mutfağa koştu, kayarak durdu ve gördüğü manşet, içindeki her şeyi dondurdu.

JAVIS KALESİ'NDE İSYAN BASTIRILDI: BAŞKA BİR ROSEWOOD DAHA ÖLDÜRÜLDÜ

Damarları buz tutmuştu, kulakları arasında soğuk bir rüzgâr esiyordu. Finola ölmüştü.

20. Bölüm

HANIMEFENDİ MALLOW YİNE ZAFER KAZANDI!

Dün gece Javis Kalesi'nde isyancılar ve Evermore sempatizanları tarafından küçük bir isyan başlatıldı. Mallow'un güçleri toplanıp düşmanlarını yenilgiye uğratırken, Javis'in kayalık sahili isyancılara küçük bir koruma sağladı.

Çatışmada Bomardi tarafında kayıplar sınırlıydı ancak isyancılar önemli kayıplar verdi ve kuyruklarını bacaklarının arasına kıstırarak yeraltındaki sığınaklarına geri çekildiler.

Yeni Uluslararası Portal Yasağı'nın ardından isyancılar, büyü kullanmadan sınırları aşarak portal bariyerini tekneyle geçmeye çalıştılar. Orion Hearst olay yerine ilk ulaşan kişi oldu ve tekne tedarikini insafsızca keserek bu süreçte maktul Rory'nin kuzeni Finola Rosewood da dâhil olmak üzere isyanın önemli isimlerini ortadan kaldırdı.

Briony gözlerini sıkıca kapatarak nefes almaya çalıştı.

Finola ölmüştü. Orion onu öldürmüştü.

Âdeta göğsü parçalanmış gibi hissetti. Briony'nin nefesi titriyordu.

O gün başka kimler ölmüştü? Sammy? Didion? Onlardan bahsedilmiş miydi?

Elini karnına bastırdı ve nefes almaya odaklandı, yüzünden akan gözyaşlarını sildi. Meditasyonlarını hatırladı.

Sakin suları olan bir göl düşün.

Birkaç dakika derin derin nefes aldıktan sonra gözyaşları dindi, Briony duygusal tepkisini bastırıp düşünmesi gereken şeylere odaklanabildi.

Sadece Moreland içinde seyahat etme imkânı sağlayan portal sınırları vardı. Ülkeler ve büyük su kütleleri arasında portal kullanmak nadir olsa da hiç duyulmamış bir şey değildi. Olağanüstü derecede büyü gücüne sahip kişiler bunu başarabilirdi. Ancak Mallow sınırları sıkılaştırmışsa, artık gerçek büyülü sınırlamalar varsa bu, insanların Bomard'dan çıkmasını inanılmaz derecede zorlaştırırdı.

Kalan Eversunlar için plan gerçekten kaçmak mıydı? Savaşmayacaklar mıydı? Zihnindeki göl dalgalandı.

Orion Hearst, Finola'yı öldürdü.

Duvara yaslandı, nefes alırken ciğerlerinin acıdığını hissetti. Kaç kişi daha ölmüştü? Haberde sadece Finola'dan bahsediliyordu.

"Bomardi tarafında kayıplar sınırlıydı" kelimeleri gözlerinin önünden defalarca geçti. Toven da "sınırlı kayıplar"dan biri miydi?

Gazete'nin bugünlerde muhtemelen propaganda haberleriyle dolu olduğunu biliyordu ancak bu haberler gerçekten de Liste'nin Onlusu'nun vârislerinden birinin ölümüne gölge düşürebilir miydi?

Derin bir nefes aldı ve elleriyle yüzünü kapatıp zihninde o durgun suların olduğu gölü bulmaya çalıştı. Birkaç saniye sonra gözlerini açtığında, göğsünün kararlı bir ateşle dolduğunu hissetti.

Briony kütüphaneye doğru yürüdü. Mallow'un zihnini görüp görmemesi önemli değildi; artık oturup bekleyemezdi.

İkili kapı onun için kolayca açıldı. Kataloğa gitti ve büyülü olan tüm kitapları çağırdı. Raflar sallandı ve her boyutta kitap

kayarak koridorlarda süzülmeye başladı. Briony hepsini toplayıp uzun çalışma masasının üzerine dizdi.

Oturdu ve kitapların içine daldı.

* * *

Ev, onun isteklerine yavaş yavaş yanıt vermeye başladı. Duvarlar istekleri yerine getirirken yas tutarcasına dalgın ve yavaşlardı. Briony ertesi sabah kahvaltı istedi ve kızarmış ördek geldi. Lezzetli olsa da kahvaltı değildi.

Briony sabah ilk iş olarak *Gazete*'yi kontrol etti, kahvaltıdan sonra kütüphanede araştırma yaptı ve öğleden sonra gözleri kaymaya başlayınca Hearst Malikânesi'ni keşfe çıktı. Yürümek ve meditasyon yapmak, midesindeki korkunç hissi ortadan kaldırmaya yetmedi, bu yüzden bahçeye çıkıp tekrar sınırı buldu ve dövmeyi test etmek için kolunu uzattı. Dövme onu çarptı; hoş bir his olmasa da çok acı vermemişti. Çevrede yürümeye, parmakları uyuşana ve tüm çılgın düşünceleri unutana kadar kolunu farklı noktalarda denemeye devam etti. Ormanda Vesper'ı aradı ama sonra Toven'ın iyileşmesi için tilkinin onun yanında olması gerektiğini fark etti.

Yalnızlığının üçüncü gününde, Briony hızlı bir öğle yemeğinin ardından mutfaktan çıkarken, Ash Wood duvar halısı ve meditasyon odasının kapısının önünden geçti. Hearst Malikânesi'nde bu odayı kimin kullanıyor olabileceğini tekrar düşündü.

Onu odaya getiren Toven olduğu için bu odayı kullanan o olabilir miydi? Peki, neden ona odanın yerini göstermişti? Hearstlerin bir şekilde yasadışı zihin büyüsü kullandığını ima eden bir odanın varlığını Briony'nin bilmesi kesinlikle tehlikeliydi. Özellikle de Mallow tekrar zihninin içine bakacaksa.

Briony başını kapıya doğru eğerek düşündü. Kapıyı açmak için elini uzattı ama içeri girmedi. Beyaz duvarlar ona bakıyordu.

Toven ona meditasyon odasını göstererek ne kadar büyük bir risk almıştı... Tabii, odanın varlığını zihninde gizlemesi gerektiğini düşündüyse durum başkaydı.

Briony, zihin bariyerleri kitabının kitaplıktan kayıp düştüğü anı düşündü. Sanki çağrılmış gibi gelmişti. Ve Toven Hearst, kataloğun yanında masumca oturuyordu.

Toven ona zihin bariyerleri hakkında bir kitap vermiş ve sonra meditasyon odasını göstermişse...

Toven Hearst, onun zihin bariyerlerini öğrenmesini *istiyordu. Neden*? Onu kalp kaynağı olarak kullanmadığı için miydi? Yoksa Hearst Malikânesi'nde onun hayal edebileceğinden daha fazla sır mı vardı?

Cevapları orada bulacakmış gibi beyaz odaya bakakaldı.

Orada kilitli kaldığını hatırlayınca içini bir ürperti kapladı; odadan çıkabilmek için duvarları tırmaladığı anı hatırladı.

Briony düşüncelere dalmış bir şekilde dudaklarını araladı. Zihin bariyerleri hakkında bir kitap aldığı için Toven'ın onu odaya kilitleyerek cezalandırdığını sanmıştı ancak o, kapının hemen dışında onu bekliyordu. Öyle olmamış mıydı?

Bu, ona birdenbire Vesper'ın ona saldırdığı geceyi hatırlattı. Vesper, saniyeler içinde odasının ortasında belirmişti. Toven'ın yatak odasının nerede olduğunu hiç düşünmemişti ama yatmaya hazırlandığı sırada onun çığlığını duyduysa, odası kesinlikle yakında demekti.

Briony ikinci kata çıktı. Katın her odasını kontrol etti ancak hiçbir şey bulamadı. Birkaç adım ötedeki kendi kapısına kaşlarını çatarak bakarken, Toven'ın o gece sadece oradan geçiyor olup olamayacağını düşündü. Belki de onu kontrol etmeye gelmişti.

Sabah diğer kanatları aramaya karar verip iç çekti, yatmaya gitmek için döndü. O sırada bir şey ışığı yansıtarak parladı. Briony durdu ve süslü, oyma ahşap kapıdan ona göz kırpan oniks gözlü bir tilki figürü gördü.

O da tilkiye bakarak gözlerini kırptı. O kapı bir dakika önce orada değildi. Büyülü bir şekilde belirmişti.

Parmaklarını soğuk, pirinç kapı koluna koyarak çevirdi. Kapıyı itip içeri girerken oymalı tilki ona bakıyordu.

Burası şüphesiz Toven Hearst'ün yatak odasıydı. Gri ve gü-

müş renkleri hâkimdi. Karşısındaki duvarda Bomardi arması, koyu renkli ahşap bir yatak vardı. Kitap rafları dolup taşıyordu.

İçeri girdiğinde onun tanıdık kokusunu aldı. Tekrar geri dönecek mi diye merak etti. Göğsü sıkıştı ve yutkundu.

Yatak odası evin köşesindeydi, pencereleri kuzeye ve doğuya bakıyordu. Onun odasının neredeyse iki katı büyüklüğündeydi ama tasarımında benzerlikler vardı. Briony odayı incelerken, Toven Hearst'ün onu fiziksel olarak kendisine olabildiğince yakın bir süite yerleştirdiğini ancak onu hâlâ kalp bağı olarak kullanmadığını fark etti.

Neden?

Briony, alt kattaki meditasyon odasının, Hearstlerin Bomardi yasalarına ve geleneklerine karşı çıkma yöntemlerinin sadece ufak bir parçası olup olmadığını merak etti. Mallow'u, Briony'nin düşündüğü kadar içten bir şekilde desteklemiyor olabilirler miydi?

Cevapları bulmak için dikkatini raflara, biblolara çevirdi.

Toven'ın Finn ve Liam ile birlikte resmedilmiş çerçeveli bir eskizinin yanında oyulmuş bir tilki heykeli vardı. Hiçbiri ona bir ipucu vermiyordu.

Yatağa yaklaştı ve kendini tutamayarak parmaklarını kumaşın üzerinde gezdirdi. Toven'ın yatak örtüleri ona, sık dikişli, her brokarın içine altın ve gümüş işlenmiş eski hayatını hatırlattı. Yatak yapılıydı ve Toven'ın iskelede pantolonunu nasıl katladığını hatırladığında, belki de düzeni sağlayanın malikânenin büyüsü olmadığını düşündü. Yatağının yanındaki komodinin çekmecelerini açtı fakat sadece biblolar vardı. Yatağının yanındaki kitaplık tanıdık kitaplarla doluydu ve ellerini Toven'ın yanından ayırmadığı kitapların üzerinde gezdirdi.

Banyoda kendisininkine benzer bir küvet, derli toplu tezgâhlar ve Briony'nin, onun saçlarını geriye tararken ya da olduğu gibi bırakmaya karar verdiğinde baktığını hayal ettiği bir ayna vardı. Bazıları pahalı markalardan alınmış olan ürünleri inceledi. Onu burada, küvetten çıkarken, yumuşacık havlulara sarınmış, çekmecelerdeki kremler ve ürünlerle beyaz tenine ba-

kını yaparken hayal edebiliyordu. Briony'nin aynaya yansıyan gülümsemesi soldu, onun bu ritüelleri bir daha yapıp yapmayacağını merak etti.

Dolap kapaklarını açtı ve Toven Hearst'ün gri ve kobalt mavisi kıyafetleri için ayrılmış kocaman alana baktı. İlginç bir şey bulmak, onun gerçekte kim olduğuna dair bir ipucu olup olmadığını kontrol etmek için ceplerine baktı ama hiçbir şey bulamadı.

Onun çekmecelerini karıştırmak açıkça mahremiyetini ihlâl etmekti ama Briony'nin daha önemli sorunları vardı. Suçluluk duygusunu bir kenara itti ve bir sonraki çekmeceyi açtı.

Diğer gri ve siyah giysilerin üstünde, onun giydiğini hatırlamadığı yumuşak mavi bir kazak vardı. Bu kazak ona, Evermore Prensesi'yken giydiği pahalı kumaşları hatırlattı. Yüzünü kazağa gömmek için duyduğu dürtüye direnmek zorunda kaldı.

Duvarın önündeki çekmeceleri açtı ve Toven'ın iç çamaşırlarını görünce kızardı. Elbette siyah renktelerdi. Bir sonraki çekmecede çoraplar vardı, hiçbiri doğru düzgün eşleştirilmemişti. Çorap çekmecesine, sanki çözülmesi gereken bir sorunmuş gibi somurtarak baktı.

En alt çekmecede fazladan battaniyeler ve siyah bir ayakkabı kutusu vardı. Kutunun kapağını açtı ve içinde yeşil bir dantel kurdele dışında hiçbir şey bulamadı.

Briony, Toven Hearst'ün dolabında bu kurdelenin ne işi olduğunu anlamaya çalışarak, birkaç saniye boyunca ona baktı.

Çünkü kurdele, saçları bağlamak için kullanılan kurdelelere çok benziyordu. Kızların saçlarını...

Ve zihni bunu sindirirken, bazı düşünceleri ortaya çıkarıp bazılarını uzaklaştırdıkça, bu kurdeleyi hatırladığını hissetmekten kendini alamadı.

Ayakkabı kutusunun kapağını dikkatlice yerine koydu, sanki çok mahrem bir şeyi yaparken yakalanmış gibi hissediyordu. Toven'ın odasından çıkıp kendi odasına döndü ve kapalı kapısına yaslanarak zihnini serbest bıraktı.

Gözlerini kırpıştırarak zihnindeki fikirleri yeniden düzenledi, bulduklarını sınıflandırdı.

Toven Hearst'ün yatak odasında bir çekmece ve onun içinde bir ayakkabı kutusu vardı. O ayakkabı kutusunun içinde bir saç kurdelesi vardı.

Ve buna mantıklı başka bir açıklama getirmeye çalışsa da... kurdele kendisine aitti.

21. Bölüm

Altı Buçuk Yıl Önce...

Briony, Evermore'da uyumakta hiç zorlanmamıştı. Sıcak gecelerde esinti ona âdeta şarkılar söylerdi ve sıcak bir banyo yerine serin bir banyonun faydalarını asla hafife almazdı.

Ancak Bomard'da geceleri bastıran soğuk, bacaklarına iğne batıyormuş gibi bir hisse dönüşüyordu. Önce erkeklerin yaşadığı büyüme ataklarından birini yaşadığını düşündü ama hemşire on sekiz yaşında bunun sona ermesi gerektiğini söylemişti. Ayrıca hemşire, geceleri rahat uyuması için ona bir iksir vermişti ancak bu hafta Briony üçüncü kez yataktan kalkmış, kalın bir sabahlık giymiş ve gece yarısından sonra yürüyüşe çıkmıştı.

Ve ikinci kez Toven ve Larissa'yı koridorda oynaşırken yakaladı.

Briony köşeyi döndüğünde aniden durdu, bacaklarındaki kaşıntı hissi yerini bir ağırlığa bıraktı. Kaçmaya hazır bir av gibiydi.

Üç gün önce onları tutkulu bir hâlde bulduğunda Toven, Larissa'yı merdivenlerin yanındaki taş duvara sıkıştırmış, uzun vücudunu ona bastırmış ve uyluğunu öne doğru kaydırarak onun dizlerinin arasına girmişti ve Larissa'nın dudaklarından hafif iniltiler dökülüyordu. O zaman Briony sessizce geri çekilerek Rory ile paylaştığı odasına koşmuş, kızaran yüzünü örtmüş ve bacaklarındaki karıncalanmanın geçmesini beklemişti.

Fakat bu kez, Larissa pencere pervazında oturuyordu, bacaklarını Toven'ın kalçalarına dolamıştı ve başını geriye doğru eğerek boynunu onun açgözlü ağzına sunmuştu. Toven, bir kolunu sıkıca onun beline dolamıştı; bunu yapmamış olsaydı Briony, Larissa'nın geriye doğru kayarak pencereden düşebileceğini düşündü. Diğer eli ise Larissa'nın eteğinin altına kaymıştı.

Briony, Toven'ın sırtındaki kasların ince gömleğinin altında hareket etmesiyle donakaldı ve nedense aklına ilk gelen şey neden üşümedikleri oldu.

Larissa'nın dudakları sessiz bir iç çekişle aralandı.

Toven'ın, onu bir piyon olarak kullandığı resmi akşam yemeğinden sonra aralarındaki sorunları çözdükleri çok açıktı. Okul bittikten sonra evlenecekleri neredeyse kesin gibiydi.

Oradan gizlice kaçmalıydı. Çifti görmezden gelmeli ve bacaklarının verdiği rahatsızlık geçene kadar odasıyla karşıdaki salon arasındaki altı metrelik mesafeyi yüz kez yürümeliydi.

Ama burası *onun* katıydı. Onun ve Rory'nin. Evet, vârisin özel süitleriyle izole edilmiş olduğu için birini ellemek için harika bir yerdi ama sonuçta burası *onun* katıydı.

Briony kollarını kavuşturdu ve boğazını temizledi.

Hiçbir şey olmadı. Toven, Larissa'nın belini daha sıkı kavradı ve Larissa yüzünü ona çevirip onu öptü. Briony, sanki Larissa ona yetişemiyormuş gibi, Toven'ın onu ihtiraslı bir şekilde öpmesini izledi.

Gözlerini devirdi. "Lord ve leydi yakınlaştığı zaman, tüm köyün bunu bildiği söylenir. Burada bunu mu yapmaya çalışıyorsunuz?"

Larissa yavaşça kendine geldi, dudakları gevşedi ve gözlerini açarak Briony'ye sert bir bakış attı. Toven ise hiç etkilenmeden dudaklarını tekrar Larissa'nın boynuna götürdü.

Larissa, Toven'ı hafifçe geri iterek, "İlginç bir şey mi gördün, Prenses?" diye mırıldandı. Toven gözlerini kapatıp derin bir nefes aldıktan sonra dönerek Briony'ye baktı.

"İlginç mi? Hiç ilgisi yok," diye yanıtladı Briony. "Bunu, *aşırı bir küstahlık* diye tanımlayabilirim."

Larissa karşılık vermek için ağzını açtı ancak Toven ondan önce davrandı.

"Çok zor olmalı," dedi kibirli bir tavırla, "bu kadar gergin olup herkesin eğlencesini mahvetmek zorunda kalmak."

Briony gözlerini kısarak ona baktı. "Ben... gergin değilim. Sadece birbirinizi kendi katınızda mıncıklamanız gerektiğini düşünüyorum."

Toven'ın gözleri parladı. "Burada sen mi mıncıklanıyorsun? Gizli bir buluşmaya mı çıktın? Yoksa o kısmı tek başına mı hallediyorsun?"

Birony'nin yanakları kızardı. Bomardiler neden bu kadar kabaydı?

Karşılık veremeden, Larissa kulağına eğilip yüksek sesle fısıldadı: "Belki de kardeşi onun için hallediyordur."

"Kardeşimle benim ne yaptığımızı merak etmekle çok zaman harcıyorsun, Larissa," dedi Briony.

"Ve sen de bizim yakınlığımızı çok önemsiyor gibisin–"

"Umurumda bile *değil*!" diye çıkıştı Briony. "Sadece bunu görmek zorunda kalmamak istiyorum."

"Belki bir iki şey öğrenebilirsin," diye fısıldadı Toven.

Henüz sönmemiş olan arzunun kapkara kuyuları gibi parlayan gözleri ona dikilmişti. Briony, onun kolunu hareket ettirdiğini gördü ve Larissa o anda nefesini tuttu. Briony utançtan kızardı. O hâlâ... onu elliyordu...

Briony döndü ve koşarak uzaklaştı. "İkinize de iyi akşamlar," diye seslendi.

"Ne zaman bacaklarını esnetmek istersen gelebilirsin, Majesteleri," diyen Toven'ın sesi koridorun sonuna kadar ulaştı.

Yatağına geri döndüğünde, kalbi hızla çarparken ve ikisinin dudaklarının nasıl birleştiğinin, Toven'ın omuzlarının nasıl gerildiğinin, elinin Larissa'nın bacaklarının arasına nasıl kaydığının anısıyla mücadele ederken, Toven Hearst'ün, o söylemeden bacaklarındaki karıncalanma hissini bildiğini fark etti.

Ki bu son derece saçma olurdu.

Çünkü sadece inanılmaz derecede gelişmiş zihin büyücüleri birinin düşüncelerini okuyabilirdi. Briony bile bu beceriyi henüz öğrenmemişti.

Ve Toven Hearst bir *kalp* büyücüsüydü.

22. Bölüm

Ertesi sabah, Toven'ın kapısı kilitliydi.

"Tabii ya," diye fısıldadı Briony kendi kendine, evin duvarlarına öfkeyle bakarak.

Gazete sayfasında yeni bir şey bulamayınca Briony, kütüphaneye gidip zihin bariyerleri hakkında başka bir kitap aradı ancak içindeki teknikleri bir gün kullanabileceğini düşünmenin aptalca olduğunu biliyordu. Aklı Mallow'a ve zihin büyüsü konusunda resmi bir eğitim almadan zihin okuma becerilerini nasıl öğrenebileceğine gitti. Ejderha gerçekten de yıllarca süren o eğitimi es geçmesine yardım edecek kadar güçlü müydü?

O öğleden sonra ejderhayı araştırmaya başladı. Efsaneye göre, bilinen ilk ejderhalar büyücüler tarafından yaratılmıştı. Binlerce yıl önce, şu anda Starksen olarak bilinen yerdeki en güçlü büyücü, eterden bir ejderha ve eşini yaratmıştı. Ejderhalar o büyücüye bağlılık yemini etmiş ve kalp eşi bağını kurmuşlardı.

Briony, Mallow'un ejderhasının son altı yüz yıldır görüldüğü yerler hakkında bir şeyler okudu ve ejderhanın nerede olduğu ve neden geri çağrılmış olabileceği hakkında olabildiğince çok şey öğrenmeye çalıştı. Araştırması, temel bir savı olmayan birçok notla sonuçlandı.

Ejderhadan bıktığında, zihin engelleriyle ilgili kitapları tekrar tekrar okuyarak saatler geçirdi. Meditasyon için pek çok püf

nokta vardı ancak özellikle su imgeleri etkiliydi. Bu, Evermore'daki gölleri düşünmesine yardımcı oldu.

Sakin suları olan bir göl düşün.

Briony bahçede yürüyüşe başladı, her gün birkaç saatini göletin yanında geçirerek çimenli kıyıda oturup meditasyon yaptı. Uzakta, ormana yakın bir yerdeki su kenarında, dengesini kaybedip göle düşmeye tehlikeli derecede yakın olan bir ağaç vardı. Bu ona Eversun okulundaki söğüt ağacını hatırlatıyordu.

Ağacın yanındaki çimlere oturdu ve yanına birkaç kitap koydu. Suyun yüzeyine bakarak, etrafındaki sesleri ve kokuları bloke eden Briony, sadece görme duyusuna odaklandı.

Sakin suları olan bir göl düşün.

Bir esinti suyun yüzeyini okşayarak dalgalandırdı. Briony, su tekrar sakinleştikten sonra bile hâlâ görünmeyen derinliklere odaklandı.

Ellerini birbirine kenetleyip uzaklara dalmışken, güneş batmaya başladı.

"Görüyorum ki meditasyon konusunda ustalaşmışsın."

Briony göletin üzerindeki gözlerini kırpıştırdı, ses zihnini ileriye doğru çağırıyordu. Dönüp baktığında, Toven ağacın arkasında duruyordu. Briony ayağa kalkarken, kucağından bir kitap düştü. Kitabı alırken bir hareketlilik oldu ve Toven öne doğru adım attı.

Briony yeniden doğruldu, kitabı ellerinde sıkıca tutarak Toven'ın gözlerine baktı. "Geri dönmüşsün."

"Evet, yirmi dakika önce."

Briony onu baştan aşağı süzdü. Toven rahat bir pantolon ve düğmeli bir gömlek giymişti. Saçları dağınık değildi. Üzerinde bir çizik, herhangi bir yara ya da kan lekesi yoktu. Ancak sol kolu... Kolunu sanki askıdaymış gibi karnının üzerinde tutuyordu.

"Kolun." Briony ona doğru bir adım attı ve durdu. Toven'ın boğazının hareketini izledi. "Ne oldu?"

"Yaralandım," dedi Toven çabucak. "Seni yalnız bırakmak istememiştim–"

"Ne tür bir yaralanma?"

Toven omzuna baktı. "Kalbime doğru yayılan bir Kan Kaynatma ve omzumu etkileyen bir Kemik Tozu büyüsü. Neredeyse iyileştim. Sadece birkaç gün daha kolumu kullanmamam gerekiyor."

Kan Kaynatma ve Kemik Tozu. Briony yutkundu, kanının kaynadığını ve kemiklerinin parçalandığını hissetmenin ne kadar acı verici olabileceğini hayal etti. Bunlar korkunç kalp büyüleriydi.

Sonra Javis Kalesi'ni hatırladı. Ve babasının öldürdüğü insanları.

Onu hayatta gördüğü için duyduğu endişe ve sevinci bastırdı. "Javis'te mi oldu?"

Toven'ın gözleri, omzunun üzerinden izledikleri patikadan hızla ona döndü. Ona dikkatle baktıktan sonra birdenbire anladı. "Demek *Gazete* sayfasını okuyordun."

"Kuzenim Finola'nın öldüğü doğru mu?" Kulaklarında kanın akışını duyabiliyordu.

"Öldü." Cevap hızlı ve acımasızdı.

Göğsünde ağır bir yük hissetti. "Peki, onu baban mı öldürdü? *Benim* kuzenim senin baban yüzünden mi öldü?"

"Bu bir savaş, Rosewood." Toven ona yaklaştığında, Briony onun sol bacağının titrediğini fark etti. "Yoksa unuttun mu?"

"Savaş kazanıldı," diye tısladı. "Siz kazandınız. Ama tabii ki hepimiz ölene ya da zincirlenene kadar durmayacaksınız."

"Bu nasıl benim suçum olabilir? Onu öldüren babamdı–"

"Sadece birkaç kişi kaçmaya çalışıyordu diye–"

"Hayır, oğlunu katletmek üzere olan kadını öldürmek için."

Briony dudaklarını araladı. Ve kapattı.

Kan Kaynatma ve Kemik Tozu lanetlerinden Finola mı sorumluydu?

Yutkundu, midesinin bulandığını hissetti ve parmaklarını kitabın sırtına bastırdı. Konuyu çaresizce başka tarafa çevirmek istedi.

"Başka sorun var mı, Rosewood?" dedi Toven, fakat sesi aralarındaki boşlukta bir fısıltı gibiydi.

Aslında milyonlarca fısıltı...

"Sen ölseydin bana ne olurdu?" diye fısıldadı, Toven'ın kaşlarının çatılmasını ve gözlerinin berraklaşmasını izleyerek. "Yine açık artırmaya mı çıkarılırdım?"

Toven'ın yüzü, sanki tokat yemiş gibi şiddetle seğirdi. Ondan uzaklaştı, onu baştan aşağı süzdü ve ani bir nefes verdi. Gözlerini kırpıştırarak yine maskesini takındı.

"Annem sana bakardı–"

"Annen mi?" Briony, neredeyse hiç etkileşime girmediği kadını düşünerek güldü. "Yas tutan annen neden beni düşünsün ki?"

Toven yutkundu. "Seni tekrar açık artırmaya çıkarmazdı." Ama söylediği şeye kendisi inanıyor gibi görünmüyordu. Briony'nin arkasındaki göle baktı ve Briony güveninin sarsıldığını hissetti.

"Reighven'a geri gönderilebilir miydim?"

Toven başını birden ona doğru çevirdi ve bakışları kaskatı kesildi. "Hayır. Artık senin üzerinde onun hiçbir hakkı yok." Briony omuzlarında bir ürperti ve Toven'dan bir karanlığın yayıldığını hissetti. "Reighven için endişelenmene gerek yok."

Briony tüm bunların kaynağını bulmak için onun karanlık gözlerine baktı. "Benim karşılığımda ona ne verdin?"

Toven yutkundu ve Briony onun gerçeği mi yoksa yalan mı söyleyeceğini merak etti. "Senden daha çok istediği tek şeyi," dedi.

Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı ve tüm olasılıkları düşünürken nefesi kesildi. "Neydi o?"

"Bu özel bir anlaşma," dedi yumuşak bir sesle. "Zorunda kalsam bile sana söyleyemezdim."

Briony ona öfkeyle baktı. "Kalp bağı olarak kullanmayacaksan beni neden satın aldın?"

Toven bir nefes aldı ve Briony onun verebileceği farklı yanıt-

ları duymak için kendini hazırladı. Çekmecesindeki kurdeleyi, kendi yatak odasına yakın yatak odasını, yaralandığında onu nasıl kollarına aldığını düşündü. Hearst ailesine kazandırdığı saygınlığı, Toven onu almak için harcadığı parayı övünerek anlattığında Mallow'un nasıl gülümsediğini düşündü.

Ancak tüm mantığına rağmen, en çok duymak istediği yanıtı düşündü.

Onun için bir kalp kaynağıdan daha fazlası olduğunu. Bir Evermore Prensesi'nden daha fazlası olduğunu.

Toven gözlerini onun arkasında bir noktaya çevirdi ve dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı.

"Ne tür bir cevap tercih edersin, Rosewood?"

"Gerçeği tercih ederim ancak senden bunu duyabileceğimi sanmıyorum."

Çimlerden kitaplarını aldı ve Toven'ın yanından geçip gitti.

Öfkeden kuduruyordu. Ağaçtan on adım uzaklaşmıştı ki Toven konuştu. "Rosewood, sadece doğrusu bu olamaz mı?"

Briony ona dönerek kuru bir kahkaha attı. "Doğru olan mı? Doğru olan, açık artırmayı tamamen durdurmaktı. Doğru olan, Bomardi okulu saldırıya uğradığı gün babanla gitmemekti." Sesi çatladı ve yutkundu.

O günü gündeme getirmemeliydi.

Toven kaşlarını kaldırdı ve ona attığı kibirli bakış, sinir uçlarını yakarak kanını kaynattı.

"Eğer yenilgiyi kabul etseydim, Rosewood," dedi, "seni özel bir süitte kim ağırlayacaktı?" Yaralı kolu göğsünde işe yaramaz bir şekilde sarkarken, ileri doğru yürüdü. Briony'nin cildi karıncalanıyordu. "Kim sana mahremiyet tanıyacak ve büyü gücüne dokunulmamasını sağlayacaktı–"

"Ben bunların hiçbirini istemedim, Hearst–"

"–kesinlikle Reighven değil."

Briony dudaklarını kıvırarak sahte bir gülümseme takındı. "Minnettarlık mı bekliyorsun? Benden *teşekkür* etmemi mi istiyorsun?"

"Bu lanet olası bir başlangıç olurdu."

Briony, Toven'ın sıcak nefesini yüzünde hissetti. Gözleri parlayarak ona bakıyordu.

Briony, parmaklarının ona vurmak, onu geri itmek için kaşındığını hissetti. Titriyordu.

"Bu kadar bencilce bir şey için teşekkür etmeyeceğim. Eğer onaylanmaya ihtiyacın varsa, yaptığın hiçbir şeyin daha büyük bir iyilik için olmadığı gayet açık."

"Bencilce mi?" Toven'ın gözleri Briony'nin dudaklarından omuzlarına, oradan da göğüslerine kaydı. "*Benim* yatak odamı karıştıran sensin, Rosewood."

Toven ona sırıtarak bakınca Briony küplere bindi.

Onu incitme isteği ile yanıp tutuşuyordu. Bu istek, her bir zerresini sarsıyordu ve sonunda onu esir alan adama el kaldırmamak için yumruklarını sıktı ve içindeki enerji bacaklarına kadar indi. Ona karşılık vermeye hazır bir hâlde ayağını yere vurdu ve içindeki elektriği serbest bıraktı.

Toven geriye doğru sıçradı, sanki bir ipteymiş gibi havada uçtu, dudakları sessiz bir çığlıkla açıldı. Vücudu bir çatırtıyla ağacın gövdesine çarptı ve sonra yere yığıldı.

Briony'nin ağzı açık kalmıştı, gözleri yerinden fırlamış gibiydi ve büyünün kaynağını, nedenini arıyordu...

Parmakları titriyor, içlerinde hayat kıvılcımlanıyordu.

Büyü gücü.

Tasma işe yaramıyordu. Bu ne zaman olmuştu?

Gözlerini yerde büzülmüş, hırıltılıyla nefes alan Toven'a çevirdi. Ona istediği şeyi vermiş miydi? Ona büyüsünü geri mi vermişti? "Toven, ben..." diye kekeledi, "Ben öyle yapmak istememiştim–"

Hırıltılı bir nefes daha aldı. Gözleri solgundu ve cildi griydi. Yaralı kolu hâlâ göğsündeydi, ağacın gövdesine yaslanmıştı ancak sol omzu tamamen biçimsiz görünüyordu.

Omzu kısa bir süre önce toz hâline gelmişti ve şimdi de Briony onu ağaca çarpmıştı.

Ayaklarını kontrol edemeden onun yanına koştu. Dizlerinin üzerine çökerek ellerini ona uzattı ama nereye dokunacağını bilemediği için duraksadı.

Toven'ın başı başka tarafa dönüktü ve gözlerini sımsıkı kapatmıştı. Kapalı gözünden bir damla yaş süzülüyordu. Hırıltılı bir nefes daha aldı.

"Toven." Sesi ve parmakları titriyordu. "Ayağa kalkabilir misin?"

Toven öksürdü ve dudaklarından kıyafetlerine kan sıçradı. Briony başını Hearst Malikânesi'ne çevirdi. "Yardım edin!"

Fakat çok uzaktalardı ve Toven'ın ciğerlerinden ıslak sesler geliyordu. Briony koşarak giderse zamanında geri dönemezdi.

Toven'a baktı. "Ne yapmam gerektiğini söyle. Nasıl düzeltebileceğimi söyle."

Toven hırıltılı bir ses çıkardı, gözleri Briony'nin yüzüne kilitlenmişti. Sakin görünüyordu. Neredeyse pes etmiş gibiydi.

Briony pes etmeyecekti.

Toven'ın elini bırakıp ayağa kalktı. Ormana döndü. "Vesper!" Ormanı taradı, gözleriyle hareketleri takip ediyor, kalbi korkudan hızla atıyordu. "Vesper! Buraya gel!"

Sağında yapraklar hışırdadı ve gri tilki çalıların arkasından başını çıkardı. Tilki yüksek sesle bağırarak onlara doğru atıldı. Briony, hayvanın yanına diz çökerek rahat bir nefes aldı.

Vesper, hırıltılı nefesler alan Toven'ı kokladı ve sonra Briony'ye dişlerini gösterdi.

"Biliyorum," dedi Briony, ellerini kaldırarak. "Sadece düzelt, sonra tekrar beni ısırabilirsin."

Tilki dişleriyle Toven'ın yakasını kavradı ve ani bir rüzgâr esintisiyle ortadan kayboldular.

Briony nefesini tuttu. Bir kalp eşinin büyüsünü hiç bu kadar yakından görmemişti.

Göletin yanında tek başına kalmıştı. Tek başına kalmıştı ve ona zarar vermişti.

Aniden hıçkırıklara boğularak ikinci katın köşesindeki yatak odasının penceresine baktı.

İçeride mumlar yanıyordu.

Düşürdüğü kitapları aldı ve koştu. Bacakları onu bahçelerden geçirdi, girişe doğru merdivenlerden yukarı taşıdı. Sonra mermer merdivenlerin başına geldi, ayaklarını vurarak odalarının olduğu kanada koştu ve tilki oymalı kapıya doğru fırladı. Kapı kolu dönmedi. Toven'ı görmesi gerekiyordu.

Aniden kapı açıldı ve Serena Hearst kaşlarını çatıp öfkeli bir şekilde ona baktı.

"Bayan Rosewood. Daha fazla zarar vermeden önce bunu düzeltmemize izin vermelisiniz."

Briony hıçkırıklara boğuldu. "Ona zarar vermek istemedim, lütfen..."

Toven çatlak kapının arkasından bir çığlık attı ve Briony titreyerek boynunu uzatıp odanın içine bakmaya çalıştı. Serena, Briony gözünü bile kırpamadan kapıyı kapattı ve kilitledi.

Briony, eliyle ağzını kapatarak oyulmuş tilkiye baktı. Toven bir haftadır iyileşiyordu ve Briony her şeyi mahvetmişti.

Briony, büyü gücünün nereden geldiğini hâlâ anlayamamış bir hâlde geriye doğru sendeledi. Koridorda birinin olduğunu daha duymadan hissetti. Başını kaldırıp sadece bir saniyeliğine Orion Hearst'ün acımasız ifadesini gördü ve sonra görünmez bir güç tarafından duvara fırlatıldı, vücudu havada asılı kaldı ve Orion'un onu duvara sabitlediği büyüyle boğazının sıkıldığını hissetti.

Briony'nin gözleri panikle yerinden fırladı ve havada ayaklarını savurmaya başladı. Yaşadığı şok, kuzeninin katilini canlı canlı görmekten duyduğu öfkeyle savaşıyordu.

Orion Hearst onun yüzüne doğru hırlarken, bir eli sanki onu boğuyormuş gibi havada duruyordu.

"Hayatımı ne kadar zorlaştırdığınızın *hiç* farkında mısınız, Bayan Rosewood?" diye sordu, aldatıcı bir sakinlikle.

Briony konuşmaya çalıştı, boğuk bir sesle, "Bu bir kazaydı..." diyebildi.

"Senden kurtulmak çok kolay olurdu," dedi yumuşak bir ses-

le. Parmakları havada seğirdi ve boynunu kıracak mı diye merak ederken korkunun onu boğduğunu hissetti. Bacakları duvara sürtündü. Orion ona doğru eğilerek, "Zihin bariyerlerini öğrenmek için mi büyünü geri istiyordun? *Git zihin bariyerlerini öğren,*" diye fısıldadı.

Sonra onu bıraktı ve Briony yere yığıldı. Orion dönüp Toven'ın yatak odasına girerken, Briony nefes nefeseydi.

Toven'ın inlemeleri koridoru doldururken Orion, "Doktorlar bunun için henüz çok erken olduğunu söylediler, Toven," diye tısladı.

Kapı çarptı ve Briony, koridorda kapının yankılanan sesini duydu.

Kalbi hızla atıyordu. Orion Hearst, onun büyü gücünü kullanabildiğini biliyordu ve bunu ondan almaya çalışmamıştı.

Briony bacaklarını kendine doğru çekti, omuzlarının titremesi durana ve gözkapaklarının ardında Toven'ın o ağacın altına yığılmış görüntüsü kaybolana kadar nefesini toparlamaya çalıştı.

Elini kaldırdı ve parmaklarını yavaşça döndürdü...

Gözlerinin ardında kendini yuvasındaymış gibi hissettiren o iplik titreşti.

Yumuşak bir rüzgâr koridoru doldurdu ve Briony rahat bir nefes aldı.

Duygularının yoğunluğuyla gözyaşları yanaklarından süzüldü. Orion Hearst'ün onda uyandırdığı korku ve öfke, Finola'yı kaybetmenin boşluğu ve Toven'ın çektiği acılar için göğsünde hissettiği ağır suçluluk duygusu... Fakat o büyü ipliğini tekrar çekip vücudunun şarkı söylediğini hissettiğinde, hepsi silinip gitti.

Toven'ın yatak odasının dışında nöbet tutarken, zihninde tek bir düşünce dolaşıp duruyordu. Büyü gücü vardı. Onu istemişti ve Toven da vermişti.

Hearst ailesi, onun zihin bariyerlerini öğrenmesini gerçekten istiyor olmalıydı ve Briony bunun nedenini anlayamıyordu.

23. Bölüm

Briony odasının kapısına kulağını dayamış, Serena'nın ayak seslerinin yaklaşmasını dinliyordu.

Her gün Serena'nın, Toven'ın odasına girip çıkarken konuşmalarından bir şeyler duyabilmek için odasının kapısını aralık bırakıyordu ama hiçbir şey duymuyordu.

Aralarında sadece bir duvar varken, Toven'ın yaralarının iyileşmesini beklemek nedense daha da acı vericiydi. Orion, Briony'nin Toven'ı yaraladığı günün ertesi günü Hearst Malikânesi'nden ayrıldığı için, Toven'ın durumunun ciddi olduğunu ancak hayati tehlikesi olmadığını düşünüyordu.

Bazı günler Serena, Toven'ın odasından çıktıktan sonra, Briony onun kapısına gizlice yaklaşır ve kolu çevirmeye çalışırdı. Oyma tilkinin alaycı siyah gözü ona bakıp kıpırdamayı reddederdi. Birkaç kez kapıyı büyüyle açmaya çalıştı ancak başarılı olamadı.

Bir hafta sonra, Serena kapıya yaklaşırken Briony nefesini tuttu ve Toven'ın kapısının açılmasını bekledi.

Kendi kapısının çalınmasıyla irkildi ve bir anda sıçradı. Serena gergin bir gülümsemeyle ve ellerini kavuşturmuş hâlde kapının diğer tarafında duruyordu.

"Merhaba, Bayan Rosewood. Konuşmamızın zamanının geldiğini düşündüm."

"Çok üzgünüm, Serena," dedi Briony, sözler bir anda ağzından dökülürken. "Yemin ederim onu incitmek istemedim. Benim... büyü gücüm olduğunu bilmiyordum ve kızgındım ve... ve birden oldu. İnanın bana... Keşke geri alabilseydim."

Serena ona bakarak gözlerini kırptı, dudakları titriyordu. "Teşekkür ederim ancak bence yanlış kişiden özür diliyorsun."

"Beni dışarıda bıraktı." Hızlı konuştuğuna pişman olarak ağzını kapattı. "Demek istediğim o... belli ki beni görmek istemiyor." Serena'nın gözlerinde bir ışık parladı ve Briony yüzüne sıcak bastığını hissetti. "Ya da dinleniyordur, eminim."

"Dinleniyor, elbette. Onun için zorlu birkaç hafta oldu. Aslında tüm aile için öyle. "

Briony ayaklarına doğru bakarak başını salladı. "İyileşiyor mu?"

Serena duraksadı. "Girebilir miyim?"

Briony onayladı, Serena'yı içeri davet ederek yatağın kenarına otururken Serena da koltuğa oturdu.

Serena ona gergin bir gülümsemeyle bakıyordu. "Omzu ve göğüskafesinin yarısı yeniden yapıldı ama onun dışında durumu iyi."

Briony dilinin damağına yapıştığını hissetti. Görüşü bulanıklaştı ve Toven'ın çimlerin üzerinde yatan bedenini, gövdesinin ağaç gövdesine çarptığı anı gözlerini kırpıştırarak uzaklaştırmaya çalıştı.

Bunu o yapmıştı. Onun vücudundaki sayısız kemiği kırmış, ciğerlerini delmişti. Ve sonra hemen yardım çağırmak yerine, uzunca bir süre telaş içinde onun başında durmuştu.

Briony'nin dudağı titredi. Serena'ya baktığında, kadının inceleyen bir bakışla ona baktığını gördü.

"Endişelenme, canım. Şu anda iyileşiyor," dedi. "Ve oğlumu tanıyorsam, muhtemelen en azından bir tokadı hak etmiştir."

Briony kendini gülümsemeye zorladı. Toven'ın sağlığı veya Javis'te onu yaralayan savaş hakkında birkaç soru daha sordu. Serena, Toven iyileşirken kalenin kalıntılarının dışındaki bir ku-

lübede kaldıkları ve Orion'un şu anda Mallow için bir görevde olduğu dışında hiçbir şey açıklamadı.

Briony, iki konuda da ona baskı yapmak istemiyordu.

Serena kalkıp gitmek üzereyken, "Unutma, Toven iyileşene kadar Vesper onun odasında kalıyor; bu durum süreci hızlandırıyor, eminim sen de biliyorsundur," dedi.

Briony başını salladı ve bir an için sinirlendiğini hissetti, sonra bir tilkiyi kıskandığını fark etti.

"Belki dikkatini okuyarak dağıtabilirsin," dedi Serena, Briony'nin saklamayı akıl edemediği zihin bariyeri kitaplarına bakarak.

Briony'nin içini bir şok dalgası kapladı. Toven, Orion ve şimdi de Serena, onu zihin bariyerlerini öğrenmesi için zorluyorlardı. Briony, Serena'ya dikkatle baktı.

"Evet, öyle yapacağım," dedi temkinli bir sesle.

Serena kapıya doğru yürüdü. "İyi günler, Bayan Rosewood."

Briony ayağa kalktı. "Bana Briony diyebilirsiniz," dedi.

Serena duraksadı ve kapıyı kapatmadan önce ona gizemli bir ifadeyle gülümsedi.

Briony yalnız başına oturdu ve Toven'ın onu kalp kaynağı olarak kullanmadığı gerçeğini düşündü. Neden kullanmıyordu? Ve bu başkaldırı cezalandırılabilir miydi? Bu da Briony'nin kendi zihninde saklaması gereken başka bir şey miydi? Hearstler Mallow'un bunu onun düşüncelerinde göreceğinden mi endişeleniyorlardı?

Öğleden sonrasının geri kalanında zihni yüzlerce olasılığı düşünüp durdu.

* * *

Ertesi gün, Briony yeni kazandığı özgürlüğünü biraz denedi. Bilgi almak için mutfağa inip *Gazete* sayfasını kontrol etti. Hearst Malikânesi'nde kimseyle ve hiçbir dirençle karşılaşmadı. Sayfada birkaç çatışma haberi vardı ancak Sammy, Didion veya Velicity'den bahsedilmiyordu.

Gözüne çarpan tek şey bugünün tarihi oldu. Toven'ın, doğum gününde kırık kemiklerini tedavi etmekle meşgul olduğunu fark edince midesi düğümlendi.

Merdivenleri çıkarken odasını geçip doğrudan Toven'ın kapısına gitti. Mutfağa inerken denemeyi unutmuştu, oysa bu artık alışkanlık hâline gelmişti.

Kapı kolu döndü. Kapıyı itip açtı ve kapı onu engellemeden önce odaya girdi.

Kapıyı çalmak aklına bile gelmemişti. İçeri girer girmez kapıyı hızla kapattı. Vesper yatağın ayakucunda oturuyordu, başını kaldırıp uyarıcı bir şekilde hırladı ama Briony ona aldırmadı.

Toven yastıklarına yaslanmış, beti benzi solmuş bir hâlde yatıyordu. Onu görünce, muhtemelen saygınlığını koruyabilmek için oturmaya çalıştı.

"Yapma," diye uyardı Briony, yatağa doğru ilerlerken. "Kendini daha fazla incitme. Çabuk olacağım." Ellerini kavuşturdu. "Özür dilerim. Çok, çok özür dilerim, Toven."

Briony yaklaştıkça Toven'ın gözleri büyüdü ve yanaklarına renk geldi.

"Büyü gücüm olduğunu bilmiyordum... Aslında bunu sormak istiyordum ancak... Hayır, bunu başka bir zaman konuşuruz."

Kekeliyordu ve göğsünden yukarı bir sıcaklığın yükseldiğini hissetti. Toven, alnına düşen saçlarını itti ve parmaklarıyla düzeltti.

"Seni asla kasten incitmem. Yemin ederim ki benim niyetim–" Yutkundu. "Demek istediğim, çok kızgındım ve kendimi kontrol edemiyordum–"

"Rosewood..."

"Lütfen bitirmeme izin ver." Tekrar öne doğru bir adım attı ve bir an için onun elini tutup yatağının kenarına oturmayı düşündü. "Seni incitmek istememiştim. Babanın kuzenime yaptıklarından dolayı ondan nefret ediyorum ancak burada durumumun çok daha kötü olabileceğinin farkındayım ve senin elinden geleni yaptığını biliyorum–"

"Rosewood, misafirimiz var."

Briony'nin âdeta kalbi durdu ve olduğu yerde donup kaldı. Toven, Vesper'ı kastetmemişti.

Odanın diğer tarafına dönünce, Finn Raquin'in Toven'ın berjer koltuğuna rahatça uzanmış, neşeyle bir bardaktan bir şeyler yudumladığını ve sırıttığını gördü.

"Briony," dedi. "Uğramış olman çok hoş."

Finn'in koyu renk gözlerine bakarken Briony'nin dudakları anlamsızca aralandı. Finn dudaklarını şapırdatarak brendi içiyor ve gösteriyi izliyordu.

"Finn," dedi, kalbi panikle çarparak. Az önce büyüsünün olduğunu itiraf etmişti. Nasıl bu kadar aptal olabilirdi? Larissa'yı serbest bırakmış olabilirdi ama Briony'ye karşı kesinlikle herhangi bir bağlılığı ya da ilgisi yoktu.

Tabii ki gelecekti. Bugün Toven'ın doğum günüydü, değil mi? Yeniden Toven'a baktı; solgun yüzünde gergin bir ifade vardı ve Briony'nin utançla yanakları kızardı. Onu tekrar göreceği için çok heyecanlanmıştı ve özür dileme ihtiyacı mantığını bastırmıştı.

Birden berjerin olduğu taraftan gürültülü bir yudum sesi geldi ve Finn, dikkatini ona geri çevirdiğinde bardağının üzerinden ona gülümsedi.

"Rosewood, bir sandalye çek. Hadi sohbet edelim." Gözleri parıldayarak bacak bacak üstüne attı.

Briony ona bakakaldı, hızla gözlerini kırpıştırdıktan sonra yüzüne boş bir ifade takındı.

Hızla çalışan zihnini sakinleştirmeye çalışırken, önünde böyle bir hata yapabileceği tek Bomardi'nin Finn Raquin olabileceği aklına geldi. Annesi Eversun olduğu için Bomard'ın siyasetiyle hiç ilgilenmemişti. Diğerleri kalp bağlarıyla ilgili planları hakkında şamata yaparken o hep sessiz kalmıştı.

"Ben sadece... ortamı yumuşatmak için geldim. Bir şey hakkında..." Hızla Toven'a baktı, Toven yatakta olabildiğince doğrulmuş, hafifçe sağa doğru eğilmişti. "Ve... ve ben... şey... İyi ziyaretler," dedi Finn'e doğru başını sallayarak.

Aceleyle ilerleyip kapıyı açtı ve kendini durduramadan, bir anlık dürtüyle omzunun üzerinden dönerek, "Mutlu yıllar, Toven," dedi ve çıkıp arkasından kapıyı kapattı.

* * *

Bir saat sonra banyodan çıktığında yüzünün kızarıklığı hâlâ geçmemişti. Finn Raquin ve Toven Hearst'ün onun telaşlı girişine ve samimi doğum günü kutlamasına nasıl tepki verebilecekleri konusunda kafasında türlü türlü senaryolar kurmuştu. İçini çekerek bornozunu giydi, ıslak saçlarını topuz yaparak yatak odasına geçti.

Finn Raquin onun koltuğunda oturmuş, kitaplarından birini karıştırıyordu; neyse ki zihin bariyeri kitaplarından biri değildi çünkü onları dün saklamıştı. Odanın diğer ucundan Briony'nin çayını yudumlarken gülümsedi.

"Su oldukça sıcaktı sanırım, değil mi?"

Briony bornozunu iyice çekiştirdi, kalbi parmaklarının altında hızla atıyordu. Anneleri yakın olduğu için Finn'i biraz tanıyordu. Briony'nin annesi doğum sırasında öldükten sonra, Ember Raquin neredeyse gayriresmi vaftiz annesi olmuştu ve Finn'i de yanına alarak Briony ve Rory'yi sık sık ziyaret etmişti. Onlar büyüdükçe, belki de iki ülke arasındaki gerginlikler nedeniyle ziyaretler daha seyrek hâle gelmişti ancak Ember, resmi etkinliklerde Briony'yi gördüğünde onu her zaman dostça bir söz veya gülümsemeyle karşılardı. Briony'nin küçükken onu az da olsa gördüğü ve okulda politikayla ilgilenmediğini bildiği kadarıyla, Finn'in diğer Bomardiler kadar kötü olmadığını biliyordu ancak bu yeni dünyanın nasıl bir yer olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ne istiyorsun?" Sesi hissettiğinden daha güçlü çıkmıştı.

Finn elini salladı. "Aslında odayı bulmak oldukça zordu. Büyüler falan." Bacak bacak üstüne atarak sırıttı. "Ama yakınlarda olacağını biliyordum."

Briony ona sert bir bakış attı. "Peki, uğradığın için teşekkürler ama–"

"Burası hiç de seks zindanı gibi görünmüyor, gerçekten." Ayağa kalktı, jilet gibi ütülenmiş gömleğini düzeltti ve süiti inceledi. "Oldukça hayal kırıklığına uğradım."

Briony ona inanamayan bir bakış attı. "Seks zindanı mı?" diye tekrarladı burnundan alaycı bir ses çıkararak. "Bunu da nereden çıkardın?"

Gözlerini, az önce perdeyi aralayarak incelediği bahçeden Briony'ye çevirdi. "Toven."

Briony durumu anlamaya çalışarak gözlerini kırpıştırdı.

"Tabii ki konunun ayrıntıları konusunda çok çekingen davranıyor," diye devam etti Finn neşeyle, "ancak kalp bağını tamamladıktan sonra, Sakral Büyü'nün kaçınılmaz olduğunu söyledi. Anladığımız kadarıyla, siz ikiniz tavşanlar gibi sevişiyorsunuz."

Briony'nin *yerine getirilmediğini* anladığı kalp bağı ve Sakral Büyü'den bahsedilmesi... Kalp bağını deneyimlemeden Sakral Büyü'yü kullanmak elbette mümkündü ama görünüşe göre Toven, Hearst Malikânesi'nin kapalı kapıları ardında neler olup bittiğine dair oldukça ilginç bir hikâye uydurmuştu.

"İplerim ve zincirlerim dolapta," dedi Briony ifadesiz bir yüzle. "'Biz' derken tam olarak kimleri kastediyorsun?"

Finn kitap raflarına doğru yürüdü. "Çocuklar." Parmaklarını birkaç kitap başlığının üzerinde, sonra da onları çevreleyen boş raflarda gezdirdi. "Toplantılarımızda." Briony'ye baktı ama yüzünden hiçbir şey belli etmiyordu.

Briony bir sonraki hamlesini dikkatlice düşündü. "Annen bu konuda ne düşünüyor?"

Finn bir kez gözlerini kırptı, ifadesiz bir şekilde, "O gitti. Hanımefendi Mallow'a ihanet etti," dedi.

Briony'nin dudakları aralandı. Göğsü sıkıştı. "Gitti mi? Bu ne anlama geliyor?"

Finn pencereden dışarı baktı. "Eversun halkıyla birlikte Javis Kalesi'ndeydi. Ya öldü ya da artık beni ilgilendirmiyor." Ona baktı. "O... gitti."

Bu konuda gerçekten ne hissediyordu? Toven'ın duygusuz

olabileceği gibi, Finn de bilgi verirken çok kontrollü görünüyordu. Briony bir soru daha sormayı denedi.

"Larissa nerede?"

Koyu renkli gözleri Briony'nin yüzünde dans etti ve duraksadı. "Öldü."

Briony nefesinin kesildiğini hissetti. Bir şeye yaslanma ihtiyacına karşı koydu. Parmaklarıyla bornozunu sıktı.

Zihni harekete geçti. Larissa'yı son gördüğünde, Finn'in onu bekleyen kollarına koşuyordu... Finn onu kurtarmıştı.

Gözleri ona dikildi. "Neden?"

"Hanımefendi Mallow'a sadakatsizlikten," diye yanıtladı sakin bir sesle. Fazla sakin bir sesle.

"Yalan söylüyorsun."

Finn duraksadı. Sonra omuz silkti ve, "Toven'a sor," dedi. Odada yavaşça ilerleyerek yatağa yaklaştı. Neredeyse sevgiyle, parmaklarını dekoratif mücevher kutusunun üzerinde gezdirdi. "Toven sana daha fazla bilgi vermekten mutluluk duyacaktır."

"Harika. Başka bir şey var mı? Yoksa artık giyinebilir miyim?" Finn ağzını açtı. "Yalnız başıma."

Finn sırıttı. "Sadece seks zindanını görmek istiyordum ama..." Dramatik bir şekilde iç geçirdi, "korkarım beni hayal kırıklığına uğrattın."

"Özür dilerim." Briony onu görmezden gelerek gardırobuna doğru yürüdü.

"Seninle Toven'ın bu kadar yakınlaştığını görmek beni çok eğlendiriyor."

Briony temiz bir elbiseye uzanırken donup kaldı. Finn yatağının başlığına yaslanmış, onu dikkatle izliyordu.

"Biz yakın değiliz."

"Öyle mi?" Finn kaşlarını kaldırdı. "Doğum günüm ne zaman, Rosewood?"

Briony dudaklarını birbirine bastırarak boynuna yayılmaya başlayan kızarıklığa karşı koymaya çalıştı.

Finn ise sırıtarak kapıdan çıktı.

* * *

Toven ile ilgili tüm haberler Serena'dan geliyordu. Toven bir gün sonra nihayet odasından çıktı. Ertesi gün tek başına malikânenin bahçelerinde dolaştı ve nihayet cuma günü ilk kez malikânenin dışına çıktı.

Briony'nin gözleri sabahları Toven'ı arıyordu. Penceresinden bakıp Toven'ı yeni yapılan kaburgalarını denemek amacıyla bahçede yürürken görmeyi umuyordu ancak onu hiç göremedi.

Briony tekrar büyüsünü kullanmaya başladı. Kullanılmamaktan zayıflamış bir kas gibi yavaş tepki verse de küçük adımlarla başladı: banyo musluklarını açmak, rafından kitapları çağırmak, soğuk çay fincanını ısıtmak gibi. Zihin bariyerlerinin sonraki adımlarını denemek için sabırsızlanıyordu.

Salı günü, meditasyonlarını kütüphanede sürdürdü ve farklı bariyer teknikleri üzerine bir kitap seçti. İlgisini çeken tekniklerden biri, zihnini bir kitaplık veya bir dizi raf olarak düşünmekti. Giriş seviyesindeki ders kitabında bunun kısa bir özeti vardı ve o, saf sezgiyi kullanmadan önce bunu denemişti. Ancak şimdi ayrıntılı ve teorik sayfalar parmaklarının ucundaydı.

Başka anıları ortaya çıkarmak için fikirler buldu; onun durumunda bu, bir anısını kolayca ulaşılabilir bir rafta sergilemekti. Teknikler inanılmaz derecede ileri düzeyde olsa da Briony en zorlu fikirlerin cazibesine kapılarak bilgileri özümsemekten kendini alamıyordu.

Saatler sonra, Briony büyük koltuklardan birine oturmuş, göleti gören büyük pencereye bakarak zihnini durgun sulara ve gizli raflara odaklamıştı. Sadece babasının anılarını ortaya çıkarmaya çalıştı ancak zihninin ön saflarında çok fazla başka şeyin olduğunu ve bunların tekrar tekrar oynatılmasıyla ürperdiğini fark etti.

Toven'ın, çıplak omuzlarıyla onun boynundaki yarayı iyileştirdiği andaki hâli...

Her şeyin yoluna gireceğini söyleyen Didion'un hapishanenin taş duvarlarından yankılanan haykırışı...

Geriye doğru uçan bir bedenin, ağacın gövdesine çarptığı o an...

Rory'nin, ölümüne doğru yola çıktığı günkü huzurlu gülümsemesi...

Kendisine dönen Cordelia'nın şakağındaki kurumuş kan, ışığın altında yarı saydam görünen solgun teni...

Briony her bir anıyı kitap gibi tutup yüksek raflara yerleştirdi ya da ince sırtlarını daha büyük kitapların arasına sıkıştırıp onları alt raflarda sakladı. Sanki ona hem acı hem de büyük bir mutluluk veren tüm duyguları ortadan kaldırıyormuş gibiydi.

Babasının onları sirke götürdüğü günü hatırladı. Babasının tıraş losyonunun kokusunu. Rory'nin komik olmayan şakalara kolaylıkla gülüşünü. Diğer düşünceleri yerinden çıkardığı için göz hizasında koca bir raf boşalmıştı. O rafı ailesiyle ilgili mutlu anılarla doldurdu.

"Rosewood."

Gözleri kırpıştı. Kütüphanedeki geniş koltuktan göle bakıyordu.

Zihnindeki kitaplar titredi ve onları yerinde tutmak için harcadığı enerjiyle uğuldadı. Briony'nin zihnine musallat olan meraklı gözlere artık sadece ailesiyle ilgili mutlu anılar görünecekti.

"Rosewood," dedi biri yine.

Kendine geldi. Yanında biri vardı. Ancak ona bakarsa, kitaplar raflardan düşecek ve geriye sadece çıplak omuzlar, yankılanan çığlıklar ve kurumuş kan kalacaktı...

"Daha iyi misin?" diye sordu, ciğerlerinden nefes çekip göletten ve durgun sulardan gözlerini ayırmaya hazırlanarak. "Kaburgaların nasıl?"

Briony, zihnini odakladı ve kalkanlarını dik tutmak için gücünü topladı. Kalbi, başını kaldırıp onu tekrar görmek için heyecanla çarpıyordu. Ve o kitabı susturup uzaklaştırdı.

"Daha iyiyim," diye gürledi Toven'ın sesi.

Derin bir nefes alarak gözlerini ona çevirdiğinde, hafifçe sağa eğilmiş uzun bedeni ve ona bakan meraklı gözleri gördü.

Sadece ailesiyle ilgili mutlu anılar.

Gözlerini kaçırarak zihnindeki kitap raflarına odaklandı.

"Doğum günün nasıldı?" Soruyu kendi dudaklarının sorduğunu biliyordu ama ses ona yabancı geliyordu. "Eğlenebildin mi?"

"Bana bak."

Bu isteği iliklerinde hissetti. Başını ona çevirip gri gözlerini bulduğunda, Toven'ın onu görünce irkildiğini fark etti. Kucağındaki kitaba, sonra tekrar ona baktı.

Briony onu sisin içinden görüyor, onu tanıyor ancak kim olduğunu çıkaramıyordu. Vücudu pamukla, zihni ise tozla dolmuştu.

Gözlerini kırpıştırdığında, sanki odak noktasına geri dönmüş gibiydi. Toven Hearst yanında durmuş, endişeyle ona bakıyordu.

Kitaplığı çatırdadı ve kitaplar ayaklarının dibine düştü.

Derin bir nefes aldı ve onun çıplak göğsü, kırık kaburgaları, iki büklüm olmuş vücudu, soğuk bakışları... zihnine özenle yerleştirdiği tüm o kitaplar raftan düştü.

Gözleri, sanki güneşe doğrudan bakmış gibi acıdı. Gözlerini sıkıca kapattı ve elini alnına bastırarak ışığı engelledi.

Gelişmiş zihin bariyeri kitabı kucağından kayarak ondan uzaklaştı.

"Kendini, bu özel tekniği uygulayamayacak kadar fazla belli ediyorsun," diye mırıldandı. "Sende bir sorun olduğu açıkça belli oluyor." Toven'ın sayfayı çevirip kitabı şak diye kapattığını duydu. "Orta düzey çalışmaları atladın mı?"

"Tabii ki," dedi Briony, dudaklarında hafif bir gülümsemeyle. Başı dönüyordu. Günlerdir uyanıkmış gibi hissediyordu. "Benden daha azını mı bekliyordun?"

Gözleri açıldı ve pencereden tekrar göle baktı. Hızlı çalışan zihnini sakinleştirmek için durgun sulara bakma fikrine tutunmaya çalıştı ancak enerjisi tükenmişti.

"Bu yorucu olabilir," dedi Toven, neredeyse fısıldayarak.

Briony damarlarında dolaşan uyuşuklukla başını salladı. Gözlerini kapatıp uyumak istiyordu. Ancak hazır o buradayken daha acil soruları vardı.

"Larissa nasıl?"

Toven'ın gözlerinin sanki bir kitabı hızla kapatmış gibi sertleştiğini gördü. "Öldü."

Briony dudaklarını birbirine bastırdı. "Nasıl?"

"Hanımefendi Mallow'a sadakatsizliği yüzünden öldürüldü."

Kaşlarını çatarak onu dikkatle izledi. "Finn de aynen böyle demişti. İlginç."

Toven gözlerini birden ona çevrildi. "Finn'le ne zaman konuştun?" Sözleri keskin, gözleri buz gibiydi.

"Uğradı. Odama girdi ve gayet rahat bir tavırla çayımı içti." Toven'ın karanlık ifadesini görünce kaşlarını kaldırarak koltuğunda kıpırdandı. "Ayrıca 'çocuklara' anlattığın bazı ilginç hikâyelerden de bahsetti."

Toven'ın bakışları ona kaydı.

"Kendine güvenin o kadar mı az ki, zaferlerini arkadaşlarına bu kadar ayrıntılı bir şekilde anlatmak zorunda kalıyorsun, Toven?" diye sordu.

Toven yutkundu. "Zafer Evermore Prensesi olduğunda, evet."

Briony dudaklarını kıvırarak şansını zorlamaya karar verdi.

"Kalp bağı tam olarak nedir?" diye sordu.

Toven gözlerini ondan kaçırdı. "Takıların, takan kişinin kanından bir damla ile kutsanarak değiştokuş edilmesidir. Güçlendirmeden farklıdır çünkü takılar iki kişiyi uzaktan birbirine bağlar. Güçlendirme için fiziksel olarak birinin yanında olman gerekir ancak kalp bağları aynı ülkede olmalarına bile gerek kalmadan birbirleriyle büyülerini paylaşabilirler." Zayıf tarafına ağırlığını vermemek için pozisyonunu değiştirdi. "Bomardi, kalp bağını kendi amaçları için uyarladığında, yani Eversunları kalp bağı olarak kullandıklarında, büyüyü tek yönlü olarak almak için bir tasma geliştirdiler." Briony'nin boynuna baktı. "Tasma, tüm büyüyü, yani kalp, zihin ve Sakral Büyü'yü başka bir mücevher parçasına veya Trow zindanı gibi bir yere aktarır."

"Ama Mallow bunu talep etmesine rağmen benimle hiçbir zaman bağ kurmadın, değil mi?" dedi. "Bu, benim büyümü hiç almadığın anlamına mı geliyor?"

Toven yutkundu ve dikkatlice cevap verdi. "Kalp bağı büyüsü, zaten özgürce verilmişse alınamaz."

Briony gözlerini kısıp anlamaya çalışarak ona baktı.

"*Sen*, yıllar önce kalp büyünü kardeşine vermeye başladın," dedi. "Onu güçlendirdin. Babam bunu tam olarak anlamıyor ancak kardeşinin ölümünde bile ona büyünü verdin. Bunun ikiz olmakla bir ilgisi olduğunu düşünüyoruz. Bu durum, ritüel veya bir takı olmadan bir kalp kaynağı bağı oluşturdu. Bu yüzden bu tasma, kalp büyünü almakta işe yaramıyor."

Parmağını Briony'nin boynundaki altın tasmanın üzerinde gezdirdi. Briony durumu bir daha düşündü.

"Yani kalp büyüm alınamadı çünkü ben zaten farkında olmadan..." Boğazı düğümlendi. "Rory'ye bağlıydım. Onun kalp kaynağı olarak mı?"

Toven başını sallayarak onayladı. Rory'yi ve onunla olan o hiç anlamadığı bağı düşününce, Briony'yi bir hüzün dalgası sardı. Bu bir kalp bağıydı.

"Tüm büyünü kontrol altına almak için sana Gowarnus iksiri verdik. Çayına katıyorduk. Bazen de yemeğine."

Serena ve Toven'ın ona yemek yemesi için ısrar ettiklerini hatırlayınca içinde bir öfke dalgası belirdi. Hiç şaşırtıcı değildi; ona ilaç veriyorlardı.

"Gowarnus iksirini kesmemizi istedim, böylece zihin bariyerleri pratiğini yapmak için zihin büyüsüne erişebilecektin," dedi.

Briony'nin kalbi hızla atıyordu. Bunun neden bu kadar önemli olduğunu sormak istedi ama önce tüm gerçekleri öğrenmesi gerekiyordu.

Baş ağrısı şiddetlenirken gözlerini kapattı. "Yani Trow zindanındayken, tasma zihin büyümü aldı ancak kalp büyümü almadı çünkü onu zaten vermiştim. Sonra buraya geldikten sonra bana Gowarnus iksiri verildi." Toven'a baktı ve boynundaki tasmayı elledi. "Bu tasma bir işe yarıyor mu ki?"

"Seninki değil. Şu anda değil. Biz bağlanmadığımız sürece, sadece gösteriş için."

Düşünceleri bulanıklaşıyordu. Her şey şu anda anlayamayacağı kadar fazlaydı.

Ayağa kalkmaya çalıştığında kan başına hücum etti. Zihin bariyeri onu düşündüğünden çok daha fazla tüketmişti ve sandalyenin koluna doğru sendeledi.

Bir elin dirseğine dokunduğunu hissetti. Gözlerini sıkıca kapatıp Toven'ın dokunuşunu, ince pamuklu elbisesinin kolundan cildine ulaşan parmaklarının sıcaklığını hissederken başı zonkluyordu. Gözlerini açıp kendini toparladığında Toven, "Bir dahaki sefere dikkatli olmalısın. Bu çok yorucu olabilir," dedi.

Briony gözlerini kırpıştırdı ve Toven'ı ona bakarken buldu, vücudunu ona yaklaştırmış ve parmaklarını hâlâ kolundan çekmemişti. Yüzü solgundu ve hafifçe sallanıyordu.

"Hâlâ iyileşmedin," dedi Briony. "Sen de dikkatli olmalısın."

Toven'ın gözleri Briony'nin yüzünde dans ederken dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "İyi bir ikili sayılırız, değil mi?" dedi.

Briony'nin aklında bambaşka bir hayatın görüntüsü belirdi.

Onun elinin dirseğine dokunması için bambaşka bir neden, bedenlerinin bu kadar yakın olmasının bambaşka bir anlamı olabilirdi.

Belki de her şey farklı gelişebilirdi. Belki de Hearst ailesi, Rosewoodların kızının elini isteyen en güçlü aday olabilirdi.

Toven'ın yüzündeki gülümseme kayboldu ancak gözlerini ondan ayırmadı.

Belki de başka bir hayatta burada yaşayabilirdi.

Kütüphane kapısı gıcırdayarak açıldı ve Toven, Briony'nin dirseğini bırakarak geri çekildi.

Kapıdan, "Toven," diye keskin bir ses geldi ve Briony ağrıyan başını çevirince dudaklarını gergin bir ifadeyle bastırmış olan Serena'yı gördü. "Misafirlerin var."

Briony bu sözlerin anlamını düşünürken Toven onun önüne geçti.

"Onları salona göndereyim mi?" dedi Serena sert bir sesle

ancak Toven cevap veremeden, koridordan gürültülü bir ses duyuldu.

"Eski kütüphaneye bir bakmak fena olmaz, değil mi, Can?"

Liam Quill, arkasında Canning Trow ve Finn Raquin ile birlikte kapıdan içeri girdi.

24. Bölüm

"Vay, vay, vay!" dedi Canning, yılışık bir gülümsemeyle. "Bu, Evermore Prensesi değil mi?"

Briony; Finn, Canning ve Liam kütüphaneye dağılıp tek çıkışı da ablukaya aldıklarında gergin bir bekleyişle onları izledi.

"Beyler," dedi Toven soğukkanlılıkla. "Bu zevki neye borçluyuz?"

"Bugün senin doğum günün, değil mi?" dedi Liam, çalışma masasında açık duran kitabı karıştırarak.

"Geçen haftaydı ama ilginize teşekkür ederim," dedi Toven.

Briony, kapıda Serena'nın yanında duran Finn'in gözlerine baktı. Finn gergin görünüyordu. Briony, bunun Finn'in fikri olmadığını hemen anladı.

"Kızı odasına götüreyim mi?" diye sordu Serena.

"Evet," dedi Toven, Briony'ye dönerek. "Ona, *başlıklarında geçen kelimelere göre* tüm kitapları yeniden dosyalattırıyordum." Briony'ye soğuk bir ifadeyle gülümsedi.

"Ah, bırakın burada kalsın," dedi Canning kendini koltuğa atarak. "Oynamaya fırsatımız olmadı."

"Benim olanı paylaşmadığımı bilirsin," dedi Toven kuru bir şekilde. "Anne?" Annesine başıyla işaret etti. Serena, Briony'yi almak için onlara doğru yürüdü.

"Bırakın burada kalsın," dedi Canning kararlı bir şekilde, Toven'a dik dik bakarak. Serena duraksadı.

Toven ve Canning birbirlerini incelerken oda sessizleşti. Onunla dans etmek için hepsinin birbirlerinin önüne çıktıkları resmi akşam yemeği dışında Briony sıradan sosyal durumlarda hiyerarşinin nasıl işlediğini hiç görmemişti.

Buna sıradan denebilirse tabii; ortam çok gergindi. Toven başını salladı. "Kalsın, anne."

Serena bir an tereddüt ettikten sonra gülümsedi. "Elbette. Çocuklar, hareketlerinize dikkat edin."

"Aklımdan bile geçmez, Serena," dedi Canning ve koltuğun koluna başını dayayarak Toven'ın annesinin odadan çıkmasını izledi. Kapı kapandığında Liam'a döndü. "Serena Hearst'ün göğüsleri hep bu kadar büyük müydü?"

Toven soğuk bir ifadeyle başını yana doğru eğdi. Liam ise kıkırdadı.

"Viski isteyen var mı?" dedi Toven. "Babamın özel koleksiyonundan." Ev talimata uydu ve Finn'in yanındaki masaya üzerinde bardaklar ve kristal bir viski sürahisi olan bir tepsi geldi.

Finn viskileri doldurmaya başladı. "Ee, Toven," dedi Finn. "Kaburgaların nasıl?"

"Kaburga mı?" diye sordu Liam. "Omzunun parçalandığını sanıyordum."

"Öyleydi," dedi Toven, raftan bir kitap alıp dalgın dalgın Briony'ye uzatarak. Briony kitabı elinde evirip çevirdi, sonra yerine geri koydu. "Ancak sonra Finn'le top oynadım ve o da bana çarptı."

Finn utangaç bir tavırla omuz silkti. "Ne diyebilirim ki? Rekabetçi bir yapım var."

"Neden o sürtüğü buraya getirmiyorsun?"

Oda birden sessizleşti ve herkes Canning'e döndü. Canning parmağıyla ona işaret etti.

Briony donakaldı. Tehlikedeydi ancak Toven'ın onun için ne yapabileceğini bilmiyordu.

Toven yavaşça yana kayarak onun geçmesine izin verdi. Briony titrek adımlarla odanın ortasına doğru yürüdü, istenmeyen bakışların üzerinde dolaştığını hissediyordu. Canning'in önünde durdu. Canning koltuğun koluna miskin bir şekilde yaslanmış, onun vücuduna bakıyordu.

"Bana kalırsa çiçek hastalığına yakalanmış gibi görünmüyor."

Briony gözlerini kırpıştırdı. Çiçek hastalığı, Evermore'un nemli ikliminde yaygın olarak görülen bir enfeksiyondu ve uygun şekilde tedavi edilmezse sivilce ve çıbanlara neden olurdu.

Toven'ın ağır ayak sesleri yaklaştı. "Neredeyse iyileşti. Bazı günler onunla olmak neredeyse iğrençti ancak o Sakral Büyü'nün verdiği heyecan kaçırılmayacak kadar iyi."

Finn'in seks zindanı hakkındaki esprisini hatırladı. Toven bu adamlara onunla seks yaptığını ima etmişti.

Sıcak bir el kalçasına indi ve Briony sıçramamak için kendini zor tuttu. Toven'ın keskin kokusu etrafını sardı.

"Ama onunla *oldun*." Liam, katalogun üzerinden kaşlarını kaldırarak Toven'a baktı. "Çünkü onunla birlikte olmadığın söylentileri var."

"Peki, bu söylentilerin kaynağı kim olabilir, Liam?" diye sordu Toven sert bir sesle. "Aynı soruyu ben de sana sorabilirim ama tabii ki sen kendine bir kadın bulamadın. Sadece kalp bağı olarak Eversun bir erkek buldun."

Briony listeyi hatırladı. Quills, kendisinden birkaç yaş büyük bir genç olan Simon ve Katrina'yı almıştı. Katrina'nın Liam'ın babasına ait olduğunu tahmin edince boğazından bir acı yükseldi. Sakral Büyü uğruna birçok Eversun istismar mı ediliyordu?

"Hepimiz fahişelerimize altmış beş bin harcamayı sevmiyoruz," dedi Liam keskin bir sesle.

"Evet, sadece en iyisini sevenler harcıyor," dedi Toven. Finn onlara viski bardaklarını uzattı.

"Pekâlâ, doğum günün şerefine, Tove," dedi Canning.

Toven kadehini kaldırdı, diğerleri de onu izlediler. "Hanımefendi Mallow'a," dedi Toven. "Sonsuza kadar hüküm sürsün."

"Sonsuza kadar," dediler hep birlikte, sanki bu yaygın bir kadeh kaldırma şekliymiş gibi.

Bardağını bitirip yeniden doldurması için Toven'a geri veren Canning, "Sanırım o artık iyileştiğine göre, onu eğlenceye getireceksin," dedi. Briony'ye doğru başını sallayarak.

Sadece bir anlığına gergin bir sessizlik oldu ama Toven sessizliği bozdu.

"Evet, öyle yapmayı planlıyorum. Göreve çağrılmadığım sürece." Bardağı viski sürahisine geri götürdü ve Briony, onun Finn'in gözlerine baktığını gördü.

"Tabii ki, onu her zaman bir arkadaşına ödünç verebilirsin," dedi Canning, dilini dişlerinin üzerinde gezdirerek.

"Ah, duymadın mı?" dedi Liam, aralarında dolaştığı rafların oradan seslenerek. "Toven Hearst onu paylaşmıyor."

Canning sırıttı. "Öyle mi?"

"Doğru," dedi Toven. "Başka birinin denemesine izin vermeyecek kadar çok para ödedim." Sonra konuyu değiştirdi. "Liam, aradığın kitabı bulmana *yardımcı* olabilir miyim?" dedi.

Liam arkasını döndü ve viski bardağının arkasına saklanarak kızaran yüzünü gizledi. Dudaklarını şapırdatarak, "Babam bir şey ödünç almak istiyordu," dedi.

"Garip," dedi Toven soğukkanlılıkla. "Bana herhangi bir talep mektubu gelmedi."

Liam hafifçe gülümseyerek, "Beni sormam için gönderdi," dedi.

"O zaman sor."

Canning aniden ayağa kalkıp ona doğru yürüyünce Briony konuşmaya odaklanmaya çalıştı.

"Portal sınır çizgisiyle ilgili. Ve geçen hafta Ashmont'ta yaşanan olaydan bahsediyorum," dedi Liam.

Briony, gözlerini Canning'den ayırmadan kulaklarını dikti ve olabildiğince dikkat çekmeden geri çekilmeye çalıştı. Portal sınır çizgisiyle ilgili en son duyduğu şey, insanların dışarı çıkmaya çalıştığı Javis Kalesi'yle ilgiliydi.

"Gizli koruma büyüleri hakkında metinler arıyoruz, hani daha az..."

"Briony üzerinde benim iksirimi denedin mi?" diye araya girdi Canning, sanki muhabbet onu sıkmış gibi. "Jellica onu içtiğinde âdeta titriyor." Elini kaldırıp parmak eklemleriyle Briony'nin çenesinin yanını okşadı, daha aşağı, biraz daha aşağı kaydı. Ne yapabileceğinden emin olamayan Briony, Canning'in parmak eklemleri boynunu ve köprücükkemiğini okşadıktan sonra göğsünün yanını ve altını okşarken, korku ve öfkeden titreyerek kıpırdamadan durdu. Boğazı, midesinden yükselen safrayla sıkıştı.

"İhtiyacım olduğunu söyleyemem," diye cevapladı Toven. Sesi arkadan geldi ve sonra bir eliyle Canning'in bardağını parmaklarına doğru iterken, diğer eliyle başka bir bardağı Briony'nin göğsüne doğru itti. Briony şaşkınlıkla ellerini kaldırıp bardağı aldı. "Zaten yeterince eğleniyoruz."

Toven kolunu Briony'nin beline doladı ve onu Canning'den biraz geri çekti.

Canning bardağından bir yudum aldı ve Toven'ın parmaklarını Briony'nin göğsünün hemen altına yerleştirip onu kendine biraz daha yaklaştırmasını izledi.

Briony o âna kadar durumunun bu kadar özel olduğunun fark etmemişti. Arkadaşlarının sadece büyüleri ellerinden alınmıyor, Canning'in iksiri kullanılıyorsa aynı zamanda bazıları tecavüze de uğruyordu ve kimbilir ne şartlarda yaşıyorlardı.

Bazıları da gösteriş için kullanılıyor ya da paylaşılıyor olabilir miydi? Muhtemelen birçok kişiyi eğlendirmeleri bekleniyordu.

Liam ihtiyaç duyduğu kitabı anlatmaya devam ederken ve Canning yüzünü asmış izlerken Briony, Toven'ın verdiği bardağa baktı. Bardağı dudaklarına götürdü ama bardak elinden kayarak göğsüne çarptı ve viski elbisesinin önüne döküldü. Canning sıçrayan içki üzerine gelmesin diye hızla geri çekilirken Briony nefesini tuttu. Bardağı kendisi düşürmemişti.

Toven tısladı.

"Bu viskinin fiyatından haberin var mı?" diye bağırdı. "Yukarı çık ve temizlen."

Briony ona dönüp baktı. O yapmıştı. Ona gitmesi için bir fırsat vermek amacıyla viskiyi üzerine dökmüştü.

Yere bakarak kapıya doğru yürüdü.

"Hadi ama Toven," dedi Canning şakacı bir şekilde, onun yoluna çıkarak. "Onu temizleyebiliriz, değil mi?" Gözlerini kısarak parmağını Briony'nin köprücükkemiklerinin üzerinde gezdirdi, viski damlalarını toplayıp ağzına götürdü. "Ama o elbiseyi çıkar. Lekelenmesin," dedi alaycı bir şekilde.

Liam güldü ve Briony, Finn'in köşede kıpırdadığını gördü. Toven hareketsiz dururken Briony'nin kalbi deli gibi çarpıyordu. "Ben paylaşmam, Trow," dedi Toven.

"Dokunmadan bakabiliriz," dedi Canning masumca. "Değil mi, çocuklar?"

"Kesinlikle, Toven," dedi Liam. "Tabii daha kalabalık olacağımız cuma gününü beklemek istiyorsan ayrı."

Toven yüzüne o ciddi ifadeyi takınarak Briony'ye baktı. "Çıkar."

Briony'nin ağzı açık kaldı; gerçekten Canning Trow ve Liam Quill'in önünde soyunmaya mı zorlanıyordu? Toven ve Finn'i hesaba katmıyordu bile. Tereddüt ederek ve gözlerinde yardım isteyen bir ifadeyle, elbisenin sağ omzundan tutup aşağı doğru çekti. Sonra sol tarafı indirdi. Cildi kendi cildi gibi gelmiyordu ve midesi bulandı. Elbise kollarından, göğüslerinden ve karnından aşağı kayarken Toven gözlerini ondan ayırmadı. Elbiseyi kalçalarından aşağı itti ve sadece sutyen ve iç çamaşırlarıyla kaldı.

Duş alırken onu izleyen Reighven'ı düşündü, utanç ve mahcubiyetle gözlerini kapattı. En azından bu öyle değildi.

Genç adamlardan biri ıslık çaldı.

"Onun göğüslerinin böyle olduğunu biliyordum," dedi Canning dişlerini yalayarak.

Cildinin her santimetresinde gezinen bakışları ve yüzüne dikilmiş başka bir çift göz olduğunu hissetti.

Toven uzandı ve avucunu onun ensesine koydu, parmaklarını saçlarına geçirip onu sıkıca tuttu. Onu yavaşça öne doğru çekince Briony ona yaklaşmak zorunda kaldı.

Gözlerine bakarak, "Bir daha sana verdiğim bardağı sakın dökme," diye fısıldadı.

Briony onun "viski dökme" numarasını denediğine şimdi ne kadar pişman olduğunu merak ediyordu. "Anladın mı?" diye yumuşak bir sesle sordu.

"Evet."

"Evet, ne?"

"Evet, efendim."

Toven'ın diğer elinde bir viski bardağı vardı. "Ağzını aç."

Briony itaat etmekten başka bir şey yapamadı. Dudaklarını araladı ve Toven onu saçlarından tutarak başını geriye doğru çekti.

Viskiyi ağzına döktü, dudaklarından akıp çenesinden aşağı süzülerek göğsüne damlamasına neden oldu.

Briony gözlerini sıkıca kapatıp viskinin yakıcı etkisiyle öksürmemeye çalıştı. Viski bardağını fırlatıp parçaladığını duydu, sonra Toven'ın eli kalçasına indi, parmaklarını kıvırarak Briony'nin sırtına bastırdı ve onu kendine doğru çekti.

Başını daha da geriye çekip göğsünü ve boğazını açıkta bırakırken Briony, Toven'ın omuzlarına tutundu.

Sadece tavanı görebiliyordu ancak Toven'ın göğsüne değen sıcak ağzının tenini nasıl yaktığını hissedince neredeyse kendinden geçecekti. Toven dilini onun sutyeninin üstünden nabzının boynunda attığı yere kadar gezdirdi. Viskiyi yalıyordu. Boğazından bir çığlık yükseldi ve teninin altında yanan ateşe rağmen bulunduğu pozisyon yüzünden sırtının ağrıdığını hissetti.

Boğazında dişlerini hissedebiliyordu, sonra göğüslerini öpmeye başladı ve kalan damlaları yaladı. Briony'nin göğsü nefes almaya çalışırken inip kalkıyordu; Toven onun doğrulmasına izin vermeden hemen önce parmaklarını kalçasından çekti ve hızla geri gelerek bir şaplak attığını hissetti.

Briony irkildi ve Toven onu kaldırırken dili boğazından çenesine doğru kaydı ve dudaklarına gelmeden önce durdu.

Briony doğrulduğunda onun gözlerine bakamadı.

"Git," dedi Toven boğuk bir sesle. "Elbiseni de al ve yıka."

Briony, kalbi güm güm atarken başını onaylar gibi salladı. Elbisesini toparlayıp odadakilere bakmaya cesaret edemeden kapıya doğru koştu.

* * *

Briony banyodaki suyu kaynar olacak şekilde ayarladı. Toven'ın ağzının ve dilinin dokunduğu her nokta bedeninde âdeta elektrik verilmiş gibi bir his yaratmıştı ve başka bir durumda bu anı düşünürken zevk alacağını düşününce utanıyordu. Ama şimdi suyun bu anıyı silip atmasını istiyordu.

Toven Hearst'ün dudaklarını teninde hissederken aynı zamanda bir *mal* olduğunun kendisine bu denli hatırlatılması... çok kötüydü. Ve bunun, diğerlerinin yaşadıklarının sadece yüzeysel bir kısmı olduğunun bilinciyle içinin burkulduğunu hissetti.

Vücudunun her santimini iki kez ovduktan sonra zihnini daha iyi odaklayabildi ve suyu yeniden ısıttıktan sonra, aklına bir şey geldi.

Liam'ın, özellikle de babasının, sınır çizgileriyle ilgili bir metne ihtiyacı vardı. Liam, Bomard'ın ölü ağaç ormanının diğer tarafında, batıda, terk edilmiş bir köy olan Ashmont'tan da bahsetmişti. Batıda ne yapıyor olabilirdi? Moreland'i terk etmek için başka bir girişim miydi bu?

Denizaşırı ülkelerin Mallow'un Evermore'u ele geçirmesine nasıl tepki verdiklerini kimbilir kaçıncı kez merak ediyordu.

Briony, Toven'ın dilinin ve Canning'in parmaklarının izlerini silip atabildiğine emin olduğunda bornozunu giyip pencerenin önüne geçti.

Kapısı sessizce çalındı. Kim olduğunu tam olarak biliyor olmasına karşın, saçlarının hâlâ kuruyor olmasına ve üzerinde bornozu olmasına rağmen içeri girmesini söyledi.

Kapı sessizce açıldı ve Briony pencereden dışarıya bakmaya devam etti. O hiçbir şey söylemeyince, sonunda ona döndü.

Toven kapıda duruyordu, içeri girmeye cesaret edemiyordu. Kapının çerçevesine yaslanmıştı ve kayıtsız görünmeye çalışıyordu ama parmaklarıyla Bomardi yüzüğünü çevirip duruyordu.

Ne söyleyeceğini bilmiyordu. O yüzden hızlıca aklındaki soruyu sordu. "Neden çiçek hastalığına yakalandım?" dedi yorgun bir sesle.

Toven dudaklarını birbirine bastırdı. "Her hafta sonu bir parti var. Dört haftadır çiçek hastalığına yakalanmıştın, çok hastaydın, bu nedenle partilere katılamadın. Ve artık hasta değilsin. Şüphesiz."

"Ne tür bir parti?" Briony'nin sesi çatladı. "Aşağıda olanlar gibi mi?" dedi.

Toven onun arkasındaki pencereden dışarı baktı. "Tüm Bomard'ın bir araya gelip zaferlerini kutlamaları için bir fırsat. Halka açık yerlerde böyle şeyler olmaz ancak kapalı kapılar ardında... durum birçok yönden daha da kötüdür."

Briony kaburgalarının ağırlığı altında nefesini sabit tutmaya çalışırken, bir şey fark etti. "O partilerde başka Eversunlar da oluyor mu? Kalp kaynakları?"

Toven başını evet dercesine salladığında, Briony'nin kalbi bir anlığına durdu ve zihninde çılgınca olasılıklar dolaşmaya başladı...

"Cordelia Hardstark artık katılmıyor," dedi Toven, Briony'nin düşüncelerini açıkça okumuş gibi. Yoğun bir sessizlik oldu. "O, diğerleriyle pek iyi geçinmez."

Briony ona baktı ve içinde tanıdık bir öfke dalgası hissetti. "Peki, benden 'iyi davranmam' mı beklenecek?"

Toven gözlerini ona dikerek, "Sen aksini yapmayacak kadar zekisin," dedi.

Haklıydı. Briony, Hearst Malikânesi'nden çıkmanın bir yolunu arıyordu. Ve şimdi karşısına böyle bir fırsat çıkmıştı, bunu kaçırmayacaktı.

"Bu yüzden bu cuma gideceğiz," dedi Toven.

Briony pencereye doğru döndü. Onun gitmek için hareketlendiğini hissederek, "İyi denemeydi," dedi. "Viski." Toven duraksadı ama Briony ona bakmadı. "Canning'in listenin sahibi olduğunu düşünmesi çok yazık." Aklı karışmıştı, Rory ile bütün gece uyanık kalıp savaş alanında olabilecek her türlü durumu planlamaya çalıştıkları zamanlardaki gibi hissediyordu. "Bir şekilde onu alt etmelisin." Sesi soğuktu. "Kimse bir Hearst'e öyle emir vermemeli."

Toven cevap vermedi. Birkaç saniye sonra kapı kapandı.

* * *

Cuma akşamı gelip çattı ve bununla birlikte gardırobuna yeni bir elbise eklendi. Briony, askıda masumca sallanan yeşil, ipek elbiseye baktı. Bu, ona şimdiye kadar verilen en kaliteli kumaştı. Eversun elbiseleri gibi ince askıları ve sırt dekoltesi vardı ama ipek kumaş vücudunu saracaktı. Uzun eteğini parmaklarıyla okşadı; eteği ayak bileklerini geçecekti. Gardırobun dibinde bir çift siyah topuklu ayakkabı duruyordu. Elbiseyle birlikte giymesi için sutyen yoktu; elbette, amaç da buydu.

O, sergilenecekti. Toven ne demişti? Bomard'ın zaferleriyle övünmesi için bir fırsat mı? O da bu zaferlerden biri miydi?

Saat on çeyrek olduğunda Toven kapısını çaldı. Onu bir kez süzdü, gözleri hiçbir yerinde uzun süre durmadı ve bir portal açmak için içeri girdi. Rahat Bomardi kıyafetleri giymişti; pantolon ve yelek, siyah gömleğinin kolları boldu.

Portal, odasının ortasında açıldı ve Toven elini Briony'nin dövmesine uzattı.

Briony bilinmeyene adım atmadan önce sormak istediği bir milyon kadar soru olduğu için duraksadı. "Mallow da orada olacak mı?"

"Hayır. Babam onunla başka bir yerde." Briony'nin artık iki milyon sorusu vardı.

Bir adım attı ve ipek kumaşın cildinde su gibi hareket ettiğini

hissetti. Sırtı tamamen çıplaktı ve elbiseyi doğru giyip giymediğini sormak istedi ancak Toven hâlâ elbiseye bakmamıştı. Geçen gün kendisinin taciz edildiği kadar, Toven da taciz edilmemiş miydi? İstemediği bir şeyi yapmaya zorlanmamış mıydı?

"Bu gece de benzer bir şey olacak mı?" diye sordu Briony, ayrıntıya girmeden.

İkisi de ne demek istediğini biliyordu.

Toven'ın, Briony'ye bakan gözleri soğuk ve duygusuzdu. "Hayır. Yanımdan ayrılmayacaksın ve birkaç hafta boyunca gitmemiz gerekmesin diye herkesin seni görmesine izin vereceğiz. Hepsi bu."

Titreyerek yutkundu.

"Küçük bir temas olacak," dedi sorusunu açıklığa kavuşturarak. "İkimizin arasında. Başka kimseyle değil." Briony'nin gözleri portala dikilmişti ve ikisinin de ne kadar az temasa dayanabileceğini merak etti.

Partinin hangi malikânede olduğunu sormak üzereydi ki Toven tekrar onun koluna uzandı ve ikisini de portaldan içeri çekti.

Soruyu sormuş ve kendini hazırlamış olmayı dilerdi.

Rüzgâr elbisesini ve saçlarını savururken, okyanusun dalgalarının sesini duydu.

Biltmore Sarayı'ndalardı. Briony'nin ailesinin evindelerdi.

25. Bölüm

Altı Yıl Önce...

Briony yaz gündönümünü her zaman Evermore'un ana limanlarını gören tepede bulunan Biltmore Sarayı'nda geçirirdi. Gündönümü, okul yılının yarısında olurdu; derslere ve Bomardi öğrencilerle olmaya bir haftalığına ara verilirdi.

Briony genellikle Biltmore'da kendisiyle birlikte bir hafta geçirmesi için Cordelia'yı davet etmeyi tercih ederdi ancak Briony'nin babası, Rory ve Cordelia'nın flört ettikleri sürece aynı çatı altında kalmamaları gerektiğine karar vermişti.

Bunun yerine...

Briony, bahçede çimlerin üzerinde uzanırken yanından gelen yüksek bir ses duydu. "Tanrım, gündönümünde hava her zaman bu kadar sıcak mıdır?"

Derin bir nefes aldı, sabırlı olmaya çalıştı ve sonra gözlerini açtı. Katrina güneşin altında pek de rahat görünmüyor, kendini yelpazeliyordu.

"Avluya geçmek ister misin? Orada daha fazla gölge var," dedi Briony olabildiğince kibarca.

Katrina peri şarabını yudumlarken başını iki yana salladı. "Hayır. Eğer senin tatilde yaptığın buysa, ben de yapacağım." Saman rengi saçlarını burup topladı ve çimlere uzandı. "Bir prenses olunca her zaman büyük bir yaprakla seni yelpazeleyen birinin olacağı düşünülür."

Briony, sadece onun rahatı için çalışan hizmetçileri olduğu imasına tepki göstererek yüzünü buruşturdu. Topun gürültüsü bahçeyi sarsarken yorum yapmaktan vazgeçti.

Katrina bir çığlık attı, Briony ise hiç etkilenmeden güneşlenmeye devam etti. "Bu da neydi böyle?" Katrina göğsünü tutarak hızla ayağa kalktı.

"Yaz Topu," dedi Briony miskin bir sesle. "Biltmore'da her gün öğlen saatlerinde patlar."

"Neden?"

"Limanın hemen açıklarındaki gemiler için saati işaret ediyor," dedi. "Bu bir gelenek."

Katrina yavaşça çimlere geri uzandı ve Briony'nin abartılı bulduğu şekilde derin nefes bir aldı. Birkaç dakika süren hoş bir sessizliğin ardından Katrina tekrar konuştu.

"Toven Hearst ve Larissa Gains'in okula döndüğümüzde resmi olarak nişanlı olacaklarını duydun mu?"

Briony başını Katrina'ya çevirdi. "Ne?"

Katrina güneşten gözlerini kapatarak mırıldandı. "Larissa, gündönümünü Hearst Malikânesi'nde geçirecek. Söylentilere göre hafta sonuna kadar nişanlanacaklar."

Briony göğsünde bir sıkıntı hissetti. Konuşmaya cesaret edemedi. Bu onun için sürpriz olmamalıydı. Bahar boyunca karanlık koridorlarda Toven ve Larissa'ya birkaç kez rastlamıştı, her seferinde onları birbirlerine sarılmış hâlde görmüştü. Okulun büyük bir bölümünde flört ettikleri düşünülüyordu, bu yüzden bu sadece doğal bir adımdı.

Ancak Briony, Toven'ın nişanlanacağını düşününce kaburgalarının birbirine yapıştığını hissetmekten kendini alamadı.

Bütün bahar boyunca iksir dersinde partner olmuşlardı ve iki ay boyunca her gün onun elleriyle malzemeleri kullanmasını izlemenin acı verici zevkini yaşamıştı. Kökleri dilimleyişini, bitki yapraklarını koparışını, böcek kanatlarını hoyratça kesişini... O çalışırken, onun önkollarındaki damarlardan başka nereye bakacağını bilememişti.

Ve dikkatini dağıtan sadece dış görünüşü değildi. Her günün geri kalanında, onun keskin kokusu giysilerine sinerdi. Sesi ona sessizce takılır, doğru cevapları bildiği hâlde bunları öğretmeni ile paylaşmayı reddettiği için onu iğnelerdi. Her ikisi de aynı anda havana uzandıklarında onun sıcak teni Briony'nin parmaklarına değerdi.

Briony gökyüzüne bakarak güneşin gözlerini yakmasına izin verdi. O âna kadar tüm bunların ne kadar uygunsuz olduğunu anlamamıştı. Toven, Larissa'yla evlenme niyetiyle ona kur yapıyorsa, Briony'ye gösterdiği yakınlık çocukça bir oyundu. Birdenbire öfkesi kabardı ve ona attığı her utangaç gülümseme, kulağına fısıldadığı her söz, dersin sonunda "yanlışlıkla" kesme bıçağını çaldığı ve onu geri almak için koridorda peşinden koşturduğu her an... Artık hepsi lekelenmiş gibi gelmeye başlamıştı.

"Tuhaf, değil mi? İnsanların okulda sürekli nişanlandığını biliyorum ama tanıdığım kimse için böyle bir şey beklemiyordum." Katrina yan dönerek Briony'ye baktı. "Sırada sen ve Didion mu var?"

Briony gözlerini kısarak Katrina'ya baktı. "Ne? Didion ve ben mi?"

Katrina gülümsedi. "Evet. O çok yakışıklı. Ve nazik."

"Kulağa onunla evlenmesi gereken *senmişsin* gibi geliyor," dedi Briony, tekrar bulutlara dönerek.

Katrina yanıt olarak burnundan alaycı bir ses çıkardı.

Bahçenin denize bakan uzak ucunda bir portal açılma sesi duyuldu. Yeterince yüksek bir statüye sahipseniz, portal açabileceğiniz tek yer orasıydı.

Briony doğruldu ve General Meers ile kuzeni Finola'nın kararlı adımlarla saraya doğru yürüdüklerini gördü. Finola ona bakmadı bile.

"Git, gölgeye geç," dedi Briony, Katrina'ya. "Hemen dönerim." Ayağa kalktı ve onları giriş salonuna kadar takip etti.

General Meers sanki kralmış gibi emirler yağdırıyordu ve Finola babasının emir eriyle hızlıca bir şeyler konuşuyordu. Briony

duvarlara yakın durarak taraklı kemerleri tutan sütunların arkasına geçti.

"Kralı *hemen* görmem gerekiyor," diye emretti General Meers.

Rory ve Didion ilerideki salondan çıkıp kargaşayı izlediler. "Çalışma odasında," dedi hizmetçi, onlara yukarı çıkmalarını işaret ederek.

General Meers, hemen arkasında Finola'yla merdivenleri ikişer ikişer çıkarak koştu.

Briony merdivenlere doğru koşarken neredeyse Rory'nin yakalanmasına neden olacaktı ve ikizler hızla ikinci kata çıkarak generali açık kemerli koridorda takip ettiler.

Babalarının çalışma odası, manastır bahçesine bakıyordu ve havayı içeri alırken meraklı gözleri dışarıda tutan parmaklıklı pencerelerle çevriliydi.

Rory ve Briony kapıya ulaştıklarında General Meers çoktan konuşmaya başlamıştı.

"Seat Pulvey öldü."

Briony kapıda durdu ve babasının kalemini bırakıp masada parmaklarını birleştirmesini izledi.

"Mallow mu yaptı?" diye sordu.

Briony o ismi hatırladı. Çocukları rehin olarak kullanmaktan bahseden, keskin gözlü ve düz saçlı kadındı bu.

General Meers başını salladı. "Gözcüler, Veronika Mallow'un artık Bomard'ın koltuğuna oturduğunu söylüyor."

Briony gürültüyle nefesini tuttu ve odadaki herkes, kemerli kapıda duran Briony ve Rory'ye döndü. Finola merhaba dermiş gibi ona belli belirsiz gülümsedi.

"Çocuklar, bizi yalnız bırakın," dedi General Meers.

Briony somurtarak baktı ve Rory, "Ben on dokuz yaşındayım. Gelecekte krallığımda olacak siyasi gelişmeleri bilmek istiyorum," dedi.

Kral Jacquel başını salladı ve Rory'ye köşedeki sandalyeye oturmasını işaret etti. Rory elini salladı ve ilk sandalyenin aynısı

olan ikinci bir sandalye ortaya çıkardı. Briony için sandalyeyi çekerek babasının gözlerine baktı.

"Majesteleri," diye başladı General. "Gizli bir toplantıda bu kadar çok kişinin bulunmasına gerçekten itiraz etmeliyim."

"Eğer Briony'nin burada bulunmasının gereksiz olduğunu düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz," dedi Rory ve bu beklenmedik övgü Briony'nin içini ısıttı. Rory ona destekleyici bir gülümsemeyle baktı.

Babası boğazını temizledi. "Devam edin, General."

Briony ve Rory köşede otururken General Meers hoşnutsuzlukla dudaklarını büzdü.

Rory, "Mallow listedeki sırada nasıl öne geçti?" diye sordu.

"Adil bir şekilde yükseldi," dedi Finola. "Gin Pulvey'nin ölümü durumunda, Veronika Mallow birinci sıradaydı."

"Nasıl?"

"Riann Cohle dün gece babasını öldürdü," dedi Finola. "Sonra birinci sıraya yükseldi, Mallow'u halefi olarak atadı ve hemen sırasından çekildi. Mallow ise Gin Pulvey'yi öldürmeden önce Riann Cohle'u *vârisi* olarak atadı. Pulvey'nin ölümüyle birlikte ikisi de yükseldi; Mallow Makam'ın başına geçti, Cohle ise vârisi oldu. Dolayısıyla, onların altındaki sıralamada herhangi bir değişiklik olmayacak. Sadece Riann Cohle'un bir vâris seçmesi gerekiyor."

Briony, bu siyasi manevradan şok olmuş bir şekilde dudaklarını araladı.

General Meers masaya doğru yürüdü. "Riann Cohle'u baştan çıkardığını düşünüyoruz–"

"Bununla ilgili hiçbir kanıt yok," diye itiraz etti Finola.

General Meers gözlerini devirdi. "Her ne olursa olsun, Cohle'u bu komploya ikna etti ve şimdi Makam'ın sahibi."

"Herhangi bir manifesto yayınladı mı?" diye sordu Kral Jacquel, düşünceli bir şekilde parmaklıklı pencerelerden dışarı bakarak.

"Henüz değil, Majesteleri," dedi General Meers. "Bomard güne

bu haberle başladı ve kaynaklarım, aileden herhangi bir itiraz olup olmadığını takip ediyor."

"Olmayacak," dedi babası çenesini ovuşturarak. "Eminim hepsini ikna etmiştir."

"Bir şey daha var," dedi Finola tereddütle ve hepsi ona baktı. "Mallow'un Bomard'da zihin büyüsüne son vereceği yönünde bir söylenti var."

Briony'nin yüzü buruştu. "Bunu nasıl yapabilir ki? Bomardi okul yılının yarısını geçtik. Eversun öğrenciler zihin büyüsünü nasıl öğrenecek?"

Finola, Briony kendi sorusuna cevap vermiş gibi ona doğru başını salladı.

Odada bir an sessizlik oldu. Sonra Rory yumuşak bir sesle, "Pekâlâ. Bomardlıların gündönümünden sonra okula nasıl döneceğini merak ediyorum," dedi.

26. Bölüm

Briony, Biltmore Sarayı'nın inşa edildiği yüksek kayalıkları süzdü. O kayalıkları çok iyi tanıyordu. Çocukken, Rory ve Sammy'yi yakalamak için nöbetçilerden saklanarak o kayalıklara tırmanırdı. Geceleri, kavanoza hapsolmuş ateşböcekleri gibi içinden aydınlanan kayalıklar çok güzel görünürdü. Bu gece de farklı değildi; Eversun bayrağı Bomardi armasıyla değiştirilmiş olsa da. Bir an için babasıyla birlikte olduğunu, uzun bir hafta boyunca önemli şahsiyetleri ağırlayıp önemli dünya meselelerini kararlaştıracaklarını hayal etti.

Sonra Toven onu dirseğinden tutup ilerlemesi için cesaretlendirdi ve gerçekliğin önüne geçmiş olan o an yok olup gitti.

Biltmore Sarayı devasa bir yapıydı.

Patikada sendeleyerek Toven'ın yanında yürüdü ve içeriden gelen ışığa baktı; ışık, sanki bir yangın tepeyi yutuyormuş gibi duvarları aydınlatıyordu. Omzunun üzerinden geriye dönüp limana ya da limandan geriye kalanlara baktı.

Mallow, Rory ve Evermore'u denizaşırı ülkelerden koparmak için bir yıl önce limanları yok etmişti. Bomardi milisler tüm gemileri yakmaya başlamadan önce sadece bir gemi kaçmayı başarmıştı ancak Bomardi filosu, yardım istemek için denizi geçemeden onu yakalamıştı.

Phoebe ve Finola'nın babası o gemideydi.

Şimdi Mallow, limanı yeniden inşa ediyor gibi görünüyordu. Briony ayışığında büyünün parıltısını görebiliyordu.

"Odaklan," diye fısıldadı Toven rüzgârın altında.

Briony yeniden, kapılara doğru yapacakları uzun yürüyüşe odaklandı. Liman kapısının tepesine baktı ve nefesini tuttu. Gri bir kurt ve siyah bir ayı kemerli kapının üzerinde dolaşıyor, ikisine bakıyordu.

Kapının ardında, Bomardi mavisi pelerinler giymiş iki adam sohbet ediyordu. Kurt dişlerini gıcırdatınca soldaki adam kapıdan dışarı bakarak onları süzdü.

Bu hayvanlar onların kalp eşleriydi.

Kurdun sahibi doğrularak neşeyle, "Toven Hearst. Bu gece bize ne getirdin?" dedi.

"Ah, onunla baş edemezsin, Roth," dedi Toven yumuşak bir sesle ve adamlar güldü.

Toven onun kolundaki dövmeye uzandı, elini dövmenin üzerine kapattı ve onu kapıdan içeri doğru çekti. Briony teninin altında bir yanma hissetti. Hearst Malikânesi'ndeki gibi, bu da büyülü bir bariyerdi.

Adamlardan biri onun yanından geçerken ıslık çaldı ve Briony topuklu ayakkabılarının üzerinde dengede durmaya çalıştı. Yol çamur ve topraktandı ancak tepenin üstünde taşa dönüşüyordu.

Kıvrılarak uzayan yolu tırmandılar ve duyamayacakları bir mesafeye geldiklerinde Briony, "Şimdi içeri mi hapsoldum?" diye sordu.

"Sana bir şey sorulmadıkça konuşma." Toven'ın sesi sert ve toktu. "Yukarı çıkıncaya kadar."

Briony ona baktı ve yüzünde hiçbir ifade olmadığını gördü ancak sağ gözünün üzeri gerginlikten seğiriyordu.

Yol, Rory'yle birlikte babalarının Sammy'nin babasıyla görüşmelerini bitirmesini bekledikleri bahçelere açılıyordu. Rory, limana inip denizcilerin çocuklarıyla oynamak için sabırsızlanırdı. Taş bir yol, çimlerin arasından kıvrılarak sarayın her yerini kollar hâlinde dolaşan suyu geçiyordu.

Bahçede özel sohbetler eden bir avuç insan vardı ve bir lambanın altına geldiklerinde Toven yavaşladı. Onu kontrol ediyormuş gibi yaparak ona döndü.

"Herhangi birine uzun süre bakma. Arkadaşlarınla etkileşime girmeye çalışma." Parmakları omzundaki elbise askısına uzandı ve Briony, köprücükkemiğinin üzerinde dokunuşunun ürpertisini hissetti. Toven bakışlarıyla parmak uçlarını takip etti. "Akıllı ol. İtaatkar ol. Uzun sürmeyecek."

Briony son cümleyi kendisi için söylediğini düşündü.

Toven başka bir şey söylemeyince Briony gözlerin üzerlerinde olduğunu fark etti. Bahçedeki insanlar onlara dönmüş, birbirleriyle hızlıca konuşmaya başlamışlardı.

Toven'ın onun cevap vermesini bekleyip beklemediğini merak edemeden Toven onları girişe doğru çevirdi ve Briony'nin elini koluna taktı. Sanki flört ediyorlarmış gibi. Briony ona baktığında Toven'ın gri gözleri ileriye bakıyordu, lambaların ışığı saçlarını sarı ve turuncu renklere boyuyordu.

Yaklaştıkça müzik sesleri yükseldi. Briony içeride ne tür korkunç şeyler bulacağını merak ediyordu. Arkadaşları zincirlenmiş mi olacaktı? Onları dövülmüş ve kanlar içinde mi bulacaktı?

Kapılar açıldı ve kırmızı elbiseli genç bir kadın, kalın perdenin önünden ikisine utangaç bir gülümsemeyle baktı.

"Efendi Hearst. Hoş geldiniz." Sesi ipeksiydi ve gözleri Briony'nin üzerinde biraz fazla uzun süre kaldı. "Bayan Rosewood. Ne büyük bir zevk."

Briony gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Kadının göz alıcı kahverengi saçları vardı ve yanık tenliydi ama Briony'nin bakışları, sadece gümüş rengi dışında kendisininkiyle aynı olan boyun tasmasına odaklanmıştı.

"Ilana," diye selamladı onu Toven. "Her zamanki gibi büyüleyicisin."

Ilana yan masadan iki kadeh aldı ve biri kendisine uzatıldığında Briony şok oldu. Kadehi göğsüne sıkıca bastırdı.

"Bu gece General Tremelo da aramızda," dedi Ilana, Toven'a bir

kâğıt parçası uzatarak. Briony, bir adam resmi ve birkaç paragraflık bir metin gördü. Toven kâğıda göz attı. "Tanıştırıldınız mı?"

"Evet, babam daha önce onunla takas yapmıştı." Toven kâğıdı ona geri verdi. "Başka kimse var mı?"

"Her zamanki ayaktakımı," dedi Ilana şakacı bir şekilde. Gözleri hızla Briony'ye kaydı. "Hanımefendi Mallow gelmeyi planlamıyor."

"Teşekkürler, Ilana," dedi Toven. Elini saçlarının arasından geçirdi. "Lag Reighven geldi mi?"

Briony boğazının düğümlendiğini hissetti.

"Hayır, Efendi Reighven listemde yok," diyerek gülümsedi ve perdeye uzandı.

Ses, Briony'nin yüzüne tokat gibi çarptı.

Geniş giriş salonundaki perdenin arkasında en az yüz kişi vardı. Konuşmalar, kahkahalar, kadehlerin çınlaması... Tüm gürültü âdeta perdeye hücum ediyordu.

Toven onu içeriye doğru sürüklerken Briony ne yöne bakacağını şaşırmıştı. Giriş salonu, bir zamanlar babası ve Rory'nin yanında karşılama sırasına girmiş olduğu insanlarla doluydu. Sağda, Caspar Quill'in şarap kadehini elinde sallayarak bir grupla hararetli bir şekilde konuştuğunu gördü. Katrina'nın üzerinde dar bir elbise ve altın renginde bir tasma vardı ve boş gözlerle onun koluna girmişti. Briony düşünmeden ona doğru bir adım attı ama Toven onu oradan uzaklaştırdı.

Okuldan tanıdığı bir kadını, bir bardaktan içki yudumlarken ve eşinin söylediği her şeye içtenlikle gülerken gördü. Briony, koyu saçlı ve güneşten bronzlaşmış tenli birini görünce ikinci kez dönüp baktı. Phoebe, Trow zindanından bu yana ilk kez ona bu kadar yakındı. Briony gözlerini, kendisine bakması için yalvarırcasına ona dikti ama Phoebe, listenin ikinci sırasındaki kısa boylu, kırmızı yüzlü Aron Carvin'e gülümsüyordu. Phoebe'nin altın tasması mum ışığında parıldıyordu ve kadehini tutan ellerinde parlak kırmızı ojeler vardı.

"Gözlerini dikip bakma," diye fısıldadı Toven.

Briony, iki genç adam önlerine çıktığında bakışlarını ileri doğru çevirdi. Biri zayıf ve altın-kahverengi tenli, diğeri ise iri yapılı ve pembe yanaklıydı. Lorne Vult ve Collin Twindle, okulda Toven'ın çetesinin üyesiydiler. Collin'in annesi listede yedinci sıradaydı ve Lorne'un teyzesi, Finn Raquin'in babasının biraz gerisindeydi ancak Lorne, vâris olarak daha iyi bir pozisyonda olmak için takas yapmaya çalışıyordu.

"Toven," dedi Lorne. "Son anda yetiştin, değil mi? Neredeyse geç kalacaktın."

"Neredeyse ama kalmadım." Toven ikisinin de elini sıktı.

Briony, onlar kendisini süzerken gözlerini güçlükle de olsa başka tarafa çevirebildi. Lorne Vult, Canning Trow'un yakın arkadaşıydı ve koridorlarda kızları rahatsız etmesiyle tanınırdı. Collin gençken utangaçtı ama okul yıllarında kaba ve statü takıntılı birine dönüşmüştü. Bomardi okulunun saldırıya uğradığı gün, yani babasının öldürüldüğü gün, babasıyla birlikte Eversun çocukların peşine ilk düşenlerden biriydi.

Collin'in kehribar rengi gözleri, Briony'nin açıkta kalan tenine dikildi. "Demek onu getirdin," dedi.

"Evet." Toven kadehinden bir yudum aldı. "Sonunda yaraları iyileşti."

"Onu paylaşacak mısın?" diye sordu Lorne yumuşak bir sesle. Briony gözlerini ânında ona çevirdi ve Lorne gülümsedi.

"Maalesef hayır, beyler. Altın bir kalp kaynağı istiyorsanız, kendiniz satın almalıydınız."

"Onu kalp kaynağı olarak kullanmayacağım," dedi Collin. Lorne güldü. Briony daha iri olan adama sert bir bakış attı.

Toven saatine baktı. "Neredeyse zamanı geldi beyler. Kalp kaynaklarınızı alın, süitte görüşürüz."

İkisi de başka bir şey söyleyemeden Toven onu sola doğru yönlendirerek uzaklaştırdı. 'Süit' sözcüğü aklına takılıp kalmıştı ve onu neyin beklediğini merak ediyordu.

Toven odanın etrafında geniş bir daire çizerek onu yönlendirdi; her kapıya yaklaştıklarında Briony oradan çıkacaklarını

düşünüyordu. Toven el sıkışıyor ama durmuyordu. Sonunda başladıkları yere geri döndüklerinde Briony onun kendisini sergilediğini, mümkün olduğunca çok kişinin dikkatini üzerine çekmeye çalıştığını fark etti.

Briony'nin gözleri tanıdığı insanları aradı ve Trow zindanından hatırladığı yüzleri gördü. Tanıdığı Bomardi elitlerini hatırlamaya çalıştı ancak çok fazlalardı. Katrina ortadan kaybolmuştu ama Phoebe'yi iki kez arkadan gördü. Ya kuzeni ona bakmamaya özen gösteriyordu ya da Briony'nin varlığından gerçekten habersizdi.

Toven sonunda onu ikinci kata çıkan merdivene yönlendirdiğinde, odada ilerlerken peşlerini bırakmayan fısıltıların sona ereceğini düşündü.

Merdivenlerin dibinde Hap Gains puro içerek Ilana'nın onlara gösterdiği eskizdeki adamla konuşuyordu. Briony, Gains'in karşısına yeniden çıkmak için kendini hazırladı ve onu ileriye doğru yönlendirmeden önce Toven'ın adımlarında çok küçük bir duraksama hissetti.

"Hap, seni görmek ne güzel," dedi Toven, Gains'in elini tutarak. "Ve General Tremelo, bu gece sizi ağırlamak ne büyük bir onur."

General gülümseyerek Toven'ın elini tuttu. "Orion'un oğlu. Baban bana bir kart oyunu borçlu!" Net ve keskin bir aksanla konuşuyordu.

Briony bunun ne anlama gelebileceğini düşündü. Bomard, denizaşırı ülkelerden gelen bir generali mi ağırlıyordu? Mallow'un elinin uzandığı yerler genişliyor muydu?

"Babam sizi kendisi karşılayamadığı için özürlerini iletti," dedi Toven, Gains'e bir bakış atarak. Gains gözlerini kısarak ona baktı. "Onun, Daward'ın işlerini ne kadar önemsediğini biliyorum."

Daward, doğudaki sekiz büyülü ülkeden biriydi. Onlar da kalp büyüsü yapıyordu ancak Bomard'ın şu anda yaptığı gibi kalp kaynağı bağlarını kötüye kullanmalarının üzerinden yüzyıllar geçmişti. Briony'nin, Orion Hearst'ün, Daward ve generaliyle ne tür bir "iş" yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu, yine de

bunun kendi babasının hoş göreceği bir şey olmayacağını tahmin edebiliyordu.

"Lütfen babana selamlarımı ilet." General Tremelo nazik bir gülümsemeyle Briony'ye dönerken Briony yine şehvet dolu bir bakışla karşılaşmaya hazırlandı. "Peki, bu kim?"

"Briony Rosewood," dedi Toven, sesinde bir parça kibirle. Kolunu gevşekçe onun beline doladı, eli kalçasının üzerinde durdu. "Benim kalp kaynağım."

Tremelo gözlerini çok hızlı bir şekilde iki kez kırpıştırdı. "Ah. Jacquel'in kızı."

Bu ses tonu ne anlama geliyordu? Babasıyla dostlar mıydı? Kral Jacquel'in çocuğunun Bomard tarafından bir mal gibi muamele görmesinden rahatsız mı olmuştu? Briony bunu anlayamadı.

"Genç Hearst, söz konusu o olduğunda oldukça cimri davranıyor," dedi Gains, purosunu içip sırıtarak. "Bu, Bayan Rosewood'un Biltmore'a ilk ziyareti."

Briony dilini ısırarak onu düzeltme dürtüsüne direndi.

"İlk ziyareti değil," dedi Tremelo hafifçe. "Burası kısa bir süre önce babasının evi değil miydi?"

Sözleri odadaki havayı bozdu. Gains purosunu içmeye devam ederken Toven'ın dudakları zoraki bir gülümsemeyle kıvrıldı. Briony, generalin gerçekleri ortaya çıkararak neyi amaçladığını anlamaya çalışarak ona baktı.

"Çok doğru," dedi Gains, durumu örtbas ederek. "Sadece Toven'ın onu haftalık partilerimize getirmekten kaçındığını kastetmiştim."

Toven'ın parmakları kalçasının üst tarafında gerildi. "Geçen ay Cohle'un kalp bağına olanlardan sonra, onu getirmeye pek hevesli değildim."

Toven, Gains'in bakışlarının sertleştiğini görünce ona baktı.

Briony'nin kanında endişe kıvılcımları çaktı. Cordelia'ya bir şey mi olmuştu?

"Ama altın bir kalp kaynağına sahipse onunla biraz gösteriş yapmanın bir sakıncası olmaz herhalde," dedi Gains.

"Ah, evet. Altın kalp kaynakları hakkında çok şey duydum," dedi Tremelo samimi bir şekilde, "ama yine de onları bu kadar özel kılan şeyin ne olduğunu hâlâ bilmiyorum."

Briony dikkat kesildi.

Gains purosunun üzerindeki külleri silkeledi. "Altın olduğu söylenen Rosewood kanı, daha güçlü bir kalp kaynağı bağı oluşturur. Her iki altın kalp kaynağı da bizim ölçeğimizde oldukça yüksek bir büyü yeteneği olarak değerlendirilir." Odanın diğer ucundaki Aron Carvin ve Phoebe'ye bakarak başını salladı ve sonra Toven'a gülümsedi. "Bu yüzden hepimiz Aron ve Toven'ı arenada birlikte görmek için sabırsızlanıyoruz."

Briony'nin başı tüm bu yeni bilgilerle dönüyordu. Arena mı?

Toven'ın ifadesi hâlâ sakindi. "Büyümü, Hanımefendi Mallow'un benden isteyeceği şeylere saklamayı tercih ederim."

Tremelo güldü. "Aferin sana. Gücünün sana fazla geldiğinden eminim. Bayan Rosewood'un bu durumdan dolayı yıpranmamış görünmesi ne güzel."

Tremelo'nun konuşma tarzında, Gains'in duraklamasında ve Toven'ın parmaklarının kalçasını sıkıca kavramasında, Briony'nin onun sözlerinin arkasında ne olduğunu merak etmesine neden olan bir şey vardı.

Dawardlar zihin büyüsü kullanmıyordu, bu yüzden işaretparmağını dikkatlice uzatıp gözlerinin arasındaki ipliği kavradığında herhangi bir dirençle karşılaşmadı. Tremelo'nun zihni strateji ve taktiklerle dolu bir labirentti ama ön planda kendisini Tremelo'nun gördüğü gibi gördü: sağlıklı ve zarar görmemiş.

Briony onun düşüncelerinden sıyrıldı ve Tremelo'nun bu gece buraya gelmesinin gerçek nedeninin ne olduğunu merak etti. Kime rapor verecekti? Ve Mallow'un düşmanının kızının esir olmasına rağmen güvende olması onun için neden bu kadar önemliydi?

Bomard menzil alanını genişletiyorsa, Daward kendi gelecekleri için endişeleniyor muydu?

"Oldukça büyük bir güç," dedi Toven, aynı fikirde olduğunu belirterek. "İkinize iyi akşamlar dilerim."

İki adamın elini sıktı ve Briony'yi onlardan uzaklaştırdı.

"Kadını bu kadar sıkı tutmana gerek yok, Toven," dedi Gains arkalarından.

Briony'nin midesi bulandı. Bu, ne olduğunu çözmesini gerektirmeyen bir imaydı.

Çok kısa sürede çok fazla şey öğrenmişti: Cordelia'ya bir şey olmuştu, bir tür arena vardı ve Dawards'ın Generali Tremelo, Veronika Mallow'un Bomard'ını tam olarak onaylamıyordu.

Toven onu kutsal suların aktığı merdivenlere götürdü. Damlayan sular korkuluklara sıçrıyordu. Briony ona, "süitte" ne olacağını sormak istedi ama ağzını açamadan, merdiven sahanlığına vardılar ve Bomardi mavisi giysili genç bir nöbetçiyle karşılaştılar.

"Toven." Onlara başını salladı. "Herkes içeride."

"Harika," dedi Toven, elini kaldırıp siyah yüzüğünü göstererek. "Gösterişli bir giriş yapmak çok hoşuma gider."

Nöbetçi arkasındaki kapıyı açarak onu babasının eski açık hava yemek alanına aldı.

Kapı açıldığında, Briony'nin kulağına gürültülü kahkahalar çarptı ve sekiz kişilik bir masa gördü. Yedi genç erkek oturmuş, içki ve sigara içiyordu ve tasmaları olan yedi genç kadın duvarların önüne dizilmiş yere bakıyorlardı.

Konuşma aniden kesildi ve herkesin bakışları onların üzerine çevrilince Briony sonunda masadaki erkeklere odaklandı.

Finn Raquin, Liam Quill, Lorne, Collin ve tanıyamadığı iki kişi daha vardı.

Ve masanın başında ayağa kalkan Canning Trow. Yüzünde kocaman bir gülümseme ve arzu dolu bakışlarla onları süzüyordu.

"Bayan Rosewood. Bu gece sizi ağırlamak bizim için bir onurdur."

Rahatsız edici bir centilmenlik gösterisiyle diğer altı adam da ayağa kalktı ve Briony aniden, bu yeni dünyanın kurallarını hiç bilmediğini hatırladı.

Canning Trow ona sırıttı ve vücudunu baştan aşağı süzdü. "Beyler, altın kalbimiz geldi."

27. Bölüm

"Sizi beklettiğim için özür dilerim," dedi Toven, öne çıkıp Canning'in elini sıkarak. "General Tremelo kalp kaynağımla yakından ilgilendi."

Briony'nin arkasındaki kapı kapandı ve nöbetçi kapıyı kilitledi.

Briony'nin gözleri odadaki tüm kadınları hızla taradı, hepsi birer hizmetçi gibi dolu sandalyelerin arkasında duruyorlardı. Hepsi başlarını eğmişlerdi ama Briony aralarından birkaçını tanıdı.

Canning'in sandalyesinin arkasında, Canning'in birkaç gün önce iksirini üzerinde kullandığını överek anlattığı Jellica Reeve vardı. Jellica'nın yanında, Lorne'un sandalyesinin arkasında, okulda her zaman sessiz ve nazik olan Octavia adında bir kadın duruyordu. Okuldaki dolgun vücutlu kadın, şimdi bir deri bir kemik kalmıştı. Collin'in sandalyesinin arkasında, yüksek rütbeli bir Eversun'ın kızı olan Cecily Weape duruyordu. Collin'in ona okulda aşk mektupları gönderdiğini hatırlayınca Briony'nin yüreği sızladı.

Anılarında başka yüzler de gelip geçti ama isimlerini hatırlayamadı. Masada birkaç açılmış şarap şişesi, baharatlı sebzeler ve ağzında elma olan bütün bir domuz rostosu vardı.

Briony "akşam yemeği" fikrine çabucak adapte oldu ve gözlerini kaldırıp odadaki erkeklere baktı.

"Eh, general her zaman zarif zevkleriyle tanınmıştır," dedi Canning, Briony'ye bakarak.

Toven hızla masanın diğer ucuna, Canning'in karşısındaki boş sandalyeye oturdu. Toven'ın bu odadaki iki önemli kişiden biri olduğunu fark eden Briony, onun arkasından hızla giderek duvarın kenarında, sandalyesinin arkasında durdu.

Toven boş şarap kadehini aldı ve yanına doğru uzatarak bekledi. Briony kadehe bakakaldı.

"Devam et, Rosewood," dedi alaycı bir şekilde. Erkekler onu izlerken kıkırdadılar.

Sonra tonu kızıla kaçan sarı saçlı bir kadın Liam'ın arkasındaki duvardan öne çıktı, şarap şişesine uzandı ve Liam'ın kadehini doldururken Briony'nin gözlerine baktı.

Briony öne doğru atıldı, kadının yaptığını taklit ederek Toven'ın kadehini doldurdu. Erkekler parlayan gözleriyle ona bakarken Toven sadece önüne, başka taraflara bakıyordu.

Kadehi dolduğunda şişeyi yerine koyup geri çekilerek sarışın kadına teşekkür eden bir bakış attı. Kadın ona gülümsediğinde, Briony'nin zihni bir kilidin mandalları gibi yeniden şekillendi.

Bu, Claremore Kalesi'ndeki hizmetçisiydi. Saldırı günü, Rory'nin öldüğü gün kurtardığı kadındı. Cordelia'yla ikisini merdivenlerden aşağı indiren ve Cordelia onu bulmak için geride kaldığında kaçan kadındı.

Briony hafifçe sallandı, topukları ayak bileklerinin altında yana doğru eğildi. Kızıl-sarı saçlı kız tekrar yere baktı.

Briony, o gün kimsenin galip gelmemiş olmasının bir teselli olduğunu düşündü. Anna'nın istediği gibi saklansaydı, bulunurdu. O geçitte birkaç adım daha hızlı olsaydı ve çöküntüden kaçabilseydi, bu genç kadın gibi yine de yakalanacaktı.

Briony ona şöyle bir baktı ve boynunda altın yerine gümüş bir tasma olduğunu gördü. Belli ki bir fark vardı ama bu ne anlama geliyordu?

Toven kadehini kaldırdı. "Hanımefendi Mallow'a. Sonsuza kadar hüküm sürsün." Oda hep bir ağızdan "Sonsuza kadar" diye bağırdı.

"Ve düşmanları, sonsuza dek yok olsun," diye devam etti Toven ve başını çevirince Briony onu profilden gördü.

Diğer adamlar gülerek kırmızımsı şarapları yudumladılar.

Ve her iki ifadede de Briony'nin duyduğu tek şey, kendi ülkesinin yankısıydı. Arkasındaki pencere pervazına yaslandı, rüzgârın omuzlarını okşamasını ve yüksek topuklu ayakkabılarının ağırlığını hafifletmesini bekledi.

Bundan sonra konuşma hızla ilerledi. "Baban denizaşırı seyahatinden döndü mü?"

"Lorne, sorduğum resim sende mi?"

"–yeni iksir serisi yakında hazır olacak mı?"

"Sana diyorum ki, bunun için can atıyordu–"

Briony konuşanları gözleriyle takip etmeye çalıştı ancak adamlar ona bakmaya devam ediyordu. Masanın karşısında Jellica Reeve kıpırdandı, sanki vücudu bir iple Canning'in sandalyesine bağlıymış gibi öne doğru sallandı. Gözleri büyümüştü, bakışları Canning'in başının arkasına sabitlenmişti.

Briony kaşlarını çattı.

"Çiçek yaraları çok güzel iyileşmiş, Toven," diyen Lorne'un sesi masada yankılandı ve Briony'yi incelerken yüzünde parlak bir gülümseme vardı. "Hiç çiçek hastalığı geçirmiş gibi görünmüyor."

"Tabii ki," diye mırıldandı Toven. "Malımın o kadar bozulmasına izin veremezdim ama emin olun, çıbanlar ve irin iğrençti." Omzunun üzerinden tiksintiyle Briony'ye baktı. "Yorgun musun? Düzgün durmak mı zor geliyor?"

Herkesin gözleri ona çevrildi. Diğer kadınların hiçbirinin yaslanmadığını fark ederek pencere pervazından kalktı.

"Hayır, efendim. Sadece ayakkabılarıma alışkın değilim, efendim," diye mırıldandı.

Toven öfkeli gözlerle ona bakarken masadan kahkahalar yükseldi.

"Ah, Rosewood," dedi Liam sırıtarak. "Ayakkabılarından bir süre kurtulabilirsin. Gel, kucağıma otur."

Adamlar gülmekten kırıldılar. Toven şarabını yudumladı, bardağı masaya koydu ve boğazını temizledi. "Böyle bir şey yapmayacak."

Ses tonu kahkahaların kesilmesine neden oldu.

Liam gözlerini devirdi. "Tanrım, biraz eğlenemeyeceksek onu neden getirdin ki?"

Toven parmaklarını masa örtüsüne ritim tutar gibi hafifçe vurdu. "*Ben* eğleniyorum, önemli olan da bu, değil mi, Lorne? Evsahipliği yapar mısın?" Başıyla masadaki domuzu işaret etti. "Açlıktan ölüyorum."

Lorne sırıtarak ayağa kalktı ve bir kesme bıçağı çıkardı. Briony erkeklerin sohbetini dinlerken kadınlar tek tek Lorne'a yaklaşarak eşlerine götürmek üzere tabak aldılar. Cecily Weape, Collin'e iki porsiyon aldı ve Collin poposunu çimdikleyerek ona teşekkür etti. Jellica Reeve'in elleri o kadar titriyordu ki Canning'in tabağını neredeyse düşürüyordu ama Briony onun korkudan titrediğini düşünmüyordu. Tabağı Canning'in önüne koyunca, parmaklarını kıvırarak ona doğru uzanacak gibi yaptı. Canning ona sırıtarak, "Çekilebilirsin," dedi. Jellica inleyerek sandalyesinin arkasındaki yerine geri döndü.

Sıra Briony'ye geldiğinde, masanın etrafından Lorne'un yanına geçti. Konuşma devam ederken Lorne'un gözlerinin vücudunu süzdüğünü hissedebiliyordu.

"O çok şımartılmış görünüyor, Toven," dedi Lorne bıçağını çevirerek. Briony'nin kalbi, Lorne bıçağı başparmağında döndürmeye başlayınca hızlandı. "Büyüsünü aldıktan sonra kalp bağım güçsüz düşüyor, cildi kuruyor ve gözleri yorgun bakıyor." Lorne'un bakışları Briony'nin boynuna ve göğsüne kaydı. "Başka hiçbir iz de yok. O kadar da eğlenmiyor gibisin."

Masadakiler güldü. Briony, Lorne'un sandalyesinin arkasında hayalet gibi duran Octavia'ya baktı; Lorne'un bıçağına gözlerini dikmiş, onun için portakal soyuyordu.

"Onun için ne kadar para ödediğimi biliyorsun," dedi Toven yavaşça. "Tabii ki her gece onu süt ve lavanta ile yıkıyorum."

Canning güldü. Ama Lorne'un gözleri Briony'nin cildinde dolaşıyordu. Briony yavaşça nefes aldı ve odanın diğer tarafına, Toven'ın bulunduğu yere geri dönmeyi diledi.

Bir anda metal bir parıltı belirdi ve şimdi Lorne bir nefes uzağındaydı, bıçağı ise cildi ile elbisesinin yeşil askısı arasındaydı. Elbisenin askısını bıçağıyla çekti.

"O bir Eversun, Toven. Sadece sırtüstü yatması gerekiyor." Beyaz dişleri parladı ve Briony onun sıcak nefesini yüzünde hissetti. "Ayrıca, ben büyülerini çektikten sonra her zaman onları iyileştiririm."

Bıçak askısını kestiğinde dehşet içinde donakaldı, kalbi çılgınca çarpıyordu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve elbisesi göğsünden aşağı kayıyordu...

Lorne geriye doğru sıçradı ve bıçak Briony'nin teninden uzaklaşarak havada dönmeye başladı ve sonra taş duvara saplandı.

Askısı kendiliğinden düzeldi ve Toven'ın elini uzattığını gördü, soğukkanlı görünüşünün altında alev alev yanan bir öfke vardı.

"Bunu daha kaç kez söylemem gerektiğini bilmiyorum," diye fısıldarken oda neredeyse nefes almıyordu. "Bu kalp kaynağı benim. Ağzı benim, büyüsü benim, cildi benim." Dişlerini sıkarak konuşuyordu ve masadaki herkesin gözlerine bakarak, "Hiçbir koşulda ona dokunmayacaksınız. Onu ben aldım. Onunla ne istersem onu yaparım," dedi.

Lorne'un bıçağını hâlâ hissediyor, teni karıncalanıyordu. Sığ nefesler alarak Toven'ın, herkesin onu duyduğuna emin olana kadar heykel gibi hareketsiz bir şekilde onlara bakmasını izledi.

"Şimdi bana bir tabak getirin. Aç olduğumu söyledim."

Briony tabağı aldı ve odanın diğer tarafına koştu. Tabağı Toven'ın önüne koyarken şarap kadehini de doldurmak için uzandı. Bir kol beline dolandı ve aniden Toven'ın kucağına doğru çekildi. Az kalsın çığlık atacaktı ama kendini toparlayıp onun bacaklarının üzerine yanlamasına oturdu. Toven sol kolu-

nu onun beline doladı ve avucuyla sol kalçasını sabitleyerek onu dengeledi.

Toven diğer eliyle çatalını alarak masaya döndü. "Şimdi... Neden bahsediyorduk?"

Briony, Toven'ın üzerinde oturduğu kaslı bacaklarından başka bir şeye odaklanmaya çalıştı. Daha önce hiçbir erkeğin kucağına oturmamıştı. Bekâr bir genç kadının bunu halka açık bir yerde yapması uygun değildi, hele ki kralın kızı için. Didion'la yalnız kaldığında bir erkeğin vücuduna bu kadar yakın olmuştu ama bu çok daha samimi bir durumdu.

Mesele sadece elbisesinin ipek kumaşı üzerinden Toven'ın uyluklarını hissetmek değildi, aynı zamanda onu sabitleyen eli ve çıplak sırtını okşayan hava da cabasıydı.

Toven'ın patlamasından sonra gerginlik havada asılı kalırken sohbet yavaş yavaş yeniden akmaya başladı. Cecily, Collin'in tabağını yeniden doldurduğunda, Collin de onu kucağına çekti ve yüzünü boynuna gömdü. Briony'nin bir sonraki bakışında Octavia, Lorne'un kucağındaydı; Lorne, Canning ile bahis skorları hakkında konuşurken parmaklarıyla dalgın dalgın Octavia'nın saçlarıyla oynuyordu. Briony, Toven'la birlikte gecenin havasını değiştirdiklerini düşünerek suçluluk duydu.

Gözleri yine Jellica'ya kaydı. Canning onu kucağına almaya hiç niyetli görünmese de Jellica onun hemen arkasında duruyordu, kıpırdıyordu ve dudaklarını dişlerinin arasına almış, Briony'nin arzu olarak adlandıracağı bir ifadeyle bakıyordu. Canning'in omzuna uzandı, sonra sanki kendini hatırlar gibi elini indirdi.

Finn, kalp bağına bir parça peynir ikram eden ilk kişiydi. Sonra birdenbire kızıl-sarı saçlı kızı elinde bir kadeh şarapla Liam Quill'in kucağında otururken ve onun söylediği her şeye gülerken gördü.

Toven'ın sağında, Briony'nin isminin Kleve olduğunu tahmin ettiği, bronz tenli, kaslı bir Bomardi vardı. Briony ve Rory okula başladıklarında son sınıftaydı ve Briony'nin hatırladığı

kadarıyla çok nazik biriydi. Tüm akşam olanlardan oldukça hoşnutsuz görünüyor, sessizce şarap kadehini yudumluyordu. Kalp bağı olan, Briony'nin hiç tanımadığı koyu tenli kadın ise gözleri uzaklara dalmış, heykel gibi hareketsiz duruyordu.

Sonra Collin oturdu ve Briony, Cecily'yi yemek masasında öpmeye çalıştığını görünce ona bakmaya bile tahammül edemedi. Collin ve Canning'in arasında, Briony'nin Gains'in listedeki yerinin vârisi olduğunu düşündüğü bir adam oturuyordu ancak adamın adını hatırlamıyordu.

Solundan Finn şarap kadehini almak için uzandı ve siyah bir yüzük ışıkta parladı. Ve Briony bir anda, bu adamların neden böyle bir akşam yemeği ayrıcalığına sahip olduklarını anladı.

Onlar sadece okuldan eski arkadaşlar değildi. Onlar vârislerdi. Cohle, Carvin, Trow, Gains, Locklin, Quill, Twindle, Hearst, Kleve ve Gidrey –koltuğa aday olanlar– ölümleri veya makamlarından çekilmeleri hâlinde, sıradaki yerlerini seçtikleri bir kişiye devrediyorlardı.

Sağ ellerine baktı. Ortaparmaklarında, Toven'ınki gibi koyu renkli mücevherler parlıyordu. Daha önce on dördüncü sırada babasının vârisi olan Finn bile listedeki yerini simgeleyen bir yüzük takıyordu. Sırası yükselmiş olmalıydı. Lorne'un yüzüğünde mücevher yoktu. Toven'a bunu sormak için can atıyordu.

Bu sekiz adamın hepsi, bir şekilde listede yer alıyordu. Aslında bildiği her vârisi bir sıraya yerleştirirse, burada olmayan diğer iki vârisin kadın olduğunu görecekti. Eğer ortam uygun olsaydı onlarla dalga geçerdi çünkü Bomard'ın, erkek soyundan gelenin Makam'ı miras aldığı sistem yüzünden Evermore'a nasıl tepeden baktığını biliyordu. Onlara şöyle bir baktı. Anneleri veya teyzeleri de listede olabilirdi belki ama ikinci nesil kesinlikle bir erkekler kulübüydü.

"Toven," dedi Canning masanın diğer ucundan, şaraptan kızarmış yanaklarıyla. "Tadına bakamayacağımıza göre, prensesin yatak odasında nasıl olduğuyla ilgili bize biraz bilgi verir misin?"

Birisi kahkaha attı, sonra masa sessizliğe büründü. Briony'nin yüzü kızardı, Toven ise güçlükle yutkundu.

"Ne bilmek istiyorsunuz?" Şarap kadehini kaldırıp kafasına dikti. Briony'nin kalbi göğsünde hızla atıyordu.

Canning'in arkasında duran Jellica'nın yanaklarından Briony'nin anlayamadığı bir şekilde gözyaşları süzülüyordu. Jellica ellerini yumruk yapmış, göğsü ve boynu kızarmıştı.

"Hatırladığım kadarıyla toplum içinde soğuk biriydi ama özel hayatında ateşli." Canning, Briony'ye sırıttı ve Briony, ülke yemeğinde onu dansa kaldırışını hatırladı. "Yatakta da aynı şekilde ateşli mi?"

Kaşıklar gürültüyle çınladı ve Briony başını kaldırdığında, herkesin gözlerinin şehvetle ya da acımasız bir zevkle ona dikildiğini gördü.

"Başlangıçta öyleydi," dedi Toven sonunda, Briony'nin sırtında hissettiği bir serinlikle. "Artık nasıl rahatlayacağını biliyor."

Briony, omuzlarından başlayıp dışarıya doğru yayılan ve tenine işleyen bir ürperti hissetti.

"Peki tadı nasıl?" diye sordu Lorne, gülümsemesini zorlukla bastırarak.

"Leziz."

Bir sessizlik oldu ve Briony, Toven'ın yanlış bir şey söylediğini düşündü. Çünkü bunun gereği yoktu... bu onun... onların–

"Ona oral seks mi yapıyorsun?" diye sordu Collin. Briony'nin endişesi, sanki Collin'in buruşturduğu yüzüne yansımıştı.

"Eğer uslu durmazsa, hiç zahmete girmem," dedi Toven, sanki kendisine hava durumu sorulmuş gibi.

"İksirin amacı bu, Toven," dedi Canning gülerek. Arkasında duran Jellica'nın boğazından inilti yükseldi. Canning onu yanına çağırdı ve kucağına oturttu. Briony'nin midesi bulandı ama Jellica ona dokunduğunda sonunda sakinleşti. Canning onu susturarak, "Biraz daha sabret," diye fısıldadı.

Jellica yüzünü Canning'in boynuna bastırıp çaresizce onu öpmeye başladığında Briony tiksintisini gizlemeye çalıştı. Jellica şu anda iksirin etkisindeydi. Briony, iksirin böyle bir etkisi olduğunu o an anladı.

"İksir olmadan da gayet iyi idare ediyoruz," dedi Toven. "Onların kendi kendilerine inleyip yalvarması çok daha tatmin edici, sence de öyle değil mi?" Toven'ın eli kalçasından kalkıp bir bukleye uzandı ve hafifçe oynadı. "Sakral Büyü'nün verdiği o heyecan bu şekilde çok daha tatlı oluyor. Alınma, Canning."

Canning'in dudakları gülümsemeksizin seğirdi. Jellica kucağında kıvranıyor, kendini ona daha da yaklaştırıyor, onu öpüyor ve parmaklarını yakasının altına sokmaya çalışıyordu. Canning neredeyse uyuşuk bir şekilde kızın ellerini yakasının düğmelerinden çekip kucağına doğru itti.

"Ama iksiri *kullandın*, değil mi?" diye sordu Canning, bir meydan okuma ifadesiyle.

Briony, erkek-kadın bütün gözlerin üzerlerinde olduğunu hissetti. Canning'in boynuna sokulup ağlayan Jellica hariç; o, sanki ona dokunmasına izin vermezse ölecekmiş gibi davranıyordu.

"Hayır. Rosewood'un buna ihtiyacı yok," dedi Toven sohbet eder gibi.

Liam kadehini kaldırdı ve görkemli bir şekilde, "Ah, hepimiz Toven Hearst'ün cinsel gücüne sahip olalım," dedi gözleri parlayarak.

Toven, Briony'nin kaburgalarına doğru derin bir nefes verdi. "Taşlar hepimize farklı yetenekler bahşeder," dedi kuru bir şekilde. "Eminim sen ve kalp bağın, kendi ritminizi bulacaksınız, Liam."

Masadakiler hafifçe gülerken, Liam ona öfkeyle baktı. Liam'ın kalp bağı bir erkekti. Briony okulda Liam'ın erkekleri tercih ettiği yönünde söylentiler duymuştu ama Liam bunu her zaman hemen yalanlıyor ve bu konuda çabucak sinirleniyordu.

Liam cevap vermek için ağzını açarken Toven şarabını yudumladı.

"Bayan Rosewood'un gelecek hafta bize katılmasından onur duyarız," dedi Canning. Oda sessizleşti. "Onu paylaşmayacağını düşünürsek, onun nasıl olduğunu biraz görmek isteriz." Can-

ning dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Tabii ki, her şeyi biz karşılayacağız."

Gergin bir sessizlik oldu. Herkesin gözleri Toven ve Canning arasında gidip geliyordu. Toven başını eğdi ve Briony onun cevap vermeden önce nefes aldığını hissetti.

"Çok naziksin ama bu tam bir israf. Dediğim gibi, biz onsuz da gayet iyi idare ediyoruz." Toven elini Briony'nin kalçasından göğüskafesine doğru kaydırdı ve Briony, hislerini gizleyemeden donup kaldı. Canning'e baktı ve yüzünde yavaş yavaş beliren gülümsemeyi gördü.

"Utanmana gerek yok, Toven. Bu odada olanların burada kalacağını biliyorsun. Tıpkı bize ayrıntılı olarak anlattığın gibi onun ne kadar istekli olduğunu görmek istiyorum," dedi Canning. Sesinde bir kesinlik vardı. Aklına aniden bir fikir geldi ve sesini yükseltti. "Ve bunu israf olarak görme. Haftaya arenaya katılabilirsin!"

Briony bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

Toven şarap kadehini masaya koydu. "Sanırım bu yüzden Bayan Reeve şu anda boynunu öpüp kokluyor?"

Canning gülerek Jellica'ya kucağından kalkıp arkasındaki duvara dönmesini söyledi. Jellica sızlanarak kendini ona daha da yaklaştırdı. Canning onun yanağına bir öpücük kondurdu ve onu itti.

"Evet, bu gece arenada beni göreceksin," dedi Canning. "Jellica bana biraz daha güç verecek, değil mi, canım?" Kıza bir öpücük gönderdi. Jellica titreyerek elini onun teninde gezdirdi.

Erkekler, sanki yine erkekler yurdundaymış gibi kucaklarındaki veya geçmişteki kadınlar hakkında hikâyeler anlatmaya başladılar. Kahkahalar yeniden başladı. Canning'in solundaki adam, yani Gains'in vârisi, oldukça müstehcen bir hikâye anlattı ve bunu kaba bir biçimde taklit ederek kucağındaki kadını zıplattı, kadını itip kakarak bardağını devirmesine neden oldu.

Briony kadınlara, çıkışlara, keskin çatal bıçaklara, babasının eski yemek odasında yaşanan iğrençliklere ya da Toven'ın hâlâ

buklelerinin arasında duran ve onlarla yavaşça oynayan eli dışındaki her şeye odaklanmaya çalıştı.

Meyve ve tatlıları dağıtan kadınlardan biri, başıboş ellerin poposunu sıktığı veya uyluğunun yanına kaydığı her seferinde utangaç bir gülümsemeyle karşılık veriyordu. Cecily ise Collin onu sandalyede kucağına oturtmak için döndürdüğünde kusacakmış gibi görünüyordu.

Briony boğazında asit hissetti, ciğerlerini yakıyordu. Toven ona kilitli kapıların ardında işlerin daha da kötü olduğunu söylemişti. Akşamın daha da kötüye gidebileceği konusunda kendini hazırladı. Toven'ın, kulağının arkasını yavaşça ovuşturan parmağı bile göğsündeki sıkışmayı unutmasını sağlayamadı.

Erkekler birbirlerinin sözlerini keserek konuşuyorlar, sesleri gittikçe yükseliyordu. Liam bir şaka yaptığında Toven'ın güldüğünü, Finn Canning'e şişenin geri kalanını bir dikişte içmesi için meydan okuduğunda bağırdığını, Kleve yan odadan daha fazla şarap almak için ayrıldığında kıkırdadığını hissetti. Gözleriyle Toven'ı takip ederken Collin'in, Cecily'nin omuzlarına bastırarak onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladığını gördü.

Aniden nefesini tuttuğunda neredeyse boğuluyordu. Kimse gözünü bile kırpmıyordu. Bir kez daha baktığında Cecily'nin titreyen parmaklarının Collin'in pantolonunun kemerini çözdüğünü gördü. Yüzü solgundu ama boyun eğmiş gibiydi, sanki başka seçeneği yokmuş gibi...

Briony nefes alamıyordu.

"Bu gece arenada rakibin kim, Canning? Umarım Carvin değildir," dedi Finn.

"Hayır, Carvin bu hafta ara veriyor," dedi Canning.

"Geçen ay Hardstark'a olanlardan sonra, Carvin'in yanına yaklaşmaya çekinirim," dedi Liam.

Briony, Cordelia'nın adının geçmesiyle kulaklarını dikti.

Cecily, Collin'in pantolonunu çıkarırken Briony midesinin ağzına geldiğini hissederek başka yere baktı. "Cohle çok hırslıydı," dedi Canning. "Hardstark'ın tükeneceğini bilmeliydi."

Briony'nin gözü seğirdi. Göğsündeki sığ nefesleri buz gibiydi.

Tükenmek. Cordelia tükenmişti; tüm büyüsü alınmış, tüketilmişti ve geri döneceğine dair hiçbir umut yoktu.

Briony ellerini yumruk yaptı.

Bir bardak kırıldı; yemek masasının üzerine kristal parçaları sıçradı, meyve ve peynirler bomba gibi patlayarak etrafa saçıldı. Erkekler ayağa fırladılar ve Toven onunla birlikte ayağa kalkıp onu döndürerek koruma büyüsü yapmak için elini uzattığında, Briony'nin göğsündeki baskı azaldı.

Collin'in bir saniye önce bardağının olduğu yerde duran yumruğu kan içindeydi. Hayretle eline bakan Collin, parmaklarını büktü. Cecily masanın altından çıktı.

Briony derin bir nefes aldı.

Bu onun büyüsüydü.

Listedeki vârislerin önünde Briony, büyüsünü serbest bırakmıştı.

28. Bölüm

Toven hemen harekete geçti.

"Tanrım, Collin! Çok mu heyecanlandın?" derken bir kahkaha attı ve Briony'yi ustaca arkasına sakladı.

Diğerleri de yavaş yavaş durumu anladı. Collin bardağını çok sert sıkmıştı.

Hepsi bu kadardı.

"Sanki daha önce hiç sakso çekilmemiş gibi!" diye bağırdı Canning ve Lorne kıkırdadı. Collin kafası karışık bir şekilde eline bakarak gülümsedi.

O korkunç sözler aklına gelince içini bir korku kapladı.

Cordelia'nın büyüsü yok edilmişti. Büyüsü tamamen tükenmişti ve kalbi daha fazla büyü üretemiyordu. Hayattaydı ama pek öyle de sayılmazdı.

Gözleri yaşlarla doldu ve yüzünü başka tarafa çevirerek gözyaşlarının akmasına izin verdi. Burada, şu anda Cordelia'nın yasını tutamazdı.

Kleve diğer odadan, kolları şişelerle dolu bir hâlde geri geldi ve manzarayı gördü. "Bu camlar da ne?"

"Çok iyi bir soru, Kleve." Canning kadınlara hain bir ifadeyle baktı. "Bayanlar, dört ayak üstüne çökün! Her cam parçasını toplayın ve her çizmeyi öpün." Parmaklarını başının arkasında kenetledi ve özellikle Toven'a gülümsedi.

Toven'ın parmakları Briony'nin belinde seğirdi ve birkaç kadın hemen dizlerinin üzerine çöktü.

Briony hâlâ kalbini sakinleştirmeye ve Cordelia'yı zihnindeki alçak bir rafta duran bir kitaba saklamak için odaklanmaya çalışıyordu.

Yere çökmeye yeltendi ama Toven'ın bileğine koyduğu eli onu durdurdu. "Ne oldu, Tove?" dedi Lorne. "Kalp eşin temizlik yapmak için fazla mı iyi sence?"

"Aslında öyle," dedi. "Genelde altmış beş bin altını yere bırakmam."

Briony bir Toven'a sonra bir de Lorne'a baktı. Diğer tüm kadınlar diz çökmüştü.

"Onun hâlâ altın kanlı bir prenses gibi davranmasına izin vermen bana garip geliyor," dedi Liam, kaşığa vuran yansımasını inceleyerek.

Oda sessizleşti, nefesler tutuldu. Tek ses, masanın altında toplanan camların şıngırtısıydı.

Toven, küçümseyen bir bakışla Briony'nin bileğini bıraktı. Briony hızla dizlerinin üzerine çöktü ve emekleyerek masanın altına doğru girdi, avuç içlerine ve dizlerine küçük cam parçalarının battığını hissetti. Derin bir nefes alarak kendini topladı ve ilk kez kimsenin ona bakmadığı o ânın tadını çıkardı.

Başını kaldırdığında, birkaç kadın düşen yiyecekleri ve kırık camları toplamak için hızlıca çalışıyordu ama Cecily donup kalmıştı. Dizlerinin üzerine kıvrılmış, avucuyla ağzını kapatmış, sessiz çığlıklar atarak hıçkırıyordu. Briony, aralarındaki gümüş tasmalı, koyu tenli kadının Cecily'yi kucaklayıp her titrek nefes alışında vücudunu sıkıca sarmasını izledi.

Jellica Reeve, Briony'nin karşısındaydı; bakışları boş, ağzı açıktı ve her nefes alışında ihtiyaç duyabileceğinden daha fazla hava soluyor gibiydi. Avucu cam parçalarıyla doluydu.

Konuşmalar yeniden canlandı ve Briony titreyen elleriyle yere düşen her şeyi toplamaya başladı.

Cecily titrek bir nefes aldığında, Briony'nin gözleri doldu.

Aniden Cecily'nin okulun yemekhanesinde yankılanan kahkahasını hatırladı. O kadar küçük bir vücuttan çıkan o kahkaha, Briony'ye vahşi ve rahatsız edici gelmişti.

Briony yere düşen bir üzümü almak için uzandığında eli, başka birinin parmaklarına değdi. Elini geri çekemeden, soluk çilli parmaklar onu sıkıca tuttu. Başını kaldırıp baktığında, kızıl-sarı saçları olan hizmetçi ona odaklanmıştı, elini sıkarak onu sakinleştirmeye çalışıyordu.

Briony'nin aklında binlerce soru vardı; bu genç kadının Eversun saraylarından önce nasıl bir hayat yaşadığını, kardeşinin nerede olduğunu, kaçmaya ne kadar yaklaştığını öğrenmek istiyordu.

Başka bir el diğer elini tutarak sıktı. Briony sağına baktı. Koyu tenli kadın, Cecily'nin nefes alışı sakinleşirken hâlâ onun üzerine eğilmişti ama elini uzatarak Briony'ye dokunmuştu.

Briony etrafına baktığında, her kadının yavaşça bir başkasının omzunu, elini, bileğini tuttuğunu ve aralarında birbirine destek olduğunu gördü. Octavia, Jellica ve tanımadığı beş kadın birbirlerine sıkıca tutunmuşlardı, sanki Cecily'ye ayağa kalkıp Collin'in kucağına oturması için ihtiyaç duyduğu desteği verebileceklermiş gibi. Bu bağ, bu temas neredeyse büyü gibi geliyordu. Bu düşünce Briony'nin gözlerini doldurdu.

Ve bu bağ, başladığı kadar çabucak kopuverdi. Briony, ellerinde sadece kadeh ve üzümlerin kaldığını fark ettiğinde, o bağı çoktan özlemişti bile.

Ayağa kalktığında çöpleri attı ve göğsünde bir boşluk hissiyle avuçlarından cam parçalarını çıkardı.

Toven'ın kucağına tekrar oturmak zorunda olup olmadığına karar veremeden, aşağıdaki avluda hafif bir zil sesi duyuldu.

Canning alkışladı. "Bu bizim işaretimiz."

Jellica rahatlamış bir şekilde ona tutunarak öne doğru sendeledi.

Canning hariç tüm erkekler sandalyelerinden kalktıklarında, Briony bunun neredeyse bittiğini umuyordu. Gözleri dökülmemiş gözyaşlarından yorgun düşmüştü ama onları bastırdı.

"Arenada bol şans," dedi Lorne, Octavia'yı belinden kavrayarak. "Toven, tabii ki bizimle oturacaksın."

Toven elini saçlarının arasından geçirerek, "Korkarım ki hayır. Babam bu akşam eve gelecek. Onu karşılamak için orada olmam gerekiyor," dedi. Eli Briony'nin beline kaydı, onu dışarı çıkarmaya hazırlandı.

"Yapmayacağını biliyordum," dedi Lorne, Liam'a.

"Hadi ama, Toven!" dedi Canning abartılı bir tavırla. Jellica yine onun kucağına oturmuştu ama bu sefer bacaklarını onun iki tarafına koymuştu. "Kleve'den on altın kazandım bile. Onu yemeğe getirmeyeceğine bahse girmişti." Canning gülümsedi ve başparmağıyla Lorne'u işaret etti. "Bu adam Briony'yi arenaya sokamayacağımızı söylüyor ama ben bir gün bize katılacağını biliyorum."

Sırıtışları Briony'nin midesini bulandırdı. Toven zorla gülümseyerek ortaparmağındaki yüzükle oynamaya başladı.

"Belki başka bir zaman."

Diğerleri birbirlerine baktılar. Jellica arzu dolu nefesler alarak Canning'in boynuna öpücükler yağdırırken, o da kızın omzunun üzerinden gülümsedi.

"Baban ne zaman gelecek?" dedi Liam, yalancıktan umursamaz bir ses tonu takınarak.

Toven duraksadı ve Briony onun, saatin kaç olduğunu hesaplamaya çalıştığını düşündü. "On iki buçuk. Yani biz..."

"Bolca vaktimiz var!" dedi Lorne, konu kapanmış gibi Toven'ın omzuna vurarak. "İlk turda Canning'i göreceğin kesin!"

Toven, elini Briony'nin sırtına sıkıca bastırmıştı; Briony gerilimin omurgasından yukarı doğru tırmandığını hissetti. "Sanırım yirmi dakikamız var," dedi.

"Eh, madem konu açıldı..." dedi Canning, anlamlı bir biçimde sözünü yarım bırakarak. Briony o anda Jellica'nın, Canning'in pantolonunun düğmelerini telaşla çözdüğünü fark etti.

Briony mide bulantısını bastırmak için yutkunarak başka yere baktı. Canning, arenada dövüşmeden önce onunla seks ya-

pacaktı çünkü bu ona Sakral Büyü gücü kazandıracaktı. Briony bu kadarını anlamıştı.

Lorne kapıyı çaldı ve nöbetçi kapıyı dışarıdan açtı. Briony, gizli akşam yemekleri için aldıkları ekstra önlemleri not etti.

Erkekler Canning ve Jellica'ya gülerken kadınlar gözlerini başka yöne çevirdiler ve hep birlikte kapıdan çıktılar. Merdivenlerden inip tekrar giriş salonuna girdiler. Kalabalık azalmıştı ancak oradan kraliyet alayı gibi geçerken gözler hâlâ üzerlerindeydi. Birkaç kişi bahçede sohbet ediyor, içkilerini yudumlarken fısıldaşıyorlardı.

Briony'nin sıcak yaz gecelerinde kitap okuduğu bahçeden geçerken, çeşmelerden akan suyun sesi kalabalığın gürültüsünü bastırdı. Babasının eski galerisinin önünden geçtiler. Burası, kayalıkların tepesinde yer alan süslü bir binaydı ve Vindecci'nin orijinal resimlerini, heykellerini ve silah tasarımlarını barındırıyordu.

Kendini kontrol edebilmek için kalan gücünü topladı. *Sakin suları olan bir göl düşün.*

Evermore'da yüzyıllardır konferansların, oyunların ve büyük konuşmaların yapıldığı amfitiyatroya doğru gidiyorlardı. *Burası bir arena değil!* diye bağırmak istedi. *Burası sanat, felsefe ve bilim için yapılmış bir saray.*

Kemerli stadyum girişine vardıklarında, gecenin başında gördükleri Ilana, peri şarabı ve viski tepsisiyle duruyordu. "Beyler," diyerek onları büyük bir gülümsemeyle selamladı. Dudakları hâlâ fena hâlde kırmızıydı, saçları hâlâ kusursuz dalgalar hâlinde dökülüyordu.

Lorne tepsiden bir viski aldı. "Ilana, canım," diye mırıldandı. "Çok çekicisin. Ne zaman benimle eve geleceksin?" diyerek onun kolunu okşadı.

"Övgüyle her kapıyı açabilirsin, Efendi Vult." Ilana ona göz kırptı ve tepsiyi Toven'a uzatmak için döndü. "Ama Barlowelaın buna izin vermeyeceğini biliyorsun."

Briony ona bakarak bu bilgiyi zihnine kaydetti, Toven ise onun eline bir kadeh peri şarabı daha tutuşturdu. Gözleri

Ilana'nın gümüş tasmasına takıldı, güzel kadın önce Toven'a, sonra Finn'e kirpiklerini kırpıştırarak baktı ve tepsisiyle sıranın arka tarafına ilerledi.

Toven onu koltuk sıralarının altındaki geçitten geçirip çember şeklindeki arenaya götürdü. En az iki yüz kişinin koltuklarına oturmadan önce içki içip sohbet ettiği zemin kumlarla kaplıydı. Orta kısma doğru attıkları her adım Briony'yi daha da rahatsız ediyordu.

Toven ve diğerleri, onlar için ayrıldığı anlaşılan bir alana geçtiler. Oturmak için yükseltilmiş banklar vardı ancak erkekler ayakta kalıp sohbet etmeye devam ettiler. General Tremelo, Gains ve Canning'in annesi Genevieve Trow ile ön sıralarda oturuyordu. Amfitiyatroya şöyle bir göz gezdirdiğinde, Katrina'yı Caspar Quill'in kolunda, yüzünde boş bir ifadeyle dikilirken buldu. Ön tarafta, Briony ve Toven'ın karşısında Phoebe vardı ve Carvin'in yanında yüksek topuklu ayakkabılarıyla sallanıp duruyordu. Yorgun görünüyordu ama Phoebe'nin, Carvin'in söylediği bir şeye güldüğünü gören Briony, içinde soğuk bir korku hissetti.

Carvin ona gülümseyerek dudaklarına bir öpücük kondurduğunda, Phoebe de ona karşılık verdi.

Briony kaburgalarının sıkıştığını hissetti. Phoebe, Canning'in iksirini mi kullanıyordu? Davranışları Jellica Reeve'inkine hiç benzemiyordu ama Carvin'in kolunda nasıl bu kadar doğal görünebiliyordu?

Briony arenanın karşısına bakarak Phoebe'nin ona bakmasını, hâlâ utangaç gülümsemesinin ve o titrek kirpiklerinin ardında eski Phoebe olduğunu kanıtlamasını diledi.

Fakat Phoebe ona hiç bakmadı.

On dakika kadar sonra açık artırmayı yöneten Bay Vein, gürültülü alkışlar eşliğinde arenaya girdi.

"Bomard'ın hanımları ve beyleri," diye selamladı, amplifikatörle yükseltilmiş olan sesiyle. "Geçen haftadan hatırlayacağınız gibi, Bay Carvin bizim son şampiyonumuz."

Kalabalık bağırdı ve Carvin kolunu, Phoebe'nin beline dolayarak el salladı. Phoebe kadehinden bir yudum alarak kalabalığa gülümsedi.

"Bildiğiniz gibi, o ve altın kalp eşi bu hafta dinlenecek! Ama bakalım, gelecek hafta kiminle karşılaşacak?"

Briony'nin başı çığlıklardan zonkluyordu. Bay Vein'in neşeli sesi kalabalığı coştururken kendini tekrar açık artırmadaymış gibi hissetti.

Canning Trow, peşinde Jellica ile birlikte ringe girdi. Kalabalık alkışladı ve Genevieve Trow oğluna ıslık çaldı. Jellica'nın bakışları yere çevrilmişti ve elbisesinin kalça kısmında buruşukluklar vardı.

Canning'in karşısında, kısa kesilmiş siyah saçlı, açık tenli bir kadın ringe girdi. Soluk yüzlü, gümüş tasmalı zayıf bir adam onu takip etti.

Briony tam olarak ne olacağını bilmiyordu ama Cordelia'nın nasıl sömürüldüğünü biliyordu. Canning ve kadın arenanın karşılıklı uçlarında durdular, kalp eşleri de arkalarında duruyordu.

Başladığında Briony ne olduğunu anlamadı. Savaşıyorlardı. Kadın ve Canning neredeyse oyun oynar gibi bir havayla birbirleriyle dövüşüyorlardı. Canning bir saldırıyı savuştururken kahkaha attı, kadın ise ani bir ataktan kaçarken sırıttı. Bu şekilde dönüp durdular ve saldırılar daha karmaşık hâle geldikçe kalabalık onlara tezahürat yapıyor, her çalım ve karşı saldırıdan çıkan kıvılcımlar gökyüzünü canlı renklerle aydınlatıyordu.

Toven kolunu Briony'nin beline dolamış, ilgisizce izliyordu. Bir adam bahisleri toplamak için geldi ve Toven miskin bir tavırla kadın için elli altın koydu.

Beş dakika geçmeden Briony bir değişiklik olduğunu fark etti. Kadının kalp eşi önce titredi, sonra sanki bayılacak gibi dizlerinin üzerine çöktü. Kalabalık çığlık attı ama Jellica da çok farklı bir durumda değildi. Kısa süre sonra, her iki kalp eşi de ayakta duramayacak hâle gelerek yere oturmak zorunda kaldılar.

"Ne... ne amaçla yapılıyor bu?" diye Toven'a fısıldadı Briony. "Biri ölene kadar mı dövüşüyorlar?"

Toven ona doğru eğildi ve siyah kumlarla çevrili arenanın kenarlarını gösterdi. "İkisinden biri dışarı çıkarsa diğeri kazanır. Dövüşçüler, kalp eşlerini öldürmenin buna değer olup olmadığına karar vermek zorundadır."

Cordelia'nın kalabalığın önünde tükenip gittiğini hayal edince Briony'nin gözleri doldu. Tekrar büyüsüne sahip olup olmayacağını kimse bilmiyordu. Bazıları bir daha asla sahip olamıyordu.

Jellica Reeve hıçkırmaya başladı ve Briony, onun Canning'in adını söyleyip ona yalvardığını görebiliyordu. Hepsi gösteri içindi. Tasmalar sayesinde, Bomardlılar dövüşürken kalp eşleri onlara fiziksel olarak yakın olmak zorunda değildi. Jellica ve adam arenadaydı çünkü Bomard, onların tükenişini izlemekten zevk alıyordu.

Canning ve kadın pozisyonlarına kilitlenmiş, her biri dairenin karşı tarafında diğerini itekliyordu. Canning ellerini uzatmış, parmaklarını kıvırmıştı. Kadın ise hırlıyordu.

İki dövüşçü de kumda geriye doğru kaymaya başladı, birbirlerinin gücü onları ringin kenarına doğru itiyordu. Kadının kalp eşi bayıldı ve kadın aniden mağlup olduğunu kabul edip ellerini indirdi ve geriye doğru kayarak ringin dışına çıktı.

Kalabalık çılgına döndü ve Canning ellerini havaya kaldırdı. Jellica solgun bir hâlde yere yığılmıştı ama büyüsü tükenmemişti. Adam da tükenmemişti. Kadın zamanında durmuştu ancak şimdi muhtemelen Jellica ve adam günlerce dinlenmek zorunda kalacaklardı.

Briony'nin gözyaşları yüzünden süzülürken kalabalık itişip kakışarak omuzlarını sarstı.

Bütün bunlar eğlence içindi. Hiçbir anlamı olmayan bir güç gösterisiydi. Bu gece hiçbir savaş verilmemişti. Hiçbir kalp eşi efendisine daha büyük bir amaç için hizmet etmemişti.

Briony ürperdi; bu insanlar için onlar sadece sömürülecek kalplerden ibaretti.

Ilana'yı kalabalığın içinde bir tepsi ordövr ve meyveyle ilerlerken gördü, başka bir kadın da içeceklerle onu takip ediyordu. Bay Vein diğer yarışmacıları çağırdı.

Zihninin bir köşesinde bir göl vardı. Berrak bir göldü, suyu durgun ve hareketsizdi.

Briony'nin midesi bulanarak ağzına geldi. Yutkunarak, arenanın diğer ucunda, Carvin'in yanındaki adama söylediği her şeye yumuşak bir gülümsemeyle karşılık veren Phoebe'ye baktı.

Toven fısıldayarak birazdan ayrılacaklarını söyledi ve Briony, halkının kültürüyle bağlantı kurmak için eskiden geldiği bu yerin kumlu zeminine bakarak yavaşça gözlerini kırpıştırdı.

Briony'nin görüş alanına bronzlaşmış bacaklar ve bir çift şampanya rengi topuklu ayakkabı girdi. Bu, tepsiyi taşıyan Ilana'ydı. Toven'a bir içki getirmek istedi ama Toven birazdan ayrılacaklarını söyleyerek reddetti.

Briony hafifçe sallanıyor, onları zar zor duyabiliyordu. Gözkapakları boğucu bir yorgunluk hissiyle ağırlaşıyordu. Bu durumdan nasıl kurtulacaktı? Nasıl kurtulacaklardı?

"Bayan Rosewood?"

Ilana'nın hâlâ orada durduğunu fark etti ve gözlerini kırpınca görüşü netleşti. Doğrudan kendisine hitap edildiği için şaşkınlıkla kaşlarını çattı. Toven, yanından geçen bir arkadaşının selamına karşılık olarak hafifçe arkasını dönmüştü.

"Bir şey yemek ister misiniz?" diye sordu Ilana, uzun kirpiklerini yavaşça kırpıştırarak ve kolunu indirip Briony'ye meyve sepetini uzattı. "Üzüm mesela?"

Briony sepete baktı ve ona başka bir hayatı anımsatan iri, bordo renkli üzümleri gördü. Zindan zemini üzerinde yazı olarak daha büyük bir anlam ifade eden üzümleri...

Zihni bir şok dalgasıyla berraklaştı. Gözlerini kocaman açarak başını kaldırdı. Ilana tek bir üzüm kopardı ve hafif bir gülümsemeyle ona uzattı.

Briony üzümü aldı ve çalıntı bir eşyayı saklar gibi hızla avucuna sıkıştırdı. Kalbi göğsünde deli gibi atıyordu.

Hana'yı tekrar aradı ama o uzaklaşmıştı.

Hana, üzümlerin onun için ne anlama geldiğini bilebilir miydi? Briony'nin sevginin çıkmadığı, sadece meyvelerin olduğu bir ortamda neler yaşandığını ve kadınlara yalnız olmadıklarını söylemeye ihtiyacı duyduğunu biliyor olabilir miydi?

Hana bunu bilebilir miydi?

Stadyumun ortasında, başka bir çift dövüşçü daha hazırlık yapıyordu. Başka bir çift kalp eşi tüketilmeyi bekliyordu.

Briony, arenanın diğer ucunda Phoebe'yi aradı ve zindandan bu yana ilk kez göz göze geldiklerinde şaşkınlıkla sıçradı. Phoebe, Carvin'in boynunu öperken kollarını onun omuzlarına dolamıştı ama artık mutlu bir şekilde gülümsemiyordu.

Phoebe, gözlerini Briony'nin kalbine dikerek, tek elini Carvin'den çekip avucunu açarak iri, olgun üzümü gösterdi. Üzümü boyalı dudaklarının arasına doğru iterken gözleri devrim ateşiyle yanıyordu.

29. Bölüm

Beş Yıl Önce...

Gin Pulvey'nin suikastını takip eden ve Veronika Mallow'un Bomard Makamı'na yükseldiği yılı izleyen süreçte, Bomard öğrencileri ile Evermore öğrencileri arasındaki gerginlik on kat artmıştı.

Collin Twindle, yanından geçen Evermore öğrencilerine tükürmeye ve onlara "zihin ucubeleri" diye hitap etmeye başlamıştı. Lorne Vult, koridorda Eversun kızları sıkıştırarak, onlara ne yapmak istediğini zihin okuma yoluyla anlamalarını istiyordu. Liam Quill, Eversun öğrencilere yumruk atmaya başlamış, Larissa Gains ise zihin büyüsüne atıfta bulunan tüm öğretmenlerin derslerini sabote etmeye başlamıştı.

Toven Hearst ise buzdan bir heykel hâline gelmişti. Eskiden Briony'yi rahatsız etmek için onunla alay eder, sırıtır, hatta ateşli bakışlar atarken artık ona bakmayı bile reddediyordu.

Yaz tatilinden döndüklerinde Larissa'nın parmağında yüzük yoktu ve Briony, Toven ve Larissa aşkının bir yıl boyunca yavaş yavaş ölüşünü izledi.

Kışın Bomardi okul yılının sonunda Mallow, Bomard'da zihin büyüsünün kullanımının yasaklandığını ve kullananların cezalandırılacağını duyurmuştu.

"Tanrı aşkına, bunu nasıl yapacak?" Cordelia, o gün Katrina ve Briony ile akşam yemeğine giderken böyle demişti.

"Zihin büyüsünü zaten öğrenmiyorlar," dedi Briony. "Eminim herkes bilgi dağarcığını genişletmemek için bir bahane bulduğuna çok sevinecektir. Çoğu Bomardlı, dördüncü sınıfta uzmanlık alanlarını seçtikten sonra zihin büyüsüyle ilgili hiçbir şey öğrenmez. Gelecek yıl, muhtemelen bunun bir önemi kalmayacak."

Katrina burun kıvırdı. "Muhtemelen. Ama Bomardlıların yarısı öğretmenlerle tartışırken konsantre olmak zaten yeterince zor."

Birkaç hafta sonra, sınır kasabasında bir Bomardi, zihin büyüsü kullandığı için idam edildi.

Kış gündönümünde Finola, Briony'ye gizlenme ve uyum sağlama gibi ileri düzey zihin büyüsü tekniklerini öğretmek için saatler harcadı. Bu sırada Rory, General Meers'la yapılan toplantılarda babalarının yanından ayrılmamak üzere çağırıldı. Bu dersler sırasında Finola'nın omuzlarındaki gerginlik, Briony'nin iki ülke arasındaki ilişkilerin ne kadar kötüye gittiğini fark etmesini sağladı.

Dördüncü yıllarında Evermore'a geri döndüklerinde, Toven Hearst her zamankinden daha solgundu. Sosyal etkinliklerden eskisi gibi zevk almıyordu. Hâlâ ona yapışık gibi görünen tek arkadaşı Finn Raquin'di ve o bile hareket eden her şeyle flört etmeyi bırakmıştı.

Bir yaz gecesi, sokağa çıkma yasağı başladıktan sonra Briony, Rory ile paylaştığı veliaht süitine gizlice geri dönüyordu ki uzun bir koridorun sonundaki uzak bir duvardan ışık yansıdığını gördü.

Öğretmeninin onu yakalayabileceğine dair herhangi bir işaret olup olmadığını kontrol ettikten sonra sessizce ışığa doğru ilerledi.

Köşeyi döndüğünde, terk edilmiş bir koridorda Toven Hearst'ü gördü. Işık vermesi için bir alev büyüsü yapmıştı. Elinde bir sayfa tutuyordu ve Briony ne okuduğunu merak etti ama sonra fark etti ki...

O *yazıyordu*. Kalem, kâğıdın üzerinde kendi kendine kayıyordu. Sağ elinin parmakları gerilmişti ve zihnindeki kelimeleri doğrudan kâğıda aktarmak için karmaşık bir büyü yapıyordu.

Zihin büyüsü kullanıyordu.

Briony nefesini tuttu ve eliyle ağzını kapatmakta bir saniye kadar geç kaldı.

Toven sıçradı ve gözleri bir anlığına büyüdü, sonra ona soğuk bir bakış attı.

"Hiçbir şey görmedin."

Briony ona, sonra sayfaya baktı. Toven'ın kafasındaki tüm düşünceler karışık bir şekilde kâğıda dökülmüştü.

"Önce meditasyon yapmalısın," dedi Briony. "Bu, kafandaki dağınıklığı temizleyecektir."

Bu teknikleri Finola'dan öğrenmişti ve bunları *biriyle* paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Toven'ın gözlerinde bir şey parladı ve yüzünde hafif bir sırıtış belirdi.

"Zihin büyüsü yapmak yasak olmasaydı, meditasyon çok yardımcı olurdu."

"Bomard'da," dedi Briony, cümlesini tamamlayarak. "Bomard'da yasak. Sen Evermore'dasın."

"Ah, bu kokuyu açıklıyor."

Briony gözlerini kısarak ona baktı. "Daha iyi olacaksın. Hiçbir yerde pratik yapamaman çok yazık–"

"Neden bahsettiğini hiç anlamadım, Rosewood." Yüzünde soğuk bir ifade vardı.

Briony dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı. "Anlıyorum. Biliyor musun, Toven, eskiden senin farklı olduğunu düşünürdüm. Ama görüyorum ki sen de tıpkı diğerleri gibisin."

Toven gülümsedi ve bir adım ilerledi. "Ne konuda?"

"Cehalet konusunda."

Toven gülerek nefes verdi ve Rosewood bunu bir metre uzaktan hissetti. "Edebildiğin en büyük hakaret bu mu? Eversunlar aydın, Bomardiler ise ilkel, öyle mi? Öyle mi, Rosewood?"

"Bu senin sözlerin, benim değil."

"Şey, bizim 'ilkel' büyümüz bize gayet iyi hizmet ediyor. Kalp büyüsü, zihin büyüsünün asla yapamayacağı kadar büyük bir güce sahip. Neden 'gelişmeliyiz' ki?"

Briony bir yıldır ilk kez onun tüm dikkatinin üzerinde olduğunu hissetti ve bu onu pervasızlaştırdı.

"Sen söyle," dedi. "Saatlerce zihnini kullanarak saçma sapan şeyleri kâğıda döken sensin."

"Yanılıyorsun," dedi basitçe.

Briony onu tahrik edercesine sesini yükseltti. "Ah, öyle mi? TOVEN HEARST'ÜN ZİHİN BÜYÜSÜ YAPTIĞINI görmedim yani?" diye koridorda bağırarak onunla dalga geçti.

Toven onu yakaladı, eliyle ağzına kapatırken Briony'nin sırtı taş duvara çarptı. Koridorda onu duyan birinin olup olmadığını kontrol ettikten sonra, elini çekerek başparmağı ve işaretparmağıyla Briony'nin çenesini kavradı. Elini hafifçe kaydırsa onu boğabilirdi.

Briony'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı ama onun öfkeli yüzünü görünce daha da sinirlendi. "Anlamadığın şeylerden bahsetme," diye tısladı Toven.

"Ben ne dediğimi *çok iyi* biliyorum."

Nefesi Briony'nin yüzüne değiyordu ve burnuna Toven'ın cildindeki nane kokusu geliyordu.

Toven parmaklarını sıkınca Briony nefesini tuttu.

"Bir gün Mallow istediğini elde ettiğinde, kardeşinin kafası kazığa geçirilecek ve senin bedenin sokaklarda sürüklenecek." Gözleri aşağıya kaydı. "Böyle güzel bir vücuda yazık olacak."

İğrenç biriydi ve Briony, onun kendisine tekrar bakmasından, bir Eversun değil de bir *kadın* olarak bakmasından duyduğu heyecandan nefret ediyordu. Kendinden tiksindiği için öfkesini dışa vurdu.

Ve onun yüzüne tükürdü.

Toven şok içinde ona baktı. Sonra yüzünde bir gülümseme belirdi, dudakları kıvrıldı ve gülümsemesi büyüdü. Briony'nin

nefesi Toven'ın yüzüne sıcak bir şekilde çarptı ama Toven'ın yanağındaki eli soğuktu.

Toven vücudunu Briony'ye bastırarak onu olduğu yere sabitledi. Briony, Toven'ı hissedince gözleri büyüdü.

"Eğer sen görgü kurallarını unutmakta ısrar edersen Rosewood, o zaman ben de benimkileri unutabilirim," diye fısıldadı dudaklarına doğru.

Toven Hearst'ün dudakları onunkilere iyice yaklaştığında, kafasında söyleyecek hiçbir kelime kalmamıştı.

"Ne görgüsünden söz ediyorsun?" dedi cılız bir sesle. "Sen bir beyefendi değilsin, Toven Hearst."

Toven homurdandı. "Beyefendi birini isteseydin, Winchester'la çoktan nişanlanmış olurdun."

Briony'nin nefesi boğazına takıldı. Toven, çenesini yukarı kaldırırken gözleri parlıyor gibiydi.

"Söylesene, Prenses," dedi dizini bacaklarının arasına kaydırarak, tıpkı koridorda Larissa ile samimi olduklarında yaptığı gibi.

Şaşkınlık, heyecan ve arzu kanında dolaşırken, Briony nefesini tuttu.

Briony ellerini onun beline koyarak onu itmeye ya da kendine çekmeye hazırlandı ama hangisini yapacağına karar veremiyordu.

Toven gülümsedi ve tebessümü acımasızca gelse de Briony bakışlarıyla onun dudaklarının hatlarını takip etti.

"Bir beyefendi ister misin?" diye sordu, içini titreten alçak, uğultulu bir sesle.

Briony içindeki arzunun boğucu etkisiyle nefesini tuttu ve bu, karşılık görmek anlamına geliyorsa nasıl bir his olduğunu çözmeye çalıştı. Vücudunun, Didion'la söğüt ağacının altındayken aradığı *şeye* sonunda sahip olup olamayacağını merak etti. Aradığını bulana kadar onun dikkatini yeterince uzun süre üzerinde tutabilecek miydi?

Cevabı dudaklarından dökülüverdi. "Hayır."

Toven'ın gözlerinde bir şey parladı. Bakışları yumuşadı ve Briony'nin dudaklarına doğru kaydı.

"Briony?"

Briony başını koridorun sonuna doğru çevirdi. Cordelia sabahlığıyla ayakta duruyordu, ellerini kavga etmeye hazır bir şekilde açmıştı.

Toven geri çekildi ve Briony, önünde soğuk bir hava dalgası hissetti.

Nefesini kontrol altına almaya çalıştı.

"Ne oluyor?" diye sordu Cordelia sert bir sesle. Toven cevap olarak alaycı bir ifadeyle gülümsedi.

Briony, bacakları titreyerek hızla Cordelia'ya doğru yürüdü. "Hiçbir şey," dedi. Briony koluna girip onunla yatakhanelere doğru yürüdü ve yüksek sesle, "Toven Hearst yine edepsizleşti," dedi.

Arkasını dönüp sert bir bakış attı ve uzaklaşırken Toven'ın onu karanlık bir bakışla izlediğini gördü.

"Ne edebinden söz ediyorsun?" diye seslendi Toven, Briony'nin sözlerini tekrarlayarak. "Ben beyefendi değilim, bana öyle söylendi."

Cordelia onu görmezden gelerek Briony'yi kendine çekti.

Briony bazen tüm bunların bir rüya olup olmadığını merak ediyordu, özellikle de Toven Hearst, okul yılının geri kalanında ona bakmayı reddettiği için.

30. Bölüm

Toven sonunda onu arenadan çıkardığında Briony'nin kanı kaynıyordu. Ayakları titriyor, kulakları çınlıyordu.

Briony, Ilana'nın verdiği üzümü, sanki yok edilmesi gereken yasak bir mektupmuş gibi hızla yedi. Tatlı suyu boğazından aşağı süzülürken Phoebe'nin bakışlarını tekrar aradıysa da Phoebe ona bakmadı.

Toven parmaklarıyla onun dirseğini kavrayarak Briony'yi, babasının hükümdarlığı döneminde portallara izin verilen, denize bakan bahçenin küçük bir bölümüne doğru götürdü. Toven parmağının ucunu kesip elini portal açmak için uzattığında, Briony'nin zihni başka yerdeydi. Bedeninin sıkışıp ittirildiğini hissetti ve birdenbire kendini Hearstlerin salonunda buldu.

Ağır ağır nefes alan Briony, o arenanın atmosferinin hâlâ bedeninde boncuklu bir elbise gibi asılı durduğunu hissediyordu. Hâlâ kalabalığın sesini duyabiliyor, havadaki dumanın tadını alabiliyordu. Ve Toven'ın gözlerinin üzerinde olduğunu, beklediğini hissedebiliyordu.

Ondan uzaklaştı, aynı anda hem yorgun hem de enerjik hissediyordu. Phoebe'yi, Ilana'yı ve üzümleri zihnindeki bir rafa koydu ve yeniden cevap alabileceği sorulara odaklandı.

Açıklığa kavuşmasını en çok istediği konudan başlayacaktı.

"Sakral Büyü'nün," dedi yavaşça, "seksle ilgisi olduğu doğru mu?"

Odanın diğer ucundan onun yutkunduğunu duyabiliyordu.

"Kalp eşi büyüsü aşk evlilikleri içindir," diye söze başladı Toven. Briony bunu zaten biliyordu ve başını salladı. "Kalp kaynakları doğru kullanıldığında... sevişmek bağı güçlendirir."

"Siz kalp büyücüleri metaforları seviyorsunuz. *Tüm* romantik ilişkiler seks gerektirmez." Briony iç geçirdi. "Yani Canning, Jellica'nın rızası dışında onunla seks yaptığında, Jellica onu güçlendiriyor mu diyorsun?" Sözlerinden âdeta zehir damlıyordu.

"Hayır," dedi. "Sakral Büyü, istekli taraflar arasında hâlâ kutsaldır... ama..."

Briony, geri döndüklerinden beri ilk kez gözlerini ona çevirdi.

Dudakları, ekşi bir şey tatmış gibi bükülmüştü.

"Ama Canning'in iksiri işleri ilginç hâle getirdi," diye onun yerine cümleyi tamamladı Briony, Katrina'nın açıklamasını hatırlayarak.

Toven başını sallayarak onayladı.

"Ne kadar sevimli arkadaşların var, Toven," diye mırıldandı. "Bunun sadece tecavüzden ibaret olmadığını bilmek çok güzel. Bu, büyü gücünü elde etmek için yapılan tecavüz," diye ekledi dişlerini sıkarak. Toven sessiz kaldı. "Tüm o kalp eşleri kimlerdi?"

Toven ellerini ceplerine soktu. "Çoğu, Bomard topraklarını ele geçirdikten sonra hâlâ Eversun bayrağını dalgalandıran Eversun ailelerinden. Bazıları, bildiğin gibi, Bomard'ın zafer gününde senin sarayında bulunuyordu," dedi. Briony başını salladı. "Bazıları Sammy Meers'a yardım ederken yakalandı."

Briony gözlerini kırpıştırdı ama devam etti. "Peki, Barlowelar kim?"

"Sınırın yakınında yaşayan bir Eversun ailesi, kardeşin öldüğü anda taraf değiştirmişler. Biltmore Sarayı'na atandılar." Sesi soğuktu.

Rory'nin adı geçince Briony ayaklarının üzerinde hafifçe sallandı.

"Gümüş tasmalı kalp eşleri Barlowelara mı ait?"

Toven'ın gözleri Briony'nin üzerinde dolaştı. "Yatmalısın."

"Sonra. Tasmalar? Altın ve gümüş."

"Altın tasmalar özel mülkiyet anlamına gelir. Yani takan kişinin açık artırma ile alındığını gösterir." Gözleri yere indi. "Ve evet, gümüş tasma takanlar Barlowelara aittir. Onlar... Cuma akşamları ödünç alınabilirler ama Biltmore'da yaşıyorlar. Bazılarının büyü gücü yoktur, eşlik etmeleri için ödünç alınırlar."

Briony kızıl-sarı saçları olan kızı hatırladı ve anlamış gibi başını salladı. Kollarını önünde kavuşturdu, hâlâ bu aptal elbisenin içinde olmaktan nefret ediyordu.

"Özel akşam yemeği partisi. Oradakilerin hepsi soyun erkek vârisleriydi," dedi. Toven onaylayarak kaşlarını kaldırdı. "Yani o yemek masasındaki her erkeğin bir kalp eşi mi var?"

"Canning, Jellica Reeve'in sahibi, Lorne'un ise kendine ait bir kızı var–"

"Octavia," diye çıkıştı Briony. "Onun adı Octavia."

Toven başını sallayarak onayladı. "Octavia. Collin'in de evde bir kalp eşi var ama hatırlarsan, okulda Cecily'den oldukça etkilenmişti. Her cuma onu Barlowelardan kiralamak için epey altın harcıyor."

"Kiralamak," diye mırıldandı Briony kendi kendine, başını iki yana sallayarak. Boğazındaki safra yine kabarmıştı ve gözlerini kapattığında, Cecily'nin Collin'in pantolonunu açarken titreyen ellerini görüyordu. Omuzlarına, sanki omurgasından aşağı kayan bir buz küpü gibi yavaşça bir ürperti yayıldı. "Peki ya Finn? O da vâris ilan edildi mi?"

"Cal Gidrey'nin kızı geçen ay kaçtı ve Cal vârissiz kaldı. Finn, son birkaç ayda Gidrey'ye büyük yardımda bulunmuştu. Ödül olarak Finn'e onuncu vâris pozisyonu teklif edildi; böylece babasına ait on dördüncü sırayı geride bıraktı."

"O ne yaptı?" diye sordu Briony.

Toven başını ona doğru eğdi. "Bunu ona sormalısın."

Briony homurdandı. "Son duyduğumda, Lorne Vult hâlâ bir vâris olabilmek için yarışıyordu. Görünüşe göre başarmış."

"Burkin'in yerine Cohle'un vârisi olacak."

Briony'nin kafası, tüm isimler ve pozisyonlarla dolup taşıyordu. Kendine bir liste hazırlaması gerekiyordu.

"Ama henüz resmi olarak açıklanmadı, değil mi? Lorne'un yüzüğünde mücevher olmaması bu yüzden mi?"

Toven gözlerini kırpıştırdı, kaşlarını hafifçe kaldırarak ona baktı. "Evet. İyi yakalamışsın."

Onun etkilenmiş bakışları karşısında, Briony'nin göğsüne istemsizce bir sıcaklık yayıldı. Düşünceleri dağınık olsa da Briony odaklanmak zorundaydı.

"Resmi olarak açıklanması için ne gerekiyor?" diye sordu.

"Makam'a yemin etmesi ve kanıyla imzalaması gerekiyor."

Briony topuklu ayakkabılarını çıkarmak için sabırsızlanarak ondan uzaklaştı. "Bu akşam yemeklerinin genel *havası* böyle mi?" diye sordu, Jellica'nın aşağılanışını ve Cecily'nin diz çökmeye zorlanışını hatırlayarak.

"Senin varlığın durumu biraz daha gerginleştirmiş olabilir ama genel olarak, evet. Canning, bu tür küçük toplantılara iksirini getirir."

Briony göğsünde biriken öfke ve ateşle ona sert bir bakış attı. O akşam erkekler sırf o oradaydı diye mi normalden daha abartılı davranmışlardı? Peki, bundan önce onu saklarlarken, Toven'ın yanında başka bir kadın mı vardı?

Aniden kanı yine kaynamaya başladı.

"Peki, kalp eşin çiçek hastalığına yakalandığında ne yaptın?"

"Vesper benimle geldi. Çiçek hastalığı seni 'büyünü çekemeyeceğim kadar zayıf düşürdü', bu yüzden kolay bir bahaneydi–"

"Hayır, büyüyü kastetmedim," dedi Briony. "Yine de koluna takıp götürdüğün bir kız vardı sanırım."

Toven'ın boğazından bir ses çıktı ve gözü hafifçe seğirdi. "Barlowe Kızlarından birini kullandım. Ya da birinden ödünç aldım."

Briony kelimenin tam anlamıyla ona ateş püskürtmek istiyordu.

"'Ödünç almak'. Bir fincan şeker gibi," diye tısladı. Okun hedefi bulması gibi, söylediklerinin yerini nasıl bulduğunu izledi.

"Geç oldu, Rosewood. Sana bir iksir göndereceğim–"

"İksire ihtiyacım yok–"

"–ve sabah konuşabiliriz."

"Ben çiçek hastalığına yakalandığımda kucağına kimi alıp okşadığını bilmek istiyorum."

Gözleri parladı. "Ayrıntılı bir liste mi istiyorsun? Ne önemi var ki!"

"Önemli çünkü bu gece benim varlığımın o kadınlar için durumu daha da kötüleştirdiğini söylüyorsun. Önemli çünkü ben Hearst Malikânesi'nde kilitliyken, diğer kadınlar o iğrenç manzaraya katlanmak zorunda kaldılar..."

Boğazı düğümlendi, tek bir gözyaşı yanağından süzülerek onu ele verdi. Kendine öfkelenerek gözyaşını sildi.

Toven onu incelerken birkaç saniye sessizlik oldu. Briony de çenesini kaldırarak onun bakışlarına karşılık verdi. Toven onu dikkatle izledi.

"Bu akşam yaşadıkların travmatikti," dedi kısaca. "Uyumalı ve düşüncelerini toparlamalısın."

Briony, onun tamamen ifadesiz yüz hatlarını incelerken Toven'ın zihin bariyeri kullanıp kullanmadığını merak etti. Yüzü bir maske gibiydi. Hearst Malikânesi'ndeki meditasyon odasını kullanan kişi o muydu? Dudaklarını birbirine bastırdı "Daha soracaklarım var."

"Bekleyebilirler."

"Yarın tüm sorularımı cevaplayacak mısın?"

Toven ona boş boş baktı ve, "Evet," dedi.

"Sabah sekizde," diye ekledi Briony.

"Öğlen."

"Dokuzda."

"Rosewood, saat biri geçti. İki saat daha uyanık kalıp soracaklarının listesini yazacaksın ve sabahını meditasyon yaparak geçireceksin," dedi, gri ve boş bakan gözlerle. "Uyumaya ihtiyacın var."

Briony gözlerini kısarak ona baktı, onun varsayımları karşısında kalbinin öfkeyle çarptığını hissetti ve bu varsayımların doğru olması onu sinirlendirdi.

"Bu 'Efendi' Toven'ın emri mi?" diye hırladı.

Toven tepki vermedi. İçinde bir şeyler değişmişti. Artık sinirlendirilemezdi.

"Gerekirse olabilir," dedi sakin bir şekilde. Ve Briony çığlık atmak istedi.

"Öğleden sonranı boşaltsan iyi olur, Hearst," diye tısladıktan sonra merdivenlere doğru yürüdü.

* * *

Ertesi gün saat on ikiyi gösterirken Briony, Toven'ın ondan kaçacağına emindi.

Ama tam öğlen saatinde, yatak odasının kapısı çalındı. Briony pencerenin önündeki sandalyeden kalkıp, "Girin," dedi.

Toven, üzerinde açık gri bir kazakla içeri girdi. Briony soru sormaya hazırlanırken Toven'ın bir gecede maskesini daha da güçlendirdiğini fark etti. Toven başını hafifçe eğerek soğuk ve gri gözleriyle Briony'ye baktı.

Sorun değil. Ben de kendiminkini güçlendirdim.

"Dün gece General Tremelo'nun orada olması," dedi Briony, selam vermeden hemen konuya girerek, "bu Bomard ve Daward için ne anlama geliyor?"

Toven ortaparmağındaki yüzüğü çevirdi ve Briony'nin gözleri odaklanamadan önce onun ellerindeki kaslara takıldı.

"Biltmore, denizaşırı ülkelerden birçok yetkiliyi ağırladı. Sadece Mallow'un bir şekilde onlara 'kur yaptığını' söyleyebilirim. Mallow'un denizi geçmeye çalışacağından korkan, ona karşı kararlı bir şekilde karşı çıkan ülkeler var ama o da onları hizada tutmanın yollarını biliyor."

Briony başını çevirip pencereden dışarı baktı, düşünerek bu cevapları zihnindeki kontrol listesine not etti ve kitap raflarının sıkışık bir köşesine sakladı.

"Biltmore'da eşiği geçerken dövmeme dokundun, tıpkı burada salonda yaptığın gibi. Bu aynı büyü mü?"

"Bildiğim kadarıyla. Bariyer istenmeyenleri dışarıda ve... kalp eşlerini içeride tutar."

Bu bilgiyi gelecekteki kaçış planı için sakladı. Derin bir nefes alıp kendini topladı ve cevabını duymak istemediğini bildiği tek soruyu sormaya hazırlandı.

"Peki ya Cordelia?" dedi ve sözcükler bir tüy gibi ona doğru süzüldü. "Anlat."

Toven'ın yutkunduğunu ve gözlerini tekrar omzunun üzerinden ona çevirdiğini gördü. "Birkaç hafta önce, bir şarap kadehini kırdı ve bir nöbetçinin boynunu keserek onu öldürdü."

Briony nefes almakta zorlandı, sözler sanki başından aşağı bir kova su dökülmüş gibi gelmişti. "Cohle arenaya girmeye karar verdi. O ve Carvin savaştılar ve Cohle, Cordelia'nın büyüsü tükenene kadar durmadı."

"Peki, şimdi ona ne olacak?"

"Hayatta ama... artık bir kalp eşi değil."

Briony, onun söylemediği kelimeleri söyledi. "Şimdi o sadece bir adamın malikânesinde tutsak olan bir kadın."

Toven onun gözlerine baktı. "Bu doğru olabilir."

Ondan uzaklaşarak, gözlerinin yanması geçene ve tekrar net görebilene kadar gözlerini kırpıştırdı.

"Bir daha büyü yapabilecek mi?" Briony'nin sesi bu sözlerle çatladı.

"Duruma bağlı. Kalp büyüsü yok oldu ancak zihin büyüsü kullanabilir... tabii bu yeteneği geri kazanırsa."

Briony kendi kendine başını salladı ve gözyaşlarını sildi. Cordelia'ya olanları sindirmek için zamanı olacaktı. Ama şimdilik oynaması gereken bir rol vardı. Onu, gerçeği kaldırabileceğine ikna etmişti ve tam olarak öyle yapacaktı. Kulaklarındaki uğultuyu ve göğsündeki sıkışmayı görmezden gelerek omuzlarını gevşemeye zorladı.

Umut etmekle ilgisi olmayan kadınlar ona umut ışığı vermiş-

ti. Bir üzüm. Dizlerinde cam parçaları olan yedi kişi masanın altında elini tutmuştu.

Ve Phoebe onu bekliyordu. Onunla konuşmak *zorundaydı.*

"Artık ne bekleyeceğimi bildiğime göre," dedi kararlı ve güçlü bir sesle, "rolümü daha iyi oynayacağım. Bir dahaki sefere gittiğimizde, daha iyi hazırlanmış olacağım–"

"Bir daha gitmeyeceğiz."

Sözlerin anlamını kavraması biraz zaman aldı. Gözlerini fal taşı gibi açarak ona döndü. "Ne?"

Toven ellerini pantolonunun ceplerine sokmuştu, gözleri donuk ve boş bakıyordu. "Göründük. Seni gördüler." Yutkundu. "Bir daha gitmeyeceksin. En azından uzun bir süre."

Briony'nin kalbi hızla atıyordu. Bu partiler, arkadaşlarıyla iletişim kurmak için tek şansıydı; Hearst Malikânesi'nin dışında olup bitenlerle tek bağlantısıydı.

"Yani yine çiçek hastalığına mı yakalanacağım?" diye sordu alaycı bir sesle.

"Babamla konuşacağım, bir çözüm buluruz."

"Oyununu hemen anlarlar. Çok şüpheli olur—"

"Dinle," dedi sessizce. "Geri dönersek, Canning sana iksiri içirecek."

Briony karnında yine o ateşin yandığını hissederek gözlerini devirdi. "Ben kime aidim? Sana mı, Canning'e mi?"

"Biltmore'a gittikten sonra o özel akşam yemeklerine katılmamazlık yapamayız. Reddedersem, ilişkimizde bir sorun olduğundan şüphelenirler." Toven gözlerini ona dikti. "Canning zaten şüpheleniyor."

"Peki, bu kimin suçu?" dedi Briony. "Eğer tüm arkadaşlarına bizim karşılıklı yaşadığımız, harika seks hayatımızdan bahsetmemiş olsaydın, bu durumda olmazdık, Toven ama yaptın..."

"Okuldayken o erkekler için ne kadar çekici olduğunu hafife alıyorsun," dedi Toven yumuşak bir sesle. Sesindeki bir şey Briony'yi susturdu. Toven konuşmaya devam ederken Briony'nin yanakları kızardı. "İlişkimizin ilerlediğini ima edip

seni gözlerden uzak tutmamış olsaydım, onların ilgisi şu ankinin on katı olurdu. Yaptığım tek hata, ilk okul yılından sonra malikânede düzenlenen akşam yemeğinde seninle dans etmekti. O andan itibaren onların gözünde mimlenmiş oldun."

Briony gözlerini kısarak ona baktı. Tartışmak istedi ama Liam ve Canning'in araya nasıl girdiklerini de hatırladı. Hepsi etrafta dolaşıp birbirlerini alt etmeye çalışmışlardı.

Ama Toven Hearst ile vals yaptıkları ânı hiçbir şeye değişmezdi.

Başını iki yana salladı ve soruna yeniden odaklanmaya çalıştı. Canning'in iksiri.

Briony, Jellica'yı düşündü, fırsatını bulur bulmaz kendini nasıl Canning'in kollarına attığını, vücudunun ona doğru nasıl çekildiğini...

"İksirin etkisini gördüm. Jellica'nın davranışı beklenen bir şey miydi?"

Toven burnundan ağır ağır nefes aldı. "Rosewood, bu iksirin etkisini taklit etmek istiyorsan..."

"İksiri içmekten kurtulmanın bir yolunu bulabiliriz," dedi Briony, odada dolaşmaya başlayarak. "Belki de iksiri bana önceden verdiğini söyleyebiliriz.""

"Oraya geri dönmeyeceğimizi zaten söyledim!"

"Toven, hayatımızın geri kalanında beni nasıl saklayacağını bilmiyorum. Beni yanında götürmemek için bana ciddi bir şey olması gerekecek."

Toven çenesini sıktı, bakışları bir süre Briony'nin yüzünde takılı kaldı, sonra başka yere baktı. "Biltmore'a daha sık gelirsen, tüm gözler üzerinde olacak. Sadece Lorne, Canning ve diğerleri değil. Ve bu sadece Biltmore Sarayı'nda da değil. Daha gizli olan ve kalp eşini paylaşmanın daha çok teşvik edildiği başka toplantılar da var."

Briony'nin dudakları tiksintiyle kıvrıldı ama tekrar odaklandı. "Anlıyorum," dedi sesindeki küçümseyen tonla. "O zaman hepiniz sık sık birbirinizin önünde seks mi yapıyorsunuz?"

Toven gözlerini devirdi. "Onlar bizim seks yapmamızı izlemek istemiyorlar, Rosewood. Senin aşağılanmanı görmek istiyorlar."

Briony yutkunurken boğazından çıkan ses küçük odada duyuldu.

Yanakları kızarmıştı ve ellerini sıkıca kenetlerken parmakları titriyordu. "Sen ve ben aynı fikirde olduğumuz sürece bu fedakârlığı yapmaya hazırım," dedi hissettiğinden daha kendinden emin bir sesle.

Toven ona baktı. "Şaka yapıyorsun herhalde."

"Bu gece Jellica'yı izledim. Temel şeyleri anladım–"

"'Temel şeyler,'" dedi Toven gülerek. Pencereye doğru yürüdü ve Briony de içinde kaynayan öfkeyle onu takip etti.

"Seks yapmadığım için hiç kimseye şehvet duymadığımı mı ima ediyorsun? O dürtüleri anlamayacağımı mı?"

Toven başını yana doğru eğdi, sırtını ona dönerek boynunu çıtlattı.

"Eminim bir fikrin vardır ama bu iksir şaka değil, Rosewood."

Briony ona öfkeyle baktı. Phoebe'nin Carvin'e attığı cilveli gülümsemeleri hatırladı. Ilana'nın Canning'e attığı flörtöz kahkahaları. Bu kadınlar, duyularını karıştıran bir iksir olmadan da bu oyunu gayet iyi oynayabiliyorlardı. Ona, kendisinin de bunu yapabileceğini kanıtlaması gerekiyordu, yoksa onu bir daha götürmeyecekti.

Briony tartışmalarının yarattığı gerginliği vücudundan attı ve başka bir tür gerginliğe odaklandı. Bakışları onun sırtını taradı, Vesper ona saldırdığında gördüğü tenini hatırladı. Dudakları aralandı, birbirlerinden ayrılmak için hiçbir neden olmadan, onun tamamen kendine ait olmasının nasıl bir şey olacağını hayal etti.

Toven ona başka bir bahane uydurmak için pencereden döndü.

Briony dudağını ısırdı, gözlerini onun ön tarafına kaydırdı ve

Jellica'nın rahatlamak için çaresizce bacaklarını birbirine bastırdığını hatırladı.

Onun ateşli bakışlarıyla karşılaştığında, Toven'ın sözcükleri boğazında düğümlendi. Briony bir adım öne çıktı. "Toven..."

Toven durumu anlayarak ağzını açtı ve sonra gözlerini kapattı. "Eğer öyle bir şey düşünüyorsan, aklını kaçırmışsın, Rosewood..."

"Lütfen, dokun bana," diye yalvardı Briony, fısıldar gibi ve ona uzandı.

Toven hızlı refleksleriyle onu yakaladı, ellerini dirseklerine götürdü. Briony, ona *saatlerce* yalvardıktan sonra teninin kendi tenine değmesinin yaratacağı o baş döndürücü hissi hayal etti ve alnını Toven'ın göğsüne yaslayarak hafifçe inledi.

"Rosewood," dedi Toven kararlı bir sesle.

Briony, vücudunda çarpan arzunun sesinden onu duyamıyordu. Dudaklarını Toven'ın göğüskemiğine bastırdı, giysilerinin üzerinden göğsünü öptü.

Toven onu omuzlarından tutarak geri itti. Gözleri kocaman olmuştu ve yanıyordu, neredeyse korkmuş gibiydi.

"Ne yapıyorsun?"

Briony nefes nefese bir hâlde gözlerini kapattı. "Toven, lütfen. Beni daha fazla bekletme."

Toven'ın gözleri büyüdü ve geri çekilmeden önce Briony onun siyah gözbebeklerini gördü. Öne doğru sendeledi, başını kendine doğru çekmek için uzandı ama dudakları birleşemeden önce Toven onu tekrar itti.

"Bu kadar yeter..."

"Sana ihtiyacım var. Lütfen, Toven." Parmakları saçlarına dolandı ve parmak uçlarına yükselerek Toven'ın dudaklarına doğru yaklaştı. "Dokun bana," diye fısıldadı.

Bir şimşek hızıyla elleri Toven'dan uzaklaştı ve pencereye doğru itildiğini hissetti. Toven üç adımda odanın diğer ucuna ulaştı ve kapıya doğru yöneldi.

"Ee?" diye sordu Briony, rolünden çıkıp yüzündeki vahşi ifadeyi silerek. "İkna edici oldum mu?"

Toven'ın gözlerindeki ifade sertleşti ve odadan çıktı. Briony'nin ona dokunan dudakları karıncalanıyordu. Ve öylece odada yalnız kaldı.

* * *

Toven sonraki altı gün boyunca onu itinayla görmezden geldi. Briony, ilk birkaç gün, kendi kendine bunun iyi bir şey olduğunu söyledi ama çarşamba gecesi gerilmeye başladı. Şu anda birbirlerine karşı ne hissettiklerinin önemi yoktu ama ne olursa olsun oraya geri dönmek zorundaydı.

Cuma sabahı sonunda onu mutfakta, sepetten elma alırken buldu.

Ellerini beline koyarak, "Sanırım bu gece saat onda çıkacağız, değil mi?" dedi.

Toven döndü ve cevap vermeden önce onu baştan aşağı süzdü. "Hayır. Bu gece parti yok."

Briony şüpheyle kaşlarını kaldırdı. "Neden?"

"Ertelendi." Elmayı elleri arasında atıp tutarken gözlerini Briony'den kaçırıyordu.

"Benden sonsuza kadar kaçamazsın, Hearst. Hoşuna gitse de gitmese de bu işte birlikteyiz ve ne kadar çabuk–"

"Az önce söylediklerimi duydun mu? Bu gece parti yok." Başka bir şey söylemeden yanından geçip gitti.

Briony yumruklarını sıkarak boş mutfakta öfkeyle ofladı. Toven göz göre göre yalan söylüyordu. Briony, o gece saat on olduğunda kapısını araladı ve Toven'ın salondan çıkmasını bekledi. Yarım saat boyunca kapıyı gözetledikten sonra penceresine gidip yatak odasından ışık gelip gelmediğine baktı.

Karanlıktı.

Onun dönmesini beklerken banyo yapmaya karar verdi ve kızgın bir ifadeyle ayaklarını vurarak banyoya girdi. Sıcak su ve köpüklerin içinde rahatlarken Toven'ı onu Biltmore'a geri götürmesi için ikna etmenin yollarını düşünmeye çalıştı. Karşılaşacakları cinsel zorlukların üstesinden gelebileceğine inanmıyordu ama onu ikna edebilirdi. Etmek zorundaydı.

Phoebe'ye geri dönmesi gerekiyordu. Ilana'nın kim olduğunu ve o üzümün düşündüğü anlama gelip gelmediğini öğrenmesi gerekiyordu. Altı haftadan fazla bir süredir Hearst Malikânesi'nde mahsur kalmıştı ve Biltmore, kendi halkına en yakın olduğu yerdi.

Briony, ona kendini kontrol edebileceğini kanıtlamalıydı. Ne pahasına olursa olsun bunu yapmalıydı.

Gece yarısından sonra, bir koltuğu penceresine doğru çekti ve bir gözü Toven'ın penceresinde, odadan bir yaşam belirtisi bekleyerek kitap okudu.

Saat ikiyi çeyrek geçe, bulanık gören gözleri sayfadan yukarı kaydı. Toven'ın odasından ışık sızıyordu. Aniden kendine gelerek sıçradı ve kitabı halının üzerine düşürdü. Pijamalarını umursamadan odasından çıkıp Toven'ın kapısına doğru yürüdü.

Kapıyı çaldı ve bekledi, içi öfkeden köpürüyordu. Cevap gelmeyince daha yüksek sesle, daha ısrarla çaldı.

Bir kez daha kapıyı yumruklamak için elini kaldırırken kapı açıldı. Toven, bir eli kapıda, kapı çerçevesine yaslanıp ona baktı.

"Neden hâlâ ayaktasın?" diye sordu.

Çenesini kaldırıp ona sertçe baktı. "Aynı soruyu ben sana sormalıyım. Dışarı çıkmadın, değil mi, Hearst?"

Yutkundu ve, "Çıktım ama Biltmore'a değil," dedi.

"O zaman neden puro ve viski kokuyorsun?" diye tısladı.

"Öğrenmek istiyorsan, özel bir partideydim. Bu akşam çocukları kart oynamaya ikna ettim."

Duruşunda bir şey vardı ve Briony'yi şüpheye düşürdü. Bu akşam kimi kucağına almıştı? Bu hafta hangi zavallı kadın o iğrenç akşam yemeğine katlanmak zorunda kalmıştı? Bu konuyu onunla konuşacak ve gelecek hafta onu da götürmesini isteyecekti.

Briony, yanından geçip yatak odasına girmek için bir adım attı ama Toven önüne geçerek onu engelledi. Briony ona bakarak gözlerini kırpıştırdı ve kaşlarını çattı. Ona bu kadar büyük bir yalan söyledikten sonra, en azından onu odasına alması gerekirdi.

Briony yana doğru bir adım attı, Toven de onunla birlikte hareket ederek Briony'nin görüşünü engelledi.

Briony, yüzünde belli belirsiz bir dehşet ifadesiyle ona baktı.

Toven'ın bir misafiri vardı.

Briony'nin zihninde hemen Toven'ın çarşaflarına uzanmış bir Barlowe Kızı'nın görüntüleri belirdi. Ve daha da kötüsü odaya girmeden önce yatakta yaptıkları şeyler...

"İçeride biri mi var?" diye fısıldadı Briony.

Toven ona baktı, başını bir kez iki yana sallayarak, "Hayır. Sadece bir işle uğraşıyorum," dedi.

"Aman Tanrım," diye seslendi odanın içinden tanıdık bir kız sesi. "Sabahın ikisinde sık sık yatak odana mı gelir? Ne kadar da çaresiz bir davranış."

Briony'nin zihni, o sesin kime benzediğini bulmaya çalışırken allak bullak oldu. O ses...

Toven pes ederek gözlerini kapattı.

Sonra, çok iyi tanıdığı, manikürlü el kapıyı biraz daha araladı. Bu el, Toven'ın saçlarını okşarken, göğsünde dans ederken ve sırtını sertçe sıkarken gördüğü eldi.

Kadın karşısında belirdiğinde Briony'nin nefesi kesildi.

Larissa Gains, Toven'ın yanında kapıda duruyordu. Yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış vardı ve gözleriyle bir avcı gibi Briony'nin vücudunu süzüyordu.

31. Bölüm

Larissa Gains onun önünde duruyordu ve Briony, Larissa'ya yapışıp onun gerçek olduğundan emin olmak için ani ve açıklanamayan bir dürtü hissetti. Ancak bedeni Larissa'ya *sarılmaya* çalışmadan önce beyni durumu kavradı.

Saat sabahın ikisiydi. Ve Larissa Gains, Toven'ın yatak odasındaydı. Gözleri Toven'a kaydı; buruşuk giysiler, siyah irisler, boynunda ruj izleri gibi, Larissa onunla işini bitirdikten sonra okul koridorlarında gördüğü izleri aradı. Kapıyı çaldığında, bir şey yapmaya başladıklarını gösteren hiçbir iz yoktu. Ama sanki zihnini okumuş gibi, Larissa o anda Toven'ın dirseğine kolunu doladı ve elini sol pazı kaslarına kaydırdı.

"Briony. Esaret sana yakışıyor." Larissa gülümsedi.

"Ölüm sana daha da yakışıyor," dedi Briony.

Larissa güldü ve saçlarını omzunun üzerinden attı. Toven boğazını temizledi ve kolunu Larissa'nın elinden çekti.

"Sabah seninle konuşacaktım," dedi Toven, "ama madem buradasın..."

Geri adım attı ve Briony'ye içeri girmesini işaret etti.

Briony, onu hesaplayıcı bir şekilde izleyen Larissa'ya bir bakış attıktan sonra ikisinin arasından sıyrılarak Toven'ın yatak odasına girdi.

Hızla yatağına baktı ve yatağın mükemmel bir şekilde yapıl-

dığını, üzerinde kırışıklık veya buruşukluk olmadığını gördü. Toven'ın masasının yanına geçerek ikisine doğru döndü. Larissa şömineye doğru yürüyerek Toven'ın berjer koltuğuna oturdu, şehvetli bir şekilde bacak bacak üstüne attı ve masanın üzerinde duran, üzerinde tam da onun rujunun renginde bir leke olan şarap kadehini aldı.

Toven elini saçlarının arasından geçirdi, kendini hazırlamaya çalışıyor gibiydi. Kapının yanında bekledi ve eğer gergin görünmüyor olsaydı, Briony onun çıkışı engellediğini düşünürdü.

"Larissa'nın sana bir teklifi var," dedi.

Briony, ona gülümseyen sarışın kıza baktı.

"Biltmore'da büyük bir felaket yaşadığını birçok kaynaktan duydum," dedi Larissa bardağından bir yudum alarak. Briony ona gözlerini kısarak baktı. "Berbat görünüyordun ve Toven Hearst'ün seninle istediğini yaptığını kimseye inandıramadın."

Briony kollarını kavuşturdu. "*Bu* benim hatam değildi." Toven'ı işaret etti. "*O* beni uygun şekilde hazırlamadı. Ve benimle *samimi* olmak gibi bir derdi de yoktu."

Toven ona öfkeyle baktı. Larissa sanki bir sineği kovuyormuş gibi elini salladı. "Alakası yok. Daha fazla çaba göstermelisin, Rosewood," dedi. "Şanslısın ki Toven Hearst ile yatmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi bilen biriyle konuşuyorsun."

Briony'nin boğazında bir düğüm oluştu ve irkilmemeye çalıştı. "Larissa," diye uyardı Toven. "Yeter artık."

Larissa tırnaklarını inceledi. "Özür dilerim. Herhangi biriyle yatmanın yani. Bu bir gerçek." Briony'ye sırıttı.

Larissa onu kızdırmaya çalışsa da Briony, Larissa'nın Canning Trow'un iksirini denemek için zindandan götürülenler arasında olduğunu hatırlamadan edemedi. Ve Larissa haklıydı. Toven'ı yakından *tanıyordu*. Onun kalbini Briony'den daha iyi biliyordu. Larissa, Trow zindanındayken Briony'nin yaşayacağı hayatı kıskandığını söylememiş miydi? Larissa, Toven'ın Briony'yi kalp kaynağı olarak kullanmadığını da biliyor muydu?

Briony, birdenbire Larissa'nın sunduğu şeylere fazlasıyla ilgi

duymaya başladı; eğer bu, Larissa'nın Toven hakkında bildiklerine ve onun "altın kalp bağına" sahip olma takıntısının nedenine ulaşmasını sağlayacaksa, buna değebilirdi.

"Pekâlâ," dedi Briony. "Bana bu oyunda bir şekilde yardım etmek istiyorsun. Peki, karşılığında ne istiyorsun?"

Larissa tereddüt etti. Briony, Toven'a baktı. Üçü, başlamak üzere olan bir oyundaki oyuncular gibi birbirlerinden eşit uzaklıkta, mükemmel bir üçgen oluşturuyorlardı.

Toven'ın boğazı hareket etti. "Larissa, zihin gizleme dersleri almak istiyor."

Briony kaşlarını çattı. "Zihin gizleme." Larissa'ya baktı. Zihin gizleme, sadece ileri düzey zihin büyücüleri tarafından uygulanan bir teknikti. Öğretmenler okulda bu konuya değinmişlerdi ama Briony'nin Finola'nın rehberliğinde bunu öğrenmesi yıllar almıştı. "Şeffaflık ve görünmezlik pratiği mi yapmak istiyorsun?"

Larissa dudaklarını birbirine bastırdı. "O ve ayrıca dönüşüm." Bir kişinin görünüşünü değiştirebilme yeteneğiydi bu. Bir lekeyi gizlemekten, başka bir kişiye dönüşmeye kadar değişiyordu. Bu, kendini değiştirmekle değil, seni gören kişinin zihnini manipüle etmekle ilgiliydi.

Briony'nin içinden bir ses, Larissa'nın birkaç sivilceyi gizlemekle ilgilenmediğini söylüyordu.

"Görünüşünü değiştirmek istiyorsun," dedi. "Saklanmak için mi?"

Larissa kaşlarını kaldırdı. "Aslında tam tersi. Herkesin gözü önünde saklanmak istiyorum."

Briony, Toven'a baktı. Toven, Briony'nin cevabını beklerken onu dikkatle izliyordu. Briony'nin evet demesini istiyordu.

"Bu çok zor bir iş," dedi Briony. "Özellikle okulda zihin büyüsünün temellerini öğrenmemiş biri için."

Larissa hüzünle gülümsedi. "Neyse ki bugünlerde bolca vaktim var. Yarın başlayabiliriz."

Briony başını hafifçe yana doğru eğdi. "Bu kadar erken mi?

Acelen mi var?" Toven'a baktı. Toven hareketsiz bir şekilde onu izliyordu.

Larissa bir ona bir de Toven'a baktıktan sonra dilini dişlerinde gezdirdi. "Biltmore partilerine gitmeye başlamam gerekiyor, tabii ki kendim olarak değil."

"Neden?" Briony kaşlarını çattı.

"Orada ulaşmam gereken bir şey var," dedi Larissa basitçe.

Briony, ondan başka bir şey öğrenemeyeceğini biliyordu. Garip bir şekilde, bir an Larissa'nın bu partilerde Briony'nin arkasını kollarken, Briony'nin de aynısını yapmasının ne kadar güzel olacağını düşündü.

Toven kıpırdanınca Briony ona baktı. "Yarın sana pratik yapmak için bir yer verebilirim. Sabah dokuzda olur mu?"

Toven'ın duruşunda bir gerginlik vardı. Briony ona bakarak zihnini bariyerlerle koruyup korumadığını ve onun haberi olmadan bu bariyerleri geçip geçemeyeceğini tekrar merak etti.

"Ne kadar sürede dönüşmüş olarak partilere katılmaya başlamak istiyorsun?" diye sordu Briony.

"Haftaya," dedi Larissa.

Briony güldü. "Yedi gün! Yedi günde güçlü zihin büyüsünde ustalaşabileceğini mi sanıyorsun? Bazı üniversitelerde bu konuya yıllar ayırıyorlar!"

"Ne oldu? Bu hafta planın var mı, Rosewood?" dedi Larissa düz bir sesle. "İkimiz de boş sayılırız."

Briony, zihin büyüsü tekniklerinde biraz deneyimi olan Toven'a baktı ve onun bu fikrin ne kadar saçma olduğunu söylemesini bekledi.

Hâlâ onu izliyordu.

Bu fikir onun için önemliydi.

Briony de içinde bir sıkıntıyla ona bakmaya devam etti.

Toven'a dikkatle bakarak, "Peki, kendini kime dönüştürmeyi planlıyorsun, Larissa?" dedi.

"Birkaç seçenek var," dedi Toven. "Biltmore'da olmaması gereken, Larissa'nın yerini alabileceği insanlar."

Briony'nin tüyleri diken diken oldu ve bir hışımla odasından çıkıp sabahlığını bile giymediği için kendi kendine kızdı. Toven'a bakarken öfkesi ve tiksintisi içini yakıyordu.

"Larissa'yı Biltmore'a götürmek istiyorsun. Benim bedenimde."

Odanın diğer ucundan, Toven'ın boğazından gelen sesi duydu. "Başka kişiler de var–"

"Taşlar aşkına, bu kız çoook zeki," dedi Larissa. Briony, Toven'dan gözlerini ayıramasa da Larissa'nın sesindeki tebessümü duyabiliyordu.

"Güney Camly'nin başkanı?" dedi hemen Toven. "Kızı geçen hafta Bomard tarafından kaçırıldı. On sekiz yaşında. Finn'e hediye olarak verildi, onun kalp eşi olması için ama Larissa onun yerini alabilirse bu, Biltmore'a bir daha asla gitmek zorunda kalmayacağı anlamına gelebilir."

Briony, Bomard'ın işlediği savaş suçlarını kayda geçirirken bile boğazında bir acı hissediyordu. Ellerini yumruk yaptı.

"Bunu inkâr bile etmeyeceksin, öyle mi?" diye sordu. "Larissa'yı benim yerime geçmeye zorlamayı tercih ettiğini?"

"Kimse kimseyi zorlamıyor," dedi Larissa. Briony ona öfkeli gözlerle baktı. "İkinizin de öldürülmesini engelleyecek her şeye gönüllü olurum."

Briony tekrar Toven'a döndü. Toven ellerini ceplerine soktu. "Bu en kolay seçenek olacak," dedi.

Briony alaycı bir şekilde ona doğru yürüdü. "En kolay."

"Evet, en kolay," diye tekrarladı Toven sert bir sesle. "İkimiz için de. Larissa, Canning'in iksirinin etkilerini deneyimledi. Ne yaptığını biliyor, bu yüzden artık etkilerini taklit edebilir."

Öfke, âdeta Briony'yi boğuyordu, Larissa Gains'in ellerinde kendi vücudunu, kendi kalçalarının onun kucağında olduğunu, kendi dudaklarının onun ağzında olduğunu düşündükçe nefesi daralıyordu. Şimdi Larissa'nın varlığını unutmuş, Toven'ın önünde duruyordu.

"Biltmore'a geri dönmek *istediğimi* kaç kez söylemem gere-

kiyor? Arkadaşlarımı görmek ve onlara ne olduğunu öğrenmek *istiyorum.*"

"Bu senin iyiliğin için, Rosewood."

"Vücudumu istismar etmek istiyorsun–"

"Vücudun her halükarda istismar edilecek," diye homurdandı Toven, yerinden kıpırdamadan. "Bu şekilde, dahil olmak zorunda kalmazsın."

Briony'nin kolu hızla kalktı, havayı yararak Toven'ın yüzüne bir tokat indirdi. Yanağındaki kırmızı el izine rağmen Toven'ın başı neredeyse hiç kıpırdamadı.

Gözleri kararmış, griden siyaha dönüşmüştü. Briony alnında onun nefesini ve göğsünden gelen sıcaklığı hissetti, göğsü kendisininkinden sadece birkaç santim uzaktaydı. Ona bakarken boğazı titredi, maskesinin altında zar zor kontrol ettiği bir şey vardı.

"Larissa'ya gizlenmeyi öğreteceğim," dedi Briony yavaşça. "O da bana rol yapmayı öğretecek. Ve bir daha asla bedenimle ilgili kararları benden saklamayacaksın."

Çenesini kaldırdı ve onun bakışlarının ağzına, sonra tekrar gözlerine kaydığını izledi.

Sessizlik, sırtından aşağıya doğru yayılan bir ürpertiye neden oldu. Kalan tüm özgüvenini topladı ve, "Kendimi açıkça ifade ettim mi?" dedi.

Toven'ın ifadesini incelediğinde yanaklarında pembe bir el izinden daha fazlası olduğunu gördü.

"Peki," dedi arkasından bir ses ve Larissa'yı hatırlayınca neredeyse sıçrayacaktı. "Sizi baş başa bırakayım." Larissa kıkırdadı.

Briony, gözlerini Toven'dan önce ayırmayı, burada yenilgiyi kabul etmeyi reddediyordu.

"Yarın sabah dokuzda görüşürüz," dedi Larissa ve kapıdan çıktı.

Kapı tıklayarak kapandı ve Briony'yle Toven yalnız kaldılar.

32. Bölüm

Sessizlik kulakları sağır ediyordu.

Briony yutkundu ve Toven'ın gözlerinin bu harekete takıldığını gördü.

Kendini güçlendirmek istercesine geri çekildi. "Bize yönelik tehlikenin hâlâ tam olarak farkında olmadığın belli."

Briony alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Bana açıklayın, Efendi Toven." Toven gözlerini kısarak devam etti.

"Geçen hafta akşam yemeğinde durumu kontrol altında tutabildim ama bunu bir şans olarak görüyorum," dedi. "Okuldaki o çocukları bir dereceye kadar kontrol edebildiğimi düşünebilirsin, yine de unutma ki babam sadece sekizinci sırada."

Lorne elbisesini kesmeden önce Toven'ın her şeyi durduğunu, diğer erkeklerin ellerinin önlerinden geçen her kadının poposunu okşadığını ama onun poposunu okşamadıklarını hatırladı.

"Mesele sadece o vârisler grubunda olanlarla ilgili değil," dedi. "Bu geceki özel partiyi sırf senin katılman beklenen başka bir toplantı olmasın diye ben organize ettim ama Canning, Carvin ve Reighven'ı davet etti."

Briony onun adını duyunca irkildi, sonra kendini topladı. Toven duraksadı, gözlerini kıstıktan sonra devam etti.

"Canning elbette bu gece kart oyunu oynamayı neden önerdiğimi anladı," diye devam etti Toven. "Herkese altın kalp kaynağının gelecek hafta Biltmore'da iksiri alacağını söyledi."

Briony kollarını kavuşturdu. "Yani Larissa Gains benim bedenime büründüğünde, onunla seks yapmayı planlıyorsun. Tüm Bomardi elitlerinin önünde."

Toven başını iki yana sallayarak, "Asla halka açık bir yerde seks yapmam, onlar da bunu biliyor," dedi. Briony ona merakla baktı ama o soru sormadan önce, Toven devam etti.

"Bu hafta Larissa'ya gizlenme yöntemini öğretir ve cuma günü senin yerine onun gitmesine izin verirsen, Larissa'nın bundan sonraki tüm randevularda başkanın kızı olarak Biltmore'a gideceğine söz verebilirim."

Briony, onun ifadesiz yüzüne baktı. Gözlerinin arkasındaki maskenin altına sızabilmeyi, ona karşı açık olmasını sağlayabilmeyi çok istiyordu.

"Larissa'nın bir hafta içinde gizlenme yöntemini öğrenebileceğini düşünmüyorsun herhalde," dedi.

"Belki de öğrenemez," dedi. "Ama o köprüyü oraya vardığımda geçerim."

"Biz," diye düzeltti Briony. "*Biz* o köprüyü geçeriz. Üçümüz birlikte." Toven'ın bakışları titredi. Briony omuz silkti.

"Cinsel birleşmeden kaçınabileceğinden bu kadar eminsen, neden benim kendim olarak katılmamam konusunda bu kadar ısrarcı olduğunu anlamıyorum."

Toven sanki şaka yapıp yapmadığını anlamaya çalışır gibi ona bakıyordu. Alaycı bir şekilde güldü ve elini gözlerine götürüp ovuşturdu. Briony endişeyle dudaklarını birbirine bastırdı.

"Seksin... başka yönleri de var, Rosewood–"

"Elbette var. "

"–ve sen, hesapta bana bu yönleri düzenli olarak yaşatıyorsun," dedi tekrar gözlerine bakarak.

"Ah." Briony ona gülümsedi. "Yani ağzımı kullanmakta iyi olamayacağımı düşünüyorsun. Toven Hearst için bu kadar beceriksiz bir fahişeye sahip olmak ne kadar utanç verici, öyle değil mi?"

Briony ondan uzaklaşarak masanın kenarına yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

"Biliyorsun," dedi, "ne kadar masum olduğumu ortaya çıkarmak için yapılan o büyü, onlara benim bakire olduğumu gösterdi ama sen benim o 'diğer yönler' hakkında hiçbir bilgim olmadığını varsayıyorsun."

Kendinden eminmiş gibi davranarak başını ona doğru eğdi.

Toven odanın diğer ucunda duruyordu, vücudu tamamen hareketsizdi. "Öyle," dedi sert bir şekilde. "Gerçek bu değil mi?"

"Erkekler üzerinde dilimi nasıl kullanacağımı gayet iyi biliyorum, Toven," dedi, öfkeyle yanan sesiyle.

Aslında bilmiyordu. Birisiyle yaşadığı en yakın deneyim, geçen yıl Didion'un elini kendi üzerinde yönlendirmesine izin vermesiydi. Görünüşe göre Didion bundan keyif almıştı ama Briony, bunda kendisinin ne kadar payı olduğunu hiç bilmiyordu.

Yine de bu küçümseyici tavırdan bıkmıştı.

Toven'ın gözlerinde onun anlayamadığı bir şey parıldıyordu. "Öyle mi?" dedi. "Peki, kimin aletini ağzına aldın, Rosewood?"

Onun kaba sözleri Briony'yi rahatsız etti ancak ona bir beyefendi gibi konuşmasını rica etmeden önce Toven, kalp eşinin yapacağı bir şekilde Briony'ye doğru yaklaştı.

Briony yutkundu.

"İsim mi istiyorsun? Hepsini hatırlamak için düşünmem gerek," dedi.

Toven daha da yaklaşırken dudakları seğirdi ve ona inanmamış olsa da Briony geri adım atmayı reddetti.

Toven tam önünde durdu. Briony masaya yaslanmıştı, o ise karşısında dikiliyordu; Briony başını tamamen geriye eğmek zorunda kaldı.

"Blöf yapıyorsun," dedi Toven. "O dudakları şimdiye kadar kimse için araladığını sanmıyorum."

Briony yukarıya, onun yüzüne bakarak gülümsedi.

"Ne istersen onu düşün," dedi. "İstersen beni dene. Rosewood prensesi olarak neler öğrendiğimi sana göstereyim mi? Etrafımda yeterince nöbetçi vardı, biliyorsun..."

Aniden eğildi, yumruklarını Briony'nin kalçalarının iki yanına koydu ve gözlerini onun göz hizasına getirdi.

"Nöbetçiler," dedi Toven alaycı bir sesle.

Briony, ona bu kadar yakın olmanın verdiği heyecanla kalbi hızla çarparken başını salladı. Kendini uçurumdan atar gibi bir hafiflik hissetti ve, "Nöbetçiler ve arkadaşlar. Didion'u hatırlıyorsundur eminim," dedi.

Toven o zaman gülümsedi, dudaklarını aralayarak keskin köpekdişlerini gösterdi. Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi.

"Didion Winchester, elbette. Ona her zaman çok yakındın," diye fısıldadı, "seninle birlikte olmayı beceremmemesine rağmen."

Briony yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Geri çekilmemek için kendini zorladı.

Didion'un okulda, söğüt ağacının altında onun bağcıklarını çözmeye çalışıp başarısız olduğunu ve biraz gülüşüp sonra da vazgeçtiklerini Toven'ın bilmesinin imkânı yoktu. Briony, tam Didion'un kahverengi gözlerini ve koyu saçlarını unutup yerlerine gri saçları olduğunu hayal etmeye başlamışken durmak zorunda kaldığı için hayal kırıklığına uğramıştı.

Toven bunu nereden bilebilirdi ki?

"Eh, daha sonra öğrendi," dedi titrek bir sesle.

Toven dudaklarını birbirine bastırdı ve yüzündeki neşeli ifade kayboldu. "Göster," dedi yumuşak bir sesle. Ve Briony onun ne istediğini; diz çökmesini mi, yoksa ona dokunmasını mı istediğini ya da eğer Toven ona dokunursa oracıkta can vereceğini düşünemeden Toven, "Bana o anıyı göster," dedi.

Briony gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Ve onun gri gözlerine bakarken, onun zihninin kendi zihnine girmeye çalıştığını hissetti.

Nefesini tuttuğu sırada dudakları aralandı.

Zihin büyüsüyle onun zihnini görmek istiyordu. Kapıyı çalıyordu.

Briony yutkundu. Onun zihnini okuyacak kadar gelişmiş olamazdı, elbette.

"Bir hanımefendi ilişkilerini anlatmaz, Hearst."

"Ama bana bir hanımefendiye yakışmayan davranışlarda

bulunduğunu anlatmaya çalışıyorsun, değil mi?" diye fısıldadığında, nefesini yanağında hissetti. "Winchester'ın penisini dudaklarınla sardığın anıyı hatırla. O ağzının ne kadar becerikli olduğunu görmek istiyorum, Rosewood."

Kafasının içinde yine bir tıklama hissetti. Girmek için izin istiyordu.

Kendine olan güvenini kaybetmişti ama burada yenilgiyi kabul etmeye cesaret edemedi.

"Utanmanı hiç istemem," dedi Briony. "Çok büyüktü. Kıyaslamak çok zor."

Toven'ın dudaklarının köşeleri kıvrıldı. "Çok naziksin ama yeteneğini kendi gözlerimle görmek isterim." Ona yaklaştığında Briony tenlerinin birbirine değip değmeyeceğini merak etti. "Aç," dedi.

Zihni yine onun zihninin kapısını çaldı.

Briony onun gözlerine bakarak karşılık verdi. "Sen aç," dedi. Toven bir kez gözlerini kırptı. "Belli ki öğrenmem gereken bir iki şey olduğunu düşünüyorsun. Neden bana göstermiyorsun?"

Gözleri Briony'nin dudaklarına kaydıktan sonra tekrar gözlerine döndü ve zihninin kapısını tekrar yokladı.

"Bana nasıl oral seks yapacağını mı göstermemi istiyorsun, Rosewood?"

"Evet," diye fısıldadı.

Briony, kendi zihnini kullanarak onunkini yokladı, parmaklarını masaya koyarak büyüsünü yaptı ve onun zihninin duvarlarını çaldı. Pirinçle kaplı aynalardan yapılmış bir kapı vardı. Kapıyı çalarken kendi yansımasını gördü ve ilk kez, onun korumak için çok uğraştığını düşündüğü bariyerleri hissetti.

Bu bariyer aşılmazdı.

Toven, zihniyle onu geriye doğru itti ve Briony sanki kuş tüyü bir yatağa bastırılıyormuş gibi kendi zihnine geri döndü.

"Neden sen başlatmıyorsun?" diye fısıldadı Toven, Briony'nin dudaklarına. "Ben de seni düzeltirim."

Ve sonra Toven, Briony'nin zihnine girdi.

Briony nefesini tutarak Toven'ın zihninde yarattığı ipliğe tu-

tundu ve onu, görmesini istemediği şeylerden uzağa doğru yönlendirdi.

Zihnindeki kitap rafları sarsıldı. Toven, Briony'nin durgun sularla dolu gölünde yumuşakça süzülerek, parmaklarını yüzeyde gezdirip dalgalar oluşturdu.

Didion'un anısını söğüt ağacının altında mı buldu, yoksa zihninin ön saflarında olduğu için kendisi mi ona sundu, emin değildi ama birdenbire sırtı ağacın gövdesine yaslandı, dudaklar boynunda ve eller teninde dolaşmaya başladı.

Kendi anılarında gözlerini açtığında, Toven Hearst'ün gölün kenarında durduğunu ve genç bir adamın beceriksizce köprücükkemiklerini öpüp bağcıklarını çekiştirmeye başladığını gördü.

"Seni buradan öpmek istiyorum," diyordu genç adam ve gölgesi netleşerek Didion'a dönüştü. Briony zihnindeki Toven'dan gözlerini ayırdı ve Didion bağcıklarıyla uğraşırken ona gülümsedi.

"Bunu özel bir yerde yapmalıyız, sence de öyle değil mi?" diye titrek bir sesle soruyordu.

Birden Briony'nin omzuna bir gölge düştü ve başını kaldırıp Toven'ın yanında çömeldiğini gördü. "Bana, onun aletini ağzına aldığını göster, Rosewood. Kardeşinin askerleri önünde diz çöktüğün anı göster."

Didion tekrar boynunu öpmeye ve ellerini göğüslerinde gezdirmeye başlamış olsa da, Briony onun siyah gözlerine dik dik baktı.

Bu anıyı yaratmak istiyordu. Didion'u sırtüstü yatırdığını göstermek istiyordu. Onun pantolonunun düğmelerini açtığını göstermek istiyordu.

Toven'ın yaptığı gibi, Briony de onun blöfünü ortaya çıkarmak istiyordu.

Hearst Malikânesi'nde, Toven Hearst'ün yatak odasındalardı ve Toven ona doğru eğilmiş, yumruklarını masaya dayamış ve gözlerini onun gözlerine dikmişti.

Zihnindeki görüntüsü parmaklarını Didion'un saçlarının arasından geçirirken Briony kollarını açtı ve şimdiki zamanda, ellerini uzatarak Toven'ın çenesini kavradı.

Toven'ın zihnine doğru bastırdı, içine girmeye çalışarak, "Aç," diye fısıldadı. Toven'ın yatak odasındaydı, zihninin bir içinde ve bir dışındaydı. Perdeler, yaz esintisini cildine doğru üflerken, Toven'ın yatağına diz çöküp onun çıplak göğsünü öptü.

Dudakları Toven'ın tenine değdiğinde, Briony'nin vücudu âdeta şakımaya başladı. Toven'ın bir kolu yüzünü kapatmıştı, diğeri ise penisini tutmuş, yumuşakça okşuyordu.

Şu anda, masasına yaslanmış dururken, Toven'ın şaşkınlıkla verdiği nefesi yüzünde hissetti.

Briony ipi sıkıca tuttu ve kendisini, dudaklarını giderek daha aşağıya kaydırırken ve sonunda onun elini kendi eliyle değiştirirken izledi.

Yatağında çıplak yatan Toven, kolunu çekerek yüzünü açtı ve sonunda ona baktı.

Briony kendisinin de çıplak olduğunu fark etti. Saçları açıktı, göğüsleri pembeydi ve kalçaları beline doğru kusursuz bir kıvrım çiziyordu.

Elini onun penisinin üzerinde kendinden emin ama nazik bir şekilde hareket ettiriyor ve Toven onu dikkatle izliyordu.

Eğildi ve dudakları yavaşça aralandı. Briony'nin dudakları arasında koybolan penisinin ucu pembe ve ıslaktı. Neredeyse tadını alabiliyordu.

Toven gözlerini kapatırken başını geriye doğru eğdi ve Briony, onu tamamen alana kadar ağzını aşağı ve biraz daha aşağı kaydırdı. Toven inlerken Briony kendi yanaklarının çukurlaşmasını ve gözlerinin Toven'ın yüzünde kalmasını izledi.

Ağzı yukarı doğru kaydı ve Toven uzanıp parmaklarını onun başına dolayarak onu nazikçe aşağıya doğru bastırdı.

Gözleri açıldı ve –şu anda masasında ona diktiği ve şehvetle kararmış olan o gözlerle– Briony'nin, penisini tekrar alışını izledi ve Briony'nin başı hareket etmeye başladı.

Elleri Toven'ın kalçalarına, karnına, uyluklarına doğru kaydı. Ve Toven onun kendisini nasıl yaladığını, emdiğini ve öptüğünü izledi.

Briony'nin vücudu eline geçen güçle yanıyordu. Onun üzerindeki ağır hareketleri ve Toven'ın saçlarını nazikçe kavraması...

Toven'ın karın kasları gerildi. Ve Briony onu tekrar ağzına alırken kendini izledi, dudakları aşağı kaydı ve yanakları hareket etti.

Toven başını geriye atarak dudaklarını araladı. "Briony..."

Ve Toven aniden yatakta yalnız kaldı. Çıplaktı, eliyle penisini kavramıştı ve kalçaları titremeye başladı...

Oda soğudu. Yaz esintisi kayboldu.

Toven Hearst odanın karşısında duruyordu, Briony'ye arkasını dönmüştü; omuzları dik, bedeni gergindi.

O anda Briony zihnindeki bağın koptuğunu hissetti, sanki aralarındaki görünmez ip bir anda kesilmişti.

Şimdiki andaydı artık; o anının ya da belki de bir yanılsamanın içinde değildi. Günlerdir ilk kez nefes alıyormuş gibi derin bir soluk çekti.

Vücudu hâlâ masaya yaslanmış durumdaydı ama gözleri az önce çırılçıplak ve görkemli bir şekilde yattığı o yatağa kaydı.

Briony, Toven'ın kendisi için bir illüzyon yaratmış olabileceğini düşündü. Belki de ona ne yapması gerektiğini göstermek istemişti. Akşam yemeği partilerinde beklenenlerle kıyaslandığında, bu son derece düşük tempolu ve ağır bir deneyim olmuştu.

Toven elini uzattı ve kendini toparlamak istercesine duvara yaslandı.

Briony'nin bedeni gerildi. İçine düştüğü boşluk acı veriyordu ve o hayal dünyasında biraz daha kalabilmeyi diliyordu.

"Şey, bu çok öğreticiydi," dedi kısık sesle. "Haftaya da bunu mu bekliyorsun?"

Toven ona bakmadan kapıyı açtı ve dışarı fırladı. Kapıyı arkasından çarparak onu yatak odasında yalnız bıraktı.

33. Bölüm

"Çabalamayacaksan, o zaman belki de vazgeçmeliyiz."

"Ah, lütfen beni rahat bırak, Rosewood." Larissa sert bir bakışla sandalyesinde iki büklüm oldu. "Belki de sen berbat bir öğretmensindir."

Briony kollarını kavuşturdu. Larissa yokken onun için *endişelendiğine*, hatta bir ara onu görmek *istediğine* inanamıyordu.

İki saattir bu konuyu tartışıyorlardı. Sabahın erken saatlerinde Briony, yumuşak beyaz çarşaflar, uzun kaslı bacaklar ve sıcak ellerle dolu bir rüyadan uyandırılmıştı. Larissa kapısını yumruklayarak saatin dokuz olduğunu ve onu çizim odasında bekleyeceğini söylemişti.

Toven henüz ortaya çıkmamıştı ve Briony onun gelip gelmeyeceğini merak ediyordu.

Dersleri için mutfağın yanındaki meditasyon odasını kullanmayı düşünmüştü ama Larissa bütün gün boş duvarlara bakmaya hiç de hazır değildi. Briony de oraya dönmek için pek can atmıyordu.

Larissa başını sandalyenin arkasına yaslayıp derin bir nefes aldı. "Daha hızlı ilerlemeliyiz," dedi. "Bu çok uzun sürüyor."

"Temel bilgileri anlamazsan, ileri seviye bilgileri nasıl öğrenebilirsin ki?" Briony sandalyesinden kalkıp pencereye doğru yürüdü.

Sehpanın iki yanındaki koltuklarda karşılıklı oturmuş, saatlerdir meditasyon yapıyorlardı.

Hiç pratik yapmamış biri olarak Larissa, zihin büyüsünün nereden geldiğini anlamalıydı.

Larissa hangi bağı arayacağını bilmiyorsa, Briony ona *o bağı* yakalamasını söyleyemezdi.

Ve tabii ki Briony'nin de biraz dikkati dağılmış olabilirdi. Zihnini boşalttığı her an, pembe ve dolgun dudaklarının Toven'ın penisini sardığını görüyordu.

Ve bu arada, Toven'ın zihin büyüsünü, onun... büyütülmüş bir görüntüsünü yaratacak kadar çok daha güçlü bir şekilde kullandığını düşünmeliydi. Belki de abartılı bir şekilde.

Görünüşe göre Toven, zihin büyüsü konusundaki ustalığında Briony'nin tahmin ettiğinden çok daha ileri düzeydeydi. Kendisinin bir yansımasını oluşturabilmişti; üstelik bu yansıma, belli açılardan... fazlasıyla abartılıydı. Öğretici amaçla yarattığı bu Toven sureti oldukça görkemli görünüyordu. Doğru, daha önce hiçbir erkeğin penisini görmemişti ama onun bu kadar... heybetli olduğunu hayal edemezdi.

"Sadece seni bu kadar üzen şeyin ne olduğunu öğrenmek için bile zihin büyüsünü öğrenmek istiyorum, Rosewood."

Larissa'ya baktı ve onun bacak bacak üstüne attığını, dirseklerini koltuğun kollarına dayadığını ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle oturduğunu gördü. Briony, parmaklarını dudaklarında gezdirdiğini, yanakları kızarmış bir şekilde Hearstlerin bahçesine baktığını fark etti.

Silkinerek düşüncelerinden kurtuldu ve, "Hiçbir şey. Yeniden başlamaya hazır mısın?" dedi ve sandalyesine geri döndü ancak Larissa ona sırıtmaya devam etti.

"Peki," dedi Larissa, "Toven ile ne sıklıkla böyle tartışıyorsunuz? İtiraf etmeliyim ki ona vurmana, hatta onunla bu şekilde konuşmana izin vermesine şaşırdım. Sonuçta onun tutsağı olman gerekiyor."

"Senin de ölmüş olman gerekiyordu," dedi Briony omuz silkerek. "Hepimiz bir rol oynuyoruz, değil mi?"

Larissa ona kedi gibi bir gülümsemeyle baktı.

Briony başını yana doğru eğdi. "Neden Biltmore partilerine bu kadar katılmak istiyorsun, Larissa?"

Larissa ona bakarak cevap verdi: "İntikam."

Briony ona bakakaldı. Larissa'nın diğerleriyle birlikte açık artırmaya çıkarılmasının nedenini hâlâ bilmiyordu ama onun kendi babasına hayatını bağışlaması için yalvardığını görmüştü. Hap Gains'in, kızı olmadığını iddia ettiğine şahit olmuştu.

Cevabına başını sallayarak karşılık veren Briony derin bir nefes aldı. "Yeniden başlamaya hazır mısın?"

"Bütün bu işlerin nasıl yürüdüğünü merak ediyorum," dedi Larissa kurnazca.

"Hangi işler?" Briony, onun zihin büyüsünden bahsettiğini sandı.

"Toven Hearst ve onun altın kalbi." Larissa onu inceledi. Briony, Larissa'nın konuşmasını bekledi. "Yani, onun senin sunduğun imkânlardan yararlanmakla ilgilenmediği çok açık." Kaşlarını kaldırdı.

Briony, onun bunu kalp kaynağı olarak mı yoksa bir kadın olarak mı söylediğini bilmiyordu ve açıklama isteyecek de değildi.

"Peki, bütün gün seninle ne yapıyor?" diye devam etti Larissa omuz silkerek.

"Genelde beni görmezden geliyor," dedi Briony.

"Öyle mi?" Mavi gözlerinde bir şey parladı. "Yine de sabahın ikisinde rahat rahat kapısını çalabiliyorsun? Sık sık karanlıkta birbirinizi ziyaret ediyor musunuz, Rosewood?"

Briony'nin hafızası, odasının ortasında sadece pijama altıyla duran Toven'a gitti, gözlerini onun kan içinde kalan geceliğinde nasıl gezdirdiğini düşündü.

"Hayır," dedi. "Dün gece penceremden onun eve dönmesini bekliyordum, hepsi bu."

Larissa başını yana eğdi. "Penceren."

"Evet, onun odasının yanındaki odada kalıyorum."

Larissa hareketsiz kaldı ve Briony bir an için ona zindanda uyuduğu konusunda yalan söylemesi gerekip gerekmediğini düşündü. Ama sonra dudaklarının kenarları kımıldadı ve hafifçe güldü.

"Tamam," dedi Larissa sessizce, başını çevirip pencereden dışarı bakarak. Briony yanlış bir şey mi söyledi diye düşünmeye başlamıştı ki salonun kapısı çalındı ve Toven içeri girdi.

Dün geceden sonra onu tekrar görmek, Briony'nin vücudunda yıldırım çarpmış gibi bir etki yarattı.

Sanki yaklaşmaya cesaret edemiyormuş gibi, girişin hemen yanında durdu.

Siyah pantolon ve siyah gömlek giymişti, gözleri boş bakıyordu. "Bizi kontrol etmeye mi geldin?" dedi Larissa, onun selam vermeyeceğini anlayınca.

"Haberlerim var."

Briony ona bakarken, bu kadar uzak durmasının tuhaf olduğunu düşündü. Yeniden konuşmaya başladığında Larissa'ya mı yoksa oná mı baktığını bile anlayamadı.

"Canning Trow'un iksiri, Bayan Mallow'un emriyle Biltmore Sarayı'nda yasaklandı," dedi ve Briony, oldukça alçak bir tonda konuştuğu için onu duymakta zorlandı. "Ayrıca, artık politik nedenlerle teminat olarak rehin tutulan hiçbir kalp kaynağı üzerinde de kullanılmasına izin verilmeyecek."

Briony ve Larissa birbirlerine baktılar. "Ne oldu?" diye sordu Briony.

Toven ortaparmağındaki yüzükle oynamaya başladı.

"Dün gece olan bir olaydan dolayı vicdan azabı duyduğum için Finn'le birlikte Mallow ile görüşmeye gittik ve az önce döndük."

Sesi soğuk ve kısıktı, Briony gözlerini kırpmadan izliyordu. Larissa dikkatle oturmuş, her sözünü dinliyordu.

"Ona, dün gece Biltmore'dan uzakta daha küçük bir toplantı düzenlemenin benim fikrim olduğunu ancak başkanın kızını bu kadar kaba bir eğlenceye maruz bırakmak niyetinde olmadığımı söyledim. Mallow'un, bir gün sağ salim geri iade edilecek bir

kadına böyle bir korku aşılamak gibi bir stratejisi olamayacağını biliyorduk."

Briony kaşlarını kaldırdı ve Larissa derin ve memnun bir nefes alarak sandalyesine yaslandı.

"Elbette," dedi Larissa melodik bir sesle. "Senin niyetin hiç de öyle değildi." Larissa'nın "senin" sözcüğünü vurgulama şekliyle ilgili bir şey vardı. Toven'ın onlara her şeyi çok dikkatli bir şekilde ifade etme çabasıyla ilgili bir şey vardı.

Çünkü eğer Toven'ın veya Finn'in niyeti bu değilse o zaman suç başka bir yerde yatıyordu.

Briony'nin dudakları aralandı ve neredeyse gülümsedi.

Toven, Canning'i alt etmenin bir yolunu bulmuştu. Tıpkı ona söylediği gibi.

Ayrıca Briony'nin iksiri içmesini engellemenin bir yolunu da bulmuştu. Briony rahatlamıştı: Toven'ın artık Biltmore'a dönmesi konusunda onunla tartışmak için bir nedeni kalmamıştı.

Boğazını temizledi. "Sen veya Finn cezalandırıldınız mı?"

"Hayır," dedi Toven. "Bayan Mallow, gelişmelerden haberdar edildiği için çok minnettardı ve suçumuzu kabul ettiğimiz için bize teşekkür etti." Larissa'ya bakarak başını salladı. "Finn, Juliana'yı Biltmore'a getirmeye devam edebilecek ama sadece misafiri olarak."

Briony, bunun anlamının Larissa'nın Juliana'nın yerine Biltmore'a gitmeye devam edebileceği ve bu süreçte aşağılayıcı cinsel durumlara zorlanmayacağı olduğunu çıkardı.

Politik teminat. Toven, başkanın kızını böyle tanımlamıştı. Briony bir an düşündü. Hearst ailesi de Briony'yi böyle mi görüyordu? Dawards'ın Generali Tremelo da onu böyle mi görüyordu? Güvenli bir şekilde geri dönene kadar sağlıklı tutulması ve zarar görmemesi gereken bir şey olarak mı görüyorlardı?

Dikkatini yeniden toplamaya çalıştı ama bir şey onu rahatsız ediyordu. "Finn'e bu konuda güvenebilir misin?" diye sordu.

İkisi de ona sanki dünyanın en saçma sorusunu sormuş gibi baktılar.

Hemen açıklamaya çalıştı. "Demek istediğim, Larissa'nın gerçek kaderi ve başkanın kızıyla ilgili planlar gibi pek çok bilgiye sahip. Mallow bunları onun zihninden öğrenemez mi?"

Toven cevap vermeden önce Larissa'ya baktı. "Finn, Mallow'un böyle bir sorgulama yapacağı kadar önemli biri değil."

Briony gözlerini kısarak baktı. "Bu sabah onunla bir görüşme yaptı," diye üsteledi. "Ve o artık bir vâris, bu yüzden daha fazla fırsat–"

"Finn'in zihni güvende," dedi Toven sesinde kesin bir tonla. "Endişelerinde haklısın ama bana güvenmen gerek."

Briony, Larissa'ya baktı. Larissa tırnaklarını inceliyordu. Briony bu konuyu şimdilik bırakacaktı.

Toven içeriye doğru birkaç adım attı ve vücudunun hareketini görmek, Briony'nin zihninde onun çıplak göğsünü, kaslı bacaklarını, geriye yatırdığı başını ve iç çekişini canlandırdı.

"İlerleme kaydettiniz mi?" diye sordu ama bakışlarını Larissa'dan ayırmadı.

Briony, "Hayır," derken, Larissa ise, "Elbette," dedi.

Birbirlerine kısık gözlerle baktılar.

"Rosewood gereksiz yere titiz davranıyor," dedi Larissa, Toven'ın dikkatini çekmek için saçlarını savurarak.

"İyi," dedi Toven. Briony'nin gözleri ona kaydı ama o sadece ve sadece Larissa'ya bakıyordu. "Saatlerce sürecek bir aldatmaca planı yapmalısınız. Biltmore'da, bir mola verebilmen için yalnız kalabileceğin bir fırsat olmayabilir." Toven, ikisinin karşısına bir sandalye çekip oturdu. "Yeterince uzmanlaşana kadar gitmene izin vermeyeceğim."

Larissa burun kıvırdı. "'İzin vermek' mi?"

"Evet," dedi Toven soğuk bir sesle. "Sadece hazır olduğunda. Buna karar verecek kişi Briony olacak."

Briony gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Onun ağzından nadir çıkan ismi, Briony'ye dün geceki sesleri, işini bitirirken ismini nasıl inleyerek söylediğini, dudaklarının sesli harfleri şekillendirişini ve boğazının o derin sesle nasıl titrediğini hatırlattı.

Briony, onun da bunu fark etmesini bekleyerek ona baktı. Ama Toven, sanki bakışma yarışındalarmış gibi gözlerini Larissa'dan ayırmadı.

Larissa dilini şaklatınca Briony ona baktı. "Peki," dedi Larissa. "O zaman devam edelim."

Briony, koltuğunda rahatça oturmuş, baldırını diğer dizinin üzerine koymuş olan Toven'a baktı.

"Tamam." Boğazını temizledi. "Zihni boşaltma kısmında kalmıştık."

"Oraları geçip ilerleyebilir miyiz?" dedi Larissa.

"Hayır." Briony ellerini dizlerine indirdi ve ayak parmaklarını öne doğru uzattı. "Önce nötr bir duruşa geçip gözlerimizin dinlenebileceği bir yer bulmalıyız."

Gözlerini Larissa'nın sandalyesinin birkaç adım ötesine diktiği anda, gözünün ucuyla Toven'ın bacaklarını açtığını ve onun duruşunu taklit ettiğini gördü.

Kalbi bir an durdu. O sadece gözlemlemiyordu; öğrenmek için buradaydı. Briony'den...

Gerginliğini bastırarak devam etti.

"Gerçek hayatta birçok dikkat dağıtıcı unsur olacaktır, bu yüzden şimdi her şeyi, tüm duyularınızı içselleştirmenin tam zamanı. Mesela, ne duyuyorsun, ne tür hareketler görüyorsun, ne tür kokular alıyorsun?"

Briony, Toven'ın tıraş losyonunun kokusunu alıyordu ama bu noktada bu koku ona tanıdık gelen bir dikkat dağınıklığıydı.

"Altında oturduğun sandalyeyi hisset. Ayaklarının yere basışını hisset."

Burada daha önce olmayan bir simetri vardı. Larissa'nın Toven odada olduğu için bunu daha ciddiye alıp almadığından emin değildi ama Briony aniden, üç kişinin aynı anda nefes aldığını net bir şekilde hissetti.

"Ayak parmaklarını ayakkabılarının içinde hareket ettir. Ayak bileklerine ve baldırlarına odaklan. Orada hangi kaslar hareket ediyor?" Briony'nin sesi alçak ve yumuşak bir tona bürün-

dü. "Baldırlarının dizlerine, dizlerinin uyluklarına bağlandığı yeri hisset..."

İstemeden Toven'ın uyluklarını düşündü. Ve onu ağzına alırken ağırlığını onun baldırlarına verdiği ânın görüntüsünü hatırladı. Derin bir nefes aldı.

"Dikkatinizin dağılması normal," dedi onlara ancak asıl kendine söylemişti. "Varlığınıza odaklanın. Kalçalarınıza, belinize ve göğsünüze. Kan akışınızı hissedin; göğsünüzde, kalp büyüsü kullandığınızda çektiğiniz o damarı bulun."

Toven gelmeden önce, Larissa'nın dikkatini verdiğinden emin olmak için birkaç saniye aralıklarla ona bakıyordu ama şimdi odadaki üç katmanlı nefes alıp verişinden, hepsinin hazır olduğunu anladı. Bir sonraki bölüm, kalp büyüsü ile zihin büyüsü arasındaki farkın anahtarıydı ve zihin büyüsü çalışırken öğrenilen ilk şeydi.

"Bunu damarlarınızda dolaşan bir iplik olarak hayal edin. Kanınızı niyetlerinize bağlar. Bu iplik yukarı doğru, omuzlarınıza, boynunuza doğru ilerlerken, başınızın arkasını dolaşır ve alnınıza bağlanır. Tam gözlerinizin arasına. Çünkü kan vücudun her yerinde dolaşır.

"Alnınızın tam ortasına bağlanmış olan bu ipliğin, vücudunuzun herhangi bir yerinde bulunan en güçlü şey olduğunu hayal edin. Bu iplik, zihninizle kanınız arasında bir bağlantı kurar. Bu ipliği bulun. Onu tanıyın. Eğer kaybederseniz, kalbinizden tekrar başlayın ve boynunuzdan ve omuzlarınızdan geçerek kafatasınızın arkasından gözlerinizin arasındaki yere kadar takip edin."

Briony verdiği talimatı bitirdi. Zihin büyücüleri, okul öncesinde eğitimlerinin çoğunu bu alanda harcarlardı: iplikle iletişim kurmak. Larissa'nın sessiz kalmasına izin vermenin önemli olduğunu biliyordu.

Gözlerini yavaşça yerden kaldırdı. Larissa hareketsiz oturuyordu, gözleri odaklanmamış ve nefesi yavaştı. Briony, Larissa'nın dikkatini dağıtmamak için kıpırdamamaya özen gösterdi.

Bakışlarını Toven'a çevirince birden irkildi; Toven onu izliyordu. Briony gözlerini kaçırarak tekrar Larissa'yı kontrol etti. Hâlâ odaklanmış vaziyetteydi.

Briony, Toven da kendisi gibi küçük yaşta öğrenmiş olsaydı, zihin büyüsünü temel kaynak olarak tercih eder miydi diye düşündü. Toven'ın zihin okuma ve bariyerler konusunda belli bir deneyimi olduğu açıktı ancak zihin büyüsünü sıradan büyü yapma amacıyla kullanmıyordu. Çoğu kalp büyücüsü gibi, o da hâlâ günlük hayatında kalp eşine güveniyordu.

Briony, Larissa'nın yarım saat daha meditasyon yapmasına izin verdi, sonra sessizce talimatlar vererek onu meditasyondan çıkardı. Larissa sonunda gözlerini kaldırıp Briony'nin gözlerine baktığında yorgun görünüyordu.

"İplikle bağlantı kurabildin mi?"

Larissa evet der gibi başını salladı. "Sık sık elimden kayıp gidiyor."

"Evet, öyle olur," diye onayladı Briony. "Bunun iki kısmı var. O ipliği bulmak için meditasyon yapmalı ve onu saatlerce elinde tutmalısın. Sonra gizlenmek için büyü yaparken onu çekmeye başlarsın. Sadece meditasyon yapmış, zihni berrak bir kişi bunu yapabilir. Başlangıç çok sıkıcı olduğu için özür dilerim."

Toven boğazını temizleyince Briony ona baktı. "Sadece meditasyon yapmış, *zihni berrak* bir kişi," diye tekrarladı. Kaşları çatılmıştı. "Bu, zihin bariyeri büyüsüyle çelişiyor, değil mi?"

"Öyle," diye onayladı Briony. Toven'ın kafası hâlâ karışık olduğu için, "Zihin bariyerlerini korurken gizlenmeyi başaran hiçbir zihin büyücüsü bilinmiyor. Vindecci bile bunu başaramadı," dedi.

Toven dudaklarını birbirine bastırdı. "Yani Mallow gibi bir zihin okuyucunun yanındaysan..."

"Ya zihnini gizleyebilir ya da onu bariyerlerle koruyabilirsin," dedi Briony. "Tarih kitaplarımızda, birçok casus başka birine dönüştüğü için idam edildi çünkü zihinsel savunmaları zayıfladığı için düşünceleri okunabiliyordu."

"O zaman görünmezlik tek gerçek güç," dedi Larissa kurnazca. "Orada olduğunu bilmezlerse, zihnini okuyamazlar."

Briony omuz silkti. "Muhtemelen. Sanırım niyetinize bağlı." Larissa hiçbir şey belli etmeden ona baktı. Briony, Toven'a baktığında, onu hoşnutsuz bir ifadeyle pencereden dışarı bakarken gördü.

* * *

Larissa'nın başı şiddetli bir şekilde ağrımaya başlayana kadar bir saat daha devam ettiler. Briony bunun sahte olmadığını biliyordu. Okuldayken kendisi de aynı ağrıları çekmişti.

Ancak Briony onu o günlük rahat bıraktığında Larissa, "Uzanacağım. Belki öğleden sonra tekrar denerim," diyince, Briony ilk kez bir şeyin farkına vardı.

"Sen..." Toven'a baktı, sonra Larissa'ya dönerek şakağını ovuşturdu. "Burada mı kalacaksın?"

"Sadece bir hafta," dedi Toven çabucak. "Senin gözetiminde olduğu sürece."

Briony'nin boğazı kurumuştu. "Ah. Peki, bu çok yardımcı oldu."

Larissa'nın Hearst Malikânesi'nde olduğunu düşünmek midesinde yılan balıkları yüzüyormuş gibi bir his uyandırdı. Larissa'nın Toven'a erişimi olacaktı, hatta onunla yemek yiyeceklerdi.

Briony ayağa kalkıp sandalyesini aldığı yere geri koydu.

"Merak etme, Rosewood," dedi Larissa kapıdan yüksek sesle. "Sabahın ikisinde onu ziyaret eden tek kişi yine sen olacaksın."

Larissa sırıtarak dışarı çıkarken Briony gözlerini ona dikti. Sonra Toven'a baktı. Yan dönmüş, parmağındaki yüzüğü çeviriyordu ve omuzları gergindi.

"Dün geceden bahsetmişken," dedi Toven yumuşak bir sesle ve Briony'nin göğsü sıkıştı. "Özür dilerim. Bir daha böyle bir şey olmayacak."

Gözlerini yüzüğünden ayırmadı. Briony midesinde bir boş-

luk hissetti. "Tamam," dedi, anlamsızca. "Sanırım iksiri aldıktan sonra benden ne beklendiğine dair bir örnek vermeni istemiştim. Ve sen de... verdin."

Toven gözlerini ona çevirdi. "Bir örnek," diye tekrarladı.

"Evet," dedi Briony, yan masadaki soğumuş çay fincanıyla oynayarak. "Bir senaryo uydurdun... gerçi biraz detaylıydı." Yanaklarının ısındığını hissederek öksürdü. "Bu... beklediğimden çok daha yumuşaktı ama eminim benim iyiliğim için senaryoyu hafifletmişsindir."

Konuşmayı kesmeliydi. Kendini susturmak için soğuk çayından içti. Çay fincanını tabağa geri koyduğunda ona döndü.

Toven ona bakarken, dudakları kelimeleri oluşturmaya çalışıyordu. Sonra çenesi duyulabilir bir tıklama sesiyle kapandı ve boğazını temizledi.

"Doğru. Daha... yumuşaktı. Biltmore'da kilitli kapıların ardında bu tür bir şey olsaydı, çok daha farklı olurdu." Derin bir nefes aldı ve tam karşısına geçmek için bir adım geri çekildi. "Ama dün gece tehlikeli bir oyun oynuyorduk ve ben asla zihnine girmemeliydim."

Briony burnundan alaycı bir ses çıkardı. "Hadi ama. Sen yıllardır izinsiz olarak zihnime giriyorsun zaten, Toven."

Toven şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ama sessiz kaldı.

"Didion ve benim göl kenarındaki hâllerimizi başka nasıl bilebilirdin? Ve bağcıkları," dedi Briony, bir prensese yakışmayacak şekilde kollarını kavuşturarak. "Üçüncü sınıf boyunca çektiğim bacak ağrılardan bahsetmiyorum bile. Ben söylemeden hepsini biliyordun."

Toven odanın diğer ucundan ona baktı. "Ah," dedi yavaşça. "Evet, sanırım hepsini biliyordum."

Briony gözlerini kısarak ona baktı. "Ama peki, tamam. Özrünü kabul ediyorum ve bir daha izinsiz birbirimizin zihnine girmeyeceğiz."

Toven başını salladı. "Tamam."

Briony ayağa kalkarak, "Larissa bu hafta tüm dikkatini buna

vermezse, cuma günü hazır olacağını sanmıyorum. Larissa'nın cuma gecesi bana 'öğretmesini' istediğin şey neydi?" dedi.

Toven gözlerini kaçırıp Briony'nin arkasına doğru baktı. "Canning'in iksiri hallolduğuna göre, bunu sonra düşünürüz."

Briony tek kaşını kaldırdı. "Lütfen bana geçen seferki gibi hiçbir şey bilmeden beni aslanın inine göndereceğini söyleme."

Toven içini çekti. "Ne bilmek istiyorsun?"

Briony ellerini havaya kaldırdı. "Çok sinir bozucusun. Larissa'nın yardımına ihtiyacım olduğunu söylüyorsun ama ne olduğunu açıkça sorduğumda bana söylemeyi reddediyorsun."

"Belki sana söylemek garip geliyordur–"

"Bütün bu durum garip zaten, Toven. Bu konuda bana güven, ben bir yetişkinim," dedi. "Biltmore'da kalp bağlarının nasıl davrandıklarına dair birçok örnek gördüm. Cecily Weape gibi mi yoksa Phoebe gibi mi olmam gerektiğini söyle bana."

Toven elini saçlarında gezdirdi. "O kadar basit değil."

"Bu kadar karmaşık olan ne, söyle–"

"Alışmalısın ama rahat olmamalısın," dedi Toven sesini yükselterek. "Ne kurnaz bir kadın ne de kurban olabilirsin. Kurnaz bir kadın onlar için daha çekici olur ama Cecily gibi bütün gece ağlayan çekingen bir kız sadece farklı bir şekilde dikkatlerini çeker." Ondan uzaklaşarak yürümeye başladı. "Seninle sık sık, her gün, günde iki kez seviştiğim izlenimini vereceksek," Elini havada kararsızca sallayarak döndü ve Briony'ye yaklaştı, "o zaman birbirimizin vücutlarını biraz anlamamız gerekiyor."

Briony'nin önünde durdu.

"Ve sen... Larissa'nın bana senin vücudunu biraz olsun öğretmesi gerektiğini mi düşünüyorsun?" dedi sert bir sesle.

Toven, sanki "elbette" dermiş gibi gözlerini kısarak ona baktı.

Briony ellerini beline koydu. "Peki, beni ne sıklıkla beceriyorsun, Toven?"

Gözleri parladı, sonra tekrar griye döndü. "Ne?"

"Bilmen gerekmez mi?" dedi Briony. "Geçen hafta akşam yemeğinde hayal gücün oldukça aktifti. Beni nasıl çözebileceğini, dilini

nasıl kullanabileceğini çok iyi biliyordun. Peki, bu ne sıklıkla oluyor? Her gün mü? Günde iki kez mi? Sadece kendini tatmin etmek için beni ne sıklıkla beceriyorsun ve zevkten titretiyorsun?"

Toven çenesini sıkarak dik dik ona baktı.

"Görüyorsun ya," dedi Briony ona yaklaşarak; onu görebilmek için başını geriye doğru eğmek zorunda kaldı. "Bana öyle geliyor ki, tüm detayları netleştirmesi gereken tek kişi ben değilim. Belki de bu konuda birlikte hareket etmeliyiz."

Toven alaycı bir şekilde gülünce nefesi Briony'nin yüzüne çarptı. "Bunu nasıl yapacağız?"

Briony omuz silkti. "Sen söyle. Ama dürüst olmak gerekirse, eski kız arkadaşını bu karmaşaya dahil etmenin durumu nasıl iyileştireceğini bilmiyorum."

Toven kendini hazırlar gibi derin bir nefes aldı. "O sana... senin daha az deneyim sahibi olduğun şeyleri anlatabilir."

"Neden sen anlatmıyorsun?" dedi Briony, sandığından daha cesur bir şekilde. "Hadi ama, Toven," diye devam etti, onu cesaretlendirerek. "Birbirimiz için ne sıklıkla dizlerimizin üzerine çöktüğümüzü söyle bana."

Toven'ın bakışları yüzünde dans etti ve gözbebekleri karanlığa gömüldü ama o henüz lafını bitirmemişti.

"Mumlar yanıyor mu, yoksa söndürülüyor mu?" diye sordu, hizmetçilerin konuşmalarından duyduklarını tekrar ederek. "Ayakkabılarını çıkarma zahmetine giriyor musun?"

Toven, "Bunları nereden duyuyorsun?" diye fısıldadığında, Briony onun nefesini yüzünde hissetti. "Ne tür günahkâr konuşmalar dinliyordun, Rosewood?"

"İşini bitirdiğinde bana Briony mi diyorsun?" diye sordu, cılız bir sesle ve göğsü sıkışarak. "Dün gece yaptığın gibi?"

Toven'ın yüzü sırıtırken donup kalmış gibiydi. Briony, onun vücudunun sıcaklığını kendisininkinden sadece birkaç santim uzakta hissedebiliyordu. Toven sanki bir kokuyu hafızasına kazımak istercesine burnundan nefes aldı ve aniden sanki daha da uzadı ve Briony başını biraz daha geriye eğmek zorunda kaldı.

"Genelde," diye başladı, "seni sabahları becermek hoşuma gidiyor. Yatağına girip seni uyandırıyorum. O zaman daha uysal olduğunu keşfettim."

Sesi boğuktu ve gözleri kapkaraydı. Briony gözlerini kırpmadan ona baktı.

"Seni karnının üzerine yatırıyorum ya da yanına kıvrılıyorum ve beni yavaşça, nazikçe almanı sağlıyorum. O sırada benim sevgilim gibi davranmana izin veriyorum. Her zaman sabahları boşalıyorsun."

Briony, onun çizdiği sahneyi içselleştirerek yutkundu. Kalbi hızla atıyordu. "Ben sadece pijama altımla, sen ise göğüslerini ortaya çıkaran yumuşak ipek bir gecelikle yatıyorsun. Eğer altına iç çamaşırı giydiğini fark edersem boşalmana izin vermem."

Onun sözlerinin kalbinin derinliklerine işlediğini hissetti. Toven'ın sesi sabitti ve gözleri sakindi.

"Bazen öğleden sonraları seni kütüphanede buluyorum," dedi. Şimdi sesinde melodik bir ton vardı. "Sana bunun yasak olduğunu hatırlatıyorum ama elbiseni çıkarırsan orada kalmana ve kitabını bitirmene izin veriyorum."

Briony'nin aklına Canning ve Liam'ın orada olduğu, kendi üzerine viski döktüğü an geldi. Ama onun sözleri farklı bir tablo çiziyordu.

"Seni masaya, sandalyeye ya da göletleri gören o pencereye yaslayıp içine girerken okumaya devam etmeni söylüyorum. İçine boşalmadan önce okuduğun bölümü bitirmeni bekliyorum, sonra kıçına bir tokat atıp sana iyi bir kız olduğunu söylüyorum. Sonra elbiseni alıp gidiyorsun."

Briony'nin midesi, nadiren hissettiği duygularla çalkalanıyordu. Genellikle bu adam söz konusu olduğunda böyle olurdu. Onun gözlerine odaklandı, görüntülerin ve hislerin kendisini sarmasına izin verdi.

"Ama geceleri," dedi Toven. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Geceleri, saatlerce bacaklarının arasına girip seni öpüyorum. Gün boyunca ne kadar yaramazlık yapmış olursan ol,

seni dilimle üç, dört kez boşaltıyorum. Ve seninle işim bittiğinde, yatağıma uzanıp aletimin ağzında kaybolmasını izliyorum. Ve evet. Boşaldığımda sana Briony diyorum. Ve sen buna bayılıyorsun."

Briony titrerken onun bunu gördüğünü biliyordu. Göğüslerinin sertleştiğini hissetti ve nefesi boğazında düğümlendi.

Gerçekten bunları hayal ediyor olabilir miydi? Ona sadece bir sahneyi mi anlatıyordu? Yoksa arzularını mı?

Başını eğdiğinde Briony kendisini öpeceğini sandı. Buna izin verirdi.

"Bu, bazı şeyleri netleştirdi mi, Rosewood?" diye fısıldadı, onun havasını soluyarak.

Briony yüzünün nasıl göründüğünü, ona duygularının ne kadarını yansıttığını bilmiyordu. Toven Hearst'ün onu baştan çıkarmasından korunacağı hiçbir kalkanı yoktu.

"Çok net oldu," derken boğazı sanki daralmıştı ve cildi karıncalanıyordu.

Geri adım attı, onun etrafından dolaştı ve titrek bacaklarla kapıya doğru yöneldi.

34. Bölüm

Larissa hızla ilerlemeye başladı. Pazartesi öğleden sonra, saçlarını kahverengiye çevirebilmeye başlamıştı ancak her seferinde sadece iki dakika sürüyordu.

Larissa, Briony ile birlikte olmadığı zamanlarda pratik yapıyordu. Biltmore'a gitmek için onu motive eden şey her neyse, belli ki çok güçlüydü.

Toven pazar günkü derse katılmamıştı ama pazartesi günü misafir odasına girip Larissa'yı kahverengi saçlarıyla gördüğünde, bir an durdu.

"Bak!" dedi Larissa, yerinden fırlayıp onun görmesi için dönerek ama döner dönmez, o ipliği tutamadı ve saçları tekrar sarıya döndü. "Ah, lanet olsun."

Toven ellerini ceplerine soktu ve Larissa gözlerini kapatıp konsantre olmaya çalışırken onların sandalyelerine doğru yürüdü.

"Daha çalışılması gerekiyor ama etkileyici," dedi yumuşak bir sesle.

"Sessiz ol," dedi Larissa, gözlerini sıkıca kapatarak.

Briony, Toven'ı izledi ve hepsi sessizce dururken onun bakışlarının Larissa'dan hiç ayrılmadığını fark etti.

Larissa'nın saçlarının kökleri yavaşça kahverengiye döndü. Yüzü hâlâ odaklanmaktan kırışık bir hâlde, "Yapıyor muyum?" dedi.

"Biraz."

Larissa homurdanarak kollarını salladı ve dikkati tekrar dağıldı.

Toven boğazını temizledi. "Annem bu akşam hepimizi akşam yemeğine davet etmek istiyor."

Briony'nin ağzı açık kaldı. Ne mutlu bir akşam yemeği davetiydi bu.

Larissa'nın yüzünde bir an için endişeli bir ifade belirdi. "Ben gelemem," dedi. "Bu akşam gerçekten çalışmam gerekiyor."

Briony kaşlarını kaldırdı. Birinin evinde kalıp da onun akşam yemeği davetini reddetmeyi hayal bile edemiyordu.

"Korkarım bu bir seçenek değil," dedi Toven, ayakkabılarına bakarak.

Larissa, Briony'nin okulda hiç görmediği bir şekilde dudağını ısırarak Toven'a baktı. Başını iki yana sallayarak, "Saat kaçta?" diye mırıldandı.

"Altı."

Larissa onaylar gibi başını salladı ve Toven, Briony'nin cevabını beklemeden odadan çıktı.

Larissa sandalyesine geri çöktüğünde Briony kollarını kavuşturdu. "Serena Hearst'ün yanında olmak hoşuna gitmiyor mu?"

Larissa burun kıvırdı. "Tam tersi." Başparmağını dudaklarına sürerek uzaklara daldı. "Yıllarca o kadının onayını almaya çalıştım. Onun nasıl biri olduğunu fark etmişsindir. Onunla yemek yemek, seni değerlendirip sonra da reddetmesi için bir fırsattır. Göreceksin."

Daha sonra Larissa, akşam yemeğini bir pratik seansına dönüştürerek tüm akşam boyunca yanağındaki beni gizlemeye çalıştı.

Briony, Larissa'nın yanına ve Toven'ın karşısına oturdu; Orion'un, Serena'nın karşısındaki masanın başındaki yeri hazır değildi.

"Bu akşam bizi yemeğe davet ettiğiniz için teşekkür ederiz, Bayan Hearst," dedi Larissa, okulda öğretmenlerine kullandığı

ses tonuyla. "Yemeklerinizin tadını çıkarmayalı çok uzun zaman olmuştu."

Serena'nın dudakları, gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Evet, artık herkesle bir arada yemek yeme zamanının geldiğini düşündüm."

Briony, peçetesini kucağına koyarken Toven ve annesinin aralarında bakıştıklarını fark ederek duraksadı. Toven dudaklarını birbirine bastırmıştı.

"Larissa sadece bir hafta, belki biraz daha uzun süre bizimle kalacak. Bayan Rosewood'dan bazı değerli şeyleri öğrenmesi için biraz zaman gerekiyor."

"Ah," dedi Serena, şarap kadehini kaldırarak. "Sanırım bu yüzden Bayan Gains'in yanağındaki ben bir belirip bir kayboluyor."

Larissa'nın yüzü önce soldu, sonra kızardı. "Evet, Bayan Hearst."

"Hatırladığım kadarıyla, kozmetolojiye her zaman çok ilgi duyuyordun," dedi Serena. "Görünüşün için daha fazla değişime mi ihtiyacın var?" Briony gözlerini kırpıştırdı. Larissa'nın ona "Bayan Hearst" demesi çok garipti çünkü Briony ona Serena diyebiliyordu.

"Her şey gerekli, anne," dedi Toven peçetesini düzelterek. "Bana güven."

Briony boğazını temizledi. "Bizi yemeğe davet ettiğiniz için teşekkür ederiz, Bayan Hearst," dedi çatalını kaldırarak.

"Bana Serena de, Briony."

Briony duraksadı, tüm vücudu bir başkasının yerine utançla kızardı. Larissa yanında kıpırdamadan duruyordu.

Yemeğin geri kalanında Briony rahat bir sohbet kurmaya çalışırken Serena, Larissa'yı, Toven, Briony'yi görmezden geldi ve Larissa ise içine kapanarak herkesi görmezden geldi.

* * *

"Tekrar deneyelim," dedi Larissa çayını yudumlarken.

Cuma sabahıydı ve Larissa gözlerini yirmi dakika boyunca yeşile çevirmeyi başarmıştı. Bu gerçekten etkileyiciydi ama ne yazık ki yeterli değildi. Yirmi dakikadan çok daha uzun bir süre boyunca başka birinin kılığına girmesi gerekiyordu.

Buna rağmen Larissa, o akşam Biltmore partisine gitmeyeceğini henüz tam olarak kabullenmemişti.

Son seansta yorgunluktan bayılmak üzereyken, kendini canlandırmak için yanaklarını tokatladı.

"Larissa," diye söze başladı Briony.

"Hayır. Tekrar deneyeceğiz."

Briony ona baktı. "Bugün istediğin kadar dene ama bu, akşam için hazır olmadığın gerçeğini değiştirmeyecek."

Larissa gözlerini kısarak, "Bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleme, Rosewood," dedi.

"İşte sana tam olarak bunu söyleyebilir," dedi kapıdan gelen bir ses.

İki kadın dönerek Toven'a baktıklarında, Toven sessizce onları izliyordu.

"Toven–"

"Bu akşam olmayacak, Larissa," dedi yumuşak bir sesle. "Gelecek cuma için daha hazır ol."

Briony, Larissa dudaklarını ince bir çizgi hâlinde birbirine bastırırken gözlerinin ardında bir ateşin yandığını gördü.

"Finn bir bahane uydurup gelemeyeceğini söyler, siz de gelecek hafta gelirsiniz," dedi Toven.

Larissa bir çocuk gibi huysuzluk yaparak ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. Onun yanından geçerken Toven, "Rosewood altı gün boyunca seninle çalıştı, bu akşam onunla olan anlaşmanı yerine getireceğini varsayıyorum," dedi.

Larissa'nın ayak sesleri giderek uzaklaşırken, Toven'ın sözleri cevapsız kaldı.

Toven, Briony'ye bakmadan izin isteyerek odadan çıktı.

O akşam, Briony banyodan çıkıp bornozunu giymeye başlamıştı ki Larissa odaya daldı.

Briony banyo kapısından dışarı baktı ve, "Kapıyı çalmak nezakettir, biliyorsun ki," dedi.

Larissa onu başından savar gibi elini salladı ve doğrudan makyaj masasına gidip yanında getirdiği çantayı açtı. Fırçaları ve pudraları çıkarmaya başladı.

Briony, onun geçen hafta söylediklerini hatırlayarak gözlerini kırpıştırdı. *Birçok kaynaktan, Biltmore'da tam bir felaket olduğunu duydum. Berbat görünüyormuşsun.*

Derin bir nefes alan Briony, "Beni güzel göstermek için mi buradasın?" dedi.

Larissa küçümseyici bir gülümsemeyle, "Tabii ki. Güzel görünmek benim tek yeteneğim," dedi, sanki birinden duyduğu sözleri tekrarlar gibi. Makyaj masasının sandalyesinin sırtına vurdu ve Briony'ye oturması için işaret etti.

Briony, Larissa'ya karşı çıkması gerekip gerekmediğini bilmiyordu.

Kendisinden istenileni yaparak oturdu.

Larissa tüm pudraları ve allıkları düzenlemeye başladığında Briony kaşlarını çatarak aynadan ona baktı. "Her kız süslenip püslenip giyinmez."

Larissa şaşırtıcı bir güçle sandalyeyi Briony'nin karşısına çekti. "Her kız altmış beş bin altın değerinde değildir," dedi, Briony'nin seviyesine gelmek için eğilerek. Briony, Larissa'nın sonunda Toven'ın onu ne kadara satın aldığını öğrendiğini fark edince donakaldı. "Listedeki en varlıklı vâris, her kızı koluna takmaz. İnan bana bu rolü oynamak için görünüşüne ve davranışlarına dikkat etmen gerekir. Eğer yalanı sürdüremezsen, Rosewood," dedi Larissa, sesi sertleşerek, "tüm Hearst ailesini tehlikeye atarsın."

Briony dudaklarını sıktı. "Bunun farkındayım, teşekkürler."

Larissa doğruldu ve dudaklarında parlak bir gülümseme belirdi. "Güzel." Briony'nin eline bir tüpte bir şey tutuşturdu. "Şimdi nemlendir."

Briony kremi cildine sürerken gözlerini Larissa'nın sol kolu-

na çevirdi. Finn'in kullandığı asit nedeniyle derisi parçalanmış ve gümüş beyazı bir renge dönmüştü. Briony, artık ona dövmelerle ilgili bir ipucu verebilecek birine erişimi olduğunu fark etti.

"Acıdı mı?" diye sordu sessizce.

"Aptal olma, Rosewood. Çığlıklarımı duydun. Şimdi sormak istediğin asıl soruya geç."

Larissa o sırada büyük bir fırça ile ona doğru geldi ve Briony'nin utançtan kızaran yüzünü bej renkli bir sıvıyla kapladı.

"Dövmeler hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Briony, fırça ağzından uzaklaştığında.

"Hiçbir şey." Larissa fırçayı tekrar daldırdı. "Tek bildiğim, istediğim zaman gelip gidebildiğim."

"Çünkü *ölüsün*."

Larissa'nın dudakları seğirdi. "Evet, öyleyim. Bu genellikle yardımcı oluyor."

"Uyandığımda dövmem kolumdaydı. Kullandıkları büyü hakkında bir şey hatırlıyor musun?"

"Büyüyü hatırlamıyorum," dedi Larissa. "Sadece iksiri."

Briony, kollarındaki tüm tüylerin diken diken olduğunu hissetti. "Ne tür bir iksir?"

"Şey, Rosewood, onu incelememe izin verdiklerinde bulgularım kesin değildi..."

"Bir iksir mi içtin?" Briony, Larissa'nın bileğini yakalayarak fırçasını geri çekmesini sağladı. "Emin misin?"

Larissa ona somurtarak baktı. "Kesinlikle eminim. Çenemin zorla açıldığını hatırlıyorum." Briony'nin zihni deli gibi çalışıyordu. Dövmenin bir kişiye yapılan büyü, dışsal bir tılsım olduğunu düşünmüştü. Briony bilinçsizken ona da bu iksir mi verilmişti?

Bir iksirin panzehiri de olurdu. Bu yeni bilgiyi daha sonra Hearst kütüphanesinde incelemek için heyecanlanarak bir kenara yazdı.

Briony, Larissa'nın sessizce konsantre olarak yüzünü silip yanaklarına pudra sürmesini izledi. Babası ölmeden önce bunlarla

hiç uğraşmazdı. Devlet etkinliği olduğunda saray, ona bakması için bir ekip tutardı ama allık sürmekten başka bir şey bilmiyordu. Larissa ise, daha on altı yaşında okula başladıklarında pudra ve konturla kusursuz bir görünüme ulaşmakta ustalaşmıştı. Briony onu yalnızca birlikte esir tutuldukları zaman makyajsız görmüştü.

"Trow zindanlarında beni kıskandığını söylemiştin." Briony'nin sesi, ürkek bir kediyle konuşuyormuş gibi yumuşaktı.

Larissa paletinden başını kaldırmadı.

"Benim hayatımın nasıl olacağını düşününce kıskandığını söylemiştin," dedi Briony. "Ne demek istemiştin?"

Larissa, Briony'nin koltuğunda sıçramasına neden olan neşeli bir kahkaha attı. Larissa, fırçasını hareket ettirerek banyolu süitte etrafına bakındı.

"O zaman bile Toven'ın beni satın alacağını biliyordun," dedi Briony. Larissa yeni bir fırçayı pudraya batırdı ve onaylar gibi bir ses çıkardı. Briony nefes aldı, kalbi çarpıyordu. "Nedenini biliyor musun?"

Larissa ona dönerken saçları hafifçe sallandı. Briony'nin gözlerine bakarak onu inceledi, sonra gözlerini bir avcı gibi kıstı. "Biliyorum," dedi, dudaklarını kıvırarak. "Gözlerini kapat, Rosewood."

Briony itiraz etmek için ağzını açtı ama Larissa çoktan fırçayla ona doğru yaklaşmaya başlamıştı. Briony gözlerini kapattı ve yenilgiyi kabul ederek bir nefes verdi.

Larissa göz farını bitirene kadar sessiz ve hareketsiz kaldı. Sonra Larissa'nın parmaklarını saçlarında dolaştırdığını, buklelerini büyülü bir dokunuşla sıkılaştırıp düzelttiğini hissetti. Sonunda işini bitirdiğinde Larissa sandalyenin arkasını tutup kendisini görebilmesi için aynaya doğru çekti.

Briony bir gölge gibiydi. Birinin hayal gücünün ürünüydü. Elmacıkkemikleri parıldıyordu ve gözleri kocaman görünüyordu. Kaşları belirgin, çenesi keskindi... Tıpkı Larissa'nınki gibi. Bukleleri, bir aslan yelesi gibi yüzünün etrafında dans ediyordu.

"Bundan nefret ettiğini biliyorum," dedi Larissa, parmaklarını şıklatarak eşyalarını kaldırırken. "Ama buna katlanmak zorundasın."

Larissa tüm pudraları ve fırçaları temizlemeye başladı ve Briony saatin on olmak üzere olduğunu hissetti.

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Briony, midesi düğümlenirken.

"Tüm bunları çıkardığından emin ol ve sonra yüzünü yıka," diye mırıldandı Larissa.

"Hayır, demek istediğim..." Briony tereddüt etti. "Nasıl davranmam gerektiği konusunda bir önerin var mı?"

Larissa aynada onun gözlerine baktı ve gülümsemesini bastırdı. "Ne bilmek istiyorsun?"

Briony onun tezgâhı düzenlemesini izledi. "Toven ne sever?"

Larissa güldü. "Toven'ın sevdiği şeyi yapmakla Biltmore'da iyi karşılanacak şeyi yapmak iki farklı şey."

Briony kaşlarını çattı. "Toven geleneksel sevgi gösterilerini sevmiyor mu demek istiyorsun?"

"Hayır, hayır. Sadece..." Larissa gülümsedi. "Yani, bir rol oynamaya çalışırken onun *sevdiği* şeyi yapmak... Bu biraz sorun yaratır, sence de öyle değil mi?"

Briony anlamadı. *Kimin için sorun yaratacaktı?*

Larissa başını iki yana salladı ve, "Biliyor musun, neden olmasın?" dedi.

Briony'nin sandalyesine doğru eğildi ve parmaklarını Briony'nin kalın buklelerine geçirdi. Briony hemen Larissa'nın ona bahsettiği hayat kadınını düşündü.

"Toven ensesinin arkasına yumuşak bir şekilde dokunulmasından hoşlanır." Larissa, parmaklarıyla Briony'nin başının arkasını gıdıklayarak gösterdi. Kafatasının tabanındaki ince saçları hafifçe çekti.

Briony bunun oldukça hoş olduğunu düşündü ama kendisi için pek tahrik edici değildi.

"Özellikle parmakların soğuksa," dedi Larissa elini çekerek.

"Parmaklarım her zaman soğuktur," diye espri yaptı Briony.

Larissa burnundan alaycı bir ses çıkardı. "Doğru," dedi bilmiş bir gülümsemeyle. "Bomard'da hâlâ üşüyor musun? Bunca yıl sonra bile?"

Briony başını evet der gibi salladı.

Larissa ona bakarak, "Yaz mevsimindeyiz, Taşlar aşkına, Rosewood," dedi.

Briony omuz silkti.

Sonra, gardıroptan Briony'nin elbisesini ve topuklu ayakkabılarını almaya gittiler. Larissa, ayakkabılara daha rahat olmalarını sağlamak ve Briony'nin ayak bileklerinin burkulmasını önlemek için bir büyü yaptı. Bu, insanın hayatını değiştirebilecek bir şeydi.

"İyi akşamlar," dedi Larissa. "Hedefim, pazartesiye kadar bir saatlik tam bir dönüşüm gerçekleştirmek." Ağır adımlarla kapıya doğru yürüdü. Muhtemelen bütün geceyi çalışarak geçirecekti.

"Biraz dinlen, Larissa. Ders sırasında bayılman iyi olmaz."

Eşikte dönüp gülümsedi. "Ah, bana bağlanma, Rosewood. O zaman seni küçümsemek çok daha zor olur."

Larissa gözden kayboldu ve kapı arkasından kapandı.

* * *

Briony'nin elbisesi bu gece siyah dantelliydi ve yakası açıktı. Vücuduna sıkıca oturuyor, hayal gücüne çok az yer bırakıyordu.

Ayakkabılarını giyip aynaya son bir kez baktıktan sonra koridora çıktı. Merdivenlerden inerken dengede kalmayı başarmıştı ancak Toven'ın onu aşağıdan izlediğini görünce neredeyse yine tökezleyecekti. Gözlerini Briony'nin yüzünde, elbisesinde ve bacaklarında gezdirdikten sonra güçlükle bakışlarını ondan ayırarak yere çevirdi.

Cumartesi gününden, yani ona her gün nasıl sahip olduğunu tüm ayrıntılarıyla anlattığından beri ilk kez ona doğrudan bakmıştı. Annesiyle yedikleri akşam yemeğinde Briony'ye bakmayı reddetmişti. Briony'nin kalbi hızla çarpmaya ve cildi karıncalanmaya başladı.

Topuklu ayakkabılarıyla merdivenlerden aşağıya inerken tuhaf bir şekilde her adımını dinledi.

Toven hemen portalı açmadı, bu yüzden Briony, "Her seferinde aynı giriş mi? Ana kapıdan?" diye sordu.

Toven bir an sonra, sanki trans hâlinden çıkmış gibi başını salladı. "Evet." Boğazını temizledi ve Briony'yi şaşırtarak, "Bu sefer akşam yemeği çok daha sakin geçecek," dedi.

Parmağını kesti ve bir portal açtı. Briony, kolunu ona uzatmadan önce bir an duraksadı.

"Güney Camly'nin başkanı, Mallow'u desteklemiyor, değil mi?" diye sordu. "Bu yüzden Juliana kaçırıldı ve kalp kaynağı yapıldı. Onu fikrini değiştirmeye zorlamak için."

"Özetle öyle," dedi.

Briony'nin dirseğini tuttu ve onu boşluktan geçirerek Biltmore'un dışındaki yola çıkardı.

Kapılara kadar yaptıkları uzun yürüyüş boyunca zihnini toparladı, esinti duygularını serinletti ve ayak sesleri bunu gerçekten tekrar yaşadığını doğruladı.

Kurtlar uludu, nöbetçiler dudaklarını şapırdattı ve avludaki Bomardi kalabalığı ıslık çaldı. Hepsini görmezden geldi, sakin suların olduğu göle odaklanarak onların alaycı tavırlarını neredeyse hiç fark etmedi.

Toven oldukça rahat davranıyordu. Biltmore'a ilk geldiklerinde telaşlı ve endişeliydi. Bu sefer ise kalabalığa gülerek karşılık verdi, merdivenlerin başında biriyle sohbet etmek için durdu ve purosu yüzünden öksüren birine takıldı. Ancak seyirciler kaybolup sadece ikisi kaldığında yüzü düştü ve gözlerinde boş bir ifade belirdi.

Onu büyük salonun kapılardan içeri yönlendirdi ve Briony, Ilana'nın peri şarabı tepsisiyle onlara doğru döndüğünü görünce nefesini tuttu.

"Bay Hearst," dedi flörtöz bir gülümsemeyle. "İyi akşamlar. Bakan Bagis tekrar geldi."

Toven bilgi almayı reddetti ve Ilana, Briony'yle bir anlığına göz göze geldikten sonra ona bir kadeh içki ikram etti.

"Bayan Rosewood, hoş geldiniz."

Briony bu sefer kendi kadehini aldı, Ilana'nın dikkatini çekmeyi umuyordu ama Ilana çoktan perdeyi kenara çekip onları salona sokmuştu.

Müzik ve konuşmalar yüzüne bir duvar gibi çarparak iki hafta önceki anılarını canlandırdı. Bir an için dehşete kapıldı ancak sonra Toven'ın sıcak ve sakinleştirici elini sırtında hissetti.

Peri şaraplarını yudumlarken Toven insanlarla konuşmak için durdu. Briony bu sefer konukları ve konuşmaları daha titiz bir şekilde kaydetmeye çalıştı. İki hafta önce, kadınlara çok daha fazla odaklanmıştı. Bu sefer, fısıldanan şakaları ve ifade edilmeyen ipuçlarını dinlemesi gerekiyordu.

Toven, Carvin'i selamladı ama bu akşam kolunda Phoebe yoktu. Briony, mümkün olduğunca dikkat çekmeden onu arasa da bulamadı.

Arkalarından, "Toven," diye iğrenç bir ses duyuldu. Dönüp baktıklarında, Liam'ın babası Caspar Quill'in bir elinde bastonuyla yaklaşmakta olduğunu gördüler. Yanında şişman bir adam vardı. "Starksen'den Bakan Bagis'e kalp kaynaklarımızın korunması hakkında bilgi veriyordum."

Toven el sıkıştı ve Briony sonunda Bakan Bagis'in yüzünü ismiyle eşleştirebildi. O, Starksen hükümetinin liderlerinden biriydi ve Mallow, Rory'nin ordularına saldırırken, Briony'nin ona yazarak desteğini istediği acil durum mektubunu görmezden gelmişti. Şişman, sulu gözlü ve pembe yanaklı bir adamdı.

Quill konuşmaya devam ederken bardağını biraz salladı. "Sizi temin ederim, sahip olduğumuz bu güvenlik aşılamaz. Bu dövmeler... Geçilemez."

Briony'nin kulakları dikildi.

"Ah," dedi Toven. "Yani bu 'dövmeler' geçilemez, peki portal sınır çizgileri geçilebilir mi?" Quill'e yönelttiği hakaretin etkisini izlerken gözleri acımasızca parladı.

"Aynen öyle," diye homurdandı Quill. "Büyü aşılmaz. Kalp kaynaklarımızı korumak için tarihteki herkesten daha ileri git-

tik!" Quill, bardağını sallayarak tüm odayı işaret etti. "Eski Dawishler, Starksen klanları. Durlingler bile bizim başardığımızı başaramadı!"

Dikkatleri üzerine çekiyordu. Yakındaki birkaç kişi, gürültünün nereden geldiğini görmek için başlarını çevirdi.

Ve her şey yerine oturdu. Dövmeleri Quill yaratmıştı. Briony başını eğdi, zihni hızla çalışıyordu.

Durlingler.

Bu terimi daha önce görmüştü. Nerede gördüğünü hatırlayamıyordu ama bu grup, okuduklarında bir yerlerde karşısına çıkmıştı.

"Haklısın, Caspar," dedi Toven yumuşak bir sesle. "Umarım babamın kütüphanesi, portal sınırını korumak için gösterdiğin çabalarda sana yardımcı olmuştur. Bir daha kaybolursan, sana doğru yolu göstermeye hazırız."

Briony, kendisini durduramadan kaşlarını kaldırdı. Quill cinayet işleyecek gibi bakıyordu.

"Şimdi izin verirseniz, gitmemiz gerekiyor."

Toven parmaklarını Briony'nin belinin kıvrımına sıkıca sararak onun dengesini bozdu ve Briony geri adım atıp onu merdivenlere doğru takip etmek zorunda kaldı.

Durlinglerin kim olduğunu hatırlamak için o kadar çok kafa yoruyordu ki yukarı kata, başka bir yılan çukuruna doğru gittiğini neredeyse unutuyordu. "Bu kadar erken mi gidiyorsun, Hearst?" diye sağ taraftan boğuk bir ses geldi. "Henüz merhaba deme fırsatım bile olmadı."

Toven donakaldı. Briony'nin göğsü titredi, çıplak vücuduna bakan gözlerin, bacaklarının arasına sokulan elin, kulağına müstehcen şeyler fısıldayan kısık sesin hatırası tüylerini diken diken etti.

Çarpık burnu ve eğri gülümsemesi olan uzun boylu adam önlerine çıktı ve Briony, Lag Reighven'la, kendisini açık artırmada kazandığından beri ilk kez yüz yüze geldi.

35. Bölüm

Toven kolunu onun beline daha sıkı dolayınca Briony nefes alması gerektiğini hatırladı.

"Lag," diye selamladı Toven yapmacık bir sesle. "Güney Camly'den bu kadar çabuk mu döndün?"

"Bugün döndüm." Bakışları Briony'nin göğsünden beline, sonra bacaklarına kaydı. "Onu kafesinden çıkardığını duydum. Kendi gözlerimle görmek istedim."

Briony kanının kaynadığını hissetti ama başını dik tutmaya ve onun gözlerine bakmaya odaklandı.

"Artık gördün," diye cevapladı Toven kısa keserek. "Müsaadenle..."

"Onu paylaşmadığını da duydum," dedi Reighven, hafifçe sola adım atıp dar yolu kapatarak. "Ne yazık." Küçük bir adım atarak başını yana doğru eğdi. Gözlerini bir an olsun Briony'den ayırmıyordu. "Benimle olsaydın, yine Biltmore'un prensesi gibi muamele görürdün. En güzel şekilde takdim edilen gösterişli bir ödül gibi."

Briony omuzlarında bir ürperti hissetti ama kıpırdamadı. Toven kıpıdanarak önüne geçtiğinde, omzu Briony'nin görüş alanını kapladı.

"Bence o daha iyi bir fırsat yakaladı, Lag," dedi Toven, sesinde okul günlerini anımsatan o iğrenç sırıtışla.

Reighven alaycı bir şekilde gülümsedi ve ona, burun buruna kalacakları şekilde yaklaştı. "Baban burada değil, Hearst. Bana söylediklerine çok dikkat etsen iyi olur."

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Aramızda bağlayıcı bir anlaşma var," dedi Toven, alçak sesle. "Şimdi lütfen benden ve kalp kaynağımdan uzak dur. Sana sadece bir kez söyleyeceğim."

"Onu çok uzun zamandır kilitli tutuyorsun. Dikkatli ol," diye uyardı. "Yoksa biri kilidi açmanın yolunu bulabilir."

Toven'ın sol kolu arkasında bükülmüştü ve Briony'nin bileğini o kadar sert sıkıyordu ki, Briony moraracağını biliyordu. Toven yapmacık bir şekilde güldü ve Reighven'ın koluna hafifçe vurdu.

"Seni görmek güzel, Lag. Babama selamlarını iletirim."

Sert bir hareketle Briony'yi kendine doğru çekti ve Reighven'ı omzundan iterek sağından geçti. Briony arkasına bakmadı, sadece attığı adımlara odaklandı.

Zihninde durgun suları olan bir göl bulmaya çalıştı ancak Reighven'ı tekrar görmek onu sarsmıştı. Merdivenleri çıktıklarında, tek kelime etmeden Toven'ı çekip durdurdu.

Briony iki derin nefes alırken Toven salonu şöyle bir süzdü.

Briony başını onaylar gibi salladı ve yollarına devam ettiler.

Toven onu iki hafta önce akşam yemeği yedikleri odaya götürdü. Kapıda aynı Bomardi nöbetçi duruyordu ve Toven'ın yüzüğünü kontrol ederek içeri girmesine izin verdi.

Gürültülü kahkahalar ve bağırışlar Briony'nin kulaklarını tırmaladı ve içeri girdiklerinde, odadaki herkes centilmenlik gösterisi yaparak ayağa kalkıp alkışladı. Toven onu masanın başına götürdü ve Briony, Toven'ın sandalyesinin arkasındaki yerini aldı. Cecily'yi Collin'in arkasında, Octavia'yı Lorne'un arkasında ve Jellica'yı Canning'in arkasında gördü. Kızıl-sarı saçlı kadın, Liam oturduğunda onun arkasına geçti ve Briony, Toven'ın solundaki sandalyenin boş olduğunu fark etti.

Finn, Toven'ın planladığı gibi orada değildi. Briony, bahane olarak ne sunduğunu merak etti.

Erkekler oturur oturmaz kadınlar şarap şişelerini almak için öne çıktılar. Briony de onları takip etti, Toven'ın omzunun üzerinden uzanarak onun kadehine şarap doldurdu.

Yeniden kadeh kaldırdılar: "Hanımefendi Mallow'a. Sonsuza dek hüküm sürsün." Briony, yedi erkeğin Mallow'un şerefine içki içmesini izledi. Masada iki hafta öncesine göre daha az yemek vardı. Gösterişli domuz rosto ya da abartılı garnitürler yoktu. Erkekler sohbete dalarken, kızıl-sarı saçlı ve diğer iki kadın tepsilerle dolaşmaya başlayarak hafif mezeler ve peynir ikram ettiler.

Akşam yemeği aradan çıkınca, ilk kadının kucağa atlaması uzun sürmedi; gümüş tasmalı, sürekli gülen, sahipsiz kız, hiç tereddüt etmeden Kleve'in üzerine atladı. Sanki bütün akşam bu anı bekliyormuş gibi Collin, Cecily'yi kucağına aldı, kollarını onun beline doladı ve Cecily yüzünü buruştururken Collin yüzünü onun boynuna gömdü.

Briony konuşmaları dinliyor ve erkekleri yakından izliyordu, bu yüzden Canning'in cüppesinden küçük bir kutu çıkardığı anı tam olarak görmüştü. "Ne dersiniz beyler," diye bağırdı gürültüyü bastırarak. "Bu gece biraz altın kaybedelim mi?"

Genç adamlar gülüşüp geçen sefer kimin kazandığı ve kaybettiği konusunda birbirlerine takıldılar. Canning uzun parmaklarıyla kutuyu açtı ve bir deste kart ile üç zar çıkardı. Bazıları ceplerindeki deliklerden şikâyet ederken, diğerleri de açgözlü bir tavırla ve sevinçle ellerini ovuştururken, Canning desteyi karıştırmaya başladı.

Briony, Biltmore'daki nöbetçilerin daha önce bu oyunu oynadığını görmüştü. Rory'ye öğretmeyi kabul etmişlerdi ancak prensesin onlarla kart oynaması fikrine karşı çıkmışlardı. Briony temel olarak bu oyunun pokere benzediğini ama numaralı kartların olmadığını biliyordu.

Lorne fişleri dağıtmaya başladı ve Canning kartları dağıtırken, kartlar masada büyülü bir şekilde kaydı. Briony başını kaldırıp baktığında, kadınların yarısından fazlasının başka iş-

lerle meşgul olduğunu fark etti. Bazıları kucakta oturmuş ya da "flörtlerinin" omuzlarına yaslanmıştı. Diğer yarısı ise bardakları doldurup atıştırmalıklar ikram ediyordu. Sadece Briony ayakta durmuş, dikkatle izliyordu.

Toven kartlarını eline aldığında Briony öne çıktı. Şarap sürahisini kaparak, meşgul görünmek için Toven'ın neredeyse dolu olan bardağını yeniden doldurdu ve Toven kartlarını yeniden düzenlerken, Larissa'nın öğrettiği gibi parmaklarını Toven'ın ensesinin dibine, yakasının arkasına dokundurdu. "Elin iyi mi?" diye mırıldandı, elinden geldiğince Larissa gibi mırıldamaya çalışarak.

Toven hareketsiz kaldı. "Mükemmel," dedi, gözlerini kendinden emin bir şekilde Canning'in gözlerine dikerek.

Canning sırıttı, sonra bakışlarını ona çevirdi. "Bu gece topuklu ayakkabıların nasıl, Rosewood?" Bakışları onun üzerinde dolaştı. "Oturmak istersen, kucağım her zaman boş, biliyorsun."

O bir cevap hazırlayamadan Toven'ın eli kalçasına kondu ve kartlarından gözlerini ayırmadan onu aşağı doğru çekti. Adamlar güldü. Briony, Toven'ın bacaklarının üzerine oturdu, göğsünün sağ tarafı Toven'ın sol tarafına bastırıyordu. Elbisesi çok kısa ve dar olduğu için, bacak bacak üstüne atana kadar kıpırdanmak zorunda kaldı ve kolunu Toven'ın omzuna attı. Toven ona yardım etmedi.

Lorne zarları atarak başladı ve sonuca gülümseyerek baktı. Zarların yanlarındaki semboller, nöbetçilerin oynadığını gördüğü zarlarınkinden farklıydı, bu yüzden oyunu hatırlamaya çalışmaktan vazgeçti. Canning bahisleri istedi.

"Bu sefer iyi olsun beyler." Kleve'e doğru başını salladı. "Önce sen."

"İki kaçağın isimlerini biliyorum."

Canning gözlerini devirdi. "Bu çok sıkıcı, Kleve."

"Elimde olan bu," diye homurdandı Kleve.

"O zaman daha iyi bir şey düşün. Büyükannemin bile söyleyebileceği bir şey için bildiklerimi riske atmayacağım."

Gözlerini Lorne'a çevirdi, Lorne boğazını temizledi. "Starksen hakkında haberlerim var."

"Bunu alırım," dedi Canning. "Ben de Punt'ı gördüğümü söyleyeceğim."

Briony'nin ağzı kurudu ve öne eğilme dürtüsüne direndi. Altın yerine, bahis olarak sırlarını, savaş ve dış dünya hakkındaki hassas konuları ortaya koyuyorlardı.

Briony masaya bir göz attı ve kızıl-sarı saçlı kadının, başka bir Barlowe Kızı'yla göz göze geldiğini gördü, sonra hızla başka yere bakıp Liam'ın tabağından bir dilim peynir aldı.

"İlginç, Canning. Kaynağın kim?" dedi Toven.

"Öğrenmek için beni yenmen gerekecek, değil mi?"

"Collin?" diye sordu Lorne. "Giriyor musun?"

Ama Collin pas geçmekten memnun bir hâlde Cecily'nin boynuna burnunu dayamıştı.

"Mallow'un ejderhasıyla ilgili haberlerim var. Dün Tampet Dağları yakınlarında görüldü," dedi Briony'nin adını bilmediği adam.

Toven alaycı bir şekilde, "Mallow'un ejderhasının bulunduğu yerin nesi ilginç olabilir ki?" dedi.

"Öğrenmek için beni yenmen gerekecek."

"Toven?" diye sordu Canning. "Oynayacak mısın?"

Briony tüm gözlerin onlara çevrildiğini hissetti. Toven'ın eline baktı, elindeki kartların kazanması için yeterli olup olmadığını anlayamadı. Toven ortadan bir kart çekti ve kartların sonuna koydu.

"Giriyorum." Başını eğdi ve Briony, saçlarının boynunu gıdıkladığını hissetti. "Geçen ay Javis'te sınırı geçen kişinin kim olduğunu bilmek isteyen var mı?"

Masaya bir heyecan dalgası yayıldı. Canning kaşlarını kaldırdı; Lorne masaya doğru eğildi. Birisi bardağını şıngırtıyla masaya koydu. Liam ise gerildi.

"Bu gizli bilgi," diye tısladı oturdukları yerin solundan. "Bu tür bilgileri ifşa edemezsin."

"İfşa etmiyorum," dedi Toven yavaşça. "Elimi kazanmayı planlıyorum, çok teşekkürler." Şarap kadehinden sakince bir yudum aldı. "Peki ya sen, Liam? Kıymetli bir bilgin var mı?"

Liam sandalyesinde doğruldu ve omuzlarından kızıl-sarı saçlı kadının kollarını itti. "Hangi üst düzey hükümet yetkilisinin gelecek ay Biltmore'u ziyaret etmeyi planladığını size söyleyebilirim," dedi.

"Tremelo zaten geri döneceğini söyledi..."

"Hayır," diye tersledi Liam. Sözünün kesilmesine sinirlenmişti. "Tremelo değil." Genç adamlar düşünürken bir sessizlik oldu.

"Peki, ilgimi çektin," dedi Canning gülümseyerek. "Başlayalım mı, çocuklar?"

Canning, Jellica'nın kulağına bir şeyler fısıldadı ve Jellica biraz isteksizce öne eğilip önündeki desteden bir kart seçti.

"En yüksek kart..." Canning, Jellica'nın seçtiği kartı çevirdi ve yüzünde bir gülümseme belirdi. Gözleri Briony'ye kaydı. "Güller."

Canning kartı masaya çevirdiğinde adamlar kıkırdadılar. Kartın ortasında süslü bir gül vardı.

"Joker kart..." Canning, Jellica'nın elinden bir sonraki kartı aldı ve bir kahkaha attı. "Zincire Vurulmuş Gül." Gözleri parıldayarak masanın karşısındaki Toven ve Briony'ye baktı. "Vay canına, bu mükemmel bir şey."

Adamlar gülüşüp bu turda Toven'a karşı bahis oynamamaları gerektiği konusunda şakalar yaparken Toven taş kesilmişti. "Şans onun tarafında!"

Briony oyunu pek anlamıyordu ama ima edilen şeyi anlayabiliyordu.

Sonra başladılar. Briony kartların el değiştirmesini, zarların atılmasını, adamların gülüp içki içerken kartların hızlıca karıştırılmasını izledi. Oyunun nasıl oynandığını hâlâ anlayamıyordu, sohbete çok daha fazla ilgi duyuyordu. Adamlar tek tek kaybettiler, sırlarını ve ardından altınlarını ortaya döktüler. Geriye son birkaç şarap şişesi kaldığında sadece Toven, Canning ve Liam sırlarını açıklamamıştı.

Lorne'un Starksen hakkında açıkladığı, Mallow'un orada birkaç yüz yeni asker kaybetmiş olduğu haberi Briony'nin, Bakan Bagis'in bu gece orada olmasına rağmen, Starksen'in tamamının Mallow'u desteklemediğini anlamasına yardımcı oldu.

İki el daha oynadıktan sonra, General Tremelo'nun ordusunda bir hain olduğundan şüphelenilen kişinin adını öğrendi.

Canning sonunda alaycı sesler arasında eli kaybetti. "Tamam," dedi, içkisini bir dikişte içerek. "Kolunu kaybeden o kaltak... Adı neydi?"

"Velicity Punt," dedi Jellica yumuşak bir sesle, sonra hemen kızardı ve gözlerini yere indirdi.

En çok Canning eğleniyor gibiydi. "Evet, *teşekkürler*, Jellica," dedi patronluk taslayarak. "Velicity Punt geçen hafta kuzeyde, kapatılmış bir eczanede görüldü."

Briony'nin zihni milyonlarca yöne dağıldı. Artık dövmenin bir iksirle yapıldığını bildiği için, kaçan tek kişiden biri olan Velicity'nin panzehirin malzemelerini bulmaya kararlı olması mümkündü. Ama her şey olabilirdi. Velicity, gazetelerde gördüğü gibi Sammy ile kaçıyorsa, bol miktarda erzağa ihtiyaçları olacaktı.

Liam da pas geçti ama Biltmore'un Bakan Bagis'in kabinesinin geri kalanını ağırlayacağını kendini beğenmiş bir şekilde duyururken pek de üzgün görünmüyordu.

Toven kaybetmedi ve Javis'ten kimin kaçtığına dair bildiklerini kimseye söylemedi. Briony, ona daha önce söylemediği için duyduğu kızgınlığı bastırdı. Bu konuyu daha sonra onunla konuşacaktı ama şimdi bunun sırası değildi.

Bir sonraki turun sonunda, birkaç tur önce altınlarını ve sırlarını kaybeden Lorne, oyunu izlerken Octavia'nın boynunu öpmeye başladı ve ara sıra araya girerek yorum yaptı. Collin de benzer bir şey yapıyordu ancak oyunu tamamen göz ardı edip Cecily'nin dudaklarını özensizce öpmeye odaklanmış gibiydi.

Zar atma sırası Kleve'deydi. Kucağındaki Barlowe Kızı, ona kart destesini uzattığında kıkırdadı.

Liam zarın kaç geldiğini söylediğinde Briony gözlerini kaçırdı. İlk eli oynadılar, fişleri ve kartları değiştirdiler. Bilgi bahisleri zamanı geldiğinde, Liam gelecek ay Biltmore'a gelecek başka bir ziyaretçiyi açıklamayı teklif etti.

"Bununla zamanımızı boşa harcama," dedi Toven yavaşça. "Kütüphanemde baban için ne araştırdığını bilmek istiyorum." Liam ağzını açtı. "Ve bana portal sınır çizgisiyle ilgili saçma sapan şeyler anlatma," diye devam etti Toven, onun sözünü keserek. "Kütüphanenin diğer bölümlerinde gizlendiğini gördüm."

Masada bir sessizlik oldu. Liam, zor durumda kaldığı için kızardı ve bunun hoşuna gitmediği açıktı.

"Kabul ediyorum," dedi Canning, gözlerinde bir parıltıyla. "Özellikle de Liam paniklediği için."

Masadakiler güldü. Kızıl-sarı saçlı kadın Liam'ın kulağına bir şeyler fısıldadı ve Liam somurturken onun omuzlarını ovdu. Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı, içi merakla dolmuştu ve heyecanını gizlemek için hızla masaya baktı.

Liam parmaklarıyla masaya vurmaya başladı. "Sadece Toven bize Orion Hearst'ün nerede olduğunu söylerse varım."

Briony, Toven'ın kaburgalarının genişlediğini hissetti ve dudakları yukarı doğru kıvrıldı. Kartlarına bakarak seçenekleri tartarken oldukça gösterişli bir tavır sergiledi. "Ne düşünüyorsun, Rosewood?" diye sordu. "Kartlarım yeterince iyi mi sence?"

Briony nasıl cevap vereceğini bilemeden onun eline baktı ama bunun bir önemi olmadığını biliyordu. Toven sadece zaman kazanmaya çalışıyordu. Parmaklarını, bir zamanlar yarasını diktiği yerin hemen üzerinde, ensesindeki ince saçlarda gezdirdi ve Toven'ın ürpermesini izledi.

Briony, Toven'ın elinin ortasından bir kart aldı ve en sona koydu. Yakınlaşarak yüksek sesle fısıldadı: "Bence Liam her şeyi anlatmak üzere."

Adamlar gereğinden çok daha gürültülü bir şekilde kahkahalara boğuldular. Çok zekice bir espri değildi ama belki de o söylediği ve oyuna ayak uydurduğu için bu kadar eğlenmişlerdi.

"Artık oyun başlayabilir!" diye bağırdı Canning gürültüyü bastırarak. "Ne zaman kendini göstereceğini merak ediyordum, Rosewood!"

Liam eli kazanarak sırlarını biraz daha saklamaya hak kazandı. Toven kartlarını masaya yaydı ve Briony, kartlardaki Gül'den onun da kazandığını anladı.

Kalbi göğsünde hızla çarparken, onun galibiyetini kutlamak için başka bir şey denemeye karar verdi. Alnını onun şakağına dayayıp utangaç bir gülümseme takındı, yüzünü yukarı doğru kaldırdı ve dudaklarıyla onun dudaklarına uzandı.

Altdudağı onun hafifçe onun dudaklarının kenarına değdi...

Ve Toven bir kılıç hamlesinden kaçar gibi boynunu çok hafif hareket ettirerek yüzünü aniden geri çekti.

Briony donakaldı, Toven'ın tüm vücudunun kaskatı kesildiğini, kaburgalarının artık kendisininkilere değmediğini hissetti.

Göğsünü ve boynunu bir utanç dalgası kapladı ve yanaklarına kadar yayıldı. Onu öpmeye çalışmıştı ve Toven onu reddetmişti, daha da önemlisi, dikkatle izleyen gözlerin önünde geri çekilmişti. Briony ona bakmaya cesaret edemedi, yüzü kızarırken kucağına bakakaldı. Toven, hiçbir şey olmamış gibi yeni elini karıştırmaya devam etti.

Kısa süre sonra, Briony'nin utancı yerini fokurdayan bir öfkeye bıraktı. Toven, ikisini de tehlikeye atacaktı. Sözde yakın olduğu kadının öpücüğünü reddetmişti. Bu ne anlama geliyordu?

Kimse görmüş müydü?

Kafasını kaldırdığında odadaki sesler yavaşça geri geldi. Adamlar sohbet ediyor ve kartları birbirlerine uzatıyorlardı. Kimse onlara bakmıyordu ama Canning Trow'un masada, dişlerini dudağına batırarak sırıtışında kötü niyetli bir şey vardı.

Toven'ın kaburgaları tekrar hareket etti ve sesli bir şekilde yutkundu. Briony, Toven'ın orada olduğunu hatırlayarak kaskatı kesildi.

Konuşmaları gerekiyordu. Nasıl davranmaları gerektiği konusunda tartışmaları gerekiyordu. Geçen sefer onun oyunculuk

yeteneğini küçümsemiş, sonra da Briony oyunu oynamaya çalıştığında onu sabote etmişti. Derin bir nefes aldı; odada bu kadar çok göz üzerindeyken duygularını gösteremezdi.

"Sıra sende, Hearst."

Kleve kartları Toven'a doğru itti ve Toven kolunu uzatarak kartları aldı.

"Onun sana şans dilemesine izin verecek misin?" diye alay etti Lorne.

Toven kart destesini Briony'nin önüne tuttu. Briony utancını bastırarak desteden bir kart çekti ve masaya açtı.

"Bakire ve Kurt," dedi Liam.

Bu kartı *duymuştu*. Bakireleri kanlarını koklayarak bulan bir kurtu anlatan eski bir peri masalıydı.

Adamlar sırlarını açıklarken o, Toven'ın elinini görünce yeniden rahatlamıştı.

"Final turuna geldiğimize göre, elimde potansiyeli olan bir şey var," dedi Canning sırıtarak. Gözlerini Briony'nin gözlerine dikerek, "Cordelia Hardstark'ın yerini biliyorum," dedi.

Briony'nin içini soğuk bir korku dalgası sardı. İfadesini kontrol edemediğini biliyordu. Canning'in gözleri parladı. Briony sırtındaki elin de gerildiğini hissetti.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu Liam.

Canning omuz silkti. "Biltmore'da artık iksirim yok. Birinin ispiyonlaması ne kadar da üzücü," dedi ve gözlerini Toven'a dikip sonra başka yere çevirdi. "Ama artık evlere ziyarete gidebiliyorum."

Briony'nin kalbi hızla çarptı. Cordelia artık Cohle'un malikânesinde kalmıyor muydu?

Ve Canning onun nerede tutulduğunu biliyor muydu?

"Ama bu çok büyük bir sır, biliyorsun," dedi Canning somurtarak. "Bunu açıklayacaksam, bahsi yükseltmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Canning doğrudan Toven'a baktı. Toven sakin bir sesle cevap

verdi: "Korkarım, babamın bulunduğu ülkeden başka bir şey açıklayamam."

"Bu umurumda değil. Gerçekten." Canning omuz silkti ve gözleri yine Briony'ye takıldı. Briony, onun bir kedinin fareyle oynadığı gibi onlarla oynadığını hissetti. "Ama bu sırrı, altın kalp kaynağının bir öpücüğüyle takas etmeye hazırım."

Briony nefesini tuttu. Toven'ın çenesi kilitlendi ve karnındaki ağırlık hafifledi. Reddedecekti. Ve o zaman Cordelia'ya ne olduğunu asla öğrenemeyecekti.

Toven nefes almadan önce Briony'nin dudakları aralandı. "Sadece bir öpücük mü?" Kucağında oturduğu adamı taklit ederek kaşlarını kaldırdı ve "Bu kolay bir bahis. Ama senin için pek adil sayılmaz."

Canning ona göz kırptı. "Kendini küçümsüyorsun, Rosewood. Belki de seni bu kadar çılgınca arzuluyorumdur."

Toven gerildi. Araya girmek, bu duruma son vermek üzereydi.

"Efendi Toven nasıl reddedebilir?" diye çabucak cevap verdi Briony. "Eli alamasa bile hiçbir şey kaybetmez."

Sırtındaki el kalktı ve koltuğun kolunun, onu sıkan elin baskısı altında gıcırdadığını duydu.

Genç adamlar sessizce, masanın iki başındaki bu adamlar arasındaki sözsüz düelloyu izliyorlardı. Ama maç kazanılmıştı ve Toven bunu biliyordu. "Elbette. Mükemmel bir bahis," derken bile öfkesi yüzünden okunuyordu.

Toven ve Canning oynarken, yeni kartlar çekip zarları atarken tüm gözler kartlara çevrildi. Toven'ın kazanma şansını, duygularını gizleyemeyen Liam'ın yüzünden ölçüyordu. Liam ne kadar hayal kırıklığına uğramış görünürse Toven o kadar iyi gidiyordu.

İkisi de sonunda kartlarını açtığında, tüm masa bir nefes aldı. Briony bekledi.

"Siktir," diye fısıldadı Lorne, elini saçlarında gezdirerek.

"Berabere, tatlım," dedi Canning masanın diğer ucundan,

dudakları kibirli bir gülümsemeyle kıvrılırken. "Ne yazık. Bir kez olsun tadına bakmak isterdim." Canning dudaklarını yalayarak ona bakarken diğerleri gülüyordu ve Toven soğukkanlılıkla kartlarını topluyordu. Canning ona yaklaşarak, alaycı bir şekilde dudaklarını büktü. "Eminim sevgili arkadaşın hakkında bilgi almak için can atıyordun. Ne yazık."

Canning, derin düşüncelere dalmış gibi eliyle hafifçe çenesine vurdu.

"Bak ne diyeceğim," dedi Jellica'yı kucağından indirerek. "Eğer bana o öpücüğü verirsen, sırrımı yine de açıklayacağım. Hem de şimdi."

Briony nabzını parmak uçlarında hissediyordu. Sonra Toven alaycı bir şekilde güldü, şarap kadehini aldı, bir dikişte bitirdi ve kalkmak için müsaade istemeye hazırlandı.

Briony, karanlık bir kalede yitip giden Cordelia'yı düşündü. Mavi gözlerinin feri sönmüş, büyüsü yok olmuştu.

Hızla ayağa kalktı. Odada çıt çıkmıyordu. Aç gözlerle, ona sırıtan Canning'e doğru ilerleyen Briony'yi izliyorlardı. Toven'a bakmadan Canning'in kucağına oturdu ve başını aşağıya çekerek onu dudaklarından öptü.

Masada alkışlar ve tezahüratlar koptu. Canning'in gülümsediğini hissetti, sonra intikam alırcasına onun öpücüğüne karşılık verdi. Canning'in dudakları soğuk ve kauçuk gibiydi. Tam geri çekilmek üzereyken, Canning'in eli saçlarına kaydı, diğer eli ise uyluğuna inip tenini okşadı. Dudakları onun dudaklarının altında hareket etti, eli buklelerini kavrayarak onu sabit tuttu, sonra dilini ağzına sokmaya çalıştı.

Güçlükle de olsa başarmak üzereyken, Briony onu tüm gücüyle iterek kurtuldu ve ayağa kalktı. Canning ona sırıtarak başparmağını dudaklarına sürerken, odadaki gürültü yeniden başladı. Adamlar masaya vurup bağırmaya başladılar.

"Sırrını söyle, Trow?" diye tısladı gürültünün arasında Briony, ona dik dik bakıp ağzını silme arzusuna direnerek.

Canning odayı susturmak için elini kaldırırken dişleri gururla

parlıyordu. "Cordelia sık sık yer değiştiriyor. Geçen hafta Locklin Malikânesi'ndeydi, ondan önce de Makam Kalesi'ndeydi. Artık büyü gücü olmayabilir ama *kesinlikle* hâlâ iyi bir savaşçı."

Briony yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Odada bir yerlerden sesler geliyordu ama ne dediklerini anlayamıyordu.

Makam Kalesi ve Locklin Malikânesi. Moira Locklin, Makam'ın beşinci vârisiydi ama Briony, Locklin Malikânesi'nin nerede olduğunu bilmiyordu.

Sormak için sesini bulmaya çalıştığında biri bileğini tuttu, sırtına bir kol dolandı ve Toven onu odadan dışarı çıkardı.

Aslında onu itti. Oyun bitmişti. Birkaç kişi daha onları takip etti, nöbetçiyi geçip merdivenlerden indiler.

Toven sessizdi. Onu kapıdan geçirirken elini sertçe kalçasına koydu ama Briony onun öfkesini umursamadı. Aklında, öğrendiği tüm bilgiler ve hayal gücünün canlandırdığı, Cordelia'nın bir ipin ucunda asılı, bir şatonun zemininde kanlar içinde yatan görüntüleri dönüp duruyordu. Koridorda sersemlemiş bir hâlde yürürken Cordelia ile ilgili anılarını rafta, ait oldukları yere, kapalı bir kitabın arasına tıkıştırdı.

Dudakları hâlâ Canning'in dudaklarından dolayı garip ve kuruydu ve elbisesi çok dar geliyordu.

Toven onu dışarıya, kalabalığın sesine doğru yönlendirdi. Bir başka köşede, Ilana bir tepsi içkiyle bekliyordu. Briony yorgunluğundan sıyrıldı. Yine arenaya girecekti. Aklını başına toplaması gerekiyordu.

Bu hafta tribünde yerlerini almışlardı. Briony ve Toven bir banka oturdular, kızıl-sarı saçlı kadın Toven'ın yanına oturdu, Liam da diğer tarafınaydı. Briony, onlara gülümseyen kadına baktı.

Toven kolunu Briony'nin kalçasının arkasındaki bankın üzerine dayadı ve Briony kısa elbisesiyle bacak bacak üstüne atmak için elinden geleni yaptı. Akşamki olaylardan uzaklaşmaya başlamışken, sağından kalın bir ses duydu.

"Kalp kaynağının eskiden bir prenses olduğu doğru mu?"

Briony ve Toven, kızıl-sarı saçlı kadına baktılar. Aylarca Claremore'da onunla birlikte yaşamış, söz konusu prensesin çarşaflarını yıkamış olan kadındı bu.

"Onunla konuşmamalısın," dedi Liam, onun diğer tarafından, miskin miskin viskisini yudumlarken.

"Özür dilerim," dedi kadın, hâlâ Briony'nin yüzüne aç gözlerle bakarak. "Daha önce hiç prenses görmemiştim."

Briony ona bakarken, Toven onun artık prenses olmadığını mırıldandı. Bu o kadın değil miydi? Öyle olmalıydı.

Kadın dizlerinin üzerine çökerek Toven ve Briony'ye döndü. "Böyle bir ödülü satın aldığına göre çok zengin olmalısın," dedi cilveli bir şekilde.

"Öyle, kendisine sor," dedi Liam.

Kadın kıkırdayarak saçlarını savurdu. "O çok güzel, Efendi Toven." Kadın omzunu hareket ettirdi ve askılarından biri sanki büyü yapılmış gibi düştü. "Ve iki hafta önce onun hakkında söylediklerinizi... Onun ne kadar lezzetli olduğu hakkında..."

Toven içkisini dudaklarına götürdü, başını geriye eğerek hepsini içti.

Kadın bu fırsatı değerlendirerek dudaklarını yaladı, Briony'nin boynuna uzandı ve dudaklarını kendi dudaklarına doğru çekti.

Briony'nin kaşları kalktı, gözleri fal taşı gibi açıldı. Kadının dudakları Briony'nin dudaklarının üzerinde hareket etti, eli Briony'nin boynuna dolandı ve Toven'ın üzerinden vücutlarını birbirine yaklaştırdı.

Briony şoktan hareket edemedi. Bu... bu da neydi böyle?

Kadın parmaklarını Briony'nin boynuna sürtüp dilini çıkararak Briony'nin dudaklarının tadına baktı.

Sonra geri çekilip neşeli bir gülümsemeyle, "Lezzetli," dedi. "Bir ara onun tadına daha fazla bakmak isterim, Efendi Toven."

Briony kendine geldiğinde yanakları daha parlak bir kırmızıya dönüşmüştü. Liam içkisini dudaklarına götürürken donup kaldı.

Toven ise aralarında bir yay gibi gergin bir şekilde duruyordu ve bakışları sertleşmişti.

Kadın tekrar kıkırdadı ve sonra sanki onlarla hiç konuşmamış gibi Liam'ın kucağına geri oturdu.

Briony parmaklarını ağzına bastırarak son dakikada yaşadıklarına anlam vermeye çalıştı.

"Bence onların birbirlerini tatmasına izin vermelisin, Toven," dedi Lorne bir koltuk ötedeki yerinden. "Ne dersin?"

Toven hafifçe gülümseyip elini Briony'nin uyluklarına kaydırdı. "Kendi 'tatma' deneyimim için ilham aldığımı söyleyebilirim." Banktan kalkarken Briony'yi de kendisiyle birlikte kaldırdı. "Beyler," diyerek veda etti.

Briony onun arkasından sendeleyerek yürüdü ve bir zamanlar hizmetçisi olan kadının kendisine bir kez daha bakmadan Liam'ın boynunu öpmeye başlamasını izledi.

"Bu da neydi böyle?"

Çıkışa doğru yürürlerken gözlerini birden ona kızgın bir ifadeyle bakan Toven'a çevirdi.

Ağzını açtı. Sonra kapattı. "O... fazla canayakındı," diye cevapladı sonunda.

Toven onu bahçeye çıkardı ve Briony portalın olduğu yeri fark edinceye kadar başparmağını kesti ve eve gidecekleri portalı açtı. "Bu gece kurmak istediğin başka arkadaşlıklar var mı, Rosewood?"

Briony itiraz ederken onu içeri sürükledi.

Hearstlerin salonuna girdiklerinde onun kolunu bıraktı ve kapıdan çıkıp merdivenlere doğru yürüdü. Briony bir anlığına onun arkasından bakarak gözlerini kırpıştırdı, sonra öfkesine yenik düştü.

"Neden çıktık?" diye sordu, onun peşinden koşarak. "Henüz bitirmemiştik!"

"Bence bir gece için yeterince eğlendin," diye tısladı, merdivenleri çıkmaya başlayarak. Arkasından bakarken Briony'nin ağzı açık kaldı. "Canning'i öptüğüm için mi kızgınsın? Sence bu benim için eğlenceli miydi?"

Ondan birkaç basamak yukarıdaki Toven aniden arkasına dönerek, "Beni aciz duruma düşürdüğün için kızgınım," dedi.

Briony ona bakakaldı. "Dalga mı geçiyorsun? Canning o bahse, sen beni öpmeyi reddettiğin için girdi! İkimizi de aptal durumuna düşürdün!"

Toven çenesini kapattı. Tekrar merdivenleri çıkmaya devam ederek, "Öpüşmek fazla samimi bir eylem," dedi.

Briony'nin öfkesi âdeta içinden taşıyordu. Merdivenlerde onun peşinden koşarak, "Çok mu samimi? Diğer herkes öpüşüyordu! Sen bana yapıyor olmamız gereken çok daha samimi şeyler gösterdin!" diye bağırdı.

"Yani bu gece intikam mıydı? Zihnine izinsiz girdiğim için?" Toven sahte bir kahkaha attı. "Benden intikam almak için önüne gelenle flört mü edeceksin?"

"Kendini bir şey sanma," diye çıkıştı Briony. "O kadın..." Briony'yi tanımadığını söylediği yalanından bahsetmeli miydi, bilemedi. "Garipti," diye bitirdi, "ama Canning planlı bir hamleydi. Cordelia hakkında bir şeyler biliyordu..."

"Ah, evet," diye homurdandı Toven. Yüzü kızarmış bir şekilde ona döndü. "Eski arkadaşlarının bilgi toplama yöntemin hakkında ne diyeceklerini merak ediyorum, Rosewood."

Briony ona öfkeyle baktı. "Bana neler olup bittiğini söyleseydin, iğrenç arkadaşlarını öpmek zorunda kalmazdım!"

Toven'ın burun delikleri genişledi ve dönüp merdivenleri hızla çıkmaya başladı. "Bana sorduğun her lanet soruyu cevaplıyorum, Rosewood."

"Hiçbir şey anlattığın yok!" Topuklu ayakkabılarla onun peşinden koştu. "Bu akşam yemekleri için nasıl bir oyun planı yapmamız gerektiğini anlatabilir ya da o aptal Öpüşmeme Kuralı'nı bana söyleme nezaketini gösterebilirdin!"

Toven odasına doğru gitmek için köşeyi dönerken Briony peşinden gitti.

"Kural mı istiyorsun, Rosewood?" diye koridordan bağırdı, yatak odasının kapısını iterek. "Kendini arkadaşlarımın kollarına atma!"

"Siktir git, Toven!"

Toven ona ters ters baktı ve odasına girip kapıyı çarparak kapattı. Briony de onu takip etti ve kanını kaynatan öfkeyle yatak odasına girdi.

Topuklu ayakkabılarını çıkarıp, Toven'ın duyacağını umarak odalarını ayıran duvara fırlattı.

Elini tasmasına götürdü. Bu tasmadan ve temsil ettiği her şeyden nefret ediyordu. Üstelik *kaşınıyordu*.

Parmaklarıyla tasmayı çekiştirirken boğazının derinliklerinden bir çığlık attı... ta ki parmakları bir şeye değinceye kadar.

Boynundan ince bir kâğıt parçası düşerken şok içinde ellerini çekti.

Tüm vücudu kaskatı kesilmiş hâlde kâğıda bakakaldı.

Bir şeyin kenarından koparılmış, serçeparmağı genişliğinde bir parşömen parçasıydı.

Yavaşça eğilirken, kızıl-sarı saçlı kızın onu boynundan tutup ileri doğru çektiği anı düşündü... O hareket, oldukça dikkatini dağıtmıştı.

Altın tasmanın arkasına ince bir kâğıt parçası sıkıştırmak...

Briony'nin titreyen parmakları kâğıda uzandı ve onu ters çevirdi. O anda nefesi kesildi.

ejderha yok, Endişelenme

Kalbi göğsünden fırlayacak gibiydi.

El yazısı tanıdıktı ama onu gerçekten nefesini kesen kelime, büyük harfle yazılmış "Endişelenme*" idi.

Çocukken Rory'nin adını telaffuz edemediğinde ona böyle seslenirdi.

Bu takma adı bilen sadece dört kişi vardı. Kendisi, Cordelia, Didion ve Sammy.

Ve bu notu ona içlerinden biri yazmıştı.

---

* Briony'nin, küçüklüğünde kardeşine Rory yerine *Worry* diye seslendiğini belirtmektedir, *Worry* sözcüğü Türkçe'de endişelenmek anlamına gelmektedir. –*çn*

36. Bölüm

Briony bütün gece, aklında dolaşan olasılıklar ve ihtimaller yüzünden uyumadı.

Saatlerce el yazısını inceledi, Cordelia'nın *R* harflerinin şeklini hatırlamaya çalıştı, Didion'un ona yazdığı notları hatırlamaya çalıştı, Sammy'nin el yazısını hiç görmüş müydü acaba diye merak etti.

Ama harfler sıkışık ve titrekti, sanki o üç kelimeyi yeterince küçük bir kâğıda sığdırmaya çalışmak, harflerin şeklini tamamen değiştirmiş gibiydi.

Bunun yerine, notun ona nasıl ulaştığını düşündü. Kızıl-sarı saçlı kadının Biltmore dışındaki dünyayla çok sınırlı bir etkileşimi olmalıydı ama Briony, iki hafta önce Ilana'nın ona bir üzüm uzattığını hatırladı. Ilana, Biltmore Sarayı'nın kapısından giren herkese ulaşabiliyordu.

Peki, Ilana'ya notu kim vermiş olabilirdi? Sammy ve Didion dışarıdaydı. İkisi de Rory'nin takma adını hatırlamış olabilirdi. Canning'e inanacak olursa, Cordelia sık sık yer değiştiriyordu ancak Biltmore partileri hakkında çok şey biliyordu. Cordelia, Ilana ile nasıl iletişim kuracağını biliyor muydu?

Briony yatağına oturmuş, parmak uçlarının arasında tuttuğu kâğıt parçasıyla bahçeye düşen ilk güneş ışıklarını izliyordu. Siyah elbisesi hâlâ üzerindeydi. Yüzündeki pudra ve kremleri

temizlemezse Larissa'nın kızacağını biliyordu. Notu komodinin üzerindeki mücevher kutusuna koyduktan sonra kendini toparlayarak banyoya gitti.

Yüzünü temizledi, küvete oturdu ve daha büyük bir sorunu düşündü.

ejderha yok, Endişelenme

Ne kadar ilginç bir kelime dizisiydi. "Ejderha yok" birçok anlama gelebilirdi. Briony, ejderha hakkında en son ne zaman bir şey duyduğunu düşündü. Dün gece adamlardan biri ejderhanın Tampet Dağları'nda görüldüğünü söylemişti. Bomardi okulu ve Quill Malikânesi de oradaydı.

Ama ne kadar zaman önce görülmüştü?

Not, ejderhanın öldüğünü mü söylüyordu? Ejderha için endişelenme, o öldü.

Öyle olabilir miydi?

Peki, bunu kim bilebilirdi?

Briony banyodan çıktı, bornozunu giydi ve pencerenin önündeki koltuğuna geri döndü.

Daha fazlasını bilmesi gerekiyordu. Bir mesaj göndermesi, iletişime açık olduğunu göstermesi lazımdı.

Net olan bir şey vardı. Biltmore'a geri dönmeliydi. Ve bu da ancak o ve Toven birbirlerini öldürmezlerse mümkün olabilirdi.

Briony düşünceli bir şekilde uzun uzun çayını yudumladı. Dün gece Toven'ı üzen üç şey vardı: Canning'i öpmesi, yemek odasında rol yapmaya çalışması ve kızıl-sarı saçlı kadının ona yaklaşmasına izin vermesi. Briony, Canning hakkındaki görüşünü anlayabiliyordu ama bunu gerekirse hiç tereddüt etmeden yine yapardı. Toven bunun nedenini anlamak zorundaydı.

Öfkesinin geri kalanı ise hiç mantıklı değildi.

Gözlerini kapattı ve Toven Hearst'ün çözülmesi imkânsız bir bilmece olmasına karşı duyduğu öfkeyi bastırmaya çalıştı. Belki de onun öfkesinin temel nedenini anlamak, bunun bir daha olmaması için önlem almak kadar önemli değildi. Ne yapabileceğini ve ne yapamayacağını bilmesi gerekiyordu. Aksi takdirde Toven, Larissa'yı onun bedenine sokmaya çalışabilirdi.

Briony kaşlarını çatarak çay fincanına baktı.

Bu olamazdı. Hatalı olan Toven bile olsa, onunla barışması gerekiyordu.

* * *

Briony, düşüncelerini toparladıktan sonra Toven'ı bulmak için koridora bakındı. Onu birinci kattaki çalışma odasında buldu, kapısı hafif aralıktı. Birkaç kez kapıyı çaldıktan sonra cevap gelmeyince, parmak uçlarıyla kapıyı itti ve kapı geriye doğru açılırken nefesini tuttu. Toven masaya eğilmiş, yüzünde boş bir ifadeyle Hearst mührüyle bir zarfı mühürlüyordu.

Briony yutkundu ve çenesini kaldırdı. "Konuşabilir miyiz?"

"Konuşmak mı?" Toven iç geçirerek arkasına yaslandı.

Sadece Toven'ın içinde uyandırdığı o öfke, Briony kendini toparlayana kadar yeniden su yüzüne çıkmaya başladı.

Neredeyse Toven'ın çıkışını engelleyecek şekilde kapının eşiğinde durup, "Biltmore'da henüz başarılı bir akşam geçiremediğimiz gerçeği hakkında konuşmak istiyorum," dedi.

Toven gözlerini ona çevirdi. "Başarılı." Briony başını sallayınca, Toven'ın dudaklarının kenarı seğirdi. "Peki, başarılı bir akşam nasıl oluyor?"

"Sen söyle," dedi Briony sessizce. "İki kez gittim ve her iki seferinde de boğuluyormuşum gibi hissettim."

Toven'ın yüzünde bir şey belirdi, belki de suçluluk duygusuydu. Briony, gözlerini ondan ayırmadan devam etti.

"Biltmore partilerine gitmeye devam etmek istiyorum. Benim yerime başka birini götürmeni istemiyorum."

Toven ani bir nefes aldı. "Rosewood–"

"Ne kadar korkutucu ve iğrenç olsa da Biltmore eski arkadaşlarımı görebildiğim ve kendimi biraz daha az yalnız hissedebildiğim tek yer," diye devam etti, onun sözünü keserek. "Ve dış dünyadan az da olsa haber alabildiğim..."

Briony bir an duraksayarak dudaklarını ısırdı. Ona aldığı nottan ya da iletişim kanallarından bahsetmeyecekti. Hearstlerin

Mallow'a olan sadakatinden şüphelense de –"politik teminat" ifadesi hâlâ kulaklarında çınlıyordu– Toven'a güvenerek bu bilgiyi vermek için henüz bir nedeni yoktu.

"Bu partilerde aynı safta olmalıyız," diye ekledi.

"Peki, bunu nasıl yapmayı öneriyorsun?"

"Şey, öncelikle, gelecekte Canning Trow'u öpmekten kaçınmam gerekiyorsa, bu fedakârlığı yapabilirim," dedi kuru bir sesle.

Toven gözlerini devirdi. "Ne kadar da yüce gönüllüsün."

"Bence birbirimize karşı daha rahat olmalıyız," dedi hemen konuya girerek.

Toven'ın gözleri onunkilere kilitlendi, okunması imkânsızdı.

"Ben çok gerginim, sen ise çok... ürkek." Toven, ona karşı çıkacakmış gibi ağzını açtı. "'Samimiyet' konusunda," dedi umursamaz bir hareketle.

Toven ağzını kapattı ve Briony onun dikkatli bakışlarından gözlerini kaçırdı. "Bir durumla baş etmeden önce gerekli tüm bilgileri edinmeyi severim. Öpüşmekten hoşlanmadığını bilmiyordum." Briony gözlerini onun masasından ayırdı ve Toven'ın, arkasında bir noktaya bakmakta olduğunu fark etti. Yutkundu. "Sanırım Canning benim rahatsızlığımı fark etti."

"Ve bundan faydalandı," diye tamamladı Toven.

Briony onaylar gibi başını salladı. Derin bir nefes alıp notu hatırlayarak onu buraya getiren isteğini dile getirdi.

"Bu akşam benimle akşam yemeği ye," dedi. "Sadece ikimiz."

Toven'ın gözleri yüzüne kaydı. Çenesindeki kaslar hariç hiçbir yeri kıpırdamıyordu.

"Yemek..."

"Akşam yemeği." Briony başını salladı. "Biltmore'da sana göre iyi geçecek bir akşamın nasıl olacağını konuşmak istiyorum. Arkadaşlarını, aramızda olması gereken ilişkiye ikna etmek için ne yapmam gerektiğini tartışalım."

Toven boynunu kaşıdı ve Briony, onun yakasının altında pembe noktalar olduğunu gördü. "Bu akşam dışarıdayım."

Cevap hızlıydı. Briony gözlerini kıstı.

"O zaman yarın," dedi. Toven kıpırdanınca, Briony onun sunacağı mazereti kestirip attı. "Ya da herhangi bir gün, gerçekten. Programım tamamen boş."

Toven masasını delip geçecekmiş gibi bakarak, "Yarın," diye cevap verdi.

"Harika. Sadece ikimiz." Briony süre durakladı. "Larissa hâlâ evde değil, değil mi?"

Toven başını iki yana salladı.

Larissa'nın "ölü" olduğu süre boyunca nerede kaldığını sormak için yanıp tutuşuyordu ama devam etti: "Mutfakla ilgili her şeyi ayarlayacağım."

Toven kaşlarını kaldırdı ve biraz isteksizce, "Bu bir randevu o zaman," dedi.

Briony'nin kalbi hızla atmaya başladı ve yanakları kızardı. Onaylayıcı bir şekilde bir şeyler mırıldandıktan sonra kapıdan çıkarak merdivenlerden koşarak odasına gitti.

* * *

"Randevu" kelimesi kafasına âdeta yapışıp kalmış, ertesi akşam hazırlanmaya çalışırken telaşlanmasına neden olmuştu. Briony birkaç kez elbise değiştirdi, ikisi arasında gidip geldi, her ikisinde de bir kusur buldu. Ellerini makyaj masasındaki pudra ve kremlere uzattı ama sonra saçlarını omzundan sarkacak şekilde örgü yapmaya koyularak ellerini meşgul etti ve Toven Hearst için giyinmek gibi aptalca bir şeyi düşündüğü için kendine kızdı. Bu "randevu" değildi. Bu, Biltmore'a yapılacak başka bir gezi için hazırlıktı. Briony'nin Cordelia'ya, Sammy'ye veya Didion'a geri dönmesi ve Toven'ın ise şüpheleri uzaklaştırması gerekiyordu.

Saat sekize çeyrek kala, hazırlıkları kontrol etmek için yemek odasına indi. Ev, tam istediği gibi iki kişilik yer hazırlamıştı: biri masanın başında, diğeri ise solundaydı. Bir şişe kırmızı şarap servis edilmiş, servis tabakları sebze ve rosto ile donatılmıştı.

Acemice, masanın kenarındaki yerine oturdu ve sadece beş dakika bekledikten sonra Toven'ın ayak seslerini duyunca kapı-

ya döndü. O içeri girerken hızla ayağa kalktı ve bakışları onun koyu mavi düğmeli gömleğinde takıldı. Toven'ın gözleri masadaki şarap ve yiyecekleri taradıktan sonra tekrar ona döndü ve hızlıca örgülü saçlarını süzdü.

"Rosewood," diye selamladı ve masanın başındaki sandalyesine oturdu. Sanki esiriyle akşam yemeği yemek onun için çok doğal bir şeymiş gibi kendinden emin bir tavrı vardı.

Briony hızlıca başını sallayarak karşılık verdi. Yerine otururak peçeteyi kucağına yerleştirmeye odaklandı ve, "Günün nasıl geçti?" diye sordu.

Toven boğazını temizledi. "İyi. Seninki?"

"Harika, teşekkürler."

Briony kadehine uzanarak uzun uzun yudumlarken, sessizliği bozmak için bir şeyler düşünmeye çalıştıysa da başaramadı. Toven tabağını yemekle doldurduktan sonra servis tabağını ona doğru iterken dudakları ince bir çizgi hâlindeydi. Briony boynuna doğru yayılmaya başlayan sıcaklıkla çatal bıçağıyla oynamaya başladı.

Otuz altı saniye boyunca sessizce yemeklerini yedikten sonra, Briony artık dayanamayacak hâle geldi.

"Görünen o ki ikimiz de küçük sohbetlerden hoşlanmıyoruz ama iki saat boyunca sessizce oturup kalmak niyetinde değilim." Toven kaşlarını kaldırınca Briony yanaklarının kızardığını hissetti. "Daha soracak sorularım var. Ama sorulardan nefret ettiğini biliyorum."

"Sorulardan nefret etmiyorum."

"Seni farklı bir 'ruh hâline' sokuyorlar–"

"Hayır, sokmuyorlar. Beni farklı bir ruh hâline sokan *sen*sin."

Briony ona somurtarak baktı ve çatalını sertçe sebzelerine sapladı.

Toven şarabını yudumlarken Briony'yi inceliyordu. Briony meydan okurcasına büyük bir lokma aldı ve Toven'ın gözlerine dik dik baktı.

"Soruların neler, Rosewood?"

Briony ağzındakileri güçlükle yuttu. "Ilana kim?"

"Annesi bir Bomardi ama bir Eversun ile evlendiği için ailesi tarafından reddedildi. Denizaşırı bir ülkede büyüdü ve Evermore'un düşüşüne kadar orada yaşadı. Babası Mallow'a karşı örgütlenmeye başladığında, o da kaçırılıp Barlowelara verildi."

Briony'nin zihni tüm bunları sindirmeye çalışmaktan âdeta allak bullak olmuştu. "Peki, neden Biltmore'da ona bu kadar yetki verilmiş? Diğer Barlowe Kızlarından daha fazla özgürlüğe sahip gibi görünüyor."

"Gerçekten bilemiyorum." Toven, rostoyu küçük, eşit parçalara ayırdı. "Sanırım bunun nedeni işinde... oldukça iyi olması olabilir."

Briony'nin içini soğuk bir şüphe sardı. "Peki, tam olarak ne yapıyor?"

Toven'ın çatalı ağzına giderken yarı yolda durdu. "Evsahipliği yapıyor. Gülümsüyor. Flört ediyor ve şakalaşıyor. Görülmesi gerektiğinde görünüyor, görünmemesi gerektiğinde görünmez oluyor."

Briony rostoyu keserken dudaklarını büzdü. Bomardilerin kibri şaşırtıcıydı. Ilana gibi geçmişi olan bir kadına Biltmore'un anahtarlarını vermek ve onun odadan odaya istediği gibi dolaşmasına izin vermek korkunç bir ihmal gibi görünüyordu.

"Dövmeler. Finn ve sen Larissa'nın dövmelerinden nasıl kurtuldunuz?"

"Kurtulmadık." Briony ona gözlerini kısarak baktı ve Toven omuz silkti. "Kan arındırıcı bir büyü ve tamamen şans. İşe yarayacağından emin değildik. Anladığım kadarıyla, Larissa mülk sınırını geçseydi, dövmeyi silmek neredeyse imkânsız olurdu."

"Yani bu dövmeleri çıkarmanın bir yolunu bilmiyorsun."

"Bu tam olarak diğer Bomardilere sorabileceğim türden bir soru değil, hayır," dedi kuru bir şekilde. Yanağındaki bir kas seğirdi. "Büyük kaçış planını mı yapıyorsun, Rosewood?"

"Hmm," dedi Briony masumca, onun sorusunu duymazdan

gelerek. "Kart oyunu sırasında Javis Kalesi'nden kimlerin kaçtığını açıklamayı kabul etmiştin. Paylaşmak ister misin?"

Toven'ın lokmasını çiğnemesini izledi, küçük lokmalar alıyor, dudaklarını sıkıca kapatarak çiğniyor, o aristokrat çenesi tıpkı annesi gibi hızla hareket ediyordu.

"Billium Meers kaçmayı başardı."

Briony gözlerini kırpıştırarak bakışlarını onun dudaklarından ayırdı. "O hayatta mı? Savaş alanında öldüğünü sanıyordum."

"Görünüşe göre hayatta ve Javis'ten kaçmış. *Gazete* sayfasında bu konuda hiçbir şey yazmazdı. Böyle bir zayıflığı kamuoyuna duyurmazlardı."

Briony iki avucuyla peçeteyi sıktı ve rahatlayarak titrek bir nefes verdi. Sammy'nin babasıyla hiç anlaşamamıştı ama o, babasının güvendiği bir generaldi. Kaçması Mallow için büyük bir kayıptı.

"Nereye gittiğini biliyor musun?"

"Starksen'a." Şarabını içti ve Briony onun yutkunmasını izledi. "Orada Mallow için epey sorun çıkarıyorlar."

Briony ağzını silerken peçetesinin ardından gülümsedi. *Güzel.* Ona tekrar baktığında, dudaklarında hâlâ gülümseme vardı ancak Toven başka yere bakıyordu.

Briony derin bir nefes aldı ve akşam için planladığı ikinci yarıya hazırlandı. Şarap kadehini alıp iki büyük yudum aldı ve ayağa kalktı.

Toven bakışlarını hemen ona çevrildi. "Ne yapıyorsun?"

"Bence..." Sesindeki titrek tınıdan nefret ettiği için yutkundu, "bence pratik yapmalıyız."

Toven'ın çatal ve bıçağı tabağının üzerinde duruyordu. Gözü seğirdi. "Pratik."

"Birbirimize daha rahat davranabilmek için." Briony onun diğer tarafına geçerek şarap şişesine uzandı. Briony, Biltmore'da yaptığı gibi onun bardağını doldururken, Toven bir milim bile kıpırdamadı. Briony onun hemen yanında durdu ve Toven oturduğu yerde taş kesilmiş gibi dönüp ona bakmayınca, dudaklarını birbirine bastırdı. "Bence şimdi beni kucağına almalısın."

Toven çatal bıçaklarını masaya bıraktı ve derin bir nefes aldı. "Büyük planın bu mu, Rosewood?"

"Evet. İkna edici bir gösteri yapmak için daha rahat olmamız gerekiyor." Briony parmaklarını birbirine doladı. "İkimiz de biraz prova yapmalıyız–"

"Buna gerek yok."

"Katılmıyorum. Canning'in yaptığı numarayı gördün, ona sebep vermeye devam edersek yine deneyecektir."

"Bu fikir çok çocukça."

"Çocukça olan şey, bana dokunmaya dayanamaman!"

"Sana yeterince dokunuyorum, daha fazlasını istemen çok saçma–"

"Ve fiziksel olarak seni tiksindirdiğim çok açık olsa da–" Toven kuru bir kahkaha patlattı.

Briony'nin burun delikleri genişledi. "Yattığın kadınlara nasıl davrandığını bilmiyorum, Hearst ama bu senin samimiyet anlayışınsa, o zaman benim yapabileceğimden çok daha fazla yardıma ihtiyacın var."

Toven aniden elini kaldırıp Briony'nin kalçasını kavradı ve onu kucağına doğru çekti. Briony, çığlığını bastırıp masaya tutunurken kalbi deli gibi çarpıyordu. Onurunu korumak için çenesini kaldırdı ve düzgün oturabilmek için kıpırdanarak bir pozisyon bulmaya çalıştı. Uzun yün elbisesinin içinde dengesini sağlayabileceği bir pozisyon bulmak, ipek elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla olduğu kadar zordu.

"Şimdi ne olacak, Rosewood?" dedi ve Briony, Toven'ın sesinin göğüskafesinde titreştiğini hissetti.

Kulaklarının uçları yandı. "Sadece... normal davran. Sanki bu... normalmiş gibi." Boğazını temizledi ve masadaki yerine doğru uzanarak şarabını aldı. "Ben burada yokmuşum gibi yemeğini ye."

Toven uzun ve ağır bir nefes aldıktan sonra çatalını tekrar eline aldı. Bezelyelerine dikkatle bakarak tabağındaki sebzelerle oynamaya başladı.

Briony'nin, gözlerini nereye odaklayacağı konusunda birkaç seçeneği vardı. Garip bir şekilde yüzüne bakabilirdi. Yemeğiyle oynarken onu izleyebilirdi. Ya da en güvenli seçenek: Boynuna bakıp, gözlerinin önündeki pembe kızarıklığın yayılmasını inceleyebilirdi.

"Akşam yemeğinde ne sıklıkla kart oynuyorlar?" diye sordu yumuşak bir sesle ve yutkunurken boğazının hareket etmesini izledi.

"Belki iki haftada bir oynuyorlar. Belirli bir program yok," dedi.

"Peki, bu tehlikeli değil mi? Kadınların tanık olması?"

"Oldukça."

Briony kaşlarını çattı. Oyun sırasında, kızıl-sarı saçlı kadının her ayrıntıyı dinleyen kararlı bakışlarını düşündü. Barlowe Kızları sıkı bir denetim altında olabilirlerdi ama zengin bir bilgi hazinesine erişimleri vardı.

"Bana oyunu öğretmek için bir kitap bul. Zihin büyüsüyle herkesin kartlarını görebilirim."

"Sence nasıl sürekli kazanıyorum, Rosewood?"

Briony onun yüzüne bakınca birbirlerine inanılmaz derecede yaklaştılar. Toven Hearst şarap kadehinden bir yudum alırken Briony onun sonsuz bir sır kutusu olduğunu fark etti.

"Ah, nasıl unutabilirim," dedi sonunda. "İnsanların zihnine girme alışkanlığın vardı, değil mi?" Başını iki yana salladı ve iç geçirerek kadehine baktı.

Toven parmaklarıyla ritim tutar gibi masa örtüsüne vuruyordu. "Senin hatırladıklarının aksine Rosewood, geçen haftaya kadar zihnine hiç girmedim."

Briony gözlerini kısıp ona baktı. Bu olamazdı. Üçüncü sınıfta bacaklarındaki karıncalanmayı ve Didion'un bağcıklarını beceriksizce çözmeye çalıştığını biliyordu. Yalan söylüyor olmalıydı.

Kalp atışlarını sakinleştirip korktuğu soruyu sordu. "Peki, ne yapacağım?" diye devam etti. "Nasıl... rahatlayabiliriz?" Briony derin ve zorlu bir nefes aldı.

"Cuma günkü davranışın gayet iyiydi. Öyle devam edebiliriz."

"Tamam o zaman." Elini uzattı ve parmaklarını onun ensesindeki saçların arasında gezdirdi. Parmaklarını kafa derisi boyunca gezdirerek, pürüzsüz saç tellerinin parmak eklemlerinden geçmesine izin verdi.

Toven aniden kafasını geri çekti. "Ne yapıyorsun...?"

"Ah, Saçlara Dokunmama Kuralın da mı var?" Gözlerini devirdi. "Rahatla."

Briony'nin parmakları kulağının üzerindeki saçları okşarken, Toven titrek bir nefes verdi. Toven'ın çatalını tekrar eline aldığını ama hiçbir şey yapmadığını gördü. Saçlarını ipekmiş gibi okşayan Briony, kulağının üzerine eğildi ve parmak uçlarıyla kulağının etrafını okşadı.

Birçok gece, parmaklarını onun saçlarında böyle gezdirmeyi hayal etmişti.

Larissa'nın tavsiyesini hatırlayarak, parmaklarını hafifçe onun saç çizgisinin bittiği yere, ensesine kaydırdı.

Toven ürperdiğinde, Collin ve Lorne'un kendi kadınlarını yakınlarında tutup iskambil oyununu izlediklerini düşündü. Kızılsarı saçlı kadının Liam'ın boynuna masaj yapıp şans getirmesi için yanağına öpücük kondurduğunu, diğer Barlowe Kızlarının gülümsediklerini, erkeklerinin kulaklarına fısıldadıklarını veya boyunlarına sokulduklarını gördüğü anları hatırladı.

"Rahatla," diye tekrarladı alçak sesle. Yine parmaklarını kulağının üzerindeki saçlarının arasından geçirdi, sonra şaraptan pembeleşen boynuna doğru kaydırdı. Öne eğildi ve dudaklarını kulağının altındaki tenine bastırdı.

Toven, koluyla Briony'nin belini daha sıkı sarıp elini kaburgalarına koyduğu anda dünya bir anlığına dönmeyi bıraktı. Briony dudaklarını aralayıp onu tekrar öptü. Teninden nane kokusu yükseliyordu, yutkunduğunda boğazının dudakları altında titreştiğini hissetti.

Sonra ani bir hareketle ayağa kaldırıldı ve Toven da sandalyesinden kalktı.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye tısladı Toven.

Toven az önce onun dudaklarının olduğu yere, boynuna dokunurken Briony de dengesini kaybetmemek için masaya tutundu. Toven gözlerini ona dikerek ses çıkarmadan dudaklarını hareket ettirdi. Belki de Briony'nin onu kirlettiğini hissetmişti.

"Ben yapmam gerekeni yapıyorum," diye homurdandı. "Sakin olsan..."

"Bir erkeğin kucağına öylece oturup boynunu öpemezsin, Rosewood!"

Toven elini saçlarının arasından geçirirken Briony de sık nefesler alarak gözlerini kırpıştırdı.

"Neden olmasın? Biltmore'da da aynen böyle oluyor—"

"Orası *Biltmore*!" diye bağırdı. "Burası *benim evim*!"

Briony onun kapıya doğru yürümesini izlerken gözlerini kocaman açmıştı. "Senin sorunun ne? Biz prova yapıyoruz!"

"Bu kadar kalın kafalı olamazsın," diye mırıldandı Toven, yemek odasından çıkarken.

Briony onun peşinden koştu ve kapıda durdu.

"Henüz bitirmedik, Hearst! Yarın akşam yemeğinde seni bekliyorum!" Toven köşeyi dönünce Briony içinden küfretti.

Masaya doğru yürüdü, şarap kadehini kafasına dikti ve tabağındakileri bitirdi; ayrıca, daha sonra Toven evden isteyebilir diye onun tabağındakileri da bitirdi.

* * *

Briony, Toven'a akşam yemeği için resmi bir davetiye gönderdikten sonra, pazartesi gününün geri kalanını zihin bariyerleri oluşturarak geçirdi.

Toven'ın kucağında bir akşam yemeği daveti daha geçirmek için gayet hazırdı ve bunun gerekliliği konusunda onu ikna etmek için daha çok çalışacaktı. Onun teninin kokusu ve göğsünün yanına değen sıcaklığının neden olduğu dağınık düşüncelerini bir kenara iterek nasıl odaklanacağına konsantre oldu.

Saat sekize çeyrek kala, aşağı indi. Duvarın kenarındaki

koltuğa oturdu ve yemek masasından uzakta da rahat olmayı öğrenmeleri gerekip gerekmediğini düşündü. Toven Hearst ve koltuğun *çok yönlülüğü* ile ilgili görüntüler zihnini doldurunca, bu fikri hemen kafasından silip attı.

Saat sekizi beş geçe Briony, hâlâ şarap kadehine bakarak onun gelmesini bekliyordu fakat bu sefer daha az tepki vereceğine dair kendine güveniyordu. Saat sekizi on iki geçe, nihayet taşların üzerine sürtünen ayak seslerini duydu. Ona bakmak için başını çevirdiğinde, yetişkinlerin akşam yemeğine sürükledikleri bir çocuk gibi görünüyordu ve kötü vakit geçirmeye razı olmuş gibi bıkkın gözlerle suratını asmıştı.

"İyi akşamlar," dedi Briony neşeyle.

Toven tek kelime etmeden masaya oturdu. Oturduktan sonra Briony ayağa kalktı, Toven'ın şarabını doldurdu ve sanki itiraz etmesi için meydan okurcasına kararlı bir şekilde Toven'ın kucağına oturdu. Briony, tabağını kendine çekip şarabını yudumluyor, aynı zamanda mutfaktan başlangıç olarak gönderilen kanepeleri yiyordu. Bu sırada Toven'ın ifadesinde en küçük bir değişiklik olmadı.

"Bir sorum daha var," dedi ciddiyetle, sessizliği bozarak. Toven şarabını yudumlarken Briony'nin üzerine diktiği bakışları görmezden gelerek cevap vermedi. "Baban nerede?"

Bu soru karşısında Toven kaşlarını çatarak bardağını masaya geri koydu. "Sana bunu söyleyemeyeceğimi biliyorsun."

"Cuma günü bu bilgiyi kumarda kaybetmek üzereydin."

"Kazanacağımı biliyordum."

"Berabere kaldın. Bu kazanmak sayılmaz." Toven derin bir nefes alınca Briony onun kaburgalarının genişlediğini hissetti. "Sadece ülkenin adını söyleyecektin," diye devam etti, daha yumuşak bir ses tonuyla. "Bana bunu bile söyleyemez misin?"

Toven'ın gözlerinde bir anlık beliren ifade, Briony'nin afallamasına neden oldu. Ona her şeyi sorabileceğini söyleyen bir yumuşaklık görmüştü. Fakat şarap kadehini kaldırıp ona baktığında, o ifade yok olmuştu.

Belki de hayal etmişti.

"Güney Camly." Uzun parmaklarıyla beyaz masa örtüsüyle oynadı. "Tek bildiğim bu."

Juliana, Güney Camly başkanının kızıydı. Finola'nın strateji ve casusluk eğitimi aldığı yer de orasıydı; Finola'nın birçok bağlantısı ve tanıdığı da oradaydı.

"Artık orada mı kalacak?" diye sordu.

Toven başını onaylar gibi salladı. "Çok gerekli olmadıkça rahatsız edilmemesi gerekiyor." Briony sadece spekülasyon yaptığını bildiği için kaşlarını çattı.

Önceki akşamdan sonra onu fazla zorlamak istemediği için daha fazla soru sormaktan kaçındı. Toven şarabını bitirip yemeğini yerken sessizce kucağında oturdu ve öğrendiklerini zihninde sıraladı.

Briony, Toven'ın ne kadar az şey bildiği, dolayısıyla kendisinin bilgilerinin de kısıtlı olduğu gerçeğiyle yüzleşti ancak en azından bu da bir başlangıçtı. Onun yalan söylediğini veya ondan bilgi sakladığını hissetmiyordu. Daha da önemlisi, ikili ilişkilerinde ilerleme kaydediyor gibi görünüyorlardı. Akşamları zorlu başlamış olmasına rağmen kavga etmemişlerdi, bu da önemli bir gelişmeydi.

Bir sonraki gece, Briony yemeğini erken yedi ve şarabını çabucak bitirdi, bu da ona sınırlarını biraz daha zorlamak için ihtiyaç duyduğu cesareti verdi. Yemek boyunca Toven'ın yanına kıvrılıp, o sebzelerini karıştırırken parmaklarını saçlarında gezdirdi. Toven'ın, gözlerine her zamankinden daha uzun süre baktığını fark etti ve her seferinde göğsünde hissettiği heyecanı görmezden gelmeye çalıştı.

"Sence özel akşam yemeklerinde işler yine kontrolden çıkacak mı?" diye sordu. "Atmosferin daha sakin göründüğünü biliyorum ama..."

"Bu gayet iyi," diye sözünü kesti. "Burada yaptığımız," Eliyle ikisini işaret etti, "cuma günü için gayet iyi olacak."

Briony kaşlarını kaldırdı ancak çekincelerini kendine sakladı. Bu konuyu daha sonra konuşurlardı. Şu anda, ilerlemelerini bozmak istemiyordu. Aralarındaki ilişki hâlâ çok hassastı.

Hafta ilerledikçe, Toven onun dikkatini her zamankinden daha fazla dağıtmaya başladı. Sabahları, ona sokulmuş olduğundaki hisle uyanıyordu. Onun kokusuyla. Günün geri kalanında, haberleri tarama ve araştırmaya devam etme işlerine odaklanabilmek için sabahları meditasyon yapmaya daha fazla zaman ayırmak zorunda kalıyordu.

Ama geceleri, sadece ikisi kaldıklarında, onun rafını öne çekiyor, onu içine sakladığı kitapların canlı renkler ve desenlerle dolu sayfalarını açıyordu.

Geçmişte ona karşı hissettikleri düşünüldüğünde bunun tehlikeli olduğunu biliyordu ama güven inşa etme ihtiyacından başka bir çare göremiyordu. Arkadaşlık olmasa da onunla sağlam bir bağ kurmak istiyordu. Başka bir yol bulmak istemediğini söyleyen iç sesini duymazdan geliyordu.

Çarşamba günü, kucağında oturduğu yerden uzanarak onun tabağından bir şeyler aldı. Toven, son kalan patatesleri yemek için onunla kapıştı ve Briony uzandığında Toven çatalını onun parmaklarına batırdı. Briony gülümseyerek patatesi Toven'ın dudaklarına bastırdı. Toven ise gözlerini devirip yüzünü başka yöne çevirdi.

Serena Hearst ikisini o şekilde buldu: Briony oğlunun kucağında, Toven kolunu onun beline dolamış, Briony ona yemek yedirmeye çalışırken Toven başını dramatik bir şekilde bir yandan diğer yana çeviriyordu.

"Ah," dedi Serena.

Briony nefesini tuttu ve hemen Toven'ın kucağından kalktı. Toven ayağa fırlarken şarap kadehini devirdi.

"Biz..."

"Bu göründüğü gibi değil..."

"Sadece..."

"Kapıyı çalmak aklına gelmedi mi, anne?" dedi Toven.

"Vay," diye mırıldandı Serena; yüzünde beliriveren belli belirsiz gülümsemeyle Briony'nin yüzü kıpkırmızı kesildi. "Sizi bölmeyeyim."

"Hiçbir şeyi bölmüyorsun," dedi Toven hızla, neredeyse bağırarak.

Sandalyesini masaya doğru itmeye başladı, sandalye gürültüyle yerde kaydıktan sonra da sertçe itekledi.

"Hayır, hayır." Serena ellerini salladı. "Lütfen yemeğinizi bitirin. Israr ediyorum."

Briony ayakkabılarına bakakaldı, kalp atışları kulaklarında çınlıyordu. Toven'ın vücuduna temas ettiği her yeri suçluluk ve utançtan kaşınıyordu.

"Yemeğinizin geri kalanında iyi eğlenceler." Serena odadan çıktı ve Briony koridorda hafif bir kahkaha sesi duyduğunu sandı.

Serena köşeyi döner dönmez Briony başını ellerinin arasına aldı. "Aman *Tanrım,*" diye inledi.

Toven ayağa kalktı ve anlaşılmaz bir şekilde mırıldanarak izin istedi ve her yanına ateş basan ve suçluluk duygusuyla yanan Briony'yi yemek odasında yalnız bıraktı.

37. Bölüm

Cuma günü, artık tanıdık olan o yolu takip ederek avluya çıktılar ancak bu sefer Briony, onun adımlarına kolayca ayak uydurdu. Tasmasıyla elinden geldiğince oynamamaya gayret etse de notun cildini yaktığını hissediyordu.

O gün, o kadar küçük bir kâğıda kelimeleri sığdırmak için birçok deneme ve yanılmadan sonra, Briony en azından bir iletişim başlangıcı sayılabilecek bir şey yazabilmişti.

güvendeyim, Biney

Rory'nin, Briony'nin ismini telaffuz edemediği zaman ona "Biney" dediğini sadece Sammy, Didion veya Cordelia bilebilirdi. Bir dahaki sefere not verme fırsatı bulduğunda, araştırmalarından elde ettiği somut bir bilgiyi aktaracağına kendi kendine söz verdi.

Caspar Quill, Durlinglerden bahsetmişti ve Briony ne kadar uğraşsa da Hearst kütüphanesinde onlar hakkında hiçbir şey bulamamıştı.

Yansıtma havuzlarının bulunduğu bahçelerden geçerek giriş salonuna doğru ilerlediler.

Briony bu gece dar, mavi dantelli bir elbise giymişti, elbise bu kadar kısa olmasaydı neredeyse eski Bomardi modasını anımsatabilirdi.

Larissa yine onu hazırlamak için gelmişti ve bir saat boyunca

kendini başkanın kızı Juliana'ya dönüştürmüştü. Briony ve Toven, onun bu gece partiye katılabileceği konusunda hemfikirdi.

Yanık tenli elleriyle Briony'nin yüzüne pudra sürerken Briony ona, "Toven, senin yanında rahat davranmaya başlamadan önce fiziksel temastan kaçınıyor muydu?" diye sordu.

Juliana'nın yüzüne bürünmüş Larissa, yaptığı işi bırakıp kaşlarını kaldırdı. "Ne?"

"Ensesindeki saçlarıyla oynamamı sevmiyor. Ve boynunu öpmeye çalıştım ama beni kucağından itti."

Larissa başka birinin gözlerinden ona baktı ama yüzünde aynı inanmaz ifade vardı.

"Yani, acaba sadece fiziksel temastan mı hoşlanmıyor, yoksa–"

"Bununla uğraşamam." Larissa fırçaları bir kenara atıp Briony'yi kendi başına bırakmıştı.

Kapıya vardılar ama onları karşılayan Ilana değildi. Büyük göğüslü, kızıl saçlı bir kadın Toven'a gülümserken Briony'ye bakmadı bile.

Onlara peri şarabı ikram etti, o kadar. Toven'a misafir formu vermeden perdeyi açtı.

Briony, Phoebe'yi giriş salonunda Carvin'in kolunda gülümserken buldu. Carvin ise elini onun belinden aşağıya doğru kaydırıyordu. Ama Briony'nin ilgisi başka yerdeydi, gözleri fal taşı gibi açılmış, kızıl-sarı saçlı kadını arıyordu. Odayı iyice inceleyemeden Toven onu dolambaçlı merdivenlerden yukarı çıkardı ve güvenlik kontrolünden geçerek yemek odasına götürdü. Briony hayal kırıklığını bastırdı ve ona iletmesi gereken nottan bahsetmemekle hata yapıp yapmadığını düşündü.

İlk fark ettiği şey, Liam'ın söylediği bir şeye neşeyle gülen Finn Raquin ve onun arkasında duvara yaslanmış, Juliana kılığındaki Larissa oldu. Gözleri Liam'ın sandalyesinin arkasına kaydı ve şarap kadehini doldurmak için sessizce bekleyen başka bir Barlowe Kızı gördü. Etrafı taradı ama odada hâlâ o kadından hiçbir iz yoktu. İçindeki hayal kırıklığı daha da ağırlaştı.

"Sakin ol, kalbim," diye bir ses duyuldu, kapı arkalarından kapandığında ve Briony döndüğünde Canning Trow'un ona dramatik bir şekilde eğilerek selam verdiğini gördü. "Leydim yaklaşıyor."

Briony, rolünü oynamaya hazır bir şekilde gözlerini aşağıya indirdi.

"Ah, canım," diye mırıldandı Canning, "Toven geçen haftadan sonra seni güzelce patakladı mı? Bizim oğlan asla paylaşmayı sevmez. Neden kucağıma gelip eğilmiyorsun, böylece seni öperek iyileştirebilirim?"

Toven koltuğuna otururken genç adamlar gülüştüler. Toven'ın çenesi hafifçe gerildi, sonra gevşeyip gülümsemeyi başardı. Pencerenin önüne geçtiğinde, sol tarafa, Finn'in sandalyesinin arkasında duran Larissa'ya baktı.

Larissa'nın taklit ettiği genç kadın ufak tefek ve gençti. Gözlerini yere indirmişti, ince bileklerini itaatkar bir şekilde karnının önünde kavuşturmuştu. Briony, bunun ne kadarının rol, ne kadarının Larissa'nın büyüye yoğunlaşmasından kaynaklandığını bilmiyordu.

Briony, şüphe çekmemeye kararlı bir şekilde gözlerini ondan ayırdı. Sekiz kadın öne çıkarak kristal kadehlere şarap doldurdular ve Briony duvara yaklaşamadan, Toven kolunu onun beline doladı ve onu kucağına oturması için yönlendirdi. Finn'in onlara dramatik bir şekilde kaşlarını kaldırması dışında, kimse bu konuda tek kelime etmedi. Briony, yaptıkları "pratiklerin" karşılığını aldığı için oldukça memnundu ancak Collin hemen Toven'ı taklit ederek Cecily'yi göğsüne yaslayınca, Cecily için üzülerek bir an suçluluk duydu.

Küçük dantel elbisesiyle bacak bacak üstüne attı ve dizlerini Toven'ın beline doğru eğdi. Toven sol kolunu Briony'nin beline doladı ve koltuğun koluna sıkıca tutunmak yerine onu kendine çekti. Briony kucağında hareket edip boynuna sokuldu ve parmaklarıyla Toven'ın ensesindeki saçlarla oynarken, Toven hiç kıpırdamadı. Başarısından dolayı Briony'nin başı dönüyordu. Tahmin ettiği gibi, birlikte geçirdikleri zaman buna değmişti.

İlk yarım saat, masadaki konuşmalarda dikkatini çeken hiçbir şey olmamıştı. Ama sonra Liam, diğerlerini bastıran bir sesle, "Bu gece Yaz Topu var," dedi, çatalını havada tembelce çevirerek.

Masadan ilgi dolu bir mırıltı yükseldi. Briony, bunun ne anlama geldiğini merak ederek gözlerini Liam'a dikti. Yaz Topu genellikle öğlen saatlerinde patlardı.

Toven'ın uylukları onun uyluklarının altında gerildi. Briony parmaklarını onun saçlarına geçirerek kafa derisini dairesel hareketlerle ovuşturdu.

"Akşam yemeğine ve gösteriye bayılırım," dedi Canning ve masa kahkahalarla çınladı.

Toven'ın eli Briony'nin kalçasını sıkınca Briony'nin tüyleri hoş bir hisle ürperdi. Briony kendini toparlayarak yeniden odaklandı. Daha acil meseleleri vardı, örneğin bu yeni etkinlik, kızıl-sarı saçlı kadını bulmak için gereken süreyi kısaltacak mıydı?

Konuşarak ve gülerek saatlerce oturmuş olmalarına rağmen, yemek odasında oldukça sakin bir akşam geçiriyorlardı.

Sonra bir çan sesi yemek odasında yankılandı, müziği kesti ve şaşıran insanların çıkardığı gürültü kesildi. Briony başını kaldırıp sesin kaynağını aradı. Duvardaki saat gece yarısına çeyrek kalayı gösteriyordu.

Erkekler alkışlayarak içkilerini aldılar, kadınlarını kendilerine çektiler ve ellerini ovuşturdular.

Toven onu kendinden uzaklaştırırken, vücudundaki tüm gerginlik geri dönmüştü. Finn, Juliana kılığındaki Larissa'yla göz göze geldi.

"Ne oldu?" diye fısıldadı Briony, Toven'a.

Toven uyaran bir tavırla başını iki yana salladı ve diğerlerinin peşinden merdivenlerden inerek giriş salonuna doğru gittiler. Briony, kızıl-sarı saçlı kadını aramaya devam ederek avluya çıkan çıkışlara doğru yönelen kalabalığı taradı.

Elini tasmasına götürüp düzeltmek istedi ama kendini tuttu. "Bize içecek bir şeyler alacağım," dedi Toven, Finn ve Larissa'ya. "Dışarıda görüşürüz."

Briony, Toven onları koridora doğru yönlendirirken ona döndü. Bir şey sormak için ağzını açtıysa da Toven ona, "Yapma," diye fısıldadı. "Bana güven."

Toven onları kalabalığın içinden geçirip aniden sola, portaldan geçebilecekleri bahçelere doğru yöneldiğinde, Briony'nin kalbi kulaklarında çarpmaya başladı.

"Bu kadar erken mi gidiyorsun, Toven?"

Briony'nin kanı dondu. Toven onun yanında hareketsiz kaldı. Arkalarını döndüklerinde, orada kimi göreceklerini zaten biliyordu.

Veronika Mallow'un üzerinde uçuşan koyu mor bir elbise vardı. Saçları sıkıca arkaya toplanmıştı, bu da yüz hatlarını genç bir şaşkınlık ifadesine büründürüyordu. Yanında iki Bomardi muhafız duruyordu.

Toven derin bir reverans yaptı ve Briony de bir an durup meditasyonlarını düşünerek Toven'ın yaptığını yaptı.

Zihninde, aldığı notu yıpranmış bir kitabın sayfaları arasına sıkıştırdı ve rafın en arkasına itti. Boş bir sayfaya Larissa'nın adını yazdı ve kitabı kapatıp sıkıca kilitledi.

Ayağa kalktığında, Mallow'un siyah gözleriyle karşılaştı.

"Özür dilerim, hanımefendi," dedi Toven. "Biraz fazla heveslı davrandım... yalnız kalabileceğimiz bir yer bulmaya çalışıyordum." Sesi baştan çıkarıcı bir şekilde alçaldı.

Mallow gülümserken gözleri hâlâ Briony'nin üzerindeydi.

"Henüz gidemezsin," dedi kararlı bir sesle. "Gösteri için bana katılmalısın."

Toven başını eğdi. "Bu benim için bir onurdur, hanımefendi."

Mallow, muhafızlarına bir şeyler fısıldadı ve kendisini takip edip etmediklerini kontrol etmeden arkasını döndü.

Briony, Mallow'un zihninde görmesini istemediği tüm düşünceleri bastırmaya çalışırken başı dönüyordu.

Toven kolunu onun beline doladı ve onu kendisiyle birlikte ileri doğru çekti.

Soğuk avluya çıktılar ve Briony, Toven'ın taş gibi, ifadesiz

yüzüne baktı. Tepenin eteğinde toplanan kalabalığın içine doğru yürürken, göğsünde soğuk bir dehşet hissi uyanmaya başlamıştı. Avlu ufka bakıyordu; mavi pelerinliler ve titreyen kalp kaynaklarıyla doluydu.

Toven onu Mallow ve muhafızlarının peşinden götürürken kalabalık onlara yol açtı ve saygıyla geçmelerini izledi. Briony, nottaki "ejderha yok" kısmını merak ederek gökyüzüne baktı. Canavardan hiçbir iz yoktu. Bu gece, yakasının altındaki not onu rahatsız ediyordu ve planından vazgeçmeyi düşündü. Mallow'un burnunun dibinde mesajlaşmak çok mu tehlikeli olurdu?

Mallow'un mor pelerini onu üç basamak yukarıdaki platforma kadar izledi, Toven ve Briony de aynı şeyi yaptılar. Cohle, Gains ve Quill oradaydı. Mallow'a derin bir reverans yaptılar ancak gözleri Briony'yi açgözlülükle süzüyordu.

Platformdaki tek kalp kaynağı oydu.

Ama yüksekte duranlar onlar olsa da platformun kurulmuş bir sahne olmadığını fark etti. Briony solunda, sarayın önündeki kalabalığa doğru yönlendirilen bir ışık gördü.

Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Kızıl-sarı saçlı kadın kalabalığın önünde, şehre bakan çıkıntının kenarında duruyordu.

Briony nefes nefeseydi, şaşkınlıktan donakalmıştı. Etrafındaki sesler bir anda yok olmuştu.

Kadın yırtık pırtık bir gecelikle ayakta duruyordu, elleri büyüyle önünde bağlanmıştı. Çenesini kaldırmış, dudakları hızla hareket ederek bir şeyler mırıldanıyordu. Solunda, aynı renkte bukleleri olan bir çocuk titreyerek duruyordu. On sekiz yaşından büyük olamazdı; kızıl-sarı saçlı kadının kardeşiydi. Rory'nin ordusuna katılmıştı. Orduya katılan ve büyücü olmayan tek kişiydi.

Briony, cildiyle altın tasma arasına sıkıştırılmış notu düşündü. Kadın yakalanmış mıydı? Tasmalarla ne yaptığını bilen biri mi vardı? Briony gerildi –biri onu da mı yakalamaya geliyordu?– ve Toven'ın onu uyarırcasına sıkan eliyle ürperdi.

Bir adam göründü ve alkışlar tüm şiddetiyle Briony'nin kulaklarına doldu. Açık artırmadan tanıdığı Bay Vein'di bu. Vein dişlerini göstererek gülümsedi ve sesini yükselterek kalabalığı selamladı.

"Hanımefendi Mallow'a," diye bağırdı, elini platforma doğru kaldırarak. Kalabalık, "Sonsuza dek hüküm sürsün," diye yanıtladı.

Mallow, elleri önünde kavuşturulmuş hâlde, vakur bir ifadeyle duruyordu.

"Karşınızda, Hanımefendi Mallow'un hükümdarlığına ihanet eden biri duruyor," dedi Vein. "O ve kardeşi, *büyü yeteneği olmayan* iki hizmetçi," kalabalık homurdandı, "burada, hanımımızın iktidarının göbeğinde, onlara verdiğimiz her şey karşısında nankörlük ettiler."

Briony'nin kulaklarında yuhalama ve tükürme sesleri çınladı. Toven arkasında duruyordu, eli hâlâ dirseğindeydi.

Briony ne olacağını biliyordu. Kadın ve kardeşi, herkese ibret olsun diye burada, herkesin önünde idam edilecekti. Briony kalabalığın içinde birini, herhangi birini aradı. Dönmeye çalışırken dizleri büküldü ve Toven'ın eli yine onu sıkıca tuttu.

Gözleri sonunda, bir tepside içecekleri dağıtan ve zoraki bir şekilde gülümseyen Ilana'ya takıldı. Ilana ileri doğru bakarken, gözlerinde yeterince hızlı gizleyemediği bir hüzün belirdi. Briony düşünmeden parmaklarını yine tasmasına götürdü ve kızılsarı saçlı kadına tekrar baktığında, kadın onunla göz göze geldi.

Briony elini hızla indirdi ve kalbi parçalandı. "Büyü yeteneği olmayan bu pislik," diye devam etti Vein, "ona verdiğimiz şeylerin değerini bilmedi. Onu ve kardeşini dünyamıza kabul ettik. Bize hizmet etmelerine izin verdik. Peki, o bize nasıl karşılık verdi?"

Briony nefesini tutarken kızıl-sarı saçlı kadının, bir Ilana'ya bir kendisine baktığını gördü. Sağında Mallow'un varlığını bir yağ gibi hissedebiliyordu.

"O isyancılarla iletişim kuruyordu!"

Kalabalık tısladı. Briony hızla Mallow'a baktı. Dudakları memnun bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

"Kapıda yakalandı! Sadece düşmanla konuşmakla kalmayıp kardeşinin kaçışını da ayarlıyordu!"

Kalabalık alaycı bir şekilde yuhaladı. Tasmasının altına sıkıştırdığı not, Briony'nin cildini yakıyordu. Bu kadın ve kardeşi, sırf isyancıların iletişim kurmasına yardım ettiği için ölmek üzereydi. Sırada Briony mi vardı? Mallow'un yanında bu platformda durmasının sebebi, sahnede öldürülecek olması mıydı?

"Hanımefendi Mallow!" diye seslendi Vein. "Bu fahişe ve kardeşine nasıl bir ceza vereceksiniz?"

Mallow'un soluk teni ayışığında parlıyordu. Briony, onun hareket eden çenesini izlerken, keskin hatları olduğunu fark etti.

"Ölüm. Acı dolu bir ölüm."

Bomardiler çığlık attı ve alkışladı.

Briony'nin dünyası sarsıldı ve Toven'ın belini sabitleyip onu dik tuttuğunu fark etmesi birkaç saniye sürdü.

Kanı beynine hücum ederken bir düşünce netleşti: Mallow, tasmasının altında bir not olduğundan şüphelenseydi, tasmaların bu şekilde kullanıldığını öğrenen birileri olsaydı, her kalp kaynağının girişte aranacağı kesindi. Biltmore'daki partiler sona ererdi.

Bu kadının cezalandırılmasının, Briony'ye verdiği notla hiçbir ilgisi yoktu. Briony, kızıl-sarı saçlı kadına baktığında, gözlerinin Ilana ve kendisi arasında gidip geldiğini gördü. Kardeşi yanında ağlarken, kadının gözlerinde yoğun bir duygu vardı.

Ilana, Briony'nin durduğu platformun dibine doğru yürüdü.

Kızıl-sarı saçlı kadın, kardeşine döndü ve hızlıca, duyulmayacak kadar alçak sesle bir şeyler söyledi. Kardeşi ciddiyetle başını salladı, parlak gözleri kız kardeşininkinden hiç ayrılmadı.

Onlar hizmetkârdı. Büyücü değillerdi. Bu korkunç olaylara sebepsiz yere dâhil olmuşlardı. Her şeye rağmen o gece bu kadın masanın altında, cam kırıkları dizine batarken, Briony'nin elini tutmuştu. O notu ona ulaştırmak için her şeyi riske atmıştı. Tıpkı küçük kardeşini korumak için her şeyi riske attığı gibi.

Briony gözlerini kaçırdı, gözyaşlarının akmasını engellemek için hızla gözlerini kırpıştırdı. Kalabalığın içinde, gümüş tasmalı

kadınlar donakalmış, çoğunun yanaklarından sessiz gözyaşları akıyordu.

Çılgın bir tezahürat dikkatini tekrar öne çekti. Bir top ileriye doğru yuvarlandı.

Yazın her öğlen saatini bildiren eski savaş topu, iki kardeşe doğru yavaşça dönünce, Briony dehşete kapıldı.

"Hayır!" diye boğuk bir sesle bağırdı ama her yer çok gürültülüydü; hem zihninde hem de dışarıda.

Bir çift el beline yerleşti. Omuzlarına sert bir göğüs dayandı.

Vein sesini tekrar yükseltti. "Bayan Mallow'un iradesine direnmenin ne kadar aptalca olduğunu kanıtlayalım. Önce çocuğu alıp ablasına izlettireceğiz."

Briony olduğu yerde donakmıştı, güçlükle nefes alıyor, Mallow ise onun paniğini izliyordu. Briony başka yere baktı ve bir el belinden kalkıp çenesini geri çevirerek top nişan alırken onu karşıya bakmaya zorladı.

Sert bir çenenin şakağına dayandığını hissetti. Sıcak bir nefes elmacıkkemiklerine yayıldı.

"Sakin suları olan bir göl var," diye fısıldadı Toven. "Göl, bir dağ silsilesi ile çevrili. Suları derin ve gizli sırlarla dolu ama sakin."

Gözlerini kırpıştırdı, bacakları titriyordu, onun sözlerini dinlerken nefesinin düzeldiğini hissetti. Toven'ın elleri karnına doğru kaydı ve onu kendine doğru çekti.

Topu ateşlediler ve paniğinin, gölün üzerindeki bir yaprak gibi uçup gittiğini hissetmeye başladı.

Onlar geri sayarken avluda çığlıklar ve ayak sesleri yükseldi. "Zihnini bir kütüphane olarak düşün. Raflarca roman, dergi ve biyografi," dedi ses yatıştırıcı bir tonda. "Bu an için boş bir raf bul."

Briony bir kitabı öne çekti, zihni önündeki andan kopuyordu.

Bir patlama, ayaklarının altındaki taşları salladı. Briony, az önce çocuğun bulunduğu yerin dumanla kaplandığını ve parçalandığını, ablasının üzerine kanlarının sıçradığını ağzı açık bir şekilde izledi. Top yeniden dolduruldu.

"Elinde boş bir kitap var. Parmaklarının arasında boş sayfalar var. Bu ânı kitaba yaz. Ona bir başlık ver."

Zihni, *Kızıl-Sarı Saçlı Kadın* diye bir başlık buldu. "Sayfaları doldur ve kitabı kapat."

Top kadına nişan aldı. Kadın yavaşça gözyaşları döküyor, gözyaşları kardeşinin kanıyla karışarak boynundan pembe damlalar hâlinde süzülüyordu.

"Onu bir köşeye it. Yığınlarca metin ve romanın arasında kaybolmasını sağla."

Zihninde bir kitabın sayfaları kapanıyordu. Kitap kilitlendi. Briony derin bir nefes aldı, parmak uçlarına kalkarak kitabı ulaşamayacağı kadar yüksek bir rafa itti. Uzun parmaklı bir elin en üst rafa ulaşmasına yardım ettiğini hayal etti.

Bir top ateşlendi.

Ağlayan bir kadın vardı.

Kalabalık tezahürat yaparak saniyeleri saydı.

Kadın başını gökyüzüne doğru çevirdi ve çığlık attı. Duman, kan ve öfke bulutunun içinde kayboldu.

Briony belindeki ellerin onu geriye doğru çekerek platform merdivenlerinden indirdiğini hissetti.

Gümüş tasmalı güzel bir kadın, kadehlerle dolu bir tepsi ile son basamakta duruyordu. Briony'nin zihni boşalmıştı. Kadın ona bir şey ifade etmiyordu.

"Efendi Hearst, size bir şey getireyim mi?"

"Teşekkürler, Ilana. Biz çıkıyoruz."

Ilana. Bu isim ona tanıdık geliyordu ama zihninde açılmayı reddeden kitaplar vardı.

Briony'nin vücudu öne doğru sarsıldı, midesi altüst oldu, yüzü yere çarpmak üzereydi.

"Ah!" Ilana, yere çarpmadan hemen önce onu yakaladı. "Bayan Rosewood, dikkatli olun."

İki parmak Briony'nin boynunda kaydı. Bir kâğıt parçası çıkarıldı. Oraya nasıl girmişti ki?

"İyi akşamlar, Efendi Hearst."

Kollar yine onu sardı, çığlık atan fanatiklerin, kurtların ve diğer canavarların yanından hızla geçirdi. Onu kumlu bir tepeden aşağı çekerek indirdi.

Bir geçit açılırken gerçeklik yırtıldı ve soluk saçlı bir adam onu boşluğa doğru çekti.

Boşluğa doğru bir adım attı ve koyu renkli ahşap bir yatak ve düzgünce sıralanmış biblolarla dolu, gri ve gümüş renkli bir yatak odasına girdi.

Arkasını döndü, kitap rafları sallanıp büküldü ve Toven Hearst yatak odasında önünde duruyordu.

Ellerini Briony'nin çenesine koyarak gözlerine baktı. "Bana bak."

Briony gözlerini kırptı ve kitap rafı yere düştü.

Tüyleri diken diken oldu, nefes nefeseydi ve gözyaşları yanaklarından sel gibi akıyordu. Hıçkıra kıçkıra ağlarken elleriyle Toven'ın dirseklerini kavrayıp uzaklaşmasını engelledi.

Nasıl olduğunu bilmeden göğsüne yaslandı, alnı Toven'ın göğsüne değiyordu. Hıçkırıkları vücudunu sarsıyordu. Toven kollarıyla onu sardı.

Karnında keder, öfke ve umutsuzlukla dolu, top mermisi şeklinde bir delik vardı.

Toven tek kelime etmedi, sadece ona sarıldı.

Sonunda bitkin düştüğünde geri çekilerek ondan uzaklaştı. Yüzünün kızardığını, şiştiğini ve ıslandığını biliyordu. Ama Toven, ona o kadar içten bir duyguyla bakıyordu ki kendini savunmasız hissedemedi.

"Yaptıklarının bedelini ödeyecekler," diye yemin etti Briony, boş ve titrek bir sesle.

Toven gri gözleriyle ona bakıyordu. Bir tutam bukleyi Briony'nin kulağının arkasına itti. Ve başını onaylarcasına salladı.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Aziz dostum,

Mahkeme, sunumundan çok memnun kaldı. Yakında herkesin ağzında Vindecci ismi dolaşacak ama herkesten önce benimkinde...

Konsepti anladığımı düşünüyorum ancak mahkeme üyelerinden bazıları ifadelerinle ilgili sorular sordular. "Büyücünün kendi zihni, onun kalp eşi olabilir." Etkileyici sözler ancak belki de bu ifadeyi gözden geçirmelisin. Bazıları zihin büyüsünü öğrenmek için ne gerekeceğini merak etmeye başladılar ve tembelleşiyorlar. Barden Trow, "kalp eşi"ni insanileştirme konusunda şimdiden sorular sormaya başladı.

Sevgili dostum, insan zihnini "kalp eşi" olarak sunma. Barden ve diğerleri seni yanlış anladılar. İnsan kalbinin de kalp eşi olup olamayacağını sorguluyorlar... ve biliyorum ki senin amacın bu değildi. Teorini tekrar sunarken, kalp eşlerini sunumdan tamamen çıkar.

Çabuk dön. Mahkeme bu kadar hareketli olduğunda korkuyorum.

–İMZASIZ MEKTUP, VINDECCI'NİN EŞYALARI ARASINDA BULUNMUŞ, KAYIT SONRASI YAKLAŞIK 1515 YILI, DİĞER ADIYLA VÖ (VINDECCI ÖNCESİ) 0 YILI CİVARI

38. Bölüm

Dört yıl önce...

"Barta'da bir kavga çıkmış. Bir köylü ölmüş."

Briony kahvaltısını yaparken, *Gazete* sayfasını okuyan Rory'ye baktı. "Barta mı?" Kaşlarını çattı. Barta, iki krallığın sınırında bulunan bir dağ köyüydü. "Ölen Eversun mı, Bomardi mi?"

"Eversun," dedi Rory.

Briony sandalyesine yaslandı. Bomardi okulundaki odalarındalardı, yaz gündönümü tatiline sadece birkaç gün kalmıştı. Bomardi öğretmenleri, ölüm cezası tehdidiyle Eversun çocuklara zihin büyüsü öğretmeyi reddettikleri için baharda başlayan okul yılından bu yana zorlu birkaç ay geçmişti.

Rory ona baktı. "Onu öldüren bir Bomardi'ymiş." Briony parmaklarını masaya hafifçe vurarak derin düşüncelere daldı. "Sence bu durum bir şeyleri değiştirir mi?" diye sordu Rory.

Briony ona gülümsedi. "Hayır. Eminim babam bir elçi gönderecek ve her şey yoluna girecek." Saate baktı. Sınıflarına inme zamanı gelmişti ve beşinci sınıflar önceki yıllara göre daha üst katlarda eğitim görseler de oraya inmek yine de kalabalık nedeniyle çok zor oluyordu.

Rory ve Briony, dersin başlamasına iki dakika kala sınıfa girdiler. "Milis güçleriniz dikkatsizleşiyor, Majesteleri," dedi Liam Quill otururken. "Bugün Bomard'da bir Eversun askerin bir sivili öldürdüğünü duydum."

Briony sandalyesinde dönerek ona baktı. "Aslında ölen bir Eversun'dı. *Senin* insanlarından biri onu öldürdü."

"Mümkün değil," dedi Toven, Liam'ın yanındaki sandalyeye otururken. "Zihin büyüsünün ne kadar dengesiz olabileceğini bilirsin, Liam." Gözlerini Briony'den ayırmadı. "Bir Eversun muhtemelen çayını ısıtmaya çalışırken köyü ateşe vermiştir."

"Bu çok abartılı bir yorum," dedi Briony, önüne dönerek.

Öğretmen sınıfa girdi ve derse başlamak üzereyken, dağ silsilesine bakan pencerelerden bir tırmalama sesi geldi.

Tüm gözler pencere camına döndü ve cama pençelerini sürten, kanatlarını çırpan ve ciyaklayan büyük bir şahin gördüler.

Toven ayağa fırlayınca oturduğu sandalye gürültüyle yere sürtündü.

"Bu babanın kalp eşi mi?" diye sordu Larissa.

Toven pencereye doğru iki adım attı ve sonra dağ sarsılıp titredi. Ayaklarının altındaki zemin sallanırken cam parçalandı.

Oda çığlıklarla doldu ve Briony, yüzünü camlardan korumak için elini kaldırdı.

İnsanlar koşuyordu. Rory, Cordelia'yı koruyarak onunla birlikte dışarıya fırladı.

Briony, yukarıdaki sınıf çökerken tavandan taşlar düşmeye başladığında ellerini kaldırıp koruyucu bir kalkan oluşturdu.

Öğrenciler korku ve acı içinde çığlık atarken, o kendini duvara yapıştırdı ve yaptığı kalkan onu, toz ve molozlardan korudu. Tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışırken kalbi deli gibi çarpıyordu. Bu, deprem gibi doğal bir şey miydi? Yoksa daha kötü bir şey miydi?

Burada kalamazdı. Briony, tavandan daha fazla moloz düşerken koridora koştu.

Rory'yi bulması gerekiyordu. Rory'ye bir şey olursa babası onu asla affetmezdi.

Koridorda ilerlemeye başladı ama sonra aniden durdu. Mavi Bomardi pelerinleri giymiş kadın ve adamlar, öğrencilerle savaşıyorlardı.

Bir adam –ismi Riann Cohle olmalıydı– Eversun çocuklardan birini boğazından yakaladı ve onunla birlikte bir portala girip ortadan kayboldu.

Dehşete kapılan Briony geriye doğru sendeleyince birine çarptı. Dönüp baktığında, çarpık burunlu, kalın siyah kaşlı, neşeyle gülümseyen bir adamla burun buruna geldi.

"Vay, prenses gelmiş." Sesi pürüzlü ve boğuktu.

Elini uzatıp onu kendine doğru çekmeye çalıştı ama Briony onu iterek engelledi. Adam birkaç santim geriledi, sonra onu bağlayan bir büyü yaptı. Briony'nin sol kolu yanına yapıştı, ama sağ koluyla adama bir kesik attı.

Adam onu bırakarak geriye doğru sıçradı. Omzunda bir kesik oluşmuştu.

Briony'ye sırıttı. "Ah, senden hoşlandım."

Briony, elini olabildiğince sert bir şekilde kıvırarak adamı geriye doğru itti, dönüp enkaz ve cesetlerin üzerinden tökezleyerek koşmaya başladı. Rory neredeydi?

Briony koridorda koşarken, onu bir portala doğru çekmeye çalışan tanıdık birkaç adamdan kaçtı. Collin Twindle, bir Eversun kızı saçından tutup dolaptan dışarı çekti ve babasına doğru savurdu. Liam Quill köşede yerde duruyor, sallanıp ağlıyordu. Briony'nin beyni tüm bunları kaldıramıyordu.

Merdivenlere ulaşarak yukarı çıktı, bu portalların nasıl açıldığını anlamaya çalışıyordu. Portallar her yerde açılmazdı. Okul gibi özel bir araziye açmak için o arazinin sahibinin kanına ihtiyaç vardı.

Merdivenlerde tökezledi ve kendini tuttu. Tabii ya! Trow ailesi okulun sahibiydi.

Briony sıyrılan ellerindeki kana baktı. Buradaki tüm Bomardiler bunları yapmak için Trow kanı mı almışlardı? Bu planlanmış bir şey miydi?

Veronika Mallow'un, öğrencilerden teminat olarak bahsettiğini hatırladı... Rory'yi bulmalıydı.

Bir sonraki sahanlıkta, parlak kırmızı saçlı bir kadın "Prenses burada!" diye bağırırken, Briony duvara doğru atıldı.

Kadını itti ve kadın geriye doğru düşerek merdivenlerden yuvarlandı. Zihnindeki ipliği çekerek görünmez oldu. Mallow, Gin Pulvey'yi öldürdükten sonra Finola ona temel bilgileri öğretmişti ama büyüsünün tüm bu dikkat dağıtıcı unsurlara karşı dayanamayacağını biliyordu.

Briony sekizinci kata koştu ve tüm kapıları açmaya başladı. Bomardlı ve Evermorelu öğrenciler saklanıyordu. Rory, Cordelia ve Didion'u aramak için her birinin yüzüne baktı, sonra saklanmaya devam edebilmeleri için kapıyı kapattı. Kapıları açarken onu göremiyorlardı.

Koridorun sonuna geldiğinde, merdivenlerin dibinden derin bir sesin şarkı söyler gibi, "Ah, prenseeeees..." dediğini duydu.

Durdu. Kalın kaşlı adam merdivenlerden ona doğru tırmanıyordu.

Briony diğer yöne koştu, sonra kayarak durdu. Liam Quill'in babası kapıları menteşelerinden söküyor ve Bomardi öğrencilerini Eversun öğrencilerinden ayırıyordu.

Briony, görünmezlik gücünün zayıfladığını hissederek başka bir koridora koştu. Koşarken ayakkabılarını görebiliyordu. Dağ sarsıldığı için merdivenlerin yıkıldığını görünce geri dönmek zorunda kaldı.

Rory'yi bulurlarsa ne olurdu? Evermore'un vârisini gerçekten öldürürler miydi? Aldıkları diğer Eversunlara ne yapıyorlardı? Onları başka bir yere mi gönderiyorlardı? Ama nereye?

Botlar koridorda ona doğru koşuyordu. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı; kapana kısılmıştı. Peşindeki adam dönüp koridorun ortasında, köşeye sıkışmış bir hâlde onu bulmadan hemen önce ofis kapısından bir el uzanarak onu içeri çekti.

Sırtı kapıya yaslanmadan önce çığlık atmak üzere bir nefes aldı ama Toven Hearst onun önüne geçerek elini ağzına kapattı.

Botların gürültülü adımları duyulurken birbirlerine baktılar. Tehlike geçtikten sonra Toven elini onun ağzından çekti.

"Ne oluyor?" diye fısıldadı Briony, sesi titreyerek.

"Bilmiyorum. Kardeşin hâlâ burada mı?"

Boğazı düğümlenmişti. "Bilmiyorum."

Dağ yine sarsılmaya başladı ve okul ayaklarının altında sallandı.

Toven, Briony'nin elini tuttu ve onu bulundukları odayla yan odayı ayıran duvardaki kemerli açıklığa doğru götürdü. Kendilerini hazırladılar ve Toven etraflarına koruyucu bir set oluşturdu.

Briony bir plan yapmaya çalıştı. Trow kanı olmadan nasıl portal açabilirlerdi? Ve nereye gidecekti? Bomard'dayken Evermore'a gitmek için kralın onayı gerekiyordu. Krallığa gelen herkes, sınır kasabasına portal açmalı ve sınırdan fiziksel olarak geçmek için izin almalıydı, Rory ve kendisi bile.

Zeminin sallanması durduğunda, Briony sıkıca kapattığı gözlerini açtı. "Kardeşimi bulmam ve bir sınır kasabasına gitmem gerekiyor. Evermore'a ulaşmalıyım."

"Bu planlanmış bir saldırı gibi görünüyor," dedi Toven. "Her kasabada muhafızlar vardır. Bomardlılar eve gitmeni engelleyecektir."

"Yani, her kasabada *senin* muhafızların olacak," diye tısladı Briony. "*Bomardlılar* beni durduracak," diye tekrarladı, "peki ya sen Bomardlı değil misin?"

Toven ona sert bir bakış attı. "Benimle mi savaşmak istiyorsun, yoksa onlarla mı?" Koridordaki adamlara doğru başını salladı.

Briony de ona sert bir bakış attı. "İkinizle de."

Toven hiç eğlenmişe benzemiyordu. "Kardeşini bulalım, sınır kasabası için sonra endişeleniriz," dedi ve onu yan odaya götürmek için döndü.

Briony'nin kalbi, kanında "hadi" kelimesinin yankılandığını hissetti. Çalışma odasının kapısı menteşelerinden fırlayıp açılırken Toven'ın arkasından gitti.

Briony kemerin arkasına saklandı ve Toven onun önüne geçerek, ikisini de gizlemek için ona iyice sokuldu.

Nefeslerini tuttular ve birinin içeri girip onları bulmayacağını umdular.

"Toven," dedi Briony'nin tanıdığı sert bir ses.

Toven kaşlarını çattı ve yana doğru bir adım atarak kendini yan odadaki kişiye gösterdi.

"Baba?" dedi Toven. "Neler oluyor?"

Briony parmak uçlarını dudaklarına bastırarak nefesini düzenlemeye çalıştı.

Orion Hearst onun burada olduğunu öğrenmemeliydi.

"Sana şahinimi gönderdim ama yeterince çabuk gelemedi," dedi Orion. "Gitmeliyiz."

Diğer odadan Orion'un ayak sesleri geldi. Oğlunu bulduğu için rahatlamış görünüyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Toven.

"Mallow, Jacquel'e saldırdı. O... etkisiz hâle getirildi."

Briony'nin vücudundaki tüm kaslar gerildi, sanki kalbi durmuş, sonra tekrar atmaya başlamıştı. Babası. *Etkisiz hâle getirilmişti.*

Toven gergindi, ondan bir adım uzakta, Briony'nin saklandığı kemerin arkasında duruyordu.

"Diğerleri Eversun çocuklarını kaçırıp Evermore'dan fidye istiyorlar," diye devam etti Orion ama Briony'nin kulakları uğulduyordu. Başka şeyler de söyledi ama Briony sadece sonunu duydu. "...senin için geldim ama sınıra geri dönmem gerekiyor." Bir an durdu, sonra neredeyse şaşkın bir şekilde, "Toven? Gel," dedi.

Briony, Orion'un elini oğluna uzattığını hayal edebiliyordu. Ve oğlunun kapıda hareketsiz durduğunu.

"Yanında kim var?" diye sordu Orion sessizce.

"Kimse."

Briony omuzlarını dikleştirdi, zihnini odakladı ve gözlerinin arasındaki ipi çekti. Kalçalarına kadar uzanan sarı saçlara, mükemmel bir burna ve manikürlü parmaklara odaklandı. Köşeyi dönüp kemerin altına girdi ve Larissa Gains'in görüntüsüyle Toven'ın yanında durdu.

"Bay Hearst," dedi Larissa'nın sesiyle. "Bu çok korkutucu. Rory Rosewood'u yakaladılar mı?"

Orion gözlerini kırpıştırarak onu baştan aşağı süzdükten sonra, "Larissa. İyi olduğuna sevindim," dedi. Dudaklarını büzerek Toven'a baktı, sonra tekrar ona döndü. "General Meers, on dakikadan biraz fazla bir süre önce Evermore vârisi ve Hardstark kızıyla birlikte ayrılırken görüldü."

Briony'nin ifadesi Larissa'nın yüzünde donup kaldı. Onu terk etmişlerdi. General Meers ile gitmişler ve onu geride bırakmışlardı. Rory en azından itiraz etmeye çalışmış mıydı? Cordelia onun adını hiç anmış mıydı?

İçini delip geçen acıyı bastırarak Orion Hearst'e başını salladı. Ayaklarının altında yıkılan bir kalede kardeşini arıyordu ve onu arayan kimse yoktu.

"Larissa, babanı bulmalısın," dedi Orion yavaşça, kararlı bir şekilde. "O ve diğerleri birinci katta toplanmışlar, her katta Briony Rosewood'u aramak niyetindeler." Gözlerini kırpmadan ona baktı. "Muhtemelen yarım saat daha buraya gelemeyeceklerdir."

Briony ona bakakaldı.

Orion, onun Larissa olmadığını biliyordu. Ve ona bir fırsat veriyordu. "Teşekkür ederim, Bay Hearst," dedi dikkatlice. "Aşağı ineceğimden emin olabilirsiniz."

"Gel, Toven," dedi Orion, kapıya doğru yönelerek.

"Larissa bizimle gelmesin mi?" Orion ve Briony, dönüp Toven'a baktılar. "Okulun güvenli olmadığı kesin. Onu Hearst Malikânesi'ne götürebiliriz..."

"Hayır, Toven," dedi Orion ve aralarında bir şey geçti. "Larissa kalmak zorunda."

Briony yutkundu. Gitmeleri gerekiyordu ve Briony mümkün olduğunca yukarı katlara çıkmalıydı, birinin, *herhangi birinin*, onun için geri dönmeyi akıl edeceğini, birinin onun güvenliğini en azından Toven Hearst'ün şu anda yaptığının yarısı kadar da olsa düşüneceğini umuyordu.

Toven onun yanında donakalmıştı. Ve yavaşça, bir ayağını diğerinin önüne atarak, babasının arkasından kapıya doğru ilerledi.

Briony nefesini bıraktı ve Orion, Toven'a dışarıya kadar eşlik etti. Toven kapıda durdu ve Briony, bir saniye kadar daha Larissa'nın suretinde kaldı.

"Bayan Gains?" dedi Orion. Briony çenesini kaldırarak ona baktı. "Babanıza, Bayan Rosewood'un dağlardan çoktan ayrılmış olabileceğini söyleyin." Durdu ve gözlerini ona dikti. "Bayan Rosewood sınırların açık olduğunu öğrenmiş olabilir... Evermore'un şu anda kralı olmadığı için." Briony gözlerini kırpıştırdı. Ruhu göğsünde ürperdi. *Etkisiz hâle getirilmişti.*

Babası ölmüştü.

Orion Hearst, hassas biriydi.

Elini cebine soktu ve ona bir şey attı. İçinde bir damla kan olan küçük bir şişeydi bu. "Genevieve Trow'un kanı. Babanı bulamazsan, buradan çıkmak için buna ihtiyacın olacak."

Briony'nin nefesi kesildi. Başını salladı ve kapıyı kapattı.

Terk edilmiş bir çalışma odasında tek başına durdu ve Larissa Gains kılığından çıktı.

Babası ölmüştü ve Rory yakında taç giyme törenine girecekti. Evermore'un yeni bir kralı olması ve sınırların yeniden kapanması için sadece dakikaları vardı.

Güvenli olduğu söylenen yerin enkazına baktı, sonra Trow'un kanını eline damlattı. Başparmağını kesti ve eğer izin verirse kendi kanıyla Biltmore'a açılan bir geçit açmak için uzandı.

Komutuyla geçit açıldığında, Orion'un ona yalan söylemediğini anlamış oldu.

Sınırlar açıktı. Kral ölmüştü. Ve görünüşe göre artık o da harcanabilir biriydi.

Boşluğa adım attı ve ortadan kayboldu.

39. Bölüm

Cumartesi sabahı uyanmak, gece boyunca üzerine çöken gür bir çalılıktan kendini kurtarmak gibiydi. Bilincine geri dönmek için mücadele ederken ağrıyan kasları ve sol gözünün arkasındaki zonklama ile mücadele etti.

Yan tarafına döndü ve vücudunu yataktan kaldırmaya çalıştı. Ama hareket edemedi.

Sonra hatırladı. Top.

Kızıl-sarı saçlı kadının çığlığı.

Mallow'un gözleri.

Ve Toven'ın, kulağına fısıldadığı; onu sakinleştiren, gecenin dehşetinden kurtaran o sesi.

Ağlamasına, ona sokulmasına izin vermiş, ona sıkıca sarılmıştı. Sonra başını sallamıştı. Onunla aynı fikirde miydi?

Onu odasına geri götürmüş ve uyku iksiri vermişti. Vücudu çarşafların arasına girer girmez zihni kapanmıştı.

Zihni canlanmaya başladığında gözleri açıldı ve yapması gereken her şeyi hatırladı. Ancak Mallow'un yakınlığına karşı koyan güçlü zihin bariyerleri, bedenine ve zihnine zarar vermişti. İstemese de kendini tekrar suların üzerine bıraktı.

* * *

Sonunda yatakta doğrulabildiğinde, yanındaki saat öğleden sonra dördü gösteriyordu.

Briony inledi. Daha fazla zaman kaybetmeyi göze alamazdı. Etrafında şüpheli durumlar olması ihtimaline karşı zihin bariyerinin dayanıklılığını artırması gerekiyordu. Bundan sonra alarm kurmalıydı. Saat dokuzdan önce kalkmazsa, evin kendi üzerine bir kova soğuk su dökmesi gerekecekti. Briony düşüncelerini odakladı, zihnindeki topun dehşetini ve isimsiz kadın ile kardeşi için duyduğu kederi saklayan kitapları kapattı.

Yeni bir anı yüzeye çıktı. Onu sıkıca saran kollar, kulağını okşayan uzun parmaklar. Gri gözler onun gözlerine kilitlenmişti ve başını sallıyordu.

Toven. Dün gece ona yardım etmişti. Belki yine yardım ederdi. Kalbi olasılıklar karşısında hızla çarpıyordu.

Briony, günü Durlingleri araştırmaya ayırmaya karar verdi. Caspar Quill sarhoşken, onların da büyülü damgalar kullandığını, belki de onlardan ilham aldığını ima etmişti.

Aşağıdaki kütüphaneye indi ve kapıları iterek açtı, sonra birden durdu. Metinler sandalyelerin, zeminin ve küçük sehpaların üzerine dağılmıştı. Bir düzine kitap rafların önünde asılı duruyor, katalogtan onları kim istediyse, onun tarafından alınmayı bekliyorlardı.

Briony kitap yığınlarının derinliklerinden hızlıca çevrilen sayfaların sesinin geldiğini duyunca dudaklarını araladı.

"Hâlâ aç değilim."

Gözlerini kırpıştırdı. Serena'nın tepsiyle arkasında durup durmadığını görmek için arkasına baktı. Raflara geri döndüğünde, Toven rafın arkasından başını çıkarıp ona doğru baktı. Gelenin Briony olduğunu görünce çattığı kaşları düzeldi ve kitabını kapattı. Kulağının arkasından bir kalem çıkarıp parmaklarının arasında çevirdi.

"Rosewood," dedi. "Seni annem sandım."

Gözleri, sanki içerinin dağınıklığı yeni fark etmiş gibi odada dolaştı. Briony onu dikkatle incelerken nefesini tuttu ve boynuna yayılan kızarıklığı izledi. Toven kitabı tutan kolunu indirip hafifçe arkasına doğru eğdi ve Briony gözleriyle onun hareketlerini takip etti.

"Ne araştırıyorsun?"

"Sadece bir soruna çözüm arıyorum," dedi Toven kısık bir sesle. Yutkunarak elini saçlarına götürdü.

Briony yavaşça başını salladı ve kataloğa baktı. Durlingler hakkında her şeyi sormak istiyordu ama şimdi Toven'ın onun ne araştırdığını duymasının doğru olup olmayacağından emin değildi.

Dün gece anlayışla başını salladığında, neyi kabul etmişti?

Briony ona birkaç adım yaklaştı. "Dün geceki nezaketin için teşekkür etmek istedim."

Briony ona bakarken, o da gözlerini ona dikti. Gözleri, dün gece yatak odasında ona bakan sıcak bakışlarından farklıydı.

"Rica ederim."

Briony daha fazlasını bekledi ama Toven başka bir şey söylemedi. "Ve ben..."

"Rosewood, şu anda meşgulüm. Bekleyebilir mi?"

Sesindeki sertlik Briony'yi şaşırttı. Duruşunda bir gerginlik vardı, okuldan aşina olduğu gibi omuzlarını dikleştirmişti. Kararlılık. Aniden kendini çok aptal hissetti. Ağlarken onunla ilgilendiği için teşekkür etmek... Bir şeylerin değiştiğini düşünmek... Gözleri doldu ve ağzını kapattı.

Toven'ın yüzü ânında yumuşadı. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyiyim," diye cevapladı ve Toven'ın omuzları düştü. Gözlerinin arkasındaki yanma hissi yerini hafif bir zonklamaya bıraktı. "Yorgunum." Toven'ın kitapları, notları ve dağınık yığınlarının arasında duruyordu. "Bu 'sorun' konusunda yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Notlarla dolu masaya doğru yavaşça ilerledi ve gözleri kenarda açık duran bir kitaba takıldı. Toven bir anda yanına gelerek kitabı kapattı. Toven hızla önüne geçmeden önce, parşömen üzerine karalanmış eski çevirileri bir anlığına görebilmişti.

Gözlerini Toven'a çevirdi, o kadar yakınındaydı ki başını geriye eğmek zorunda kaldı. Önceki gece de bu kadar yaklaşmışlardı, Toven onu kollarının arasına almış, o ağlarken ona

sarılmıştı. Kıvrılmış saçlarını kulağının arkasına itmiş ve sanki büyülenmiş gibi onun yaş dolu gözlerine bakmıştı.

Briony, anılarını bir kenara itti. "Hatırlarsan, araştırma konusunda oldukça iyiyimdir." Ona takılma fırsatını kaçırmayacağını umarak gülümsedi ve her ne yapıyorsa yaptığı işe kendisini de dahil etmesini diledi.

Toven onun yerine başını salladı. "Hayır. Neredeyse bitti." Boğazını temizledi. "Yine de teşekkürler."

Briony hızlıca gözlerini kırptı ve hayal kırıklığıyla ayakkabılarına bakarak başını salladı. Belki "sorunu" hallettiğinde sonunda konuşabilirlerdi.

Briony çenesini kaldırdı, derin bir nefes alarak, "Çoğu durumda, cevabın tam önümde olduğunu fark etmişimdir," dedi.

Toven, sanki Briony'nin küstah sözlerinden rahatsız olmuş gibi dudaklarını aralayarak sessizce nefes aldı. Bakışlarını Briony'nin üzerinde gezdirdikten sonra tekrar gözlerine baktığında, yanaklarının üst kısmında pembe lekeler belirdi.

"Teşekkürler, Rosewood. Bunu aklımda tutacağım," diye mırıldandı.

Briony son bir kez başını salladıktan sonra, izin isteyerek kapıya doğru yöneldi. Kütüphane kapısını kapatmak için döndüğünde, masada oturmuş araştırdığı şeyleri düzenlemeye başlayan Toven'ı gördü.

O gece yatak odasında, akşam yemeğini tek başına yedi ve büyülü dövmelere atıfta bulunan kalın bir kitabı dikkatle inceledi. Üç bölüm okuduktan sonra, aşırı yorgunluk gözkapaklarını ağırlaştırdı ve onu uykuya sürükledi.

* * *

"Rosewood, uyan."

Gözleri birden açıldı ve odasında başka birinin olduğunu fark ederek sıçradı. Oda zifiri karanlıktı.

Yanında bir mum yanıyordu ve Serena komodininin üzerine eğilmiş, bir kibriti sallıyordu.

"Sorun yok, canım," diye fısıldadı ama sesinde bir titreme vardı ve göz teması kurmuyordu. "Sorun yok," diye tekrarladı, daha çok kendi kendine.

"Ne ol–" Briony'nin cümlesi yarıda kaldı; dudakları, yatağının diğer tarafında başka bir mumla duran Toven'ı görünce aralandı. Toven kibrit kutusundan el yordamıyla bir kibrit çıkardı, yakmadan mumun yanına bıraktı.

"Ne oldu?" diye sordu Briony, doğrulmaya çalışarak.

"Gel." Serena bacaklarını örten çarşafı kaldırdı ve ona uzandı. "Benimle gel."

Briony yataktan kayarak kalktı, kalbi kulaklarında çarpıyordu. Serena onu banyoya götürdü, Toven ise odanın ortasına geçerek eliyle dairesel hareketler yaparak bir geçit açtı.

Serena banyonun kapısını kapattı ve Briony gözlerini kırpıştırarak, makyajsız ve üzerinde özel dikim kıyafetler yerine sabahlığı olan, zarif Serena Hearst'ü süzdü. Dirseğinden beyaz ipek bir gecelik sarkıyordu ve yüzünde de onunla uyumlu solgun bir ifade vardı.

"Geceliğini çıkar," diye fısıldadı Serena.

Briony yutkundu, zihni cevaplar almak için yalvarıyordu. Ama bir şey ona itaat etmesini söylüyordu. "Bir yere mi gidiyoruz?" diye sordu tiz bir sesle.

"Hayır, canım. Orada... biri..."

Serena'nın kelimeleri bulmakta zorlandığını gördü. Briony'nin gözleri, içinde artan dehşetle büyüdü ve nefesi hızlandı. Mallow muydu?

"Sabah erkenden ziyaretçilerimiz olacak," dedi Serena sonunda. "Nedenini bilmiyorum. Sağlık muayenesi yapmaları gerektiğini söylediler."

Briony titrek parmaklarıyla sade pamuklu geceliğini yukarı çekti, Serena beyaz ipeği toplayıp boynuna geçirirken korkusu utangaçlığının önüne geçmişti.

"Tamam," dedi kısık bir sesle. İpek üzerinde kayarken tüyleri diken diken oldu. Pamuklu kumaşın yerine ipek? "Peki, ne yapacağız?"

"Eski bir büyü var. Eskiden kızlarına uyguladıkları bir şey... Bir ritüel."

Briony, Serena geceliği bacaklarından aşağı indirirken dehşet içinde donakaldı. Parmaklar saçlarını yana itti. Serena omuzlarına soğuk bir zincir asarken, boynuna kristal bir kolye taktı.

"Ne tür bir ritüel?" Briony kendi sesini tanıyamadı. Kristal, cildine değince uğuldadı. Büyülüydü. İpek de ritüelin bir parçası mıydı?

Serena'nın mavi gözleri onun gözleriyle buluştu. Onu delip geçercesine inceledi.

"Bekâretinin bozulmadığını görebilecekler," dedi sessizce. "Bu yüzden onu ortadan kaldıracağız."

Briony'nin cildi, omuzlarındaki ipek elbisenin ağırlığını hissederek karıncalandı. Serena'nın sözlerinin bir anlam kazanmasını bekledi.

Banyo kapısı gürültülü bir şekilde çalındı. "Bir elli sekiz," diye saatin kaç olduğunu açıkladı Toven. Briony'nin vücudu sarsıldı ve Serena onu kollarından tutup dışarı çıkardı.

Toven saatine bakarak onların geçmesine izin vermek için kenara çekildi. Portal, odanın ortasında kocaman bir delik gibiydi. Serena onu yatağa götürüp oturttu.

Serena önünde diz çöküp bir kâse su getirdi, parmaklarını suya batırdı ve Briony'nin gözlerine ve dudaklarına parmak uçlarıyla dokunduğunda, Briony'nin zihni içinde bulunduğu durumu kavradı.

Bir ritüel vardı.

Bekâret büyüsünü aldatmak için yapılan bir ritüel. Açık artırmada başlangıç fiyatını belirlemek için ona yaptıkları büyüydü bu.

Serena, su kabına başka bir dilde bir şeyler fısıldadıktan sonra, onu dudaklarına götürüp yarısını içti. Briony, Toven'a baktı. Toven halının üzerinde hareketsiz duruyor, çenesindeki kaslar hareket ediyordu.

Araştırdığı şey buydu. Bu ritüeli bulmaya çalışıyordu. Briony'nin ona yardım etmesine izin vermemişti.

Saat sabahın ikisini gösterdiğinde, Toven portaldan uzaklaştı ve gri gözleriyle Briony'ye baktı.

Serena kâseyi Briony'nin dudaklarına doğru götürdü. Briony kalan suyu içerken kâsenin üzerinden Toven'ı izledi. Suyu içerken Toven ona bakıyordu.

Dün onların geleceğini biliyordu. Onu el değmemiş olarak bulacaklarını biliyordu ve sorununa bir çözüm bulmak için kütüphaneyi didik didik aramıştı.

Briony, Toven'ın en kolay çözümü atladığını fark edince nefesi kesildi.

Serena kâseyi komodinin üzerine koydu ve yatağa uzandı, uzun bacaklarını zarifçe altına doğru kıvırdı. Briony'yi önüne oturttu, ikisinin yüzü de portala dönüktü. Toven yatağın ucuna doğru yürüdü, elini yatak direğine dayadı ve saati izledi.

Briony sessizliği bozmak, büyüyle ilgili soru sormak ve araştırmayı sorgulamak için ağzını açtı ama portal cızırdadı ve içinden Orion Hearst çıkınca sözleri boğazında takılı kaldı.

40. Bölüm

Briony'nin kalbi göğsünde hızla atıyordu.

Orion, beyaz ipek giysiler giymiş, yatakta onu bekleyen Briony'ye bir bakış attı.

Toven öne çıktı, arka cebinden bir kitap çıkardı ve açtı.

"Stark dilinden çevrildi," dedi Toven. "Çeviriyi kontrol ettim. Doğru." Orion'un arkasındaki portal cızırdayarak kapanırken Toven babasının yanına gitti. "Adımları özetledim. Mum, kan, büyü–"

Orion Hearst elini kaldırarak oğlunu durdurdu. "Bir bakayım, Toven." Kitabı aldı ve sayfaları çevirerek inceledi. Toven'ın etrafındaki hava enerjiyle uğulduyor gibiydi.

Bir sayfa çevrildi ve Orion duraksadı. Kaşlarını kaldırdı. Briony, gözlerinin aynı bölümün üzerinde hızla hareket etmesini izledi, sonra gözlerini Briony'ye çevirdi.

Kitap kapandı. Orion onu değerlendirdikten sonra, "Ya işe yaramazsa?" dedi.

"İşe yarayacak." Toven'ın dudakları ince bir çizgiye dönüştü.

"Ya yaramazsa?"

"O zaman başka bir şey düşünürüm."

Ama Orion oğluna değil, Briony'ye bakıyordu. Briony, bu sorunun tenine işlediğini hissetti ve gözlerini kırpıştırarak Orion'a baktı.

Bu işe yaramazsa, kolay yolu mu seçeceksin?

Briony yutkundu ve başını belli belirsiz eğerek onayladı.

Orion'un gözleri metne geri döndü ve bir vitrine bakıyormuş gibi rahat bir tavırla kelimeleri gözden geçirdi. Aslında Güney Camly'de olması gerekiyordu. Sadece acil durumlarda oradan ayrılmasına izin veriliyordu. Onu yasadışı ve karanlık bir ritüel için getirmişlerdi ancak o sanki bol bol zamanı varmış gibi davranıyordu.

Sanki herkesin hayatı tehlikede değilmiş gibi.

Toven'ın parmakları seğirdi. Serena'nın nefesi, Briony'nin saçlarını dalgalandırdı.

Orion kitabı kapattı ve Toven'a geri verdi. Şöminenin üzerindeki saate baktı ve Briony'ye döndü. "Hazır."

"Kitabı göreyim," dedi Briony, sessiz odanın içinde fazla yüksek sayılacak bir sesle. "Önce ben okuyayım..."

"Vakit yok, Bayan Rosewood," dedi Orion ve yatağın başındaki sönmüş mumun yanına giderken Briony onun sesindeki kararlılığı fark etti.

"Ne işe yarıyor?" Dönüp Serena'ya, sonra pencerenin yanında sessizce onları izleyen Toven'a baktı.

"Endişelenmene gerek yok canım," diye fısıldadı Serena kulağına. Orion kibriti çaktı ve fitili yakarken alevler tısladı.

Odadaki tek ışık iki mumdan geliyor ve yanaklarına gölgeler düşürüyordu.

Serena bir bacağını diğerinin üzerine attı ve başını kucağına koyması için Briony'yi yönlendirdi. Briony, zihni hızla çalışırken gözlerini yatağın tentesine dikti.

Kim geliyordu? Neden bekâretini kontrol ediyorlardı? Neden şimdi?

Ve sonra, Orion Hearst yatağına çıktığında, tüm düşünceleri zihninden uçup gitti.

Orion bir panter gibi uzun bacaklarıyla yanına otururken, Briony bacaklarını savurdu, onu neredeyse tekmeleyecekti. Serena onu sakinleştirmek ve sabit tutmak için kollarını tuttu.

"Bu büyü ne anlama geliyor?" diye tekrarladı, kuruyan boğazından gelen çatlak bir sesle.

Orion'un sakin yüz hatları alaycı bir gülümsemeye dönüştü. "Hadi ama. Endişelenmeyin, Bayan Rosewood. Sadece uzanın ve Evermore'u düşünün."

"Orion," diye uyardı Serena.

Briony'nin kalbi Serena'nın parmaklarının altında gergin bir şekilde atıyor, ondan kurtulmak için çarpıyordu. Ve Briony daha başka bir soru soramadan, Orion cüppesinden bir bıçak çıkardı ve yine ifadesiz maskesini takındı. Orion uzun elini Briony'nin köprücükkemiğine sıkıca bastırırken, Briony parıldayan bıçağa bakakaldı. Bıçakla, Briony'nin kalbinin üzerine hızlı ve sığ bir kesik attı, Briony'nin yüzünü buruşturmaya bile vakit olmadı. Orion'un dudakları sessizce dua eder gibi hareket ederken Stark dilinde fısıldadığı sözcükler Briony'nin alnına çarptı.

Briony, pencerenin yanında elini ağzına kapatmış onları izleyen Toven'a baktı. Göz göze geldiler.

Ve mumlar söndü.

Karanlık, soğuk bir suya dalmak gibiydi. Serena'nın parmakları bileklerini sıkıyor olmasaydı, çığlık atardı.

Orion'un soğuk sesiyle söylediği kadim sözcükler âdeta Briony'nin yüzüne akıyordu. Orion geri çekildi, Briony'nin karnının tepesinde durarak okumaya devam etti.

Briony, Stark diliyle ilgili sınırlı bilgisiyle "kurt" ve "koruma" gibi kelimeleri yakaladı.

Başını köşede duran Toven'a doğru çevirdi ve sersemleyen zihni, onun gözlerinin akının karanlığı ona yansıttığını hayal etti.

Karnında, en şiddetli âdet kramplarını andıran keskin bir ağrı hissetti. Nefesini tutarak irkildi. Serena onu tutarken, Orion sesini yükselterek sözcükleri söylemeye devam etti.

Bağırsakları zıt yönlere doğru bükülmek için mücadele ediyor gibiydi. Krampları hafifletmek için vücudunu germeye çalışarak kıvrandı ama karnında keskin bir ağrı vardı.

İnledi ve pencerelerin yakınındaki zemin gıcırdadı.

Sanki içindeki bir şey yerinden çıkmış gibi keskin bir patlama sesi duyuldu. Acıdan gözlerini sıkıca kapatıp karanlığı engelledi.

Ve sonra bir huzur dalgası geldi. Güneş ışığı gibi. Karnı gevşedi.

Gözlerini açıp işe yaramış olmasını dileyerek, mum ışığında Orion Hearst'ün kendisine bakan yüzüyle karşılaştı.

Hayır. Mum ışığı değildi. Yumruğu büyüklüğünde bir top karnının üzerinde asılı duruyordu. Tıpkı aylar önce hemşirelerin yaptığı büyü gibi, o kadar beyaz parlıyordu ki mavi görünüyordu.

Kapkaranlık odaya gölgeler düşürüyor, Orion'un gri bakışlarına bir sıcaklık katıyordu.

Serena'nın parmakları saçlarını nazikçe tararken, tüm gözler henüz ondan alınmamış olan şeyi simgeleyen enerji topuna bakıyordu. Briony, peri kanatlarıyla havada duruyormuş gibi görünen ışığın titreşimini izledi.

Bir cam kavanoz ortaya çıktı, yavaşça topun altına girerek onu yakaladı ve kapağı üzerine kapandı. Toven kapağı çevirerek ışığın nefes almasını izledi. Gözleri ışığın parıltısıyla dans etti ve dudakları hayretle aralandı. Bir eliyle kavanozu tutarken, diğer eliyle dallı beyaz çiçeklerden oluşan bir demeti karnının üzerine koydu. Sonra ona Bekâret Tespit büyüsü yaptı. Tarama, başının ve ayak parmaklarının üzerinde uğuldayarak bacaklarının arasına doğru ilerledi. Karnına ulaştığında, dördü birden nefeslerini tutarak izlediler.

Demet, bekâret testi pozitif çıktığında olduğu gibi alev almadı.

Bakire olmasaydı ne olacağını bilmiyordu.

Bunu görmemişti.

Kimse kıpırdamadı. Toven'ın yutkunduğunu duydu. "İşe yaradı mı?" diye fısıldadı.

Bir sessizlik oldu. Ve sonra Serena, "Öyle görünüyor," dedi nefesini saçlarına üfleyerek.

Orion büyüyü tekrar yaptı ve sonucun aynı olduğunu gördüler.

Orion aniden yataktan kalktı, ona baktı, sonra Toven'a baktı. "Yarın öğleden sonraya kadar bir sorun olursa benimle iletişime geçemeyeceksin."

Toven'ın avucundaki cam kavanozdan gelen ışık, Orion'un yüzüne ürkütücü gölgeler düşürüyordu. Orion döndü, elini kesti ve kanını kullanarak bir portal açtı. Arkasına bakmadan boşluğa girdi.

Serena elini sallayarak apliklerin ışığını kıstı. Yataktan kayarak indi ve ritüel mumlarını topladı. "Tüm bu kargaşa için özür dilerim, Briony, canım," dedi hâlâ ona bakmadan. "Biraz dinlen. Sabah konuşuruz." Toven'a sert bir bakış attıktan sonra odadan çıktı ve kapı yumuşak bir sesle kapandı.

Briony doğrulmadan önce birkaç kez nefes aldı. Beyaz bir gecelikle yatakta oturuyordu, göğsünden akan kan çarşaflara damlıyordu ve elinde bekâretini tutan Toven Hearst'e bakıyordu.

Toven'ın yüzündeki rahatlama kayboldu ve ona bakarken rengi soldu. Kavanozu nazikçe yatağının başucundaki komodine koydu.

"Bu burada kalmalı." Yutkundu. "Güvenli bir yerde sakla. Bu... karaborsada oldukça yüksek bir fiyata satılabilir, bu yüzden odanda saklaman en iyisi."

Aplikler yanıyor olsa da gözlerini kırpıştırarak odadaki en parlak ışık kaynağı olan kavanoza baktı. Farklı hissetmesi gerekip gerekmediğini merak etti.

"Bu ani gelişme için özür dilerim," dedi Toven kıpırdanarak. "Ben de dün öğleden sonra haberdar oldum. Büyü için babamın yardımı gerekiyordu ve ben bunu yapabileceğimden emin olamadım..."

"Benim hâlâ bakire olmam Mallow için neden önemli olsun ki?" diye sordu Briony.

Toven dudaklarını birbirine bastırdı. "Liam, Canning'in Mallow'la görüşmek istediğini söyledi. Sanırım bunun, iksirinin yasaklanmasının intikamını almak istemesiyle bir ilgisi var."

Briony çıplak ayaklarına baktı. "Ama yine de... Mallow'un neden umurunda olsun ki? Arkadaşların benimle yakınlaşman için baskı yapıyordu, Mallow değil."

Toven gözlerini kapattı ve güç topluyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Mallow, senden en fazla gücü elde etmek için her yolu destekleyeceğini bana açıkça belirtti," dedi dikkatlice.

Briony'nin kalbi duracak gibi oldu. Sakral Büyü.

Briony birden, Mallow'un karşısına ilk kez çıkarıldığı anı hatırladı.

Onunla iyi eğlenceler, Toven. Onunla bağ kurduğunda, ne kadar güçlü olacağını görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum.

Bu, Mallow'un Briony'nin Toven'a karşı hisleri olduğunu öğrendikten birkaç dakika sonraydı. Toven'ın Briony'yi baştan çıkarmak için hiçbir şey yapmasına gerek kalmayabileceğini öğrendikten birkaç dakika sonra...

Briony midesinin bulandığını hissetti. Dünyada başka bir kadın için böyle bir şey dileyecek bir kadın olabileceğine inanamıyordu.

Ama yeniden önündeki soruna odaklandı.

"Araştırmanı görmek istiyorum," dedi Briony. "Büyüyü okumak istiyorum."

Toven onaylar gibi başını sallarken, gözleri kavanozda ama aslında çok uzaklardaydı.

"Tabii. Yarın, onlar gittik–"

Briony yüzünü ekşitti. "Şimdi. Artık uyandım. Sen de uyandın." Yataktan kalktı, uzun ipek geceliği bacaklarına dolanarak onu garip bir şekilde kısıtladı. Geceliği düzeltince ona daha da yaklaşmış oldu.

Toven, Briony'nin göğsündeki kesiğe hızlıca bir göz attı. Briony onun, en son üzerinde bu gecelik varken ve göğsünden kanlar akarken yaşadıklarını düşünüp düşünmediğini merak etti.

Toven yutkundu. "Dinlenmelisin."

"Kitabı ver," dedi Briony.

Toven özellikle onu doğrudan ilgilendiren konularda, ondan her zaman bilgi saklıyordu. Briony göğsünde bir öfke hissetti.

Ama bu sefer bir şeyler farklı olmalıydı. Toven kitabı ona uzattı ve onun kitabı alıp işaretli sayfaları açmasını izledi.

Stark dilindeydi.

Çeviri büyüsü yaptı ve derin nefesler alarak kelimelerin dizilişine odaklandı. Olan olmuştu. Olanları ya da nasıl olduğunu değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece ayrıntılara ihtiyacı vardı.

Bu bir günlüktü. Bin yıl önce, Vindecci'den sonra zamanı hesaplamaya başlamalarından önceki bir büyücünün yazdığı bir günlüktü. Kızının "masumiyetini" "kurt"tan korumak için yapılan bir ritüeli ayrıntılı olarak anlatıyordu.

İki mum. İki ebeveyn. Anne temizler, baba kanını akıtır. Kitabı hışımla kapattı, yanakları öfke ve utançtan kızardı. İçinde biriken öfkeyi dışa vurmaya hazır bir şekilde Toven'a döndü.

Sıcak bir el omzuna dokundu. Toven, kalbinin üzerindeki kesikten damlayan kanı izliyordu. Elini kaldırdı ve deriyi yerine dikmek için bir büyü yaptı. Briony kesiğin iyileştiğini hissederken, Toven gözlerini onun göğsünden ayırmadı.

"Ya işe yaramasaydı?" diye sordu cılız bir sesle.

Toven ondan uzaklaştı ve elini saçlarında gezdirdi. "O zaman başka bir şey düşünürdüm. Farklı bir büyü."

Briony, büyü işe yaramasaydı hangi ara odasına gelip onu yatağa yatırıp içine gireceğini merak ediyordu.

"Ziyaretçiler" gelmeden birkaç dakika önce mi? Ya da belki de hepsinin ölmesini tercih ederdi.

"Peki ya başka bir büyü bulamasaydın? Bana danışıp bu konudaki fikrimi ne zaman soracaktın?"

Toven gözlerini kırpıştırdıktan sonra gözlerini kaçırarak kitap raflarına baktı. "Bir tür büyü bulabileceğimi umuyordum. Tespit büyüsünü aldatacak bir şey." Yutkundu. "Umuyordum ki..."

"Benim bunu asla öğrenmememi umuyordun," diye onun yerine cümleyi tamamladı. Öfkeden tüyleri diken diken olmuştu. "Bir büyü yapıp, olayı örtbas etmek istiyordun."

Dudaklarını sıkıca kapattı. "İnceleme altında olabileceğimi-

zi anlamıyor musun? Mallow'un emriyle, yarın sabah muayene edileceksin ve nedenini bilmiyoruz."

"Çok iyi anladım, teşekkürler," diye tısladı Briony. "Ayrıca, bana neler olduğunu anlatmak için on iki saatin vardı, onu da anlıyorum," Toven onun sözünü kesmek için nefes aldı, "bana sorunu anlatmak için; böylece *birlikte* bir çözüm bulabilirdik ama sen bunun yerine beni şaşırtmayı tercih ettin."

"Ailem tehlikede, Rosewood."

"Ve bunun için beni mi suçluyorsun?"

"Bazen ailem için en iyisini yapmak adına senin onayını almadan hareket etmek zorundayım! Sadece senin için değil, dördümüz için!"

Dudakları şaşkınlıkla aralandı.

Toven az önce ne söylediğini fark edince gözleri fal taşı gibi açıldı. Ağzını kapattı, yüzünde bir dehşet ifadesi belirdi. Briony onu daha fazla zorlamadan döndü ve hızla kapıya doğru koştu.

Briony, boş kapıya uzun bir süre bakakaldıktan sonra yatağının köşesine oturdu. Komodininin üzerindeki kavanozda titreşen ışığa bakarken, Toven'ın onun ailesinden olduğunu söyleyen sözleri kulaklarında çınladı.

* * *

Ertesi sabah saat yedide Toven yatak odasının kapısını çaldı. "Geldiler." Sesi donuk, gözleri soğuktu.

Briony saatlerdir giyinikti, uyuyamamıştı. O da aynı durumdaydı. İkisi de kendilerini bekleyen kadere boyun eğmişlerdi.

Yatak odasının kapısını arkasından kapatıp merdivenlerden aşağı, salona kadar Toven'ı takip etti.

Toven kapıyı iterek açarken, Briony'nin dirseğini sıkıca kavradı ve onu peşinden, eşikten içeri çekti.

Briony odayı hızla taradı. Serena. Tanımadığı hemşire üniformalı bir erkek ve bir kadın. Cohle. Ve onlara selam vermek için yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtışla dönen Reighven.

Briony midesinin sıkıştığını hissederek tökezledi ve bakışlarını yere indirdi.

Toven'ın adımları yavaşladı ama başka bir tepki vermedi. "Cohle. Reighven," diye selamladı.

"Bu kadar erken geldiğim için özür dilerim, Hearst," dedi Cohle pişmanlık belirtisi göstermeden. "Ama annen, Hearst Malikânesi'nde erken kalktığınızı söyledi." Briony ve Toven'a sırıtarak baktı.

"Evet. Misafirperverliğin için teşekkürler, Serena," dedi Reighven göz kırparak.

Serena öne çıktı. "Elbette, Lag." Yüzünde belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Ve bana Bayan Hearst demenizi tercih ederim."

Briony gözlerini taş zemine indirdi. Cildi soğuktu ve sığ nefesler alıyordu.

"Konu nedir?" diye sordu Toven. Kollarını göğsünde kavuşturup Briony'nin önüne geçti.

"Reighven ve ben kalp kaynaklarını kontrol etmekle görevlendirildik," dedi Cohle. "Birkaç sorun çıktı ve Mallow araştırmamıza devam etmemizi istedi." Sesi Briony'nin içini ürpertti.

Erkek hemşire bir muayene masası yaratarak sessizce masayı işaret etti. Briony herkesin sustuğunu fark etti.

Muayene masasına doğru yürüdü ve itaatkâr bir şekilde masaya uzanırken tüm gözler ona çevrildi.

"Görünüşe göre sonunda uslu durmayı öğrenmişsin, Prenses," dedi Reighven.

"Kalp kaynağımla konuşmamanı rica ediyorum," dedi Toven soğuk bir sesle. "Ondan istediğiniz bir şey varsa bana söyleyebilirsiniz."

Briony sırtüstü uzandı, zihni uyuşmuştu. Derin nefes alarak boş ciğerlerine hava çekti. *Sakin suları olan bir göl.*

"Ne tür sorunlar?" diye sordu Serena. "Diğer kalp kaynaklarında ne sorun var?"

Hemşireler onun etrafında dolaşarak sessizce birkaç tarama yaptılar. "Bir tanesi adam akıllı kısırlaştırılmamıştı," dedi Reighven. Briony odanın titrediğini, gözlerinin önünde sarsıldığını hissetti. Hemşireler onu test ederken odada yoğun bir sessizlik hâkimdi.

Kısırlaştırılacağını duyduğu diğer tek kadın, Rosewoodlardan hayatta kalmış olan Phoebe'ydi. Phoebe hamile mi kalmıştı?

İçi titredi.

Doğurganlığı yine elinden alınacaktı. Bu olasılık, geleceğine dair bu küçücük şans...

Erkek hemşire sol kalçakemiğine hafifçe vurdu. Soluk kırmızı bir ışık belirdi. Briony'nin diğer tarafına geçti ve hafifçe vurduğunda, adamın yüzü parlak yeşil bir ışıkla aydınlandı.

Sanki merdivenlerde bir basamak atlar gibi bir duraksama oldu. Odadaki herkesin gözlerinin belinde olduğunu hissetti. Toven'a bakmaya cesaret edemedi.

Ve sonra Reighven'ın boğazından keskin bir "Ha!" sesi çıktı. Kıkırdadı ve oda onunla birlikte sarsıldı. "Doğurgan bir sürtükle iki ay geçirdin ve hamile kalmadı mı? Ufak Toven'ın çalışıp çalışmadığını kontrol ediyor musun, Hearst? Bu sürtük benimle olsaydı, şimdiye kadar üçüzleri olurdu–"

"Yeter, Lag," diye tısladı Serena. "Lütfen benim evimdeyken terbiyeni takın."

Reighven alaycı bir şekilde güldü. Sanki başka bir şey söyleyecekmiş gibi nefes aldı, sonra kendini durdurdu. Erkek hemşireye döndü. "Onun bekâretini kontrol et."

Oda gerildi. Cohle kahkahayı bastı.

"Toven, tabii ki onu becermişsindir," dedi Cohle.

"*Beyler*," diye uyardı Serena.

"Kanıt istiyorum," dedi Reighven. "Yapın."

Kadın hemşire, dallı beyaz çiçeklerden oluşan bir demet çıkardı. Briony tanıdık bekâret taraması karnının ortasına doğru ilerleyip durduğunda nefesini tuttu. Hiçbir şey bulamadı. Briony o kadar rahatladı ki neredeyse ağlayacaktı.

"Gördün mü, Lag? Tanrım..." Cohle iç geçirdi. "Tamam, devam et. Kısırlaştırmayı hallet."

Oda sessizliğe büründü.

Erkek hemşire öne çıktı.

Briony, son kez tüpleri kesildiğinde hissettiği acı verici ağrıya kendini hazırladı. Hemşirenin kolunun üzerinden tavana baktı

ve titreyerek nefes aldı, kıvırcık saçları ve gri gözleri olan çocukların hayali dışında her şeye odaklandı.

"Yapma..." Birisi boğazını temizledi. "O benim malım. Burada söz hakkım yok mu?" Briony yutkundu, hızla gözlerini kırpıştırdı. Yoğun bir sessizlik kar gibi üzerlerine çöktü.

"Neden, Hearst? Çocuk mu istiyorsun?" Reighven güldü.

Cohle homurdandı. "Rosewood kızı ve onunla bağlantılı herkes kısırlaştırılmalı. Nedenini çok iyi biliyorsun."

"Carvin'inki de doğru yapılmamıştı, biz de dün hallettik."

Phoebe. Briony'nin kalbi güm güm atıyordu.

Toven'ın argümanları tükenmiş gibiydi.

Briony kalçasının üzerinde soluk yeşil ışığın sönüp yok olduğunu gördü.

Uzuvları ağırlaşmıştı. Soğuk ve işe yaramaz hissediyordu. Gözkapaklarının arkasında bir ağrı hissetti.

Her şey yakında bitecekti.

Erkek hemşire ellerini kaldırdı ve kalçasının üzerine koydu. Briony, o hazırlık yaparken gözlerini sıkıca kapattı...

Yanından bir esintinin geçtiğini hissetti. Aniden biri nefesini tuttu ve bir hava akımı duyuldu.

Briony'nin gözleri, sağından gelen bir homurtu ve ardından gelen bir *çarpma sesiyle* birlikte aniden açıldı.

"Anne!"

Briony sıçrayarak masanın yanına atladı. Toven ânında yanına geldi.

Erkek hemşire birkaç metre ötede, ne olduğunu tam olarak anlamamış gibi şaşkın bir ifadeyle yerde yatıyordu.

Reighven karşı uçtaki duvara yığılmıştı, başı yana düşmüştü ve baygındı.

Serena Hearst'ün elleri ileri uzanmış, parmaklarının arasında büyülü bir çatırtı duyuluyordu. Yüzü ise, Briony'nin hissettiği kadar şok olmuş görünen Cohle'a dönüktü.

"Korkarım bunu yapmana izin veremem," dedi Serena alçak ve karanlık bir sesle, gözlerini Cohle'a dikerek. "Bayan Rosewood benim korumam altında."

41. Bölüm

"Ne halt ettin sen?" diye fısıldadı Cohle.

Briony'nin kalbi güm güm atıyordu. Odadaki insanlara bakarak durumu değerlendirdi.

Toven yanındaydı, hızla alıp verdiği nefesleri kulağında hissediyordu. Kadın hemşire masanın diğer tarafında donakalmıştı ve hiç de ellerini kaldırıp büyü yapacakmış gibi görünmüyordu. Erkek hemşire hareketsiz yatıyordu, ayağa kalkmanın iyi bir fikir olup olmadığından emin değil gibiydi. Reighven baygındı.

Cohle ve Serena Hearst ise birbirlerine bakıyorlardı, etrafta büyü cızırtıları vardı.

"Hemşirelere dikkat et, Toven," dedi Serena. Sonra elleriyle geniş bir yay çizdi.

Cohle hızla bir kalkan oluşturdu ve havayı keser gibi bir hareket yaptı. Briony, ikisinin odada dans edişini şaşkınlıkla izledi.

Serena çevik hareketlerle Cohle'un büyüsünü yakalayıp ona geri gönderdi. Cohle'un hareketleri kaba ve hantaldı.

Toven masanın köşesini yakalayıp ters çevirdi ve Briony'yi dizlerinin üzerine çökmeye zorladı.

"Burada kal."

Onu masayla kurduğu barikatın arkasına yerleştirdi, sonra zıpladı ve ellerini iki hemşireye doğru uzattı. Kadın nefes nefese ona doğru kaydı ama adam büyüyü engelledi ve ayağa kalktı. Toven ona daha fazla büyü attı ama o hepsini engelledi.

Kadın hemşire Briony'nin yanına diz çöktü ve Toven bir eliyle onu yerde tutarken, diğer eliyle ikinci hemşireyi yakalamak için geniş daireler çizdi.

Yukarıdan bir pencere kırıldı ve Briony düşen camlardan başını korudu. Hearst arazisinden gelen beyaz deniz kuşu içeriye süzüldü ve Cohle, Serena'nın kalbine uzandığı anda ona saldırmak için alçaldı. Albatros havada yön değiştirdi ve Serena ile birlikte Cohle'la savaşmaya başladı.

Toven düşen bir sandalyeye takıldı ve ayağa kalkamadan kadın hemşire kaçtı. Koridordan geçip kapıdan dışarı koştu.

Briony panik içinde ayağa fırladı ancak Toven yoluna çıktı. "Diğer hemşireyi burada tut," dedi başıyla erkek hemşireyi işaret ederek, sonra kapıdan dışarı koştu.

Briony, Serena ve Cohle'a baktı, birbirlerinin saldırılarını savuşturup mobilyaları parçalıyorlardı, sonra da yerde ayağa kalkmaya çalışan adama baktı.

Saklanmak için masanın arkasına eğildi ve avuçlarıyla yere vurdu. Adam düştü ve Briony gizlice bakınca adamın şaşkınlıkla bacaklarını çekiştirdiğini gördü. Adamın ayakkabılarını yere yapıştırmıştı. Basit bir numaraydı ama Briony bu konuda paslanmıştı ve büyü yapmamalıydı.

Devrilmiş muayene masasının diğer tarafına sürünerek hâlâ baygın olan Reighven'a göz attı.

Briony geri döndüğünde, erkek hemşire botlarını çıkarmaya başlamıştı. Ellerini uzattı ve adam öne doğru yuvarlandı. Yaratıcı bir hareket değildi, yine de zaman kazanması gerekiyordu.

Serena çığlık attı ve Briony odaklanmaya ve yakın dövüş hakkında öğrendiği her şeyi hatırlamaya çalıştı.

Duvarlarda asılı duran Hearst ailesinin eski üyelerinin portrelerine göz attı, sonra büyüyle bir tanesine uzandı ve onu duvardan çekip aldı. Cohle, Serena'nın üzerinde dururken, Serena kıvranıyor ve albatros Cohle'u tırmalıyordu. Briony tabloyu Cohle'a doğru fırlattı.

Portre tam da istediği gibi Cohle'un kaburgalarının altına çarptı.

Serena ayağa kalktı ve odadakileri gözden geçirerek Toven'ı aradı. Gözleri endişeyle büyüdü ve Briony döndüğü anda, erkek hemşirenin üniformasının kapının köşesinde kaybolduğunu gördü.

Koşmaya başladı. Serena'nın Cohle'la baş edebileceğine inanmak zorundaydı. Reighven'ın uyanmayacağına inanmak zorundaydı. Mermer zemin üzerinde attığı her adımında, inanması gereken yeni bir şey çıkıyordu.

Çizim odasının dışında kayarak durdu ve sola, sonra sağa baktı, ön kapıya doğru koşan adamı gördü. Kollarını açtı ve göğsüne doğru çekti; adam kapıları açmak için çekiştirdi ama kapılar yerinden kıpırdamadı.

Adam çaresizce dışarıya çıkmaya çalışırken dönüp diğer koridora koştu, Briony de köşenin arkasına saklandı.

Toven ile mücadelesinden anladığı kadarıyla, adam sahada eğitim almış bir sağlık görevlisi değildi. Muhtemelen hiç savaş görmemişti. Hayatları onun kaçmamasına bağlı olmasaydı, onun için üzülürdü.

Eğer dışarı çıkıp Serena'nın yaptıklarını ifşa ederse... Eğer birine onun kısırlaştırılmadığını söylerse...

Briony, kestirme yolu bildiği için bir geçitten geçti. Adamın birkaç adım önünde karşı koridora çıktı. Adam o kadar ani durdu ki tökezleyip arka üstü düştü ve dehşetle ona baktı.

"Sana zarar vermek istemiyorum," dedi Briony nefes nefese. "Seni öldürmeyeceğiz. Sadece buradan çıkamazsın."

Kalbi göğsünde hızla atıyordu. Ona doğruyu söylediğini umuyordu.

Adam ondan uzaklaşarak, söyleyemediği kelimelerle boş boş konuşmaya başladı. Briony parmaklarını boğazına götürdü, Serena'nın ona ilk geldiğinde yaptığı şeyi yaptı. Ona sesini geri verdi.

Adam şok içinde ellerini boğazına götürdü. Briony'yi baştan aşağı süzdü.

"Sen büyünü kullanabiliyorsun," dedi. Sesi aylarca kullanılmamış gibi kısık ve boğuktu.

"Sen bir tutsak mısın?" dedi Briony. Onun tepesinde dikilmemek için dizlerinin üzerine çöktü. "Seni zorla mı tutuyorlar?"

Adam evet der gibi başını salladı. "Kız kardeşim... onu kaçırdılar." Gözleri çılgın gibi bakıyordu. "Onu gördünüz mü? Biltmore Sarayı'nda."

Briony'nin kaşları havaya kalktı. Bunun için zaman yoktu ama adamın acısını görmezden gelemezdi. "Adı ne?"

"Maggie. Benim gibi koyu saçlı."

"Onu arayacağım ancak onu tanımıyorum, hayır." Elini uzattı. "Şimdi, üzgünüm ama benimle gelmen gerekiyor–"

"İkimiz de babanın sağlık birimindeydik!" Sözleri nefes nefese söylüyor gibiydi. "İ-ikimiz de size hizmet ediyorduk!"

Briony gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Sen Eversun mısın?"

Adam başını iki yana salladı, gözlerinde yaşlar vardı. "Artık öyle bir şey var mı ki?"

Briony'nin kafası hızla çalışmaya başladı. Bu adam da kendisi gibi bir tutsaktı. Onu gerçekten de onu esir alanların eline geri mi gönderecekti? Ne söyleyeceğini bilemeden, sözler ağzından dökülüverdi.

"Seni bırakırsam, bugün gördüklerini kimseye anlatmamalısın."

Adam başını iki yana salladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ama gidemem. Maggie'yi öldürürler–"

"Onlara senin öldüğünü söyleriz," dedi Briony çabucak. "Bu gece ne olursa olsun... ortalığı temizlemek için çok uğraşmak gerekecek. Öleceksin, yemin ederim." Briony elini uzattı ve ona bir anlaşma teklif etti.

Parmakları titreyerek Briony'nin elini tuttu. "Ne istiyorsun?"

"Hiçbir şey. İsyancıları bulabilirsin. Sammy Meers. Yanında Velicity Punt adında bir kadın var. Tek kolu var. En son kuzeyde görülmüşler."

"Dövme yüzünden mi?" Adam kaşlarını çattı.

Briony başını onaylar gibi salladı. Kalbi umutla çılgınca atarken, onun elini sıkıca tuttu.

"Sammy'ye söyle..."

Duraksadı. Söyleyecek çok şey vardı. Dövmelerin anlamıyla ilgili henüz hiçbir şey bilmiyordu.

"Sammy'ye, onun işaretini bekleyeceğimi söyle."

Adamın elini bırakmadan ayağa kalktı ve o da onu takip etti. Nereye gitmesi gerektiğini söylemek için ağzını açtı.

"Cordelia Hardstark şu anda Makam Kalesi'nde. Dağlardaki kale," derken, sözler adamın ağzından dökülüyordu.

Briony onun elini sıktı. "Emin misin?"

Adam başıyla onayladı. "O, Mallow'un favorisi. O... Ona ne yaptığını tam bilmiyorum ama onu bir kez tedavi ettim."

Briony, kanının damarlarında donduğunu hissetti. Sertçe bir tavırla başını salladı.

"Şu tarafa git," dedi parmağıyla işaret ederek. "Ağaçların sınırına doğru koş, sonra da portala."

Elini adamın ellerinden çektiğinde, vücudundaki sıcaklık kayboldu ve tüm kararları başarısızlığa mahkûm olacakmış gibi geldi.

Ya yakalanırsa? Ya yalan söylüyorsa?

Adam koşmaya başladı ve Briony geçide doğru döndüğünde adımları inancının iliklerine kadar işlemesine neden oldu.

"Bayan Rosewood?"

Döndü. Prenses olduğu günden beri Serena dışında kimse alaycı bir ton kullanmadan ona bu şekilde hitap etmemişti. İçi umutla doldu.

"Onda bir terslik var," dedi adam.

Briony korkudan göğsünün sıkıştığını hissetti. "Cordelia'da mı?"

"Mallow'da," diye düzeltti adam ve Briony kaşlarını çattı. "O... Phoebe Rosewood'un hamile olduğunu öğrenince çok öfkelendi. Fetüsü ben çıkardım ama..."

Phoebe'nin yaşadıklarını düşününce Briony'nin tüyleri diken diken oldu.

"Anlamadığı bir şey var. Bir yerlerde bir erkek vâris olduğunu düşünüyor," dedi.

Kasıtlı olarak Briony'nin karnına baktı.

"Ben hamile değilim," diye fısıldadı. "O... Toven ve ben..."

Hemşire omuz silkti. "Eğer hamile kalabileceğinizi öğrenirse, bu evdeki herkesi öldürür."

Briony ona baktı. Aniden her şey gün gibi aydınlandı. Briony hâlâ bir vâris doğurabilirdi.

O bir Rosewood'du.

Rosewood soyu Rory ile sona ermemişti.

Koridordan bir çarpma sesi geldi ve ikisi de irkildi. "Git!" Briony dönüp koşmaya başladı ve adamın ayak sesleri onun da aynısını yaptığını gösteriyordu.

Geçitten geldiği yere geri dönene kadar adamın adını hiç bilmediğini fark etmedi. Tıpkı kızıl-sarı saçlı kadın gibi.

Kapıdan hızla geçip çizim odasına girdiğinde Serena'nın kollarını açmış durduğunu, Reighven'ın zeminin ortasında, kadın hemşirenin ise ondan birkaç adım uzakta olduklarını gördü.

"Ne oldu?" diye sordu nefes nefese.

Serena başını çevirdi. "O nerede?"

Briony'nin, son derece dürtüsel bir şekilde verdiği kararı tartışacak zamanı yoktu. "Etkisiz hâle getirildi." Etrafına baktı. "Toven nerede?"

"Reighven uyandı," dedi. "Onunla uğraşmak zorunda kaldık. Toven kızı geri getirdi," Serena, kadına bakarak başını salladı, "ve sonra Cohle kaçtı. İkisini de etkisiz hâle getirmem gerekiyor."

Briony başını salladı ve Serena'nın söylemesine fırsat vermeden tekrar koşmaya başladı.

Ön kapıdan fırladı ve durdu, hangi yöne gitmiş olabileceklerini düşünmeye başladı.

Mülkün arka tarafında tiz bir uluma duyuldu. Vesper.

Koşarak, mülk sınırına açılan ağaçlıklı yola doğru yöneldi.

Yolda gri bir tüy yumağı görünce Vesper'ın yanına çöktü.

Hayattaydı ama sadece gözleri hareket ediyordu. Sanki birine dişlerini geçirmiş gibi çenesinde kan vardı. Briony onu inceledi ve sırtında kırık olduğunu gördü. Empatiyle acı içinde tısladı.

"Seni iyileştireceğiz. Dayan." Elini Vesper'ın kürkünün üzerinde gezdirdi.

Tilki, hareket edebilseydi Briony'nin parmaklarını koparacakmış gibi görünüyordu.

Briony yoluna devam etti, patikadan döndü ve aniden durdu.

Sabah güneşinde iki siluet duruyordu. Biri yerde, diğeri onun üzerindeydi ve Briony'nin kalbi ayakta duranın Toven olması için yalvarıyordu.

Derin bir nefes aldı, zihninin ortasındaki ipi çekti.

Vücudu görünmez oldu. Aceleyle ilerledi. Onlara gizlice yaklaşmasına gerek kalmadığı için tüm gücüyle koştu.

Yerdeki kişinin Toven olduğunu, gri saçlarının sabah güneşinde daha da soluk göründüğünü fark edince daha hızlı koşmaya başladı. Toven'ın vücudu titriyor, acı içinde kasılıyordu.

Koşarken Cohle'un, "Ne tür sorunların olduğunun farkında mısın, evlat?" diye soran hain sesini duydu. "Hayır. Babanın Güney Camly'de neyin peşinde olduğunu *hiç* bilmiyorsun, yoksa karısı ve oğlu asla bu kadar pervasız davranmazlardı!"

Briony onlardan beş-altı metre uzakta durdu ve ellerini tüm gücüyle itti. Cohle'un ayakları yerden kesildi, havada süzülerek çimlere düştü.

Briony hatasını çok geç fark etti.

Cohle, bariyer çizgisinden sadece bir metre uzağa düşmüştü. O çizgiyi geçip portaldan çıkabilirdi.

Toven havasız kalmış gibi çaresizce nefes aldı ve Cohle da aynı şeyi yaparken ayağa kalktı.

Briony daha yakına koştu, paniği görünmezlik büyüsünü bozmuştu. Cohle'u kendine doğru çekip bariyerden uzaklaştırmak için ellerini kaldırdığında, ellerinin görünür olduğunu fark etti.

Cohle onu engellerken gözlerini ona dikmişti. Gülümsedi.

"Anlıyorum. Sen aptal değilsin, Toven Hearst," dedi, bir ona bir Briony'ye bakarak. "Sen Bomard'a ve Hanımefendi Mallow'a ihanet eden bir hainsin. O kaltak büyü yapabiliyor!"

Briony uzandı, bir ağacı kökünden söküp Cohle'un üzerine devirdi. Cohle eğilip kaçmak için ileri atıldı ve devrilen ağacın gövdesi, kendisiyle bariyer sınırının arasında kaldı.

Toven ellerini kaldırdığında yorgunluktan titriyordu ve Briony, Vesper'ın yaralanmasının onun büyü gücüne büyük ölçüde zarar verdiğini biliyordu.

Briony onun önüne geçti ve kollarını Cohle'a doğru savurdu.

Cohle büyüyü savuşturdu ve güldü. "Senin yerine o mu savaşacak, Toven?" Cohle ellerini kaldırdı ve Briony engelleyemeden, vücudunda binlerce bıçak derisini kesiyormuş gibi bir acı hissetti.

Briony acısı dinene kadar çığlık attı, sonra çimlere yığıldı ve gözlerini güneşe çevirdi.

Toven onun yanına diz çöktü. Briony başını çevirdi. Toven zar zor ayakta durabiliyordu.

Briony kendini zorlayarak doğruldu. Cohle ikisinin tepesinde duruyordu, yüzünde sanki bir kılıçla kesilmiş gibi bir yara izi vardı. Toven son kalan kalp büyüsünü kullanmış olmalıydı.

Cohle aşağıya baktı. "Eversunlı fahişenle son anlarının tadını çıkar, Toven. Mallow, Hearst Malikânesi'nde olanları öğrendiğinde, bu senin soyunun sonu olacak."

Cohle döndü, ağaç gövdesinin üzerinden ağır ağır geçerek mülk sınırına doğru ilerledi.

Bir geçit açmamalı. Mallow'a ulaşmamalı.

Briony, kanında dolaşan büyüyle ayakta dururken duyduğu tek şey buydu.

Ve hemşirenin sözleri net ve açık bir şekilde yankılandı: *Eğer hamile kalabileceğini öğrenirse, bu evdeki herkesi öldürür.*

Briony elini uzattı ve sadece iki ay önce Trow zindanında tamamlayamadığı büyüyle, avucunun ortasında onun kalbini hayal etti.

Ve sıktı.

Cohle mülk sınırından iki adım uzaklıkta göğsünü tutarak donakaldı.

Nefes nefese dizlerinin üzerine çökünce, Briony'nin içini bir güç dalgası kapladı ve sonra bu dalga bir parçasını da beraberinde götürerek onu terk etti.

Eli yumruk hâlindeydi ve Cohle ölmüş, çimlerin üzerinde yatıyordu, bedeni bariyerin ötesine düşmüştü.

Ve Briony'nin içinde sadece karanlık ve ölüm vardı.

42. Bölüm

Bir Yıl Önce

Babalarının öldüğü gün Rory'nin aceleyle taç giymesinin ardından, Evermore'un sınırları yeniden güvenli bir şekilde kapatılmıştı ancak Bomard milisleri ve casusları, Evermore'un kralsız kaldığı o bir saat içinde çoktan ülkeye girmişlerdi. İçeriden gelen saldırılar ve sınırda her gün yaşanan kayıplar yüzünden Evermore giderek küçülüyordu.

Briony, Biltmore Sarayı kuşatma altındayken üç yıl boyunca orada hapsedilmişti ve burası onun dünyadaki en sevdiği yer olmasına rağmen, Anna gelip eşyalarını toplayıp göl kenarındaki Claremore Kalesi'ne çekilme zamanının geldiğini söylediğinde neredeyse rahat bir nefes aldı.

İki saray arasındaki mesafe atla iki hafta sürmüştü. Briony, arkalarındaki beş yüz kişi yaya olarak yolculuk yaparken, özellikle de Rory atına binip yolda karşılaştıkları köylüleri selamlamayı tercih ettiğinde, kraliyet mensupları gibi at arabasıyla seyahat etmeyi reddetmişti. General Meers, saraydaki herkesin portalla taşınmasını ve Biltmore Sarayı çevresindeki insanların yaya olarak gitmesini istemişti ancak Rory bunu reddetti. Hepsini portalla taşımak söz konusu bile olamazdı çünkü bu, Rory'nin yüzlerce portal için kanını akıtmasını gerektirecekti ve ayrıca Claremore

çevresindeki sınır hattına bu kadar çok yırtık açılması onu zayıflatacaktı. Kale surları, onlar ön kapıdan girmeden yok olacaktı.

İkinci haftada bir öğleden sonra, Finola atını yavaşlatarak Briony'nin kısrağının yanına geldi.

"Yaklaşık iki günümüz kaldı," dedi, terleyen boynuna değmemesi için sarı saçlarını dağınık bir şekilde tepeden bağlayarak. "General ve kardeşin bir portalla önden gittiler."

Briony'nin ağzı açık kaldı. "Ne? Ne zaman?"

"İki saat önce. Rory, biz varana kadar sınır hattını güçlendiriyor."

"Neden bana haber verilmedi? Ben de onunla birlikte olmalıyım," dedi Briony.

İçinde bir panik duygusu uyandı. Briony ona büyüsünü aktarmazsa, Rory korumayı başarıyla gerçekleştirebilecek miydi?

"Bu iş sessizce yapılmalıydı," dedi Finola. "Bugünlerde her köşede kaçaklar saklanıyor. Bomard'da bilgi karşılığında özgürlüklerini kazanacaklarını düşünen Eversunlar var."

"Ve hâlâ *benim* bir yük olduğumu mu düşünüyorlar?" diye sordu Briony, alaycı bir şekilde. Köprücükkemiğinin üzerindeki broşu düzeltti.

"Ah, generali bilirsin." Finola iç geçirdi. "Bu özel bir bilgiydi."

Briony homurdandı. General Billium Meers, onu taktik toplantılarından uzak tutmak için elinden geleni yapmıştı. Bu yolculuk sırasında, stratejistler konseyinin çadırından birden fazla kez uzaklaştırılmıştı. Son üç yıl boyunca Briony, saldırı günü okuldan kaçırılan dört Eversun öğrencinin güvenli bir şekilde geri dönmesi için generalle görüşmeler yapmıştı ancak talepleri kulak ardı edilmişti. Rory, bu esirler konusunda yanlış bir hamle yapmaktan çekiniyordu, bu yüzden General Meers'ın tavsiyelerine güveniyordu.

"Bu iş bittiğinde," dedi Briony, "söylediğin gibi beni Güney Camly'ye götürmeni istiyorum. Saraya ve konseye nasıl faydalı olabileceğimi öğrenmek istiyorum. Bu ülkede bir pazarlık kozu olmaktan bıktım."

Finola burnundan alaycı bir ses çıkardı. "Dikkatli ol, bir Bormardi gibi konuşuyorsun."

"Ciddiyim." Briony kuzenine dönüp baktı. Finola cevap vermeden önce yanağının içini ısırdı.

"Bence bunun zamanı geçti," dedi Finola yumuşak bir sesle. "Bu iş bittiğinde, yeni bir barış antlaşması imzalanacak. Ülkelerin benzer anlaşmalar altında ilerlemeleri gerekecek–"

"Ve ben de teminat olarak biriyle nişanlanmış olacağım," diye onun yerine cümleyi tamamladı Briony. "Anlıyorum."

Briony çenesini sıkarak ileriye doğru baktı.

"Sadece sen olmayacaksın. Kız kardeşim Phoebe de öyle. Sarayındaki diğerleri, bazı erkekler de dâhil, barışı korumak için görevlerini yerine getirmek zorunda kalacaklar."

Briony'nin gözleri on beş metre ileride, Katrina ve Didion'la birlikte at süren Cordelia 'ya takıldı. "Ama Cordelia olmaz," dedi Briony, bastırmasına fırsat kalmadan kanında bir anlık bir kıskançlık hissederek.

"Eğer kardeşin akıllı olsaydı, kendisini ittifak için uygun tutardı ama bu kaybedilmiş bir savaş." Finola ona bir bakış attı. "Senin için başka bir seçenek daha var."

Briony, Didion'un ensesine bakarak onun konuşmasını bekledi. "Evet?"

"Didion Winchester hiç tereddüt etmeden seninle evlenir," dedi Finola. "Ve bu ateşi körüklemediğini iddia etme."

Briony tedirgin bir şekilde ona baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

Finola kaşlarını kaldırdı. "Anna her hafta sonu limana gittiğini söylüyor."

Briony nefesini tuttu ve atını süren Anna'ya sert bir bakış attı.

Anna omuz silkti.

"Her hafta *değil*. Ve 'liman' kelimesi kulağa ucuz geliyor. Birlikte yürüyüş yapıyoruz, hepsi bu." Briony'nin yanakları kızarmıştı.

"Gece yarısından sonra mı?" diye sordu Finola. "Vay canına, *yürüyüş* için ne güzel bir saat–"

"Ben yirmi dört yaşındayım, biliyorsun," dedi Briony. "Ben gözetim altında tutulması ve rapor edilmesi gereken bir çocuk değilim."

"Ben öyle demedim."

"Sen de evlenmemiş bir Rosewood kadınısın," dedi Briony suçlayıcı bir şekilde. "Bana bunca zamandır erdemli davrandığını mı söyleyeceksin? Güney Camly'de hiç teselli aramadığını mı söyleyeceksin?"

Finola ona yumuşak bir gülümsemeyle baktı. "Sadece kardeşinin memnuniyetle kabul edeceği kolay bir yol olduğunu belirtiyorum." Sesini alçaltarak sadece Briony'nin duyabileceği şekilde konuştu. "Tabii başka bir şey ummuyorsan?"

"Hayır," dedi Briony çabucak. Gri gözler her zamanki gibi zihninde parladı. "Hayır, o hayranlığımdan kurtuldum."

"İyi." Finola derin bir nefes aldı ve konuyu değiştirdi. "Sen ve ben, kardeşin yokken bu gece barınağın koruma kalkanlarını kuracağız. Kimse Rory'nin gittiğinden şüphelenmesin diye bunu sessizce yapmalıyız."

Briony başıyla onayladı. Rosewoodlar koruma büyüleriyle tanınırlardı. Rory, Briony'nin ona yardım ettiğinden habersiz, yolculukları boyunca her gece bunu yapmıştı.

Finola atına topuklarıyla vurarak onu ilerlemeye zorladı ve Briony'yi az önce söylediği yalanı düşünmesi için yalnız bıraktı.

Stratejistler konseyinin her toplantısında fısıldanan isim *Hearst*'tü. Orion, iki kalbe aynı anda Kalp Durdurma büyüsü yapabiliyordu –bu duyulmamış bir yetenekti– ve söylentilere göre oğlu da en az onun kadar yetenekliydi. Toven'ın adı, cepheden gelen her raporda babasının yanında yer alıyordu ancak Kalp Durdurma yeteneği hakkında henüz hiçbir rapor gelmemişti. Briony, Bomardi okulundan kaçmasına yardım etmeye çalışan, babası onu orada bırakmasını söylediğinde tereddüt eden çocuğa ne olduğunu merak etti. O günden beri Toven'ı görmemişti ama savaş alanlarında ölümcül olduğunu duymuştu.

Kervan gece kamp kurmak için durduğunda, Briony her

zamanki gibi Cordelia ile aynı çadırda kaldı. Aşçılar akşam yemeğini hazırlamaya ve askerler kamp ateşini yakmaya başladığında, Briony ve Finola kampın ortasında buluştular ve birbirlerinden uzaklaşarak, onlarla birlikte seyahat eden beş yüz kişinin etrafına bir duvar ördüler. Briony çadırların arasında dolaşarak kalkanı kenarlara doğru itti.

Didion onu kampın en uzak köşesinde buldu.

"Rory yokken onun kalkanlarını yapmakla mı uğraşıyorsun?" diye sordu.

Didion'un kralın faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olması nedeniyle duyduğu rahatsızlığı içine atan Briony, başını salladı. "Finola da ben de."

Didion boğazını temizledi ve Briony büyüsünü bitirdiğinde ona yaklaştı. "Acaba biz de bir süre ortadan kaybolabilir miyiz?" diye fısıldadı.

Briony, onun utangaç gülümsemesine karşılık vermek için kendini zorladı.

Didion'a âşık olmaya çalışmıştı. Geçtiğimiz bir yıl boyunca Briony her iki haftada bir, gece yarısı liman yakınlarında onunla buluşup sohbet ediyor, bazen de daha fazlasını yapıyordu.

Ama şimdi bile, ona nazikçe gülümserken, Finola ne kadar kolaymış gibi davransa da gelecekteki kocasının o olmayacağı hissini içinden atamıyordu.

"Düşündüm de," diye söze başladı yavaşça, "belki savaş bitene kadar buluşmalarımıza ara verebiliriz."

Didion'un yüzü düştü ama hakkını vermek gerekirse, çabucak toparlandı. "Tamam." Boğazını temizledi. "Anlıyorum. Claremore'a geri çekilmek çok stresli olmalı."

"Öyle," dedi Briony, bu bahaneye hemen katılarak. "Şu anda her şey çok hassas... anlamsız şeylerle uğraşacak durumda değiliz." Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz yüzünü buruşturdu ama Didion yutkunup yere bakarken bile sözlerini geri almadı.

Gerçekten de anlamsız geliyordu. Belki ona daha anlamlı geliyordu ancak Briony'ye göre bu gereksiz bir lükstü.

"Güneş tutulması bir yıl sonra olacak," dedi Didion hüzünlü bir gülümsemeyle. "Kardeşin, 'gece güneş parladığında' vâris olduğunu kanıtlayacak, o zaman tüm bunları yeniden gözden geçirebiliriz."

"Didion, beni... beklemek zorunda değilsin." Dudaklarını ısırdı. "Beklemeni beklemiyorum, yani–"

"Senin için bin yıl da olsa beklerim, Briony Rosewood."

Gözleri berrak ve sesi yumuşaktı. Ve bu, Briony'ye söylenmiş en romantik söz olmasına rağmen hiçbir şey hissetmedi.

Didion yanağına bir öpücük kondurdu ve onu ağaçlara bakarken bırakıp gitti. Briony uzun bir süre öylece durdu ve neden Didion'un sevgisini kabul edip onunla rahatça yaşayamadığını düşündü.

Hava giderek kararırken Briony titredi. Kampı geçip Cordelia'yla paylaştığı çadıra gitmek üzere yürüyeceği uzun yola çıkmak için döndüğü sırada ağaçların arasında bir ışık gözüne çarptı.

Işık bir peri gibi zıplıyor ve yavaşça ona doğru yaklaşıyordu. Bu bir yol göstericiydi.

Briony, kalkanın güvenli tarafında durarak büyü yapmak için ellerini kaldırdı. Kalkanın dışında kimse onu fark edemezdi.

Alev yaklaştıkça, onun arkasında dolaşan genç kadını tanıdı. Biltmore Sarayı'nın dışından gelen bir tüccardı. Annesi balık pazarını işletiyordu ve kızının çivit mavisine boyalı saçları hakkında sürekli yorum yapıyordu. Briony onun asi kişiliğini seviyordu.

Ormanda tek başına, kaybolmuş ve endişeli görünüyordu.

Briony, mavi saçlı kadının onu görebilmesi için öne çıktı. "Birbirinizden mi ayrıldınız?"

Kadın şokla göğsünü tutarak sıçradı. "Ah! Bayan Rosewood!" Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve dehşet içindeydi. "Kardeşim odun toplamaya gönderildi ve geri dönmedi. Ailem ve ben onu aramaya çıktık ve geri dönüş yolunu bulamadık."

Briony kadının arkasına bakındı, yol göstericinin ışığına bakılırsa, kadının yanında kimse yoktu. "Onu buldun mu?"

Kadın gözyaşları içinde başını iki yana salladı. "Hiçbirinin nerede olduğunu bilmiyorum. Hepsini kaybettim."

Briony ikisinin etrafına bir kalkan oluşturdu. Kampın etrafındaki kalkan gibi onları görünmez yapmayacaktı ama büyü ile yapılacak saldırıları engelleyecekti. "Orman seni şaşırtabilir. Onları bulmana yardım edeceğim."

Kadın minnettar bir şekilde ağlamaya başladı.

"Teşekkürler, Bayan Rosewood!"

"Bana Briony diyebilirsin."

"Ben Delilah," dedi kadın ve onları geldiği yoldan geri götürdü. Hızlı hareket ediyordu, karanlıkta, Briony'nin kalkanının ulaşamadığı yerde tökezleyerek ve ağaçlara bakarak ilerliyordu.

"Kardeşin ve başka kim? Annen mi?" Briony hem kendisini hem de onu koruma kalkanının içinde tutabilmek için hızlandı.

"Annem, babam ve amcam. Hepimiz dağılarak aramaya başladık." Briony, aile farklı yönlere dağılmışsa bir arama ekibi kurmaları gerektiğini söylemek üzereydi ama başının üstünde bir kuşun gakladığını duyunca durdu.

Başını kaldırıp baktığında, siyah bir kuşun onları izleyen keskin gözlerini gördü. Havada büyülü bir cızırtı duyuldu ve Briony, kalkanından bir şeyin sektiğini hissetti. İrkilerek bir tur döndü.

On adım ötede, Bomardi okuluna yapılan saldırıda gördüğü adam duruyor, çarpık burnunun altından sarı dişleriyle ona gülümsüyordu.

Reighven.

Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı. Onu son gördüğünden bu yana geçen yıllarda, adı savaş alanlarında terör ve kara büyüyle birlikte anılır olmuş ve yüzü, kâbuslarında kalıcı bir yer edinmişti.

"Taşlar aşkına, bu gece ne şanslıyız," dedi Reighven çatallı sesiyle. "Prensesin ta kendisi."

Briony, ağaçların arasında bir şeyin kıpırdadığını duydu. Delilah'nın bileğini tutup onu koruma kalkanının içine almak

için uzandı ama bunu yapamadan Reighven kolunu havada salladı. Delilah'nın göğsünde kan lekeleri belirdi.

Briony nefesini tutarak kalkanını ikisini de kapsayacak şekilde genişletti, Reighven ve ağaçlardaki diğerleri kalkanına saldırmaya başladı. Briony, büyü etraflarında sekerken Delilah'yı yere yatırdı, parmaklarını göğsündeki kesiklere bastırıp deriyi birleştirmeye çalıştı. Delilah'nın gözleri dehşetle açılmıştı.

Briony zihnindeki ipliği kavradı ve tüm gücüyle itti. Reighven ve diğer adam sendeledi, büyülerinin etkisi bir anlığına kesildi. Briony bir ağaca uzandı ve onu üzerlerine devirdi, karanlık gecede gövdenin çatırtısı yankılandı. Reighven ve diğer adam ağaçtan kaçarken Briony havai fişek gibi mor kıvılcımlar fırlattı. Finola'ya bir imdat çağrısıydı bu.

Reighven kendini toparlarken Briony ona baktı ve ilk kez diğer adamı gördü: Toven Hearst.

Soğuk gözleri onun gözleriyle buluştuğunda dünya birden yavaşladı ve sonra aniden hızlandı.

Briony, Eversunların yardımına gelmesine sadece birkaç saniye kalmış olmasını umarak ona doğru yaklaşan adamlara karşı yeniden kalkanına odaklandı. Yerdeki dallar telaşlı adımlar altında kırılırken Delilah'ya döndü. Yaraları dikildikten sonra yanaklarına renk gelmeye başlamıştı.

Bir el Briony'nin kalkanının duvarından içeri uzanarak elbisesinin önünden yakaladı. Reighven onu en yakın ağaca çarptığında Briony gözlerini kocaman açarak nefesini tuttu.

Fiziksel şiddet aklına gelmemişti, sadece büyüyü düşünmüştü. Kalkanı, onun ellerine karşı bir işe yaramıyordu.

"Prenses, gidip biraz konuşalım. Kardeşini o kamptan nasıl çıkarabileceğimizi bulmaya çalışalım, olur mu?" Reighven ona sırıttı ve sonra bir metre kadar soluna bir portal açtı.

Briony panikledi, zihni beyaz gürültüden başka bir şey duymuyor, cildi ürperiyordu. Reighven onu portala doğru çekmek istercesine elbisesinin önünü çekiştirirken gözleri Toven'ınkilerle buluştu. Dudakları ince bir çizgi hâlindeydi ama Reighven'ı durdurmak için hiçbir hareket yapmıyordu.

Briony tekmeledi, tırmaladı ve kamptakilerin onu duyması için çığlık attı. "Hey!" diye bağırdı arkalarındaki ağaçlardan bir ses. Reighven duraksadı.

Eversun tüccar kıyafetleri giymiş bir adam ağaçların arasında duruyordu. Balık pazarını işleten kadın da onun yanında duruyordu, aynı zamanda onlara benzeyen iki kaslı adam da vardı. Bunlar Delilah'nın ailesiydi. Briony, zamanlamaları için şükretti.

"Onu öylece alamazsınız!" diye bağırdı adam. "O bizimle geliyor!"

Delilah ayağa kalkıp ellerini kaldırarak büyü yapmaya başlamadan önce Briony'nin, adamın sözlerini düşünmek için yarım saniye kadar vakti oldu.

Delilah'nın vücudu bir ağacın gövdesine doğru uçtu ve kafası ağacın kabuğuna çarptı. Yere yığıldı.

Arkasında duran Toven Hearst elini indirdi, gözleri hâlâ soğuktu. "O sizinle hiçbir yere gitmiyor," dedi.

Anne çığlık attı ve Briony, etrafındaki büyü cızırdamaya başlamadan önce zar zor bir kalkan oluşturdu, sanki bir ateşin ortasına atılmış gibiydi.

Reighven onu bırakıp büyü yapmaya başladığında Briony eğildi. Bir ağacın etrafından dolanarak arkasında kopan savaş çığlıkları ve homurtular arasında kampın hangi yönde olduğunu tespit etmeye çalıştı. Artık Eversun kampına geri koşamazdı. Kalkanları olsun ya da olmasın, onları oraya götüremezdi.

Güçlü parmakları olan soluk bir el bileğinden tutup çekti. Briony, Toven'ın göğsüne doğru savruldu. Toven bir portal açmaya başladığında onu geri itti.

"Yapma," diye uyardı Toven, ölümcül bir sesle.

Omzunun üzerinden bir büyü parladı ve Toven acı içinde bağırıp kıvrılarak onu bıraktı. Delilah'nın akrabalarından biri yirmi adım ötede ellerini uzatmış duruyordu.

"Teşekkürler! Kaçın!" diye bağırdı Briony.

Ağaçların arasından, köklerin ve düşmüş dalların üzerinden atlayarak kuzeye doğru koşmaya başladı.

Bir büyü hızla uçarak önündeki ağaca çarptı ve Briony sağa doğru kıvrılarak kendini koruma pozisyonuna geçti.

Yaklaşık bir kilometre ileride bir nehir olmalıydı. Oraya ulaşabilirse suyun büyüsünü daha güçlü bir kalkan hâline getirebilirdi.

Bir büyü sırtına çarpınca düştü ve çenesini yere çarptı. Başında yıldızlar dönüyordu. Tam doğrulacaktı ki biri sırtına dizini bastırdı ve ensesinde sıcak bir nefes hissetti.

"Bu eğlenceli, değil mi?" diye hırladı Reighven, bileklerini tutup sırtına doğru bastırarak. "Sanırım seni yeni evcil hayvanım yapacağım. Saatlerce birbirimizi kovalayabiliriz."

Briony zihnini altındaki toprağa odakladı. Korku ve adrenalin büyüsünü güçlendirdi ve altındaki toprak zemin yarılmaya başladı.

Reighven yuvarlandı ve Briony'yi de beraberinde sürükledi. Briony, Reighven üzerine çıkıp bileklerini yere bastırıncaya kadar onun altında mücadele etti.

Sonra Reighven birden çığlık attı. Kafasını tuttu, dayanılmaz bir acı içinde çığlık atarken parmaklarıyla kafatasını, sonra da göğsünü tırmaladı.

Briony hiç vakit kaybetmedi. Onun altından kayarak kaçmaya devam etti, yakında nehrin sesini duyup yönünü bulabileceğini umuyordu.

Tüccarlardan biri yoluna atladığında cevabını aldı. Aniden durdu.

"Bayan Rosewood!" dedi adam. "Kamp bu tarafta!"

Briony nefesini tuttu ve adamın işaret ettiği yöne baktı. Gerçekten yolunu bu kadar mı şaşırmıştı? Doğu yönünü tahmin etmek için dört şansı olsaydı, seçeceği son yön bu olurdu.

Bir büyü kulağının yanından geçip gitti ve adamın ayakları yerden kesildi. Briony, yakınlardaki bir ağaca sığınmak için koştu. Ağacın etrafında dönerken, Toven Hearst ona doğru ilerliyordu.

Ellerini bir araya getirdi ve iki uzun ağaç, köklerinden sökü-

lerek Toven'ın önüne düştü. Toven geriye doğru sıçradı ve Briony adamın işaret ettiği yöne, kampa doğru koştu.

Artık Briony, kimlerin onun yerini fark ettiğiyle ilgilenmiyordu. Finola'nın ve ordunun, onu ve tüccarları bulması gerekiyordu. Koşarken ağaçları ateşe vermeye başladı.

Solunda bir çalı alev aldı. Fakat onu o yakmamıştı. Briony, arkasında onu kovalayan ağır botların sesini dinleyerek çalıdan uzaklaştı. Önüne bir ağaç devrilince sağa sapmak zorunda kaldı.

Toven, beş altı metre ileride, ağaçların arasında onunla birlikte koşuyordu ve eskiden söğüt ağacına kadar nasıl yarıştıklarını hatırlayınca midesi bulandı. Toven her zaman ondan çok daha hızlıydı. Onunla yarışmak Briony'yi heyecanlandırırdı. Onu uzak tutmak için büyüsünü ona doğru itti.

Toven, Briony'nin önüne bir ağaç daha devirdi ve Briony ağaçtan kaçmak için dönmek zorunda kaldı.

Toven onunla oynuyordu. Onu yönlendiriyordu. Onu kendi seçtiği yöne gitmeye zorluyordu.

Toven, onunla aynı hızda koşarken, Briony ona doğru baktı ve büyü yapmaya fırsat bulamadan, bir büyü Toven'ın omzuna çarptı ve Toven tökezleyip yuvarlandı.

Briony koşmaya devam ederken, arkasında büyü savaşının sesleri duyuluyordu. Tüccar kadının tekrar çığlık attığını duydu, Delilah ormanda yere yığıldığında attığı çığlığın aynısıydı.

Briony geri dönüp onları kurtarmak istedi. Kaçabilecekken onunla birlikte Toven ve Reighven'a karşı savaşmışlardı ama önce Finola ve ordunun onları bulması gerekiyordu.

Tam önünde büyük, eğri bir ağaç gövdesi vardı. Aslında birbirine yapışmış iki ağaçtı ve tabanında bir delik vardı. Ona yaslanarak nefesini topladı ve onu kimin kovaladığını ve tam olarak nerede olduğunu anlamaya çalıştı.

Ateşe verdiği üç ağaç, çevreyi aydınlatmaya başlamıştı. Onları on-on beş metre öteden görebiliyordu.

Çalıların arasından, birbirlerinin yanından hızla geçen büyüleri izledi. Ağaçların arasına dağılmış beş kişi vardı, hareket ediyor ve büyü yapıyorlardı.

Ve sonra aniden her şey sustu, tek bir çığlık bile duyulmadı.

Briony ormanın giderek artan ışığına gözlerini kırpıştırarak bakarken bir hareket bekledi. Hiçbir şey olmadığında ayağa kalktı, bu sefer her türlü şiddete karşı korunmak için bir kalkan oluşturdu ve sürünerek açıklığın kenarına gitti.

Tüccarlardan biri, ondan altı metre kadar ötede sırtüstü yatıyordu.

Gözleri açıktı, cam gibi parlıyordu ve eliyle kalbini tutuyordu. Kalp Durdurma büyüsü.

Briony tekrar ilerlemeden önce ağaçları taradı. On metre ileride, Delilah'nın annesini ve diğer iki adamı da benzer pozisyonlarda yerde yatarken buldu. Gözleri yaşlarla doldu ve midesi bulandı; onlar ölürken saklanıp bekleyecek kadar korkak davranmış olmasından nefret etti.

Briony, Delilah'nın annesinin cesedinin üzerine diz çöktü ve kızının mavi saçları hakkında her zaman nasıl iç çektiğini hatırlayarak eliyle ağzını kapattı.

Ağaçların arasından baktı. Ormandan çıkması gerekiyordu.

Solunda mor kıvılcımlar gökyüzünü aydınlattı. Finola onu yönlendiriyordu. Briony, kampa ne kadar yakın olduğunu görünce nefesini tuttu ve bu kaosun içinde yönünü nasıl bulduğunu merak etti.

Ağaçların arasından bir yol açmaya başladı ancak çalılıklarda başka bir ceset görünce birden durdu.

Soluk gri saçlı ve uzun uzuvları olan biri vardı.

Ayakları, beyninin düşünmesine fırsat vermeden ona doğru ilerledi.

Toven Hearst yan yatmıştı ve kıpırdamıyordu. Briony'nin kaburgaları sıkıştı ve nefes almakta zorlandı.

O, Briony'yi avlamış, onunla oynamıştı ama Briony yine de ona yaklaşırken titriyor ve onun kalp atışlarını duymak için Tanrı'ya yalvarıyordu.

Etrafından dolaştığında, gözlerinin açık olduğunu ve karşıya doğru baktığını gördü.

Boğazından titrek bir nefes çıkıp gözünden bir damla yaş süzüldüğünde Briony o kadar rahatladı ki neredeyse ağlayacaktı.

"Briony!" diye bir ses geldi. Belki sekiz yüz metre kadar uzaktan.

Eversunlar onu almaya geliyordu ama Briony, Toven'ın yanına diz çöktü.

O çok savunmasızdı. Briony, onu ordusundan saklamak için birkaç düşmüş dalı havaya kaldırırken tek düşündüğü buydu.

Briony onu saklarken Toven'ın bakışları uzaklardaydı. Yoğun bir acı içinde nefes almaya çalışıyordu.

Adının tekrar söylendiğini duydu.

Briony son bir saniyeyi onun elini tutmak için harcadı fakat başını indirince duraksadı.

Toven her iki elini de yumruk yapmıştı. Kollarının ikisi de onun geldiği yöne doğru uzanmıştı. Çimlerdeki dört cesedin bulunduğu yöne...

Kalp Durdurma.

Ve sadece Kalp Durdurma da değildi. Babası gibi çoklu bir büyüydü. Hayır. Babasından daha kötüydü.

Briony ondan uzaklaşarak ayağa kalktı. Dört masum insanı yoluna çıktıkları için, kendisiyle onun arasına girdikleri için öldürmüştü.

Ve tek nefeste dört hayat? Kalp Durdurma büyüsü, kalbini aynı anda dört kez parçaladığı için titriyor ve nefes almakta zorlanıyordu. Ve Briony daha önce, bu yeteneği için onu *şımartmıştı.*

İki elle dört kişiyi öldürmek hiç duyulmamış bir şeydi. Orion bile böyle bir yeteneğe sahip değildi.

Briony, muhtemelen Bomard'daki en tehlikeli adama baktığı gerçeğiyle yüzleşince bacaklarının titremesine engel olamadı.

Daha da muhtemel olan şey şuydu: Toven, bu yaptıklarını bir gün gözünü bile kırpmadan yapabiliyor olacaktı.

Bunu tekrar yapma fırsatı bulamadan onu şimdi öldürmesi gerekip gerekmediğini düşündü. Aynı anda altı, belki de sekiz can almayı öğrenmeden önce...

Toven Hearst yerde titriyordu, gözleri hareket etmeye başlamıştı.

Briony kendisini taş kalpli olmaya zorladı ve Toven Hearst'ün o dalların altında çürümesini umarak gecenin karanlığına doğru koştu.

Toven Hearst yerde titriyordu, gözleri hareket etmeye başlamıştı.

Briony kendisini taş kalpli olmaya zorladı ve Toven Hearst'ün o dalların altında çürümesini umarak gecenin karanlığına doğru koştu.

43. Bölüm

Çimlerin üzerinde yatan bir ceset vardı ve Briony elini yumruk yapmıştı.

Briony soğuğun göğsüne sızdığını, zihnine kadar işlediğini hissetti.

Nefesi sarsılıyor, hava ciğerlerine titreyerek girip hırıltıyla çıkıyordu. Çimlerin üzerinde yatan bir ceset vardı...

"Briony."

Bir adam onun adını fısıldadı.

Zihni bir kitaplık gibiydi. Boş bir kitap aldı ve sırtına *Cohle* yazdı. Kitabın içine çimlerin üzerinde yatan cesedi ve yumruk yaptığı elini koydu ve kitabı kimsenin görmeyeceği alçak bir rafa itti.

"Briony."

Yüzünde dolaşan eller, başını gri gözlere doğru eğdi. Toven onun önünde duruyor, gözlerini kocaman açmış onu inceliyordu.

Briony ellerini onun bileklerine koydu.

"Bunun için zaman yok," derken kendi sesini tanıyamadı. "Cesedi sınırın bu tarafına getir de kaldırmana yardım edeyim."

Zihni çalışmaya devam ediyordu çünkü kalbi paramparça olmuştu.

* * *

Cesedi büyüyle yerden kaldırarak yol boyunca taşıdılar. Vesper'ın yanına geldiklerinde, tilki çok küçük görünüyordu.

Toven diz çöküp ona bir şeyler fısıldadı. Vesper hâlâ gözlerini kırpıyordu.

Briony, Toven ona bakarken boş gözlerle onu izledi.

"Yapamıyorum... Yeterince gücüm yok..."

Briony, Cohle'u yere indirdi –*çimenlerin üzerinde bir ceset vardı*– ve Vesper'ın yanına gitti.

Tilkinin omurgasını taradı ve kırık kemikleri ve kopmuş sinirleri buldu. Hiçbir zaman şifa konusunda uzmanlaşmamıştı ama Toven'ın yeterince bilgisi olduğunu biliyordu.

Toven sinirleri işaret etti. "Onları birleştirmelisin. Önce onu uyut."

Briony elini Vesper'ın gözlerinin üzerinde gezdirdi ve tilki uykuya daldı.

Kafasında düşünecek başka bir şey olmadığında her şey çok daha basitti. Toven'ın talimatlarını izleyerek kemikleri yeniden hizaladı ve sinir yollarını temizledi. Bir noktada, Vesper artık hayati tehlikeyi atlatıp büyüsünü tekrar Toven'a aktarabildiğinde, işin kontrolünü Toven devraldı.

Toven tilkinin kemiklerini yerine oturtup sinirlerini birleştirirken Briony hiçbir şey hissetmeden onun başında durdu.

Zihninde, açılıp okunmak için yalvaran raflarca kitap vardı ancak bunun zamanı değildi. Eğer kendini bu kitaplardan herhangi birine açarsa, raftan ilk yuvarlanan kitap *Cohle* olacaktı. Ve o zaman kalbinin tekrar parçalandığını hissetmesi gerekecekti. Bir insanı öldürmenin ne anlama geldiğini, katillerin ne hissettiğini anlaması gerekecekti.

Çünkü o da bir katildi.

Zihnindeki sayfalar titreyince Briony onları susturdu.

Toven, Vesper'ı kollarının arasına aldı. Hâlâ uyuyordu.

Briony, başka bir şey söylemeden cesedi çimlerin üzerinden havaya kaldırdı ve eve doğru yürümeye devam ettiler.

* * *

Serena, Reighven ve kadın hemşirenin başında nöbet tutuyordu. İkisi salona girerken gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Onu yakalamışsınız. Aferin."

"Onu öldürdüm."

Sözcüklerin ağzında nasıl durduğunu denedi. Diğer sözcüklerden farklı bir his uyandırmadılar.

Serena'nın dudakları şokla açıldı ve yüzünün rengi attı.

Toven, Vesper'ı kanepeye yatırdı ve odaya bakındı. "Diğer hemşire nerede?"

"Gitmesine izin verdim."

İki çift göz de ona döndü. Briony perişan bir hâlde oturma odasının ortasında duruyordu.

"O bir Eversundı. Öldüğünü söyleyeceğiz ve bir ceset bulacağız. Ona söz verdim."

Serena temkinli gözlerle ona baktı. "Anlıyorum. Peki, bugün gördüklerini kimseye anlatmayacak mı?"

Kafasını iki yana salladı. "Kız kardeşi Biltmore'da. O bir Barlowe Kızı. Adı Maggie."

Okulda sınava giriyormuş gibi detayları sıraladı.

"Tamam." Serena harekete geçti. "Baban için albatrosumu gönderdim. Biz de şununla ilgileneceğiz..." Cohle'un cesedini işaret etti ve sonra ellerini ovuşturarak bir saate bir de cesetlere baktı. "Cohle bize saldırdı. Altın kalp kaynağını çalmak istiyordu. Reighven ve hemşireler hemen etkisiz hâle getirildi. Erkek hemşire çapraz ateşte kaldı ve ben de oğluma işkence eden Cohle'u öldürdüm."

"Hayır," dedi Toven. "Onu ben öldürdüm. O, Briony'yi kaçırıyordu–"

"Onun için öldüremezsin, Toven," dedi Serena çabucak, gözlerinde Briony'nin okuyamadığı bir ifadeyle. "Ben oğlum için öldürebilirim. Sen onun için öldüremezsin."

Briony, Toven'ın yine tartışacağını düşündü ama o nefesini sıkıca tutmuş gibiydi.

"Hikâye bu," dedi Briony. "Ama Reighven'ın gördüğü bu değil. Mallow'a gerçeği anlatacak."

Serena yutkundu ve volta atmaya başladı. "Onun ve hemşirenin anılarını değiştireceğiz."

"Ama bu çok gelişmiş bir zihin büyüsü," dedi Briony, Toven ve Serena'ya bakarak.

Sonra mutfağın yanındaki meditasyon odasını hatırladı. Toven'ın zihnine girip anılarına dalabildiğini anımsadı. Orion Hearst'ün bir bakışıyla, bedeni kesilmiş de inceliyormuş gibi hissettiğini hatırladı.

Kendi zihin engellerinin sisinden, duygularının beynine etki etmesini engellediği sırada, Orion ve Toven Hearst'ün zihnine kaç kez girdiğini merak etti ve içini bir korku kapladı. Ama paniğe kapılmasına fırsat kalmadan Toven konuştu.

"Neye ihtiyacın var?" Sanki onun işaretini bekliyor gibi annesine baktı. Briony'nin gözleri Serena'ya kayarken göğsünde bir şüphe uyandı.

Serena'nın bakışları saatten hiç ayrılmıyordu. "Mallow benim zihnime girdi ve kullandığım teknikleri tanırsa, yani benim izim belirginse, gün batana kadar hepimiz ölmüş oluruz," dedi Serena soğuk bir sesle. "Benim zihnime çok sık giriyor, bu riski göze alamam. İkinci bir göz lazım, bu yüzden babanızı bekleyeceğiz."

Briony'nin zihninde, gevşek bir musluktan akan su gibi bir farkındalık belirdi.

Serena Hearst, Hearst Malikânesi'nin ileri düzey zihin büyücüsüydü. Nedense Mallow, Serena Hearst'ün zihninin içine bakıyordu. Sık sık. Ve Serena, zihin büyüsüyle onu engelliyordu. Hayır, engellemiyordu. Kendi anılarını değiştiriyordu.

Briony ona bakarken aklına hızla duygudan yoksun düşünceler geldi.

Hearst Malikânesi'nde hizmetçi yoktu. Misafir ağırlamıyorlardı. Parti vermiyorlardı. Bu duvarların içinde sırlar vardı ve Briony bunların sadece yüzeyini kazımıştı.

"Bırakın ben yapayım," dedi Briony. Ona baktılar.

"Bırakın ben yapayım," diye tekrarladı. "Toven bana ileri

düzey şifa tekniklerini öğretti. Hafıza değiştirme konusunda da eğitim alabilirim."

Serena gözlerini saatten ayırmadan başını iki yana salladı.

"Şimdiye kadar gitmiş olmalıydılar," dedi Briony, Serena'nın tam olarak düşündüklerini dile getirdiğini bilerek. "Şimdiye kadar Mallow'a rapor vermiş olmaları gerekirdi. Orion'un geri dönmesi saatler sürebilir."

Toven öne çıktı. "Hemşireyle başlayalım," dedi. "Hadi anne. Üçümüz birlikte, bunu doğru bir şekilde yapabiliriz."

Serena saate son bir kez baktıktan sonra onların yanına, hemşirenin ayaklarının dibine geldi.

Briony onun yanına diz çöktü. "Teknik nedir?"

"Onu staz hâlinden çıkarmalı, sakin ve hareketsiz tutmalıyız." Toven'a baktı. "Bu senin görevin."

Toven başını salladı.

Briony, göğsünün içinde şömine rafının üstündeki saatin tiktaklarını hissetti. Zihni odaklanmış ve boşalmıştı. Toven'ın kafasının içi her zaman böyle miydi? Panil ya da acıya yer yok muydu?

"Hemşire konusunda sana talimat vereceğim ve Orion'un Reighven'ı almak için geri dönmesini umacağız," dedi Serena.

Briony'nin zihnindeki sular dalgalandı. Zihninde bir kitap sallanarak yerinden çıktı ve Briony kitabı kapatamadan tüm duyuları Reighven'ın karanlık gözleri ve keskin nefesiyle doldu.

Briony gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı.

Rafları yeniden düzenlendi ve *Cohle* adlı kitaba bakamadan, kitap uzak bir rafa kaydı.

"Benim ipliğimi takip et," dedi Serena ve Toven'a başıyla işaret etti.

Toven ellerini yukarı doğru çekerek kadının bilincini geri getirdi. Gözleri açıldı ve Toven ellerini tekrar aşağı iterek kadını sabitledi. Bir eliyle kadının kaslarını sabit tutarken, diğer eliyle yavaş ritimlerle kadının kalp atışlarını düzenledi.

Serena kadının yüzünü ellerinin arasına aldı ve Briony de omzuna doğru yaklaştı. Serena'nın zihninden yayılan enerjiye odaklandı. Alnından çıkan büyü ipliğine.

Serena'nın zihninden hemşirenin zihnine uzanan gümüş rengi, parıldayan ipliği buldu. Gergin, çelikten bir bağlantıydı ve enerjiyle titreşiyordu. Briony o bağın üzerinde bir cambaz gibi ilerledi, sonra yavaşça kayarak aşağı indi... ta ki kadının zihnine girdiğini hissedene kadar.

İçeride tanıdık olmayan insanlar ve tanıdık olmayan endişelerle karşılaşınca tökezledi. Kızının, Mallow'un sağlık ekibinde çalışmasından endişe duyan bir baba. Kaçarak köylerinin yağmalanmasından kıl payı kurtulan bir kız kardeş.

Sıcak bir el Briony'nin omzuna dokundu ve dönüp baktığında o sabahki anıyı gördü.

Serena yanında duruyordu ve birlikte sahneyi izlediler. Briony muayene masasında yatıyordu. Erkek hemşire onun yanında durmuş, ellerini kaldırmıştı.

"Yapma..." diyordu Toven. "O benim malım. Burada söz hakkım yok mu?" Briony, tüm gözlerin ona dönmesini izledi.

"Neden, Hearst?" diyordu Reighven. "Çocuk mu istiyorsun?"

Cohle ellerini önünde birleştirmişti. "Rosewood kızı ve onunla bağlantılı herkes kısırlaştırılmalı." Toven'a küçümseyen bir bakış attı. "Nedenini çok iyi biliyorsun."

Reighven gülümseyerek kemerini düzeltmişti. "Carvin'inki de doğru yapılmamıştı, biz de dün hallettik."

Briony'nin kendi zihnine, Phoebe'nin ve kendisinin kayıpları için bir hüzün çöktü.

Erkek hemşire emirleri yerine getirmeye başladığında yeniden odaklandı ve o sabahki gibi Serena'nın aniden uzanıp hemşireyi geri çekmesini, sonra Reighven'ın ayaklarını yerden keserek duvara çarpmasını izledi. Toven muayene masasına koşup Briony'yi kendi bedeniyle korurken Serena, Cohle'la yüzleşmek için döndü.

Kalbinin çırpındığını hissetti ancak beyninden göğsüne giden hiçbir bağlantı yoktu. Hâlâ boştu.

Sahne yavaşladı ve şu an hemşirenin zihnindeki Serena onları bir adım geriye götürdü. Reighven ayaktaydı. Erkek hemşire ellerini uzatmıştı.

"Yapma..." diyordu Toven.

Hemşirenin zihnindeki anı donduğunda Serena ona döndü. "Buradan başlıyoruz," dedi fısıldayarak ama ağzı hareket etmedi.

Sahne yeniden düzenlendi. Erkek hemşirenin elleri ileri doğru uzanmıştı.

Ve sanki bir iplik sahneyi örerek delikleri dikmeye ve anları birbirine bağlamaya başladı.

Hemşire elleriyle bir çekme hareketi yaptı ve Briony, fallop tüpü kesilirken irkildi.

Serena ona nasıl yapılacağını gösterdi ve sonra ipliği Briony aldı.

Briony o hareketler üzerinde sanki saatlerce uğraşmış gibi hissetti. Önce hemşireye ve kollarına odaklandı. Ellerini çekme şekline... İplik, kusursuz hâle gelene kadar hemşirenin ve ellerinin üzerinde hareket etti. Serena yanındaki Briony'ye, muayene masasındaki Briony'nin, çektiği acıyla irkilmesini sağlamasını söyledi.

Toven'ın tepkisini ördüler. Toven şimdi soğukkanlılıkla duruyordu. İtiraz etmiyordu. Sadece Briony'nin çocuk sahibi olma şansının elinden alınmasını izliyordu.

Serena'nın o sabahki tepkilerine, Briony'nin düşündüğünden daha az zaman harcadılar ama Serena Hearst sadece erkek hemşire Briony'nin fallop tüpünü çekip kopardığında yüzünü buruşturdu.

İş bittiğinde Serena, ipliği yeni anılar yaratması için yönlendirdi. Briony de onun yaptığını yaptı.

"O kadar da zor değildi, değil mi?" dedi Reighven sinsi bir gülümsemeyle.

Cohle öne çıktı. "Bu iş halledildiğine göre, korkarım ki sana kötü bir haberim var, Toven." Sonra gülümsedi. "Mallow, altın kalp kaynağının, en sadık adamına ait olması gerektiğine karar verdi. İkinci emir erine."

Toven'ın kaşları çatıldı.

Serena parmaklarını dudaklarına bastırdı.

Ve sonra işler hızla ilerlemeye başladı, bazıları gerçek hayattan alınmıştı. Ancak duvara fırlatılan Reighven değil, Toven'dı ve kargaşaya neden olan da Cohle'du.

Hemşireler korkmuştu. Briony muayene masasının altına saklandı. Reighven bir an tereddüt etti, sonra harekete geçti.

Serena, Reighven'ı bayılttı.

Bir büyü erkek hemşireye isabet etti. Cohle, Toven'a işkence etti.

Sonra Serena, Cohle'u öldürdü.

Her şey çok hızlı oldu. Ama sonra sahneyi tekrar tekrar izlediler, ta ki kusursuz hâle gelene kadar. Serena, Briony'ye herkesin tepkilerini ayarlamasını söyledi. Briony bazı yerleri dikti, bazı dikişleri açtı.

Sonunda, anıda Serena dönüp kadın hemşireyi bayılttı ve sahne karardı.

Briony, Serena'nın zihnindeki ipliğin onu geriye doğru çekerek çağırdığını hissetti.

Çizim odasındalardı. Kadın hemşirenin başında diz çökmüşlerdi.

Toven kadının tepesinde ellerini açmıştı ve elleri titriyordu. "Onu tekrar bayılt," dedi Serena.

Toven ellerini çevirince hemşirenin gözleri kapandı ve tekrar bayıldı.

Serena saate bakınca Briony de onun bakışlarını takip etti. Hemşirenin zihninde yarım saat geçmişti. Ve Orion hâlâ eve dönmemişti.

Serena ellerini ovuşturdu ve boynunu çevirerek daha fazla enerji topladı. Yüzü solgundu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Briony, Reighven'ın zihnine girmeye hiç hazır olmadığını hissederek başını salladı.

Toven ellerini Reighven'ın tepesine getirdi. Ellerini yukarı doğru kaldırdı ve Reighven'ın gözkapakları titrediği anda yeni-

den indirdi. Katran çukurları kadar siyah gözler Briony'ye baktı. Tamamen orada olmasa da, onu görmüyor olsa da, Briony yine de onun gözlerinin çıplak vücudunda, elinin bacaklarının arasında olduğunu hissetti.

"Ben yanındayım. Başla," dedi Serena nazikçe.

Briony gözlerinin ortasındaki ipliği tuttu ve onu Reighven'a bağladı. Aşağı kayarak, onun gözlerinin derinliklerine daldı.

Reighven'ın bilinci yağlı ve boğucuydu. Briony onun zihninden çıkıp, onu da öldürüp öldüremeyeceklerini sormak istedi.

Görüntüler, o tanıdığı anlar, kendi çıplak bedeni birden üzerine akın etti.

Açık artırma... Spot ışığı altında, geceliğiyle durduğu an...

Bir el omzuna dokundu ve Serena onu kendine doğru çekerek Reighven'ın eski anılarından uzaklaştırıp düzeltmeleri gereken sahneye yönlendirdi.

Bu kez aynı sabah, farklı bir açıdan ortaya çıktı ve Briony'nin bunu kavraması biraz zaman aldı.

"Yapma..." diyordu Toven. "O benim malım. Burada benim söz hakkım yok mu?" Reighven'ın bakış açısından Briony, Toven'ın yutkunduğunu gördü.

"Neden, Hearst? Çocuk mu istiyorsun?" Reighven hemen yanından kıkırdıyordu.

Ve Briony başladı.

Sahneyi baştan aşağı dikti. Unutulması gereken anları iplikle birleştirdi. Ve eğer dikkatinden bir şey kaçarsa, Serena orada ekstra bir göz olarak fazladan bir dikişi işaret ediyordu.

Kırık kalbine, kafasından uzak durduğu için teşekkür etti. O muayene masasına uzandıktan sonra olan her şeyi kitap raflarının derinliklerine gömmeseydi bu şekilde çalışabilir miydi, bilmiyordu.

Serena, sahneyi her açıdan inceleyerek tekrar gözden geçirmesini sağladı.

Bilinçlerinin dışında bir şey titreşti. Serena, dikkatini yeniden toplaması için ona hafifçe dokundu ama Briony neredeyse bitirmişti.

O iplik üzerinde gittikçe geriye doğru kaydılar. Reighven'ın zihnindeki yağ Briony'nin üzerine akıyordu.

Briony kendi bilincine geri döndüğünde bakışları, gözleri açık ve kendisine bakan Reighven'a yöneldi. Toven onu tekrar uyuttu.

"Pekâlâ," diye seslendi arkalarından tok bir ses. "Görünüşe göre ailem bu sabah oldukça meşgulmüş."

Briony yavaşça döndü. Orion Hearst çizim odasının ortasında durmuş, ona bakıyor ve korkunç görünüyordu.

44. Bölüm

Orion, olay yerinin tepesinde dikildi; çizim odasında üç ceset vardı, sevdiği iki kişi kalp büyüsü yapmaktan yorgun düşmüştü, diğeri ise Briony Rosewood adında bir problemdi.

Serena ayağa kalktı ve Orion ile birlikte geri dönen albatrosuna uzandı. Kuş, Serena'nın koluna kondu ve gagasını onun yanağına sürttü.

"Neredeyse bitti," dedi Serena.

Orion, Reighven ve Cohle'a baktı. "Anlat."

"Cohle öldü." Serena'nın sesi yorgun ama kararlıydı.

Orion kaşlarını kaldırdı, zihninden aynı anda birkaç senaryo geçiyor gibiydi.

"Bayan Rosewood'u alıp kaçmaya çalıştı, sanırım," dedi Orion ve Briony onun, Serena ile aynı şeyi bu kadar çabuk düşünmüş olmasına şaşırdı.

"Toven'a işkence etti," dedi Serena. "Ve ben de onu öldürdüm."

Orion, Cohle'un cesedine bakmaya devam ederken yavaşça başını salladı.

Briony, Toven'a baktı. Toven ayakta sallanıyordu ve dinlenmeye ihtiyacı olduğu belliydi. Reighven ve hemşireyi etkisiz hâle getirmek için kalp büyüsü kullanmış ve kendini daha da tüketmişti.

"Peki ya Reighven?" diye sordu Orion, dikkatini diğer adama çevirerek.

"O daha önce bayıldı," dedi Serena.

"Peki ya hemşire?"

"Her şeyi gördü ve sonra onu bayılttık."

Orion, Reighven'ın yanına oturdu. "Beni beklemeliydin. Eğer Mallow senin iğneni tanırsa–"

"Briony yaptı," dedi Serena. "Ben onu yönlendirdim."

Orion sinirlenerek gözlerini kapattı ve sonra Briony'ye baktı. Ağzı sert bir çizgiye dönüştü.

"Peki o zaman, Bayan Rosewood," dedi Orion yumuşak bir sesle. "Bana çalışmanı göster." Sanki okuldaki öğretmenlerinden biriymiş gibiydi.

Briony yutkundu ve sonra Toven'a başını sallayarak Reighven'ı uyandırmasını işaret etti.

Reighven'ın zihnine ikinci kez girmek daha da iticiydi. Orion onu o sabaha yönlendirmeden önce, görmek istemediği birkaç korkunç görüntü ve anının içinden geçmek zorunda kaldı. Orion, onu o sabaha, Serena'nın yaptığından çok daha sert bir şekilde yönlendirdi.

Orion, Briony'nin yanında durarak sahneyi izledi. Odanın farklı yerlerinden her saniyeyi tekrar tekrar gözden geçirmesini sağladı. Orion'un tekniği iplikle dikmek değil, kalemle yeniden yazmak şeklindeydi. Serena kumaştaki minik deliklerden geçen bir iğne gibiyken, Orion iyi mürekkepli bir kalem gibiydi, hiçbir dirençle karşılaşmadan kayıyordu.

Onları çekip çıkardığında, hoşnutsuzlukla Briony'ye baktı. "Dikkatsizce yapılmış ama iş görür. Onu yukarı çıkar, Toven."

Briony gözlerini ona dikti. Kitap rafları, duvarlarını yıkmak üzere olan ilk duygu olan öfkeyle sarsıldı.

"Bir cesede de ihtiyacımız olacak," dedi Briony. "İkinci hemşireyi serbest bıraktım."

Ayağa kalktı ve Orion Hearst'e sırtını döndü. Orian Hearst ona *Teşekkür ederim* dışında başka bir şey söyleyemeden Briony oradan uzaklaştı.

* * *

Bir çift ayak sesi onu merdivenlerden yukarı kadar takip etti.

Briony, odasının kapısına gelene kadar ona tek kelime etmedi. Toven onunla birlikte içeri girince Briony ona doğru döndü.

Toven sessizce kapıyı kapattı ve tüm bu süre boyunca dikkatle Briony'yi izledi.

"Ben iyiyim," dedi Briony.

Toven ellerini ceplerine soktu ve topukları üzerinde geriye doğru sallandı. Briony'yi izliyor, bir şey bekliyordu.

"Eğer endişelendiğin buysa, Mallow gelip gidene kadar zihin bariyerlerimi kaldırmayacağım."

Bir anda çok fazla şey olacaktı. Zihinsel savunmasını yeniden oluşturmak çok uzun sürebilirdi ve Mallow'un gelmesine ne kadar zaman kaldığını kimse bilmiyordu.

"Aslında tam tersi bir durumdan endişeleniyorum," dedi Toven. Briony ona boş boş baktı. "Bırakmalısın. Kendini çok fazla tutuyorsun. Bu koşullar altında bu düzeyde bir bariyer sürdürmek uzun vadede sana yardımcı olmayacak."

Sanki biliyor gibi konuşuyordu. Sanki bu düzeydeki bir bariyeri çok iyi tanıyormuş gibi konuşuyordu.

"Nasıl–" diye kekeledi Briony. "Sen ne zamandır zihin bariyerleri uyguluyorsun?" diye sordu.

Toven'ın yüzü ifadesizdi. "Uzun zamandır," dedi.

Briony yavaşça başını salladı. Bu, şüphelendiği pek çok şeyi açıklıyordu.

"Peki ya ailen?" dedi. "Hearst ailesinin üç üyesi de yetenekli birer zihin büyücüsü mü?"

Toven hiçbir şey belli etmedi. Briony'ye doğru ilerledi. "Rahatlaman, dinlenmen ve yenilenmen gerekiyor."

"Mallow her an buraya gelebilir–"

"Daha önce stresli durumlarda kalkanlar kurdun. Yine yapabilirsin." Onun önünde durdu. "Cohle ile yüzleşmen gerekiyor, böylece zihnindeki kütüphanede rahatsız edilmeden yaşayabilir."

Cohle adlı kitap zihninde öne kaydı. Briony güçlükle yutkundu. "İstemiyorum."

"Briony," diye fısıldadı ve Briony, gelgit gibi ona doğru sallandı. "Bugün kalbin parçalandı. Bırak zihnin onu iyileştirsin."

Briony teninin ürperdiğini hissetti. Toven gizlemediği bir ifadeyle ona bakıyordu ve Briony kendisini onun gözlerine bakmaya zorladı.

Çimlerin üzerinde bir ceset vardı. Ve Briony elini yumruk yapmıştı.

Cohle adlı kitap yere düştü ve rüzgâr sayfaları hışırdatarak açtı.

Soğuk bir boşluk hissi yükseldi, ölümün uğultusu onu sardı ve parçalanmış kalbinin bir yanı, simsiyah bir kuzgun gibi ciyakladı.

Dudakları açıldı ve masumiyetin son nefesi de içinden süzülüp çıktı. Toven'ın görüntüsü bulanıklaştı.

"Birini öldürdüm," dedi, sesinde saatlerdir kontrol etmeye çalıştığı bir titremeyle.

Toven başını salladı. "Bir can aldın. Bu ilk miydi?"

Göğsü titredi ve elini ağzına kapattı. "Ne yaptım ben?" Gözleri kocaman oldu, henüz akmamış olan yaşlardan parıldıyordu.

Toven bir adım ilerledi ve ellerini onun kollarına koydu. "Kendini korumak için gerekli olanı yaptın."

Briony ağırlığını Toven'ın kollarına verdi ve sonunda gözyaşları yanaklarından süzülmeye başladı. "Seni korumak için." Boğazı düğümlenirken aceleyle ekledi: "Anneni. Hepimizi."

Çimlerin üzerinde bir ceset yatıyordu ve Briony elini yumruk yapmıştı.

Adamın sırtı ona dönükken Briony onun kalbini sıkarak canını almıştı. Adam Briony'nin geldiğini fark etmemişti.

Briony sessizce hıçkırarak nefes almaya çalıştı ama başaramadı.

Toven'ın kollarındaydı, alnını onun yakasına dayamıştı. Gömleği, onun çektiği acıyla ıslanmıştı.

"Kalbim bir daha asla eskisi gibi olmayacak," diye fısıldadı, sesi titreyerek.

Toven, "Gerekeni yaptın," diye gürlerken, Briony onun söz-

lerini hem duydu hem de hissetti. "Benim gücümün yetmediği şeyi sen yaptın."

Briony, onun sesinin kendisini sarmalamasına izin verdi. Trow zindanındaki o günü hatırladı; bir an için Reighven'ın kalbini avucunda tuttuğunu. O zaman onu öldürebilir ve belki Katrina'yla birlikte kaçabilirdi. O gün gücü yoktu ama bugün farklıydı ve Toven'ın hayatının tehlikede olmasının bu farkı yarattığını düşünmeden edemedi.

Kalbi tekrar tekrar ritmik bir şekilde *katil, katil, katil* diye atarken bacakları titremeye başladı.

Toven onu kollarının arasına aldı ve o hıçkırarak nefes almaya çalışırken, bu konuda bu kadar zayıf olmamış olmayı diledi. Keşke duygularının boğazından geçip zihnine ulaşmasına izin vermeseydi. Toven keşke onu bu hâlde görmeseydi.

Toven onu yatağına yatırdı ve Briony acı içinde kıvrılıp ağladı. Kalbinin eksik parçası acıyordu.

Ve bunun nedeni sadece Cohle'u öldürmüş olması değildi.

Teninde Reighven'ın zihninden kalan yağ gibi izler, onun anılarında yer etmiş çıplak bedeni vardı.

Adını bile bilmediği hemşireye, kendisinin asla sahip olamayacağı bir şansı vermişti; kalbi, Sammy'nin bulunabileceğine dair bir umut kırıntısına tutunmak istiyordu.

Bir de Phoebe vardı; bir gün içinde hem istemeyeceği bir çocuğu hem de isteyebileceği bir çocuğa sahip olma şansını kaybetmiş olduğunu bilmek...

Bir de Cordelia vardı; boş bir kabuk gibi kalmış olan Cordelia. Briony'nin, Cordelia'nın hâlâ orada olduğunu, hâlâ mücadele ettiğini bilmek için ondan geldiğini umduğu ejderha hakkındaki notu vardı...

Ve kalbinin eksik olan parçasında bir de Rory vardı. Çocuk şarkılarından ibaret bir kehanete o kadar inanmıştı ki Rory'ye veda etmemişti. Briony o kehanetin doğru olduğundan emin olduğu için Rory defalarca savaşa gitmişti. Onun doğru kişi olduğunu biliyordu. Ve Rory de aptal gibi ona inanmıştı.

Briony'nin boğazı ağrıyordu ve kalbindeki acı yüzünden

haykırarak ağladığını fark etti. Yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı ve kasları titremekten ağrıyordu.

Ve iki kol hâlâ onu sarıyordu.

Vücuduna geri dönerken titreyerek nefes aldı. Toven ona sarılmıştı, sırtını kendi göğsüne yaslamıştı. Uylukları onun uyluklarına değiyordu ve sonunda boynundaki saçlarını okşayan nefesini fark etti.

Briony gözlerini indirdi ve kaslı bir elin, yumruk yaptığı kendi elini sardığını, siyah mücevherli yüzüğün ona göz kırptığını gördü.

Her titrek nefeste keder, panik ve üzüntüsü azalırken Toven'ın, onun sırtına bastırdığı göğsünün verdiği hisle kendini toparladı. Kalp atışları, omurgasına yavaş ve düzenli bir şekilde vuruyordu. Derin bir nefes aldı ve kaburgalarının onun kaburgalarına yaptığı baskıyla rahatladı.

Gözyaşları kuruyup nefesi normale döndüğünde, onun çekilmesini, izin isteyerek görevini tamamlamasını bekledi.

Ama öyle olmadı.

Briony güneşin gökyüzünde yavaşça alçalmasını izledi ve gözleriyle Toven'ın ellerindeki damarları takip etti.

Eğer Toven aşağıda neler olabileceğinden endişelenmiyorsa, o da endişelenmeyecekti. Mallow odaya dalabilir, ejderhası Hearst Malikânesi'nin üzerine ateş püskürtebilirdi ama Briony yine de bu ânı bir saniye daha yaşamak isterdi.

Sessizce, onun uyuduğunu umarak, "İlk cinayetinden sonra sen de böyle hissetmiş miydin?" diye sordu.

Bir an cevap vermeyeceğini düşündü fakat sonra Toven'ın sesi göğsüne yankılandı, nefesini boynunda hissetti. "Evet."

Eversunlı o aileyi öldürdüğünü gördükten sonra, Briony onu kalbinde ayrı bir kutuya koymuştu. O bir *katildi* ve Briony'nin hâlâ özlem ve sevgi beslediği kalbinde onun ne işi vardı? Briony de artık o kutunun içindeydi.

"Kalbin parçalandığında biri de seni böyle kucakladı mı?" diye sordu. Nabzı bir uçurumun kenarında asılı kalmış gibi bekledi.

"Evet, biri yardım etti." Sesi çok uzaktı.

Briony'nin içinde bir kıskançlık duygusu alevlendi. Keşke o kişi kendisi olabilseydi.

Kıpırdadı, Toven'ın kollarının arasında döndü ve dizleri onun dizlerine dolanırken Toven yeniden kollarıyla onu sardı.

Gözleri yumuşak bir gri tonundaydı. Parmaklarını onun cildinde, saçlarında, gömleğinin altında gezdirmek istedi. Yumruklarını göğsünde tuttu ama kendini durduramıyordu. Elini uzattı ve gözlerinin üzerine düşen saç tellerini okşadı. Parmaklarını elmacıkkemiğinden aşağı doğru gezdirerek çenesine doğru ilerledi.

"Beni neden satın aldın, Toven?" diye fısıldadı.

Toven onun gözlerine baktı. "Buna cevap veremem."

Briony gözlerini kırpıştırdı. Toven bir sınır çiziyordu ama Briony onun uzaklaştığını hissetmiyordu. Sanki Toven yavaşça yaklaşıyor, gözleri yumuşuyor, zihni açılıyordu.

Briony parmaklarını Toven'ın dudaklarına dokundurdu ve biraz daha yaklaştı.

Toven başını geriye doğru, Briony'nin ulaşamayacağı bir mesafeye kaydırdı. Gözlerini kapattı ve kaşlarını çattı.

Briony parmaklarını Toven'ın çenesinin üzerinde gezdirirken, "Ah, evet," diye fısıldadı. "Şu 'Öpüşmek Yok' kuralın."

Toven gözlerini açarak bir kaşını kaldırdı. "'Öpüşmek Yok' kuralım yok."

Briony'nin dudaklarının köşeleri yukarı doğru kıvrıldı. Parmaklarını Toven'ın boğazından aşağı doğru kaydırınca Toven yutkundu.

"O zaman 'Beni Öpmeme Kuralı'," diye takıldı Briony.

Toven dudaklarını araladı ve diliyle hızlıca ıslattı. "Aynen öyle," diye fısıldadı.

Briony bakışlarını yeniden Toven'ın gözlerine dikti ve Toven onu öptü.

Briony'nin nefesi kesildi. Toven o nefesi çalmış, göğsünün içine kilitlemişti. Briony'nin dudakları Toven'ınkilere karşı yumuşadı ve gözleri kapandı.

Toven dudaklarını yavaşça, o kadar nazikçe hareket ettiriyor-

du ki Briony onun her an geri çekilebileceğini düşündü ama Toven onu öpmeye devam etti.

Briony'nin nefesi hızlandı ve Toven'ın yakasını sıkıca kavradı. Toven'ın elleri Briony'nin sırtında gezinerek onu kendine çekti, ta ki göğüsleri Toven'ın sıcak göğsüne değene kadar. Ama Toven'ın dudakları hâlâ yumuşak ve telaşsızdı.

Briony'nin kalbi çok hızlı atıyor, her zerresine hayat ve *arzu* pompalıyordu. Toven'ın ellerini teninde hissetmek istiyordu. Toven'ın dilini istiyordu. Kalçalarını Toven'ın kalçalarına değdirmeyi istiyordu.

Ama Toven Hearst acele etmiyordu. Onu Larissa Gains'i defalarca öperken görmüştü. Ellerinin onun üzerinde dolaştığını görmüştü.

Onu hiç böyle görmemişti. Hiç böyle bir şey hissetmemişti.

Toven'ın dudakları sonunda aralandığında ve dilinin yumuşak hareketini hissettiğinde, boğazının derinliklerinden bir inilti çıktı. Uyluklarını sıkarak kalçalarını ona yaklaştırdı.

Sonunda Toven onu sırtüstü çevirdi ve açık bacaklarının arasına girdi.

Briony kollarını Toven'ın boynuna dolayıp onu kendine çekti ve sağ dizini Toven'ın beline doğru kaldırdı.

Toven'ın dudakları hâlâ yavaş ve yumuşaktı, sanki Briony özenle davranılması gereken bir şeymiş gibi... Ama Toven'ın dili Briony'nin diline değdiğinde ve Briony, Toven'ın istediği şekilde ağzını açmayı öğrendiğinde, artık bu kadar yavaş ve hassas bir şekilde dokunulmak istemediğini fark etti.

Onun ağırlığını istiyordu. Onun terini istiyordu. Onun kendisi için inlemesini istiyordu.

Toven hareket etti ve kalçalarını Briony'nin kalçalarına doğru itti. Briony *her şeyi* hissedebiliyordu. Briony dudaklarını aralayarak iç geçirirken kirpikleri zevkten titriyordu. "Toven, lütfen," diye mırıldandı Toven'ın dudaklarına.

Tekrar öpüşmeye başladıklarında Toven'ın dudakları Briony'nin dudaklarına sıkıca yapıştı. Briony, Toven'ı daha fazla hissetmek için vücudunu ona doğru kaldırdı.

Toven onu daha ateşli bir şekilde öptükçe dili daha sıcak, dudakları daha doğrudan hâle geldi. Briony parmaklarını onun boynuna kaydırdı ve ince saçlarının ensesinde bittiği yere ulaştı. Parmakları yumuşak hareketlerle kayarken, yıllar önce onun yarasını diktiği yerdeki kabarık yara izini hissetti.

Sonunda Toven'ın göğsü gürledi ve dudaklarından bir inilti döküldü. Kalçalarını öne doğru iterek Briony'yi yatağa sabitledi ve eliyle diğer bacağını yakaladı, dizini beline kadar çekerek kalçasını onunkine dayadı.

Briony'nin, Toven'ın bedenini kendisine bastırmasıyla nefesi kesildi. Toven'ın kalçaları tekrar tekrar yuvarlanırken gözleri açıldı. Onu tam da ihtiyacı olan yerde hissedebiliyordu. Toven, onun yumuşaklığına karşı tarif edilemez bir sertlikteydi ve inleyen dudakları çenesinde, boynunda, nabzında geziniyordu. Briony parmaklarını Toven'ın saçlarında yumuşakça gezdirmeye devam etti ve Toven'ın hareketleri çılgın bir hıza ulaştı.

Her nefesi, her iniltiyi, her iç çekişini hafızasına kazıdı. Ağzıyla emdiği yerlerde izler bırakmasını diledi.

Bu, kendini kaybetmiş gibi hissettirdi. Kendini şımartmış gibi. İçinde bir okyanus vardı, dalgalar yükseliyordu.

Sonra Toven kalçasını biraz daha aşağı kaydırdı ve Briony aralarındaki onca kumaşın üzerinden, ereksiyonunu tam merkezine bastırdığını hissetti...

Nefesi kesildi ve zihni boşaldı. Daha önce hiç hissetmediği kadar bir şeye yakın hissederek inledi.

Toven dudaklarını Briony'nin kulağına yaklaştırdı ve ona tekrar sürtünürken, inleyerek ismini söyledi. "Briony."

Gözleri mutluluktan geriye doğru yuvarlandı.

Tıpkı daha önce duyduğu sese benziyordu. Toven'ın zihninin içinde, onu ağzına aldığı o hayali fantezide olduğu gibi.

Hayatının geri kalanında tek bir ses duyabilecek olsaydı, o sesin Toven Hearst'ün adını inlemesi olmasını isterdi.

Kapısının çalınmasıyla bütün sistemi şoke oldu.

Donakaldılar. Vücudundaki zevk hızla kayboldu.

Toven geri çekilip ona baktığında gözleri kararmıştı. Yanakları pembeydi, saçları dağınık bir şekilde öne düşmüştü ve dudakları onun öpücüklerinden kızarmıştı. Toven geri çekildi ve Briony, onun vücudunun yokluğunu söndürülmüş bir ateş gibi hissetti.

Dudaklarını ısırdı, kapının iki dakika önce ya da yirmi dakika sonra çalınmasını isterdi.

Oturdu ve Toven'ın elini saçlarının arasına geçirip pantolonunu düzeltmesini ve derin bir nefes almasını izledi.

Toven göz açıp kapayıncaya kadar toparlanmıştı. Kalkanı tekrar devreye girmişti. Kapıyı açtığında Serena'nın fısıldayan sesi geldi. "O nasıl?"

"Daha iyi."

Briony yataktan kalkıp hızla çarşafları düzeltti.

"Reighven ve hemşireyi gönderdik. Babanın şahini Mallow'un yanından döndü. Akşamüstü burada olacak."

Briony omurgasından aşağı doğru buz gibi bir ürperti hissetti. Pencereden dışarı baktı. Güneş birkaç saat sonra batacaktı. En azından bariyerlerini yeniden kurmak için zamanı vardı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Toven.

"Bildiğimiz kadarıyla," dedi Serena. "O buraya gelene kadar kesin olarak bilemeyiz. Baban seni görmek istiyor."

Toven başını salladı. Briony'ye bir kez baktı ve Briony, sanki az önce onun kucağında ya da dudaklarının arasında değilmiş gibi, yine o tanıdık soğuk gözleri gördü.

Toven kapıyı açık bırakarak odadan çıktı.

Briony derin bir nefes aldı. "İçeri gel, Serena."

Serena içeri girdi ve kapıyı arkasından kapatarak ellerini önünde birleştirdi. Briony yataktan uzaklaştı, Toven'ın elleri, dili ve dudaklarının anılarını bir kitaba saklayarak annesinin karşısına geçti.

"Bugün yaptıkların için teşekkür ederim," dedi Briony.

Serena başını yana eğdi. "Ben de aynı şeyi söyleyecektim." Yere bakarak devam etti. "Çok zor bir yirmi dört saat geçirdin ve

bir can almış olmanın kalbini yaraladığını biliyorum ama şunu bilmeni isterim, gördüğüm en cesur insanlardan birisin."

Briony başını salladı ve kendini buna inandırmaya çalıştı. "Lütfen bil ki, çocuk sahibi olabileceğimi senden saklamıyordum."

"Anlıyorum. Bunu bilmek beni ilgilendirmezdi," dedi basitçe.

Briony kendini hazırladı ve aklındaki konuyu açtı. "Mallow'un sık sık zihnini okuduğunu söyledin. Neden?"

Serena çenesini kaldırdı ve Briony'nin omzunun üzerinden bakarak uzaklara daldı. Serena tekrar konuşana kadar Briony onun cevap vermeyeceğini düşünüyordu.

"Bana görme yeteneği verildi. Üç büyük öngörü ve birkaç küçük imge, hepsi de gerçekleşti," dedi. Briony gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Eskiden rüyalarımı haftada bir ona rapor ederdim ama o çevresindeki herkesten şüphelenir hâle geldi ve benim kendi bilinçaltımı anladığımdan bile şüphe ediyor. Şimdi zihnimin incelenmesi için Mallow'a günlük rapor veriyorum."

Briony anlamaya çalışırken kaşlarını çattı. "Sen bir kâhinsin," dedi.

"Bu, ailemizde nesilden nesile geçen bir özellik. Yaklaşık yüz yılda bir ortaya çıkıyor."

Görüntü alma yeteneği, artık giderek daha nadir hâle gelmişti. Briony'nin bildiği kâhinler, yarım milenyumdan daha eski, Makam'ın vârisini öngören kâhinlerdi. Çoğu kâhin, yeteneklerini sergilemezdi. Hedef hâline gelmeleri çok kolaydı.

Briony düşünürken kıpırdandı. "Mallow bunu neden biliyor?" diye sordu.

Serena, Briony'ye baktı. "Onun başa geleceğini gördüm," dedi basitçe. "Onu Makam'da gördüm. Orion ve ben hızlıca harekete geçtik ve... onun gözdesi olduk."

Briony, Mallow'u ilk kez gördüğünde onu topluma tanıtanların Hearstler olduğunu hatırladı.

"Eğer biraz mesafeli, soğuk davrandıysam beni affet," dedi Serena nadir görülen bir gülümsemeyle. "Sen zihin bariyerle-

rini öğrenmeye başlayana kadar seninle fazla konuşma riskine giremedim. Zaten kendi anılarımdan çok şey çıkarıp bir kenara koymuştum."

Briony, her gün Mallow'un zihnine girdiğini hayal etmeye çalıştı, kontrol edemediği bilinçaltının rüyalarına daldığını düşündü.

"Aşağıda bir meditasyon odası var," dedi Briony. "Senin mi?"

Serena bir kez başını salladı. "Zihin bariyerlerinde ilerledikçe orayı kullanabilirsin."

Briony, Serena'ya görüleri hakkında soru sormak istedi. Geleceği çok merak ediyordu. Serena'nın gördüğü ve Mallow'a anlattığı şeyleri bilmek istiyordu. Ama bunun kendisine ait bir bilgi olmadığını da biliyordu. Çoğu kâhin, arkadaşları ve aileleriyle bu tür konuşmalardan kaçınmak için izole bir yaşam sürüyordu.

"Sana rüyalarını sormayacağım ama bugün onları durdurduğunda..." Briony duraksadı ve hemşireyi bıraktığından beri zihninde yankılanan kelimeleri bulmak için cümlesini yeniden kurdu. "Mallow'un, Çifte Vâris'in hâlâ var olabileceğine inandığını düşünmek için nedenlerim var. Bugün Rosewood soyunu kurtardığında..." Derin bir nefes aldı ve konuya girdi. "Oğlunun bir gün o vârisin babası olacağına inanmak için bir nedenin var mı?"

Serena'nın kaşları havaya kalktı. "Ah. Ah, anlıyorum." Başparmağıyla diğer bileğine hafifçe vurdu. "Hayır. Bugün amacım sadece sana geleceğinle ilgili bir seçim sunmaktı."

Briony, bu sözlerin ağırlığının üzerine çöktüğünü hissetti. "Sen bir kâhinsin," dedi Briony küçük bir gülümsemeyle. "Sanki gelecekte tüm olasılıklar mümkünmüş gibi konuşuyorsun, oysa sen bazı sonuçları zaten biliyorsun."

Serena başını salladı. "Henüz en çok istediğim geleceği görmedim ama umutluyum. İkimizin de tekrar seçim yapabileceği bir dünya mümkün bence."

Briony boğazındaki yumruyu yuttu. Kalbi hızlı atıyordu ve Serena Hearst'ün bu çatı altında kendisiyle birlikte olduğunu bilerek, birdenbire kendini daha az yalnız hissetti.

Serena veda etmek için başını eğdi. "Kendine iyi bak, Briony. Zihnini hazırlarken saklaman gereken bir konuşma daha yaptığım için özür dilerim."

Serena ayrıldı ve Briony iç dünyasına odaklandı.

45. Bölüm

Mallow akşamüstü gelmedi.

Briony ön kapıya bakan pencerenin önünde durdu ve ufukta bir portalın cızırtısını duymayı bekledi ancak portal hiç açılmadı.

Hearstler de onu kontrol etmeye gelmediler.

Briony enerjisini zihin bariyerlerine odakladı, Mallow'dan saklaması gereken her şeyi bir araya getirdi ve zihnindeki raflarda hepsine yer buldu. Serena'nın kadın hemşirenin zihninde yaptığı gibi, her şeyin üzerinden iğne ve iplikle geçti, ta ki Cohle'un o sabah onu almaya çalışıp *çalışmadığından* emin olamayacak hâle gelene kadar. Yumruğunu ilk sıktığı anının üzerine daha soluk, daha narin bir bilek imgesi koyarak, Kalp Durdurma büyüsünü yapan elin Serena'ya ait olduğu izlenimini yarattı.

Konsantre olursa, zihninde gerçeği bulabilirdi ama o sabahı düşünmek ve uydurma senaryoyu öne çıkarmak da kolaydı.

Sabahın dördünde, gökyüzünde kanatların gürültüsü duyuldu.

Briony tam zamanında başını kaldırdı ve dünyadaki son ejderhanın uzun ve ince kanatlarıyla Hearst Malikânesi üzerinde süzüldüğünü gördü.

Briony gözlerini kısarak canavara baktı. Demek ejderha ölmemişti.

ejderha yok, Endişelenme

Ejderha, Vesper'ın yaşadığı ormanın üzerinde neredeyse zarif bir şekilde süzülüp ormanın yanındaki tarlaya yavaşça inerken Briony bu sözleri tekrar düşündü. Şafak vakti güneşin ilk ışıklarıyla Briony, ejderhanın kanadından kayan biniciyi görebildi. Binicinin uzun siyah saçları sırtından aşağı doğru parıldayarak dalgalanıyordu.

Briony'nin zihninin derinliklerinde, kalkanların altında ve kitap raflarının arkasında, ejderhayı getirmeye, hatta ona binmeye ne kadar gerek olduğunu merak etti. Bir portal kesinlikle daha hızlı olurdu.

Binici kapılardan geçip yolun aşağısına doğru süzüldü. Mallow ön kapıdan içeri girip kaybolduktan sonra, Briony sandalyesine dönüp beklemeye başladı. Plan ya işe yaramıştı ya da yaramamıştı.

Yirmi dakika sonra kapısı açıldı ve Toven içeri girdi. "Hanımefendi Mallow seni görmek istiyor."

Yüzünden hiçbir şey belli etmiyordu. Briony herhangi bir şeyle karşılaşabilirdi.

Briony onu merdivenlerden aşağı, çizim odasına kadar takip etti. Anıları zihnindeki kitap raflarında titriyordu ama titreşen anıların gerçekler değil, uydurma anılar olduğunu fark etmek onu memnun etti.

Mallow şöminenin yanında duruyor, ışık siluetini aydınlatıyordu; Orion ve Serena yanındaydı. Briony onu sadece iki gece önce Biltmore Sarayı'nda görmüş olmasına rağmen, sanki aylar geçmiş gibi hissediyordu. Mallow döndüğünde, Briony onun gözlerinin yorgun olduğunu fark etti. Mallow'un gerçekte kaç yaşında olduğunu bir kez daha merak etti.

Cohle'un cesedi, kanepelerin arasında bir sehpa gibi yatıyordu.

"Briony," diye hafif bir gülümsemeyle mırıldandı Mallow. "Dün sabah küçük bir operasyon geçirdiğini duydum."

Briony hiçbir şey söylemedi. Toven solunda duruyordu.

Mallow öne doğru kayarken, uzun elbisesi etrafında yağ gibi akıyordu.

"Hâlâ çocuk sahibi olabileceğini başından beri biliyor muydun?" diye sordu Mallow.

Briony, ilk fallop tüpünü kesen hemşirelerin anılarını hazırlamamıştı, bu yüzden yalan söylemek için bir neden yoktu.

"Şüpheleniyordum."

"Ona Hanımefendi diye hitap edeceksin," dedi Orion sert bir sesle.

Briony gözlerini ona çevirdi. "Hanımefendi," diye ekledi.

Mallow'un dudakları kıvrıldı. "Başka ne saklıyorsun, Briony?"

Kalbi hızla attı ama zihni hâlâ odaklanmış durumdaydı. "Ne demek istiyorsunuz, Hanımefendi?"

Mallow onun önünde durdu, bakışları kararmış ve zihni Briony'nin zihnine yönelmişti.

"Senin ülken Nevermore," dedi Mallow. "Halkın kaybetti ama sen hâlâ benim otoriteme karşı gelecek yollar buluyorsun, değil mi?"

Briony'nin zihni sarsıldı, sakladığı her şey ayaklarının dibine düşecekmiş gibi oldu. Tasmalar, notlar ve üzümler. Mallow'un bakışlarına odaklandı.

"Bana bildiklerini anlatmalısın, Briony," dedi Mallow. Ve sonra zihninde bıçaklar belirdi.

Briony, anıları parçalanırken nefesini tuttu. Mallow'un tekniği kabaydı. Serena fark edilmeden girip çıkmaya çalışırken Mallow varlığının günlerce hissedilmesini istiyordu.

Bıçaklarla savaşmaya hazırlandı ama Mallow tanıdık bir sahnenin etrafında dönüp durdu.

General Meers, babasının çalışma odasında duruyordu. "Gizli bir toplantıda bu kadar çok kişinin bulunmasına gerçekten itiraz etmeliyim."

"Eğer Briony'nin burada bulunmasının gereksiz olduğunu düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz," diyordu Rory.

Briony, Mallow'un tırtıklı bir bıçak gibi sahneyi dolaşarak her yere izlerini bırakmasını bekledi.

Herhangi bir şeyi gizlemek için yapabileceği pek bir şey yoktu. Neyi gizleyeceğini bilmiyordu.

Mallow zihninde dolaşarak Rory'nin anılarını bir yılan gibi sardı. On beş yıl önceki aile toplantılarında, yıllar önce ölmüş teyzeleri ve amcalarıyla uzun dakikalar geçirdi. Briony'nin babasıyla ilgili tüm anılarını dolaşarak, babasının verdiği zor dersleri ve Briony'nin kendisinden uzaklaşarak Rory'nin daha fazla öne çıkmasını istediği anıları gözden geçirdi.

Vücudu titriyordu, dizleri güçsüzdü. Mallow onu odanın ortasında dik tutuyordu. Zihni sahneyi zar zor tanıyabiliyordu; önündeki Mallow'un vahşi siyah gözleri ve beş altı metre gerisindeki Orion'un bulanık, soluk gri gözleri.

Mallow'un neyin peşinde olduğunu hiç bilmiyordu. Briony, acı çekmesine rağmen aşırı nefes almamaya çalıştı çünkü sırlarının gizli kalması gerektiğini biliyordu. Garip anlarda, kendi anılarında başka birinin varlığı hissetti. Mallow'un sert yarıklarla kesip açtığı yerlerde, aynı zamanda bir kalem gibi yumuşak bir kayganlık da vardı. Gizli kalmaya özen gösteriyordu.

Saatler sürmüş gibi gelen bir süreden sonra, Briony kendi zihninde bir misafir gibi Mallow'u takip etmeye başladı.

Mallow, onun zihnindeki arayışında kararlı ve son derece odaklıydı; bu da Briony'nin Mallow'un tam olarak ne aradığını merak etmesine neden oldu. Acı onu yordu ve umarsızlaştırdı. Mallow başka bir yerdeyken, Briony'nin aklına bir fikir geldi. Briony, Mallow'un tam olarak ne istediğini bilebilseydi...

Zihnindeki bıçaklar, Mallow'un zihin büyüsü ipliğine bağlıydı.

Ve tıpkı haftalar önce Toven'ın zihnine doğru o iplikten aşağı kaydığı gibi...

Tıpkı o sabah Serena ile birlikte hemşirenin zihnine tek bir iplikle bağlandığı gibi...

Briony, Mallow'un Rory ve Sammy Meers ile olan bir anısına odaklanmasını bekledi, sonra bir örümcek gibi o ipliği takip ede-

rek aşağı, aşağı, biraz daha aşağı kayarak Veronika Mallow'un zihnine girdi.

Serena'nın ona öğrettiği gibi, hiçbir şeyi bozmamaya dikkat ederek iğnenin üzerinde dengede durdu.

Ama uzun süre aramasına gerek kalmadı. Mallow'un gözkapaklarının arkasına kazınmış bir soru vardı, zihninin ön tarafında, ona karşı koyacak hiçbir engel olmaksızın orada duruyordu.

O nerede?

Briony bilincinin havada süzüldüğünü hissetti. Kalbi durmuş gibiydi. Bulduğu şeyin tam olarak sindiremeden, ipi tırmanarak Mallow'un zihninden çıktı.

Mallow'un barikat kurmaya zahmet etmediği bir zihin. Kibir miydi? Yoksa aptallık mı?

Briony, Mallow'un anılarında izlediği yola geri döndüğünde, kalp atışlarını düzenlemeye odaklandı, kafa karışıklığı ve acıdan başka hiçbir şey hissetmek istemiyordu.

Çünkü Mallow'un zihninde incelediği bir kişi vardı.

Onda bir terslik var.

Erkek hemşire, Briony hamile kalırsa öldürüleceğini söylemişti.

Ve Briony'nin zihni parçalanırken odaklanabildiği tek şey, kapının dışındaki ejderhaydı. Gereksiz güç gösterileri. Mallow'un yüzündeki yorgunluk.

ejderha yok, Endişelenme

Mallow'a kadar altı yüz yıldır hiçbir büyücüyle bağ kurmayan ejderha...

Kalp eşi ejderha olan bir büyücü, ölümlülerin sorunlarıyla uğraşmazdı. Her şeye gücü yeten bir varlık olurdu.

Tabii ejderha onun kalp eşi değilse durum başkaydı.

ejderha yok

Briony kendini bedeninin dışındaymış gibi hissetti. Salonun içindeki sahneyi görebiliyordu.

Orion ve Serena şöminenin başında, Cohle'un cesedi hakkında sorguya çekilmeye hazırlanıyorlardı.

Toven solunda durmuş, kalp kaynağının kendisine geri verilmesini bekliyordu.

Ve Mallow... Onların dinamiklerini ya da ikinci komutanının ölümünü hiç umursamıyordu. Mallow dün olanlarla ilgilenmiyordu, sadece Briony'nin zihninde kaçırdığı bir şeyi aramakla ilgileniyordu... *yine.*

Belki de hemşire gerçeğe yakındı ama tam olarak değil.

Mallow, Rosewood soyunun onu yenebilecek bir vârisi olmasından endişe duyuyordu: Çifte Vâris.

Ancak bu, babalarının ölümünden bu yana dört yıldır mücadele ettiği kişiydi.

Endişelenme

Briony, kardeşi öldüğünde hiçbir şey hissetmemesini garip buluyordu. Belki de bunun nedeni, kardeşinin ölmemiş olmasıydı.

Tasma Briony'de işe yaramamıştı çünkü o, kalp büyüsünü kardeşine vermişti. Ya hâlâ veriyorsa?

Özgürce verilen büyü alınamazdı.

Oda, onun acı içindeki inlemeleri dışında sessizdi ama o artık kendinden ayrıydı, Rory'nin hâlâ yaşıyor olabileceği bir dünyadaydı.

Mallow anılarını gözden geçirirken, zihni başka yerdeydi.

Güneş doğmuştu.

Ve Briony'nin yapması gereken işler vardı.

Kendi içine uzandı, bir an buldu ve onu hızla kurguladı.

Serena'nın yapacağı gibi üzerine dikiş attı, sonra Orion gibi temiz bir şekilde mürekkeple kapadı.

O ve Rory, Biltmore'da uçurumun kenarında oturuyorlardı. Briony ona, babalarının vârisi olmasaydı ne yapacağını soruyordu.

Bilmiyorum, diyordu Rory. *Belki denizci olurdum. Daward'daki limanları hep sevmişimdir.*

Briony o ânı, uydurma ânı, zihnindeki bir kutuya koydu.

Mallow yıllar önceki bir gündönümü toplantısından ayrılmaya hazırlanınca Briony o anıyı Mallow'un önüne, elbisesinden düşen çalıntı bir bilezik gibi bıraktı.

Mallow onu hemen yakaladı. Kutu onun için açıldı.

Ve Briony, beklediğinden daha çabuk bir şekilde, zihninde yalnız kaldı ve bedeni Hearstlerin salonunun zeminine düştü.

Briony'nin bilinci neredeyse kapalıydı ve Mallow dönüp bahçeyi gören pencereye doğru ilerledi. Bahçedeki ejderhaya bakan pencereye...

Briony, yerde nefes nefese, şimdiki âna tutunmak için mücadele ediyordu.

Orion öne çıktı. Hareketleri akıcıydı... tıpkı iyi yazan bir kalem gibi. "Hanımefendi, nasıl yardımcı olabilirim?"

Mallow pencereden ejderhasını izliyor gibiydi. "Serena," dedi. "Özür dilerim ama öngörülebilir bir gelecekte yine kocan olmadan yaşamak zorunda kalacaksın."

Serena boğazını temizledi. "Bomard için her şeyi yaparım."

Mallow omzunun üzerinden dönerek başıyla Briony'nin bedenini işaret etti. "Hepsi bu kadar. Orion ve bana müsaade."

Toven onu yerden kaldırmaya başladı. Serena hemen yanına giderek yardım etti.

Ama Briony penceredeki konuşmaya odaklanmıştı. "Her zamanki gibi sağduyulu davranışın için teşekkür ederim, Orion."

"Elbette, Hanımefendi."

Mallow'un Cohle'un parmağından yüzüğünü çıkarmasını izledi.

"Burkin'in ölümünden sonra Cohle bir halef belirleyemediği için, Makam'ın ilk vârisi pozisyonu boş gibi görünüyor. Ve veraset kuralları farklı olsa da bu pozisyonu sana teklif etmekten mutluluk duyarım, Orion."

Serena ve Toven donakaldı. Briony'nin başı Toven'ın omzuna yaslanmıştı.

Orion'u izlerken gözlerini kırpıştırdı.

Orion bir an düşündü. "Çok naziksiniz, Hanımefendi. Ama Liste benim için çok önemli. Her zaman öyle olmuştur. Doğal düzeni bozmak istemem. Riann Cohle'un ölümüyle yedinci sıraya yükselmekten memnuniyet duyarım."

Odada herkes nefesini tuttu. Mallow onu şöyle bir süzdü. "Güçten anlayan ama onu gözünde büyütmeyen erkekleri takdir ederim."

Orion başını eğdi.

Briony, Serena ve Toven onu tekrar hareket ettirirken vücudunun kaydığını hissetti. "Toven?"

Mallow'un sesiyle durdular. Briony'nin vücudu Toven'a yaslandı, tüm enerjisini bunun için uyanık kalmaya harcamıştı.

Toven öne çıktı. "Evet, Hanımefendi Mallow."

"Bana, Bayan Rosewood'u kalp kaynağı olarak kullanmadığınız söylendi. Birkaç hafta önce bana, tamamen bağlandığınızı ve bunun faydalarından yararlandığınızı söylemiştiniz."

Oda sessizliğe büründü ve Briony, sesin kesilmesiyle bayılıp bayılmadığını merak etti.

"Özür dilerim, Hanımefendi. Bağlantıyı kısa süre önce kopardım. Bağlantı çok güçlüydü. Anlaşılan, dedikleri doğruymuş; altın kan, kalp kaynağını çok daha güçlü hâle getiriyor." Kıkırdadı. "Büyünün beni biraz bunalttığını fark ettim. Büyük bir kısmını başka bir yere aktarmak zorunda kaldım."

Mallow pencerenin önünde durmuş, ejderhasına bakıyordu. "Çok mu güçlü? Öyleyse," dedi, "belki de sana yapacak daha fazla iş bulmamız gerekecek, Toven."

Serena'nın Briony'yi saran kolu gerildi. Orion dudaklarını birbirine bastırdı. Toven'ın ensesi gerildi.

"Sizin amacınıza hizmet edebilecek her türlü fırsatı memnuniyetle kabul ederim, Hanımefendi," dedi Toven.

Briony'nin kalbi hızla çarpmaya başladı ve sonunda karanlığa teslim oldu.

* * *

Briony ertesi gün uyandı. Zihni hâlâ uyuşuktu.

Yan masasında onu bekleyen bir demlik çay vardı ve kendini zorlayarak kalkıp bir fincan çay hazırladı.

Yapacak çok iş vardı.

Masasındaki mücevher kutusuna uzandı ve notu çıkardı.

ejderha yok, Endişelenme

A harfinin şeklini, r harfinin kıvrımlarını inceledi. Rory olabilir miydi?

İçinde hissettiği kesinlikten göğsü ağrıyordu. Kardeşi, kendisinin bir parçası, aslında yitip gitmemişti. Gözleri yaşlarla doldu.

En basit açıklama muhtemelen doğruydu. Mallow kesinlikle Rory'nin hayatta olduğunu düşünüyordu, Briony bunu anlamıştı.

Yani Rory, bir şekilde Biltmore'daki Barlowe Kızlarına ulaşmanın bir yolunu bulmuştu.

Briony parmaklarını notun üzerinde gezdirdi. Rory buna dokunmuştu. Son iki aydır ona hiç olmadığı kadar yakındı ama yine de çok uzaktaydı.

Odasına bakındığında, Briony bunun ağırlığını üzerinde hissetti. Güzel bir kafesti ancak yine de bir kafesti. Sadece kendisi için değil, Cordelia, Phoebe ve Katrina için de bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

Ve ondan sonra... Mallow'u nasıl öldüreceğini araştırmanın zamanı gelmişti.

Briony, ejderhanın onunla tam olarak bağ kuracağından şüphe etmeye başladığı için Mallow artık o kadar da güçlü görünmüyordu. O sadece zeki, gizemli bir yalancıydı.

Briony, ejderhanın bağı sayesinde zihin okuma yeteneği kazandığı için herkesin Mallow'dan ne kadar korktuğunu hatırlayarak kendi kendine güldü. O bir ejderha değildi; zihin büyüsüyle beceriksizce, özensiz ve acılı bir şekilde yapılan kötü bir çalışmaydı.

Briony, Finola'yı ve Mallow'un onu Briony'nin zihninde nasıl aradığını düşündü. Belki de bunun onun stratejileri ve bağlantıları ile hiçbir ilgisi yoktu. Belki de bunun nedeni, kısırlaştırılmamış bir Rosewood kadını olmasıydı.

Kapısı çalındı. "Girin," dedi.

Toven içeri girdi ve onu görünce Briony'nin kalbi tekledi. Yüzü sert ve mesafeli görünüyordu.

"Ne var?" dedi Briony.

"Nasıl olduğunu görmek istedim." Sesi cılızdı.

"İyiyim. Neden bu kadar garip görünüyorsun?"

"Garip mi?" dedi Toven.

"Soğuk. Soğuk görünüyorsun."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "İyileştiğinde, bağlanma törenini yapacağız. Tasmanın, büyünü kullanma yeteneğini elinden almamasını sağlayacağım."

"Ama sen büyüme erişebileceksin," dedi Briony.

Toven başıyla onayladı. Karşılığında hiçbir şey almadan Toven'a bir parçasını vereceğini düşünerek nefesini tuttu. Başka ne seçeneği olduğunu bilmiyordu.

Bunca zaman bu kalp bağını atlatabilmişlerdi.

Bir an sessiz kaldılar. Toven odaya göz gezdirirken siyah yüzüğüyle oynuyordu.

"Canning'in, iksirinin yasaklanmasına misilleme yapmak amacıyla Mallow'a bizim bağlanmadığımızı söylediğini tahmin ediyorum. Mallow, benim bu durumu bir an önce düzeltmemi bekleyecektir."

Briony başını salladı. "Peki ya baban? Yine mi gitti?"

"Yarın gidiyor. Nereye gideceğini bilmiyorum."

Briony biliyordu. Önce Daward limanına, sonra kasabadaki tüm denizcilerin evlerine gidecekti.

"Ama bağlandığımızda," dedi yavaşça, ona bakmadan. Demek istediğini, yeniden ifade etmeye çalışıyor gibiydi. "Sakral Büyü ve etkileri hakkında söylenmesi gereken şeyler var."

Briony kaşlarını kaldırdı ve yanakları kızardı. "Evet?"

"Böylece geçen geceki gibi bir şey bir daha olmayacak." Briony'nin yatağına anlamlı bir bakış attı. "Bu hiç olmamalıydı. Uygunsuzdu."

"Uygunsuz," diye tekrarladı Briony, gözlerini kısarak.

"Duygusal olarak çok hassastın," dedi. "Kendinde olsaydın, bu asla olmazdı."

Briony, sanki tokat yemiş gibi keskin bir acı hissetti. Bunu

onun suçu olarak mı görüyordu? Ona ilk hamleyi yapanın kendisi olduğunu hatırlamıyor muydu?

"Duygusal açıdan hassas kadınların yanlarına yatarak ilgi göstermek gibi bir alışkanlığın mı var?" diye karşılık verdi Briony.

Toven'ın çenesi seğirdi. "Sadece böyle bir şeyin bir daha olmayacağını bildirmek için buradayım."

"Anladım." Sesi sertti. "Başka bir şey var mı?"

Toven'ın yüzündeki maske düştü. "Ne oldu sana, Rosewood?" diye tısladı. "Özür diledim–"

"Öyle mi?" Briony güldü. "Ben duymadım!"

"Evet! *Üzgünüm*. Bir daha olmayacak!"

"Peki, neden?" Briony ona yaklaştı ve kollarını kavuşturdu. "Diğer Bomardlılar sahip olduklarını seve seve kullanırken Toven Hearst'ün *ahlaki üstünlüğü* nedir?"

Toven ona şaşkın şaşkın baktı. "Seni doğru mu duyuyorum? Neden seninle birlikte olmadığımı mı soruyorsun?"

"Evet," diye kestirip attı Briony. "Neden buradayım? Neden Hearst Malikânesi'nde bana bu kadar iyi bakılıyor? Bekâretimi *ve de* doğurganlığımı koruyabiliyorum. Tanrım, ne misafirperverlik ama!"

Toven gözlerini kapattı ve ondan uzaklaşarak yürümeye başladı. "Sen... çok sinir bozucusun."

"Biliyorsun, ben o sahnedeydim, Toven. Sen bana teklif verdiğinde oradaydım. Ben öylece kucağına *düşmedim*. Reighven'a beni elde etmek için bir şey verdin ve ben bunun ne olduğunu bilmek istiyorum."

Toven aniden ona doğru dönüp yürümeye başladı. "Bunu bilmeye *hakkın* yok, Rosewood! İnandığının aksine, bunları bilmek senin *haddine* değil!"

"Oh, *nihayet*!" Kollarını genişçe açtı. "Nihayet, bu evde ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyorum!"

"İstediğin bu mu?" dedi kaşlarını kaldırarak. Sesi bir oktav düşmüştü. "İstediğin bu mu? İçinde haksızlığa karşı böylesi bir

öfke mi var da büyünü, kitaplarını ve mahremiyetini elinden almamı istiyorsun?"

"Neden bunlara sahip olduğumu bilmek istiyorum," dedi Briony. Yüzü ona o kadar yakındı ki sert nefesini hissedebiliyordu. "Hearstlerin nihai amacını bilmek istiyorum. Evermore Prensesi olduğum için mi?"

Briony'ye bakan gözleri parladı. Sanki sözcükler ağzından dökülmek üzereymiş gibi nefesi kesildi. Sonra basitçe, "Evet," dedi.

Briony, onun yüzünün sertleştiğini gördü. Duymak istediği şeyi söylemediğinde, bunu kalbinde hissetti. Duymak istediği şey, özel biri olmadığı ama *onun için* özel olduğuydu. Ancak aslında Briony, onun ve ailesinin elinde altın kanlı bir pazarlık kozuydu.

Duygularını bastırarak başını salladı. "Bu mantıklı," dedi zayıf bir sesle. "Ailen açıkça her iki tarafta da oynamaya hazır."

Toven hiçbir şey söylemedi, sadece onu izledi.

Briony çenesini kaldırdı, kendisi de her iki tarafta oynamaya hazırlandı. "Mallow'a karşı oyuna başlamaya hazır mısın, Toven? Yoksa baban tüm işi yaparken sen kenarda durmaya razı mısın?"

Toven gözlerini kısarak ona baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

Briony dudaklarını yaladı ve Toven'ın gözleri ağzına kayınca onun kendisini tekrar öpeceğine dair hissettiği umudu bastırdı.

Bu bir aşk hikâyesi değildi.

"Bu," dedi, "kardeşimin hayatta olduğuna her geçen gün daha fazla emin olduğum anlamına geliyor." Toven'ın gözlerinin yavaşça büyüdüğünü gördü. "Ve bana yardım edecek misin, yoksa yoluma mı çıkacaksın, merak ediyorum."

SONSÖZ

Ejderha, ilk insanına ait olan kalenin kulesine indi. Şimdi burada yaşayan kadın, kanadından kayarak pencereden içeri girerken, ejderha onu silkip atma dürtüsüne direndi.

Siyah saçlı iblis ona döndü.

"Seni çağırdığımda, gelirsin. İşler böyle yürür."

Ejderha yüzünü, sayısız sözler veren büyücüye çevirdi. Kadına sıcak hava üfledi ama kadın kıpırdamadı.

Kadın, yani Mallow, başını ejderhaya doğru eğdi ve onun gözlerine baktı. "Benden şüphe ediyorsun ama yakında bu kehanetten kurtulacağım. Vârisi ortadan kaldırmaya çok yaklaştım. O zaman benimle olan bağını tamamlayacaksın."

Belki, diye düşündü ejderha. *Belki de seni o kadar sevmiyorumdur.*

Mallow siyah gözlerini kısarak, "Benimle bağ kurarsan sana verdiğim sözü yerine getirebilirim. *Bunu* engelleyen sensin," dedi.

Ejderha tekrar üfleyerek Mallow'un odasına sert bir rüzgâr gönderdi, kâğıtları dağıttı ve duvarlardaki resimleri uçurdu.

Mallow sadece ona bakmakla yetindi.

Ejderha kuleden uzaklaşarak uçup gitti. İnsanlardan nefret ediyordu.

Kanatlarını havada çırpıp dağların etrafında süzülerek uçu-

rumun diğer tarafındaki kayalık araziye, o iblisin onu ilk bulduğu yuvaya doğru uçtu.

Beş yüz yıldan fazla süredir, bir insan tarafından rahatsız edilmediği sürece huzur içinde yaşamıştı. İnsanlar onun işlerini bozmak için her zaman bir yol buluyorlardı.

Örnek olarak...

Ejderha, mağarasının çıkıntısına hafifçe kondu ve etrafında olmasını istemeyeceği kadar çok insan kokusu aldı.

Kızıl-kahverengi saçlı adam ve kolunun yarısı olmayan kadın geri dönmüştü. Ejderha hırladı.

Adam döndü ve ellerini barış işareti yaparak derin bir reverans yaptı. Kadın da aynı şekilde reverans yaptı.

"Sadece bir dakikanızı alacağız. Eğer başka bir şey yapmamıza izin vermezseniz, gideceğiz."

İnsanların çoğalma alışkanlığı ejderhanın nefret ettiği bir şeydi. Kanatlarını katlayıp çıkıntıya yerleşerek onları tepeden süzdü.

Kızıl-kahverengi saçlı adam teşekkür etmek için başını salladı. En azından babasından daha nazikti.

Mağaranın arkasından oğlu çıktı. Diğer iki insanı kucakladı ve ejderha, kızıl-kahverengi saçlı adamın ona göremeyeceği kadar küçük bir kâğıt parçası uzatmasını izledi.

"Demek bağlantı kurdunuz?" dedi oğlu.

Heyecanlıydı. Ve ejderha bundan sonra ne olacağını biliyordu. Dağın ıssız yamacına bakarak iç geçirdi. Onu yanında tutamayacağını biliyordu. O, bir yavru ejderhanın olabileceği gibi kendisine ait değildi. Ama onda bir şey vardı; kendisini çağırmış, onu kurtarması için yalvarmıştı.

Ama onu kurtarmak, tüm *arkadaşlarıyla* uğraşmak anlamına geliyordu. Bu sözcük hırlamasına neden oldu.

"Ejderha," dedi oğlu endişeyle. "Zamanı geldi. İzin verirsen, gitmem gerek."

Ejderha homurdandı ve ona bakmayı reddetti.

Bu ikisi onu son kez almaya geldiklerinde, hepsi de oğlunun

burada kalmasının daha güvenli olacağına karar vermişlerdi. Ejderha, o gün onu seçtiğini düşünerek aptallık etmişti. Kalmayı tercih edeceğini düşünmüştü.

İki ay önce onu yanına almamış olmayı diledi. Gölün yanında, toz bulutları yükselirken ve savaş, pençelerinin altında kızışırken...

Ona bağlanmıştı. Ve şimdi o gitmek istiyordu.

"Beni iyileştirdiğin ve güvende tuttuğun için teşekkür ederim," dedi. "Ama kız kardeşimin yanına gitmeliyim. Senin de bir zamanlar bir kız kardeşin olduğunu biliyorum. Ve umarım o bağın ne anlama geldiğini hatırlıyorsundur."

Bağ, diye düşündü ejderha alaycı bir şekilde. O, yeniden bir bağ kurduğunu sanmıştı. İblis kadın bu dağa tırmanıp ona bir ejderha eşi yapacağına söz verdiğinde ejderha, kadınla bağ kurmayı kabul etmişti. Ama iblise büyüsünü verdiği andan itibaren bunun doğru olmadığını anlamıştı. Mallow'un gücünü hissetmiş ve onun doğru eş olduğunu sanmıştı. Ama çocuğun kanında, ejderhanın arzuladığı şeyden Mallow'un hayal bile edemeyeceği kadar fazlası vardı.

Ve şimdi gitmek istiyordu. Peki.

Ejderha yüzünü ona doğru çevirdi, burnunu onun yan tarafına bastırdı ve kuyruğunu yolundan çekti.

"Teşekkürler. Umarım tekrar görüşürüz," dedi çocuk. "Seni kız kardeşimle tanıştırmak istiyorum. Eğer bir ejderhaya nasıl eş bulunabileceğini bilen biri varsa, o da kız kardeşimdir."

Ejderha, bu kız kardeş hakkında duyduklarından bıkmış bir şekilde gözlerini devirdi. "Hadi, Rory," dedi tek kollu kadın. "Seni yetiştirelim."

Rory elini ejderhanın burnuna uzattı ve ejderha homurdanarak onu geri itti.

Gül prensini ve ona ait olma arzusunu unutmaya kararlı bir şekilde gökyüzüne doğru uçtu.

TEŞEKKÜR

Bu kitabın oluşmasında büyük emeği olan tüm kişileri listelemek için gerçekten yer ayırsaydım, teşekkürler bölümü kitabın kendisi kadar uzun olurdu (ve kitap oldukça kalın). Eğer yapabilseydim, yorum ve övgü bırakan her *AO3* kullanıcı adını, yazarken benimle etkileşime giren *Discord* ve *Facebook*'taki herkesi ve sözlerimden güzel şeyler yaratan her bir çizeri ve kâr amacı gütmeyen kitap ciltçisini sıralardım.

Pandemi öncesinde ve sırasında benimle birlikte kendilerini bir projeye adayan, on sekiz ay boyunca benim dayanağım olan Mar ve Cat'e, beni bugün bulunduğum yere getiren sevgili arkadaşlarıma teşekkür ederim. Onlar hâlâ, dünya sarpa sardığında masanın altında ellerini sımsıkı tuttuğum kızlar olmaya devam ediyorlar.

Her konuda beni destekleyen ve her türlü saçma fikri konuşan koçum Anna'ya, beni zorladığı için teşekkür ederim. Claire, bunu ilk sen okudun ve iklim, yapı malzemeleri ve tarihsel bağlam hakkında uzun uzun konuştun, ben muhtemelen hiçbirini dinlemedim ama sana sevgiyle baktım. Böyle güzel bir yüze sahip olduğun için teşekkür ederim.

Gaia Banks, sen dünyanın en iyi yazar temsilcisisin ve senin gibi birinin benim yanımda olması büyük bir şans. Saat başı yaptığın telefon görüşmeleri ve ruh sağlığıma verdiğin sonsuz destek için teşekkür ederim.

Bu kitap için yorulmadan çalışan ve beni bu kitapla kendimi zorlamam için cesaretlendiren editörlerime teşekkür ederim. Forever'dan Junessa Viloria ve HarperCollins UK'den Martha Ashby ve Rachel Winterbottom, üçünüz de harikasınız ve bu kitap için harika bir risk aldınız. Forever'daki tüm ekibe, özellikle Estelle Ana, Kuzen Dan, Caroline Green, Leah Hultenschmidt ve Sabrina Flemming'e teşekkür ederim. HarperCollins UK'deki tüm ekibe teşekkür ederim.

Bu kitabı yazarken bana destek olan yabancı editörlerime ve yayıncılarıma teşekkür etmek istiyorum: Goldmann'dan Maria Runge, Newton Compton'dan Elena Paganelli, Bragelonne'dan Sonia Mennour, HarperCollins Brazil'den Julia Barreto ve İspanya'daki Crossbooks/Planeta ekibinin tümüne, özellikle Paula Hernández'e.

On bir ay boyunca beni neredeyse hiç görmeyen aileme teşekkür ederim. Köpeğim Charlie'ye de teşekkür ederim, neden etmeyeyim ki?

Yazar arkadaşlarım, vampir grubum, grup sohbetlerim, hepinize teşekkür ederim. Özellikle Christina ve Lauren, Susan Lee, Rosie Danan ve Ali Hazelwood'a, bu kitabın 'eleştiri alma' sevincini benimle yaşadıkları için teşekkür ederim. Kate Goldbeck, Kate Golden, Margaret Wiggins, Amanda Jewell ve Thea Guanzon'a teşekkür ederim. Lauren Goldgrub, Shaye Lefkowitz ve Tatyana'ya coşkunuz ve sonsuz duygusal desteğiniz için teşekkür ederim. Nikita Jobson, yıllar boyunca bana bahşettiğin sanatın için teşekkür ederim. "The Golden Girl"e layık değildim ve bu muhteşem kapağa da layık değilim.

Ve en önemlisi, farklı edebi türlerde beni takip eden okuyucularıma teşekkür ederim. Uzun süredir beni okuyan okuyucularıma ve yeni okuyucularıma, içerik üreticilerine ve kitap eleştirmenlerine, *meme* yaratıcılarına ve çorap meraklılarına, bu işi yapma sebebim sizlersiniz.

DEVAM EDECEK...

Ayışığı Kitaplığı

@AYISIGIKITAP